

Giới thiệu Quân Lâm Cửu Thiên Convert

Thẩm Thanh, một cái xuống dốc tiểu gia tộc thiếu gia.

Một cái âm mưu, làm hắn từ nay về sau đạp vào nghịch thiên chi lộ...

☆☆☆☆

Tu chân đăng cấp vừa xem: Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Hóa Thần...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Người sa cơ thất thế

Thẩm Thanh theo sinh ra ngày đó khởi ngay tại phiên muộn trong vượt qua, ngoại trừ tại ngây thơ vô tri trong tâ lốt không biết phiên muộn là cái gì? Nhưng đầy một tuổi về sau, cái ót từ đã có một tia tuệ thức, mà bắt đầu buồn bực.

Vô luận là ai, đánh một tuổi khởi đã bị ném vào được lọ ở bên trong ngâm lấy, đòi ai ai phiên muộn!

Tại Thẩm Thanh sinh hoạt trong thế giới, trong mỗi ngày đều được phân sớm, muộn hai lần ngâm tại dùng các loại thảo dược ngao luyện nước thuốc ở bên trong, mỗi lần hai canh giờ, tổng cộng được ngâm bốn canh giờ.

Cái này ngâm, tựa là mười lăm năm.

Suốt mười lăm năm được vạc kiếp sống, buồn tẻ, không thú vị, nhàm chán!

Thẩm Thanh trừ phiên muộn, còn rất bất đắc dĩ, không có biện pháp, đánh trong bụng mẹ rơi xuống bệnh căn, trong mỗi ngày không tại được lọ ở bên trong ngâm lấy, hẳn cái này cái mạng nhỏ cũng chịu đựng không đến bây giờ.

Bệnh căn bệnh trạng tên nghe rất thảm người, tên viết "Thiên Âm Tuyệt Mạch" !

Đây là Thẩm Thanh đầy một tuổi lúc, Linh Châu Thanh Nguyên Thành Tứ đại danh y hội chẩn đoạt được ra kết luận, lúc ấy, cái này Tứ đại danh y còn có càng thảm người thuyết pháp, tựa là Thẩm Thanh sống không quá năm tuổi.

Phải biết rằng, Thẩm gia bát đại con một mảy đời, rơi vào tay Thẩm Thanh phụ thân cái kia một đời lại vẫn không có tuyệt chủng, đã xem như một kiện rất giỏi kỳ tích.

Hôm nay rơi vào tay Thẩm Thanh căn này dòng độc đỉnh trên đầu, lại sống không quá năm tuổi, cái này nhưng làm Thẩm phụ làm cho sợ hãi.

Cũng may Thẩm gia gia cảnh giàu có, Thẩm phụ lại là Luyện Khí kỳ tu sĩ, là cái tu chân tiểu gia tộc gia chủ, tại Thanh Nguyên tiểu thành coi như là cái có uy tín danh dự đích nhân vật.

Vì vậy, Thẩm phụ bốn phía xin thuốc, bát phương bên ba, cho dù là tan hết gia tài cũng muốn tận khả năng tối đa nhất đi cứu vãn nhà mình căn này dòng độc đỉnh tánh mạng.

Tâm thành bố trí, Thẩm phụ thiên tân vạn khổ cuối cùng tìm được một phương bên trên phương thuốc cổ, kết quả là, Thẩm Thanh từ nay về sau đã bắt đầu hẳn ảm sắc thuốc kiếp sống.

Năm năm qua đi, Thẩm Thanh đầy năm tuổi rồi, như kỳ tích sống lại, nhưng là, bệnh thể cũng không có chuyển biến tốt đẹp dấu hiệu, không thể đứng, cũng không thể đi, ra ra vào vào đều được người dùng giường êm mang, nói toạc ra, chính là một cái người bị liệt.

Còn phải tiếp tục ngâm, tuế nguyệt lưu chuyển, lại là năm năm qua đi, Thẩm Thanh mười tuổi rồi, y nguyên ương ngạnh còn sống, bất quá, một lòng vì từ vất vả Thẩm phụ lại quai điệu rồi.

Thẩm phụ bị chết rất thảm, mà lại chết không toàn thây, Thẩm Thanh sau đó nghe nói, phụ thân là ở Đại Thanh Sơn ở bên trong vì hắn tìm được trên đường, bị một đám cấp hai yêu thú "Độc Giác Ban Lang" chỗ sẵn giết.

Thẩm Thanh tại sinh ra năm đó, mẫu thân tựa khó sinh qua đời, sinh hạ đến liền mẫu nữ đều không kịp ăn một ngụm không nói, mười tuổi năm đó phụ thân vẫn lạc, như vậy trở thành cô nhi.

Thẩm Thanh vận mệnh hoàn toàn chính xác rất đau xót, làm cho người đồng tình, thân hoạn bệnh nan y hẳn có thể lại sống đến bây giờ, may mắn mà có

trong nhà còn có hai cái xinh đẹp như hoa nữ nhân tình lòng chiếu cố hẳn.

Thẩm gia cái này hai cái mỹ mạo nữ nhân một thứ tên là Thẩm Nhị Nương, một thứ tên là Trầm Vân Nương.

Thẩm Nhị Nương là Thẩm Thanh mẫu thân thiếp thân nha hoàn, nguyên họ Lan, nhưng đi theo tiểu thư gả tiến Thẩm gia về sau, tự sửa họ Thẩm rồi, dùng thông tục thuyết pháp, tự là theo gả tiến Thẩm gia thông phòng nha hoàn.

Thẩm Thanh mẫu thân khó sinh mất về sau, cái này thông phòng nha đầu thân phận lập tức tăng giá, chỉ có điều, cái này thông phòng nha đầu có chút tên không hợp thực, Thẩm phụ mãi cho đến vẫn lạc, cũng không có cùng Thẩm Nhị Nương cùng cho làm con thừa tự.

Vì cái gì bất đồng phòng? Thẩm gia người lớn tung tin vịt, nói Thẩm phụ lúc trước lấy nhà giữa thời điểm, bên tai từ có chút nhuyển, nói khó nghe điểm, tự là sợ vợ, sợ vợ. Nhà giữa mất đi, có lẽ là "Sợ phòng và ô" nguyên nhân, Thẩm phụ từng sợ không dám đụng vợ đã chết thiếp thân nha đầu.

Trầm Vân Nương thì là Thẩm Thanh một cái bà con xa bá phụ nữ nhân, năm đó Trầm mẫu sinh tiểu Thẩm Thanh khó sinh qua đời về sau, Trầm Vân Nương cũng là vừa sinh con không lâu, sửa sung túc, vì vậy, tiểu Thẩm Thanh tuy nhiên không có mẹ ruột, đã có vú em, cuối cùng có sữa ăn hết.

Trầm Vân Nương cũng là bất hạnh nữ nhân, đem Thẩm Thanh vú lớn rồi, nhưng nàng sinh hạ nhi tử lại tảo yêu rồi. Bị thương ngoài, nàng đem mình tình thương của mẹ toàn bộ đặt ở tiểu Thẩm Thanh trên người.

Thăng đến tiểu Thẩm Thanh năm tuổi năm đó, nàng lần nữa mang bầu, sinh ra cái đáng yêu bé gái, cuối cùng giảm xuống mất con chi thống.

Bất quá, tại Thẩm Thanh đầy mười tuổi năm đó, Trầm Vân Nương trọng phụ, thì ra là Thẩm Thanh bà con xa bá phụ đi theo Thẩm phụ tiến vào Đại Thanh Sơn về sau, cũng bất hạnh vẫn lạc. Nói cách khác, Thẩm Thanh tại mười tuổi năm đó, đã mất đi phụ thân, trở thành cô nhi, mà Trầm Vân Nương tắc thì đã mất đi trọng phụ, trở thành một gã quả phụ.

Thẩm phụ mất rồi, Thẩm Thanh còn sống, cho tới bây giờ, hẳn đã sống mười lăm năm, đầy mười lăm tuổi.

Bất quá, Thẩm Thanh hiện tại còn sống cũng là lại sống, Thẩm gia không bao giờ nữa phục ngày xưa làn gió quang.

Thẩm phụ vẫn lạc không bao lâu, Thanh Nguyên Thành tất cả lớn nhỏ thế lực biết được Thẩm gia chỉ còn lại có cô nhi quả mẫu, mà bắt đầu dùng các loại thủ đoạn đánh cắp Thẩm gia sản nghiệp.

Mà Thẩm gia không có Luyện Khí kỳ tu sĩ tọa trấn, không có người tâm phúc, một ít chi thứ đệ tử, gia quyến, chạy chạy, tán tán, còn lại không phải quan hệ họ hàng mang cố, tự là không chỗ an thân, Thẩm gia cũng theo đó dần dần xuống dốc.

Thẩm gia sản nghiệp có lẽ nhất, hơn nữa thân hoạn bệnh nan y Thẩm Thanh cần đại lượng trân quý dược liệu xâu mệnh, vì vậy, tại Thẩm Thanh cái này người thừa kế duy nhất bày mưu đặt kế xuống, trước sau bán của cải lấy tiền mặt Thẩm gia gia sản.

Vốn là bán của cải lấy tiền mặt trang viên, biệt viện, sau đó là Thẩm gia danh nghĩa quán rượu, mặt tiền cửa hiệu vân...vân... Đến cuối cùng, liền Thẩm gia chiếm diện tích trăm mẫu Thẩm gia đại viện cũng bán sạch, ngược lại dời đến hoang phế đã lâu Thẩm gia khu nhà cũ ở bên trong dung thân.

Theo phú hào người ta, đến người sa cơ thất thế, cũng không quá đáng vài năm mà thôi, cũng đang bởi vì như thế, tại Thanh Nguyên Thành cái này xa xôi tiêu nội thành, thân hoạn bệnh nan y Thẩm gia thiếu gia ngoại trừ có được bệnh lao quý, phế vật, sao chổi tên tuổi bên ngoài, còn nhiều thêm cái "Phá gia chi tử" danh hào...

Theo lý thuyết, Thẩm gia đã đủ xuống dốc, đủ xui xẻo, mà Thẩm Thanh cái này bệnh lao từ hôm nay cũng là hấp hối, lay lắt thêm thờ gấp, chỉ còn lại một hơi còn không có nuốt xuống, có thể nói thể lương, cơ hồ không có gì chất béo có thể kiếm.

Nhưng mặc dù là như vậy, y nguyên có người muốn cùng Thẩm gia cái này người sa cơ thất thế gây khó dễ.

Lúc này, ngay tại Nam Thành một chỗ chiếm diện tích có phần rộng đích phủ đệ ở chỗ sâu trong một tòa trong lương đình, một gã tuổi chừng chừng hai mươi tuổi, tướng mạo anh tuấn cảm bào nam tử, đang cùng một gã đang mặc Thanh y nam tử trẻ tuổi cách một trương bàn đá ngồi đối diện nhau.

Cảm bào thiếu niên là Nam Thành Sở gia Nhị thiếu gia, tên là Sở Thiên.

Sở Thiên tuổi chừng mười chín tuổi, da thịt trắng nõn, tướng mạo anh tuấn, nhả nhặn, chỉ là ánh mắt lập loè tầm đó, lại cho người một loại âm trầm cảm giác.

"Thẩm Thạch, vị thuốc kia ngươi đều roi xuống?" Sở Thiên ngữ khí đậm mặc hỏi một tiếng

Bị gọi Thẩm Thạch nam tử trẻ tuổi vội hỏi: "Bỏ xuống, sáng nay trời còn chưa sáng, ta sẽ đem cái kia vị Bách Niên Từ Đẳng Thụ hạ đến được cách điều chế ở bên trong, Nhị thiếu gia, tại hạ cam đoan việc này thần không biết quỷ không hay..."

"Ân, được roi xuống là tốt rồi, chỉ cần đừng chà đạp này bách niên Linh Dược là tốt rồi..."

Sở Thiên mặt lộ vẻ một tia cùng rộn ràng vui vẻ, bất quá, hẳn vẫn là có chút không yên lòng mà hỏi: "Ta nói Thẩm Thạch, ngươi xác định cái kia vị Bách Niên Từ Đẳng Thụ thật có thể thu nhà của ngươi cái kia phế vật mạng nhỏ?"

"Nhị thiếu gia xin yên tâm, Bách Niên Từ Đẳng Thụ thuộc về chí dương chí âm chi vật, nhất dễ dàng thân thể hấp thu, tựu vậy có lấy bách niên được hiệu cây từ đẳng một khi hấp thu đi vào, chúng ta người bình thường đều chịu không được, đừng nói cái kia chỉ còn một hơi tàn phế, không bạo thể mà vong đó mới gọi quái..." Thẩm Thạch vẻ mặt nịnh nọt.

"Ah, vậy sao..." Mắt Sở Thiên con ngươi sáng ngời: "Chiếu người nói như vậy, nhà của người cái kia phế vật xác định vững chắc là sống không quá tối nay rồi!"

Bách Niên Từ Đẳng Thụ đối với trảng dương có hiệu quả, người bình thường chỉ cần phục dụng một điểm bột phấn, đảm bảo là hùng phong đại chấn, Kim Thương Bất Khuất. Sở Thiên nếu không phải muốn cái kia tàn phế tranh thủ thời gian quái diệu, tốt giành Thẩm gia khu nhà cũ cùng với cái kia hai cái mỹ thiếu nữ xinh đẹp, cũng không nở xuất ra trần quý như thế bách niên Linh Dược.

Chỉ nghe Thẩm Thạch tự tin cười, nói ra: "Sợ là như thế, đến lúc đó đợi cái kia tàn phế vừa chết, mong rằng Nhị thiếu gia đạt được chỗ tốt, đừng quên tại hạ cái này người đào giếng mới được là..."

"Không thể thiếu người, sự tình trở thành, người cái này Thẩm gia đại đệ tử có thể danh chính ngôn thuận có thể ngồi trên vị trí gia chủ, đến lúc đó, mặc dù Thẩm gia có người không phục, chúng ta sở gia hội ứng yêu cầu của người xuất thủ tương trợ đây..."

Sở Thiên nói đến đây, hai mắt híp, chậm rãi nói tiếp: "Bốn thiếu gia hi vọng người cái này gia chủ tương lai, cũng chớ quên ta và người ở giữa hiệp định, đến lúc đó, ta sẽ chuyên môn tại Nam Thành cho các người Thẩm gia những người còn lại an bài một chỗ tòa nhà lớn, cung cấp nhất định được tài nguyên tạo điều kiện cho người tu luyện chi dụng, về phần Thẩm gia khu nhà cũ, cùng với cái kia hai cái mỹ thiếu nữ xinh đẹp nha, tựu quy bốn thiếu gia rồi..."

Sở Thiên vừa nhắc tới Thẩm gia cái kia hai cái mỹ thiếu nữ xinh đẹp, trong mắt lập tức bơi qua một tia dâm tà hào quang.

Phải biết rằng, Thẩm Nhị Nương, Trầm Vân Nương một cái phong tình vạn chủng, một cái thực mỹ mê người, có thể nói diễm tuyệt Thanh Nguyên Thành, thanh danh tại bên ngoài, kể cả sở gia cái này Nhị thiếu gia ở bên trong, đều bị thủy tiên tam xích.

Nếu không phải có kỳ Thẩm gia có được "Thiên Tinh Lệnh", thuộc về "Thiên Tinh Minh" chỗ che chở tu chân tiểu gia tộc, không thể rõ rệt mạnh bạo, bằng không, không biết có bao nhiêu lòng dạ khó lường người động thủ hái bỏ ra.

Đương nhiên, cứng rắn không thể tới, thủ đoạn mềm dẻo đồng dạng trí mạng, Thẩm gia sản nghiệp chẳng phải bị Thanh Nguyên Thành tất cả lớn nhỏ tu tiên gia tộc dùng các loại tất cả danh nghĩa chia lải không ít đi sao?

Cho tới bây giờ, Thẩm gia đã là kéo dài hơi tàn, chỉ cần Thẩm gia Thiếu chủ vừa chết, đổi một cái kế thừa Thẩm gia vị trí gia chủ, tin tưởng Thiên Tinh Minh cũng sẽ không biết đi quản Thẩm gia người người bên trong phân tranh.

Sở gia Nhị thiếu gia trong mắt dâm tà vui vẻ không có tránh được Thẩm Thạch con mắt, nhưng Thẩm Thạch cũng không dám lộ ra một tia bất mãn, ngược lại còn lộ ra nịnh nọt vui vẻ đón ý nói đùa: "Nhị thiếu gia xin yên tâm, tại hạ chỉ cần đạt được vị trí gia chủ, hội hết sức thúc đẩy Nhị thiếu gia chuyện tốt, hơn nữa, Nhị thiếu gia còn trẻ anh tuấn, tu vi đã đạt Tiên Thiên hậu kỳ, như thế chuyện tốt, tin tưởng cái kia hai cái mỹ thiếu nữ xinh đẹp không thể chờ đợi được muốn đưa tới cửa đến đây này..."

Sở Thiên ha ha cười cười: "Lời này của người bốn thiếu gia thích nghe, hi vọng như thế đi, dưới mắt quan trọng nhất là, ngàn vạn không muốn lãng phí cái kia gốc bách niên Linh Dược mới được là..."

"Dạ dạ, nhất định sẽ không lãng phí, sẽ không lãng phí..." Thẩm Thạch cười theo, không ngớt lời cam đoan. Trong đầu thậm chí bắt đầu tưởng tượng khỏi chính mình ngồi trên gia chủ vị trí mỹ diệu cảnh trí.

Muốn nói Thẩm Thạch người này, tuy là Thẩm gia chi thứ, nhưng cũng là Thẩm gia tiền nhiệm gia chủ thân truyền đại đệ tử, nếu như không có Thẩm Thanh cái này Thẩm gia dòng độc đinh ở phía trước chống đỡ, hẳn ngược lại là Thẩm gia gia chủ không có hai nhân tuyển. Chỉ là làm Thẩm Thạch phiền muộn không thôi chính là, mắt nhìn thấy Thẩm Thanh cái này bệnh lao quý hấp hối, tựu là không chịu nuốt xuống cuối cùng một hơi, khiến cho hẳn nửa vơi, trong nội tâm cùng mèo cào lấy tựa như.

Thẩm Thạch vừa không dám rõ rệt phản gia thí chủ, bằng không thì, mặc dù Thẩm gia buông tha hẳn, Thiên Tinh Minh cũng sẽ không bỏ qua hẳn, rơi vào đường cùng, Thẩm Thạch chỉ có thể lựa chọn cùng sở gia Nhị thiếu gia hợp tác.

Thứ nhất, Bách Niên Từ Đẳng Thụ không phải là phạm vật, dùng năng lực của hắn, căn bản tựu mua không nổi, thứ hai, có sở gia ở sau lưng che chở, đến lúc đó hẳn một khi thượng vị, mặc dù Thẩm gia hai cái mỹ thiếu nữ xinh đẹp không phục, sở gia thì sẽ giúp đỡ ra tay.

Có trước đây đề, hơn nữa sở gia Nhị thiếu gia ngấp nghé hai cái mỹ thiếu nữ xinh đẹp sắc đẹp, tựa hồ còn đối với Thẩm gia khu nhà cũ cũng có những chàm chi ý, vì vậy, hai người ăn nhip với nhau, làm nổi lên mưu tài sát hại tính mệnh hoạt động..

Chương 2: Khác thường

Thẩm Thạch cái này Thẩm gia nội ứng cùng Sở gia Nhị thiếu gia âm mưu, Thẩm gia người còn hoàn toàn không biết gì cả, Thẩm gia khu nhà cũ cùng bình thường đồng dạng, trước sau như một nước lặng không sóng, lộ ra có chút thanh tĩnh.

Thẩm gia khu nhà cũ ở vào Thanh Nguyên Thành đông, bên ngoài chỗ ở vì sát đường mặt tiền cửa hiệu, bên trong có ba tiến sân nhỏ, cùng với một cái bồn sung hậu hoa viên bên trong.

Khu nhà cũ không tính lớn, bất quá so người bình thường gia muốn tốt nhiều lắm, chỉ là lộ ra tương đối cổ xưa, đẹp và tinh mịch, hoang vu.

Lúc trước Thẩm gia hưng thịnh lúc, một mực ở tại Nam Thành chiếm diện tích trăm mẫu hào phú trong đại viện, chỗ này khu nhà cũ ngoại trừ sát đường thảo được cửa hàng có người quản lý bên ngoài, vấn đề đó không dùng lấy. Thẳng đến Thẩm phụ vẫn lạc, bán đi Thẩm gia đại viện, Thẩm gia người lúc này mới đem đến vị này tại Đông Thành khu nhà cũ.

Khu nhà cũ dựa vào ở bên trong bên trong hoàn cảnh so sánh đẹp và tinh mịch, có một dãy gạch xanh nhà ngói, theo thứ tự là chánh đường, thiên sảnh, thư phòng, cùng với ba gian liền nhau phòng khách.

Chỗ này yên tĩnh và đẹp và tinh mịch bên trong, tựa là Thẩm gia tiểu thiếu gia Thẩm Thanh, Thẩm Nhị Nương, cùng với Trầm Văn Nương mẹ con chỗ ở.

Trong đó dựa vào nam một gian cùng phòng khách, cùng phòng tắm rửa tương liên, phòng tắm rửa ở bên trong để đặt lấy một cái cực đại màu nâu thùng gỗ.

Phòng tắm rửa ở bên trong sương mù mờ mịt lượn lờ, mùi thuốc khí xông vào mũi. Giờ phút này, Thẩm gia tiểu thiếu gia Thẩm Thanh chính ngâm tại đủ ngực màu nâu nước thuốc ở bên trong, con mắt khép hờ, giống như tại dưỡng thần.

Như loại này mỗi ngày sớm, muộn hai lần được tắm ngâm, là Thẩm Thanh mỗi ngày phải làm bài học.

Thẩm Thanh đánh năm tuổi năm đó lên, như kỳ tích không có ở Tứ đại danh y trong dự ngôn chết đi, tại ngâm được tắm đồng thời, mà bắt đầu dựa theo bên trên phương thuốc cô chỗ nguyên bộ ghi lại 《 Trường Xuân Quyết 》 công pháp tu luyện.

Mỗi lần hai canh giờ được tắm ngâm, Thẩm Thanh ít nhất được rút ra một canh giờ tu luyện, để có thể phối hợp được tắm ngâm hiệu quả trị liệu, có thể làm bệnh thể sớm ngày đạt được khôi phục.

《 Trường Xuân Quyết 》 không đến ngàn chữ, nhưng lại tối nghĩa khó hiểu, những năm gần đây này, Thẩm Thanh vẫn là một mình lục lợi tu luyện.

Dẫn khí nhập vào cơ thể, khí ngưng Đan điền...

Đây là Trường Xuân Quyết khúc đạo đầu khẩu quyết, dẫn khí, dẫn linh khí của thiên địa, Thẩm Thanh có thể hiểu được, nhớ rõ năm tuổi năm đó bắt đầu ở được lộ ở bên trong lúc tu luyện, hần vền vẹn dùng hai tháng tựa cảm ứng được một tia lực lượng thần bí Khí cảm.

Dựa theo khẩu quyết chứa đựng, đem làm có thể làm được dẫn khí nhập vào cơ thể thời điểm, phải dẫn dắt cái kia tư Khí cảm theo gân mạch, huyết khiếu vận hành, tuần hoàn đến đáp lại, vận hành Chu Thiên, cứ thế mãi, đãi Khí cảm lớn mạnh, sẽ xây đến nhét vào đan điền,

Rất đáng tiếc, Thẩm Thanh tu luyện đến nay, một mực sẽ không có thành công qua.

Thẩm Thanh có thể cảm ứng được Khí cảm, không có nghĩa là có thể vận hành, bởi vì, Tiên Thiên tính kinh mạch héo rút, cái kia tia gầy yếu Khí cảm lưu động đến héo rút bế tắc gân mạch lúc, tựa lập tức tiêu tán, chớ nói chi là đem cái kia Khí cảm lớn mạnh, cuối cùng nhất quy nạp đến trong Đan Điền.

Tựa vì dẫn khí nhập vào cơ thể, Thẩm Thanh biện pháp gì thậm chí nghĩ rồi, bình thường không có ngâm được tắm thời điểm, hần cũng cần tu không ngừng. Mà làm cho Thẩm Thanh xoắn xuýt chính là, cái kia tia lực lượng thần bí Khí cảm chỉ ở hần phao (ngâm) được tắm thời điểm mới xuất hiện, ra được vạc, mặc hần như thế nào cố gắng, cũng không có biện pháp bắt đến đâu sợ một tia Khí cảm.

Vô dụng công làm được nhiều hơn, Thẩm Thanh không thể không buông tha cho bình thường tu hành, chỉ ở được trong vạc phao (ngâm) lấy lúc mới tiến hành tu luyện của hần bài học...

Cùng thường ngày tu luyện 《 Trường Xuân Quyết 》 đồng dạng, bất tri bất giác, gần một canh giờ đi qua, Thẩm Thanh chậm rãi mở to mắt, nhẹ nhàng thờ dài, đem thân thể buông lỏng, mềm nhũn tựa ở thùng gỗ sau đặc chế mộc chỗ tựa lưng bên trên.

Trong phòng tắm, sương mù lượn lờ, mùi thuốc vị trần ngập, Thẩm Thanh ngửa đầu nhìn về phía xà nhà, quanh năm tháng dài được khí bốc hơi, khiến cho cái kia căn vốn là vẽ có điểm lệ hình dáng trang sức xà nhà đã ăn mòn pha tạp, biến thành mực nát giống như màu nâu đậm.

"Cái này vạc được, là mới đổi a? Trong nhà còn có tiền tài mua được liệu sao?" Thẩm Thanh lông mày cau lại, trong mắt lộ ra một tia thần sắc lo lắng.

Dựa theo phương thuốc cổ truyền ghi lại, Thảm Thanh mỗi ngày chổ ngâm được tắm, không thiếu hiếm thấy, trân quý dược liệu. Vì kéo lại Thảm Thanh cái này cái mạng nhỏ, Thảm gia trước mắt quân sự Thảm Nhị Nương bát phương vì hấn kiểm được, gia sản nên bán của cái lấy tiền mặt đã bán của cái lấy tiền mặt được không sai biệt lắm, chỉ còn lại chổ này khu nhà cũ còn giá trị ít tiền tài.

Nhưng là, cái này khu nhà cũ là tuyệt đối không thể bán, không nói trước khu nhà cũ sát đường thảo dược cửa hàng bao nhiêu có thể chèo chống thoáng một phát trong nhà chi tiêu, có thể vì Thảm Thanh tìm tòi điểm được tắm dùng dược liệu, là trọng yếu hơn là, khu nhà cũ nếu không có, toàn gia người phải lưu lạc đầu đường rồi.

Thảm Thanh tuy nhiên quanh năm tê liệt ở nhà, bao nhiêu cũng biết Thảm gia trước mắt hiện trạng, không khỏi thật dài thở dài.

Thảm Thanh tâm ở bên trong rất khó chịu, có đôi khi, hấn thậm chí nghĩ vừa chết đi, miễn cho lại liên lụy người nhà.

Nhưng mỗi lần Thảm Thanh đã có lại cuối đời ý niệm trong đầu lúc, hấn lại hạ không được quyết tâm, nói toạc ra, hấn sợ chết, tục ngữ nói chết từ tế không bằng lại sống, đã nửa chết nửa sống kéo đến bây giờ, tại được lộ ở bên trong suốt nhin mười lăm năm, hấn thật sự là không có cam lòng.

Ngay tại Thảm Thanh thờ dài thờ ngắn lúc, lúc này, hấn cảm giác được ngâm tại nước thuốc ở bên trong da thịt đột nhiên đã có tia đau đón cảm giác.

Loại này đau đón cảm giác Thảm Thanh tương đối quen thuộc, tại được lộ ở bên trong ngâm một lúc lâu sau, nước thuốc tại vạc ngon nguồn dập tắt lửa than nhiệt lượng thừa thiếu đốt xuống, dược liệu được lực bắt đầu chậm chạp kích phát, do đó kích thích da thịt, thấm vào đến trong cơ thể.

Chỉ là cái này vạc được tựa hồ cùng trước kia có chút không giống với, cái này vạc được là mới đổi dược liệu, được lực tựa hồ muốn mạnh hơn vài phần, ngoại trừ so dĩ vãng đau đón cảm giác muốn mạnh hơn vài phần, tựa hồ còn có cỗ nhiệt lưu xuyên vào trong cơ thể, còn đã có tia cảm giác tê ngứa.

Loại này nhiệt lưu ăn mòn thân thể cảm giác tê ngứa cảm giác, tại Thảm Thanh được lộ kiếp sống trong còn cho tới bây giờ không có xuất hiện qua.

Chẳng lẽ là... Khí cảm?

Thảm Thanh tâm ở bên trong có chút nhảy dựng, bình thường, hấn không có tu luyện 《 Trường Xuân Quyết 》 thời điểm, vô luận như thế nào cũng không thể sinh ra Khí cảm, giờ phút này không có tu luyện, thậm chí có Khí cảm sinh ra, nhất thời làm hấn hưng phấn không hiểu.

Giờ phút này, Thảm Thanh căn bản còn không biết, chính mình chổ ngâm nước thuốc ở bên trong đã bị người bỏ thêm liệu, hơn nữa hay vẫn là một mặt linh thảo cấp chí dương chi vật, kỳ dâm linh trân, tên viết "Bách Niên Tử Đằng Thụ".

Chập choạng, rất chập choạng!

Cái kia tia tê tê Khí cảm theo bàn chân một mực hướng lên, theo cái kia héo rút gân mạch, một mực chập choạng đến bắp chân, đùi, sau lưng, bụng dưới, ngực, thậm chí cái cổ, tựa như cái gì tiểu côn trùng tại bò, theo bên ngoài đến nội, lan tràn chí thượng, tựa trong người tán loạn.

A? ! Bắt đầu ngứa rồi hả? !

Thảm Thanh không biết là phúc là họa, tìm đập không khỏi nhanh hơn, thẳng thắn, tranh thủ thời gian bình tâm tĩnh khí, thử lặng yên vận 《 Trường Xuân Quyết 》 khúc đạo đầu khẩu quyết, muốn làm rõ trong cơ thể cái kia tán loạn Khí cảm.

Một đám tê tê ngứa dị thường Khí cảm trong người toán loạn, xoay tròn, cái này sợi Khí cảm tựa hồ càng ngày càng mạnh, thế cho nên trong thùng gỗ nước thuốc không gió mà động, có chút tạo nên một tầng tầng rung động.

Như thế nào như vậy chập choạng? Như vậy ngứa?

Thảm Thanh chập choạng ngứa khó nhin, coi chừng dẫn động cái kia sợi dị thường Khí cảm, dọc theo khẩu quyết chổ thuật kinh mạch ăn mòn toán loạn.

Không đúng! Tại sao lại nhiều hơn một tia Khí cảm?

Còn có! Còn có một tia!

Ngay tại Thảm Thanh lặng yên vận công pháp, dẫn động cái kia tia Khí cảm thời điểm, mấy hơi tâm đó, lại có vài tia Khí cảm theo bên ngoài đến nội, xâm nhập trong cơ thể.

Không chỉ như thế, cái kia Khí cảm tựa hồ càng ngày càng nhiều! Rất nhanh, Thảm Thanh cảm giác thân thể toàn bộ da thịt đều cảm được khí xâm nhập trong cơ thể, tản mát ra, mà cái kia chập choạng ngứa cảm giác cũng là càng thêm mãnh liệt, làm hấn khó chịu đến cực điểm.

Khó chịu quy khó chịu, nhưng làm cho Thảm Thanh lại sợ vừa vui chính là, cái kia tí ti xâm nhập trong cơ thể Khí cảm vậy mà không nghe sai sử bao trùm cái kia héo rút kinh mạch, thậm chí còn có nhỏ không thể thấy vài tia Khí cảm đã ăn mòn đi vào, chính theo Thảm Thanh lặng yên vận kinh mạch cố gắng ở trong kinh mạch chui vào, tựa hồ muốn chui vào thông cái kia héo rút kinh mạch.

Hơi thờ mong manh, nhưng lại cảm giác được Khí cảm càng lúc càng lớn biến hóa, theo một tia biến thành lưỡng tia, ba tia... Lại kết hợp một đám, Khí cảm biến thành tinh tế khí lưu, gần nửa canh giờ đi qua, cái kia héo rút kinh mạch ở đẳng gia Khí cảm ba lô bao khóa, ăn mòn, thoải mái phía dưới, vậy

mà như kỳ tích dần dần vượt mà .

Vốn là chấp choạng, sau là ngứa, giờ phút này thì là đau nhức! Toàn tâm đau nhức!

Cái kia một tia ăn mòn tiến trong gân mạch, như kim đâm! Như đao cắt! Không ngừng chui vào tán loạn Khí cảm mang đến từng đợt toàn tâm giống như đau đốn.

Ngay tại hần sắp nhắm nhin không được cái kia cỗi lòng tan nát đau đốn thời điểm, đột nhiên!"Ba" một tiếng vang nhỏ truyền đến!

Nương theo cái kia cực kỳ bé nhỏ tiếng vang, cái kia dùng sức luôn cúi khí lưu tựa hồ đã tìm được thông đạo, lập tức như lao nhanh nước chảy, lách vào đi vào, rầm rầm khơi thông lấy kia bức nhét đã lâu kinh mạch.

Như tê liệt đau đốn làm cho Thẩm Thanh biểu lộ trở nên vụn vụn, to như hạt đậu mồ hôi theo cái trán, chớp mũi, hai gò má bất trụ trượt xuống, nhỏ tại màu nâu đen nước thuốc ở bên trong.

Tuy là đau nhức triệt nội tâm, khó có thể chịu được, nhưng Thẩm Thanh nhưng lại hưng phấn không thôi.

Có cảm giác, tựa có hi vọng, cho dù là cái kia tê tâm liệt phế đau nhức!

Một đường kinh mạch khơi thông, điều thứ hai tiếp tục, cái kia đau nhức triệt nội tâm xé rách đau đốn đã ở kéo dài...

Điều thứ nhất kinh mạch thời gian sử dụng gần nửa canh giờ, điều thứ hai kinh mạch không đến một khắc. Thời cơ rút ngắn, nhưng lại làm cho Thẩm Thanh đau đến chết đi sống lại, tựa như phanh thây xé xác , nhưng kinh mạch khơi thông sau đích nhẹ nhõm cùng sung sướng chỗ sinh ra cực độ khoái cảm, lại làm hần dục tiến dục tử, quả nhiên là đau nhức cũng khoái hoạt lấy.

Ba! Ba! Ba!

Nương theo lấy trong cơ thể liên tiếp phát ra tiếng vang, nhân thể mười hai kinh, chưa tới một canh giờ tựa bỗng nhiên khơi thông!

Cái kia xỏ xuyên qua mười hai đạo kinh mạch khí lưu tựa cùng thoát cương con ngựa hoang lao nhanh không thôi, tại trong kinh mạch không ngừng tuần hoàn, tâm bồ lấy xỏ xuyên qua kinh mạch chỗ sinh ra tổn thương..

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3:Trầm Vân Nương

Tuy nhiên đau đến chết đi sống lại, nhưng làm cho Thẩm Thanh kinh dị không thôi chính là, cái kia từng sợi tại trong kinh mạch toán loạn Khí cảm, vậy mà tự hành dọc theo "Trường Xuân Quyết" công pháp vận hành lộ tuyến chậm rãi vận hành.

Một Chu Thiên! Công đi một Chu Thiên!

Thành công rồi! Vậy mà thành công rồi! Thẩm Thanh kinh hi không hiểu.

Đánh năm tuổi khởi mà bắt đầu tu luyện cái này chết tiết Trường Xuân Quyết, suốt mười năm qua đi, giờ phút này, Thẩm Thanh rốt cục cảm giác được rõ ràng trong cơ thể khí lưu dựa theo dẫn khí nhập vào cơ thể vận hành tuyến đường, thành công vận hành một Chu Thiên.

Mà một Chu Thiên vận hành xuống, hần cảm giác được thân thể của mình có nói không nên lời nhẹ nhõm, nói không nên lời thoải mái dễ chịu, phiêu phiêu dục tiên, như tại đám mây.

Trong cơ thể khí lưu vẫn còn vận hành, lưỡng Chu Thiên, ba Chu Thiên... . Khí lưu theo kinh mạch vận hành tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, trọn vẹn vận hành sáu Chu Thiên, cuối cùng, theo kinh mạch Hướng Đan điền chảy xuôi, toàn bộ quy nạp tiến trong Đan Điền, hình thành một đoàn trứng gà đại khối không khí, không ngừng xoay tròn!

Hồ!

Công hành viên mãn! Thẩm Thanh thật dài nhỏ ngum trọc khí, chậm rãi mở hai mắt ra.

Giờ phút này, Thẩm Thanh chẳng những sáng khoái tinh thần, còn cảm giác được thị lực của mình đặc biệt rõ ràng, có thể thấy rõ ràng khắc hoa bệ của sổ cái kia một điểm so hạt gạo còn nhỏ vết bần, thỉnh giác tựa hồ cũng trở nên cực kỳ linh mẫn, giờ phút này, hắn đã nghe được bên trong nơi cửa có tiếng bước chân truyền đến.

Bên trong cửa vào cách căn phòng này còn cách cái sân vườn đình viện, trước kia, là tuyệt đối nghe không được là bất luận cái gì tiếng bước chân.

Tại thỉnh mắt tỉnh, đây chính là trước kia chưa bao giờ từng xuất hiện hiện tượng, Thẩm Thanh tâm ở bên trong không khỏi lộ bộ thoáng một phát!

Chính mình cái rác rưởi thân thể tốt rồi sao?

Sẽ không thật sự xong chưa?

Giờ phút này, phòng tắm rửa ở bên trong trần ngập nhiệt khí, tựa như lồng hấp, bất tri bất giác, to như hạt đậu mồ hôi theo cái trán vẫn còn hướng phía dưới nhỏ, Thẩm Thanh vô ý thức lau đem mồ hôi trên trán châu.

Ồ! Tay có thể động? !

Cái này vô ý thức động tác làm cho Thẩm Thanh mừng rỡ không thôi, trước kia, tay của hắn cũng không phải không thể động, chỉ là động thời điểm, hắn cảm giác rất mệt a, rất cố hết sức, mềm nhũn, rất không gắng sức, nhưng tựa cái này bồi đắp mồ hôi động tác, hắn lại làm được nhẹ nhõm và trôi chảy.

Tay năng động, chân cũng có thể động đi?

Thẩm Thanh bờ môi có chút phát run, tim đập thảng thốt, bởi vì, tay của hắn bao nhiêu năng động đập, nhưng chỉ dưới hai cái đùi nhưng lại cực độ héo rút, tựa cùng hai cái bao lấy da làm xương cốt, gãy như que củi, đã hoàn toàn tê liệt.

Thử động đặt chân chỉ, có cảm giác, năng động! Thẩm Thanh hưng phấn không thôi lại động vài cái, cũng nhịn không được nữa, "Rầm rầm" thoáng một phát, tựa đứng lên!

Đứng đi lên! Thật có thể đứng đi lên!

Hơn nữa, hai cái đùi tựa hồ cũng không có lấy trước kia giống như khô héo, đã có một tia nhục cảm, Thẩm Thanh kích động không thôi, hưng phấn được thiếu chút nữa không có kêu lên!

Thẩm Thanh tranh thủ thời gian che miệng lại, yết hầu co rúm, bả vai nhún, cường tự đè nén cuồng hô ra tiếng xúc động! Nhịn xuống! Muốn nhịn xuống! Hiện tại còn không phải hưng phấn thời điểm!

Nha! Không đúng? !

Thẩm Thanh tuy nhiên che miệng, nhưng trong cổ họng hay vẫn là nhịn không được phát ra kinh ngạc thanh âm.

Giờ phút này, ánh mắt hắn thẳng tắp chăm chăm vào hạ thân, cái kia giữa hai chân bộ vị biến hóa làm hắn trợn mắt há hốc mồm, nhất trụ kinh thiên! Thẳng tắp, vênh lên vênh lên, thô sấp đấy!

Có này phát hiện, tựa hồ cũng dẫn động vùng đan điền cái kia đoàn khí thể di động, cái kia đoàn khí thể bắt đầu chậm chạp xoay tròn, một cỗ ảm áp dễ chịu khí lưu trong đan điền bốc lên, toàn thân nóng lên, phát nhiệt, ngứa! Mà ngay cả toàn thân da thịt giờ phút này cũng phát ra một tầng màu hồng phấn.

Loại cảm giác này rất kỳ quái, nói không nên lời quái dị, làm cho Thẩm Thanh tâm ở bên trong một hồi hốt hoảng, một hồi sợ hãi.

Đây là làm sao vậy?

Tại Thẩm Thanh trong ấn tượng, phía dưới của mình lòi kia nhi tựa cùng không tồn tại, từ nhỏ đến lớn, lòi kia nhi một mực co lại thành một đoàn, nhỏ đến thương cảm, không có cảm giác, không có phản ứng, cho tới bây giờ đều không có hùng tráng như vậy qua, uy vũ qua, còn... Còn lớn như vậy...

Cái này tương phản cũng quá lớn điểm a? Thẩm Thanh sợ hãi!

Tiếng bước chân tới gần, Thẩm Thanh bất chấp hạ thân biến hóa chỗ mang đến sợ hãi, đuối co rúc nhanh xuống dưới, đem cả thân thể ngâm tại được lộ ở bên trong, sau đó nhắm mắt lại, biểu hiện ra cùng bình thường như vậy ốm yếu bộ dáng.

"Tiểu thiếu gia, hôm nay cảm giác khá hơn chút nào không?"

Theo xộp giòn mềm yếu nhuần tốt nghe thanh âm vang lên, một cái vân búi tóc cao vắn, khuôn mặt như vẽ, đáng người đầy đà mỹ mạo thiếu phụ lượn lờ Na Na xuất hiện tại cửa phòng tắm.

Cái này mỹ mạo thiếu phụ tựa là từ nhỏ chiều cổ Thẩm Thanh hai nữ nhân một trong, quả phụ Trầm Vân Nương.

Thẩm Thanh mỗi lần ngâm hết được lộ thời cơ vừa đến, Trầm Vân Nương đều đứng giờ lại tới đây, mà mỗi một lần, nàng đều hỏi đồng dạng một câu quan tâm đích thoại ngữ.

"Ân, cảm giác tốt hơn nhiều..." Thẩm Thanh lần đầu tiên trả lời một câu.

Như thế thường ngày, Trầm Vân Nương quan tâm ân cần thăm hỏi, lấy được đáp lại, thường thường là thờ dài một tiếng, làm sao như giờ phút này như vậy đạt được trả lời.

Trầm Vân Nương trước là nao nao, trong mắt đẹp đi theo lộ ra một tia mừng rỡ, ôn nhu nói: "Cảm giác tốt hơn nhiều sao? Vậy thì tốt quá, tin tưởng tiểu thiếu gia rất nhanh thì có tốt lên ngày nào đó đây này..."

Thẩm Thanh cười cười, trong nội tâm thâm vui, Vân Nương, người phải biết rằng tiểu gia ta có thể đứng, chắc chắn vui mừng được ngất đi a?

Trầm Vân Nương nhìn thấy Thẩm Thanh trên mặt hiện ra dáng tươi cười, lại là khẽ giật mình, dĩ vãng, cái này tiểu thiếu gia ở trước mặt mình cũng sẽ biết cười, nhưng nàng biết rõ, đây chẳng qua là miễn cưỡng cười vui, không muốn làm cho chính mình vì hấn thương tâm mà thôi.

Mà lúc này, tiểu thiếu gia trên mặt nhàn nhạt dáng tươi cười lại cùng thường ngày không giống với, nhưng cái đó điểm không giống với? Nàng lại nói không nên lời.

Trầm Vân Nương khẽ lắc đầu, vung ra trong đầu cái kia một tia nghi vấn, mặt lộ vẻ ôn nhu dáng tươi cười, ôn nhu nói: "Đến, tiểu thiếu gia, ta vịn người..."

Nương theo lấy một hồi mùi thơm ngào ngạt mùi thơm xông vào mũi, chỉ thấy Trầm Vân Nương bàn tay như ngọc trắng dần nhẹ, nhẹ nhàng cầm lấy Thẩm Thanh một đầu cánh tay, đi theo hoàn qua cô, đáp tại trên vai của mình, tay kia tắc thì tiến vào nước thuốc ở bên trong, nhẹ nhàng nắm ở eo thân của hấn, nương theo lấy 'Râm Áo Áo' tiếng nước, bay bổng đem Thẩm Thanh thân thể theo trong thùng gỗ ôm đi ra.

Thẩm Thanh tuổi không lớn lắm, bệnh thể cũng lộ ra gầy yếu, thể trọng tự nhiên rất nhẹ, đối với Trầm Vân Nương cái này Tiên Thiên cấp tu giả mà nói, ôm hấn tuyệt không lộ ra cố hết sức.

"Ồ, giống như nặng điểm..." Trầm Vân Nương nhẹ "Ồ" một tiếng, nàng cảm giác được Thẩm Thanh thể trọng đã có tia rõ ràng biến hóa.

Sóng mắt lưu chuyển, Trầm Vân Nương vô ý thức liếc mắt mắt hoàn ôm vào trong ngực Thẩm Thanh, cái nhìn này nghiêng mắt nhìn đi, lập tức phát hiện hấn hạ thân dị thường!

Một căn trúc tia thẳng Miêu Miêu! Còn một lay một cái đấy!

Tại sao có thể như vậy?

Trầm Vân Nương vốn là ngần ngại, đi theo, nàng cái kia khuôn mặt trắng nõn xoát thoáng một phát đỏ lên cái thẩu, nàng tuyệt đối không nghĩ tới hội chứng kiến như vậy cảm thấy khó xử một màn.

Trầm Vân Nương đỏ ửng đầy mặt, một mực theo hồng đến bên tai cái cổ, đỏ đến nhanh chảy ra nước!

Kính ngạc! Ngượng ngùng! Trầm Vân Nương không dám tương tin vào hai mắt của mình, thiếu chút nữa không thờ nổi.

Phải biết rằng, Thẩm gia trực hệ mấy đời con một mấy đời, rơi vào tay Thẩm Thanh thế hệ này, còn rơi xuống cái Tiên Thiên tính kinh mạch héo rút bệnh căn, mà ngay cả mệnh căn tử cũng đi theo héo rút.

Đối với cái này, trường kỳ chiếu cố Thẩm Thanh Trầm Vân Nương sớm đã tuyệt vọng, trong nội tâm đã cho rằng Thẩm gia từ nay về sau tuyệt hậu, không nghĩ tới, hội tận mắt nhìn thấy vật kia xuất hiện biến hóa kinh người, còn như vậy... Đại!

Trầm Vân Nương lại là ngượng ngùng, lại là vui mừng, cái kia no đủ bộ ngực sữa càng là kịch liệt phập phồng, nổi lên trợn trợn sóng cả.

Thật tốt quá! Thẩm gia có hậu rồi! Thẩm gia rốt cục có thể có hậu rồi!

Khó khăn bình phục ở kích động nổi lòng, Trầm Vân Nương nhẹ nhàng thở dốc một tiếng, khuôn mặt đỏ bừng thuận tay kéo qua động ở trên giá gỗ tơ dệt khăn tắm, cùng bình thường như vậy khoác lên Thẩm Thanh cái kia khô cần trên thân thể.

Thẩm Thanh thân thể ngược lại là che lại rồi, nhưng cùng thường ngày bất đồng chính là, tại hấn giữa hai chân, đáp nổi lên cái cao cao lều vãi! Rất là đáng chú ý!

Thẩm Thanh không có chú ý tới Vân Nương cái kia ngượng ngùng thần sắc, trong lòng hấn, thân thể xuất hiện từng cái biến hóa, đều là một loại kinh hi, hấn căn bản tự không thể tưởng được, hạ thân cái kia hùng tráng đồ vật mang cho Vân Nương đến cỡ nào đại kinh hi cùng kích thích.

Bên cạnh, tựa là Thẩm Thanh phòng khách, Trầm Vân Nương đem Thẩm Thanh nhẹ nhàng phóng trên giường, đi theo động tác nhu hòa dùng tơ dệt khăn tắm đem Thẩm Thanh trên người lưu lại nước thuốc lau khô.

Trầm Vân Nương làm việc này xem như quen việc dễ làm, nhưng rất bình thường bất đồng chính là, cái này tiểu thiếu gia phía dưới sự việc thật sự là quá bất mất một chút, quá làm cho người ta một chút, nhắm trúng Trầm Vân Nương ngọc diện ửng hồng hà, tâm đều nhanh nhảy cổ họng.

Trầm Vân Nương khó khăn đem Thảm Thanh thân thể thanh lý sạch sẽ, lại vì hấn mặc nội y, đi theo lại thuận tay kéo qua mền tơ che lại thân thể của hấn, ném câu "Hào hảo an giấc a", lại cũng không có ý tứ dừng lại, cũng như chạy trốn rồi đi Thảm Thanh phòng ngủ...

Làn gió thơm Phiêu Miểu, trong phòng khách lâm vào yên tĩnh, Thảm Thanh trong mắt lóe lên một cái, nghiêng tai lắng nghe, Trầm Vân Nương tiếng bước chân đã đi xa.

Có chút thờ phào một cái, Thảm Thanh ngồi dậy, trong nội tâm lại là vui vẻ.

Có thể không cần người trợ giúp tự chính mình ngồi dậy, đây tuyệt đối là kiện đáng giá vui vẻ sự tình.

Thảm Thanh liếc mắt giữa hai chân mền tơ cao cao nổi lên, trong mắt không khỏi lộ ra một tia quái dị.

Lúc trước bị Trầm Vân Nương dùng tơ dệt khăn tắm chà lau thân thể, nàng cái kia Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng vô tình ý đụng chạm thời điểm, cái kia tê tê ngứa, cùng với không hiểu sung sướng cảm giác, làm hấn cảm giác là lạ, tựa hồ rất muốn Vân Nương cái kia ôn nhuận đầu ngón tay nhiều đụng đụng vật kia tựa như.

Mệnh căn tử biến hóa tuy làm cho Thảm Thanh tâm ở bên trong vui mừng, nhưng lại không là trọng yếu nhất, Thảm Thanh rất nhanh tự thoát khỏi cái kia một tia nói không rõ đạo không rõ ý niệm, xoay người xuống giường.

Đem làm hấn hai chân bộ đồ tiến nhuộm gầy, vững vàng đứng ở mặt đất lúc, Thảm Thanh nhìn không được nhếch miệng cười cười.

Có thể vững vàng đứng thẳng, Thảm Thanh lại cùng lấy thử hành tẩu.

Đánh sinh hạ đến tự là cái tê liệt, giờ phút này, Thảm Thanh tự cùng mới sinh hài nhi, méo mó ngược lại ngược lại, cẩn thận từng li từng tí phóng ra từ lúc chào đời tới nay bước đầu tiên, đi theo, lại phóng ra bước thứ hai... Theo không lưu lốt, đến thuần thực, theo chậm chạp, đến thành thạo, Thảm Thanh hưng phấn ở trong phòng khách đi một vòng lại một vòng, bộ pháp cũng càng ngày càng nhẹ nhàng.

Trộn vện tại trong phòng khách đi dạo hơn nửa canh giờ, Thảm Thanh mới dừng bước lại.

Đầu không chóng mặt, hơi thở không gấp, tinh lực dồi dào, không có cảm giác đến thân thể nửa phần không khỏe, Thảm Thanh tâm ở bên trong vui cười hừ hừ, xem ra, chính mình đem thể cốt quả nhiên là hoàn toàn tốt rồi!

Cảm giác được trong đan điền cái kia đoàn khí thể, Thảm Thanh tâm ở bên trong hơi động một chút, hấn không có quên vận hành 《Trường Xuân Quyết》 khúc đạo đầu khẩu quyết khơi thông kinh mạch cực lớn chỗ tốt!

Tinh tế cảm giác trong đan điền cái kia đoàn giống như đang xoay tròn khí thể, Thảm Thanh tâm ở bên trong không khỏi mãnh liệt nhảy dựng, khí này cảm giác, không phải là chân khí a?

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Luyện Khí một tầng

Thảm Thanh tuy nhiên là cái bệnh lao tử, nhưng hấn nói như thế nào cũng là từ nhỏ sinh hoạt tại tu chân trong gia tộc nhỏ, tu chân trụ cột tri thức hay vẫn là biết rõ một chút như vậy điểm.

Thảm Thanh biết rõ, chỗ ở mình đại lục này, tên là Cửu Châu đại lục.

Cửu Châu đại lục chung do chín cái châu tạo thành, theo thứ tự là Trung Châu, Nguyên Châu, Càn Châu, Vũ Châu, Bình Châu, Đông Châu, Việt Châu, An Châu, cùng với Linh Châu.

Cửu Châu đại lục là cái dùng tu chân là bản đại lục, không có quốc gia, chỉ có từng tòa tu chân thành trì, cùng với châu cùng châu ở giữa địa vực chi phần.

Trong đó, dùng Trung Châu lãnh thổ quốc gia lớn nhất, Linh Châu nhỏ nhất. Mà Thảm gia, tự là thuộc về Linh Châu khu vực, tên là Thanh Nguyên nội thành một cái tu chân tiểu gia tộc.

Tu chân hỏi, cầu trường sinh! Loại này lý niệm, phạm là tại Cửu Châu đại lục sinh ra người, đánh bắt đầu hiểu chuyện, đã thâm căn cố đế.

Nói cách khác, phạm là có được linh căn chi nhân, đều đem cái này một lý niệm quán triệt xuống dưới, từ nhỏ mà bắt đầu tu luyện, dùng nhìn qua có thể được đến trường sinh.

Mà dựa theo Cửu Châu đại lục tu chân đẳng cấp phân chia, Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Hóa Thần... Đây là mỗi một gã người tu chân nhất định phải đột phá đẳng cấp!

Từ thấp đến cao, đẳng cấp càng cao, thực lực càng cường, thọ nguyên cũng càng dài!

Chỉ có điều, nếu muốn trở thành Luyện Khí tu sĩ, nhưng lại vô cùng gian nan, một là phải có linh căn, mà linh căn, cũng không phải mỗi người đều có thể có, thứ hai, trở thành Luyện Khí tu sĩ trước khi, còn có hai đạo nhập môn cánh cửa, theo thứ tự là Sơ Tiên cảnh, Tiên Thiên cảnh.

Đối với Thảm Thanh mà nói, như hán loại này một đầu nát mệnh kéo đến bây giờ, chết từ tế không bằng lại sống tê liệt, tu chân cầu trường sinh, chỉ là một loại Phiêu Miêu hy vọng xa vời mà thôi.

Đương nhiên, Thảm Thanh trước kia thân thể cực kỳ không xong, mạng nhỏ tùy thời khó giữ được, cho nên không thể tu luyện, phóng nhãn hiện tại, hiện tại thân thể tốt, chẳng phải trường sinh có hi vọng rồi sao?

Dưới mắt, trong đan điền đã có thể ngưng tụ khí thể, nói rõ có thể tu luyện, không chỉ như thế, trong đan điền cái kia đoàn thần bí khí thể, rất có thể tựu là thuộc về Luyện Khí kỳ chân khí!

Thảm Thanh nghĩ đến đây loại khả năng, tim đập không khỏi lần nữa nhanh hơn.

Trong cơ thể có thể sinh ra chân khí, tương đương với vượt qua Sơ Linh, Tiên Thiên hai cảnh, trực tiếp tiến vào Luyện Khí kỳ! Thảm Thanh ngẫm lại đã cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, hưng phấn không thôi!

Cái gọi là ăn tủy trong xương mới biết liếm nó cũng ngon, Thảm Thanh trở lại trên giường bàn ngồi xuống, tập trung tư tưởng suy nghĩ tĩnh khí, bắt đầu tu luyện khởi 《 Trường Xuân Quyết 》 khúc đạo đầu khâu quyết.

Công đi một Chu Thiên, lưỡng Chu Thiên...

Công pháp vận hành thần kỳ thông thuận, cái kia Khí cảm chạy kỳ kinh bát mạch, không có một tia đình trệ.

Bất tri bất giác, công hành viên mãn, Thảm Thanh chậm rãi thu công, mở hai mắt ra, trong mắt lộ ra một tia cổ quái.

Trong đan điền cái kia đoàn khí thể ngược lại là ngoan ngoãn theo công pháp tuyến lộ vận hành, chỉ có điều, bên ngoài cơ thể dẫn khí Khí cảm rõ ràng không có ở được lộ trong kia sao rõ ràng, khí như tơ nhện, chưa cho trong cơ thể cái kia đoàn khí thể mang đến bất luận cái gì biến hóa.

Đây là cái gì duyên cớ? Chẳng lẽ... Được tiếp tục tại được lộ ở bên trong ngâm lấy mới có thể cảm ứng càng nhiều nữa Khí cảm? Chẳng lẽ, sau này mình còn phải tại được lộ ở bên trong ngâm lấy?

Thảm Thanh tâm hạ cân nhắc, sắc mặt không khỏi trở nên có chút khó coi, đánh đầy một tuổi khởi ngay tại được lộ ở bên trong ngâm lấy, suốt rớt mười lăm năm, hán đối với cái kia được lộ kiếp sống thật sự là có chút căm thù đến tận xương tủy.

Còn có! Trong đan điền cái này đoàn trứng gà lớn nhỏ khối không khí đến cùng phải hay không chân khí? Tựa hồ còn còn chờ khảo cứu!

Trong tâm niệm, Thảm Thanh hơi có vẻ phiền muộn thở ra một hơi, xoay người, mặt hướng đầu giường.

Đầu giường lần lượt trên gối đầu có một một trượng vuông mộc tử bát, tử bát có một loạt ngăn kéo, đối với Thảm Thanh loại này từng đã là tàn phế người đến nói, thò tay có thể đụng, coi như thuận tiện.

Thảm Thanh tiện tay kéo ra cái thứ nhất ngăn kéo, theo trong ngăn kéo xuất ra một cái hộp gỗ, mở ra hộp gỗ, có thể nhìn thấy hộp gỗ ở bên trong trọng điệp chứa một sách sách độ dày không đều dầy sách vở.

Thảm Thanh cũng lười được một sách sách ra bên ngoài cầm, tựa lấy hộp gỗ đến úp sấp, "Rầm rầm" một hồi tiếng nổ, sẽ đem bên trong sách toàn bộ ngã xuống trên giường.

Những sách này tịch, theo thứ tự là 《 Ngũ Hành quyết 》, 《 trụ cột phù lục thuật 》, 《 trụ cột luyện khí thuật 》, 《 trụ cột cảm chế thuật 》, 《 Bách Thảo Kinh 》, 《 tu chân trụ cột thực giải 》, 《 Cửu Châu nguyên kỷ 》, tổng cộng bảy sách sách vở. Mặt khác còn có một trương không biết tên yêu thú da chỗ chế địa đồ, trên bản đồ sách có 《 Đại Thanh Sơn Thiên Lý Đồ 》 mấy cái màu đen chữ nhỏ.

Mấy bản này tu chân sách vở liên quan cái kia trương da thú địa đồ, cũng coi là Thảm gia toàn bộ nội tình rồi, đương nhiên, đối với đẳng cấp cao tu sĩ cùng với đại gia tộc mà nói, mấy bản này trụ cột tu chân sách vở ở bên trong nội dung không tính kỳ lạ quý hiếm, cũng đáng không có bao nhiêu linh thạch.

Ví dụ như 《 Ngũ Hành bí quyết 》, đây là Linh Châu Tu Chân giới là phổ biến nhất tu chân trụ cột công pháp, công pháp bổ sung Ngũ Hành thuộc tính cấp thấp pháp thuật, thích hợp các loại linh căn thuộc tính người tu luyện, thông giá cũng tựa 100 miếng Hạ phẩm linh thạch tả hữu.

Trước kia, Thảm Thanh là cái bệnh lao tử, cũng sợ bị chết muốn chết, cho nên, hắn có một khóa truy cầu trường sinh tâm, những này về tu chân công pháp, trụ cột tri thức, hắn đều đã từng từng cái xem qua, nghiên cứu đọc qua, đã từng ném thử tu luyện qua 《 Ngũ Hành bí quyết 》 cái này bản trụ cột công pháp.

Đương nhiên, dùng cái kia tùy thời đều muốn quải diệu bệnh thể, thường thường chỉ có thể làm vô dụng công.

Giờ phút này, Thảm Thanh lần nữa tìm kiếm ra những này tu chân trụ cột sách vở, tự nhiên là muốn biết rõ ràng trong cơ thể mình khối không khí đến cùng phải hay không chân khí? Chính mình phải chăng thật là lược qua Sơ Linh, Tiên Thiên hai cảnh, trực tiếp đột phá đến Luyện Khí kỳ?

Vì vậy, Thảm Thanh trực tiếp lựa chọn cái kia sách 《 tu chân trụ cột thực giải 》 đến tìm kiếm đáp án.

《 tu chân trụ cột thực giải 》 thuộc về nhập môn tu chân thường thức chú giải, chữ số không nhiều, không đến mười trang, trong đó còn có Thảm phụ thêm rớt một ít tâm đắc nhận thức.

Chưa tới một canh giờ, Thảm Thanh tự khép sách lại trang, thật dài thở hắt ra đồng thời, trên mặt còn lộ ra một tia giống như hí giống như lo thần sắc.

Theo sách vở chỗ miêu tả nội dung xác minh xuống, trong cơ thể mình cái kia đoàn trứng gà lớn nhỏ khí thể, đích thật là sách vở chỗ ghi lại chân khí! Dựa theo trong sách chú giải, một khi có thể chứa đựng chân khí, hắn tu vi đã là Luyện Khí kỳ một tầng cảnh giới.

Điều này tuy đáng mừng, nhưng làm cho Thảm Thanh một chút sầu lo chính là, lúc trước tại bên ngoài cơ thể Khí cảm không rõ ràng, đã ở trong thư tịch cũng đã nhận được đáp án.

Dẫn khí nhập vào cơ thể, đầu tiên muốn có đủ ba cái cơ bản điều kiện, một là linh địa, cần thu nạp thiên địa linh khí, không ngừng tắm bổ lớn mạnh đan điền chứa đựng linh khí; hai là linh thạch, có thể thu nạp linh thạch ẩn chứa linh khí; ba là đan dược, cần các loại kỳ trân linh túy luyện chế thành đan, do đó đạt tới tăng tiến tu vi mục đích.

Hiển nhiên, Thảm gia khu nhà cũ nơi ở linh khí mỏng manh, tịnh không đủ để tu luyện. Mà linh thạch cùng đan dược, đối với Thảm gia trước mắt khó coi tình huống mà nói, càng là mong muốn không thể tức.

Bất quá, Thảm Thanh mặc dù có chút hứa sầu lo, ngược lại không đến mức xoắn xuýt trong đó, dù sao, hắn hiện tại đã là một gã làm cho người hâm mộ Luyện Khí kỳ tu sĩ.

Đi vào Luyện Khí kỳ là cái gì khái niệm? Dựa theo 《 tu chân trụ cột thực giải 》 chú giải, thọ nguyên phóng đại là khẳng định đấy.

Phải biết rằng, đột phá đến Luyện Khí kỳ thì có hai trăm năm thọ nguyên, Trúc Cơ kỳ thì là bốn trăm năm thọ nguyên, mà Kim Đan kỳ tắc thì có tám trăm năm thọ nguyên, nếu có may mắn tu luyện tới trong truyền thuyết Nguyên Anh kỳ, trọn vẹn có thể sống 1600 năm.

Đối với Thảm Thanh loại này tùy thời có lo lắng tính mạng tê liệt mà nói, không hiểu thấu trở thành một gã Luyện Khí tu sĩ, có hai trăm năm thọ nguyên có thể sống, cái kia đã không phải là dùng kinh hi có thể hình dung hắn giờ phút này tâm tình.

Mạng nhỏ được bảo vệ, thọ nguyên tăng giá, đây chỉ là Thảm Thanh Thành làm một tên Luyện Khí tu sĩ phúc lợi một trong.

Tại Thanh Nguyên Thành cái này xa xôi chi địa, Luyện Khí tu sĩ thường thường là gia chủ, trưởng lão cấp bậc, nói cách khác, Thảm Thanh cái này từng đã là tê liệt, phế vật, đã có đủ cùng những cái kia gia chủ, trưởng lão bình bình hòa hòa tọa tư cách.

Muốn muốn những năm gần đây này, Thảm gia không ngừng bị Thanh Nguyên Thành phụ cận mấy gia tu chân gia tộc đè ép, xảo trá, nếu không phải Thảm gia có được "Thiên Tinh Lệnh" bảo kê, Thảm gia chỉ sợ sớm đã diệt tộc rồi.

Thảm Thanh nghĩ đến đây, vốn đang có chút nhỏ đến ý hắn, trong nội tâm tự nhiên không khỏi phát lạnh, một cỗ cảm giác nguy cơ tự nhiên sinh ra.

Dưới mắt đã có Luyện Khí kỳ một tầng tu vi, lại không đồng dạng bảo vệ tánh mạng thủ đoạn, được tranh thủ thời gian tu luyện mấy thứ sống yên phận đích thủ đoạn mới được là.

Cũng may Thảm gia trước mắt tuy nhiên là cái người sa cơ thất thế, nhưng nội tình còn có, một ít tu chân tối thiểu nhất trụ cột công pháp vẫn còn, Thảm Thanh tâm có chỗ muốn, thuận tay tự nhặt lên cái kia sách 《 Ngũ Hành bí quyết 》.

《 Ngũ Hành bí quyết 》， là tu chân nhập môn trụ cột công pháp, tổng cộng chia làm tam thiên, theo thứ tự là Sơ Tiên cảnh, Tiên Thiên cảnh, Luyện Khí kỳ tu luyện công pháp.

《 Ngũ Hành bí quyết 》 ngoại trừ trụ cột tu luyện công pháp, còn nguyên bộ hơn mười chủng Ngũ Hành trụ cột pháp thuật, theo thứ tự là Hóa Cầu Thuật, Triền Nhiêu Thuật, Thổ tường thuật, Kim Tiến thuật, Băng Châm Thuật vân...vân...

Mặt khác còn như làm trụ cột phụ trợ pháp thuật, tỷ như Thức Linh Thuật, ngự khí thuật, vận chuyển thuật, Quy Tức Thuật, Kinh Thân Thuật vân...vân...

Muốn nghĩ hết nhanh nắm giữ pháp thuật vận dụng thủ đoạn, Thảm Thanh đầu tiên được tu luyện "Thức Linh Thuật".

"Thức Linh Thuật" là mỗi tên Luyện Khí sĩ phải tu luyện phụ trợ thủ đoạn một trong, tu luyện rồi "Thức Linh Thuật", chẳng những có thể trong vòng xem

bản thân tu vi, cùng với bản thân thuộc tính linh căn, cũng có thể dò xét tu sĩ khác tu vi thuộc tính. Đồng thời, nắm giữ Thức Linh Thuật, có thể chuẩn xác lựa chọn thích hợp bản thân linh căn thuộc tính tu luyện pháp thuật.

"Thức Linh Thuật" đơn giản dễ hiểu, chừng nửa canh giờ, Thẩm Thanh đã có thể sơ bộ nắm giữ.

Đi theo, Thẩm Thanh tự không thể chờ đợi được dựa theo Thức Linh Thuật vận hành pháp quyết, thả ra một tia thần thức, nội thị trong cơ thể, dò xét linh căn.

Một phen dò xét xuống, Thẩm Thanh sắc mặt biến được khó xem.

Tư chất của mình thật đúng là phế được rất bỏ đi ah!

Ngũ linh căn, kim mộc thủy thổ hỏa đều đủ! Dựa theo 《tu chân trụ cột thực giải》 chú thích, ngũ linh căn lại tên Toàn linh căn, tục xưng "Tập linh căn".

Trong sách chứa đựng, Toàn linh căn người, tiến giai khó khăn, khó với lên trời!

Nói cách khác, có được Toàn linh căn người, tệ lớn hơn lợi, chuẩn xác mà nói, Thẩm Thanh muốn muốn vào giai, được trả giá chỉ một linh căn người mấy lần thậm chí hơn mười lần cố gắng, mà duy nhất lợi, tắc thì là có thể tùy ý tu luyện Ngũ Hành pháp thuật.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Kiểm tra

Tại toàn bộ Tu Chân giới, Toàn Linh Căn tu sĩ số lượng cũng không ít, thuộc về đại chúng hình phế sai linh căn tư chất, cũng là thuộc về rất nhiều tư chất thượng giai tu sĩ trào phúng, xem thường đối tượng. Dùng Toàn Linh Căn tư chất tu luyện, có thể tu luyện chí cao giai tu sĩ, tuyệt đối là phượng mao lân giác, ít càng thêm ít.

Thẩm Thanh âm thầm oán thầm dưới bản thân thấp kém tư chất, rất nhanh lại bày chính tâm thái.

Đối với Thẩm Thanh mà nói, chính mình cái mạng nhỏ có thể sống đến bây giờ đã là may mắn đầy đủ sự tình rồi, huống chi, còn trở thành sở hữu tất cả tu giả trong mắt không ngừng hâm mộ Luyện Khí sĩ, đây đã là kiếm lớn một bả, còn có cái gì không thể thỏa mãn đây này?

Hơn nữa, Toàn Linh Căn còn có thể tu luyện Ngũ Hành thuộc tính pháp thuật, có thể nhiều tu luyện mấy thứ công thủ thủ đoạn, cũng không phải cái gì chuyện xấu không phải?

Cái gọi là người không biết không sợ, Thẩm Thanh mình an ủi thoáng một phát, thu liễm tâm tình, bắt đầu tinh tế nghiên cứu khỏi 《Ngũ Hành Quyết》 nguyên bộ trụ cột pháp thuật.

《Ngũ Hành Quyết》 nguyên bộ hơn mười dạng trụ cột pháp thuật nhìn như không nhiều lắm, nhưng tu luyện lại có phần tốn thời gian thần, Thẩm Thanh vì mau chóng thuần thực nắm giữ pháp thuật, cũng chỉ có thể lựa chọn trong đó mấy thứ mà thôi.

Công kích pháp thuật, Thẩm Thanh chỉ lựa chọn hỏa thuộc tính "Hỏa Cầu Thuật", cùng với mộc thuộc tính "Triển Nhiều Thuật", mà phòng thủ thuật, tắc thì lựa chọn thổ thuộc tính "Thổ Tường Thuật" đồng dạng.

Trụ cột pháp thuật, nhập môn rất dễ dàng, bất quá, muốn muốn thuần thực nắm giữ, lại lúc cần phải mấy ngày gần đây cần tu khổ luyện.

Theo thời gian lặng yên trôi qua, ở giữa nha hoàn Tiểu Bích tiến đến đưa một lần đồ ăn, phục thị Thẩm Thanh dùng qua ăn trưa về sau, rồi đi rồi phòng khách.

Đãi nha hoàn Tiểu Bích ly khai, Thẩm Thanh tiếp tục giống như đối tu luyện trụ cột trong pháp thuật "Hỏa Cầu Thuật".

Cân nhắc, nếm thử, cuối cùng sơ bộ nắm giữ Hỏa Cầu Thuật nhập môn trình tự, mãi cho đến được lúc chạng vạng tối, được tám thời cơ nhanh thời điểm, hẳn đã có thể ở trong lòng bàn tay ngưng tụ ra một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay hỏa cầu.

Cầm thụ được lòng bàn tay bên trên cái kia không ngừng xoay tròn đỏ sậm hỏa cầu phát tán cực nóng khí tức, Thẩm Thanh trên mặt miễn cưỡng lộ ra mỉm cười: cái này Hỏa Cầu Thuật thật đúng là tiêu hao chân khí ah.

Trong tâm niệm, Thảm Thanh lòng bàn tay xoay tròn hóa cầu phát ra một tiếng vang nhỏ, tứ tán văng tung tóe, hóa thành từng sợi khói xanh biến mất trong không khí, mà lúc này, Thảm Thanh phát giác được chân khí trong cơ thể của mình cơ hồ bị rút trống một nửa.

Thảm Thanh tâm ở bên trong cân nhắc, dựa theo bản thân chứa đựng linh khí, cái này Hỏa Cầu Thuật tối đa có thể cô đọng hai lần, tuần phát hai lần, trong cơ thể điểm này chân khí cũng sẽ bị hút khô, rút sạch.

Chân khí không đủ, xem ra, được cần tu 《 Trường Xuân Quyết 》, nghĩ cách gấp rút lớn mạnh trong đan điền chân khí mới được là.

Giờ phút này Thảm Thanh đã có thể xác định, Thượng Cổ phương thuốc chỗ phụ lục 《 Trường Xuân Quyết 》 tựa là một quyển sách trụ cột tu chân công pháp, trong đan điền chứa đựng cũng là thật sự chân khí, chỉ cần dựa theo 《 Trường Xuân Quyết 》 công pháp tiếp tục tu luyện xuống dưới, tiến giai là chuyện sớm hay muộn.

Thảm Thanh tại trong phòng khách tu luyện Hỏa Cầu Thuật, chỉ có thể cô đọng hóa cầu, lại không thể ném thử trong nháy mắt phát ra, nguyên nhân rất đơn giản, phòng khách quá nhỏ rồi, chịu không được gãy vỡ.

Thảm Thanh dưới mắt chỉ có thể ném thử ngưng tụ hóa cầu, phát ra mắt, lại ngưng tụ, như thế nhiều lần, đan điền chân khí không còn, lại vận hành 《 Trường Xuân Quyết 》 khúc đạo đầu khâu quyết, dẫn khí nhập vào cơ thể, khí ngưng Đan điền...

Chỉ là, như vậy một phen ném thử xuống, Thảm Thanh lại đầy đủ cảm nhận được trong cơ thể khôi phục chân khí tốc độ giống như rùa bò, chậm thương tâm.

Linh thạch, không có linh thạch thu nạp, đan điền chân khí chẳng biết lúc nào mới có thể lớn mạnh?

Đặt ở trước kia, linh thạch đối với Thảm Thanh cái này bệnh lao từ mà nói, chỉ là dùng tới mua xấu mệnh được tẩm chi phí mà thôi, nhưng giờ này khắc này, hẳn đối với linh thạch sinh ra vô cùng khát vọng.

Nghĩ đến đây, Thảm Thanh tựa không khỏi thở dài, tựa trong nhà cái dạng này, đoán chừng cũng cảm không xuất ra cái gì linh thạch rồi...

Thảm gia chi là tu tiên tiểu gia tộc, linh thạch bản tựa cũng không quá nhiều, huống chi gia tộc xuống dốc, dưới mắt mặc dù còn thừa lại cái thảo dược cửa hàng, cũng gần kề đủ hăng ngày chi tiêu, mà Thảm Thanh được tẩm cần thiết lại tiêu hao quá nhiều, sớm đã là nhập không đủ xuất.

Nếu không phải Thảm Nhị Nương, Trầm Vân Nương một chỉ đem Thảm Thanh coi là mình ra, tình nguyện bán thân tu vi trì trệ không tiến, cũng phải nỗ lực duy trì lấy Thảm Thanh được tẩm chi tư, bằng không, hẳn cái này cái mạng nhỏ làm sao có thể lưu đến bây giờ?

Chân khí trong cơ thể theo không kịp, chỉ có thể tạm dừng pháp thuật tu luyện, tiếp tục vận hành 《 Trường Xuân Quyết 》 khúc đạo đầu công pháp, phục hồi từ từ trong cơ thể đã gần đến khô cạn chân khí.

Công đi lưỡng Chu Thiên, chân khí trong cơ thể còn không có khôi phục đến bình thường trình độ, giờ phút này, đã có thể nghe được bên trong cửa vào truyền đến bước chân thanh âm, nghe thanh âm, là hai người.

Theo tiếng bước chân tiếp cận, hai gã da thịt trắng nõn, dáng người yếu điệu mỹ mạo thiếu phụ xuất hiện tại Thảm Thanh trong thần thức.

Hai gã mỹ mạo thiếu phụ một lấy vàng nhạt quần lụa mỏng, một lấy tuyết trắng váy, lông mày như lông mày, mắt như nước, mũi xảo môi nhu, ngũ quan tinh xảo tuyệt luân, một cái vũ mị phong tình, một cái ôn nhu uyển chuyển hàm xúc, nhìn quanh tầm đó, toát ra một tia thực mỹ và mê người bộ dạng thủy mị. Đúng là Thảm gia cái kia hai gã điểm tuyết Thanh Nguyên Thành mỹ thiếu nữ xinh đẹp, Thảm Nhị Nương cùng Trầm Vân Nương.

Thảm Thanh tâm ở bên trong sớm có lập kế hoạch, dưới mắt bệnh thể khôi phục tạm thời vẫn không thể nói cho các nàng biết, đang nghe các nàng tiếng bước chân thời điểm, đã rút vào ổ chăn, ở đằng kia giả bộ ngủ.

Theo một hồi mùi thơm ngào ngạt và dễ ngửi làn gió thơm tới gần, Thảm Nhị Nương cùng Trầm Vân Nương chậm rãi đi vào trước giường.

Thảm Nhị Nương cùng Trầm Vân Nương vốn là liếc nhau một cái, hai cái mỹ mạo thiếu phụ ánh mắt chạm nhau, Thảm Nhị Nương trong mắt đẹp lộ ra một tia hỏi thăm ánh mắt, Trầm Vân Nương sắc mặt hơi đỏ lên, nhỏ không thể thấy điểm nhẹ đạt đến thủ, tựa hồ xem như đáp lại Thảm Nhị Nương im ắng hỏi thăm.

Xem ra trước đó, Trầm Vân Nương đã đem Thảm Thanh thân thể đã phát sanh biến hóa nói cho Thảm Nhị Nương.

Đạt được Trầm Vân Nương đáp lại, Thảm Nhị Nương nhẹ nhàng hô khẩu hương khí, trong mắt đẹp lộ ra một tia vẻ chờ mong, duỗi ra Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng, nhẹ nhàng xúc lên che ở Thảm Thanh trên người nền tơ.

Mền tơ xúc lên, hai cái mỹ mạo thiếu phụ ánh mắt hơi ngưng ngừng đồng thời hướng Thảm Thanh hạ thân nhìn lại.

Chỗ đó, quả nhiên đã có biến hóa cực lớn, cái kia lều vải cao cao chỉ lên, rất là uy vĩ.

Cái kia dễ làm người khác chú ý hờ ra nhất thời làm hai cái mỹ mạo thiếu phụ cái kia trắng nõn kiều nộn hai gò má dâng lên một vòng kiều điểm đỏ tươi, trắng nõn nà, hồng Đồng Đồng, quả nhiên là kiều điểm ướt át, mê người ngàn vạn.

"Thật sự có biến hóa đây này..." Thảm Nhị Nương tiếng nói hơi có chút phát run, còn mang theo một tia nhàn nhạt ngưng ngưng.

Những năm gần đây này, nàng cùng Trầm Vân Nương ngâm đắng nuốt cay, muốn hết mọi biện pháp đến bảo trụ thiếu gia nhà mình mạng nhỏ, đã nhiều năm như vậy, tiểu thiếu gia mệnh tuy nhiên là bảo trụ rồi, nhưng là hấp hối, không thấy nửa phần chuyển biến tốt đẹp đầu hiệu.

Giờ phút này, tận mắt nhìn thấy tiểu thiếu gia hạ thân biến hóa, biến hóa này tuy nhiên làm cho các nàng trong nội tâm thẹn thùng, xấu hổ, thực sự làm cho hai nữ cảm xúc phập phồng, kích động không thôi.

Thẩm Nhị Nương thở ra thật dài khẩu hương khí, hồi phục dưới phập phồng bất định cảm xúc, đi theo bàn tay như ngọc trắng dần nhẹ, bắt đầu giải trừ Thẩm Thanh trên người cái kia rộng thùng thình tơ dệt nội y.

Xin hãy cởi áo ra, được tắm, đây là Thẩm Nhị Nương cùng Trầm Vân Nương những năm gần đây này một mực vì Thẩm Thanh làm những chuyện như vậy, trước đó, bởi vì Thẩm Thanh niên kỷ còn nhỏ, mà lại nam tính biểu tượng một mực héo rút, có chút ít còn hơn không, cho nên, hai cái thiếu phụ đang trở hoa cũng không sao cả kiêng kị.

Nhưng giờ phút này, Thẩm Nhị Nương vì Thẩm Thanh cởi áo ra lúc, lại hơi có chút khản trương, cái kia đầu ngón tay bàn tay như ngọc trắng tựa hồ tại nhẹ nhàng phát run.

Khó khăn bỏ Thẩm Thanh trên người thiếp thân nội y, cùng lúc trước có nội y che lấp bất đồng, cái kia giữa hai chân sự việc lập tức rất trực quan rất rõ ràng hiện ra tại hai cái mỹ mạo thiếu phụ trước mắt.

Óng ánh ngọc nhuận, đầu tròn tròn náo, mà lại nhỏ kinh người! Thẳng nhìn đến hai gã mỹ mạo thiếu phụ khí tức thờ nhẹ, trên mặt đỏ bừng một mảnh.

"Nhị Nương, tiểu thiếu gia cái này... Bộ dạng như vậy có thể lấy vợ sinh con đi à nha?" Trầm Vân Nương khuôn mặt hồng hồng, âm thanh như muỗi kêu hỏi một tiếng.

Thẩm Nhị Nương đôi mắt mang xấu hổ nhìn sang cái kia làm cho nàng tim đập sự việc, rất khẳng định trả lời: "Có thể! Nhất định có thể!"

Trầm Vân Nương nghe xong, không khỏi nhẹ nhẹ thở phào nhẹ nhõm, mắt lộ vui vẻ nói: "Vậy thì tốt quá, chúng ta Thẩm gia rốt cục có thể có hậu rồi, Nhị Nương, xem ra chúng ta được chuẩn bị một chút, được tranh thủ thời gian cho tiểu thiếu gia cưới vợ đây này..."

"Ừ, người nói không sai, dưới mắt chúng ta được trước hảo hảo xem xét thoáng một phát, đợi chúng ta thiếu gia tuổi tròn 16, có thể cưới vợ kiều thế, đến lúc đó tái sinh mấy cái mập mập tiểu tử, chúng ta Thẩm gia ah, có thể tiếp tục nối dõi tông đường đi xuống..."

Thẩm Nhị Nương hơi có vẻ hưng phấn cùng Trầm Vân Nương nói chuyện, đi theo cúi hạ thân, thò tay đem nằm ở trên giường còn tại đẳng kia giả bộ ngủ Thẩm Thanh ôm.

Cùng Trầm Vân Nương biểu hiện bất đồng, Thẩm Nhị Nương mặc dù đối với Thẩm Thanh vậy có cự biến hóa lớn sự việc thật là thẹn thùng, lại hay vẫn là nhìn không được duỗi ra Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng, ở đẳng kia óng ánh mượt mà sự việc bên trên sờ soạng vừa sờ, tựa hồ muốn hôn tay xác định vật kia sự tình thiệt giả.

Cái này vừa sờ, chẳng những làm cho Thẩm Nhị Nương cảm giác được làm cho nàng tim đập nhiệt độ cùng độ cứng, cái kia Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng chạm đến chỗ mang đến khác thường sung sướng cảm giác, cũng làm cho Thẩm Thanh một hồi tâm viên ý mã, thân thể khẽ run lên, trong cổ họng còn nhìn không được phát ra một tiếng sung sướng rên rỉ thanh âm.

Tiếng rên rỉ phát ra, Thẩm Thanh rốt cuộc giả bộ ngủ không đi xuống, dư vị lấy cái kia chạm đến chỗ mang đến sung sướng khoái cảm, mở to mắt, hàm hồ nói: "Nhị Nương, Vân Nương, người... Các người tới rồi..."

"Ah! Thiếu gia người tỉnh rồi, nên... Nên ngâm được rồi..." Nhị Nương chạm đến đến Thẩm Thanh ánh mắt, khuôn mặt đỏ bừng một mảnh, vội vàng đem đầu ngón tay trượt ra rồi.

Ngâm được tắm địa phương ngay tại bên cạnh, rất là thuận tiện.

Có lẽ là trong nội tâm cái kia một vòng khó có thể hóa mở đích ý xấu hổ, đem Thẩm Thanh hầu hạ tiến một chỗ được trong thùng tắm về sau, hai cái mỹ mạo thiếu phụ không có không biết xấu hổ nhiều làm dừng lại, tựa trên mặt đỏ ửng, lần lượt đã đi ra phòng tắm rửa.

Đãi Nhị Nương cùng Vân Nương đi xa, Thẩm Thanh thở dài ra một hơi, thần sắc quái dị thò tay dưới mình thân ở sờ soạng một cái.

Tự nhiên, tự động vào cảm giác không có Thẩm Nhị Nương cái kia Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng sờ ở phía trên cảm giác mãnh liệt như vậy, như vậy sung sướng...

Chương 6: Thâm Hình Nhi

Như Thâm Thanh loại này bệnh lao tử, mà lại từ nhỏ sống ở cơ hồ phong bế hậu trạch ở bên trong, cũng không có cùng ngoại giới tiếp xúc, đối với hạ thân biến hóa, tự nhiên là tỉnh tỉnh hiểu hiểu, không rõ lắm.

Đã không hiểu, Thâm Thanh cũng không có nhiều đi xoắn xuýt hạ thân mệnh căn tử chỗ mang đến biến hóa, rất nhanh tựu bày chính tâm thái, Ngưng Tâm tĩnh khí, bắt đầu tu luyện 《 Trường Xuân Quyết 》.

Cái này phương thuốc cổ truyền chỗ chỗ phù lục 《 Trường Xuân Quyết 》 chia làm tam thiên, khúc đạo đầu, trong quyền sách, hạ thiên.

Khai thiên khẩu quyết làm Dẫn Khí Thiên.

Khai thiên khẩu quyết tu luyện tới cực hạn, có thể trong khi tu luyện quyền sách, huyết khiếu quyền sách.

Nhân thể tổng cộng bảy trăm hai mươi cái đại huyết khiếu, dựa theo trong quyền sách khẩu quyết chứa đựng, Thâm Thanh chỉ cần đột phá chín chỗ câu thông thiên địa linh khí chủ yếu huyết khiếu, tựu có thể tiến giai đến hạ thiên.

Cái này cùng 《 Ngũ Hành Quyết 》 công pháp tựu có rất lớn bất đồng, 《 Ngũ Hành Quyết 》 câu thông thiên địa linh khí, dùng tâm bỏ kinh mạch làm chủ, lớn mạnh chân khí trong cơ thể, mở rộng đan điền sẽ xảy đến.

Mà 《 Trường Xuân Quyết 》 trong quyền sách tắc thì chẳng những muốn tâm bỏ kinh mạch, mở rộng đan điền, còn phải biết điều, đem chân khí cất giữ đến khai thông huyết khiếu ở trong, do đó nhanh hơn thiên địa linh khí hấp thu.

Nói cách khác, Thâm Thanh tu luyện 《 Trường Xuân Quyết 》 được so tu luyện 《 Ngũ Hành Quyết 》 tu sĩ cần nhiều trả giá gấp bội tinh lực.

Đương nhiên, nhiều trả giá không có nghĩa là không có thu hoạch, trong đó chỗ tốt, Thâm Thanh dưới mắt vẫn để ý giải không được, hẳn chỉ để ý nước chảy bèo trôi, thành thành thật thật dựa theo 《 Trường Xuân Quyết 》 khẩu quyết tu luyện.

《 Trường Xuân Quyết 》 hạ thiên vi Ngưng Dịch Thiên, hóa khí ngưng dịch!

Theo mặt chữ bên trên lý giải, tựu là đem chân khí trong cơ thể tu luyện tới cực hạn, đem trong đan điền sương mù hóa chân khí diễn biến thành trạng thái dịch linh dịch, khi tất cả chân khí diễn biến thành chân nguyên về sau, tựu có thể trùng kích Trúc Cơ kỳ.

Trường Xuân Quyết tổng cộng tam thiên khẩu quyết, Thâm Thanh những năm gần đây này lật qua lật lại nghiên cứu, đã sớm quen thuộc ghi tạc tâm.

So sánh 《 Ngũ Hành Quyết 》, 《 Trường Xuân Quyết 》 hiển nhiên cùng 《 Ngũ Hành Quyết 》 đồng dạng, cùng thuộc tại Luyện Khí kỳ công pháp, theo như cái này thì, tam thiên khẩu quyết hẳn là phân biệt đối ứng Luyện Khí kỳ vừa tới chín tầng.

Công hành viên mãn xuống, Thâm Thanh kinh hỉ phát hiện, tại được lộ ở bên trong ngâm lấy tu luyện, hoàn toàn chính xác nếu so với lúc trước trên giường tu luyện hiệu quả tốt rồi vài lần.

Xem ra, cái này dùng cho ngâm cần thiết nước thuốc, hoàn toàn chính xác phát ra nổi tăng tiến chân khí tác dụng.

Lúc này, đan điền chân khí khôi phục đến viên mãn trạng thái, Thâm Thanh nắm chặt thời gian, đón lấy tu luyện khởi "Hỏa Cầu Thuật" .

Ngưng luyện, tiêu tán, lại ngưng luyện, lại tiêu tán, tại được lộ ở bên trong ngâm lấy, Thâm Thanh Hỏa Cầu Thuật tuy nhiên không thể ném thử thuận phát, nhưng đã có thể thu phát tại tâm, tuần hoàn đền đáp lại, mỗi lần mà lại có thể miễn cưỡng thu phát ba lượt "Hỏa Cầu Thuật" .

Như thế tuần hoàn phẳng phát, bất tri bất giác, một ngày này tại được lộ ngâm thời cơ lặng yên mà đi...

... ..

Một ngày chi kể ở chỗ sáng sớm.

Đem làm ánh nắng sáng sớm lặng yên nghiêng hắt tới cửa sổ mi thời điểm, nằm ở trên giường Thâm Thanh đã bị rất nhỏ tiếng bước chân cho đánh thức.

Thâm Thanh bây giờ là Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ, thính giác tương đương linh mãnh, cái kia một điểm nhỏ động tĩnh, làm sao có thể tránh được Thâm Thanh thính giác.

Thâm Thanh nhắm mắt lại giả bộ ngủ, nhưng lại lặng yên thả ra thần thức, phòng khách cửa ra vào, một cái tuổi chừng mười tuổi, khuôn mặt như vẽ, trắng ngần tiểu nữ hài đã bị bao phủ tại trong thần thức.

Là Hình Nhi!

Thắm Thanh khoe môi hiện ra mỉm cười.

Thắm Hình Nhi là Trầm Vân Nuong con gái, tại Thắm gia, cái này nhu thuận tiểu nha đầu cùng Thắm Thanh thân nhất rồi, cơ hồ mỗi ngày sáng sớm, nha hoàn Tiểu Bích còn chưa tới hầu hạ Thắm Thanh rồi giường trước kia, nàng đều tiến vào trong phòng tới gọi tỉnh Thắm Thanh.

Cùng thường ngày đồng dạng, Thắm Hình Nhi nhẹ chân nhẹ tay đi vào trước giường, Thủy Linh đôi mắt lộ ra một tia ranh mãnh chi sắc, cúi xuống nhỏ nhắn xinh xắn thân thể, dùng chính mình cái trán rũ xuống một đám tóc xanh qua lại đụng chạm lấy Thắm Thanh hai gò má, chớp mũi.

"Hất xì!"

Thắm Thanh đã được như nguyên tình, nhún nhún cái mũi, trợn mắt nhìn cười khanh khách không thôi Thắm Hình Nhi.

"Đưa nhỏ tỉnh nghịch..." Thắm Thanh trong miệng sùng sục nói, thò tay một bà sẽ đem Hình Nhi ôm ở trong ngực, người người trên người nàng nhàn nhạt mùi thơm ngát, còn thuận tay vuốt xuôi Hình Nhi mũi ngọc nhỏ nhỏ.

Thắm Thanh động tác vô ý thức, nhưng Hình Nhi lại duyên dáng gọi to một tiếng, đen bóng con mắt kinh ngạc nhìn Thắm Thanh.

"Thanh ca ca, người... Tay của người..."

"Tay của ta? Tay của ta làm sao vậy?" Thắm Thanh không có ý thức được động tác của mình có vấn đề gì.

"Tay của người có thể động! Còn... Còn có thể ôm ta..." Hình Nhi thần sắc kinh ngạc, nhưng này song như nước trong veo đôi mắt nhưng lại một mảnh kinh hãi, một bộ không thể tin được hình dáng.

Ách, lòi đuôi rồi!

Thắm Thanh sờ lên cái mũi, nhưng đi theo lại cảm thấy không có gì.

Thắm Thanh đem ôm ở Hình Nhi trong ngực tay nắm thật chặt, cười mỉm mà nói: "Hình Nhi, ca ca tay có thể động, người không vui sao?"

"Vui vẻ, Hình Nhi thật vui vẻ!" Hình Nhi trong mắt lộ ra vẻ vui thích, môi mềm nhấp nhẹ, ngọt ngào cười, rất hưởng thụ rúc vào Thắm Thanh trong ngực, dịu dàng nói: "Thanh ca ca, bệnh của người thật sự xong chưa? Hôm qua buổi sáng ta đến người cũng không thể động đấy..."

"Àn, bệnh của ta không sai biệt lắm nhanh xong chưa..."

"Thật vậy chăng? Khó trách đây này..." Hình Nhi đôi mắt quay tròn chuyển động, thật là linh động.

"Khó trách cái gì?"

"Mẹ ta tối hôm qua còn nói, muốn cho người cưới vợ đầu rồi, Thanh ca ca, người muốn cưới vợ sao?"

"Cưới vợ?" Thắm Thanh hay vẫn là ngây thơ thiếu niên, đối với cưới vợ không có gì khái niệm, huống chi tự cái kia nửa chết nửa sống, tùy thời đều muốn quải điệu mạng nhỏ, tin tưởng cũng không có người nào gia nguyện ý đem con gái gả cho hắn.

"Đúng nha, mẹ ta tự là như vậy nói với ta đấy..." Hình Nhi hếch lên môi mềm, giống như có bất mãn mà nói: "Thanh ca ca, ta... Ta không thích người cưới vợ..."

Thắm Thanh mỉm cười, nói ra: "Không thích ta cưới vợ? Vì cái gì?"

Hình Nhi bĩu môi nói: "Trước kia mẹ ta kể không có nữ nhi gia nguyện ý gả cho người, còn vì cái này đau đầu đau đầu rồi, ta còn muốn lấy chờ ta trưởng thành gả cho người, làm vợ của người đầu rồi, Thanh ca ca, người bây giờ muốn kết hôn nhà khác nữ hài làm vợ, ta làm sao bây giờ?"

Nghe Hình Nhi kiêu thanh kiêu khí đích thoại ngữ, Thắm Thanh tâm ở bên trong có chút ảm áp, chính mình người tàn phế, cũng chỉ có Hình Nhi không chê đây này.

Thắm Thanh nhẹ giọng cười nói: "Nha đầu ngốc, ta chưa nói muốn cưới vợ ah, hơn nữa, Hình Nhi là ta đau nhất đích muối muối, làm muối muối của ta, so làm vợ của ta tốt lắm..."

"Không nha, ta muốn làm vợ của người nha..." Hình Nhi tại Thắm Thanh trong ngực giãy dụa thân thể, trong miệng không thuận theo lấy.

"Hảo hảo, liền làm vợ của ta, chờ người trưởng thành, ca ca tự lấy người..." Thắm Thanh tỉnh tỉnh hiểu hiểu, cũng là há miệng sẽ tới.

"Thật sự?"

"Thật sự!"

Hình Nhi nhoeo miệng cười, lúm đồng tiền ẩn hiện, chu phần ục ục môi mềm tại Thắm Thanh trên hai gò má hôn một cái, vẻ mặt ngây thơ nói: "Thanh ca

ca thật tốt..."

Đang khi nói chuyện, lúc này, phòng khách bên ngoài vang lên tiếng bước chân, Thẩm Thanh đem ôm trong ngực Hình Nhi buông ra, nói: "Hình Nhi, Tiểu Bích đã đến, người hồi trở lại mẹ người nơi nào đây a, sáng sớm không rửa mặt tự đã chạy tới, mẹ người lại phải nói người rồi..."

Hình Nhi nhả ra hạ cái lưỡi nhỏ thơm tho, cười hì hì dịu dàng nói: "Thanh ca ca, ta đây về trước mẹ bên kia rồi..." Nói xong, sôi nổi rời khỏi phòng.

Hình Nhi chân trước ly khai, nha hoàn Tiểu Bích tự nhẹ chân nhẹ tay đi vào Thẩm Thanh trong phòng.

Tiểu Bích tuổi vừa mới 16, là Thẩm gia trước mắt còn sót lại một tiểu nha hoàn.

Cái này tiểu nha hoàn là cô nhi, từ nhỏ đã bị Thẩm gia thu lưu, cũng ban cho Thẩm họ.

Thẩm gia xuống dốc về sau, Thẩm gia chỉ thứ đệ tử cùng với gia phó phần lớn đều bị phân phát, lại đem cái này đối với Thẩm gia có chút trung tâm, có chút nhu thuận Tiểu Bích giữ lại, chuyên môn hầu hạ Thẩm Thanh bắt đầu cuộc sống và ăn uống hàng ngày.

"Thiếu gia, người hôm nay khí sắc tốt hơn nhiều đây này..." Tiểu Bích một bên dùng khăn ướt khấn ướt vì Thẩm Thanh sát mặt, một bên cười mỉm nói.

Thẩm Thanh mỉm cười, xem như đáp lại.

"Đúng rồi thiếu gia, vừa rồi ta tại ngoại trạch gặp Đại sư huynh, hán hôm nay sáng sớm vẫn còn hỏi người đâu rồi, hỏi người có cần hay không đi ra ngoài dạo chơi? Hán tốt chuẩn bị giường êm."

Đại sư huynh?

Thẩm Thanh ánh mắt lóe lên một cái, đối với cái này cái Đại sư huynh, Thẩm Thanh tâm ở bên trong thế nhưng mà tràn đầy hận ý.

Nhớ rõ chính mình mười tuổi năm đó, phụ thân qua đời, chính mình kế thừa vị trí gia chủ về sau, bình sinh lần thứ nhất nghĩ ra môn thấu gió lửa, tự là cái này Đại sư huynh, cùng mặt khác hai cái Thẩm gia đệ tử chân trước dùng giường êm đem mình mang ra thăm chỗ ở, chân sau tự đem mình ném ở ngoài thành hoang dã bên trên bạo chiếu, thiếu chút nữa không có làm hán đi đời nhà ma.

Từ đó về sau, cái này Thẩm gia Đại sư huynh thường xuyên lưng công Nhị Nương cùng Vân Nương, tìm kiếm nghĩ cách tìm được cơ hội dùng cách xử phạt về thể xác chính mình, lăng nhục chính mình.

Truy cứu duyên cớ, tự là mình kế thừa vị trí gia chủ chỗ gây ở dưới mắt tai vạ, làm cho cái này có được thứ hai thuận vị người thừa kế Đại sư huynh cảm thấy không cam lòng.

Thẩm Thanh chỗ gặp lăng nhục, không dám nói cho Nhị Nương cùng Vân Nương, bởi vì hán biết rõ, Nhị Nương cùng Vân Nương một kẻ nữ lưu, chỉ là Tiên Thiên trung kỳ cảnh giới, một khi trở mặt, mặc dù hai nữ liên thủ, cũng không nhất định đấu qua được đã là Tiên Thiên hậu kỳ Đại sư huynh.

Thẩm Thanh tình nguyện chính mình ủy khuất, cũng không hi vọng Nhị Nương cùng Vân Nương đã bị bắt luận cái gì tổn thương, cho nên, hán chỉ có thể yên lặng chịu được Đại sư huynh khi nhục.

Cũng đang bởi vì như thế, cái này Đại sư huynh mỗi lần đưa ra muốn dẫn Thẩm Thanh đi ra ngoài cái gọi là dạo chơi, hán cũng chỉ có thể nắm bắt cái mũi nhận biết.

"Nhị Nương lại đi ra ngoài đi à nha?"

Thẩm Thanh Ngừ khí nhàn nhạt mà hỏi, trong lòng của hán mình bạch, chỉ cần Thẩm Nhị Nương không ở nhà, cái này Đại sư huynh sẽ nghĩ biện pháp đem mình làm ra khu nhà cũ nhục nhã một phen.

Tiểu Bích gật đầu nói: "Àn, Nhị Nương sáng sớm liền đi ra ngoài, nói là đi Đại Thanh Sơn cứ điểm phường thị chỗ đó vì thiếu gia thu mua được tám dùng thảo dược."

Thẩm Thanh nghe xong, không khỏi khe khẽ thở dài, những năm gần đây này, Nhị Nương vì mình cái này cái mạng nhỏ, tại bên ngoài lao lực bốn ba, thật là không ít quan tâm ah...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Sát ý

Đúng rồi thiếu gia, người như thế này đi ra ngoài sao?" Tiểu Bích hỏi một tiếng.

Tiểu Bích cũng là hảo tâm, không đành lòng nhà mình cái này tiểu thiếu gia mỗi ngày không phải buồn bực ở bên trong chỗ ở ở bên trong, tự là ngâm mình ở được lọ ở bên trong. Huống chi, Tiểu Bích là bên trong nha hoàn, bình thường rất ít cùng Thẩm Thạch tiếp xúc, tự nhiên không rõ ràng lắm Thẩm Thạch âm u một mặt.

Thẩm Thanh cười nhạt một tiếng, nói ra: "Đi, tại sao không đi? Đợi lát nữa người tự đi cho Đại sư huynh thông báo một tiếng, tự nói chờ ta ngâm hết được tắm tự đi ra ngoài."

Đặt ở trước kia, Thẩm Thanh mình biết đi ra ngoài không có chuyện gì tốt, cũng không thể cự tuyệt, hiện tại không giống với lúc trước, lần này hẳn là đánh tâm nhãn sẽ không đi cự tuyệt.

Dùng qua đồ ăn sáng, lại đến mỗi ngày sáng sớm ngâm được tắm thời cơ.

Chỉ là, Thẩm Thanh ngâm tại được lọ ở bên trong tu luyện "Trường Xuân Quyết" lúc, linh khí thu nạp đã không bằng hôm qua như vậy rõ ràng.

Có lẽ là đã dùng qua được nhiều lần ngâm nguyên nhân a? Thẩm Thanh tâm ở bên trong có chút kì quái, cũng không có đi miệt mài theo đuổi, trong lòng của hắn đã âm thầm quyết định, đã thân thể đã khôi, về sau tự không cần phải lại tại được lọ ở bên trong ngâm nữa.

Thẩm Thanh có này ý niệm trong đầu, một là mình đối với được lọ ở bên trong ngâm thân nhai thật sự là cảm thù đến tận xương tủy, phiền chán hết sức, hai là mình rời xa được vạc về sau, Nhị Nương cùng Vân Nương cũng không cần khổ cực như vậy vì chính mình bốn phía kiếm được, .

Tại được lọ ở bên trong tu tập Hóa Cầu Thuật, Thẩm Thanh lo lắng làm ra đại động tĩnh, cũng không thể trong nháy mắt phát ra, vì vậy, Thẩm Thanh cường điệu nghiên tập Hóa Cầu Ngưng Luyện chi thuật.

Hóa Cầu Ngưng Luyện, sách vở ở bên trong cũng không có kỹ càng ghi lại, Thẩm Thanh chỉ có thể tự hành cân nhắc, lục lọi.

Trải qua nhiều lần nhiều lần luyện tập, Thẩm Thanh lục lọi ra một đầu phương pháp, tự là phân ra chân khí dung nhập hóa cầu bên trong, sau đó áp chế, bao khóa, do đó đạt tới ngưng luyện hóa cầu mục đích.

Thẩm Thanh nghĩ cách đơn giản, làm cũng rất khó.

Có nhiều lần, Thẩm Thanh ngưng luyện ra hóa cầu thiếu chút nữa tự khống chế không nổi, kém một ít tự phát sinh bạo liệt.

Hóa cầu một khi bạo liệt, phòng tắm rửa hủy hoại việc nhỏ, khiến cho hoá hoạn phiền toái tự lớn hơn.

Gần hai canh giờ nhiều lần luyện tập xuống, Hóa Cầu Ngưng Luyện chi thuật xác xuất thành công rất thấp, nhưng Thẩm Thanh cũng không nhụt chí, bởi vì hắn cảm giác được, trải qua chân khí áp súc qua hóa cầu phát tán ra uy lực, nếu so với tùy ý ngưng ra hóa cầu muốn mạnh hơn gấp đôi có thừa.

Thẩm Thanh tại được lọ ở bên trong chịu đựng được lâu rồi, cũng không thiếu khuyết kiên nhẫn, hắn tin tưởng chỉ cần mình kiên trì không ngừng, Hóa Cầu Ngưng Luyện chi thuật, hội có thành công một ngày như vậy.

Đem làm Trầm Vân Nương tiếng bước chân truyền đến lúc, Thẩm Thanh hợp thời thu công.

Cùng hôm qua đồng dạng, Thẩm Thanh phía dưới lời kia nhi y nguyên kiên quyết, nhất trụ kinh thiên.

Hơn nữa, Thẩm Thanh hai chân cũng không hề giống như lấy trước kia giống như gầy như que củi, liếc nhìn lại, cùng người bình thường cũng không kém là bao nhiêu.

Thẩm Thanh thân thể biến hóa tự nhiên làm cho Trầm Vân Nương mừng rỡ không thôi. Hầu hạ Thẩm Thanh trở lại phòng khách thời điểm, có lẽ là hiểu kỳ, có lẽ là muốn tự tay chứng minh là đúng cái gì? Nàng nhìn không được làm ra Thẩm Nhị Nương từng làm ra sự tình, bàn tay như ngọc trắng vốn là tại Thẩm Thanh trên đùi nheo nheo, sau đó lại xấu hổ mang e sợ ở cái kia nóng hầm hập sự việc bên trên sờ soạng một cái.

Mà cái này vừa sờ, làm cho Thẩm Thanh cảm giác được vô cùng sung sướng, mặc dù chỉ là nhẹ như vậy nhẹ đích thoáng một phát, tựa hồ so Nhị Nương sờ ở phía trên còn muốn tới được kích thích, lại xốp giòn, lại chấp choạng, lại ngứa, làm cho thân thể của hắn không bị khống chế run rẩy.

Loại cảm giác này quá kỳ diệu rồi, Thẩm Thanh nhìn như vô lực tựa ở Vân Nương trong ngực, ngửi ngửi trên người nàng phát ra trận trận mùi thơm, cảm thụ được bộ ngực sữa của nàng cái kia tràn ngập co dãn kỳ diệu xúc cảm, nhìn không được muốn cho nàng dưới mình thân vật kia sự tình bên trên nhiều sờ một cái.

Chỉ tiếc, Vân Nương sờ soạng một cái tự mắc cỡ không được, mặt đỏ tới mang tai, cái đó không biết xấu hổ ở đằng kia cảm thấy khó xử đồ vật bên trên nhiều làm dừng lại, làm cho Thẩm Thanh trong nội tâm ngứa, thật là tiếc nuối.

Vân Nương đã theo Tiểu Bích chỗ đó biết được Thẩm Thanh muốn đi ra ngoài giải sầu, Thẩm gia thiếu gia đi ra ngoài tự nhiên không thể khó coi, vì vậy, cho hắn thay đổi thân tã dẹt cấm bảo, dưới chân cho hắn đi vào tơ bạc ám vân nhuyễn đế vân giày, đem Thẩm Thanh một thân cao thấp cách ăn mặc

được phiêu xinh đẹp sáng đầy.

Thắm Thanh thân thể vừa khỏi hẳn không lâu, nhìn về phía trên lộ ra có chút gầy yếu, nhưng cái này thân hoa lệ to đẹt cảm bào mặc lên người, nhìn trùng đi ngược lại là có chút vừa vặn...

Bên trong không được tự ý nhập, giờ phút này, Thắm Thạch, cùng với hai gã Thắm gia chi thứ đệ tử Thắm An, Thắm Phóng tự đứng bên ngoài viện chờ.

Đem làm Trầm Vân Nương ôm nhìn như ốm yếu Thắm Thanh đi vào ngoại viện lúc, Thắm Thạch nhãn ở bên trong vốn là hiện lên một tia kinh ngạc, đi theo ánh mắt tự trở nên âm trầm.

Bệnh này lao tử vậy mà thật sự không chết? !

Điều này hiển nhiên có chút vượt quá Thắm Thạch dự kiến, đánh đêm qua lên, hẳn tự trong phòng chờ đợi Thắm Thanh bạo thể mà vong tin tức, nhưng đợi một đêm, bên trong lại không chút nào động tĩnh, tự cùng chuyện gì đều không có phát sinh.

Ngày nay sớm Thắm Thạch gặp Thắm Nhị Nương đi ra ngoài lúc, trong lúc vô tình thoáng nhìn Thắm Nhị Nương mặt hàm sắc mặt vui mừng, tựa hồ có cái gì chuyện tốt phát sinh. Bởi như vậy, Thắm Thạch có chút ngồi không yên, vì vậy truyền lời cho Tiểu Bích, tỏ vẻ muốn dẫn Thắm thiếu gia đi ra ngoài tán giải sầu.

Giờ phút này, Thắm Thạch từng nhìn thấy Thắm Thanh sống phải hảo hảo, khí sắc nhìn về phía trên cũng không tệ, cảm thấy rất phiền muộn, trong mắt cái kia bồi âm độc chi sắc cơ hồ nhanh không che dấu được.

Ngày bình thường, Trầm Vân Nương còn phải chiếu khán Thắm gia duy nhất còn lại tiệm bán thuốc, đem Thắm Thanh đặt ở trên giường êm, lại tha thiết dặn dò vài câu, nhãn nhủ Thắm Thạch cực kỳ chiều cổ về sau, rồi đi rồi Tiền viện.

Thắm Thạch ngược lại là rất biết trang dạng, tại Vân Nương trước mặt biểu hiện ra khúm núm bộ dạng, trong nội tâm cũng tại cân nhắc như thế nào thu thập Thắm Thanh cái này bệnh lao tử...

Ra khu nhà cũ đại môn tự là Thanh Nguyên phường thị.

Nằm ngồi ở trên giường êm Thắm Thanh nói như thế nào cũng là Thanh Nguyên Thành nổi danh phế vật, tê liệt, phá gia chi tử, tính toán là có chút danh tiếng khí, vừa ra môn, lập tức trở thành quanh mình láng giềng chú mục chính là tiêu điểm.

"Ồ, mau nhìn mau nhìn, Thắm gia tiểu thiếu gia đi ra ngoài rồi..."

"YAA.A.A...", thật đúng là, tốt trận không có gặp bệnh này lao tử rồi..."

"Chắc chắn, còn chưa có chết? Tiểu tử này không tệ, chịu đựng đến bây giờ rõ ràng còn không chết..."

"Hắc hắc, Bất Tử cũng là phế vật, còn không bằng chết đi coi như xong..." Một gã mập mạp về mặt khinh thường tiếp lời nói.

"Này, Trần mập mạp, ngươi chưa chút khẩu đức được không? Người ta đều như vậy, ngươi còn như vậy?" Cái khác nhìn trùng đi diện mạo hèn mọn bỉ ổi nam tử, hiển nhiên đối với mập mạp có chút bất mãn.

"Cái gì như vậy như vậy? Vương Tam, ngươi khi nào trở nên hảo tâm như vậy rồi hả? Đừng tưởng rằng béo gia ta không biết, ngươi không phải là vừa ý Thắm gia Thắm Nhị Nương nha, Móa! Ở trước mặt ta trang thiện lương?"

"Mập mạp, mới vừa nói ai? Thắm Nhị Nương? Thắm Nhị Nương tốt, cái kia tiểu nương tử lớn lên, cái kia hai má, cái kia tư thái nhi, ai nha nha, cực kỳ khủng khiếp ah..." Tên còn lại đi theo tự chen vào nói tiến đến.

Lúc này, một cái nhìn trùng đi rất nhã nhặn qua đường nam tử đã nghe được, không khỏi dừng bước: "Các ngươi nói rất đúng Thắm gia Thắm Nhị Nương? Tại hạ thừa nhận, Thắm Nhị Nương lớn lên là không tệ, bắt quá, tại hạ cho rằng, hay vẫn là Trầm Vân Nương cái kia mỹ quả phụ càng có hàm súc thú vị..."

Nhã nhặn nam một phen ngoại trừ hèn mọn bỉ ổi nam nhếch miệng bên ngoài, lại làm cho còn lại mọi người nhao nhao gật đầu, sâu chấp nhận.

Hàng xóm láng giềng ở đằng kia chỉ trò, nghị luận nhao nhao, thỉnh thoảng còn đem Thắm gia cái kia hai gã tiếng lành đồn xa mỹ thiếu nữ xinh đẹp coi như đề tài nói chuyện.

Thắm Thạch bọn người nghe xong, cái gì cảm giác trên mặt không ánh sáng, mà trên giường êm Thắm Thanh nghe được tình huống, nhưng lại con mắt khép hờ, lão thần khắp nơi, đem làm không nghe thấy.

Theo khu nhà cũ bên ngoài đường đi một hồi, phía trước cách đó không xa, tự là Thanh Nguyên nội thành Thiên Tinh phường thị.

Thiên Tinh phường thị chỉ có một đầu chủ phố, liếc nhìn lại, đá xanh phố tự mặt đường bên trên người đến người đi, các sắc nhân các loại ma vai sát chừng ồn ào náo động, náo nhiệt, phồn hoa dị thường.

Tại chủ phố trung đoạn, trong đó một chỗ chiếm diện tích mấy chục mẫu, do tam trọng lầu các tạo thành bát giác mái cong lầu các hết sức bắt mắt. Cái này tòa không lồ lầu các đầu trên có một cái cự đại bằng hiệu, lên lớp giảng bài "Thiên Tinh lâu" ba chữ to.

Thiên Tinh lâu sát đường một tầng vì mặt tiền cửa hàng, từng cửa tiệm đầu trên đều có cái bằng hiệu, phân biệt lên lớp giảng bài luyện khí các, Bách Bảo các, đan các, ngàn cơ các, tinh xảo các... vân...vân chữ.

Dùng bằng hiệu đối ứng, cũng biết là các loại pháp khí, đan dược, công pháp, phù lục, trận pháp mua bán giao dịch chỗ.

Tiến vào Thiên Tinh phường thị người cũng biết, này tòa các loại cửa hàng tương đối tập trung cỡ lớn bát giác lầu các, tựu là Thiên Tinh Minh Thanh Nguyên Thành phân đã chỗ.

Tại Linh Châu cái này khu vực, cơ hồ Linh Châu từng cái cỡ trung đã ngoài thành thị, đều có Thiên Tinh Minh phân đã, có thể nói rắc rối khó gỡ, cảm rở rất sâu, tại Linh Châu Tu Chân giới thuộc về không thể đơn giản trên chọc tồn tại.

Mà phạm là tại Thiên Tinh Minh đăng ký tạo sách lớn nhỏ tu chân gia tộc, đều ở vào Thiên Tinh Minh che chở xuống. Nói cách khác, mặc dù gia tộc tuy nhỏ, địa vị đều có bảo đảm, không cần lo lắng bị thế lực mạnh mẽ tu chân đại gia tộc tùy ý diệt tộc.

Đương nhiên, không phải từng cái gia tộc đều có tư cách tiếp nhận Thiên Tinh Minh che chở, được có được "Thiên Tinh Lệnh" mới được.

Tại Thanh Nguyên Thành, Thẩm gia cái này lại bại tiểu gia tộc tựu có được một quả "Thiên Tinh Lệnh" !

Cái này hay vẫn là Thẩm gia tổ tiên từng là Thiên Tinh Minh Minh Vệ, cũng tích góp từng tí một đã đủ rồi công tích, lúc này mới đạt được một quả "Thiên Tinh Lệnh" như vậy truyền gia chỉ bảo, bằng không, như Thẩm gia loại này tu chân tiểu gia tộc không chiếm được Thiên Tinh Minh che chở, chỉ sợ sớm đã bị gồm thù diệt tộc rồi.

Hơn nữa, "Thiên Tinh Lệnh" tác dụng không ngớt có thể làm tu chân tiểu gia tộc an cư lập mệnh, phạm là có được "Thiên Tinh Lệnh" gia tộc, mỗi đến Thiên Tinh Minh năm năm một lần tuyển nhận Minh Vệ thời gian, tựu sẽ có được một cái nhập minh danh ngạch, hơn nữa cánh cửa cũng không có cao như vậy.

Có thể đi vào Thiên Tinh Minh ý vị như thế nào? Ý nghĩa trở thành thế lực to lớn một thành viên, ý nghĩa có vô cùng vô tận tu chân tài nguyên chờ người đi kiếm một chén canh, ý nghĩa người có cơ hội theo cấp thấp tu chân thái điều bước vào đẳng cấp cao tu sĩ hàng ngũ.

Cũng chính là bởi vì này, Thẩm gia tuy nhỏ, lại xuống dốc, với tư cách Thẩm gia thứ hai thuận vị người thừa kế Thẩm Thạch, đối với vị trí gia chủ tự nhiên là cực kỳ đề bụng.

Thẩm Thạch hiện tại tuổi tròn hai mươi, dưới mắt vừa đi vào Tiên Thiên hậu kỳ cảnh giới, cách Luyện Khí kỳ còn có rất lớn một khoảng cách, mà trong gia tộc tu luyện tài nguyên cơ hồ đều dùng tại Thẩm Thanh cái này bệnh lao quý trên người, đi vào Luyện Khí kỳ, càng là xa xa vô vọng.

Nói cách khác, Thẩm Thạch một ngày không chiếm được vị trí gia chủ, hấn cũng chỉ có thể chịu khổ xuống dưới, có lẽ cùng kỳ cả đời, cũng không cách nào đột phá đến Luyện Khí kỳ, chỉ có thể ở Tiên Thiên cảnh giằng co tại chỗ.

Cái này làm cho Thẩm Thạch trong nội tâm làm sao có thể không vội, không ghen, không hận?

Giờ phút này, Thẩm Thạch nhân thân che lấp liếc mắt nhìn ngồi tựa ở trên giường êm Thẩm Thanh, trong nội tâm nhìn không được dâng lên ác độc ý niệm trong đầu, cái này chết tiết phế vật luôn treo khẩu khí nuôi không trôi, nếu không, hôm nay sẽ đem phế vật này cho làm?

Trong lúc nhất thời, Thẩm Thạch sát ý mọc lan tràn!

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Diệt sát!

Năm nay, tựu là Thiên Tinh Minh tuyển nhận đệ tử niên hạn, Thẩm Thạch đã không có kiên nhẫn chờ đợi thêm nữa rồi, bất chấp cùng sở gia Nhị thiếu gia còn ước hẹn, vì vậy vội đến giờ lên giường êm Thẩm An, Thẩm Phóng hai người, ra Thiên Tinh phường thị, ngược lại hướng Thanh Nguyên Thành bước ra ngoài.

Thẩm Thạch muốn đi đâu? Tự nhiên sẽ không trưng cầu Thẩm Thanh ý kiến, hấn cũng tin tưởng cái này tê liệt mặc dù trong nội tâm oán giận, cũng không

dám lên tiếng.

Trên thực tế cũng đúng là như thế, Thẩm Thanh ngồi tê đít trên giường êm, con mắt một mực khép hờ lấy, không rên một tiếng.

Ra cửa Đông, ước chừng đã thành gần nửa canh giờ, một đoàn người đi vào thành bên ngoài Tiểu Thanh Sơn ở dưới chân núi.

Tiểu Thanh Sơn phương viên cũng tựa mấy trăm dặm, diện tích không rộng, cũng không giống Đại Thanh Sơn như vậy yêu thú độc trùng hoành hành, tu vi không cao tu giả, đều thích đến cái này Tiểu Thanh Sơn tìm kiếm dược liệu.

Một đoàn người theo Tiểu Thanh Sơn chân núi đi vào một chỗ sơn cốc, sơn cốc không lớn, phóng nhãn chung quanh, khắp nơi là đá lởm chởm loạn thạch, lộ ra thật là hoang vu.

Đi vào một chỗ loạn thạch chông chênh lúc trước, Thẩm Thạch tả hữu nhìn coi, gặp bốn bề vắng lặng, vì vậy ý bảo Thẩm An cùng Thẩm Phóng hai người buông giường êm.

Thẩm An, Thẩm Phóng hai người thuộc về Thẩm gia chi thứ đệ tử, tự nhiên nhiệm gia chủ vẫn lạc về sau, chúng chi thứ đệ tử hoặc chạy hoặc tán, hoặc đầu nhập vào gia tộc khác, chỉ còn lại có vài tên không chỗ có thể đi chi thứ đệ tử còn ở lại Thẩm gia không lý tưởng.

Thẩm Thạch tại còn lại chi thứ đệ tử chính giữa tu vi cao nhất, đạt tới Tiên Thiên hậu kỳ, còn lại mấy cái đệ tử tự nhiên đều dùng Thẩm Thạch cái này Đại sư huynh như Thiên Lô sai đâu đánh đó, mà Thẩm An, Thẩm Phóng hai người tắc thì trực tiếp trở thành Thẩm Thạch tâm phúc nanh vuốt.

Trước kia, Thẩm Thạch bọn người mỗi lần tìm cơ đem Thẩm Thanh từ trong chỗ ở làm ra đến, đều tìm kiếm nghĩ cách lại để cho Thẩm Thanh bị điểm tội. Ví dụ như lấy tới mặt trời đã khuất bạo chiếu, ném vào lại bản vừa thổi nát trong đồng bùn bùm lầy, hoặc là trực tiếp đem Thẩm Thanh đầu ấn trong nước sặc nước...

Đương nhiên, kể cả Thẩm Thạch ở bên trong, cũng không dám đem Thẩm Thanh cho chính xác giết chết, dùng chút ít mặt ngoài nhìn không ra vết thương đích thủ đoạn dùng cách xử phạt về thể xác một phen, nhục nhã một phen, phát tiết một phen là tránh không khỏi.

Lần này đi ra ngoài, Thẩm An cùng Thẩm Phóng không biết Đại sư huynh đã dậy rồi sát tâm, hai người cùng trước kia sửa trị Thẩm Thanh đồng dạng, hai người trước tiên đem giường êm cử động cao, sau đó lại trùng trùng điệp điệp buông, trước cho Thẩm Thanh đến chút ít đau khổ.

Nếu như là thân thể khỏe mạnh chi nhân, loại này giơ lên cao trọng phóng chỗ mang đến chấn động, sinh ra không được cái gì tổn thương.

Nhưng đặt ở Thẩm Thanh loại này Tiên Thiên thể yếu đích bệnh lao tử trên người tự nhiên không giống với lúc trước, hơi chút chấn động thoáng một phát, tuyệt đối là thất điên bát đảo, ngũ tạng lục phủ bốc lên không ngớt.

Bất quá, Thẩm Thanh bệnh thể đã khỏi hẳn, điểm ấy tiểu chấn động với hắn mà nói, không có nửa phần không khỏe cảm giác, nếu đổi lại thường ngày, hắn đã sớm rên lên tiếng.

Không có phản ứng?

Thẩm An "Ồ" một tiếng, cười hắc hắc nói: "Ta nói thiếu gia, như thế nào không hừ bên trên khế hừ? Chẳng lẽ lại vừa rồi điên cái kia thoáng một phát quá nhẹ rồi hả?"

Một bên Thẩm Phóng âm hiểm cười lấy tiếp lời nói: "Tam sư huynh, nhẹ sẽ tới điểm trọng, tại đây tảng đá lớn đầu nhiều như vậy, áp chúi xuống chẳng phải có phân lượng rồi hả?"

"Haha, chủ ý này không tệ!" Thẩm An nghe xong, cười hi hi muốn cúi xuống thân đi khiêng đá đầu.

Lúc này, đứng tại cách đó không xa Thẩm Thạch lên tiếng nói: "Tốt rồi, đừng đùa! Hai người các ngươi tới đây một chút, ta có chút sự tình cùng các ngươi giảng."

Đại sư huynh lên tiếng, Thẩm An cùng Thẩm Phóng không dám không nghe, hấp tấp tiến đến Thẩm Thạch trước mặt.

"Đại sư huynh, có chuyện gì?" Thẩm An hỏi.

Thẩm Thạch có chút trầm ngâm xuống, nói: "Nhị vị sư đệ, hai người các ngươi kẹt tại Sơ Tiên cảnh Đại viên mãn có hai năm đi à nha?"

"Đúng vậy a, Đại sư huynh hỏi cái này để làm gì?" Thẩm Phóng tiếp miệng hỏi.

"Làm gì?" Đại sư huynh cười lạnh một tiếng, nói ra: "Hai người các ngươi chẳng lẽ tự nhiên không muốn đột phá? Trùng kích Tiên Thiên cảnh?"

Thẩm Phóng vội hỏi: "Muốn, như thế nào không muốn? Ta cùng Tứ sư đệ nằm mộng cũng muốn đây này..."

Thẩm Thạch xùy cười một tiếng, nói ra: "Muốn có một cái rầm dùng, có cái kia phế vật tại, các ngươi đời này cũng không cần suy nghĩ..."

Thẩm Phóng, Thẩm An hai người nghe xong, trong mắt không khỏi lộ ra một tia oán giận chi sắc, Thẩm Thạch lại hiểu không qua, Thẩm gia đại bộ phận tu luyện tài nguyên không phải là đổi cho cái kia phế vật được tầm cần thiết sao.

Thẩm An so sánh cơ linh, nghe ra Thẩm Thạch ý ở ngoài lời, có chút do dự xuống, hỏi: "Đại sư huynh có ý tứ là..."

Thẩm Thạch nhìn ở bên trong bôi qua một tia sát cơ, âm hiểm cười nói: "Ý của ta hai người các ngươi vẫn không rõ? Hắc hắc, các ngươi muốn ah, Thẩm gia nếu như thiếu đi vương vị, đến lúc đó ta trở thành gia chủ, có ta bảo kê các ngươi, hai người các ngươi lo gì vào không được Tiên Thiên cảnh?"

Thẩm Thạch nhìn ở bên trong lộ ra sát ý không có nửa phần che dấu, Thẩm An cùng Thẩm Thạch hai người không khỏi liếc nhau, nghe thấy hắn nói, mình ý nghĩa, lưỡng trong mắt người cùng lộ ra một tia vẻ âm tàn.

Thẩm An con ngươi đảo một vòng, đứng đứng Thẩm Phóng cánh tay, hướng cách đó không xa một ngón tay, cười hắc hắc nói: "Sư đệ, ngươi xem, bên kia nhâm bích bên trên tảng đá lớn có phải hay không sắp suy sụp rồi hả?"

Thẩm Phóng theo Thẩm An chỗ chỉ phương hướng nhìn tới, chỉ thấy cái kia nhâm bích không cao, đỉnh treo lấy một khối lộ hơn nửa cái đầu cự thạch, liếc nhìn lại, lưng lay sắp đổ, tựa hồ tùy thời sắp suy sụp rơi.

Thẩm Phóng cười nói: "Nhị sư huynh nói không sai, giống như thật muốn suy sụp rồi."

Thẩm An âm âm thanh cười cười, nói: "Ngươi nói cái kia khối tảng đá lớn rơi xuống, vừa vặn rơi xuống... Hắc hắc, có ngoài ý muốn, chúng ta tuy nhiên không muốn xem đến, cũng không ngăn cản được đúng không?"

Thẩm đề chỗ nào có không rõ Thẩm An ý ở ngoài lời, liên tục không ngừng gật đầu nói: "Ừ, ngoài ý muốn, là ngoài ý muốn, lớn như vậy tảng đá rơi xuống, chúng ta cũng lực bất tòng tâm không phải?"

Thẩm An, Thẩm Phóng hai người ở đằng kia đàm ba câu tìm cái sát hại tính mệnh cơ. Mà Thẩm Thạch hiển nhiên có chút không kiên nhẫn được nữa, ho khan hai tiếng nói: "Hai người các ngươi tốt rồi chưa? Tốt rồi tự động tác nhanh lên..."

"Tốt rồi tốt rồi!" Thẩm An trong miệng đáp lời, kéo một bả Thẩm Phóng, quay người hướng Thẩm Thanh chỗ địa phương đi đến.

Hai người tới Thẩm Thanh phụ cận, còn chưa mở miệng nói lời nói, lúc này, Thẩm Thanh chậm rãi mở hai mắt ra, trì hoãn âm thanh nói: "Các ngươi, đều thương lượng xong chưa?"

"Thương lượng? Thương lượng cái gì?" Thẩm An sừng sốt một chút, giờ phút này, trong lòng của hắn ần ần cảm giác cái này Thẩm gia tiểu thiếu gia cùng bình thường có chút không lớn đồng dạng.

Thẩm Thanh trong mắt bôi qua một tia giọng mỉa mai, nói: "Các ngươi không phải mới vừa muốn cho bản thiếu gia làm cho chút ngoài ý muốn đi ra không? Như thế nào? Dám nói không dám nhận thức?"

"Ngươi nghe thấy được?" Thẩm An ngẩn ngơ, nhóm người mình khoảng cách bên này ước chừng mười trượng khoảng cách, lúc trước nói chuyện lại tận lực đem thanh âm phóng thấp, hắn là như thế nào nghe thấy hay sao?

Trong tâm niệm, Thẩm An tâm ở bên trong không khỏi xiết chặt.

Một bên Thẩm Phóng ý nghĩ so sánh đơn giản, nhìn không được tiếp lời nói: "Nghe thấy được thì sao? Ta nói Thẩm đại thiếu gia, đừng trách chúng ta ca mấy cái tâm ngoan thủ lạt, ai bảo ngươi ngăn cản ca mấy cái đường tới lấy, xin lỗi rồi, ngươi tự an tâm lên đường đi!"

Thẩm An gặp Thẩm Phóng trực tiếp xé toang da mặt, việc đã đến nước này, cũng yên tâm ở bên trong một tia nghi hoặc, âm âm thanh cười nói: "Thẩm đại thiếu gia, bên kia mất mề, phong thủy cũng không tệ, chúng ta cái này đem ngươi giờ lên đi qua, ngươi yên tâm, rất nhanh là tốt rồi..."

"Không cần phiền toái như vậy a..." Thẩm Thanh đột nhiên cười khẽ một tiếng, cánh tay dẫn nhẹ, bàn tay hướng lên.

Đúng lúc này, làm cho Thẩm An cùng Thẩm Phóng kinh ngạc một màn xuất hiện, chỉ thấy Thẩm Thanh trên lòng bàn tay xuất hiện một cái quay tròn xoay tròn hỏa cầu, hỏa cầu không lớn, chỉ có nắm đấm giống như lớn nhỏ, nhưng có thể rõ ràng cảm giác được cái kia hỏa cầu phát ra cực nóng khí tức.

"Hỏa, Hỏa Cầu Thuật? !"

Thẩm An cùng Thẩm Phóng hai người quá sợ hãi, hỏa cầu cực nóng, lại làm cho như rót vào hàm băng, phía sau lưng càng là phát ra một tầng mồ hôi lạnh.

"Hỏa Cầu Thuật? Làm sao có thể?"

Đứng tại cách đó không xa Thẩm Thạch cũng là ngẩn ngơ, đi theo dùng sức trừng mắt nhìn, giờ phút này, hắn quả thực không dám tương tin vào hai mắt của mình, cho là mình hoa mắt.

Có thể phóng thích Hỏa Cầu Thuật, ít nhất là Luyện Khí kỳ tu sĩ mới có thể có được đích thủ đoạn!

Tu sĩ, như thế nào chính mình các loại phạm nhân tu giả chỗ trên chọc được rất tốt hay sao?

Tại sao có thể như vậy? Thảm Thạch Tam người thẳng ngoắc ngoắc chăm chăm vào Thảm Thanh trong lòng bàn tay cái kia quay tròn xoay tròn hỏa cầu, trong khoảng thời gian ngắn, không khỏi tay chân như nhũn ra, thân thể lay nhẹ, thiếu chút nữa không có xụi lơ trên mặt đất.

Đối phó loại này phản gia thí chủ chó chết, Thảm Thanh cái đó còn có thể nương tay, cũng lười được nói nhảm! Trong tay ngưng tụ hỏa cầu không hề dấu hiệu trong nháy mắt phát ra!

Bành!

Rời đi gần đây Thảm An trốn tránh không kịp, ngực bị đánh vừa vặn, Hỏa Tinh vắng khắp nơi tầm đó, lồng ngực lập tức xuất hiện một cái đỏ thẫm giao nhau **, cái kia hỏa cầu vẫn còn ** xoay tròn, phát ra thiêu đốt da thịt "Xì xì" tiếng vang.

"Ah ——" Thảm An trong miệng phát ra tê tâm liệt phế rú thảm, thân thể trùng trùng điệp điệp té xuống!

Trong chớp mắt! Lại một cái hỏa cầu tại Thảm Thanh trong lòng bàn tay ngưng tụ thành hình!

"Ah! Không muốn!"

Ngây người một bên Thảm Phóng lúc này mới kịp phản ứng, hoảng hốt hét lên, hần muốn chạy trốn, chỉ là hai chân như nhũn ra, thẳng run, sững sờ chuyển không xuất ra một bước.

Hô thoán một phát, Thảm Thanh trong lòng bàn tay hỏa cầu lần nữa trong nháy mắt phát ra!

Chỉ nghe "Bành" một tiếng, hỏa cầu kéo lê chói mắt quỷ tích đánh trúng Thảm Phóng! Trong lúc nhất thời, khói xanh ứa ra, da thịt thiêu đốt âm thanh không dứt bên tai.

Hỏa cầu nhìn như không lớn, nhưng độ ẩm nhưng lại kinh người, trong nháy mắt, Thảm Phóng, Thảm An hai người đã bị hừng hực hỏa diễm bao vây, hai người tụt cùng hỏa nhân, tại trong lửa giãy dụa rú thảm, một thân da thịt mất nhìn lấy bị ngọn lửa thôn phệ.

Cái này không đến lường tức, Thảm An cùng Thảm Phóng hai người trước sau bị hỏa cầu một kích bị mất mạng, trợn mắt há hốc mồm Thảm Thạch phản ứng lại trì độn, cũng biết nếu không trốn phải rơi vào đồng dạng kết cục.

Luyện Khí kỳ phía dưới, đều là con sâu cái kiến! Thảm Thạch sẽ không ngu xuẩn đến hội dùng Tiên Thiên chi cảnh đến đối kháng Luyện Khí kỳ tu sĩ!

Mạng nhỏ quan trọng hơn! Thảm Thạch quay người bỏ chạy!

Giờ phút này, Thảm Thạch chỉ hận cha mẹ cho mình thiếu sinh ra mấy chân, hai chân tung bay, đem tốc độ chạy trốn phát huy đến mức tận cùng! Trong chớp mắt, tụt chạy trốn ra hơn mười trượng khoảng cách!

Còn muốn chạy trốn?

Thảm Thanh nhìn hướng Thảm Thạch bỏ mạng chạy như điên bóng lưng, khóe môi trồi lên một tia mỉm cười, thân thể có chút nhoáng một cái, hóa thành một đạo tàn ảnh đuổi theo!

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Giếng cổ

Cũng sắp đến miệng hang rồi! Thảm Thạch đã là sử xuất toàn bộ sức mạnh để chạy trốn chết!

Ngay tại hần sắp lao ra miệng hang thời điểm, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, nơi miệng hang đột nhiên xuất hiện một cái gầy yếu thân ảnh!

Thảm Thạch sợ tới mức kinh hô một tiếng, vội vàng phanh lại thân hình, mắt lộ vẻ sợ hãi nhìn miệng hang cái kia chấp hai tay sau lưng, nhìn về phía trên yếu đuối Thảm Thanh.

Thảm Thạch ngược lại là phản ứng có phần nhanh, hai đầu gối mềm nhũn, lập tức quỳ trên mặt đất, cái kia đứng quần chỗ, vậy mà ướt một đại đoàn.

"Thiếu gia, tha mạng ah, ta không nên nghe tin lời của người, ta đáng chết, ta không nên bị ma quỷ ám ảnh, tha mạng ah thiếu gia..." Thảm Thạch than thở

khóc lóc, khàn giọng cầu xin tha thứ.

"Ah, nghe tin lời của người? Người nói một chút, người là như thế nào cái nghe tin lời của người?" Thẩm Thanh ánh mắt có chút lóe lên, lẳng lặng nhìn Thẩm Thạch.

"Là Sở gia thiếu gia, là Sở gia Nhị thiếu gia ra mưu ma chước quỷ, là hấn để cho ta ở dưới được! Nếu không phải hấn, ta cũng sẽ không làm loại này heo chó không bằng sự tình ah..."

Giờ phút này, Thẩm Thạch muốn bảo trụ mạng nhỏ, một cái kinh đem nước bắn hướng Sở gia Nhị thiếu gia trên người giới.

"Hạ được? Ở dưới cái gì được?"

"Cây tử đằng, là Bách Niên Tử Đằng Thụ, Sở gia Nhị thiếu gia nói, chỉ cần đem cây tử đằng bỏ vào người bình thường được tẩm phối được ở bên trong, chỉ cần thiếu gia người khẽ hấp thu cây tử đằng được lực, người tự sống... Sống không quá đêm đó..."

Bách Niên Tử Đằng Thụ?

Thẩm Thanh đánh tiểu tự mệnh huyền một đường, toàn bộ nhờ mỗi ngày tại được lọ ở bên trong ngâm lấy mới có thể sống đến bây giờ, cái gọi là chết tử tế không bằng lại sống, vì mạng sống, Thẩm Thanh nhàn rảnh lúc đọc thuộc lòng 《Bách Thảo Kinh》, bao nhiêu hội điểm y lý, lý thuyết y học, cũng nhận biết không ít Linh Dược dị thảo.

Bình thường cây tử đằng tính dương, thiên âm tính, đạt tới Bách Niên Tử Đằng Thụ nhưng lại chí dương chí âm, 《Bách Thảo Kinh》Lí Đặc đừng chú thích muốn thận dùng.

Thẩm Thanh tâm ở bên trong không khỏi khẽ động, chẳng lẽ, chính mình thân Tử Khang phục, cùng cái kia Bách Niên Tử Đằng Thụ có quan hệ? Thật sự là như thế, trước mắt thằng này cùng Sở gia Nhị thiếu gia sợ là không thể tưởng được chính mình hội nhân họa đắc phúc a?

Tự gây nghiệt không thể sống!

Thẩm Thanh tâm niệm thay đổi thật nhanh, dấu điểm thanh sắc nhìn hướng thẩm con đường bằng đá: "Ta hỏi người, Sở Thiên cho người chỗ tốt gì? Cho người đáp ứng cho ta hạ được? Đem ta hại, hấn lại có chỗ tốt gì?"

Thẩm Thạch có chút do dự xuống, rung giọng nói: "Sở Thiên đáp ứng vịn ta ngồi trên gia chủ vị trí, còn nói chia cho Thẩm gia một chỗ khu nhà cấp cao, hấn chỉ nói muốn chúng ta Thẩm gia khu nhà cũ..."

"Ah, hấn muốn chúng ta Thẩm gia khu nhà cũ?"

"Dạ dạ, ah không, còn có... Còn có..."

"Còn có cái gì?" Thẩm Thanh ngữ khí có chút lạnh lẽo.

"Còn có Nhị Nương cùng Vân Nương, Sở gia Nhị thiếu gia nói, ngoại trừ khu nhà cũ, còn muốn đem các nàng thu vào trong phòng..."

"Tự những này sao?" Thẩm Thanh nghe được trong nội tâm nộ khí dâng lên, đáng chết, lại dám đánh Nhị Nương chủ ý của các nàng!

"Tự những này, thực, hấn... Hấn là nói như vậy..."

Thẩm Thanh gặp hỏi được không sai biệt lắm, cảm thấy hơi cân nhắc, Sở Thiên cái kia chó chết muốn Thẩm gia khu nhà cũ làm gì? Cái kia khu nhà cũ cũng đáng không có bao nhiêu linh thạch nha?

Nghĩ không ra, Thẩm Thanh cũng lười được lại đi đa tường, ánh mắt đã rơi vào quỳ rạp trên đất, ở đằng kia lạnh run, lại cảm mắt lên chính mình Thẩm Thạch.

Lén ánh mắt bị khám phá, Thẩm Thạch sợ tới mức hồn phi phách tán, vội vàng một bả nước mắt một bả nước mũi xin khoan dung.

"Thiếu gia, ta sai rồi, là ta mắt bị mù, ta cũng không dám nữa, ngài tạm tha ta cái này cái mạng nhỏ a..."

"Tha người?"

"Dạ dạ, cầu thiếu gia tha cho tiểu nhân một mạng..." Thẩm Thạch ruột đều hồi hận thanh rồi, bất trụ dập đầu, cái trán dập đầu chảy máu tới cũng chẳng quan tâm sát thoáng một phát, chỉ cầu có thể bảo trụ một mạng.

Thẩm Thanh nhìn Thẩm Thạch nhăn nước mắt nước mũi đáng thương dạng, cảm thấy càng là chán ghét, chính mình tuy là nhân họa đắc phúc, nhưng truy cứu căn bản, trước mắt cái này chó chết thể nhưng mà nổi lên sát hại tính mệnh chi tâm trước đây, phản bội gia thí chủ! Không thể tha thứ!

"Đáng tiếc, người bây giờ cầu xin tha thứ, đã muộn!"

Thẩm Thanh mặt không biểu tình nói xong, trong lòng bàn tay hướng lên, một quả hỏa cầu lập tức ngưng ra, không có nửa phần do dự vung tay lên,

bành một tiếng! Hóa cầu trùng trùng điệp điệp kích tại Thảm Thạch trên mặt!

"Ah —— "

Theo cái kia tê tâm liệt phế rú thảm, Thảm Thạch cả người lập tức chôn vùi tại trong ngọn lửa, tại trong lửa giãy dụa, thảm GR...À..OOOO!!! Rất nhanh, run rẩy vài cái tựu bất động rồi, mà cái kia đã đốt trọi da thịt lấy mất thường nhìn đến gấp tốc độ bắt đầu thối rữa, dần dần dung hóa thành tro...

Đã xong!

Thảm Thanh nhẹ nhàng thở ra một hơi, liếc mắt mặt đất lưu lại cốt cận bã.

Có lẽ là hận ý tích súc được quá lâu, có lẽ là đánh sinh ra ngày đó tựu rồi rạc tại sinh tử một đường tầm đó, đã đem sinh tử thấy quá nhạt. Thảm Thanh lần thứ nhất giết người, giết hay vẫn là Thảm gia đệ tử, lại không có bao nhiêu không khỏe, cũng không có bao nhiêu tội ác cảm giác.

Tại Thảm gia, cũng chỉ có mấy cái tâm địa thiện lương phụ nữ và trẻ em đối với chính mình cái này bệnh lao từ tốt bên ngoài, còn lại Thảm gia chi thứ đệ tử, cái đó một cái không muốn chính mình chết sớm?

Ác độc trào phúng, tùy ý khi dễ, hiện nay còn diễn sinh đến phản gia thí chủ, Thảm gia, đã không hề cần những này lòng dạ khó lường ác độc tiểu nhân!

Thảm Thanh khỏe môi lộ một tia lãnh ý, thân hình có chút nhoáng một cái, phiêu nhiên xuất cốc...

Hồi trở lại Thảm gia khu nhà cũ, Thảm Thanh không có đi cửa chính, mà là trực tiếp vây quanh khu nhà cũ đằng sau, vượt tường mà vào, rơi xuống đất chỗ, tựu là Thảm gia hậu hoa viên.

Hậu hoa viên chiếm diện tích vài mẫu, hoa cỏ hòn non bộ làm đẹp trong đó, hoàn cảnh ưu mỹ, cũng rất thanh tĩnh.

Thảm Thanh một mực không tìm được thích hợp phóng thích Hóa Cầu Thuật địa phương, mắt nhìn nơi đây rộng rãi yên tĩnh, cũng không người không có phận sự, trong nội tâm không khỏi rục rịch.

Nhưng nghĩ lại, dưới mắt hay vẫn là giữa ban ngày, hay vẫn là đội đến tối nói sau a...

... ..

Đêm khuya thanh vắng, bóng cây Bà Sa, dạ chìm như nước.

Thảm gia khu nhà cũ ở bên trong mọi người sớm an giấc rồi, toàn bộ khu nhà cũ lộ ra đẹp và tĩnh mịch và yên lặng.

Lúc này, Thảm Thanh chỗ ở phòng khách cửa phòng lặng yên mở ra, lờ ra một đạo hơi lộ ra gầy yếu thân ảnh, thân ảnh kia nhẹ nhàng cài đóng cửa phòng, thân hình có chút nhoáng một cái, tựu như một đạo khói xanh, vô thanh vô tức hướng hậu hoa viên lao đi.

Khinh Thân Thuật! Đây là Thảm Thanh dùng hai canh giờ nắm giữ phụ trợ pháp thuật, hiệu quả kinh người, mấy hơi tầm đó, người khác tựu vững vàng đứng ở hậu hoa viên một chỗ giềng cổ bên cạnh.

Hậu hoa viên chiếm diện tích vài mẫu, ở vào sâu chỗ ở hậu viện, ban ngày cơ hồ đều chưa có người tại, chớ nói chi là đêm dài người tĩnh thời điểm.

Thảm Thanh lựa chọn tại đây chỗ vắng vẻ thanh tĩnh hậu hoa viên tu luyện pháp thuật, tựu là lo lắng kinh động cùng tồn tại bên trong ở Thảm Nhị Nương cùng Trầm Vân Nương mẹ con.

Hóa Cầu Thuật đã sơ bộ nắm giữ, đã có thủ đoạn công kích, Thảm Thanh bắt đầu tu tập phòng thủ trụ cột pháp thuật, Thổ Tường Thuật.

Thổ Tường Thuật tên viết một cái "Tường" chữ, kỳ thật ngưng tụ ra đến nhưng lại "Tráo ", một cái thổ thuộc tính trong suốt vòng phòng hộ.

Dùng Thảm Thanh Luyện Khí kỳ một tầng pháp lực, dưới mắt chỉ có thể ngưng tụ ra một tầng hơi mỏng vòng phòng hộ.

Đối với Thảm Thanh mà nói, dưới mắt cái này vòng phòng hộ tuy nhiên bạc nhược yếu kém một chút, nhưng có chút ít còn hơn không, tối thiểu nhất, Tiên Thiên cảnh tu giả thì không cách nào phá vỡ đạo này vòng phòng hộ. Hướng chi, tu vi càng cao, đạo này vòng phòng hộ hội càng thêm dày đặc, nói như thế nào cũng là trước mắt tốt nhất bảo vệ tánh mạng thủ đoạn.

Cùng Hóa Cầu Thuật đồng dạng, Thổ Tường Thuật vẫn là có phần hao tổn chân khí, chèo chống không đến nửa khắc, sẽ đem đan điền chứa đựng chân khí rút sạch hơn phân nửa.

Trong đan điền chân khí mất nhìn thấy muốn khô cạn, Thảm Thanh chỉ phải tán đi vòng phòng hộ, ngay tại chỗ ngồi xếp bằng xuống, thổ nạp khôi phục.

Một Chu Thiên vận hành xuống, Thảm Thanh kinh hi phát hiện, nơi đây vậy mà có thể cảm ứng được một tia linh khí, đi theo được lộ ngấm lấy trong khi tu luyện so sánh với cũng là không kịp nhiều lại dễ cho.

Có này phát hiện, Thảm Thanh không có tiếp tục khôi phục pháp lực, mà là tĩnh tế cảm ứng linh khí nơi phát ra.

Luyện Khí kỳ tu sĩ ngũ quan cảm ứng nếu so với phẩm nhân tu giả linh mẫn rất nhiều, đặc biệt là đối với thiên địa linh khí, rất nhanh, ánh mắt của hắn tụ tập trung đến gần trong gang tấc giếng cổ bên trên.

Giếng cổ đích niên đại Thảm Thanh đã không cách nào khảo cứu, bắt quá, hắn từ nhỏ đã biết rõ Thảm gia khu nhà cũ hậu hoa viên có cái này mắt giếng cổ.

Miệng giếng thả ở cái hình tròn thạch bàn, miệng giếng bị một mực phong bế, nhìn trũng đi cái này miệng giếng cổ đã vứt đi nhiều năm.

Miệng giếng bị đóng cửa, lại phong bất trụ trong giếng phát ra linh khí, rất yếu ớt, nhưng Thảm Thanh lại có thể thật sự rõ ràng cảm giác được.

Thảm Thanh đứng tại bên giếng, hơi trầm ngâm, tiện tay đánh ra một đạo pháp quyết, vận chuyển thuật!

Vận chuyển thuật một thi triển, cái kia trọng đạt hai ba trăm cân thạch bàn lập tức trôi nổi.

Có lẽ là miệng giếng phong bế quá lâu, thạch bàn một dịch chuyển khỏi, một cổ nòng đậm linh khí lập tức phóng lên trời, tuy là vô thanh vô tức, nhưng này linh khí đập vào mặt cảm giác nhưng lại tương đương kinh người.

Linh khí chen chúc mà ra, thế cho nên Thảm Thanh trong cơ thể đan điền cái kia một ít đoàn chân khí cũng bị dẫn động, tự hành xoay tròn.

Thảm Thanh lại càng hoảng sợ, vội vàng đánh ra hai đạo pháp quyết, thi triển ra ngăn cách cấm chế thuật, lập tức đem trong giếng phun trào linh khí ngăn cách tại trong giếng.

Bị thụ chút ít kinh hãi, nhưng Thảm Thanh càng nhiều hơn là kinh hi.

Dựa theo 《Tu Chân Trụ Cột Chân Giải》 chỗ thuật, cái này miệng giếng nội hơn phân nửa có một đầu Tiểu Linh mạch, nếu không té cũng là chỗ linh huyết, bằng không thì, không có như vậy dồi dào nồng đậm linh khí.

Năm đó, Thảm gia không có xuống dốc lúc, ở tại hào phú trong đại viện, Thảm Thanh hồi trở lại muốn, phụ thân mỗi lần bế quan đều phải về khu nhà cũ, một đãi tị là mười ngày nửa tháng, xem ra, hơn phân nửa cũng là bởi vì có cái này miệng giếng cổ nguyên nhân.

Trong tâm niệm, Thảm Thanh trong đầu lại là lóe lên, đột nhiên nhớ tới Thảm Thạch từng nhắc nhủ sự tình, Sở gia Nhị thiếu gia muốn khu nhà cũ, sẽ không cũng là bởi vì cái này miệng giếng cổ nguyên nhân a?

Thảm Thanh thân là tu chân tiểu gia tộc một thành viên, bao nhiêu biết rõ Thanh Nguyên Thành không có cỡ lớn linh mạch, chỉ có rải rác loại nhỏ linh mạch cùng với linh huyết.

Mà Thanh Nguyên Thành cùng với tương ứng trong vòng ngàn dặm hạt địa, lớn nhỏ tu chân gia tộc mấy trăm gia, mà có thể chiếm cứ loại nhỏ linh mạch, linh huyết cũng tự mấy chục gia mà thôi, có thể thấy được, có được một đầu loại nhỏ linh mạch, hoặc là linh huyết, đối với tu chân gia tộc là trọng yếu đến cỡ nào.

Chỉ là, Thảm Thanh không làm rõ được, nhà mình khu nhà cũ vốn có linh huyết, cái kia Sở gia Nhị thiếu gia lại là làm sao mà biết được đầu này?

Thảm Thanh tự định giá một hồi, nhưng lại nghĩ không ra triệt, chẳng muốn lại hao tâm tổn sức, ngược lại đánh giá đến cái này mắt giếng cổ...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Túi Trữ Vật

Giếng cổ nhìn về phía trên niên đại có chút đã lâu, nhưng phong tình thạch bàn lại có vẻ không có như vậy cổ xưa, đoán chừng là phụ thân năm đó đi Đại Thanh Sơn trước khi chỗ phong bế, đoán không sai, tình xuống, xác nhận phụ thân năm đó chỗ tu luyện.

Thảm Thanh từ nhỏ là cái bệnh lao từ, chỉ số thông minh lại không thấp, một phen tư lượng, tự đoán cái tám chín phần mười.

Hôm nay Thảm Thanh người mang pháp thuật, ít làm do dự, thân hình nhoáng một cái, tự nhảy vào trong giếng.

Không xuất ra Thảm Thanh chỗ suy đoán cái kia dạng, giếng cổ ở trong quả nhiên là có khác Động Thiên, tại cách nước giếng mặt nước ba thước cao tình vách tường, có một đầu chỉ cung một người xuất nhập thông đạo.

Thông đạo ước chừng năm trọng tả hữu đã đến cuối cùng, nơi cuối cùng là một gian thạch thất, thạch thất không lớn, chỉ có mấy trọng phương viên.

Thạch thất tương đương đơn sơ, một trương bệ đá, trên bệ đá để đặt lấy một trương bồ đoàn, vừa xem hiểu ngay.

Tuy nhiên đơn sơ, nhưng trong thạch thất linh khí lại dồi dào đến cực điểm, hô hấp tầm đó, thanh thanh lương lương, toàn thân lỗ chân lông đều lộ ra một tia sáng khoáng.

Cái này thật giống cổ hần là chỗ linh huyết, như thể linh mạch, chỉ là phong bế miệng giếng, sợ là phong bất trụ linh khí tràn ra.

Đây chính là tu luyện nơi tốt ah.

Thẩm Thanh tâm ở bên trong mừng thầm, ngồi xếp bằng tại bồ đoàn ngồi xuống.

Nhắm mắt tĩnh khí, dẫn khí nhập vào cơ thể, vận hành 《 Trường Xuân Quyết 》 công pháp.

Một cái Chu Thiên vận hành xuống, có thể cảm giác được rõ ràng bên ngoài cơ thể chỉ linh khí lấy mắt thường nhìn không thấy tốc độ thu nạp tiến trong cơ thể.

Tâm bồ kinh mạch, ôn nhuận huyết khiếu, vận hành một Chu Thiên thời cơ chẳng những sâu sắc rút ngắn, mà lại quy nạp tiến trong đan điền linh khí tựa hồ cũng có một tia lớn mạnh.

Một canh giờ dưới việc tu luyện đến, Thẩm Thanh cảm giác đan điền chân khí tinh thuần rất nhiều, nội thị dò xét, đan điền chân khí càng phát vững chắc, ngưng thực.

Thổ Tường Thuật! Hòa Cầu Thuật!

Thẩm Thanh thả ra vòng phòng hộ đồng thời, trong lòng bàn tay đồng thời ngưng ra một khóa hỏa cầu.

Thuần phát!

"Oanh" một tiếng, hỏa cầu hung hăng đâm vào trên thạch bích!

Lại ngưng! Lại thuần phát!

Oanh! Oanh! Oanh!

Ba khóa lớn nhỏ cỡ nắm tay hỏa cầu trước sau trong nháy mắt phát ra, hung hăng đánh lên thạch bích, hỏa điểm văng khắp nơi tầm đó, trong không khí tràn ngập cực nóng khí tức, cái kia trên thạch bích càng là xuất hiện mấy cái đen sì sì hố cạn.

Cái kia hố đá mặc dù thiên, nhưng có thể tưởng tượng hỏa cầu đánh tới nhân thể trên người hội là bộ dáng gì?

Hai ngày công phu, ngưng tụ hỏa cầu có thể đạt tới như thế uy lực, Thẩm Thanh không khỏi nhếch miệng cười cười, hiển nhiên, hần đối với mình chỗ nắm giữ thủ đoạn công kích coi như tương đối hài lòng.

Chỉ có điều, Thẩm Thanh cũng phát hiện một ít tai hại, tựu là hỏa cầu không đủ ngưng luyện, lộ ra hơi chút nông rộng hơi có chút, hỏa cầu thường thường đụng vào trên thạch bích hội sụp đổ tán đi, bằng không, tựu không chỉ là lưu lại một điểm hố cạn rồi.

Liên tục thi triển bốn lần khóa Hỏa Cầu Thuật, đã là cực hạn, giờ phút này đan điền chân khí đã ở vào sắp khô cạn trạng thái, Thẩm Thanh tranh thủ thời gian ngồi xuống khôi phục, có dồi dào linh khí thu nạp, tốn thời gian không hề dài, chỉ chốc lát sau, trong đan điền chân khí tựu khôi phục đến viên mãn trạng thái.

Thẩm Thanh không có nỗi lo về sau, bắt đầu không ngừng tu tập trụ cột pháp thuật.

Tu luyện công pháp, ngồi xuống khôi phục, quen thuộc pháp thuật, cứ như vậy tuần hoàn đền đáp lại, theo thời gian lặng yên trôi qua, thiên tướng tăng sáng.

Mà trong thạch thất trên thạch bích, cũng xuất hiện nguyên một đám tựa hồ bị thiêu đốt qua hố cạn, những này hố cạn tự nhiên là Thẩm Thanh luyện tập Hỏa Cầu Thuật chỗ sinh ra đấy.

Một đêm đi qua, Thẩm Thanh chuẩn bị ly khai thạch thất.

Lâm ly khai thạch thất trước, Thẩm Thanh ngửa tay, lại thuận tay ngưng ra một cái hỏa cầu.

Hỏa cầu ngưng tụ tốc độ nếu so với sơ tập thời điểm nhanh không ít, tuy nhiên ngưng luyện hiệu quả còn không đạt được Thẩm Thanh tâm ở bên trong kỳ vọng, nhưng uy lực đã không thể so sánh nổi.

Oanh!

Hỏa cầu trong nháy mắt phát ra, hung hăng đâm vào trên thạch bích!

Chỉ là làm Thảm Thanh kinh ngạc chính là, trên thạch bích không có xuất hiện cái gì hổ cạm, lại xuất hiện một cái bạch mệnh môn trong suốt màn hào quang.

Là cạm chế? !

Thảm Thanh bước nhanh đi đến hỏa cầu va chạm chỗ, thả ra thần thức tinh tế dò xét.

Đích thật là cạm chế, tổng cộng có hai tầng, bất quá, chỉ là rất bình thường phòng hộ cạm chế, cùng với chương mắt cạm chế.

Thảm Thanh đối với 《 trụ cột cạm chế thuật 》 hơi có đọc lướt qua, phá giải cái này hai đạo bình thường tiểu cạm chế cũng không khó khăn.

Dựa theo cạm chế trình tự đánh ra pháp quyết, rất nhanh, hai tầng cạm chế trước sau phá vỡ, một cái hơn một xích lớn nhỏ, ngăn nắp hộp đá đập vào mi mắt.

Hộp đá ở bên trong chỉ để vào một vật, nhưng Thảm Thanh nhìn tại trong mắt, nhưng lại cuồng hi không thôi.

Túi Trữ Vật! Về ngoài chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ, bên trong nhưng lại có khác Càn Khôn, thuộc về tu sĩ tối thiểu nhất trang bị.

Tại Tu Chân giới tu sĩ tầm đó, Túi Trữ Vật không tính vật hi hân gì, nhưng đối với Thảm gia cái này lại bại tu chân gia tộc mà nói, nhưng lại dạng rất giỏi xa xỉ phẩm.

Thảm gia mặc dù còn chưa xuống dốc lúc, toàn bộ Thảm gia cũng chỉ có Thảm Thanh phụ thân, cùng với Thảm Nhị Nương có được Túi Trữ Vật. Mà Nhị Nương Túi Trữ Vật, hay vẫn là Thảm Thanh mẫu thân qua đời sau còn sót lại đưa cho nàng đấy.

Từ khi Thảm Thanh phụ thân vẫn lạc về sau, lưỡng trên thân người Túi Trữ Vật tự nhiên cũng mất đi tại Đại Thanh Sơn bên trong. Thảm Thanh tuyệt đối không nghĩ tới, gian phòng này đơn sơ trong thạch thất hội mang đến cho mình lớn như vậy kinh hi.

Thảm Thanh vui rạo rức cầm lấy cái này ám tử sắc Túi Trữ Vật đánh giá liếc, Túi Trữ Vật không có thần thức lạc ấn, Thảm Thanh thần thức rất dễ dàng tự thấu đi vào.

Trong Túi Trữ Vật diện tích ước chừng một trượng phương viên, thuộc về cấp thấp Túi Trữ Vật.

Tuy là cấp thấp, nhưng Thảm Thanh tâm ở bên trong cũng rất thỏa mãn, hẳn từng nghe Nhị Nương nói qua, cấp thấp Túi Trữ Vật tại trong phường thị thông giá là 150 miếng Hạ phẩm linh thạch, phải biết rằng, dưới mắt toàn bộ Thảm gia chỉ sợ liền 50 miếng Hạ phẩm linh thạch đều gom góp không đủ.

Trong Túi Trữ Vật còn trang bị, bảy miếng Hạ phẩm linh thạch, một khối không biết cái gì chất liệu chế thành hình vuông bàn hình dáng vật, năm mặt tiểu kỳ, một quả ngọc giản, cùng với một cái đen sì bình hình dáng vật.

Thảm Thanh tâm niệm vừa động, cái kia miếng ngọc giản lập tức bay ra, lơ lửng trên không trung.

Thảm Thanh cầm qua ngọc giản, thả ra thần thức dò xét đi vào.

Cũng không lâu lắm, Thảm Thanh nhẹ nhẹ thở phào một cái, mắt lộ sắc mặt vui mừng đem ngọc giản thu vào trong Túi Trữ Vật.

Ngọc giản ở bên trong ghi lại chính là một quyển sách khẩu quyết, tên viết 《 Tiểu Ngũ Hành trận 》，trong Túi Trữ Vật hình vuông màu đen bàn hình dáng vật tựa là trận bàn, cái kia năm mặt ngũ sắc tiểu kỳ tựa là Ngũ Hành trận kỳ, phụ dùng 《 Tiểu Ngũ Hành trận 》 khẩu quyết thi pháp, có thể bày trận ngăn địch.

Căn cứ khẩu quyết chỗ ghi lại, cái này 《 Tiểu Ngũ Hành trận 》 có thể khôn giết Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, mặc dù là hậu kỳ, trận pháp vận dụng thoả đáng, khôn giết cũng không phải là không có khả năng.

Đây chính là an cư bảo vệ tánh mạng tốt bảo bối ah.

Thảm Thanh tâm ở bên trong vui mừng, lại lấy ra cái kia bình hình dáng vật, chỉ thấy cái kia đen sì bình hình dáng vật ước chừng nửa xích cao, non bưng đại, bình thể tứ phía khắc có cổ quái đường vân, hai bên bình tai điêu thành hai cái quý đầu hình dáng, lăng hình đầu trụ, hắc mặt răng nanh, nhìn trùng đi dữ tợn và đáng ghê tởm.

Bình hình dáng vật xúc tu lạnh như băng, cảm giác có chút âm trầm.

Cái đồ vật này khiến cho người ta sợ hãi, cũng không biết có phải hay không pháp khí?

Thảm Thanh nhìn không ra bình hình dáng vật là vật gì? Mắt nhìn thấy tình bên ngoài sắc trời dần dần sáng, không dám nhiều làm trì hoãn, vì vậy đem bình hình dáng vật thu vào Túi Trữ Vật, tạm gác lại về sau lại cân nhắc.

Thu hoạch không nhỏ, Thảm Thanh vui rạo rức đem Túi Trữ Vật ước lượng tiến trong ngực, thân hình nhoáng một cái, ra thạch thất.

Hậu hoa viên khoảng cách phòng khách chỉ là một tường chỉ cách mà thôi, một hai cái lên xuống, Thẩm Thanh không có đem Kinh Thân Thuật dùng đến mức tận cùng, đã đến địa đầu.

Lân cận không người, Thẩm Thanh lặng yên lui về phòng khách, trở lại trên giường nằm xuống...

Đợi đến sáng sớm hôm sau, xinh đẹp đáng yêu Hình Nhi trước sau như một tới kêu lên, dùng quá bữa sáng, Thẩm Thanh tại Trầm Vân Nương hầu hạ tiếp tục ngâm được tắm.

Thẩm Thanh cùng Vân Nương hàn huyên vài câu, biết được Nhị Nương còn chưa có trở lại, những thứ khác cùng bình thường không có gì khác nhau, mà ngay cả Thẩm Thanh hôm qua một mình vụng trộm trở lại khu nhà cũ, Thẩm Thạch bọn người một đêm chưa về sự tình, cũng không có người nhắc tới.

Trầm Vân Nương sau khi rời đi, Thẩm Thanh tự nhiên là nắm chặt thời gian cần tu khổ luyện, chỉ là tại được lộ ở bên trong tu luyện, hiệu quả so hôm qua còn phải kém rất nhiều, mà so về tại trong thạch thất tu luyện hiệu quả càng là kém đến không phải nửa lần hay một lần.

Duy nhất cảm giác tương đối mạnh liệt chính là, ngâm mình ở nước thuốc ở bên trong, hạ thân cái kia biểu diễn tựa hồ càng thêm hưng phấn, cứng rắn nhập thiết.

Hạ thân vật kia kiện hưng phấn dâng trào, chân khí trong cơ thể nhưng không thấy tăng trưởng, cái này làm cho Thẩm Thanh rất là khó hiểu.

Khó khăn nhìn đến ngâm hết được tắm thời cơ đã đến, nương theo lấy làn gió thơm lượn lờ, thân thể vũ mị Trầm Vân Nương lần nữa đến đây hầu hạ hân trở về phòng.

Đãi Trầm Vân Nương đem Thẩm Thanh hầu hạ trên giường về sau, chân trước ly khai, Thẩm Thanh chân sau tự trượt xuống giường...

Hậu hoa viên trước sau như một thanh tịnh, giếng cổ khẩu phong thạch tại Thẩm Thanh đi ra lúc tự khôi phục nguyên trạng, giờ phút này, nhìn không ra bất cứ dị thường nào.

Lân cận không người, Thẩm Thanh thi triển "Vận chuyển thuật" dời phong thạch, người nhẹ nhàng nhảy xuống đồng thời, thuận tay đánh ra pháp quyết, đem phong thạch trở về tại chỗ.

Tiến vào đơn sơ trong thạch thất ngồi xếp bằng xuống, Thẩm Thanh vốn là ngồi xuống tu luyện, tu luyện 《 Trường Xuân Quyết 》 khúc dạo đầu công pháp.

Mấy cái Chu Thiên vận hành xuống, Thẩm Thanh cảm giác chân khí trong cơ thể tiến thêm một bước đạt được ngưng thực, tuy nhiên đan điền chứa đựng chân khí tựa hồ không có gì tăng trưởng, nhưng cảm giác tinh thuần không ít, mà lại sáng khoái tinh thần, toàn thân nói không nên lời thoải mái.

Công hành viên mãn, Thẩm Thanh chậm rãi mở hai mắt ra, từ trong lòng ngực móc ra Túi Trữ Vật.

Thẩm Thanh vốn định nghiên tập hạ 《 Tiểu Ngũ Hành trận 》， không biết làm sao thạch thất quá nhỏ, không cách nào nguyên vẹn bày trận, chỉ phải lấy tiếp theo, xuất ra cái con kia làm lòng người vì sợ mà tâm rung động bình hình đáng vật.

Thẩm Thanh đem bình hình đáng vật nâng trong tay quan sát một hồi, ngoại trừ cái kia quái dị âm trầm cảm giác y nguyên, thực sự nhìn không ra cái gì trò...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Luyện Hồn Bình

Hồi tưởng 《 luyện khí thuật 》 chỗ ghi lại, tu sĩ sở dụng khí cụ, phổ biến chia làm Pháp Khí, Linh Khí, pháp bảo.

Bất kể là Pháp Khí, Linh Khí, hay vẫn là pháp bảo, đều phải đi qua tế luyện, cũng phụ thượng thần thức lạc ấn, mới có thể thu phóng tự nhiên, vận dụng tại tâm.

Cái này đen sì biểu diễn, hẳn là kiện Pháp Khí a?

Đã làm không rõ ràng, Thảm Thanh hay vẫn là quyết định dùng tế luyện Pháp Khí phương thức trước tế luyện thoát một phát thử xem.

Tâm niệm vừa động, Thảm Thanh lặng yên niệm khẩu quyết, theo đầu ngón tay ngưng ra một giọt máu huyết đọng tại bình hình dáng vật lên, đi theo véo ra một đạo pháp quyết, dựa theo tế luyện thủ pháp, đánh hướng bình thân.

Theo pháp quyết đánh ra, Thảm Thanh tức thì cảm giác tâm thần hơi động một chút, trước người bình hình dáng vật mờ hồ cùng tinh thần của mình đã có một tia liên hệ.

Tế luyện hữu hiệu!

Thảm Thanh tâm ở bên trong mừng thầm, liên tục đánh ra mấy đạo tế luyện pháp quyết, cái kia tâm thần tương liên chi ý càng thêm mãnh liệt.

Đem làm Thảm Thanh đánh xong cuối cùng một đạo tế luyện pháp quyết lúc, lưu lại thần thức lạc ấn một cái chớp mắt, cái kia bình trang vật đột nhiên "Ồng" một tiếng, phát ra một tiếng vang nhỏ, Thảm Thanh chỉ cảm thấy đầu óc vừa tăng, trong thức hải lập tức lừng không dần hiện ra đại lượng văn tự tin tức!

Luyện Hồn Bình? !

Thảm Thanh theo trong thức hải văn tự trong tin tức biết được, cái này đen sì bình hình dáng vật nguyên lai tên là "Luyện Hồn Bình".

Đại lượng văn tự tin tức chẳng những chú thích rồi "Luyện Hồn Bình" phương pháp sử dụng, còn phụ lục một bộ chuyên môn tu luyện thần hồn công pháp, tên viết 《 Luyện Hồn Kinh 》.

Tin tức quá nhiều, đã qua thật lâu, Thảm Thanh đem trong thức hải biểu hiện tin tức nhớ cho kỹ, cái này mới chậm rãi giương đôi mắt, trên mặt còn lộ ra một tia nét mặt cô quái.

Cái này đen sì biểu diễn dĩ nhiên là một kiện Ma Đạo Pháp Khí!

Phải biết rằng, Thảm gia tuy nhiên là cái tu chân tiểu gia tộc, lại gần đây dùng Chính Đạo tu sĩ tự cho mình là, gia truyền công pháp cũng là dùng Chính Đạo Đạo gia công pháp làm chủ, cùng Ma Đạo đó là tám cột kéo không đến cùng nơi.

Ít nhất, tại Thảm Thanh trong trí nhớ, trong nhà không có xuất hiện qua đồng dạng Ma Đạo chi vật, không nghĩ tới, cái này trong Túi Trữ Vật lại xuất hiện như vậy kiện Ma Đạo Pháp Khí.

Thảm phụ còn sót lại Túi Trữ Vật tại sao phải có Ma Đạo Pháp Khí? Thảm Thanh không thể nào biết được, cũng lười được lại đi suy đoán lai lịch, với hần mà nói, là Chính Đạo Pháp Khí cũng tốt, Ma Đạo Pháp Khí cũng tốt, có thể sử dụng, tựu là tốt nhất.

Thảm Thanh hiện tại vừa đi vào Luyện Khí kỳ một tầng, đang lo không có Pháp Khí bằng thân, dưới mắt, cái này Luyện Hồn Bình tính toán là mình trên ý nghĩa đệ nhất kiện Pháp Khí.

Phải biết rằng, Thảm gia tự Thảm phụ vẫn lạc về sau, tùy thân Pháp Khí cũng mất đi tại Đại Thanh Sơn ở bên trong, Thảm gia đã tìm không ra một kiện Pháp Khí rồi.

Cái này "Luyện Hồn Bình" hữu ích, thiết thực không tính phức tạp, dựa theo tin tức nhắc nhở, này bình có thu âm hồn chi diệu dụng.

"Luyện Hồn Bình" nội không gian chung phân tầng ba; tầng thứ nhất chuyên môn tồn trữ âm hồn, bất luận là thú hồn, Ma Hồn, yêu hồn, thậm chí người chi sinh hồn, các loại âm hồn đều có thể thu vào Luyện Hồn Bình nội tầng thứ nhất chứa đựng.

Tầng thứ hai dùng cho luyện chế Ma đầu; cái gọi là luyện chế Ma đầu, tựu lại để cho chứa đựng tại tầng thứ nhất âm hồn lẫn nhau thôn phệ, còn lại cường đại nhất một chỉ, sẽ xảy đến để vào tầng thứ hai luyện chế thành Ma đầu, đối địch lúc, tức có thể triệu hồi ra Ma đầu, với tư cách một loại thủ đoạn công kích.

Tầng thứ ba thì là dùng cho tinh lọc âm hồn; "Luyện Hồn Bình" chỗ chứa đựng âm hồn, ngoại trừ có thể lẫn nhau thôn phệ, bồi dưỡng được Ma đầu, còn có thể trực tiếp để vào tầng thứ ba tinh lọc, luyện chế thành "Hồn Châu".

Dựa theo "Luyện Hồn Bình" bổ sung tin tức chú thích, cái này luyện chế ra Hồn Châu, có thể dùng tại tu sĩ thu nạp.

Nói cách khác, Thảm Thanh chỉ cần dựa theo 《 Luyện Hồn Kinh 》 công pháp thu nạp tinh lọc qua Hồn Châu, bản thân thần hồn có thể đạt được bồi dưỡng, lớn mạnh, theo bản thân tu vi đề cao, thần hồn cũng có thể tùy theo mà không ngừng nhắc đến thăng.

Cái gọi là thần hồn, là chỉ ba hồn bảy vía.

Hần hồn có ba, vừa là Thiên Hồn, hai vi Địa Hồn, ba vi Mệnh Hồn. Hần phách có bảy, nhất phách thiên trùng, nhị phách linh tuệ, tam phách vi khí, tứ phách vi lực, ngũ phách trung xu, lục phách vi tinh, thất phách vi anh.

Lớn mạnh, tẩm bổ thần hồn, đối với mình thân thần thức, hồn phách, thậm chí thân thể đều có chỗ tốt rất lớn, mà thần hồn lớn mạnh, còn có thể dựa theo 《 Luyện Hồn Kinh 》 công pháp bổ sung pháp thuật, tu luyện ra một loại tên là "Kinh Hồn Thứ" thần hồn thủ đoạn công kích!

Từ nơi này chỉ "Luyện Hồn Bình" bị thêm vào tin tức, công dụng đến xem, có thể nói rất nhiều chỗ tốt.

Hơn nữa, cái này chỉ "Luyện Hồn Bình" bản thân hay vẫn là một kiện thăng cấp hình Pháp Khí, chỉ cần quanh năm tế luyện, ân cần săn sóc, cùng với tăng thêm một ít thiên tài địa bảo, cái này chỉ "Luyện Hồn Bình" có thể có được vô cùng thăng cấp tiềm lực.

Đây chính là khó gặp thứ tốt ah!

Đã được biết đến "Luyện Hồn Bình" diệu dụng, Thẩm Thanh tâm ở bên trong không khỏi khe khẽ thờ dài: thật sự là làm cho không hiểu, phụ thân vì cái gì không cần cái này "Luyện Hồn Bình"? Lúc trước tiền Đại Thanh Sơn lúc, nếu như phụ thân đem cái này "Luyện Hồn Bình" tùy thân mang theo, dùng tốt rồi, sợ là sẽ không như vậy mà đơn giản tự vẫn lạc tại Đại Thanh Sơn ở bên trong a?

Chẳng lẽ là bởi vì này "Luyện Hồn Bình" là Ma Đạo Pháp Khí nguyên nhân? Phụ thân khinh thường dùng? Hay vẫn là cái gì khác nguyên nhân?

Giờ phút này, Thẩm Thanh đầy trong đầu đều là nghi vấn, sắc mặt không ngừng biến hóa, vui sướng, tiếc nuối, luân chuyển biến hóa.

Hì chính là, cái này chỉ "Luyện Hồn Bình" diệu dụng vô cùng, tuyệt đối là ở nhà bảo vệ tánh mạng thứ tốt, tiếc nuối chính là, phụ thân nhưng lại vứt tới không cần, như thực là vì Ma Đạo Pháp Khí nguyên nhân, cái kia thật sự là cổ hủ đến cực điểm rồi...

Đã qua thật lâu, Thẩm Thanh trăm mối vẫn không có cách giải, khẽ lắc đầu, thu thập quyết tâm hoài.

Vuốt vuốt, ngư sử trong chốc lát cái này đen sì "Luyện Hồn Bình", dải ngư sử được tương đối thuận thực về sau, Thẩm Thanh cảm giác tại đây tình ở dưới thời gian đã là không ngắn, vì vậy, tiện tay đem "Luyện Hồn Bình" thu vào trong Túi Trữ Vật, chuẩn bị ly khai gian phòng này thạch thất.

Có thứ tốt không cần, không phải Thẩm Thanh tính cách, bất kể là cái gì duyên cớ, phụ thân vẫn lạc, làm cho Thẩm Thanh tâm ở bên trong đã có tư tình ngu chi ý, giờ phút này, Thẩm Thanh đã không thể chờ đợi được muốn làm cho điểm âm hồn thu vào "Luyện Hồn Bình" ở bên trong rồi.

Đứng dậy ly khai thạch thất, ra giếng cổ, Thẩm Thanh đem phong thạch nguyên dạng phong tốt về sau, chậm rãi hướng vào phía trong chỗ ở đi đến.

Hai ngày trước, Thẩm Thanh không có giao thân xác khỏi hấn sự tình nói cho Thẩm Nhị Nương, Trầm Vân Nương hai nữ, một là mình không có xác định thể cốt phải chăng thật sự khỏi hấn, để tránh hai nữ không vui một hồi.

Còn có nguyên nhân, tự là Thẩm Thạch bọn người cái này không ổn định nhân tố!

Thẩm Thanh không có mười phần nắm chắc, không muốn đánh rắn động cỏ, hiện nay, Thẩm Thạch đám người đã bị thanh trừ mất, Thẩm Thanh tự nhiên không dấu diếm nữa thân thể khỏi hấn sự thật, cũng tự không hề ần tàng thân hình.

Lúc này, đã là sau giờ ngọ thời gian, ánh mặt trời chính thịnh, ánh mặt trời chói mắt làm cho người mở mắt không ra đến.

Thẩm Thanh vừa đi ra khỏi hậu hoa viên, tự nhìn thấy nha hoàn Tiểu Bích bung một cái khay từ trong chỗ ở thiên sảnh đi ra.

Đem làm Tiểu Bích nhìn chột nhìn lên đến Thẩm Thanh, không khỏi "Ah" thoáng một phát kêu hô ra tiếng, trong tay khay thiếu chút nữa tự rơi trên mặt đất.

"Thiếu gia, người... Người..." Tiểu Bích lắp bắp, tốt không kinh ngạc, không thể tin được chỗ nhìn thấy, ngờ ngác nhìn đi đến phụ cận Thẩm Thanh.

Nhìn Tiểu Bích cái kia tròn mắt há hốc mồm đáng yêu hình dáng, Thẩm Thanh không khỏi nhe răng cười cười: "Tiểu Bích, thiếu gia ta tốt rồi..."

"Tốt rồi, làm sao có thể?" Tiểu Bích tựa hồ hay vẫn là không thể tin được, nhưng đi theo tự kịp phản ứng, mắt lộ kinh hi nói: "Thật sự? Thiếu gia, người thật sự tốt rồi? Ta không nghe lầm chứ?"

Thẩm Thanh ha ha cười cười, nhìn không được nhẹ nhàng ôm hạ nàng phấn nộn khuôn mặt, cười nói: "Cái kia còn có thể có giả? Người xem, thiếu gia ta đây không phải hảo hảo đấy sao."

Tiểu Bích bị hấn như vậy tại trên khuôn mặt một xách, không khỏi "Anh ngâm" lên tiếng, khuôn mặt đỏ bừng vuốt bị Thẩm Thanh xách qua hai gò má, cái kia như nước trong veo đôi mắt nhưng lại chăm chăm vào Thẩm Thanh lên, vừa vui vừa thẹn.

"Tiểu Bích, Vân Nương đâu này?" Thẩm Thanh hỏi.

Tiểu Bích phục hồi tinh thần lại, vội vàng trả lời: "Vân Nương tại thảo dược phổ ở bên trong, Hinh Nhi tiểu thư cũng tại đâu đó đâu rồi, thiếu gia, ta mang người đến cửa hàng ở bên trong đi thôi, Vân Nương cùng Hinh Nhi tiểu thư nếu biết rõ thiếu gia mình có thể đi rồi, nhất định sẽ vui vẻ vô cùng..."

Thẩm Thanh mỉm cười, ý bảo Tiểu Bích phía trước dẫn đường.

Thảo dược cửa hàng ngay tại khu nhà cũ sát đường chỗ, không cần ra khu nhà cũ đại môn, theo nhà cửa Tiềm viện hơi nghiêng cánh cửa kia tự có thể vào bên trong cửa hàng.

Từ trong chỗ ở đến Tiềm viện, ven đường gặp mấy tên bà con xa gia quyến, đem làm những này bà con xa gia quyến chột nhìn lên gặp Thẩm Thanh lúc, nguyên một đám không khỏi tròn mắt há hốc mồm, mắt lộ vẻ kinh ngạc, trong khoảng thời gian ngắn, không dám tương tin vào hai mắt của mình.

Con mắt không tồn a?

Đây là cái kia đi không được lộ tê liệt sao?

Cái này thật sự là cái kia suốt ngày ngâm mình ở được lộ ở bên trong phế vật?

Không phải nghe nói cái kia bệnh lao tử chỉ còn lại có một hơi sao? Thấy thế nào không đi lên ngược lại tinh thần rồi hả?

Phát giác được cái kia một đôi mang theo oán thâm, nghi vấn, xem thường, ánh mắt phức tạp, Thẩm Thanh mặt không biểu tình, khóe môi lại trôi lên một tia không dễ dàng phát giác giọng mỉa mai.

Những năm gần đây này, Thẩm Thanh tuy nhiên tay không thể động, chân không thể đi, là cái quanh năm ngâm mình ở được lộ ở bên trong người bị liệt, phế vật, nhưng hần hai lỗ tai có thể nghe, hai mắt có thể xem, Thẩm gia những này chỉ thứ bà con xa sắc mặt, hần là lòng dạ biết rõ.

Dưới mắt thân thể khôi hần, xem ra, được thanh lý thanh lý Thẩm gia môn hộ rồi.

Trong tâm niệm, Thẩm Thanh đã đến thảo được phổ cửa sau cửa vào, cái kia Tiểu Bích đã nhin không được sôi nổi tiên tiến trong cửa hàng, đi theo, chợt nghe đến nàng thanh thúy duyên dáng gọi to âm thanh: "Vân Nương, mau đến xem nha, thiếu gia tốt rồi, thiếu gia có thể đi đường rồi..."

Có thể đi đường rồi hả?

Thẩm Thanh nghe xong, khóe môi không khôi hiện ra một nụ cười khô chi sắc, đứng vậy a, trước đó, có thể chính mình đi đường, không phải là mong môi quá lớn sao?

"Người nói cái gì? Tiểu thiếu gia có thể đi đường rồi hả? Tiểu Bích, người... Người nói thật sự?" Cửa hàng ở bên trong truyền ra Trầm Vân Nương để nghe thanh âm, thanh âm kia còn hơi có chút phát run.

Chỉ nghe Tiểu Bích vui vẻ nói: "Vân Nương, là thực , thiếu gia tự ở phía sau, không tin chính người nhìn!"

Tiểu Bích vừa mới nói xong, cửa hàng cửa sau lối vào đi theo tự dần hiện ra Trầm Vân Nương cái kia uyển chuyển thân ảnh.

Đem làm Trầm Vân Nương nhìn thấy êm đẹp đứng tại cửa ra vào chỗ gần Thẩm Thanh lúc, vốn là ngần ngại, đi theo trong mắt đẹp tự lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, rung giọng nói: "Tiểu thiếu gia, người... Bệnh của người thật sự tốt rồi..."

"Vân Nương, ta tốt rồi, thân thể của ta hoàn toàn tốt rồi... ." Thẩm Thanh nhẹ giọng đáp lại nói.

Trầm Vân Nương trong mắt đẹp lập tức dâng lên một tầng sương mù, mang theo một đám dễ ngửi mùi thơm, đi vào Thẩm Thanh trước người, đi theo, duỗi ra nàng cái kia có chút phát run đầu ngón tay, tại hần trên hai gò má nhẹ nhàng vuốt phẳng, lẩm bầm nói: "Tốt rồi, trời xanh có linh, thật sự hoàn toàn tốt rồi... ."

Giờ phút này, Trầm Vân Nương thanh âm phát run, vui đến phát khóc, cái kia xinh đẹp đứng ở Trầm Vân Nương sau lưng Tiểu Bích, cũng là hai mắt đầm lệ ướt ướt...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Đại Thanh Sơn

Thẩm Thanh nhìn hai nữ hai mắt đầm lệ Bà Sa hình dáng, trong nội tâm cũng là nhin không được đau xót, nói khẽ: "Vân Nương, những năm này vất vả người rồi, ta từ nhỏ thụ người cùng Nhị Nương chiều cổ, dưới mắt thân thể của ta thể đã khôi, không cần lại vì ta vất vả, từ nay về sau, tự đề ta làm chiều cổ các người a..."

Nghe nhà mình tiểu thiếu gia chân tình ý cắt đích thoại ngữ, Trầm Vân Nương trong nội tâm rất vui mừng, lê hoa đài vũ nhovn miệng cười: "Tiểu thiếu gia, ta không khổ cực, ta cùng Nhị Nương đều hào hảo , không cần thiếu gia chiều cổ đâu rồi, thiếu gia chỉ đem Thẩm gia những người khác chiều cổ tốt là được rồi, về sau nha, người tự là chúng ta Thẩm gia trụ cột đây này..."

Chiều cổ những người khác? Thẩm Thanh tâm ở bên trong từ chối cho ý kiến, hôm nay Thẩm gia, ngoại trừ trước mắt vị này Vân Nương, còn có Nhị

Nương, Hình Nhi, cùng với nha hoàn Tiểu Bích, còn có ai đáng giả chính mình đi chiếu cố?

Giờ phút này, Thẩm Thanh đều chẳng muốn đi hỏi tường những cái kia chi thứ gia quyền sắc mặt, vì vậy chuyển hướng chủ đề, hỏi: "Đúng rồi Vân Nương, Hình Nhi đâu này? Như thế nào không có nhìn thấy nàng..."

Thẩm Thanh gặp Thẩm Hình Nhi không có theo cửa hàng ở bên trong đi ra, nếu như Hình Nhi nha đầu kia biết rõ chính mình khỏi bệnh khỏi hẳn, không biết sẽ có nhiều vui vẻ.

"Hình Nhi? Ah, Hình Nhi cùng bên cạnh gia tiểu Lan đi ra ngoài chơi..."

Vân Nương nói tiểu Lan, là bên cạnh lão Vương gia khuê nữ, cùng Hình Nhi đại, ngày thường không có việc gì hai cái tiểu nha đầu sẽ chơi tại cùng nơi.

Thẩm Thanh nghe Hình Nhi đi ra ngoài chơi, trong nội tâm không khỏi hơi cảm giác tiếc nuối.

Chỉ nghe Vân Nương hơi giận ý nói: "Nha đầu kia, lúc này cũng không biết đến đâu đi chơi? Ta cái này kêu là Tiểu Bích đi tìm tìm..."

Thẩm Thanh nghe xong, vội hỏi: "Không cần không cần, Vân Nương, không cần chuyên môn đi tìm Hình Nhi, ta lúc này cũng muốn đi ra ngoài dạo chơi, chờ ta trở lại rồi nói sau..."

Thẩm Thanh ghi nhớ lấy Luyện Hồn Bình sự tình, nghĩ đến cùng Hình Nhi mỗi ngày đều tại gặp mặt, không vội ở cái này trong chốc lát, cũng tự không muốn trì hoãn nữa xuống dưới.

"Người muốn đi ra ngoài dạo chơi?" Vân Nương nao nao, không khỏi nhẹ giọng hỏi: "Người hôm qua không phải cùng Thẩm Thạch bọn hắn đi ra ngoài đã qua sao? Như thế nào còn muốn đi ra ngoài? Đúng rồi, Thẩm Thạch bọn hắn người đâu? Như thế nào một ngày đều không thấy bóng dáng?"

"Ah, hôm qua cùng Đại sư huynh bọn hắn đi ra ngoài lúc, ta cảm giác mình thân thể lớn tốt, cảm giác có thể chính mình đi đường rồi, đã đi xuống giường êm chính mình về trước đã đến, bọn hắn đi đâu ta cũng không biết..." Thẩm Thanh sắc mặt như thường nói.

Thẩm Thanh giận dữ diệt sát Thẩm Thạch Tam người, việc này không nhỏ, giải thích so sánh phiền toái, dưới mắt nóng lòng đi ra ngoài, cũng chỉ có đợi phù hợp thời điểm sẽ đem chân tướng cáo tri.

Trầm Vân Nương nghe Thẩm Thanh vừa nói như vậy, cũng không có lại hỏi tới.

Nghĩ lại, thiếu gia nhà mình những năm này cơ hồ uốn tại bên trong, ngoại trừ ngẫu nhiên bị Thẩm Thạch bọn người mang ra đi tán giải sầu, cơ hồ là đại môn không xuất ra, hai môn không bước, giờ phút này thân thể khỏi hẳn, nghĩ ra môn nhiều đi một chút, cũng là hợp tình lý.

Huống chi, Thẩm gia tuy nhiên xuống dốc, nhưng dù nói thế nào cũng là có được "Thiên Tinh Lệnh" gia tộc, tại Thanh Nguyên Thành cái này khu vực, có Thiên Tinh Minh bảo kê, Vân Nương cũng không thể nào lo lắng Thẩm Thanh sẽ có lo lắng tính mạng, cũng tự gạt đầu đồng ý.

Cáo biệt Trầm Vân Nương, tại nàng cái kia lưu luyến không rời ánh mắt nhìn soi mói, Thẩm Thanh đi ra khỏi Thẩm gia khu nhà cũ, trực tiếp hướng Thanh Nguyên Thành bước ra ngoài.

Thanh Nguyên Thành vốn là Đại Thanh Sơn phải qua địa phương, đường xá cũng không xa xôi, toàn bộ hành trình cũng tự hơn trăm dặm tả hữu.

Đợi cho thành ngoại nhân thiếu chỗ, Thẩm Thanh thi triển ra khinh thân chi thuật, hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng Đại Thanh Sơn phương hướng chạy vội mà đi.

Ước chừng hơn nửa canh giờ, Đại Thanh Sơn cứ điểm đã là xa xa đang nhìn.

Đại Thanh Sơn cứ điểm tự thành lập tại lũng giềng gần Đại Thanh Sơn một chỗ hạp cốc ở trong, là cái nhìn về phía trên so sánh xưa nay, và kiên cố thành lũy, cách nay, đã có mấy ngàn năm tuế nguyệt.

Đại Thanh Sơn cứ điểm tác dụng chủ yếu là dùng cho chống cự Đại Thanh Sơn nội yêu thú, đương nhiên, đẳng cấp cao yêu thú tại Đại Thanh Sơn ở chỗ sâu trong, đơn giản sẽ không ra đến, mà ở Đại Thanh Sơn biên giới phụ cận, chỉ là chút ít cấp thấp yêu thú, có cứ điểm kiến tạo thành lũy thủ hộ, ngược lại không cần lo lắng cấp thấp yêu thú tàn sát bừa bãi.

Tiến vào cứ điểm, dọc theo bên trong đá xanh đường đi chạy chậm chậm, có thể nhìn đến hai bên đường dùng lớn nhỏ hòn đá xây thành nhà đá, dựa vào núi mà đứng, tầng tầng lớp lớp, mà lại cao thấp không đều, đơn giản, đơn sơ, còn có chút lộn xộn, bất quá coi như rắn chắc.

Theo nhà đá cái kia tuế nguyệt trôi qua chỗ lưu lại ở dưới pha tạp dấu vết, đó có thể thấy được, những này nhà đá đích niên đại đã là tương đương đã lâu, tang thương.

Đại Thanh Sơn cứ điểm về ngoài nhìn như thành lũy, đến bên trong mặt, tựa hồ gọi phường thị muốn càng thỏa đáng một ít.

Cứ điểm ở bên trong tuy nhiên chỉ có một đầu đường phố chính, nhưng hai bên sát đường nhà đá cơ hồ tất cả đều là kinh doanh các loại tu chân vật phẩm cửa hàng, cửa hàng bên ngoài, còn có một chút Tiên Thiên cảnh tu giả, thậm chí tản mát ra Luyện Khí kỳ khí tức tu sĩ chỗ bày quán nhỏ.

Mặt đường bên trên người đến người đi, rao hàng âm thanh không dứt bên tai, thật là ồn ào náo động âm ỉ.

Thẩm Thanh xen lẫn tại trong dòng người, cảm ứng được không ít cường đại khí tức, làm cho Thẩm Thanh tâm ở bên trong không khỏi một hồi tim đập nhanh.

Thẩm Thanh bản còn vì trở thành một gã Luyện Khí tu sĩ mà đắc chí, không nghĩ tới, là một cái như vậy cứ điểm chi địa, cái này Luyện Khí kỳ tu sĩ thật không ngờ nhiều, mà lại tu vi cấp độ hiển nhiên cũng muốn so với chính mình thâm hậu không ít, làm cho Thẩm Thanh bao nhiêu đã có tư tình ngu chi ý.

Cũng may Đại Thanh Sơn cứ điểm cũng là thuộc về Thiên Tinh Minh địa bàn, nhét nội phùng thị nghiêm cấm đánh nhau, Thẩm Thanh ngược lại không cần lo lắng bản thân an toàn.

Chỗ này cứ điểm phùng thị tuy nhỏ, nhưng có lẽ là lắng giếng gần Đại Thanh Sơn nguyên nhân, so về Thanh Nguyên Thành chỉ thấy cấp thấp tu giả tụ tập, khó gặp Luyện Khí tu sĩ Thiên Tinh phùng thị, chỗ này cứ điểm càng giống là Tu Chân giới một cái ảnh thu nhỏ, các loại tu chân vật phẩm hiển nhiên muốn phong phú rất nhiều.

Không nói đến đường đi hai bên cửa hàng, chỉ là hai bên đường hàng vỉa hè bên trên chỗ biểu hiện ra vật phẩm, tựu làm Thẩm Thanh hoa mắt rồi.

Có luyện đan dùng các loại linh thảo, cũng có luyện khí cần thiết khoáng thạch, còn có Luyện Khí kỳ mới có thể sử dụng Pháp Khí, phù lục, đan dược, yêu thú da sử dụng, cốt cách, cùng với một ít khó gặp thiên địa linh túy.

Đương nhiên, hàng vỉa hè bên trên vật phẩm sẽ không trân quý đi nơi nào, phần lớn là Tiên Thiên tu giả, hoặc cấp thấp tu sĩ cần thiết, về phần kỳ trân dị vật, thiên tài địa bảo, lấy được trong cửa hàng mới hữu duyên vừa thấy.

Thẩm Thanh dọc theo quầy hàng đi một chút nhìn xem, thỉnh thoảng ngừng chân dừng lại, hồi thẩm một phen.

Thẩm Thanh chủ yếu đối với đan dược có hứng thú, như Ích Khí Đan, Tích Cốc đan, Hoàng Nha Đan, Thanh Lộ Đan, Dưỡng Nguyên Đan..., những đan dược này, đều là Luyện Khí kỳ tu sĩ hằng ngày tu luyện cần thiết.

Nhưng từng cái hồi giá, nhưng lại đắt đến không hợp thói thường, mượn Luyện Khí một tầng cần thiết Ích Khí Đan mà nói, một khóa Ích Khí Đan tựu cần ba miếng Hạ phẩm linh thạch, một lọ mười khóa, phải 30 miếng linh thạch, mà cái này một lọ vẫn chỉ là một tháng cần thiết.

Thẩm Thanh xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, phụ thân chỗ còn sót lại trong Túi Trữ Vật chỉ có bảy miếng linh thạch, chỉ đủ mua hai khóa Ích Khí Đan, về phần đối với Luyện Khí có tăng hiệu quả Hoàng Nha Đan, Thanh Lộ Đan càng là giá cả kinh người, chớ nói chi là có đột phá cô chai chi diệu dụng Dưỡng Nguyên Đan, một khóa tựu giá trị 100 miếng Hạ phẩm linh thạch.

Thẩm Thanh một đường hồi giá, lại đào không xuất ra linh thạch đến mua, tự nhiên đã gặp phải không ít bạch nhãn, khinh bỉ.

Cái này bạch nhãn bị nhiều lắm rồi, Thẩm Thanh tâm ở bên trong không khỏi tự giễu: "Chính mình cái Thẩm gia thiếu gia, thật đúng là cùng được bỏ đi ah!"

Nhìn quầy hàng bên trên đan dược, Pháp Khí, phù lục, cùng với một ít nhìn như trân quý thiên địa linh túy, Thẩm Thanh chỉ có thể trông mà thèm thoáng một phát, không có ý tứ lại đơn giản tiến lên hỏi giá.

Mua không nổi, không cần phải lại đi gặp cái gì bạch nhãn nhi..

Thẩm Thanh từng tại Vân Nương chỗ đó biết được, Nhị Nương sáng sớm tựu tới nơi này thu mua thảo dược, nguyên lai tưởng rằng có thể gặp được, nhưng đi đến phố cuối cùng đều không có nhìn đến thân ảnh của nàng.

Thẩm Thanh cũng không có tận lực đi tìm Thẩm Nhị Nương, trực tiếp đi vào cứ điểm đi thông Đại Thanh Sơn cổng vòm lối ra.

Cổng vòm cao bốn trượng, rộng hai trượng, phong cách cổ xưa, dày đặc, cổng vòm hai bên còn có hai gã thủ vệ.

Hai gã thủ vệ đang mặc áo xám, ống tay áo có thêu một khóa Thiên Tinh Minh "Thập Tự Tinh" đánh dấu, Thẩm Thanh hơi chút thò ra thần thức quét qua, tựu dò xét ra hai gã thủ vệ tu vi đã là Tiên Thiên Đại viên mãn, cách Luyện Khí kỳ chỉ kém lâm môn một cước.

Tiên Thiên Đại viên mãn, tại Thanh Nguyên Thành tất cả đại tiểu gia tộc, tuyệt đối là cấp Tinh Anh đệ tử, chấp sự cấp bậc, không nghĩ tới, tại Thiên Tinh Minh môn hạ nhưng chỉ là dùng để thủ vệ, Thiên Tinh Minh thực lực có thể thấy được.

Tiền Đại Thanh Sơn vậy mà được giao hai quả linh thạch? !

Thẩm Thanh trong Túi Trữ Vật tổng cộng mới bảy miếng linh thạch, thoáng một phát tựu giao lưỡng, tương đương với hơn phân nửa khóa Ích Khí Đan rồi, quá tới!

Thẩm Thanh tâm ở bên trong rất là đau lòng, rất là không bỏ giao linh thạch, một đường oán thầm đi ra khỏi muốn xuất bảo lũy bên ngoài hạp cốc.

Hạp cốc bên ngoài, tựu là Đại Thanh Sơn.

Đại Thanh Sơn, núi cao hiểm kỳ, không ngót vạn dặm, ở giữa hiểm cốc, ác chiêu, hồ nước, rừng rậm, rậm rạp giăng khắp nơi, bên trong càng có hằng hà các loại độc trùng yêu thú, tự nhiên, cũng có không ít thiên địa linh túy trải rộng ở giữa.

Đại Thanh Sơn là hiểm địa, ác địa, bất quá, tại Tu Chân giới nam lai bắc vắng tu sĩ trong mắt, nhưng lại một chỗ tuyệt hảo đào bảo thắng địa.

Hàng năm, tiến vào Đại Thanh Sơn thám hiểm tầm bảo tu sĩ có rất nhiều, mà vẫn lạc tại bên trong cũng là không ít, nhưng mặc dù là như vậy, cũng ngăn không được tu sĩ bước chân, y nguyên có rất nhiều ôm phát tài mạng tưởng người liên tục không ngừng tiến vào Đại Thanh Sơn.

Phàm là Luyện Khí kỳ trở xuống đích tu giả, tuyệt đối không dám một mình tiến vào Đại Thanh Sơn, đều là tổ đội tiến vào, hơn nữa, còn không dám xâm nhập, chỉ có thể ở biên giới khu vực đào đào bảo, vận khí tốt rồi, thu được một cây bách niên linh thảo, hoặc là săn bên trên một hai con cấp thấp yêu thú, có thể đổi lấy không ít linh thạch.

Mà Luyện Khí kỳ tu sĩ, một mình đi vào, chỉ cần không sâu nhập, tính nguy hiểm ngược lại không có lớn như vậy.

Đại Thanh Sơn không phải cái gì vùng đất hiền lành, yêu thú độc trùng chỉ là trong đó nguy hiểm một trong, người kỳ thật mới được là nguy hiểm lớn nhất nhân tố, tại Đại Thanh Sơn ở bên trong, giết người đoạt bảo sự tình thường có phát sinh.

Đối với cái này chủng Tu Chân giới tối thiểu nhất thương thức, đã bị Thảm Thanh thu vào trong Túi Trữ Vật để đó 《Cửu Châu nguyên kỷ》 thì có mình xác chú giải.

Như Thảm Thanh loại này vừa mới đi vào Luyện Khí kỳ thái điều tu sĩ, lần thứ nhất đi xa nhà, hay vẫn là tràn ngập tính nguy hiểm Đại Thanh Sơn, quả nhiên là người không biết không sợ, gan lớn tới cực điểm.

Bất quá, Thảm Thanh cũng không phải thật gan lớn, cùng nhau đi tới, đó là nom nớp lo sợ, bảo trì độ cao tính cảnh giác.

Không lâu, một gốc cây khỏa tráng kiện, cao lớn, cành lá rậm rạp che trời đại thụ đã gần ngay trước mắt, ánh sáng trở nên âm đạm, người ở dần dần rất thưa thớt, ngẫu nhiên, có thể nhìn đến vài đạo nhanh chóng thân ảnh, chợt lóe lên, đi theo tự một đầu đâm vào cái nhìn kia trông không đến bên cạnh trong rừng rậm.

Trước mắt cánh rừng rậm này đã thuộc về Đại Thanh Sơn biên giới khu vực, đã đến địa đầu, đã không phải do Thảm Thanh lại nhìn trái phải chú ý, một đường chạy chậm chậm rồi, lập tức, Thảm Thanh nhận định phương hướng, thì triển ra Kinh Thân Thuật, hướng phía khu rừng rậm rạp ở bên trong bay vút mà vào...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Hiểm ác!

Một đường không ngừng chạy vội, đã thâm nhập rừng rậm ước chừng trong vòng hơn mười dặm, phóng nhãn chung quanh, chỉ thấy cái kia um tùm cây rừng bên trong, đám sương mờ mịt lượn lờ, thỉnh thoảng, có thể thoáng nhìn đá lờ mờ chồm quái thạch, nước rơi lưu nhام, róc rách suối nước.

Chỗ gần điều âm thanh gáy mình, xa xa mơ hồ truyền đến cái kia vài tiếng làm lòng người vì sợ mà tâm rung động thú gào thét, tựa hồ tại nhắc nhở Thảm Thanh, dưới mắt, đã thân ở tại Đại Thanh Sơn nguyên thủy trong rừng rậm.

Thảm Thanh tìm chỗ hơi lộ ra ẩn nấp chi địa ngừng lại, đi theo tâm thần khẽ động, động ở bên hông Túi Trữ Vật bay ra một cái quyền trục.

Triển khai cái này không biết tên da thú chỗ chế quyền trục, có thể chứng kiến trên quyền trục vẽ có núi non sông ngòi, cùng với rừng rậm hồ nước.

Đây là một trương Đại Thanh Sơn biên giới khu vực địa đồ.

Thảm Thanh mảnh mảnh nhìn mấy lần, đi theo, cất kỹ địa đồ quyền trục, triển khai thân hình, hướng rừng rậm phía tây phương hướng bay vút mà đi.

Dựa theo địa đồ chỗ rớt, tại cánh rừng rậm này biên giới khu vực dùng tây, ước chừng hơn trăm dặm tả hữu, có một chỗ sương mù lượn lờ Hoang Nguyên. Cái kia chỗ Hoang Nguyên trong vòng ngàn dặm, tên viết "Tứ Huyết Hoang Nguyên".

"Tứ Huyết Hoang Nguyên" tại 《Cửu Châu nguyên kỷ》 ở bên trong thì có chỗ ghi lại, tục truyền, "Tứ Huyết Hoang Nguyên" từng là Tu Chân giới một chỗ cổ chiến trường, năm đó trận kia ảnh hưởng đến Linh Châu, An Châu, Nguyên Châu Thượng Cổ chiến tranh, vẫn lạc không dưới mấy trăm vạn tu sĩ, trong đó không thiếu có thể hô phong hoán vũ, di sơn đảo hải đại thần thông tu sĩ.

Mấy trăm vạn tu sĩ phơi khô Hoang Nguyên, máu chảy thành sông, huyết dịch đem cái này phiến Hoang Nguyên nhuộm thành một mảnh ám tử sắc, mà

lại Âm Hồn Bất Tán.

Theo tuế nguyệt trôi qua, năm đó cổ chiến trường đã hình thành một mảnh Cực Âm, cực ác chi địa, gió lạnh trập trập, âm hàn bức người.

Tại đây phiến Cực Âm Chi Địa ở bên trong, âm khí càng dày đặc úc địa phương, thường thường có vô số âm hồn tới lui tuần tra ở giữa, những này âm hồn cũng không phải là cái gì ăn chay đây. Một khi còn sống người tới gần, cái kia bốn phía tới lui tuần tra âm hồn sẽ nghe tin lập tức hành động, chen chúc nhào tới, điên cuồng cắn xé, nuốt Phệ Huyết thịt, thậm chí một ít cường hãn âm hồn còn có thể công kích được thân hồn ở chỗ sâu trong đoạt xá, diễn biến thành một chỉ khát máu cương thi.

Trăm ngàn năm qua, vẫn lạc tại Tử Huyết Hoang Nguyên tu sĩ không ít, khát máu cương thi số lượng đó là từng năm tăng lên, phạm là tới gần đến Hoang Nguyên ở chỗ sâu trong, hơi không chú ý, thì có vẫn lạc chỉ lo, nếu không bị rậm rạp chằng chịt âm hồn gặm được chỉ còn lại có một cổ bạch cốt, nếu không tự bị đoạt xá, biến thành một chỉ khát máu cương thi.

Nếu là trong truyền thuyết Thượng Cổ chiến trường, tự nhiên có không ít mạo hiểm đào bảo tu sĩ đi tới nơi này khắp nơi trên đất bạch cốt Hoang Nguyên lên, để có thể được đến bên trên Cổ tu sĩ còn sót lại cổ bảo.

Bất quá, cổ chiến trường đích niên đại quá mức đã lâu, chỗ còn sót lại cổ bảo phần lớn tàn phá không chịu nổi, không cách nào nữa dùng.

Nhưng là có vận khí vô cùng tốt tu sĩ, có thể tìm kiếm được hoàn hảo không tổn hao gì cổ bảo, nếu không tự cho là đúng, nếu không qua tay bán đi, tuyệt đối có thể đổi đến một số xa xỉ linh thạch.

Đương nhiên, "Tử Huyết Hoang Nguyên" không phải cái gì vùng đất hiền lành, muốn phát tài, được để mạng lại đổi!

Thẩm Thanh tới đây, tự nhiên là muốn nhận lấy âm hồn, vốn lấy hãn loại này vừa đi vào Luyện Khí kỳ một tầng thái điều tu sĩ, cũng chỉ có thể tại cổ chiến trường biên giới khu vực, thu một ít rải rác âm hồn mà thôi.

Tử Huyết Hoang Nguyên nguy hiểm, tại 《Cửu Châu nguyên kỷ》 trong có minh xác nhắc nhở, lại nhìn xa xa, mơ hồ có thể nhìn thấy mấy cái chớp động bóng người, tựa hồ cũng là sắp tiến vào cổ chiến trường tu sĩ.

Mới đến, Thẩm Thanh hay vẫn là có chút chú ý cẩn thận, vốn là tìm chỗ an toàn yên lặng chi địa, ngồi xuống khôi phục đan điền chân khí.

Đãi chân khí dồi dào, tinh khí thần đạt tới trạng thái tốt nhất, Thẩm Thanh lúc này mới cẩn thận từng li từng tí hướng cổ chiến trường ở bên trong sờ soạng.

Cổ chiến trường nội tràn đầy nguy hiểm, Thẩm Thanh đãi thích ứng sương mù lộn lờ hoàn cảnh, ánh mắt sơ qua thích ứng, lúc này mới thi triển ra Kinh Thân Thuật, nhanh hơn tốc độ.

Kề sát đất bay vút ước chừng trong vòng hơn mười dặm, âm hồn không có nhìn thấy một chỉ, ngược lại là phát hiện ba gốc mười năm hỏa hầu Tử Diệp Thảo.

Thẩm Thanh từng tại cứ điểm phường thị hàng vỉa hè bên trên nhìn có thấy Tử Diệp Thảo, năm cũng tự tầm mười năm, lúc ấy vừa mới có một gã Luyện Khí sĩ mua sắm Tử Diệp Thảo, tên kia Luyện Khí sĩ cò kè mặc cả một phen về sau, một cây Tử Diệp Thảo dùng hai quả Hạ phẩm linh thạch thành giao.

Ba gốc Tử Diệp Thảo, ít nhất giá trị sáu miếng Hạ phẩm linh thạch, đối với Thẩm Thanh mà nói, đây chính là chính mình đã lớn như vậy đến lần thứ nhất thu hoạch, tiến vào Đại Thanh Sơn "Cánh cửa phí" xem như lợi nhuận trở về rồi.

Đã có thu hoạch, vận khí tựa hồ cũng tới, rất nhanh, Thẩm Thanh tự nhìn thấy xuất hiện một chỉ âm hồn tại cách đó không xa trong sương mù du đăng.

Cái con kia âm hồn ước chừng một thước lớn nhỏ, hiện lên hơi mờ hình dáng, đầu tròn mảnh thân, không có chân chân, quanh thân hắc khí lộn lờ, mặt mày không rõ, nhưng mơ hồ có thể nhìn thấy chỉ trên có hai cái móng vuốt sắc bén.

Đem làm Thẩm Thanh chợt nhìn lên đến cái con kia âm hồn, vốn là cả kinh, đi theo lại là vui vẻ, tâm thần khẽ động, Luyện Hồn Bình lập tức theo động ở bên hông trong Túi Trữ Vật bay ra, quay tròn ở giữa không trung xoay tròn lấy.

Lúc này, cái con kia âm hồn hiển nhiên ngửi được Thẩm Thanh sinh ra khí tức, lập tức phát ra "Xèo...xèo" quái gọi thanh âm, mãnh liệt chụp một cái đi lên!

Âm hồn khí thế hung hung, Thẩm Thanh sắc mặt khẽ biến, vội vàng véo động pháp quyết, khu động Luyện Hồn Bình hướng âm hồn trùm tới, trong miệng khẽ quát một tiếng: "Thu!"

Nghe không được bất luận cái gì tiếng động, chỉ thấy cái con kia âm hồn quanh thân lộn lờ hắc khí mắt nhìn thấy bị Luyện Hồn Bình khẽ động, hô thoáng một phát, hắc khí nhật nhòa, cái con kia âm hồn tự vô ảnh vô tung.

Dễ dàng như vậy?

Thẩm Thanh có chút giật mình, tay khẽ vậy, cái kia Luyện Hồn Bình tự quay tròn đã bay trở về.

Thẩm Thanh tay nâng Luyện Hồn Bình, thần thức tham tiến bình nội, chỉ thấy thu cái kia chỉ âm hồn đang tại tầng thứ nhất lung tung bay múa.

Lần thứ nhất ra tay tự đơn giản mà cử động thành công rồi, Thảm Thanh tâm ở bên trong mừng thầm, lá gan cũng tựa hồ lớn thêm không ít, đem Luyện Hồn Bình tế lên đỉnh đầu, tiếp tục hướng cổ chiến trường thành thạo đi.

Đã có lần thứ nhất kinh nghiệm, kế tiếp tự dễ dàng rất nhiều.

Một đường hữu kinh vô hiểm, Thảm Thanh đụng phải vài con rai rác âm hồn, thao túng lấy Luyện Hồn Bình từng cái hấp thu, vốn là một chỉ một chỉ là thu, đợi đến thuần thực về sau, gặp ba năm chỉ tiêu bày âm hồn lúc, Thảm Thanh dứt khoát thử cùng một chỗ thu.

Chưa từng nghĩ, Luyện Hồn Bình thu một chỉ âm hồn, cùng đồng thời thu ba năm chỉ âm hồn khác nhau cũng không lớn, chỉ là so sánh hao phí chân khí mà thôi.

Bất tri bất giác, hơn một canh giờ đi qua, Thảm Thanh đã có thể đem Luyện Hồn Bình khiến cho lưu chuyển, Luyện Hồn Bình ở bên trong cũng thuận lợi thu hơn ba mươi chỉ âm hồn.

Cái kia cất giữ âm hồn không gian ngược lại là khá lớn, cất giữ đại lượng âm hồn không thành vấn đề, chỉ là Thảm Thanh dần dần phát hiện, theo âm hồn số lượng tăng nhiều, ngự sử Luyện Hồn Bình lúc, chân khí trong cơ thể tiêu hao cũng là khá lớn.

Có lẽ không sai biệt lắm a?

Giờ phút này, Thảm Thanh tuy nhiên ở vào cổ chiến trường biên giới khu vực, nhưng như thế nào cũng có hơn trăm dặm, hơn nữa càng đi ở bên trong, xuất hiện âm hồn tần suất càng cao.

Cách đó không xa thì có một đám âm hồn, ước chừng trên trăm chỉ, mà lại trong đó mấy cái âm hồn khí tức cường đại hơn rất nhiều, hồn thể ngưng thực, thần thức thậm chí có thể cảm ứng được âm hồn cái kia diện mục dữ tợn, cùng với trong miệng rộng cái kia sắp xếp um tùm răng nanh.

Xa hơn trước tự nguy hiểm!

Trong tâm niệm, Thảm Thanh chuẩn bị thấy tốt thì lấy, như vậy rời khỏi cổ chiến trường.

Vừa muốn quay người, lúc này, cách đó không xa truyền đến một hồi kịch liệt pháp lực chấn động, cái kia lượn lờ sương mù cũng theo đó mà quay cuồng không ngớt.

Đột nhiên! Một đạo thân ảnh thoáng hiện mà ra, đi theo liền hướng Thảm Thanh chỗ lập địa phương độn đến.

Thân ảnh kia chưa tới, thanh âm tự truyền tới: "Đạo hữu cứu ta!

Thanh âm kiều mỹ, còn mang theo một tia run giọng.

Thảm Thanh sửng sò, cũng nhìn rõ ràng độn đến phụ cận chính là cái chân đạp phi kiếm áo trắng nữ tử.

Cái kia áo trắng nữ tử dáng người thon thả, khuôn mặt cực đẹp, chỉ là sắc mặt nàng lại có vẻ có chút tái nhợt, còn lộ ra một tia kinh hoảng.

Ngay tại Thảm Thanh âm thầm kinh hãi cái này áo trắng bảo nữ tử phát ra khí tức so với chính mình cường đại lúc, đã thấy cái kia áo trắng nữ tử mất hạnh lộ ra một tia xem thường, trong miệng còn nhẹ phun một tiếng: "Không may, nguyên lai là cái Luyện Khí một tầng tiểu tu sĩ!

Vừa dứt lời, chỉ nghe thấy một hồi cười quái dị thanh âm truyền đến.

"Cạc cạc... Tiểu nương tử, nhìn ngươi chạy chỗ nào? Còn không để cho Đạo gia ngoan ngoãn lưu lại! Nhường đạo gia ta cực kỳ mất hồn một phen!"

Theo cái kia tiếng cười quái dị truyền đến, lúc trước áo trắng nữ tử thoát ra sương mù chỗ, lòi ra một đạo thân ảnh.

Áo trắng nữ tử nghe xong, lập tức hoa dung thất sắc, trong miệng duyên dáng gọi to: " Sư đệ! Mau giúp ta ngăn lại!"

Tiếng nói không nghĩ, cái kia áo trắng nữ tử thân thể mềm mại nhoáng một cái, trong chớp mắt tự thoát ra thật xa!

Sư đệ? Bà mẹ nó!

Thảm Thanh không ngờ, cái đó còn không biết chính mình bị âm rồi, chết tiết nộ nữ nhân rõ ràng là kẻ gây tai họa đông đảo, đem mình làm người chết thể kia mà!

Cái kia phát ra tiếng cười quái dị thân ảnh lập tức tức đến, một cỗ so Thảm Thanh cường đại hơn nhiều khí tức trước mặt tráo đến!

Thảm Thanh không khỏi hồn phi phách tán, người tới dĩ nhiên là một gã Luyện Khí tầng bốn tu sĩ!

Giờ phút này, Thảm Thanh đã có thể nhìn tình huống người đến là một gã đang mặc áo đen thanh niên nam tử, bộ dáng tuấn tú, nhưng lại vẻ mặt âm tàn, nhìn lên, tự biết không phải là cái gì loại lương thiện.

Thẩm Thanh cái đó còn dám dừng lại, nhắc chân bỏ chạy, lập tức sẽ đem Kinh Thân Thuật đề đến mức tận cùng.

Chỉ là thân hình hần lờ ra bất quá mấy trượng, sau lưng cái kia áo đen thanh niên nhẹ "Ồ" một tiếng, đi theo lạnh giọng quát: "Tiểu tử, còn không để cho Đạo gia lưu lại!"

Thẩm Thanh giờ phút này là mất điếc tai ngơ, có thể trốn rất xa bỏ chạy rất xa! Chỉ hận chính mình thiếu sinh ra hai cái đùi!

Hô! Một cỗ cực nóng khí tức tại sau lưng truyền đến.

Hỏa Cầu Thuật! Thẩm Thanh quá quen thuộc cái kia cực nóng khí tức, trong miệng "Má ơi" một tiếng, dưới chân không ngừng, lập tức thả ra Thổ Tường Thuật bao lại thân thể của mình.

"Bành"! Cái kia áo đen thanh niên thuận phát mà đến hỏa cầu đơn giản sẽ đem Thẩm Thanh vòng bảo hộ đánh tan!

Hỏa cầu thể đi không ngừng, hướng về phía Thẩm Thanh phía sau lưng trùng trùng điệp điệp đánh tới!

Thẩm Thanh chỉ tới kịp thi triển thứ hai Hỏa Tường thuật một cái chớp mắt, hỏa diễm văng khắp nơi tầm đó, khó khăn lắm ngưng ra thứ hai vòng bảo hộ lần nữa bị hỏa cầu đánh tan!

Thẩm Thanh chỉ cảm thấy phía sau lưng như búa tạ mãnh kích, chỗ lưng đau nhức kịch liệt cảm giác lập tức truyền đến, nương theo một cỗ da thịt đốt trọi mùi thối, miệng phun máu tươi, thân thể tựa như điều đứt dây tựa đã bay đi ra ngoài.

"Ba" một tiếng! Thẩm Thanh thân thể trùng trùng điệp điệp té rớt tại mấy trượng xa, mang theo một mảnh bụi đất, thân thể run rẩy vài cái, tựa như không hề động...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Kiểm lậu

Thẩm Thanh vẫn không nhúc nhích, cái kia ngự kiếm huyền lập không trung áo đen thanh niên đặc ý cười lạnh một tiếng, đối phó loại này Luyện Khí một tầng con tôm nhỏ, phóng thích một cái Hỏa Cầu Thuật tựa đầy đủ diệt sát rồi.

Áo đen thanh niên đang muốn phi đến phụ cận, thu Thẩm Thanh động ở bên hông Túi Trữ Vật, lúc này, cách đó không xa, một hồi nữ tử tiếng thét chói tai đột nhiên truyền đến, nghe thanh âm, đúng là cái kia áo trắng nữ tử bỏ trốn phương hướng.

Áo đen thanh niên hơi do dự, dưới chân kiếm quang lóe lên, quay người tựa hướng cái kia thét lên thanh âm chỗ bỏ chạy.

Giờ phút này, Thẩm Thanh tỉnh tỉnh nằm sấp ở đằng kia trên mặt đất, phía sau lưng bên trên huyết nhục mơ hồ, còn lộ ra đốt trọi màu đen, nhìn về phía trên tựa hồ đều chết hết rồi.

Nhưng không có qua mấy hơi, đã thấy Thẩm Thanh thân thể giật giật, đi theo, tựa một cái lăn lông lốc ngồi .

Thẩm Thanh mặt lộ vẻ lòng còn sợ hãi chi sắc, thật dài thở ra một hơi, giờ phút này, thả ra thần thức đã cảm ứng không đến áo đen thanh niên tồn tại.

Thẩm Thanh oán hận hướng áo đen thanh niên phi độn phương hướng nhìn liếc, nhưng phía sau lưng truyền đến kịch liệt đau nhức lại làm hần nhe răng trợn mắt, liền hấp vài ngụm khí lạnh.

Kém tầng ba đẳng cấp, chênh lệch này không phải đại, chỉ là cái này Hỏa Cầu Thuật tựa không phải mình có thể so sánh.

Thẩm Thanh tu luyện thức linh thuật có thể dò xét đến Luyện Khí kỳ trong vòng tu vi, cái kia áo đen thanh niên có được Luyện Khí tầng bốn tu vi, tiện tay phóng thích Hỏa Cầu Thuật, lực công kích mạnh mấy lần, Thẩm Thanh phóng thích vòng bảo hộ tựa cùng giấy , không chịu nổi một kích.

Giờ phút này, Thẩm Thanh toán là chân chính nhận thức đến tu vi cấp độ bất đồng chỗ sinh ra chênh lệch, chính mình là Luyện Khí một tầng, tại Luyện Khí tầng bốn trước mặt, không có bất kỳ lật bàn khả năng, nói khó nghe điểm, mình ở cái kia áo đen thanh niên trong mắt, liền con sâu cái kiến đều không bằng.

Nếu không phải mình phản ứng nhanh, liên tục ngưng ra hai đạo Thổ Tường Thuật, mới thêm chút giảm xóc, mà mình có thể may mắn lấy một cái mạng

nhỏ, hơn phân nửa là cái kia áo đen nam tử quá mức khinh thị tùy ý nguyên nhân.

Dưới mắt mạng nhỏ quan trọng hơn, Thẩm Thanh tâm hạ oán hận, cũng không dám nhiều làm dừng lại, nhận thức chuẩn phương hướng, rút chân chuẩn đi.

Trong lòng của hắn tình huống, giả chết là vì không có rất tốt lựa chọn, đái cái kia áo đen thanh niên quay lại, chính mình còn muốn giả chết tự mất linh hết.

Phía sau lưng bị thương rất nặng, còn bị nội thương, chân khí trong cơ thể vận chuyển tựa hồ cũng bởi vì nội thương mà không lớn thông thuận, chân khí hơi chút vận chuyển, cũng cảm giác được ngũ tạng lục phủ ần ần làm đau, thế cho nên Thẩm Thanh cũng không dám đem Kinh Thần Thuật thi triển đến mức tận cùng.

Chết tiết cái nam nữ!

Không hiểu bị áo trắng nữ tử hãm hại, thiếu chút nữa vứt bỏ mạng nhỏ Thẩm Thanh rất biệt khuất, một bên chạy trốn, một bên tức giận mắng một câu.

Không có chạy ra rất xa, chợt nghe đến sau lưng truyền đến ầm ầm tiếng oanh minh, ần ần còn truyền đến cái kia áo đen thanh niên kinh sợ hô quát thanh âm, tình hình chiến đấu tựa hồ rất kịch liệt.

Tự gây nghiệt không thể sống! Đáng đời!

Thẩm Thanh nghe thấy hắn thanh âm, không khỏi nhìn có chút há hê, hắn tình huống nhớ rõ, áo trắng nữ tử cùng áo đen thanh niên chỗ đi phương hướng, vừa mới có một đoàn âm hồn tụ tập tại đâu đó, đoán chừng cái kia áo đen thanh niên đuổi theo áo trắng nữ tử lúc, bị đám kia âm hồn cho vây quanh rồi!

Có cái kia một đoàn âm hồn vây công, áo đen thanh niên rất có thể hội quai diệu.

Thẩm Thanh thân thể nội ngoại thương rất nặng, cũng tự không vội ở trốn chạy để khỏi chết, nhìn thấy cách đó không xa có một mảnh kéo dài hồ ra đồng đất, nhìn trúng đi dễ dàng che dấu, vì vậy, một đầu đâm vào đồng đất, ý định trước thanh lý thoáng một phát thương thế của mình.

Tại đồng đất sau so sánh ẩn nấp địa phương ngồi xếp bằng xuống, Thẩm Thanh bấm véo cái pháp quyết, yên lặng vận hành 《 Trường Xuân Quyết 》.

《 Trường Xuân Quyết 》 mặc dù chỉ là một quyển sách tu luyện công pháp, nhưng vận công tu luyện, đối với chữa thương bao nhiêu vẫn có một ít hiệu quả.

Một cái Chu Thiên vận hành xuống, Thẩm Thanh chậm rãi thu công, giường đôi mắt, dò xét hạ thân thể thương thế, không giống lúc trước như vậy đau đau muốn chết, hơi có chuyển biến tốt đẹp, chân khí vận hành cũng không giống lúc trước trốn chạy để khỏi chết lúc như vậy không khoái.

Thẩm Thanh tâm ở bên trong có chút vui vẻ, đang muốn đứng dậy lý khai, lúc này, chỉ thấy lúc trước phương hướng lý khai đột nhiên xuất hiện một đạo độn quang, hướng phía chính mình vị trí cái này phiến đồng đất mà đến.

Thẩm Thanh nhìn đến căng thẳng trong lòng, tranh thủ thời gian phục hạ thân, nín thở liễm tức, chỉ dám có chút thăm dò, cách đồng đất bên trên một mảnh cỏ đại nhìn xem.

Móa! Là cái kia nam!

Cái kia độn quang càng ngày càng gần, đúng là cái kia áo đen thanh niên, oan gia ngõ hẹp, Thẩm Thanh không khỏi tim đập nhanh hơn, thẳng thắn, còn kém không có nhảy cồ hòng.

Thẩm Thanh sợ hãi, một cử động nhỏ cũng không dám, sợ bị áo đen thanh niên phát hiện.

Cái kia áo đen thanh niên vừa đến đồng đất trên không tự dè xuống độn quang, lúc rơi xuống đất, áo đen thanh niên một cái lao đảo, oa thoáng một phát, phun ra một miệng lớn huyết.

Ồ! Thằng này bị thương? !

Chỉ thấy áo đen thanh niên quần áo rách rưới, nhìn trúng đi thật là chật vật, giờ phút này, hắn không thể chờ đợi được ngồi xếp bằng xuống, vừa bấm véo cái pháp quyết, đi theo tự "Oa oa" vài tiếng, lần nữa phun ra vài búng máu, xem ra bị thương rất nặng.

Nhìn áo đen thanh niên chật vật không chịu nổi bộ dáng, Thẩm Thanh tâm ở bên trong tuy nhiên sợ hãi, nhưng nhìn không được một hồi nhìn có chút há hê.

"Ai! Lăn ra đây!"

Áo đen thanh niên đột nhiên quay đầu, thần sắc dữ tợn hướng Thẩm Thanh che dấu phương hướng nhìn lại.

Không xong! Bị phát hiện rồi!

Thẩm Thanh da đầu một hồi run lên, đem làm hắn phát giác được áo đen thanh niên thần thức quét đi qua, trong lòng biết rõ cuộc trốn giấu không được,

đứt khoát kiên trì nhảy sắp xuất hiện đến, đồng thời còn ngưng ra Thổ Tường Thuật, đem mình bao lại.

"Là người?"

Áo đen thanh niên chợt nhìn lên là Thẩm Thanh, cũng là lại càng hoảng sợ, chợt thoáng một phát nhảy người lên, trước mắt tiểu tử này cùng chính mình có thể là có thêm sát thân chi thù.

Thẩm Thanh so áo đen thanh niên còn quan trọng hơn Trương, gấp áo đen thanh niên nhảy người lên, cho là hắn muốn công kích chính mình, cái gọi là tiên hạ thủ vi cường, không chút nghĩ ngợi ngưng ra hỏa cầu, hô thoáng một phát! Đồ ập xuống hướng áo đen thanh niên đánh tới!

Phản ứng của hai người đều tại một hơi tâm đó, áo đen thanh niên mắt nhìn thấy hỏa cầu trước mặt đánh tới, tranh thủ thời gian ngưng ra vòng bảo hộ!

"Bành" một tiếng! Hỏa cầu hung hăng đụng vào vòng bảo hộ bên trên.

Thẩm Thanh ngưng tụ ra hỏa cầu hiệu quả cực kỳ không xong, cái kia vòng bảo hộ chỉ hơi hơi nhoáng một cái, sẽ không phản ứng rồi.

Đều là Hỏa Cầu Thuật, chênh lệch thế nào tựa lớn như vậy chứ? Cái này cũng quá bản thủ người a?

Thẩm Thanh tâm ở bên trong phát lạnh, thoái ý bắt đầu sinh, trên tay động tác cũng không chậm, lập tức lại ngưng ra một quả hỏa cầu, nhưng dưới chân lại chuẩn bị chuồn đi rồi.

Đúng lúc này, áo đen thanh niên thân thể đột nhiên run rẩy thoáng một phát, hé miệng, lại là một miệng lớn huyết phun ra, trên người vòng bảo hộ lập tức tùy theo sụp đổ!

Thẩm Thanh vốn sẽ phải đem ngưng ra hỏa cầu đánh ra mới chạy trốn, mắt nhìn lấy áo đen thanh niên vòng bảo hộ sụp đổ, ở đằng kia miệng lớn thổ huyết, nào có không nắm lấy cơ hội đạo lý, vung tay lên, hỏa cầu lập tức kích xạ mà ra!

Hô ——

Bành!

Hỏa cầu văng khắp nơi, hỏa cầu trùng trùng điệp điệp kích tại áo đen thanh niên lồng ngực lên, nương theo lấy một tiếng tê tâm liệt phế kêu thảm thiết, áo đen thanh niên thân thể lập tức bay ngược mà ra, "Bồng" thoáng một phát trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất, bụi đất văng khắp nơi, thân thể run rẩy vài cái, tựa không bao giờ nữa động.

Hay là cùng chính mình đồng dạng già chết a?

Thẩm Thanh mắt nhìn thấy áo đen thanh niên ngã xuống đất không dậy nổi, trong nội tâm đại hỉ, lại cũng không dám xem thường, tay vừa nhấc, ngưng ra hỏa cầu lần nữa trong nhảy mắt phát ra.

Hỏa cầu gào thét, trùng trùng điệp điệp nện ở áo đen thanh niên trên người, ngay sau đó, chỉ nghe ùng ùng một hồi tiếng nổ, cái kia vẫn không nhúc nhích thân thể đã hùng hực đốt đỏ!

Xem ra là đều chết hết rồi, mắt nhìn lấy áo đen thanh niên dần dần hóa thành tro tro, Thẩm Thanh lúc này mới thờ dãi ra một hơi, hai chân mềm nhũn, tựa đặt mông ngồi trên mặt đất.

Ba lượt thi triển Hỏa Cầu Thuật, còn phóng xuất ra tường đất vòng bảo hộ, giờ phút này, Thẩm Thanh cảm giác được chân khí trong cơ thể chỉ còn lại có một tia nhi, toàn thân càng là bủn rủn không còn chút sức lực nào, giờ phút này nếu là có tu sĩ đi ngang qua, chỉ cần một cùn đầu ngón út có thể thu cái mạng nhỏ của hắn.

Thẩm Thanh tranh thủ thời gian ngồi xuống khôi phục, vận hành một Chu Thiên, chân khí chỉ khôi phục non nửa, tựa tranh thủ thời gian thu công đứng dậy.

Nơi đây vừa phát sinh tranh đấu, có trời mới biết có thể hay không có người phát giác? Hay vẫn là đi trước con người làm ra điệu.

Đang chuẩn bị thi triển Kinh Thân Thuật, Thẩm Thanh đột nhiên vỗ xuống cái trán, thiếu chút nữa đã quên rồi, con chó kia nam ngự kiếm phi hành, không phải có một thanh phi kiếm sao? Được tranh thủ thời gian tìm tìm.

Thẩm Thanh thân hình lay nhẹ, xuất hiện tại áo đen nam tử bị đốt thành cốt cận bã địa phương, nhìn chăm chú nhìn lên, phi kiếm không có nhìn, lại nhìn thấy đồng kia cốt cận bã ở bên trong hiện lộ ra lưỡng Túi Trữ Vật, một hắc sắc, một hồng nhạt.

Thậm chí có hai cái Túi Trữ Vật! Cái này thật là đại phát!

Thẩm Thanh tâm ở bên trong cuồng hỉ, tay khẽ vẫy, hai cái Túi Trữ Vật liền nấp trong tay.

Kiểm chế ở muốn xem xem trong Túi Trữ Vật có đồ vật gì đó xúc động, Thẩm Thanh vội vàng đem lưỡng Túi Trữ Vật nhét vào trong ngực, đồng thời thả ra thần thức, có tật gạt mình dò xét thoáng một phát bốn phía.

Bốn bề vắng lặng, lúc này không đi, còn đợi khi nào? Thảm Thanh thân hình nhoáng một cái, tựa biến mất tại nguyên chỗ.

Lúc đến lộ trình đã quen thuộc, Thảm Thanh một đường coi chừng tránh né, hết sức che dấu thân hình, một khi phát giác được có tu sĩ phát ra pháp lực chấn động, tựa tranh thủ thời gian né tránh, có thể trốn rất xa, tựa trốn rất xa.

Bay thẳng đến lướt đến trong rừng rậm, cái kia chỗ đã từng ngồi xuống khôi phục ẩn nấp chi địa, Thảm Thanh một đầu tựa đâm đi vào, ý định ở đằng kia ẩn nấp chi địa khôi phục hạ chân khí trong cơ thể.

Đại Thanh Sơn tuy là hiểm địa, nhưng thiên địa linh khí so sánh nồng đậm, Thảm Thanh dưới mắt chỉ là Luyện Khí kỳ một tầng, ngồi xuống vận công chưa tới một canh giờ, sẽ đem chân khí trong cơ thể khôi phục đến đầy đủ trạng thái.

Không chỉ như thế, chứa đựng ở đan điền cái kia đoàn chân khí còn rõ ràng lớn mạnh một vòng, làm cho Thảm Thanh kinh hi không hiểu.

Chân khí trong cơ thể đầy đủ, Thảm Thanh không trì hoãn nữa, đứng dậy nhận thức chuẩn phương hướng, hướng phía Đại Thanh Sơn cứ điểm phương hướng bay vút mà đi.

Đuổi tới Đại Thanh Sơn cứ điểm, sắc trời đã tối, Thảm Thanh sợ trong nhà Vân Nương cùng Nhị Nương lo lắng, không có ở cứ điểm dừng lại nửa phần.

Thảm Thanh quy tâm giống như mũi tên, một đường kẻ sát đất bay vút.

Hồi tưởng đôi câu nam nữ kia ngự kiếm tốc độ phi hành, Thảm Thanh tâm hạ rất hâm mộ.

Đáng tiếc chính mình chỉ là Luyện Khí kỳ một tầng tu vi, pháp lực không đủ, được đột phá đến Luyện Khí trung kỳ, thì ra là Luyện Khí kỳ tầng bốn mới có thể ngự kiếm phi hành.

Ước chừng một canh giờ tả hữu, cái kia nhàn nhạt ánh mặt trăng chiếu rọi Thanh Nguyên Thành đã mờ hồ đang nhìn.

Rời bỏ thành không xa, ngay tại Thảm Thanh đem tốc độ dần dần chậm dần thời điểm, đột nhiên, một hồi binh khí nảy ra đánh nhau thanh âm theo gió truyền đến.

Tiếng đánh nhau khoảng cách khá xa, truyền đến thanh âm cũng rất yếu, nhưng ở đêm dài người tĩnh thời điểm, hoang dã chi địa, lại không có thể giấu diếm được Thảm Thanh nhạy cảm thính giác, nghe thanh âm, xác nhận khoảng cách đại lộ bên ngoài hơn mười trượng một chỗ sườn núi nhỏ sau.

Thảm Thanh tại "Tử Huyết Hoang Nguyên" đã tự mình kiến thức Tu Chân giới hiểm ác, tự sẽ không đi xen vào việc của người khác.

Ngay tại Thảm Thanh chẳng quan tâm, tiếp tục hướng Thanh Nguyên Thành phương hướng chạy đi thời điểm, đột nhiên, cái kia đánh nhau chỗ truyền đến một tiếng duyên dáng gọi to.

Nghe được cái kia duyên dáng gọi to thanh âm, Thảm Thanh sắc mặt lập tức biến đổi, mãnh liệt phanh lại thân hình, đi theo phương hướng một chuyển, không chút do dự hướng cái kia sườn đất về sau lao đi...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Cứu mỹ nhân

Thảm Thanh đem Kinh Thân Thuật đề đến mức tận cùng, thoát qua tầm đó, đã xuất hiện ở đằng kia trên sườn núi!

Chỉ thấy dốc núi sau đích cái kia chỗ trên đất trống, hai gã cầm trong tay trường kiếm thanh y nam tử, đang tại vây công một gã đáng người uyển chuyển áo trắng váy dài nữ tử.

Cái kia hai nam một nữ chỉ là phàm nhân tu giả, hai gã nam tử tu vi hiển nhiên nếu so với nàng kia thâm hậu, đã đạt Tiên Thiên hậu kỳ, còn nữ kia từ chi là Tiên Thiên trung kỳ, rõ ràng không địch lại.

Giờ phút này, bạch y nữ tử kia đã là tràn đầy nguy cơ, tùy thời đều chết dưới thân kiếm. Chỉ là cái kia hai gã nam tử tựa hồ cũng không vội ở dưới ra tay ác độc, mà là thoải mái nhàn nhã, mũi kiếm lướt qua, chỉ là đem cái kia trên người cô gái vấy cắt vết.

Chỉ thấy trong đó một gã thanh y nam tử tiện tay chống chọi bạch y nữ tử vung đâm tới mũi kiếm, "Hắc hắc" cười nói: "Tiểu nương tử, tranh thủ thời gian

dùng tay a, lại tiếp tục như vậy, người cái này thân quần áo đã có thể khó giữ được rồi!"

Đang khi nói chuyện, cái kia cao người nam từ tiện tay chém ra một kiếm, chỉ nghe "Ầm" một tiếng, nàng kia né tránh không kịp, lần vẩy lại bị cắt liệt một đám

Nàng kia lúc này trên người váy cơ hồ bị cắt liệt thành từng sợi vải tơ mảnh, da thịt ẩn lộ, xuân quang tiết ra ngoài, nhưng lại không chịu bó tay chờ lệnh, giọng dịu dàng tức giận mắng: "Phi! Ta tự dù chết cũng sẽ không lại để cho các người như nguyện! Ta cùng hai người các người cầu tặc liễu mạng!"

Nàng kia giống như dóc sức liễu mạng, "Xoát xoát xoát" huy động liên tục ba kiếm!

Chỉ tiếc cái kia ba kiếm lại bị hai gã thanh y nam tử đơn giản đón đỡ, hai người làm cần cười to, một danh khác thấp người nam tử, chắc chắn có âm thanh nói: "Tiểu nương tử, muốn chết cũng không dễ dàng như vậy, dù thế nào cũng phải nhường huynh đệ của ta hai người khoái hoạt về sau, chết lại không muộn nha..."

Nàng kia bị phần không thôi, không biết làm sao đảm nhiệm nàng tu vi có hạn, bị hai người này trêu đùa hí lộng trêu chọc, lại không sức hoàn thủ, không khỏi mất lộ thống khổ chỉ sắc, cắn răng, đem kiếm trong tay hướng cổ quét ngang, tự đâm tự vụn.

Đúng lúc này, chỉ nghe "Loong coong" một tiếng, nàng kia chỉ cảm thấy kiếm trong tay chấn động, bị một đạo đột nhiên xuất hiện lực đạo bắn ra, cùng lấy thấy hoa mắt, trước người xuất hiện một tên thiếu niên.

Đem làm nàng kia nhìn tình huống trước người thiếu niên khuôn mặt, không khỏi kêu hô ra tiếng: "Thiếu gia?"

Nàng kia không phải người khác, đúng là đi ra ngoài vì Thẩm Thanh mua sắm dược thảo Thẩm Nhị Nương. Giờ phút này, nàng cặp kia đôi mắt dễ thương mở căng tròn, cơ hồ không dám tương tin vào hai mắt của mình, không thể tin được trước mắt cái này nhìn về phía trên yếu đuối, diện mục thanh tú thiếu niên tự là nhà mình cái kia tề liệt thiếu gia.

Đôi mắt Thẩm Nhị Nương cái kia vẫn còn đang ở trong mộng thần sắc, Thẩm Thanh nhưng lại sắc mặt trầm xuống, thân hình lay nhẹ, lập tức tự xuất hiện ở đằng kia hai gã thanh y nam tử trước người.

Thẩm Thanh xuất hiện vốn là không hề dấu hiệu, có thể thấy Tu vi không thấp, cái kia hai gã nam tử trong nội tâm đã cảm giác không ổn, đem làm Thẩm Thanh thân hình như quỷ mị xuất hiện trước người lúc, càng là sợ hãi kêu lên một cái, kiếm trong tay vô ý thức hướng Thẩm Thanh vung đi.

Chỉ là lưỡng người kiếm trong tay vừa mới chém ra, chỉ cảm thấy thủ đoạn xiết chặt, "Răng rắc" một tiếng! Một cổ tê tâm liệt phế kịch liệt đau nhức cảm giác truyền đến!

Hai gã nam tử đồng thời kêu lên thán thiết, "Ầm" thoáng một phát, trường kiếm rơi xuống đất, hai người kia đích cổ tay đã bị sinh sinh vụn gãy, lộ ra một đoạn mang theo tơ máu xương cổ tay.

Cái này cũng chưa tính, đau đến chết đi sống lại hai người vẫn còn khàn giọng rú thảm, cũng không thấy Thẩm Thanh làm ra bao nhiêu động tác, hai bàn tay lập tức khấu trừ tại hai gã nam tử đỉnh đầu! Sờ!

"Bành bành!"

Hai tiếng trầm đục! Cái kia hai gã nam tử đầu lập tức văng tung tóe, tuôn ra hai luồng huyết bóng!

Đứt cổ tay! Nổ đầu! Chỉ ở một hơi tầm đó!

Một bên Thẩm Nhị Nương còn không có kịp phản ứng là chuyện gì xảy ra, cái kia hai gã nam tử đã phoi thây trên mặt đất, đầu càng là nấu như thành hồ.

Nhìn hai gã nam tử thảm trạng, Thẩm Nhị Nương không khỏi hoa dung thất sắc, lên tiếng kinh hô: "Ah! Người... Người như thế nào đem bọn họ giết?"

"Ân, giết."

Thẩm Thanh hơi hốt đáp lại một tiếng, đi theo, chậm rãi đi vào Thẩm Nhị Nương trước người, giọng nói vừa chuyển, ôn nhu nói: "Nhị Nương, người không sao chứ..."

"Đợi một chút, người, người thực là thiếu gia?"

Thẩm Nhị Nương dùng sức chớp chớp đôi mắt dễ thương, cái kia đánh tiểu thuyết câu nói đều muốn thở gấp vài cái tiểu thiếu gia, lúc này êm đẹp đứng tại trước mắt mình không nói, mới vừa rồi còn không rên một tiếng còn miểu sát hai người, thủ pháp chi lưu loát, làm cho nàng quả thực không thể tin được trước mắt đây hết thảy đều thật sự.

"Nhị Nương, là ta, người cần thận nhìn một cái, ta tốt rồi, bệnh của ta hoàn toàn tốt rồi, Vân Nương cũng biết bệnh của ta tốt rồi đây này..."

"Người nói Vân Nương..." Thẩm Nhị Nương bình tĩnh nhìn Thẩm Thanh, xác định mình không phải là đang nằm mơ, không khỏi rung giọng nói: "Người là thiếu gia! Thật là người!"

Thẩm Nhị Nương vừa mới nói xong, tiến lên tựa một bả tựa ôm Thẩm Thanh, vui vẻ nói: "Thiếu gia, người rốt cục tốt rồi, những năm gần đây này, ta cả ngày lẫn đêm ngắm trông người tốt, người bây giờ thật sự tốt rồi, Nhị Nương ta, ta... "

Nhị Nương vui đến phát khóc, phía dưới rốt cuộc nói không nên lời.

Thẩm Thanh niên kỷ còn nhỏ, dáng người còn không có Nhị Nương cao, bị nàng như vậy ôm, trong hơi thở mùi thơm trận trận, trước ngực nhuyển ngọc ôn hương, nói không nên lời ôn hòa, phong phú, không khỏi nhẹ nhàng nắm cả nàng mềm mại kích thích lưng áo.

Lại nhìn đến Nhị Nương hai mắt đầm lệ mông lung hình dáng, Thẩm Thanh tâm ở bên trong thương yêu, thò tay nhẹ lau nàng trên hai gò má nước mắt, ôn nhu nói: "Nhị Nương, thân thể của ta thể tốt rồi, người có lẽ cao hứng mới được là, đừng khóc được không?"

Cảm thụ được Thẩm Thanh vì chính mình chà lau nước mắt nhu hòa động tác, Nhị Nương trong nội tâm một hồi nhu tình bắt đầu khởi động, có chút bình phục quyết tâm tự, nhoen miệng cười: "Àn, ta không khóc, Nhị Nương là vì người cao hứng, tựa là nhịn không được..."

Khó khăn ngừng nước mắt, giờ phút này, Thẩm Nhị Nương trong nội tâm lại là vui mừng, còn có chút nghĩ mà sợ, nghĩ đến lúc trước hiểm cảnh, nếu không phải thiếu gia nhà mình kịp thời đuổi tới, chính mình sợ là muốn vẫn lạc không sai rồi.

Trong nội tâm nghĩ mà sợ, Thẩm Nhị Nương không khỏi nhẹ giọng hỏi: "Thiếu gia, người tại sao lại ở chỗ này xuất hiện?"

"Ah, ta đi Đại Thanh Sơn rồi, đây là trở về trên đường, lúc trước nghe thấy thanh âm của người, ta tựa chạy tới rồi..." Thẩm Thanh thuận miệng trả lời.

"Người đi Đại Thanh Sơn ở bên trong rồi hả? Người, người sao có thể đi chỗ đó loại địa phương?" Thẩm Nhị Nương nghe xong, trong mắt lập tức lộ ra một tia kinh ngạc, không khỏi hồn dổi lên tiếng: "Đại Thanh Sơn nhiều nguy hiểm, ngay cả ta cũng không dám đi, người thân thể vừa vặn, không ở trong nhà hảo hảo đợi, người là muốn lo lắng chết ta nha!"

Thẩm Nhị Nương trong miệng hờn dỗi, còn ra vẻ tức giận tại hán bên hông bấm véo một bả.

Thẩm Nhị Nương ra tay tuy là không trọng, nhưng Thẩm Thanh lại biết nàng là thực vì chính mình lo lắng, giả bộ như bị đau bộ dạng, vội hỏi: "Nhị Nương, ta đây không phải hảo hảo đấy sao, ta hiện tại tốt rồi, chỗ nào cũng có thể đi đây này..."

"Không được, không cho phép người đi Đại Thanh Sơn, người còn nhỏ, muốn đi, cũng chờ người lớn lên sau này hãy nói, Àn, người bây giờ thân thể tốt rồi, có thể tu luyện rồi, đợi tu vi cao..."

Thẩm Nhị Nương nói đến chỗ này, trong đầu lập tức dần hiện ra bị hán giết người một màn, lập tức nói không được nữa, lúc trước nàng thể nhưng mà từng nhìn thấy Thẩm Thanh thuận sát hai người, hai người kia thể nhưng mà Tiên Thiên trung kỳ cao thủ cái đó.

Trong tâm niệm, Thẩm Nhị Nương sống mất lưu chuyển, bình tĩnh nhìn chăm chú lên Thẩm Thanh, trong mắt đẹp lộ ra một tia nghi vấn chi sắc: "Thiếu gia, người... Người vừa rồi là chuyện gì xảy ra?"

"Vừa rồi?"

"Đúng vậy a, tựa là vừa rồi, người như thế nào giết được hai người kia? Bọn hán thể nhưng mà Tiên Thiên hậu kỳ, so Nhị Nương của ta tu vi cao hơn, người sao có thể..."

"Ah, người nói cái này nha, ta tu vi so với bọn hán cao, diệt giết hai người bọn họ tự nhiên không nói chơi." Thẩm Thanh gặp Nhị Nương vẻ mặt nghi vấn, trong lòng biết dùng Nhị Nương tu vi vẫn không thể tu luyện "Thức linh thuật", tự nhiên không biết mình chân thật tu vi.

"Người tu vi so hai người bọn họ còn cao? Làm sao có thể?"

"Nhị Nương có chỗ không biết, ta bây giờ là Luyện Khí một tầng tu vi, là tên tu sĩ đây này..." Thẩm Thanh có chút nhỏ đến ý, tu sĩ, đây chính là phạm nhân tu giả tha thiết ước mơ cảnh giới.

"Người đã có Luyện Khí một tầng tu vi? Thật sự?" Thẩm Nhị Nương đôi mắt dễ thương mở căng tròn, tựa hồ hay vẫn là không có hiểu rõ, cứ như vậy trong chốc lát, trước mắt vị thiếu gia này cho mình kinh hi đã đủ nhiều rồi.

"Thực, không tin người xem..." Thẩm Thanh rất hài lòng Thẩm Nhị Nương trên mặt biểu lộ, tay vừa nhắc, tựa ngưng ra một cái hỏa cầu.

"Hỏa Cầu Thuật!"

Thẩm Nhị Nương lập tức kêu hô ra tiếng, vẻ mặt kinh dị nhìn hán trong lòng bàn tay cái kia quay tròn xoay tròn hỏa cầu.

"Nhị Nương, hiện tại đã tin tưởng a..." Thẩm Thanh đắc ý cười, tay nhoáng một cái, phản phật thoáng một phát, hỏa cầu theo gió mà tán.

"Thật là Hỏa Cầu Thuật đây này..." Nhị Nương trong miệng thi thảo, mắt lộ dị sắc, đuổi ra đầu ngón tay, lật qua lật lại lật xem bàn tay của hán, còn nhìn không được hiểu kỳ ở hán trên lòng bàn tay gãi gãi.

Trong lòng bàn tay truyền đến một hồi xộp giòn ngứa cảm giác, cảm giác là lạ, Thẩm Thanh bắt tay co rút lại, trong miệng khẽ kêu một tiếng: "Ai nha, không muốn gãi rồi, ngứa..."

Nhị Nương nghe hẳn gọi ngửa, khuôn mặt hơi đỏ lên, buông lỏng ra tay của hắn, lại nhin không được lại hỏi: "Thiếu gia, người đây là như thế nào tu luyện hay sao? Ta như thế nào không biết?"

Lời này nói đến tụt trường rồi, Thẩm Thanh cười cười: "Nhị Nương, cái này sắc trời đã tối, đợi trở về lại với người mà nói a..."

Thẩm Nhị Nương nghe xong, nghĩ thầm cũng thế, cái này rừng núi hoang vắng, được nhanh đi về mới được là.

Đang khi nói chuyện, một hồi gió đêm phất qua, mang đến một chút cảm giác mát, Thẩm Thanh với tư cách tu sĩ, ngược lại không sợ lạnh, chỉ là Thẩm Nhị Nương lại cảm giác không được bình thường, này Dạ Phong rót vào nàng cái kia rách rưới được không thành bộ dáng váy, toàn thân cao thấp tựa hồ cũng tại gió lửa, lạnh lẽo đấy.

Thẩm Nhị Nương vô ý thức cúi đầu nhìn lên, chỉ thấy mình váy đã là lam lũ không chịu nổi, lộ ra mảng lớn trắng nõn da thịt, bên trong mặc thiếp thân hồng nhạt tiểu y cũng bộc lộ ra đến.

Tiểu y mỏng như cánh ve, cái kia trướng phình bộ ngực sữa cao ngất cao ngất, run run rẩy rẩy, giữa hai khe núi hang sâu, tựa hồ tùy thời đều đem thiếp thân tiểu y nứt vỡ, cái kia kiều diễm mê người xuân sắc, ở đâu còn che lấp được.

Nhị Nương không khỏi đại xấu hổ, "Anh ngâm" một tiếng, vội vàng đem cánh tay hoàn ở trước ngực, sợ bị thiếu gia nhà mình nhìn thấy xuân quang đại tiết quần dạng.

Nhị Nương xấu hổ che dấu, nhưng Thẩm Thanh tai thính mắt tinh, trên người nàng dị trạng tự nhiên một tia không lọt rơi vào trong mắt.

Bất quá, Thẩm Thanh niên kỷ còn nhỏ, đối với chuyện nam nữ tính tình hiểu hiểu, gặp Nhị Nương váy rách rưới, da thịt lộ ra ngoài, lại không đa tưởng.

Lập tức, vội vàng đem chính mình mặc ngoại bào cởi, động tác nhu hòa khóa lại Nhị Nương trên thân thể mềm mại.

Thẩm Thanh sẵn sóc động tác làm cho Thẩm Nhị Nương xấu hổ chỉ tâm hơi đi, cảm giác được hắn quần áo dán tại trên da thịt ấm áp, Nhị Nương trong nội tâm tình cảm ấm áp bắt đầu khởi động, sóng mắt lưu chuyển, ném đi cái mà lại kiều mà lại mị khen ngợi ánh mắt cho hắn.

"Nhị Nương, sắc trời đã tối, chúng ta cái này trở về đi..."

Thẩm Thanh nhẹ nói lấy, không đợi Thẩm Nhị Nương gật đầu đáp lại, thuận tay hướng nàng mềm mại vòng eo bao quát, thân hình nhoáng một cái, tụt lướt đi mấy trượng xa...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Thu hoạch

Tiếng gió vù vù, chân không chạm đất, lúc này, Thẩm Nhị Nương tụt cùng đằng vân giá vũ.

Một hồi ừ rĩ dâng lên, Thẩm Nhị Nương chỉ cảm thấy chính mình toàn thân bủn rủn vô lực, đứt khoát đem mình nhu nhược không có xương thân thể mềm mại dựa vào Thẩm Thanh trong ngực, cứ như vậy tùy ý hắn nắm ở chính mình một đường bay vút.

Người người Thẩm Thanh trên người tản mát ra nam tử khí tức, Thẩm Nhị Nương trong nội tâm có loại nói không nên lời an bình, còn có một tia nói không rõ, đạo không rõ khác thường ôn áp tình cảm tại trong lòng quanh quẩn.

Thẩm Thanh dưới mắt vẫn không thể ngự kiếm phi hành, nhưng tốc độ nhưng lại không chậm, phút chốc, hai người đã đến Thanh Nguyên Thành.

Lúc này, đã là đêm dài người tĩnh thời điểm, Thẩm Thanh cũng không có buông ra Thẩm Nhị Nương thân thể, trực tiếp vây quanh khu nhà cũ hậu hoa viên, vượt tường mà vào.

Đi ra khỏi hậu hoa viên cái kia đạo hình tròn cổng vòm, đạp mạnh tiến bên trong đình viện, Thẩm Thanh vừa buông ra Thẩm Nhị Nương kích thước lưng áo, tụt lùm đến một cái yểu điệu thân ảnh ngồi ở trong đình viện bàn đá bên cạnh.

Thẩm Thanh thị lực hơn người, mượn nhờ nhân nhạ ánh mặt trăng, nhận ra ngồi ở bên cạnh cái bàn đá đúng là Trầm Vân Nương.

"Là ai?"

Trầm Vân Nương là Tiên Thiên cảnh tu giả, thật là cảnh giác, nghe được Thảm Thanh tiếng bước chân, đứng dậy khẽ kêu.

"Vân Nương, là ta, ta cùng Nhị Nương trở về rồi..." Thảm Thanh vội vàng đáp lại.

"Thiếu gia! Nhị Nương?!"

Trầm Vân Nương nhìn tình huống là Thảm Thanh, cùng với ôm tại bên cạnh hân Nhị Nương, lập tức đại hỉ, vội vàng nghênh tiến lên đây.

Một hồi dễ ngửi làn gió thơm xông vào mũi, Trầm Vân Nương đã đến phụ cận, phân biệt giữ chặt Thảm Thanh cùng Nhị Nương tay, vui vẻ nói: "Các người như thế nào mới vừa về? Có thể đảm nhận tâm chết ta rồi..."

Đang khi nói chuyện, Trầm Vân Nương chú ý tới Nhị Nương ăn mặc Thảm Thanh màu trắng ngoại bào, nao nao, đi theo hỏi: "Nhị Nương, người như thế nào cùng thiếu gia cùng một chỗ?"

Thảm Nhị Nương dù sao đã trải qua một hồi sinh tử đánh nhau chết sống, lúc này còn không có khôi phục lại, gặp Trầm Vân Nương hỏi hướng chính mình, miễn cưỡng bài trừ đi ra một tia nét mặt tươi cười, nhẹ giọng trả lời: "Ta cùng thiếu gia ở ngoài thành gặp, may mắn có thiếu gia tại, bằng không thì, ta sợ là sẽ không còn được gặp lại Vân Nương người rồi..."

Trầm Vân Nương nghe được nao nao, lại nhìn Nhị Nương hai đầu lông mày lộ ra một tia không che dấu được mệt mỏi, vội hỏi: "Sẽ không còn được gặp lại ta? Xảy ra chuyện gì?"

Thảm Nhị Nương đang muốn trả lời, một bên Thảm Thanh lại cảm giác được nàng ủ rũ, vì vậy chen lời nói: "Vân Nương, Nhị Nương mệt mỏi, việc này nói rất dài dòng, ngày mai rồi nói sau..."

Nhị Nương gặp Thảm Thanh quan tâm chính mình, cảm thấy rất an ủi, sóng mắt lưu chuyển, cái kia dịu dàng sóng mắt không khỏi tại hân thanh tú trên khuôn mặt dừng lại thêm thêm vài phần.

Trầm Vân Nương tuy là đầy bụng nghi vấn, nhưng nghe Thảm Thanh vừa nói như vậy, cũng tự chịu đựng không vấn đề, vì vậy tiến lên nâng kéo Nhị Nương cánh tay, đối với Thảm Thanh lộ ra một tia dịu dàng nét mặt tươi cười, nói khẽ: "Cũng tốt, ta đây trước mang Nhị Nương trở về phòng rồi, thiếu gia, người cũng sớm chút nghỉ ngơi đi..."

Thảm Thanh nhẹ gật đầu, đưa mắt nhìn Trầm Vân Nương dặt dứ lấy Nhị Nương trở về sương phòng về sau, lại không trở về gian phòng của mình, quen thuộc thẳng đến hậu hoa viên mà đi

Đi vào tĩnh hạ thạch thất ở trong, Thảm Thanh ngồi xếp bằng tại trên bồ đoàn ngồi xuống, đi theo tay vừa lộn, trong tay xuất hiện tối sầm, một phần hai cái Túi Trữ Vật.

Hai cái Túi Trữ Vật đều là cái kia áo đen nam tử còn sót lại chi vật, chỉ là cái này hồng nhạt Túi Trữ Vật nhìn trùng đi son phấn khí có phần đậm đặc, xác nhận cái kia phần áo nữ tử từ từ thân chi vật.

Đoán không sai, cái kia phần áo nữ tử hiển nhiên đã vẫn lạc tại Tử Huyết Hoang Nguyên ở bên trong, Túi Trữ Vật bị cái kia áo đen nam tử đoạt được.

Thảm Thanh thả ra thần thức dò xét dưới hai cái Túi Trữ Vật, đoán chừng là cái kia áo đen nam tử cùng phần áo nữ tử chết đi nguyên nhân, phát hiện Túi Trữ Vật không có thần thức lạc ấn, đã thuộc vật vô chủ, không cần tế luyện tự có thể sử dụng.

Thảm Thanh trước cầm lấy cái con kia màu đen Túi Trữ Vật run lên, trong Túi Trữ Vật vật phẩm lập tức "Rầm rầm" chồng chất đầy đất.

Nhiều như vậy?

Thảm Thanh trước mặt là ngốc, đi theo trong nội tâm một hồi cuồng hỉ, trong đó một bả linh quang lập loè phi kiếm, càng là thật sâu hấp dẫn ở ánh mắt của hân.

Cảm tình áo đen nam tử chỗ ngự chi kiếm đã bị thu tiến trong Túi Trữ Vật, khó trách lúc ấy tìm chi không đến.

Thảm Thanh cầm lấy cái kia thanh phi kiếm, tinh tế tường tận xem xét, chỉ thấy trong tay cái này thanh phi kiếm toàn thân phát ra một tầng nhàn nhạt ánh huỳnh quang, hàn khí um tùm, dĩ nhiên là kiện Trung phẩm Pháp Khí.

Thảm Thanh rất hâm mộ cái kia áo đen nam tử ngự kiếm phi hành tiêu sái kinh, mặc dù nói mình dưới mắt vẫn không thể ngự kiếm phi hành, nhưng coi như công kích Pháp Khí lại cũng không tệ.

Trong tâm niệm, Thảm Thanh có chút không thể chờ đợi được rồi, dựa theo tế luyện Pháp Khí pháp quyết, vui rạo rực tế luyện lên phi kiếm.

Tế luyện chấm dứt, Thảm Thanh đã có thể cảm giác được phi kiếm cùng chính mình đã có tâm thần tương liên chi ý, vì vậy thanh phi kiếm hướng không trung quăng ra, lặng yên vận "Ngự khí quyết", trong miệng khẽ quát một tiếng: "Đi!"

Chỉ thấy phi kiếm điện xạ mà ra! Kéo lê một đạo sáng lạn quỹ tích! Hướng cái kia thạch bích đâm tới!

"Xùy~" một tiếng! Mũi kiếm chỗ đến! Cái kia thạch bích tự cùng đậu hủ, sâu không có và chuối!

Thật là sắc bén!

Thẩm Thanh ám hít sâu một hơi, tay khẽ vẩy, phi kiếm đánh cho xoáy bay trở về, lẳng lẳng lơ lơ ở trước mặt hắn.

Phi kiếm kiện ngự sử tùy tâm, Thẩm Thanh tâm ở bên trong mừng rỡ, càng làm chơi một hồi, lúc này mới thanh phi kiếm phóng tới một bên, bắt đầu kiểm kê vật phẩm khác.

Trên mặt đất chất đồng vật phẩm cũng không có thiếu, liếc quét tới, có hơn hai mươi cái hộp ngọc, năm chỉ bình ngọc nhỏ, mấy miếng ngọc giản, một kiện đen sì lăng hình tiêu thuận, một bả hắc thước.

Mặt khác, còn có một quả ngọc bài, mấy chục miếng Hạ phẩm linh thạch, hơn mười khối lớn nhỏ không đều khoáng thạch, hai kiện đồi giặt quần áo, cùng với ngòi xuống dùng bỏ đoàn các loại vụn vặt vật phẩm.

Cái nhìn này quét xuống, Thẩm Thanh không khỏi thật dài hô khẩu nhiệt khí, lần này thu hoạch lớn hơn!

Thẩm Thanh vốn là từng cái lật xem hộp ngọc.

Hộp ngọc cùng sở hữu hai mươi ba, trong đó 16 cái đều là không, còn lại bảy cái hộp ngọc tác thi trang bị linh thảo, Thẩm Thanh phân biệt rõ được ra, những linh thảo này năm đồng đều tại năm mươi năm đã ngoài, có thể đáng không ít linh thạch.

Lấy thêm khỏi năm chỉ bình ngọc nhỏ xem xét, bình ngọc nhỏ ở bên trong tất cả đều là đan dược, theo thứ tự là Ích Khí Đan, Hoàng Nha Đan, Tích Cốc đan vân...vân.

Trong đó Ích Khí Đan vì Luyện Khí sơ kỳ sở dụng, số lượng tối đa, cùng sở hữu hai bình; Hoàng Nha Đan thì là Luyện Khí trung kỳ sở dụng, cái này Hoàng Nha Đan hiển nhiên từng bị phục dùng, chỉ còn lại có tám miếng, Thẩm Thanh đã từng hỏi qua giá thị trường, một hạt Hoàng Nha Đan được giá trị hai mươi miếng Hạ phẩm linh thạch, có thể nói giá cả xa xỉ.

Về phần cái kia Tích Cốc đan, chỉ là dùng cho giảm bớt đói khát cảm giác, giá trị cũng không phải cao, hai quả linh thạch có thể mua mười hạt, mặc dù là Thẩm gia loại này xuống dốc hộ, đều có như vậy mấy bình.

Ngược lại là trong đó một chỉ bình ngọc nhỏ sở chứa đan dược, làm cho Thẩm Thanh hô hấp trở nên dồn dập.

Bình ngọc nhỏ ở bên trong đan dược chỉ có hai quả, óng ánh mượt mà, hiện lên màu xanh nhạt, nồng đậm mùi thuốc khí ở bên trong, mơ hồ còn lộ ra một tia huyết tinh chi khí.

Cái này không phải là Tụ Linh đan a?

Thẩm Thanh đỏ ra một quả, niết tại đầu ngón tay, một bên tinh tế xem xét, một bên còn ngửi một cái.

Đúng vậy! Dựa theo 《Bách Thảo Kinh》 bên trên chứa đựng, đặc biệt là cái kia mùi thuốc che dấu ở dưới cái kia tơ huyết tinh chi khí tính chất đặc biệt, không phải là Tụ Linh đan đặc thù sao? Mà cái kia tơ huyết tinh chi khí, không cần phải nói, đích thị là thuốc chủ yếu một trong, cực kỳ quý trọng "Thị Huyết Hoa" phát tán mùi.

Xác định là Tụ Linh đan! Thẩm Thanh không khỏi kinh hi vạn phần.

Kỳ thật, cái này Tụ Linh đan với hắn mà nói không có nửa phần tác dụng, bất quá, đối với phạm nhân tu giả mà nói, nhưng lại có đột phá bình chương diệu dụng.

Phải biết rằng, phạm nhân tu giả cùng Luyện Khí tu sĩ tầm đó, giống như một đạo không thể vượt qua hang sâu, không có Tụ Linh đan phụ trợ, trên đời này không chỉ có bao nhiêu phạm nhân tu giả tạp tại Tiên Thiên cảnh mà không được tiến thêm.

Đây chính là sở hữu tất cả phạm nhân tu giả chèn phá đầu, đều mơ tưởng tranh đoạt đến linh đan diệu dược!

Thẩm Thanh kinh hi vạn phần, tự nhiên là bởi vì trong nhà hai cái mỹ thiếu nữ xinh đẹp, Thẩm Nhị Nương cùng Trầm Vân Nương.

Phải biết rằng, Thẩm gia hai nữ nhân vì hắn, có thể nói bỏ ra thật lớn hi sinh, bởi vì hắn bệnh thể liên lụy, Thẩm gia tu luyện tài nguyên, cơ hồ toàn bộ nện ở trên người hắn, thế cho nên hai nữ đến nay còn tại Tiên Thiên cảnh mắc kẹt.

Còn đối với Thẩm Thanh mà nói, đã có cái này hai quả Tụ Linh đan, không phải là đối với các nàng tốt nhất báo đáp sao!

Thẩm Thanh cẩn thận từng li từng tí cầm trong tay cái kia miếng Tụ Linh đan thả lại bình ngọc nhỏ, một mình đặt ở một bên, chỉ đợi hừng đông về sau, chuẩn bị cho hai nữ đến kinh hi lớn.

Chỉ lần này cái này hai quả Tụ Linh đan, cũng đã vượt qua cái này chồng chất vật phẩm giá trị, lần này Đại Thanh Sơn chỉ làm được thu hoạch thế nhưng mà có chút phong phú ah.

Thẩm Thanh bình phục hạ vui sướng nổi lòng, đưa ánh mắt chuyển hướng Pháp Khí, ngoại trừ lúc trước cái kia thanh phi kiếm, còn có hai kiện Pháp Khí, theo thứ tự là một kiện lăng hình pháp thuẫn, cùng với một bả hắc thước.

Thẩm Thanh trước cầm lấy pháp thuẫn, này thuẫn hiện lên lục giác lăng hình, toàn thân đen nhánh tỏa sáng, tính chất cứng rắn, là kiện Trung phẩm Pháp Khí.

Thẩm Thanh một nghèo hai trắng, đang lo không có phòng ngự Pháp Khí bằng thân, ở đâu còn nhìn được, trực tiếp đem cái này pháp thuẫn cho tế luyện rồi.

Tế luyện qua đi, Thẩm Thanh tiện tay ngự sử một phen, thúc dục pháp lực, tất cả có thể phóng đại thu nhỏ lại, phóng đại lúc, trường ba thước, rộng hai thước, sử dụng thật là linh hoạt thuận tiện.

Cuối cùng còn thừa lại một bả hắc thước, đồng dạng là Trung phẩm Pháp Khí, cầm tay lạnh buốt, trầm trọng, cũng không biết là dùng cái gì chất liệu chế thành?

Đối với Pháp Khí, Thẩm Thanh là sẽ không ngại nhiều, làm theo trước tế luyện nói sau, sau đó, tiện tay đem hắc thước cùng phi kiếm, pháp thuẫn đặt ở cùng nơi...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Ma đầu

Thẩm Thanh sửa sang lại tốt Pháp Khí, còn lại vật phẩm còn thừa có hơn mười miếng linh thạch, cùng với ngọc giản, ngọc bài, khoáng vật, đôi giặt quần áo các loại vụn vặt.

Linh thạch tất cả đều là Hạ phẩm linh thạch, tổng cộng bốn mươi sáu miếng, cùng còn lại vật phẩm muốn so, chỉ có thể coi là là một số tiểu tài.

Thẩm Thanh tiện tay đem linh thạch hoa lũng qua một bên chồng chất lấy, nhìn hướng cái kia mấy miếng ngọc giản.

Ngọc giản cùng sở hữu tám miếng, cầm lấy một chỉ ngọc giản, thần thức thò ra, nhưng lại chỗ trống, bên trong cái gì nội dung đều không có, lấy thêm khỏi một chỉ, hay vẫn là chỗ trống, Thẩm Thanh không khỏi hơi buồn bực thoáng một phát.

Cũng may từng cái dùng thần thức dò xét về sau, có hai cái ngọc giản có ghi nội dung, trong đó một chỉ ngọc giản ở bên trong có ghi công pháp, tên viết « Cừ Âm Huyết Kinh ».

« Cừ Âm Huyết Kinh » chung phân sáu tầng, tầng thứ nhất tựu cần chín cái trắng rằm bé gái máu huyết phụ trợ tu luyện, mà tầng thứ hai tắc thì cần mười tám tên máu xử nữ, tầng thứ ba cần một trăm lẻ tám danh nữ tử thiên quý...

Công pháp này mùi máu tanh hoàn toàn chính xác đậm, cũng đủ tà ác, rất là lại dễ cho Thẩm Thanh buồn nôn một bả.

Bất quá, chủ công pháp tà ác, trong đó nguyên bộ một quyển sách phụ trợ công pháp "Liễm Ma Quyết" ngược lại là đưa tới Thẩm Thanh hứng thú.

"Liễm Ma Quyết", danh như ý nghĩa, tựu là thu liễm bản thân ma khí, huyết khí, thậm chí sinh ra chi khí, tu luyện đến tinh thâm chỗ, có che dấu bản thân tu vi, cùng với tàng hình hiệu quả, có thể nói diệu dụng vô cùng.

Không thể không nói Ma Đạo tu sĩ có chút âm hiểm xảo trá, cái gọi là giả bộ làm người tốt, làm chuyện xấu. Ma Đạo tu sĩ chỉ cần tu luyện « Liễm Ma Quyết », không thấu đáo Ma Tướng, dấu diếm khí tà ác, người bình thường ở đâu còn nhận được người này là Chính Đạo tu sĩ, hay vẫn là Ma Đạo tu sĩ? Bộ công pháp kia tuyệt đối là âm người thứ tốt.

Thẩm Thanh thoáng xem thoáng một phát, sẽ đem công pháp ngọc giản để xuống, đi theo cầm lấy còn lại một chỉ ngọc giản xem xét.

Trong tay cái này chỉ ngọc giản màu sắc thiên hoàng, nhìn về phía trên niên đại tương đối đã lâu, đem thần thức tham tiến ngọc giản, thật lâu, Thẩm Thanh buông ngọc giản, than khẽ khẩu khí.

Cái này chỉ ngọc giản nội dung bên trong thuộc về luyện khí chi dụng, bên trong ghi lại một kiện Pháp Khí luyện chế phương pháp.

Pháp Khí tên viết "Đồ Long trăm", thuộc về thăng cấp hình Pháp Khí, xem kỳ danh, ngược lại là có chút đại khí, nhưng muốn muốn đem "Đồ Long trăm" thăng cấp đến pháp bảo cấp bậc, lại cần nhiều loại quý hiếm khoáng vật cùng với khó gặp Thiên Địa kỳ trân mới có thể luyện chế.

Tài liệu quý trọng, giá trị xa xỉ, Thảm Thanh dưới mắt cũng không điều này có thể nhìn, chỉ có thể đợi về sau hậu bao phủ, cơ duyên đã đến mới quyết định.

Thả ra trong tay ngọc giản, Thảm Thanh liếc mắt nhìn trên mặt đất không có kiểm kê qua hơn mười dạng khoáng vật, những này khoáng vật Thảm Thanh đại đa phần đều không nhìn được, cũng sẽ không đi tinh tế xem xét, xem chừng, trong đó mấy thứ khoáng vật cùng cái kia "Đồ Long trăm" bao nhiêu có chút liên quan a.

Lướt qua khoáng vật không đề cập tới, còn lại cái kia miếng ngọc bài chỉ là thân phận đánh dấu chi dụng, chính diện khắc "Hắc Liên Tông" ba chữ, mặt sau thì là tính danh.

Người cũng đã diệt sát rồi, Thảm Thanh tự nhiên sẽ không đối với cái kia áo đen nam tử thân phận bối cảnh có hứng thú, vì vậy tiện tay đem ngọc bài ném qua một bên, đi theo. Đem cái con kia son phấn khí có phần đậm đặc hồng nhạt Túi Trữ Vật cầm trong tay.

Cái này chỉ trong Túi Trữ Vật vật phẩm hiển nhiên muốn khó coi nhiều hơn, bất quá, Thảm Thanh vẫn là lòng tràn đầy vui sướng, con muỗi tuy nhỏ cũng là thịt không phải? Ít nhất, hẳn còn chứng kiến một thanh phi kiếm Pháp Khí.

Phi kiếm chỉ là Hạ phẩm Pháp Khí, mặt khác còn có một đầu thorn ngào ngạt hình vuông tợ dệt khăn gấm.

Thảm Thanh Nguyên lai tưởng rằng là nữ nhân sở dụng bình thường đồ dùng, nhưng này hình vuông khăn gấm tản mát ra một tia linh lực chấn động, lại tinh tế nhìn lên, dĩ nhiên là kiện Hạ phẩm loại hình phòng ngự Pháp Khí.

Còn lại vật phẩm, Hạ phẩm linh thạch ước chừng hơn hai mươi miếng, ngọc giản một quả, hộp ngọc năm cái, đan dược hai bình.

Cái kia năm cái hộp ngọc trong đó có ba cái hộp ngọc trang bị linh thảo, mặt khác hai cái hộp ngọc thì là không, hai bình trong bình ngọc đan dược tắc thì tất cả đều là Ích Khí Đan.

Ngoại trừ linh thạch đan dược, còn có tựa là nữ nhân mặc quần áo váy.

Mà trong đó mấy thứ thiếp thân mặc cái yếm quần lót, hoặc phấn hoặc lục, mỏng như cánh ve, có chút đáng chú ý, ngược lại là làm cho Thảm Thanh hiếu kỳ ở cái kia thiếp thân vật bên trên sờ sờ xoa bóp vài cái, bắt tay tơ lụa, hương khí mùi thơm ngào ngạt, cảm giác thật là quái dị.

Vuốt phẳng vuốt vuốt một hồi, Thảm Thanh đem những này son phấn biểu diễn ném qua một bên, đi theo đem trang bị linh thảo hộp ngọc, cùng với đan dược sửa sang lại thoáng một phát về sau, cầm lấy cái kia miếng chỉ vện vện có ngọc giản xem xét.

Ngọc giản ở bên trong ghi lại lưỡng quyền sách công pháp, chủ công pháp danh viết 《 Thiên Hương Mị Ảnh Quyết 》, một cái khác quyền sách thì là phụ trợ công pháp 《 Âm Dương đoàn tụ bí quyết 》.

Thảm Thanh thoáng xem một hồi, liền phát hiện cái này 《 Thiên Hương Mị Ảnh Quyết 》 chỉ thích hợp nữ tử tu luyện, mà lại dùng mị thuật làm chủ.

Mà 《 Âm Dương đoàn tụ bí quyết 》 thì là song tu phụ trợ pháp quyết, cái này quyền sách pháp quyết thật không có nam nữ thời hạn, hơn nữa, dựa theo nam nữ thuật song tu tu luyện công pháp này, Âm Dương giao thái, chẳng những đối với nữ tử tu vi có tăng hiệu quả, đối với nam tử tu vi cũng là bổ ích sâu.

Chỉ cần là công pháp, có thể tăng tiến tu vi, lại không có như vậy tà ác công pháp, Thảm Thanh tự nhiên là ai đến cũng không có cự tuyệt.

《 Thiên Hương Mị Ảnh Quyết 》 chỉ thích hợp nữ tử tu luyện, đó là không có biện pháp sự tình, mà 《 Âm Dương đoàn tụ bí quyết 》 có thể nam nữ cùng tu, tại Thảm Thanh xem ra, hẳn là một bộ không tệ công pháp.

Vì vậy, Thảm Thanh thuận tay lấy ra hai cái chỗ trống ngọc giản, đem lưỡng quyền sách công pháp khác làm bản sao, chuẩn bị phân biệt đưa cho Nhị Nương cùng Vân Nương.

Khắc lục hết công pháp, Thảm Thanh lại đem mình cái kia màu tím Túi Trữ Vật đem ra, lấy ra trong Túi Trữ Vật ít đến thương cảm vật phẩm, đi theo, đem chôn cất trên mặt đất Pháp Khí, hộp ngọc, đan dược, linh thạch, khoáng vật các loại vật phẩm phân loại sửa sang lại thoáng một phát.

Hiện tại, Thảm Thanh tổng cộng có ba Túi Trữ Vật, một màu tím, một hồng nhạt, một hắc sắc, trong đó áo đen thanh niên còn sót lại màu đen trong Túi Trữ Vật không gian lớn nhất, ước chừng ba trượng phương viên.

Thảm Thanh đem màu đen Túi Trữ Vật lưu làm tự cho là đúng, mặt khác một tím, một phần lưỡng Túi Trữ Vật tắc thì chuẩn bị phân biệt đưa cho Nhị Nương, Vân Nương hai nữ. Đương nhiên, Thảm Thanh sẽ không keo kiệt sắc, cho hai nữ trong Túi Trữ Vật sẽ không không lấy, ngoại trừ tự cho là đúng, cái kia đột phá Tiên Thiên cảnh Tụ Linh đan, Luyện Khí sơ kỳ sở dụng Ích Khí Đan cùng với áo trắng nữ tử còn sót lại Pháp Khí tại trong Túi Trữ Vật đựng không ít.

Làm xong trong tay vụn vặt việc vặt, Thảm Thanh thuận tay ném đi cái Hỏa Cầu Thuật, đem phần áo nữ tử cùng cái kia áo đen nam tử còn sót lại quần áo đốt thành tro bụi, sau đó, lấy ra một hạt Ích Khí Đan ném vào trong miệng, nhắm mắt tĩnh khí, tu luyện khởi 《 Trường Xuân Quyết 》 đến.

Giếng cổ trong thạch thất linh khí vốn là nồng đậm, bất quá Ích Khí Đan phụ trợ, Thẩm Thanh có thể cảm giác được rõ ràng tu luyện hiệu quả quả nhiên là làm chơi ăn thật, vận hành chân khí cực kỳ thông thuận.

Gần một canh giờ ngồi xuống tu luyện, Thẩm Thanh cảm giác nuốt ở dưới Ích Khí Đan được lực đã đầy đủ thu nạp, đãi công hành viên mãn, nhin không được thi triển Nội Thị Thuật, phát hiện chứa đựng tại trong Đan Điền chân khí có rõ ràng gia tăng.

Thẩm Thanh chậm rãi mở hai mắt ra, chỉ cảm thấy chính mình một hồi sáng khoái tinh thần, chân khí trong cơ thể dồi dào, toàn thân tựa cùng dùng không hết sức lực tựa như.

Thẩm Thanh trong mắt không khỏi lộ ra một tia vẻ vui thích, ám đạo:thẩm nghĩ: "Cái này Ích Khí Đan hiệu quả đem làm coi như không tệ, xem ra, về sau phải nghĩ biện pháp kiếm một ít mới được là."

Tại đây tinh hạ đãi thời gian không sai biệt lắm, Thẩm Thanh đang chuẩn bị ly khai, đột nhiên nhớ tới còn có một chuyện, lúc trước vào xem lấy thu thập chiến lợi phẩm, ngược lại đã quên trong Tủ Trữ Vật còn có một vật không có xử lý.

Trong tâm niệm, Thẩm Thanh tay vừa lộn, trong tay trống rỗng xuất hiện một cái đen sì bình.

Thẩm Thanh vốn là quan sát mắt trong tay Luyện Hồn Bình, đem làm hấn phát giác được Luyện Hồn Bình u Quang Âm tránh, pháp lực chấn động rõ ràng tăng cường thời điểm, trong nội tâm không khỏi vui vẻ.

Cái này Luyện Hồn Bình quả nhiên như 《 Luyện Hồn Kinh 》 chỗ ghi lại cái kia dạng, chỉ cần hấp thu âm hồn, cái này bình nhi có thể đạt được ân cần săn sóc.

Thẩm Thanh đem thần thức thăm dò vào bình nội tầng thứ nhất, bên trong nhưng lại trống trơn như dã, không khỏi nhẹ "Ồ" lên tiếng: "Âm hồn đâu này? Thu vào bình ở bên trong âm hồn đã chạy đi đâu?"

Thẩm Thanh nhớ rõ lâm ly khai "Tử Huyết Hoang Nguyên" trước, trong lúc vội vàng, còn có ý dùng thần thức dò xét hạ bình nội tình hình, lúc ấy, bình nội tầng thứ nhất rõ ràng có vài chục chiếc âm hồn kia mà.

Tầng thứ nhất không có, Thẩm Thanh tranh thủ thời gian dò xét bình nội tầng thứ hai.

Móa! Đây là cái gì quỷ biểu diễn?

Thẩm Thanh sắc mặt lập tức biến đổi, chỉ thấy Luyện Hồn Bình tầng thứ hai nội, vậy mà xuất hiện một chỉ màu xanh lá quái vật!

Thẩm Thanh lấy lại bình tĩnh, lại tinh tế quan sát, chỉ thấy quái vật kia nhưc đầu thân nhỏ, trào như lưỡi dao sắc bén, đầu tròn tròn mắt, Sur mũi rộng rãi khẩu, cái kia miệng lớn dính máu còn duỗi ra hai cây sắc nhọn răng nanh, hình tượng nói không nên lời đáng ghê tởm, dữ tợn! Cùng bình tại cái kia hai cái quỷ đầu phù điêu ngược lại có vài phần tương tự.

Quái vật kia tựa hồ phát giác được Thẩm Thanh thần thức điều tra, lập tức xao động , giơ lên một đôi móng vuốt sắc bén, nhe răng tròn mắt, phát ra khó nghe "Xèo...xèo" thanh âm, rất dữ tợn!

"Ma đầu! Là Ma đầu! Luyện Hồn Bình luyện chế hình thành sơ cấp Ma đầu không phải là bộ dáng này sao!" Thẩm Thanh không khỏi lên tiếng kinh hô!

Căn cứ 《 Luyện Hồn Kinh 》 chứa đựng, một chỉ Ma đầu hình thành, cần không ngừng thôn phệ đồng loại âm hồn, lớn mạnh hồn thể, mới có thể hình thành, Ma đầu mỗi tấn một cấp, màu da sẽ biến ảo, sơ cấp vi lục, cấp hai vi hồng, Tam cấp vi hắc, tứ cấp vi tím..

Sơ cấp lục ma, tựa có đủ Luyện Khí sơ kỳ công kích năng lực, theo da thịt màu sắc làm sâu sắc, lực công kích đem sẽ đạt tới Luyện Khí trung kỳ, hậu kỳ, thậm chí Đại viên mãn.

Mà Ma đầu da thịt một khi do màu xanh lá chuyển biến làm màu đỏ, đạt tới cấp hai hồng ma, hấn lực công kích, thậm chí đồng đẳng với Trúc Cơ kỳ cảnh giới.

Chỉ có điều, muốn muốn dưỡng ra một chỉ Ma đầu, tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng sự tình, cần đại lượng âm hồn giúp nhau thôn phệ, còn lại mạnh nhất một chỉ âm hồn với tư cách ma chủng, lại thêm dùng bồi dưỡng. Tại trong lúc này, còn nếu không đoạn cho ma chủng cung cấp đại lượng âm hồn thôn phệ, tới ma chủng hồn thể ngưng thực, ngũ quan có thể phân biệt, mới có thể hình thành sơ cấp Ma đầu.

Theo lý thuyết, Luyện Hồn Bình tổng cộng lúc này mới thu vài chục chiếc âm hồn, xa xa không đủ bồi dưỡng được ma chủng, lại càng không có lẽ nhanh như vậy tựa hình thành sơ cấp Ma đầu mới được là.

Dưới mắt, Luyện Hồn Bình ở bên trong vậy mà xuất hiện một chỉ sơ cấp Ma đầu, Thẩm Thanh tâm ở bên trong vừa thấy kì quái, lại là kinh ngạc.

Tinh tế hồi tưởng, chính mình cuối cùng thu mấy cái âm hồn chính giữa, trong đó có một chỉ âm hồn hồn thể tựa hồ muốn ngưng thực rất nhiều, nên không phải là cái con kia so sánh mạnh âm hồn, cần nuốt khác âm hồn về sau, tựa hình thành Ma đầu rồi hả?

Cái này... Vận khí cũng thật tốt quá điểm a!

Nghĩ đến loại khả năng này, Thẩm Thanh kinh hỉ không hiểu, vội vàng lộ ra một tia thần thức, ném thử cùng cái con kia Ma đầu câu thông...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Một ngày chi kể tại sáng sớm

Luyện Hồn Bình đã bị Thẩm Thanh dùng máu huyết tế luyện qua, chỉ cần là Luyện Hồn Bình luyện chế ra Ma đầu, câu thông về sau, sẽ xảy đến trực tiếp nhận chủ, đến lúc đó, chỉ cần thi triển 《Luyện Hồn Kinh》chứa đựng Khu Ma thuật, có thể đem ra sử dụng.

Rất dễ dàng, Thẩm Thanh tâm thần tự cùng cái con kia Ma đầu sinh ra liên hệ, mà vốn là cái con kia tại bình nội xao động bất an Ma đầu cũng lập tức an tĩnh lại.

Thẩm Thanh tâm ở bên trong lại là vui vẻ, tâm thần khẽ động, cái con kia Ma đầu trống rỗng xuất hiện, khoanh tay mà đứng, không chỉ như thế, cái kia đáng ghê tởm dữ tợn khuôn mặt, lại vẫn lộ ra vẻ nhỉnh hót chỉ sắc.

Thẩm Thanh lập tức đỏ mặt hỏi một cái, không nghĩ tới, cái này người quái dị rõ ràng còn sinh ra tuệ thức.

Ma đầu sinh ra tuệ thức, được lấy cái danh tự mới được là.

Thẩm Thanh nhìn Ma đầu cái kia miệng lớn dính máu, cũng chẳng muốn đi muốn cái gì tên dễ nghe, dứt khoát xưng là "Đại Chủy".

Danh tự lấy tốt, Thẩm Thanh không thể chờ đợi được tự muốn thí nghiệm thoáng một phát, vì vậy thi triển Khu Ma thuật, đem ra sử dụng cái này chỉ Ma đầu hướng cái kia thạch bích công kích.

Tâm thần khẽ động, cái này chỉ Ma đầu lập tức phát ra "Xèo...xèo" quái gọi thanh âm, như nhanh như hổ đói vồ mồi, mãnh liệt hướng thạch bích đánh tới!

Chỉ nghe "Rầm rầm" một hồi tiếng nổ, cái kia Ma đầu tự cùng nổi điên, móng vuốt sắc bén bay múa, mảnh đá bắn tung toé! Mấy hơi tầm đó, cái kia thạch bích chỗ đã là sụp đổ, xuất hiện một cái hố to.

Thẩm Thanh nhìn tại trong mắt, hi trong lòng, Ma đầu lực công kích quả nhiên cường hãn, trào như lưỡi dao sắc bén! Cái kia cứng rắn thạch bích tự cùng đầu hủ làm, không chịu nổi một kích! Mặc dù là chính mình, tại không có cách nào khi phụ trợ xuống, tại trên thạch bích cũng biết không xuất ra như vậy một cái hố to đi ra.

Thẩm Thanh tịch thu Hồi mệnh lệnh, cái kia Ma đầu vẫn vung vẩy lấy móng vuốt sắc bén, hướng cái kia thạch bích ra sức trào móc.

Thí nghiệm đã có hiệu quả, Thẩm Thanh vốn định gọi hồi trở lại, nhưng đầu óc có chút lóe lên, muốn tới một chuyện, lại dụng tâm thần phát đạo mệnh lệnh về sau, tự do cái con kia Ma đầu ở đằng kia trên thạch bích đào móc.

Cái này chỉ Ma đầu thật đúng là nghe lời ra sức, một thời gian cạn chén trà không đến, đang ở đó thạch bích đào ra hai cái động quật đi ra.

Gặp không sai biệt lắm, Thẩm Thanh lúc này mới tâm thần khẽ động, đem Ma đầu thu hồi bình nội.

Hơn nửa đêm giãy vò xuống, Thẩm Thanh xem chừng cách trời sáng thời cơ không xa, không sai biệt lắm trở về phòng rồi, vì vậy đứng dậy, thi triển ra Tịnh Trần thuật, đãi thạch thất sạch sẽ không còn, lúc này mới thân hình nhoáng một cái, thoát ra giếng cổ.

... . .

Lúc sáng sớm, sắc trời tối tăm lu mờ một mảnh, gió lạnh nhẹ phẩy, cũng không biết lúc nào hạ nổi lên hạ mưa nhỏ?

Tích tí tách mưa phùn bay là tả mà xuống, cái kia nóc nhà tích súc mưa theo mái hiên nhỏ đến mặt đất, như châu rơi khay ngọc, phát ra tích tấp tiếng vang.

Thẩm Thanh trở về phòng về sau, ngủ chưa tới một canh giờ tự tĩnh lại, trở thành một gã Luyện Khí tu sĩ về sau, đã không cần bao nhiêu giấc ngủ.

Một ngày chi kể ở chỗ sáng sớm, Thẩm Thanh tỉnh đến chuyện thứ nhất, tự là xếp bằng ở giường, nhắm mắt tu luyện.

Thân thể khôi hãn, có thể tu luyện rồi, Thẩm Thanh dưới mắt rất quý trọng chính mình sở được đến hết thảy.

Mà hôm qua tại Tử Huyệt Hoang Nguyên tao ngộ một màn kia, lại để cho Thẩm Thanh đối với Tu Chân giới tàn khốc đã có thẳm thiết nhận thức, cũng làm hấn đôi với chính mình tu vi tăng lên đã có một tia gấp gáp cảm giác.

Thẩm Thanh tâm ở bên trong minh bạch, chính mình linh căn tư chất cũng không tốt, Ngũ Hành đều đủ, thuộc về Tu Chân giới điển hình hàng thông thường tư chất.

Bất quá, Thẩm Thanh tin tưởng vững chắc cần có thể bỏ kém cỏi, tin tưởng chính mình kiên trì không ngừng tu luyện, một ngày nào đó, chính mình tu vi có thể đạt tới rất cao cấp độ.

Một canh giờ đánh ngời xuống, Thẩm Thanh giương đôi mắt, chỉ là ánh mắt của hấn tránh nhưng lại nhấp nháy bất định, còn lộ ra một tia uể oải.

Có lòng tin, lại không nhất định thì có thu hoạch, sáng sớm bắt đầu tu luyện, phục dụng Ích Khí Đan lúc, đã không có hôm qua lần đầu phục dụng như vậy hiệu quả rõ ràng. Không là linh khí không thấy tăng trưởng, cũng không phải được hiệu không đủ, mà là tư chất của hấn linh căn nhất định cần so người khác càng nhiều nữa đan dược đến phụ trợ.

Nói cách khác, tư chất tốt tu sĩ, một quả Ích Khí Đan xuống dưới có thể đầy đủ thu nạp được lực, Thẩm Thanh lại cần hai quả, thậm chí ba miếng, mới có thể hơi có giúp ích.

Thẩm Thanh trên người ngoại trừ Ích Khí Đan, còn có rất tốt đan dược, Hoàng Nha Đan dược hiệu tự không tệ, nhưng Thẩm Thanh dưới mắt tu vi không đủ, tạm thời vẫn không thể nuốt.

Muốn gặm rất tốt dược, lại cần rất cao tu vi chèo chống, cái này không thể không nói là một kiện rất mâu thuẫn, rất làm người đau đầu sự tình.

Đau đầu sự tình còn không chỉ như thế, giờ phút này, Thẩm Thanh thần sắc quái dị liếc mắt hạ thân giữa hai chân, rất kỳ quái, mỗi lần công hành viên mãn, hạ thân nam căn tự trở nên cứng rắn như xử, ngang ngực, cảm giác tốt mất tự nhiên.

Chẳng lẽ, là cái kia Bách Niên Tử Đằng Thụ dược lực còn chưa tiêu tán? Còn là thể chất của mình xảy ra vấn đề gì?

Thẩm Thanh suy nghĩ một hồi, lại nghĩ không ra triệt, cảm giác không thấy trong cơ thể không có gì không khỏe, dứt khoát không hề đi đa tưởng.

Đang do dự lấy muốn hay không lại phục dụng một hạt Ích Khí Đan, tiếp tục vận công tu luyện, Thẩm Thanh tâm thần khẽ động, có người đến!

Tại Thẩm gia bên trong, có thể tùy ý xuất nhập Thẩm Thanh gian phòng chỉ có bốn người, Thẩm Nhị Nương, Trầm Vân Nương, Hình Nhi, cùng với nha hoàn Tiểu Bích.

Không có đợi bao lâu, hai cái bộ ngực sữa cao ngất, đáng người uyển chuyển mỹ mạo thiếu phụ, cùng một cái trắng ngần nữ hài bước vào giữa phòng.

Một tiến gian phòng, hai cái mỹ mạo thiếu phụ trên người phát ra mùi thơm ngào ngạt hương thơm đã tràn ngập trong phòng, dật tán lượn lờ, hương thơm dễ ngửi.

"Thanh ca ca, người đều tỉnh dậy nha..." Hình Nhi gấp Thẩm Thanh xếp bằng ở giường, kêu gọi một tiếng, sôi nổi đi vào Thẩm Thanh trước giường, đi theo tự bò lên giường.

Hình Nhi đem hai tay hoàn tại Thẩm Thanh trên cổ, nhỏ nhắn xinh xắn thân thể thuận thể tự chấn đến trong lòng ngực của hấn, phẫn nộ cái miệng nhỏ nhắn một tí, dịu dàng nói: "Thanh ca ca, người như thế nào không để ta tới gọi tỉnh người nha, thường ngày đều là ta tới gọi người rời giường đây này..."

Nhìn Hình Nhi cái kia ngây thơ đáng yêu hình dáng, Thẩm Thanh nất lộ vẻ cưng chiều, ôm nàng mềm mại loại nhỏ tử, mỉm cười nói: "Hình Nhi, không phải ca ca không để người, là vì thân thể của ta thể tốt rồi, cho nên sớm tự đã tỉnh."

Hình Nhi nhũ mũi ngọc nho nhỏ, dịu dàng nói: "Nguyên lai là như vậy nha, Thanh ca ca, vậy sau này ta sớm chút tới gọi người rời giường được không?"

Thẩm Thanh không khỏi đỏ mặt hỏi một cái: "Hình Nhi, người mỗi ngày tới có thể trông thấy ca ca tỉnh dậy, không thật là tốt sao?"

"Không tốt... Ta tự ưa thích bảo người rời giường nha, ta không đến, không cho người tỉnh dậy này..." Hình Nhi nhưng lại không thuận theo, tại nàng coi chừng trong nội tâm, mỗi ngày dùng chính mình sợi tóc cong Thanh ca ca cái mũi, rất thú vị đây này.

Nhìn Hình Nhi tại trong lòng ngực của mình giẫy dụa tiểu thân thể, làm nàng không thuận theo, Thẩm Thanh không khỏi lộ ra một nụ cười khô, đối với cái này đáng yêu muội muội, Thẩm Thanh thực không biết nói cái gì cho phải.

Lúc này, một bên Trầm Vân Nương kiều cười mỉm tiếp lời nói: "Tốt rồi Hình Nhi, người Thanh ca ca hiện tại thân thể tốt rồi, có thể tu luyện rồi, về sau nha, người Thanh ca ca sáng sớm phải rời giường tu luyện, cũng đừng có lại quán quít lấy người Thanh ca ca rồi."

"Thanh ca ca có thể tu luyện sao?" Hình Nhi nghe xong, đôi mắt lộ ra vẻ mừng rỡ, nháy hai cái, giọng dịu dàng hỏi: "Mẹ, ta về sau có thể cùng Thanh ca ca cùng một chỗ tu luyện sao? Ta hiện tại đã Sơ Linh trung kỳ nửa nha..."

Không đợi Vân Nương đáp lại, một bên Nhị Nương đã nhìn không được cười khẽ một tiếng: "Nhà của chúng ta Hình Nhi rất lợi hại đâu rồi, đều Sơ Linh trung kỳ rồi... Bất quá nha, người bây giờ vẫn không thể cùng Thanh ca ca cùng một chỗ tu luyện, người Thanh ca ca thân thể vừa vặn, lúc tu luyện không thể bị quấy rầy, chờ người Thanh ca ca về sau tu vi đề cao, người lại cùng Thanh ca ca cùng một chỗ tu luyện được không?"

Thẩm Nhị Nương biết rõ Thẩm Thanh đã là Luyện Khí tu sĩ, lúc tu luyện tới kỳ nhất quấy rầy, tự nhiên muốn uyển chuyển khuyên bảo.

Hình Nhi nghe Nhị Nương vừa nói như vậy, trong đôi mắt lộ ra một tia thất vọng, trong miệng lại nhu thuận mà nói: "Như vậy ah, ta đây sẽ không quấy rầy Thanh ca ca tu luyện rồi..."

Nói xong, Hình Nhi đôi mắt - trông mong nhìn Thẩm Thanh nói: "Thanh ca ca, ngươi muốn cố gắng ah, chờ ngươi tu vi cao, Hình Nhi lại với ngươi cùng một chỗ tu luyện được không?"

Thẩm Thanh nhìn Hình Nhi cái kia đôi mắt - trông mong ánh mắt, trong nội tâm rất là thương yêu, nhìn không được ghé vào nàng phẫn nộ trên khuôn mặt hôn một cái, cười nói: "Tốt, ca ca nhất định cố gắng tu luyện, tốt bảo hộ nhà của chúng ta Hình Nhi..."

Hình Nhi nhưng lại nhú mũi ngọc nho nhỏ, ngẩng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, nghiêm trang dịu dàng nói: "Thanh ca ca, ta mới không cần ngươi bảo hộ đâu rồi, về sau tự do Hình Nhi đến bảo hộ ngươi tốt rồi..."

Hình Nhi cái kia ngây thơ đích thoại ngữ, nghiêm trang hình dáng, nhắm trúng Thẩm Thanh dờ khóc dờ cười, cũng nhắm trúng Nhị Nương cùng Vân Nương cười run rẩy hết cả người, không hề cười không thôi.

Cười cười nói nói tầm đó, lúc này, Tiểu Bích bụng bồn rủa mặt đi đến, nhìn bộ dáng là muốn hầu hạ Thẩm Thanh rồi giương.

Dùng Thẩm Thanh hiện tại tu vi, chỉ cần phóng ra một cái thủy thuộc tính tiểu pháp thuật, chẳng những có thể sạch sẽ bộ mặt, còn có thể sạch sẽ thân thể, mà ngay cả mặc trên người, đều không cần chuyên môn đi giặt rửa.

Bất quá Tiểu Bích như là đã bụng chậu nước tiến đến, Thẩm Thanh cũng tự tùy ý Tiểu Bích hầu hạ chính mình rửa mặt.

Rửa mặt hoàn tất, Thẩm Thanh không cần giống như ngày xưa như vậy, nằm ở trên giường do Tiểu Bích hầu hạ bữa sáng, mà là cùng Nhị Nương, Vân Nương, Hình Nhi một đạo, tiến về trước phòng trước dùng cơm.

Thẩm Thanh đã lớn như vậy, còn là lần đầu tiên cùng Nhị Nương các nàng cùng tồn tại một bàn cùng ăn bữa sáng, bữa sáng rất đơn giản, một chén cháo loãng, mấy thứ thức ăn chay ăn sáng, nhưng Thẩm Thanh nhưng lại vui vẻ hòa thuận, cảm giác thật là ấm áp.

Sử dụng hết bữa sáng, Hình Nhi bị Tiểu Bích dẫn theo xuống dưới, trở về phòng tu tập mỗi ngày bắt buộc sáng sớm khóa.

Thẩm Nhị Nương cùng Trầm Vân Nương lại giữ lại, hai cái mỹ mạo thiếu phụ sống mất lưu chuyển, dịu dàng đôi mắt đều nhìn chăm chú lên Thẩm Thanh, giờ phút này, cái này hai cái mỹ thiếu phụ quá muốn biết phát sinh ở Thẩm Thanh trên người kỳ tích.

Bị hai cái thực xinh đẹp người như vậy sống mất dịu dàng nhìn chăm chú lên, tuy nói là lộ ra vẻ chờ mong, thực sự có một tia nói không nên lời vũ mị, mê người, mặc dù Thẩm Thanh mấy tuổi còn nhỏ, nhưng bị hai cái mỹ thiếu phụ như vậy một cái chớp mắt nhìn chăm chăm vào, cũng không khỏi trên mặt có chút nóng lên, phát nhiệt, lão không lớn tự tại.

Thẩm Nhị Nương nhìn Thẩm Thanh khuôn mặt ửng đỏ, cả buổi không mở miệng, tâm ngứa khó nhịn nàng không khỏi giọng dịu dàng sắc giọng: "Ta nói thiếu gia, ngươi xấu hổ cái gì? Ngươi ngược lại là nói chuyện nha, ta cùng Vân Nương đều chờ đợi ngươi đâu rồi, nói mau! Ngươi cái này thân thể là chuyện gì xảy ra? Như thế nào lại trở thành Luyện Khí tu sĩ?"

Nhị Nương giọng dịu dàng thúc giục, Thẩm Thanh cái này mới hồi phục tinh thần lại, lý dưới suy nghĩ, chậm rãi đem chuyện đã xảy ra nói ra...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Hai cái mỹ kiều nương

Thẩm Thanh đem theo ngâm được tám cảm giác thân thể dị thường bắt đầu, một mực giăng đến ra tay diệt sát Thẩm Thạch, Thẩm An, Thẩm Phóng ba người.

Ở giữa, Thẩm Thanh đem Thẩm Thạch trộm đổi phối được, cùng Sở gia Nhị thiếu gia mưu đồ bí mật sự tình, cùng với Thẩm Thạch bọn người đã từng khi nhục chính mình sự tình cũng cùng nhau nói ra.

Về phần bản thân tu vi, Thẩm Thanh mình cũng là không hiểu thấu, chỉ nói mình tại được tám ngâm thời điểm, cảm giác thân thể xuất hiện dị thường, hơn

nữ đã có tơ khí cảm giác, sau đó dựa theo 《 Trường Xuân Quyết 》 công pháp thu nạp vận công, héo rút kinh mạch cũng bởi vậy khơi thông, do đó đã có Luyện Khí một tầng tu vi.

Thẩm Thanh tại giảng thuật trong quá trình, hai cái mỹ thiếu phụ trên mặt biểu lộ cũng là biến đổi lại biến, vì thiếu gia nhà mình trở thành Luyện Khí tu sĩ mà mừng rỡ, vì Thẩm Thạch vụng trộm hạ được mà sợ hãi, càng thêm Thẩm Thạch, Thẩm An, Thẩm Phóng ba người lưng còng chính mình khi để Thẩm Thanh mà phẫn nộ.

Thẩm Thạch Tam người tuy nhiên đã bị Thẩm Thanh hạ ra tay ác độc diệt sát! Hai nữ y nguyên vì Thẩm Thạch bọn người loang lỗ ác dấu vết, vẫn là khi không đánh một chỗ đến.

Thẩm Nhị Nương tính tình so sánh nóng bỏng, lập tức tụ mặt đẹp phát lạnh, lạnh giọng nói ra: "Đáng chết! Loại này phản gia thí chủ đồ vật, lưu đến làm gì dùng? Giết được tốt!"

Mà Trầm Vân Nương tính tình dịu dàng, lại tức giận, cũng xem không đại đi ra, chỉ là nhẹ nói nói: "Thật không nghĩ tới, Thẩm Thạch bọn hán dĩ nhiên là loại người này, thật là tội không thể thứ cho..."

Trầm Vân Nương nói xong, nhin không được nhẹ nhàng thờ dài: "Ài, thoáng một phát thiếu đi ba người, chúng ta Thẩm gia, hôm nay cũng không có thừa mấy người rồi..."

Trầm Vân Nương cảm thán không thể không đạo lý, Thẩm Thanh giận dữ diệt sát Thẩm Thạch Tam người, Thẩm gia hiện tại nhân khẩu có thể nói đơn bạc tới cực điểm, hôm nay, già yếu phụ nữ và trẻ em thêm nổi lên tới đa còn lại mười mấy người.

Thẩm Nhị Nương "Hừ" một tiếng, mắt lộ khinh thường nói: "Không có mấy người thì sao? Nhà chúng ta thiếu gia bây giờ là tu sĩ đầu rồi, chỉ cần thiếu gia hảo hảo , Thẩm gia sớm muộn hội tốt !"

Thẩm Nhị Nương tựa hồ không muốn nói thêm Thẩm gia những cái kia chi thứ đệ tử, chuyện đi theo một chuyện: "Tốt rồi, việc đã đến nước này, chuyện quá khứ cũng đừng có nhắc lại rồi, chúng ta được thương lượng một chút sự tình từ nay về sau. Đứng rồi tiểu thiếu gia, ngươi bây giờ thân thể tốt rồi, còn trở thành tu sĩ, có thể cho ngươi cưới vợ nữa nha, đến lúc đó nha, tái sinh mấy cái mập mập tiểu tử, chúng ta Thẩm gia thịnh vượng đã có thể ở trong tầm tay đây này..."

Thẩm Nhị Nương nói đến đây, tựa hồ nhớ ra cái gì đó? Kiểu nộ hai gò má lập tức đã có bôi nhọ nhạo nhạo ửng, mà Trầm Vân Nương nghe ở đây, tựa hồ cùng Nhị Nương trong nội tâm suy nghĩ đồng dạng, trên mặt cũng lặng yên xoa một tầng kiều diễm đỏ ửng.

Hai cái mỹ mạo thiếu phụ ngọc diện sinh rạng mây đỏ, biểu lộ không thiên nhiên, chắc là hồi tưởng lại Thẩm Thanh cái kia hạ thân biến hóa.

Thẩm Thanh nghe xong Nhị Nương lời nao nao, hán năm nay vừa đầy mười lăm tuổi, trước đó, còn một mực tê liệt tại giường, đối với chuyện nam nữ ít hiểu.

Thẩm Thanh ấp úng nói: "Cái kia... Cưới vợ... Sớm điểm a? Ta còn muốn tu luyện..."

Thẩm Thanh nói xong, trong đầu không khỏi hiện ra Hình Nhi vậy đáng yêu hình dáng, hán còn nhớ rõ, Hình Nhi từng nói qua muốn làm vợ của mình đây này.

Nhị Nương đôi mắt mang cười, tiến đến Thẩm Thanh trước mặt, hơi thở như lan: "Thiếu gia, ngươi đều đầy mười lăm rồi, không còn sớm đâu rồi, trước kia ngươi thân thể không tốt, ta cùng Vân Nương không có biện pháp cho ngươi lấy con cháu, hiện nay ngươi thể cốt tốt rồi, cái kia còn không tranh thủ thời gian , quay đầu lại ta tựu cùng Vân Nương hảo hảo cho ngươi xem xét... Ân, đúng rồi, nếu không, ngươi trước tiên đem Tiểu Bích nha đầu kia nạp vào phòng ở bên trong, trước làm cho ngươi cái ấm giường nha đầu..."

"Tiểu Bích?" Thẩm Thanh nao nao.

"Đúng nha, Tiểu Bích, tiểu nha đầu kia chỉ đại ngươi một tuổi, tiểu bộ dáng lớn lên rất thanh tú, rất Thủy Linh , cho thiếu gia ngươi ấm áp giường vừa vặn, nhớ năm đó, Nhị Nương ta cho mẹ ngươi đem làm thiếp thân nha hoàn cái kia trận, không thiếu chút nữa cho chúng ta lão gia ấm... Ách!"

Nhị Nương ý thức được chính mình thiếu chút nữa nói lộ ra miệng, khuôn mặt đỏ lên, tranh thủ thời gian im miệng.

Một bên Trầm Vân Nương nào có nghe không xuất ra đạo lý, không khỏi hé miệng cười khê: "Đúng nha, Nhị Nương ngươi năm đó thiếu chút nữa tựu... Hi hi, thật sự rất đáng tiếc đầu rồi, cũng may tên của ngươi nhi lấy được không tệ, Nhị Nương Nhị Nương, nhà chúng ta thiếu gia không phải một mực gọi ngươi Nhị Nương sao."

Thẩm Nhị Nương nghe xong, khuôn mặt hơi đỏ lên, hờn dỗi lên tiếng: "Vân Nương, ngươi thiếu chê cười ta, còn dám nói loạn, ta cần phải trừng phạt ngươi nha..."

Nhị Nương đem "Trừng phạt" hai chữ cắn được rất nặng, sóng mắt lưu chuyển tầm đó, cái kia dịu dàng sóng mắt còn lộ ra một tia nói không nên lời vũ mị chi ý.

Trầm Vân Nương cùng nàng cái kia vũ mị ánh mắt đụng một cái, không khỏi xấu hổ mang giận trả Nhị Nương một cái liếc mắt nhĩ, mặt đẹp bên trên cái kia bản không mất đi đỏ ửng càng lộ ra kiều diễm, lại cũng không có ý tứ lại cùng nàng trêu chọc xuống dưới.

Hai cái mỹ thiếu phụ mỹ nhân như tơ, ở đằng kia mất đi mây lại, có khác một phen ý tứ hàm xúc.

Cái kia vũ mỹ ánh mắt, mê người bộ dạng thùy mị, quả nhiên là phong tình vũ mị, cực kỳ mê người, thẳng nhìn đến Thẩm Thanh sững sờ sững sờ đấy.

Trong phòng, Âm Hương di động, hai cái mỹ thiếu phụ trên người phát tán hương thơm trong phòng lượn lờ không tiêu tan, người người cái kia mê người hương thơm, Thẩm Thanh thân thể không khỏi một hồi nóng lên, phát nhiệt, nóng lên, hạ thân máu chột chỗ, vậy mà ẩn ẩn có ngẩng đầu chỉ dấu hiệu.

Thẩm Thanh cảm thấy được hạ thân dị trạng, tuy là ngây thơ không biết, thực sự hơi cảm giác không ổn, cũng may đang mặc trường bào, có thể che lại vật áo chỗ, không đến mức bị hai cái mỹ thiếu phụ phát giác.

Thẩm Thanh quy củ ngồi ở đó không rên một tiếng, hai cái mỹ thiếu phụ tựa hồ cũng kịp phản ứng, thiếu gia nhà mình còn ở nơi này đâu rồi, sao có thể như thế lỗ mãng.

Hai nữ tranh thủ thời gian thu liễm, mặt đẹp ứng đồ Thẩm Nhị Nương sòng mắt lưu chuyển, che dấu giống như nói tránh đi: "Thiếu gia, người bây giờ thân thể tốt rồi, không cần lại ngâm được tắm đi à nha?"

Thẩm Nhị Nương gần đây công việc quản gia có đạo, là cái tính toán tỉ mỉ chi nhân, thiếu gia thân thể tốt, cũng không cần phải lại lãng phí xuống dưới, huống chi, Thẩm gia dưới mắt thật có chút đói rồi.

Thẩm Thanh tại được lộ ở bên trong từ nhỏ ngâm đến lớn, cũng là phiền chán hết sức, nghe Nhị Nương vừa nói như vậy, cười nói: "Đương nhiên không cần lại ngâm đi xuống, đúng rồi, Nhị Nương, Vân Nương, ta hiện tại tìm được một người tu luyện nơi để đi đây này..."

"Nơi để đi?" Hai cái mỹ mạo thiếu phụ lập tức đã đến hứng thú.

"Đúng vậy, lân cận vô sự, các người cái này cùng đi vào trong đó nhìn một cái a..." Thẩm Thanh cười thần bí.

Nhìn Thẩm Thanh thần bí bí tiểu tử nhí, hai cái mỹ thiếu phụ không khỏi nhìn nhau cười cười.

Tới hậu hoa viên giếng cổ bên cạnh đứng lại, Thẩm Thanh còn chưa mở khẩu, Thẩm Nhị Nương lông mày kẻ đen cau lại, liền không nhịn được lên tiếng nói: "Thiếu gia, người nói tu luyện nơi đi tựu là tại đây giếng cổ ở bên trong?"

"Đúng vậy a, Nhị Nương, có cái gì không đúng?" Thẩm Thanh gặp Nhị Nương thần sắc khác thường, không khỏi hỏi ngược lại.

"Ah, không có gì... Nhị Nương biết rõ, nơi này là lão gia trước kia bế quan địa phương đây này..." Nhị Nương nói xong, trong mắt đẹp đã có tầng nhân nhật sương mù.

"Nhị Nương người biết nơi này?"

Thẩm Nhị Nương than khẽ, trong mắt đẹp toát ra một tia thương cảm chi sắc: "Biết rõ, cái này miệng giếng cổ, là lão gia tiền Đại Thanh Sơn trước kia phong, lão gia vừa đi không hồi trở lại, cái này miệng giếng một mực cứ như vậy bịt lại, những năm này đi qua, không nghĩ tới... Thiếu gia chính mình tự tìm tới nơi này rồi..."

Thẩm Thanh cảm nhận được Nhị Nương thương cảm, trong nội tâm cũng có chút không dễ chịu, nhẹ giọng hỏi: "Nhị Nương, người trước kia đến qua tỉnh hạ sao?"

Nhị Nương thở nhẹ một ngụm hương khí, khôi phục quyết tâm tự, niền cường cười cười: "Không có đâu rồi, nơi này là Thẩm gia cấm địa, ngoại trừ lão gia, phu nhân, không ai dám đến nơi đây, hiện tại, chỉ có tiểu thiếu gia người có thể đến tỉnh xuống, mà ngay cả ta cùng Vân Nương cũng không thể xuống dưới đây này..."

Thẩm gia cấm địa? Liền Nhị Nương cùng Vân Nương cũng không thể hạ đến trong giếng? Khó tự trách mình vô tình ý tìm tới nơi này lúc, giếng này khẩu phong thạch không có chút nào di động dấu vết.

Trong tâm niệm, Thẩm Thanh khẽ mỉm cười nói: "Quản nó cái gì cấm địa không khỏi đấy, về sau các người cũng có thể đến tỉnh hạ tu luyện rồi."

"Chúng ta?" Nhị Nương cùng Vân Nương nao nao.

"Không nên không nên, giếng này hạ là Thẩm gia cấm địa, chúng ta cũng không thể hư mất Thẩm gia quy củ..." Một bên Vân Nương vội vàng nói.

"Quy củ là người định, Nhị Nương, Vân Nương, các người cũng là ta Thẩm gia người, ta nói có thể, có thể..." Thẩm Thanh nói xong, không để cho hai cái mỹ thiếu phụ nói cái gì nữa, đi theo tự hướng phía miệng giếng phong thạch đánh cho đạo pháp quyết.

Hai nữ mắt nhìn thấy cái kia nặng mấy trăm cân phong thạch cứ như vậy lẳng không hiện lên, trong mắt đẹp không khỏi dị sắc liên tục, cảm thấy rất an ủi, tiểu thiếu gia hiện tại bốn sự không nhỏ đây này.

Hai cái mỹ thiếu phụ trong nội tâm đang ngồi cảm thán lấy, chỉ cảm thấy vòng eo xiết chặt, đã bị Thẩm Thanh một trái một phải nắm ở rồi.

Hai nữ vội vàng không kịp chuẩn bị, không khỏi kêu hô ra tiếng, đi theo cũng cảm giác trước mắt ánh sáng tối sầm lại, đằng vân giá vũ, cứ như vậy phiêu rơi xuống trong giếng.

Hai nữ vòng eo nhỏ nhắn mềm mại, Thẩm Thanh cách hơi mỏng váy tơ, có thể cảm giác được rõ ràng các nang da thịt ôn nhuận cùng tinh tế tỉ mỉ, xúc cảm thật là kỳ diệu.

Mãi cho đến này tỉnh vách tường trong thạch thất, Thẩm Thanh hơi có không bỏ buông ra hai nữ nhu nhược kia không có xương vòng eo, giờ phút này, hai nữ tựa hồ còn có chút kinh hồn chưa định, có chút hô khẩu mùi hương đồng thời, cái kia tuyệt mỹ khuôn mặt còn đã có bôi nhàn nhạt đỏ ửng.

Thẩm Thanh vốn là theo trong Túi Trữ Vật xuất ra hai cái bồ đoàn ném ở trên bệ đá, mời đến hai nữ khoanh chân ngồi xuống về sau, lại từ trong lòng ngực móc ra lưỡng Túi Trữ Vật.

"Nhị Nương, Vân Nương, cái này hai cái Túi Trữ Vật tựu quy các ngươi..."

Nhị Nương cùng Vân Nương nhìn Thẩm Thanh trong tay Túi Trữ Vật, không khỏi ngẩn ngơ, Túi Trữ Vật thế nhưng mà tu sĩ mới có trang bị, nhà mình thiếu gia một cầm tựu là lưỡng Túi Trữ Vật, như thế nào không làm cho hai cái mỹ thiếu phụ quen mắt tím đập, bộ ngực sữa phập phồng, mà ngay cả hô hấp cũng trở nên dồn dập.

"Làm sao có thể? Thiếu gia, các ngươi tại sao có thể có Túi Trữ Vật?" Nhị Nương chớp đôi mắt dễ thương, khó có thể tin nhìn cái kia hai cái tản ra nhàn nhạt linh quang Túi Trữ Vật.

"Ta cái này còn gì nữa không..." Thẩm Thanh nhìn Nhị Nương bộ dáng, không khỏi có chút nhỏ đến ý, tay vừa lộn, trong tay lại xuất hiện một cái màu đen Túi Trữ Vật.

"Ngươi còn có Túi Trữ Vật?" Một bên Trầm Vân Nương nhin không được kiều hô ra tiếng, giờ phút này, liền nàng đều cho là mình hoa mắt.

Nhìn hai cái mỹ thiếu phụ cái kia không thể tưởng tượng nổi thần sắc, Thẩm Thanh ha ha cười cười, vì vậy đem hôm qua tại Đại Thanh Sơn phát sinh sự tình nói ra.

Không khỏi hai nữ lo lắng, Thẩm Thanh không có nói mình mạng nhỏ thiếu chút nữa vứt bỏ sự tình, chỉ nói là áo đen nam tử cùng áo trắng nữ tử giúp nhau tranh đấu, cuối cùng đồng quy vu tận, trong đó hai cái Túi Trữ Vật tựu là mình lấy rõ nhặt được đấy.

Về phần cái con kia màu tím Túi Trữ Vật, Thẩm Thanh ngược lại không có giấu diếm, trực tiếp cáo tri là ở cái này trong thạch thất trong lúc vô tình phát hiện đấy...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Lấn đến cửa

Chương 20: Lấn đến cửa

Hai nữ nghe xong Thẩm Thanh tự thuật, cái kia Thẩm Nhị Nương hô khẩu hương khí, đôi mắt dễ thương lộ ra một tia hâm mộ, dịu dàng nói: "Thiếu gia, ngươi vận khí thật tốt, có thể nhặt được như vậy đồ tốt..."

Nhị Nương nói xong, đi theo tựu than nhẹ một tiếng: "Ta đã có thể xui xẻo, tối hôm qua gặp được hai cái trèo lên đồ lẫm từ, bị người trên đùa hí lộng, nếu không phải thiếu gia ngươi kịp thời xuất hiện, Nhị Nương ta đã có thể sẽ không còn được gặp lại ngươi cùng Vân Nương nữa nha..."

Một bên Trầm Vân Nương sáng nay đã đã được biết đến Nhị Nương tao ngộ, hé miệng cười khê: "Nhị Nương, ngươi cũng đừng than thở rồi, ngươi đây là đại nạn không chết, tất có hậu phúc đây này..."

Nhị Nương cười nói: "Ngươi nói cũng phải, cái này không, thiếu gia cái này tiền đưa chúng ta Túi Trữ Vật rồi..."

Trên Túi Trữ Vật không có thần thức lạc ấn, ngược lại là giảm đi hai nữ một phen tay chân, đem làm hai cái mỹ thiếu phụ nhìn đến trong Túi Trữ Vật sở chứa vật phẩm thời điểm, không khỏi kiều hô ra tiếng.

"Linh thạch! Còn có Pháp Khí?!"

"Còn có đan dược đâu rồi, không nhìn lầm a, cái này... Đây là Tụ Linh đan?"

"Thật là Tụ Linh đan đầu rồi, ta tại phòng đầu giả bái kiến viên thuốc này, người người người, có Thị Huyết Hoa máu tanh mùi vị đây này..."

Một bên Thảm Thanh gặp hai nữ cái kia kinh hi hình dáng, trong nội tâm cũng rất vui vẻ, đôi hai nữ khó khăn bình phục hảo tâm tình, đem Túi Trữ Vật thiếp thân giấu kỹ, lúc này mới khẽ cười nói: "Nhị Nương, Vân Nương, trong Túi Trữ Vật Pháp Khí, các người tạm thời còn không cần phải, bắt quá, gian phòng này trong thạch thất ta làm hai cái hang đá, các người một người chọn một, về sau ngay ở chỗ này tu luyện a..."

"Ở chỗ này tu luyện?" Nhị Nương có chút một do dự xuống, nói: "Cái này... Không tốt sao? Ta nghe lão gia đã từng nói qua, tại đây chỉ là liếc linh huyết, linh khí chỉ đủ một hai người tu luyện, linh khí một khi mỏng manh, phải phong bế miệng giếng, đợi linh khí chậm rãi khôi phục mới có thể tiếp tục sử dụng đây này..."

Chỉ đủ một hai người tu luyện?

Thảm Thanh thật không biết còn có việc này, có chút trầm ngâm xuống, nói ra: "Không có sao, chúng ta trước tu luyện, linh khí không có, tạm dùng đan dược phụ trợ, các người bây giờ là Tiên Thiên trung kỳ, được tranh thủ thời gian muốn đề cao tu vi, tranh thủ sớm ngày tu luyện tới Tiên Thiên Đại viên mãn, đến lúc đó có thể phục dụng Tụ Linh đan, một lần hành động đột phá đến Luyện Khí kỳ!"

Hai cái nữ thiếu phụ nghe xong, trong mắt đẹp lập tức bôi qua một tia dị sắc, Luyện Khí kỳ, đây chính là phạm nhân tu giả tha thiết ước mơ cảnh giới, khoảng chừng hai trăm năm thọ nguyên đây này.

Trường sinh có hi vọng, Nhị Nương cũng có chút không thể chờ đợi được rồi, đi theo tựa khoác ở Trầm Vân Nương cánh tay: "Vân Nương, đi, chúng ta cái này đi Thiên Tinh phường thị..."

Trầm Vân Nương còn không có đáp lại, một bên Thảm Thanh kỳ nói: "Các người đi phường thị làm gì vậy?"

Nhị Nương vui rạo rực mà nói: "Đi mua một ít Tiên Thiên cảnh dùng đan dược, chúng ta hiện tại có linh thạch rồi, không cần lo lắng mua không nổi đan dược đây này..."

Thảm Thanh lúc này mới chợt hiểu, tâm niệm vừa động, theo trong Túi Trữ Vật xuất ra mấy cái hộp ngọc, nói ra: "Nhị Nương, Vân Nương, các người đi mua đan dược, thuận tiện đem những linh thảo này cũng bán đi a, điểm hơn linh thạch bằng thân không có chỗ xấu..."

Nhị Nương cũng không khách khí, thò tay tiếp nhận hộp ngọc, mở ra nhìn lên, gặp trong hộp trang toàn bộ là linh thảo, đều là năm mười năm dùng bồi thuốc linh, không khỏi mặt mày hớn hớn: "Thiếu gia, người lần này lấy ra, thế nhưng mà phát bút đại tài đây này..."

Thảm Thanh cười mà không nói, trong nội tâm lại nói: thiếu gia ta phát tài, các người cũng không đi theo phát tài sao?

Có linh thạch, còn có linh thảo, Thảm Nhị Nương chỉ là thoáng tính ra dưới linh thảo giá trị, đã biết rõ đủ để mua sắm Tiên Thiên cảnh sở hữu tất cả cần đan dược.

Nhị Nương trước kia cũng là cùng sợ, trước kia, Thảm gia tu luyện tài nguyên phần lớn dùng tới mua dược phẩm chi dụng, mà mỗi qua ba ngày phải thay đổi, thay thế một lần, tựa Thảm gia điểm ấy của cái, sớm được thiếu gia nhà mình cho gầy vò được không sai biệt lắm, toàn bộ dựa vào chính mình cùng Vân Nương cần cù lo liệu, nỗ lực chèo chống, lúc này mới khó khăn lắm bảo trụ thiếu gia nhà mình mỗi ngày cần thiết.

Giờ phút này, Thảm Nhị Nương hầu bao sung túc, trường sinh có hi vọng, ở đâu còn đợi đến ở, tựa muốn rời đi.

Hai nữ vội vã muốn đi mua Tiên Thiên cảnh cần thiết đan dược, Thảm Thanh muốn tới một chuyện, cũng chuẩn bị đi hậu hoa viên, lập tức theo hai nữ đi ra khỏi hang đá, không đợi hai nữ phản đối, thuận tay tựa nắm ở hai nữ cái kia mềm mại vòng eo, nhảy ra tỉnh bên ngoài.

Đôi hai nữ sắc mặt ứng đỏ vội vàng rời đi, Thảm Thanh tiện tay theo trong Túi Trữ Vật lấy ra một chỉ hình vuông trận bàn, cùng với năm mặt lòng bài tay lớn nhỏ trận kỳ.

Thảm Thanh từ khi đạt được cái này "Tiểu Ngũ Hành trận", chỉ là thoáng xem ngọc giản khắc lục bày trận pháp quyết, mà hai ngày này nếu không tại tu luyện, muốn không ra khỏi cửa tại bên ngoài, một mực sẽ không tìm được bày trận cơ hội.

Nghĩ đến tại Tử Huyết Hoang Nguyên chỗ tạo ngộ mạo hiểm, lúc ấy nếu ở đằng kia sùm đất về sau chữa thương lúc bố trí xuống "Tiểu Ngũ Hành trận", đôi mắt cái kia áo đen thanh niên cũng không cần như vậy trong lòng run sợ, không có chút nào chống lại chỉ lực.

Cũng may áo đen thanh niên lúc ấy bị thương rất nặng, lại để cho chính mình lấy cái tiện nghi, chỉ là, loại này tiện nghi thực sự quá mạo hiểm, về sau hay vẫn là thiếu lấy thì tốt hơn.

Mất bò mới lo làm chuồng, vẫn còn lúc không muộn, Thảm Thanh lân cận vô sự, ý định tại đây trong hậu hoa viên hảo hảo tu tập thoáng một phát bày trận chỉ pháp.

"Tiểu Ngũ Hành trận" thuộc về loại hình phòng ngự tiểu trận pháp, thao túng cũng không phức tạp, chỉ cần dựa theo pháp quyết, trình tự, bố trí xuống trận bàn cùng với năm mặt trận kỳ, sẽ xây đến lập tức thành trận, cũng có thể chống đỡ Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ một kích toàn lực.

Thảm Thanh dựa theo ngọc giản chứa đựng điều khiển pháp quyết, bố trí xuống trận bàn, nhiều lần diễn luyện, ước chừng hơn một canh giờ về sau, đã có thể sơ bộ nắm giữ "Tiểu Ngũ Hành trận" điều khiển phương pháp.

Ngay tại Thảm Thanh nhiều lần quen thuộc trận pháp thời điểm, lúc này, chỉ thấy Tiểu Bích đi lại vội vã đi vào hậu hoa viên cổng vòm chỗ.

Chỉ là, hậu hoa viên đã bị Thảm Thanh bố trí xuống trận pháp chỗ bao phủ, Tiểu Bích đứng tại vân che sương mù trảo "Tiểu Ngũ Hành trận" bên ngoài, nhìn không rõ ràng lắm tình cảnh bên trong, cũng vào không được, không khỏi gấp giọng kêu: "Thiếu gia, thiếu gia, ngươi ở chỗ ả?"

Thảm Thanh ngược lại là nhìn đến tình huống ngoài trận tình cảnh, gặp Tiểu Bích sắc mặt hoảng loạn, trong nội tâm hơi cảm giác không ổn, vì vậy thu trận bàn, hiện ra thân hình.

"Tiểu Bích, có chuyện gì không?" Thảm Thanh hỏi.

Tiểu Bích chợt nhìn lên gặp Thảm Thanh, lại càng hoảng sợ, đi theo lấy lại bình tĩnh, vội hỏi: "Thiếu gia, ngươi nhanh đi ngoài cửa lớn, Nhị Nương cùng Vân Nương các nàng đã xảy ra chuyện..."

Đã xảy ra chuyện? Thảm Thanh biến sắc, cũng không hỏi mình, thân hình nhoáng một cái, tựa biến mất tại nguyên chỗ.

Thảm gia khu nhà cũ cửa lớn, giờ phút này, chỉ thấy Thảm Nhị Nương, Trầm Vân Nương hai nữ đang bị hơn mười tên cầm trong tay trường đao thanh y nam tử vòng vây tại nơi cửa.

Đại môn chung quanh, cũng không có thiếu người xem náo nhiệt, mà Thảm gia chỉ thứ đệ tử, cùng với vài tên gia quyến nhưng lại đứng được xa xa, sợ hãi rụt rẹ, chỉ tỏ, tựa là không có một người tiến lên giải vây.

Lúc này, chỉ nghe trong đó một gã quân gia bộ dáng trung niên nam tử vẻ mặt lớn lối nói: "Thảm Nhị Nương, buổi tối hôm qua có người nhìn thấy ngươi theo chúng ta Sở gia lưỡng người đệ tử cùng một chỗ, hiện tại, cái kia lưỡng người đệ tử mất tích, ngươi hôm nay muốn không nói rõ ràng, đừng muốn hồi trở lại các ngươi Thảm gia đại môn!"

Thảm Nhị Nương lạnh "Hừ" một tiếng: "Các ngươi Sở gia đệ tử mất tích, đâu có chuyện gì liên quan tới ta? Các ngươi thiếu ở chỗ này có tình gây sự!"

Trung niên quân gia cười hắc hắc: "Ngươi nói không liên quan ngươi sự tình là được rồi? Cũng không đơn giản như vậy."

"Cái kia ngươi muốn như thế nào?"

"Như thế nào đây? Hắc hắc, dễ nói, phiền toái Nhị Nương ngươi theo chúng ta đi Sở gia một chuyến, Ân, vừa vặn Vân Nương đã ở, chắc hẳn ngươi thoát không khỏi liên quan, cũng cùng nhau đi a, đợi sự tình biết rõ ràng nói sau..." Trung niên nam tử trong miệng nói xong, còn mất lộ một tia âm tà, tại Nhị Nương cùng với Vân Nương cái kia có lỗi có lỗi trên thân thể mềm mại nắm lại nắm.

Hai nữ tự nhiên cảm thấy được trung niên quân gia cái kia không thêm che dấu hèn mọn bị ỏi ánh mắt, lại nghe được cái kia chẳng biết xấu hổ đích thoại ngữ, trong nội tâm vừa thẹn vừa giận!

Dùng Thảm Nhị Nương tính tình, cái đó chịu được người này làm càn, tức giận trách mắng: "Ngươi mơ tưởng, chúng ta dựa vào cái gì đi theo ngươi, ngươi tính toán thom bơ vậy sao! Đừng quên, nơi này là Thanh Nguyên Thành, không phải các ngươi Sở gia xằng bậy địa phương!"

Nhị Nương giận dữ mắng mỏ, Quân gia kia lại lơ đãng, ha ha cười cười: "Thảm Nhị Nương tốt một trương khéo nói, chúng ta Sở gia sản nhưng sẽ không xằng bậy, bất quá, mặc cho ai cũng sẽ không biết ảnh hưởng chúng ta Sở gia tìm ra hại chết đệ tử hung phạm a?"

Trung niên quân gia nói đến đây, mất lộ vẻ tự mãn, làm làm ra một bộ không có sợ hãi biểu lộ: "Chúng ta biết rõ, các ngươi Thảm gia ý có Thiên Tinh lệnh, có Thiên Tinh Minh bảo kê, cho là chúng ta Sở gia cầm các ngươi không có biện pháp đúng không? Hắc hắc, hôm nay có thể không thể so với ngày xưa, các ngươi Thảm gia có Thiên Tinh lệnh, chúng ta Sở gia cũng không phải cái gì ăn chay, nói cho ngươi biết cũng không sao, ta Sở gia đại thiếu gia ngươi hôm nay thể nhưng mà Thiên Tinh Minh nội môn đệ tử!"

Trung niên quân gia vừa mới nói xong, chung quanh xem náo nhiệt người liên can các loại đệ tử lập tức "Ồng" thoáng một phát, phát ra một mảnh xôn xao thanh âm

"Cái gì? Sở gia đại thiếu gia tại Thiên Tinh Minh? Hay vẫn là nội môn đệ tử? Ta như thế nào không biết?"

"Thôi đi pa oi..., ngươi cho rằng ngươi là ai? Mật thám? Không biết nhiều bình thường, ca ca ta còn không biết đây này..."

"Ai ai, ta nói nhị vị, ta biết rõ, ta biết rõ việc này, nghe nói ah, Sở gia đại thiếu gia tư chất cái gì tốt, từ lúc hai năm trước tự đi vào Luyện Khí kỳ, gần đây còn nghe nói, Sở gia đại thiếu nguyệt trước đã đột phá đến Luyện Khí trung kỳ, ngươi ta Thiên Tinh Minh trực tiếp sẽ đem Sở gia đại thiếu tuyển nhận tiến nội môn rồi."

"Ti —— Sở gia đại thiếu gia hiện tại cũng tự hai mươi tuổi a, hai mươi tuổi thì đến được Luyện Khí trung kỳ rồi hả? Cái này cũng quá nhanh một chút a?"

"Nguyên lai Sở gia đại thiếu đã là Thiên Tinh Minh nội môn đệ tử, khó trách Sở gia dám tìm Thảm gia phiền toái!"

"Thảm gia? Chắc chắn, hay vẫn là đừng nói nữa, Thảm gia đã sớm xuống dốc rồi, nếu không có Thiên Tinh Lệnh bảo kê, ngươi cho rằng Thảm gia còn có thể cái này khu nhà cũ ở lấy?"

Chung quanh xem náo nhiệt người liên can chờ ở cái kia bấy mồm tám lưỡi mà thảo luận nghị luận, tự nhiên rơi vào trung niên quần gia bọn người trong tai, cái kia vài tên đao trong tay kiếm thanh y nam tử tựa hồ rất có mặt mũi, nguyên một đám không khỏi đem lòng ngực một cái, mắt lộ tốt sắc.

Mà đúng lúc này, một gã đang mặc áo bào trắng áo dài, thân hình hơi có vẻ gầy yếu, diện mục thanh tú thiếu niên đột nhiên thoáng hiện tại khu nhà cũ đại môn.

Thẩm Nhị Nương cùng Trầm Vân Nương thoáng nhìn Thẩm Thanh, đôi mắt dễ thương lập tức sáng ngời, cùng kêu lên kêu gọi: "Thiếu gia —— "

"Không thể nào! Đây không phải là Thẩm gia thiếu gia sao? Sao có thể đi đường rồi hả?"

"Ồi uy, huynh đệ, ánh mắt ta không tồn a?"

"Không không, lão huynh ánh mắt nguoi không tồn, đúng vậy, thật sự là Thẩm gia cái kia tề liệt thiếu gia!"

Thẩm Thanh cái này vừa xuất hiện, lập tức lại khiến cho người liên can vây xem người các loại nghị luận thanh âm..

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Lời đồn

Chương 21: Lời đồn

Thẩm Thanh trước nhìn lướt qua bị vây ở chính giữa Nhị Nương cùng Vân Nương, gặp hai nữ thần sắc xấu hổ, lại hoàn hảo không tổn hao gì, cảm thấy lập tức nhẹ nhàng thở ra, vì vậy cất bước về phía trước, tựa dãi cùng bị vây ở hai nữ hội hợp.

Đột nhiên, chỉ thấy hai gã thanh y nam tử thân hình lóe ra, ngăn lại Thẩm Thanh, đem trường đao trong tay hướng hấn một ngón tay, đồng thanh quát lạnh: "Đứng lại!"

Cùng lúc đó, chỉ nghe một cái âm dương quái khí thanh âm vang lên: "Ồ, đây không phải Thẩm gia thiếu gia sao?"

Nói chuyện, đúng là tên kia quần gia bộ dáng trung niên nam tử.

Quần gia kia bộ dáng nam tử ánh mắt chớp động, đi theo hướng cái kia hai gã thanh y nam tử khoát tay áo, cười hắc hắc: "Hai người các nguoi đều lui a, Thẩm thiếu gia đã đã đến, cũng cùng Thẩm gia hai cái nương tử cùng một chỗ đến chúng ta Sở gia quý phủ làm khách a..."

Cái kia hai gã thanh y nam tử nghe xong, lại để cho qua thân thể, đem Thẩm Thanh để vào trong vòng vây.

Thẩm Thanh bỏ qua một đám cầm đao nam tử nhìn chăm chăm ánh mắt, trực tiếp đi vào Nhị Nương cùng Vân Nương bên cạnh, vốn là cho hai nữ ném đi cái an ủi ánh mắt, đi theo nhìn hướng tên kia trung niên quần gia, nhướn mày: "Nguoi là ai?"

Trung niên quần gia có chút mỉm cười một cái: "Ta là ai không trọng yếu, nguoi chỉ cần biết rõ bản thân là Sở gia đại quần gia là được rồi."

"Nói nhảm! Còn không hãy xưng tên ra!"

Thẩm Thanh Ngữ khí không kiên nhẫn, trung niên nam tử ánh mắt lập tức âm trầm xuống, lặng lẽ nói: "Đã Thẩm thiếu gia muốn biết, cái kia nguoi hãy nghe cho kỹ rồi, bản thân chính là Sở gia đại quần gia, Sở Hào!"

Thẩm Thanh con mắt có chút hư híp mắt, đánh giá hẩn liếc, nói: "Sở đại quần gia đúng không? Ta hỏi nguoi, vì sao tại ta Thẩm gia môn nháo sự?"

Sở Hào âm hiểm cười cười: "Hắc hắc, Thẩm thiếu gia, nguoi lầm rồi, bản quần gia không phải đến nháo sự, mà là tới bắt nguoi đấy!"

Sở Hào căn bản sẽ không đem trước mắt cái này Thẩm gia thiếu gia để vào mắt, đi theo tựa đối với một đám thanh y nam tử nói: "Mấy người các nguoi! Còn đứng ngây đó làm gì? Còn không đem nguoi cho bản quần gia toàn bộ trao trở về!"

Sở đại quần gia lên tiếng, một đám thanh y nam tử ồ ào đồng ý, đang định tiến lên bắt nguoi, đột nhiên, chỉ nghe "Ba" một tiếng giòn vang, chợt nghe đến cái kia Sở quần gia "Ồ!" kêu sợ hãi thanh âm.

Một đám thanh y nam tử lập tức ngậy đại, chỉ thấy Sở quân gia nửa bên mặt xuất hiện rõ ràng đầu tay, hai gò má mắt thấy sung không nói, khóe miệng còn chảy ra một đạo tơ máu.

Cái tát vang dội! Người liên can các loại vậy mà đều không có nhìn tình huống Thẩm Thanh như thế nào ra tay? !

"Người! Người dám đánh ta? Phi phi ——" Sở quân gia phun ra hai khỏa răng cửa đồng thời, kinh sợ này ra!

"Đánh đúng là người!"

Thẩm Thanh mắt lộ một tia giọng mỉa mai, chậm rãi nói: "Người một cái Sở gia cầu nô tài, ai cho người lá gan lúc này nháo sự? Bôn thiếu gia đánh người, xem như nhẹ đích! Người mà lại nghe cho kỹ, muốn mạng sống, chính mình tháo bỏ xuống một cái cánh tay a..."

Thẩm Thanh nói xong, ánh mắt đi theo hướng một đám thanh y nam tử quét tới, thân nhiên nói: "Các người cũng giống như vậy, lưu lại một đầu cánh tay, sau đó xéo đi!"

Thẩm Thanh vừa mới nói xong, lập tức khiến cho quanh mình người liên hút mấy cái khí lạnh, lưu lại một cái cánh tay? Cái này Thẩm gia thiếu gia không là nói nói mớ a? Sở gia thế nhưng mà Thanh Nguyên Thành sắp xếp thượng đẳng đại gia tộc, ai dám đơn giản trêu chọc?

Một đám thanh y nam tử cũng bị Thẩm Thanh lời này cho sợ ngây người, nguyên một đám mặt lộ vẻ về kinh nghi, hoài nghi mình nghe lầm.

Mà Sở quân gia một tay vuốt chính mình sung nửa bên mặt, một tay chỉ hướng lấy Thẩm Thanh, kinh sợ nói: "Oát con, dám đồng dục! Người chán sống!"

Sở quân gia vừa dứt lời, đột nhiên, ánh mắt của hắn lập tức mở căng tròn, mắt lộ vẻ sợ hãi! Ngay tại hắn trước người không xa, trống rỗng xuất hiện một bả hàn lông lánh phi kiếm!

Phi kiếm treo trên bầu trời!

Hiện trường lập tức một mảnh yên tĩnh, cây kim rơi cũng nghe tiếng, không khí tựa hồ cũng tại thời khắc này cứng lại! Chỉ mơ hồ có thể nghe được trong đó mấy người hít vào khí lạnh thanh âm.

Hơi có chút thương thức người cũng biết, chỉ có Luyện Khí tu sĩ mới có thể ngự sử phi kiếm! Tu sĩ phía dưới, đều vì con sâu cái kiến! Như thế nào một đám phạm nhân tu giả có khả năng trêu chọc hay sao?

"Trảm!"

Thẩm Thanh một tiếng quát nhẹ, phi kiếm hào quang bỗng nhiên lông lánh! Lập tức hướng Sở quân gia đánh xuống!

"Răng rắc" một tiếng, Sở quân gia liền tiếng kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra, cái kia nơi bả vai xuất hiện một cái bóng loáng đứt gãy, máu tươi bảo tổ ra một cái chớp mắt, một đầu cánh tay đã bay ra thật xa!

"Trảm! Trảm! Trảm!"

Chỉ nghe quát nhẹ âm thanh liên tiếp vang lên, phi kiếm kia linh động đến cực điểm, tại một đám cầm đao nam tử chính giữa xuyên thẳng qua bay múa! Những nơi đi qua, hàn quang đột nhiên tránh! Huyết quang bắn tung toé tầm đó! Tiếng kêu thảm thiết nổi lên bốn phía!

Một mảnh dài hẹp cánh tay mạn thiên phi vũ! Từng đạo máu tươi trùng thiên bão táp!

"Má ơi! Chạy mau!"

Vài tên phản ứng nhanh đến cầm đao nam tử sợ đến vỡ mặt, bộ dạng xun xoe tụt chạy ra, liền trong tay đao kiếm đều ném đi, chỉ hận cha mẹ không có cho mình nhiều sinh mệnh chân!

Chỉ tiếc, cái kia vài tên thanh y nam tử phản ứng mặc dù nhanh, đi đứng cũng không chậm, nhưng mau nữa, cũng không nhanh bằng phi kiếm!

XIU....XIU... XÍU...UU!!

Phi kiếm phát ra tiếng xé gió, như thiểm điện xẹt qua, chỉ nghe mấy tiếng kêu thảm thiết vang lên, huyết quang bắn tung toé! Có vài cánh tay bay ra!

Cái kia vài tên chạy trốn nhanh đến thanh y nam tử không một may mắn thoát khỏi, Thẩm Thanh tay khẽ vẫy, triệu hồi phi kiếm, tâm thần khẽ động, tụt thanh phi kiếm thu vào trong Túi Trữ Vật.

"Các người có thể lăn!"

Thẩm Thanh câu nói vừa dứt, chẳng muốn lại nhìn những cái kia trên mặt đất lăn qua lăn lại kêu rên một đám đoạn tí nam, chậm rãi đi vào hai nữ trước mặt, tụt cùng chuyện gì đều không có phát sinh, ôn nhu nói: "Nhị Nương, Vân Nương, chúng ta về nhà a..."

Về nhà? Ah, về nhà ——

Hai nữ hiển nhiên còn không có theo trước mắt làm cho người khiếp sợ một màn khôi phục lại, vô ý thức nhẹ gạt đầu, một trái một phải, theo tại Thẩm Thanh bên cạnh thân tiến vào Thẩm gia khu nhà cũ.

Tiến vào cổng lớn, Thẩm Thanh trở tay phát một cái, khu nhà cũ đại môn "Bồng" một tiếng, trùng trùng điệp điệp đóng lại.

Bên ngoài trong sân, một đám Thẩm gia chi thứ gia quyền chính ngậy ra như phồng nhìn Thẩm Thanh, lúc này, cái này một đám Thẩm gia chi thứ gia quyền tựa hồ còn không có phục hồi tinh thần lại.

Thẩm Thanh đối với những này chi thứ gia quyền sắc mặt, vốn đã chết lặng, cũng mặc kệ hội.

Nhưng lúc trước đám này chi thứ đệ tử mắt nhìn thấy hai nữ ngoài chốn người khi dễ, nhưng lại trốn ở trong nhà xem náo nhiệt, thậm chí còn ở đằng kia chi trò, cái này không khỏi Thẩm Thanh không cảm thấy phần hận!

Thẩm Thanh thần sắc lạnh nhạt quét mắt mọi người liếc, ánh mắt lướt qua, những này chi thứ gia quyền nguyên một đám câm như hến, không dám sáo động.

Giờ phút này, bọn hắn cuối cùng ý thức được, trước mắt vị này nhìn trũng đi hơi có vẻ gầy yếu thiếu gia, đã không còn là trước kia tê liệt, phế vật, bệnh lao từ rồi.

Thẩm Thanh trong lỗ mũi hừ nhẹ một tiếng, giờ phút này không phải cùng đám này chó chết so đo thời điểm, chẳng muốn lại nhìn đám này chi thứ đáng ghê tởm sắc mặt, dắt hai nữ trực tiếp hướng vào phía trong chỗ ở bước đi...

... . .

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, nhưng đến ngày thứ hai, phát sinh ở Thẩm gia khu nhà cũ cửa ra vào một màn cũng đã tin đồn toàn bộ Thanh Nguyên Thành.

"Thẩm gia cái kia thân hoạn bệnh nan y tê liệt, tùy thời đều muốn tất thử Thẩm gia thiếu gia vậy mà như kỳ tích bình phục!"

"Thẩm gia thiếu gia chẳng những khôi phục, còn như kỳ tích trở thành một gã Luyện Khí kỳ tu sĩ!"

"Thẩm gia thiếu gia dưới sự giận dữ, chặt đứt Sở gia hơn nhiều tên đệ tử cánh tay!"

"Thẩm gia huyết chiến Sở gia, Sở gia phơi thây khắp nơi trên đất!"

"Thẩm gia hai cái mỹ kiều nương chịu khổ Sở gia môn người đùa giỡn, Trầm Thiệu- giận dữ vì hồng nhan, phi kiếm vừa ra, máu tươi năm bước!"

"Thẩm gia hai cái mỹ kiều nương đã thành Trầm Thiệu- độc chiếm..."

"Thẩm gia thiếu gia tình thiêu hai cái mỹ kiều nương, mắt hồn song phi!"

"Thẩm gia hai cái mỹ kiều nương chung tùy tùng Trầm Thiệu-, Nhị Nương con đỡ đầu!"

"Thẩm gia kinh hiện không chỉ chi luyện, mẹ con cùng thu..."

Theo các loại phiên bản tin đồn, trong lúc nhất thời, người sa cơ thất thế Thẩm gia trở thành Thanh Nguyên Thành tiêu điểm, bắt đầu truyền ra phiên bản coi như bình thường, càng đi về phía sau, lại càng khoa trương, càng không hợp thói thường, càng không chịu nổi như tai...

Thanh Nguyên Thành lời đồn bay đầy trời, nhưng Thẩm gia khu nhà cũ nhưng lại trước sau như một yên tĩnh, khu nhà cũ đại môn đóng chặt, mà ngay cả Thẩm gia duy nhất thảo dược phổ cũng không có khai trương buôn bán. ,

Mấy ngày đi qua, Thẩm gia khu nhà cũ đại môn, y nguyên đóng chặt lại.

Một ngày này, sau giờ Ngọ thời gian, khu nhà cũ hậu hoa viên giếng cổ phía dưới, Thẩm Thanh, Thẩm Nhị Nương, Trầm Vân Nương ở đằng kia trong thạch thất ngồi đối diện nhau.

"Hơi quá đáng, bên ngoài những người kia có thể nào như vậy? Đều đi qua vài ngày rồi, còn nói được khó nghe như vậy?" Thẩm Nhị Nương mặt đẹp hiện hồng, bộ ngực sữa phập phồng, một bộ thờ phi phi hình dáng.

Trầm Vân Nương vốn là mặt đẹp ứng đồ liếc mắt nhìn Thẩm Thanh, sóng mắt lưu chuyển, lại nhìn hướng Nhị Nương: "Nhị Nương, người cũng biết bên ngoài những người kia nói hươu nói vượn, người tự không nên tức giận được không?"

"Không tốt!" Nhị Nương hừ lạnh một tiếng: "Ta nhanh bị những người kia làm tức chết, những người kia nói lung tung không quan trọng, chúng ta về sau còn thể nào đi ra ngoài gặp người? Ta đừng nói rồi, Vân Nương người thì sao? Hình Nhi đâu này? Nàng còn như vậy nhỏ, những cái kia thô tục bị nàng nghe thấy được, làm sao bây giờ?"

Trầm Vân Nương lông mày kẻ đen cau lại, than nhẹ một tiếng: "Ài, ta ngược lại không có gì, không để ý tới là được, hai ngày này ta không dám muốn

Hình Nhi đi ra ngoài, tựa lo lắng nàng ở bên ngoài nghe thấy những cái kia điên nói điên ngữ..."

Lúc này, bàn ngồi ở một bên Thâm Thanh do dự một chút, ngắt lời nói ra: "Nhị Nương, Vân Nương, bên ngoài những người kia nói, thật sự có khó nghe như vậy sao?"

Thâm Thanh mấy ngày nay một mực tại giếng cổ trong thạch thất cần tu khổ luyện, tất nhiên là không biết bên ngoài tung tin vịt.

Nhị Nương cùng Vân Nương nghe được hơi sững sờ, Nhị Nương khẽ gắt một tiếng, xấu hổ mang sắc giọng: "Như thế nào không khó nghe, thiếu gia, người mấy ngày nay không có đi ra ngoài, tự nhiên nghe không được, những người kia miệng bản lãnh, người nếu đã nghe được, nhất định sẽ khí xấu đấy! Ta cùng Vân Nương hai ngày này đều không có ý tứ đi ra ngoài, liền thảo được phổ đều đóng, tựa là không muốn nghe những cái kia thô tục!"

Một bên Trầm Vân Nương khuôn mặt đỏ bừng nhẹ gạt đầu, xem như phụ họa Nhị Nương thuyết pháp.

"Bọn hần nói tất cả mấy thứ gì đó?"

Thâm Thanh lời này vừa hỏi, hai cái mỹ thiếu phụ đón là ngẩn ngơ, đỏ bừng cả mặt, thẹn thùng một mảnh, cái đó không biết xấu hổ đem bên ngoài những cái kia cảm thấy khó xử điên lời nói nói cho hần nghe.

Nhìn hai cái mỹ thiếu phụ đỏ ửng khắp mặt, kiều diễm ướt át thẹn thùng hình dáng, Thâm Thanh kỳ nói: "Các người làm sao vậy? Sao không nói lời nào nha?"

Nghe Thâm Thanh truy vấn, Nhị Nương nhẹn không được mặt trắng không còn chút máu, sắc giọng: "Người hỏi nhiều như vậy làm gì vậy? Khó nghe như vậy lời, ta cùng Vân Nương mới không có ý tứ nói ra miệng đây này... Ta nói thiếu gia, người cũng đừng hỏi nữa, hảo hảo ở tại đây tu luyện a, ta cùng Vân Nương cũng ở nơi đây tu luyện, đợi chúng ta tu vi cao, xem ai còn dám ở chúng ta trước mặt loạn nói huyền thuyên!"

Nghe Nhị Nương vừa nói như vậy, Thâm Thanh có chút trầm ngâm một chút, nói ra: "Nói như vậy... Các người hai ngày này đóng cửa không xuất ra, cũng không có lại để cho Hình Nhi đi ra ngoài? Cũng là bởi vì bên ngoài có người nói chúng ta Thâm gia nói bậy? Mà ngay cả thảo được phổ cũng đóng?"

Nhị Nương mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, hô khẩu hương khí nói: "Cũng không phải là, trong nhà đợi, nghe không được tâm không phiền, cũng không cần đi theo những cái kia ở sau lưng chỉ trích nhân sinh khí!"

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Cách ý

Chương 22: Cách ý

Thâm Thanh tuy nhiên không biết bên ngoài truyền điên vì cái gì lời nói? Thô tục? Nhưng hần đã từng nhận thức qua bị người cười nhạo, mỉa mai, chỉ lưng lưng tư vị. Chỉ là, những người kia chỉ là miệng tiện, tuy nhiên làm cho người chán ghét, lại tội không đáng chết, cũng không thể tất cả đều giết chết a?

Lúc này, chỉ nghe Trầm Vân Nương nhẹ nhàng thở dài nói: "Nhị Nương, người vừa rồi nói không sai, chúng ta về sau thật đúng là phải cẩn thận làm rồi, tốt nhất thiếu ở bên ngoài lộ diện, miễn cho những người kia nhìn lên gặp chúng ta tựa hồ ngôn loạn ngữ..."

Nhị Nương cũng là than nhẹ một tiếng, hơi có chút bất đắc dĩ nói: "Vân Nương cái đó, lẫn mất qua nhất thời, lẫn mất qua cả đời sao? Ngấm lại thực gọi không người nào nại, bên ngoài những người kia không cần thiết ngừng, cái này Thanh Nguyên Thành đô giống như không có chúng ta dung thân chi địa rồi..."

Thâm Thanh nghe xong, hơi sững sờ, không khỏi hỏi: "Các người nói, thực sự nghiêm trọng như vậy?"

Hai cái mỹ thiếu phụ nghe xong, liếc nhau, sắc mặt hơi đỏ lên, khẽ gạt đầu.

Thâm Thanh gặp hai nữ gạt đầu thừa nhận, nhú mày, trong nội tâm đột nhiên tầm đó dâng lên một cái ý niệm trong đầu, mà ý nghĩ này càng ngày càng mãnh liệt.

Thâm Thanh trầm ngâm một chút, nói: "Đã các người đều nói bên ngoài đã không dung thân chi địa, nếu không, chúng ta tự ly khai Thanh Nguyên

Thành tốt rồi..."

"Ly khai Thanh Nguyên Thành?" Cái này đến phiên hai cái nữ thiếu phụ cũng sờ, lời này quá đột ngột, không khỏi các nàng không sờ.

Thẩm Thanh gật đầu nói: "Đúng vậy, ly khai Thanh Nguyên Thành, chúng ta Thẩm gia bởi vì ta nguyên nhân, gia sản bán bán, chỉ thứ đệ tử chạy chạy, tán tán, nếu không tự chuyển quãng hán hộ, đã xuống dốc được không thành bộ dáng, chúng ta lại tiếp tục dừng lại ở Thanh Nguyên Thành, còn không bằng đổi cái địa phương một lần nữa bắt đầu!"

"Đổi địa phương? Một lần nữa bắt đầu?" Nhị Nương bị Thẩm Thanh khiến cho chóng mặt nức ních, giọng dịu dàng hỏi: "Thiếu gia, vậy chúng ta đi chỗ nào? Không muốn cái này khu nhà cũ đến sao?"

Một bên Trầm Vân Nương cũng có chút phát mộng, mắt lộ nghi ngờ hỏi: "Thiếu gia, ý của ngươi là, chúng ta toàn bộ Thẩm gia đều dời đến một khác địa phương đây?"

"Không là cả Thẩm gia, theo ta, Nhị Nương, Vân Nương, Hinh Nhi, ah, còn có Tiểu Bích, tự chúng ta mấy cái ly khai Thanh Nguyên Thành!"

Trầm Vân Nương nghe vậy lại là sờ sờ, vội hỏi: "Tự mấy người chúng ta người? Cái kia những người khác đâu? Thẩm gia chỉ thứ đệ tử, còn có còn lại những cái gia quyến làm sao bây giờ?"

"Không cần phải xen vào còn lại những người kia, một đám không nên thân đồ vật, đã biết rõ ăn uống miễn phí, còn roi không được một cái tốt, trước kia ta tề liệt tại giường thời điểm, không ít bị đám kia gia hỏa mỉa mai cười nhạo, ta còn quản những người kia làm chi?"

Thẩm Thanh nghĩ tới những cái kia chỉ thứ đệ tử sắc mặt, cũng có chút khí không đánh một chỗ đến.

Thẩm Thanh chẳng muốn tại những cái kia ăn cây táo, rào cây sung đồ vật trên người tổn nhiều miệng lưỡi, ngữ khí có chút một chuyển, nhẹ nói nói: "Nhị Nương, Vân Nương, những năm này nếu không phải các ngươi chiếu cố ta, bảo hộ ta, chỉ sợ ta cũng sống không đến bây giờ, trong lòng ta, các ngươi chính là ta người thân nhất, cho nên, mặc kệ về sau như thế nào, ta đều tận lực nhất cố gắng qua lại báo các ngươi..."

Thẩm Thanh lời nói này nói rằng đến, thật là trọng tình trọng nghĩa, hai nữ nghe vào tai ở bên trong, cảm thấy có chút cảm động, trong mắt đồng đều toát ra một tia vui mừng vui vẻ.

"Cái kia... Chúng ta lúc nào ly khai tại đây? Đi đâu? Khu nhà cũ làm sao bây giờ? Thật sự mặc kệ còn lại những người kia sao?"

Trầm Vân Nương không sao cả ra khỏi nhà đi xa, nghe xong muốn dời xa Thanh Nguyên Thành, cảm thấy không khỏi ưu tư nhưng, hơn nữa nàng tính tình ôn nhu, trước kia cũng không biết những cái kia chỉ thứ gia quyến lưng công niệm của mình mặt, cảm thấy thật là không đành lòng, Thẩm Thanh nói mặc kệ, nhưng nàng hay vẫn là nhìn không được hỏi lên.

Thẩm Thanh có chút trầm ngâm hạ nói: "Chúng ta trước không cần phải gấp gấp lấy mạng đi, nơi này linh khí không tệ, còn có thể trước tu luyện một hồi, tranh thủ có thể ở chuyển cách nơi này trước khi, đem chúng ta tu vi có thể đề cao một điểm, về phần khu nhà cũ... Tự bán đi a, chúng ta sau khi rời đi cũng lưu chi vô dụng, về phần muốn đi địa phương, các ngươi đã quên, năm nay là Thiên Tinh Minh tuyển nhận đệ tử niên hạn, chúng ta tự đi Thiên Tinh Minh tổng mình báo danh hưởng ứng lệnh triệu tập..."

Một bên Nhị Nương nghe xong, vội hỏi: "Thiên Tinh Minh tổng mình? Thiếu gia, ngươi ý là đi Vạn An thành? Như thế nào đi xa như vậy địa phương? Tốt vài ngàn dặm mà đâu rồi, thiếu gia, muốn vào Thiên Tinh Minh, có thể tại Thanh Nguyên Thành báo danh nha..."

Nhị Nương nói đến chỗ này, có chút dừng lại áy ư, có chút nói không được nữa, nàng lúc trước còn nói tại Thanh Nguyên Thành không dung thân chi địa đây này.

Trong tâm niệm, Nhị Nương trong mắt bơi qua một tia thẹn đỏ mặt chỉ sắc, lời nói xoay chuyển, dịu dàng nói: "Ta tính toán toán, bây giờ là ba tháng năm nay Thiên Tinh Minh tuyển nhận đệ tử ứng tại tháng mười, Ân, chúng ta ít nhất được đề hai tháng trước xuất phát đây này..."

"Vậy thì sớm hai tháng lên đường đi, hiện tại chúng ta còn có một đoạn thời gian có thể ở chỗ này tu luyện..."

Thẩm Thanh nói đến đây, nhìn hướng Vân Nương nói: "Vân Nương, Thẩm gia những người còn lại liền từ ngươi đến an bài a, chúng ta lúc gần đi, lại phát điểm có thể an cư lạc nghiệp tiền tài, ngay tại chỗ phân phát tốt rồi..."

Vân Nương tính tình dịu dàng, thiện lương, nàng đã lo lắng những cái kia chỉ thứ đệ tử, Thẩm Thanh cũng tự theo Vân Nương ý, hưởng chi, còn lại đệ tử tuy là chỉ thứ, dù sao trên đầu treo rồi cái "Thẩm" họ, cũng sẽ không đem sự tình làm được quá tuyệt.

Vân Nương cảm giác được Thẩm Thanh là vì mình thiện tâm, cho Thẩm gia những cái kia chỉ thứ đệ tử lưu lại một con đường sống, trong nội tâm vui mừng, không khỏi mắt lộ khen ngợi chỉ sắc, sống mắt dịu dàng nhìn hán một cái.

Đã quyết định ly khai Thanh Nguyên Thành, Thẩm Thanh cùng hai nữ lại thương nghị một hồi, đại khái đã có lập kế hoạch.

Kế tiếp mấy ngày, ba người chân không bước ra khỏi nhà, trong mỗi ngày đều dưới đáy giếng trong thạch thất siêng năng tu luyện.

Toàn bộ trong hậu hoa viên, Thẩm Thanh bày ra "Tiểu Ngũ Hành trận" để ngựa quấy rầy, ngoại trừ nha hoàn Tiểu Bích đúng giờ đánh vào truyền âm phù triệu hoán ba người dùng cơm bên ngoài, không cần lo lắng người không có phận sự xông vào hậu hoa viên. Mà ngay cả niên kỷ còn nhỏ Hinh Nhi tựa

hồ cũng bị thụ lý, ngoan ngoãn nghe theo Vân Nương khuyên bảo, không hề đi ra ngoài chơi đùa, trong phòng chuyên tâm tu luyện...

... .

Bất tri bất giác, hơn mười ngày lặng lẽ trôi qua. Có dồi dào linh khí, có đan dược phụ trợ, Thẩm Thanh ba người tu vi đều có rõ ràng tăng trưởng.

Nhị Nương cùng Vân Nương tại đây tràn ngập linh khí thạch thất lúc tu luyện, Thẩm Thanh chẳng những đan dược quản đủ, thỉnh thoảng, còn chuyên môn hao phí chân khí, vận công trợ giúp hai nữ khôi thông gân mạch.

Tuy nhiên tại khôi thông gân mạch thời điểm khó tránh khỏi da thịt chạm nhau, thậm chí còn muốn đụng chạm lấy mẫn cảm bộ vị, nhưng vì tăng cường tu vi, sớm ngày đột phá, hai nữ hay vẫn là xấu hổ mang chất chất tùy ý Thẩm Thanh buông tay làm.

Cứ như vậy hơn mười ngày công phu, hai nữ tại Thẩm Thanh dưới sự trợ giúp, trước sau đột phá Tiên Thiên trung kỳ, đi vào Tiên Thiên hậu kỳ cảnh giới, chỉ đợi tu luyện đến hậu kỳ viên mãn, sẽ xảy đến ăn vào Tụ Linh đan, nhất cổ tác khí đột phá đến Luyện Khí kỳ!

Hai nữ tu vi đột nhiên tăng mạnh, Thẩm Thanh tu vi cũng không có trì trệ không tiến.

Thẩm Thanh dưới mắt là Luyện Khí kỳ một tầng tu vi, nội tình còn rất yếu, bất quá, gần đây trong khoảng thời gian này cần tu khổ luyện cũng không phải cho không, đan điền chân khí so sánh với trước kia nhưng lại ngưng thực không ít, cái kia huyết Khí Hải khiếu tựa hồ cũng có tơ buồng lỏng dấu hiệu.

Dựa theo 《Trường Xuân Quyết》chứa đựng, hần chỉ cần phá tan cái kia chỗ huyết Khí Hải khiếu, sẽ xảy đến đột phá đến Luyện Khí kỳ hai tầng.

Đột phá có hi vọng, Thẩm Thanh trong nội tâm hay vẫn là có chút mừng rỡ.

Đương nhiên, Thẩm Thanh tâm ở bên trong nhiều Thiếu Thanh sở, Luyện Khí kỳ mỗi tầng tu vi đột phá, nhìn như dễ dàng, kì thực rất khó, cần tu, đan dược, thiên địa linh khí, thậm chí cơ duyên thiếu một thứ cũng không được.

Thẩm Thanh trước mắt chủ tu công pháp có hai bộ, một bộ là 《Trường Xuân Quyết》, tiếp theo tự là tu luyện thần hồn 《Luyện Hồn Kinh》.

《Trường Xuân Quyết》nguồn gốc từ cái kia trương phương thuốc cổ, hần công pháp công chính bình thân, Thẩm Thanh Thành vi tu sĩ về sau, một mực làm từng bước tu luyện, ngược lại không có gặp được trở ngại gì.

Trong trường hợp đó 《Luyện Hồn Kinh》lại bất đồng, công pháp này chủ tu thần hồn, ngưng luyện thần thức, bởi vì Thẩm Thanh tu vi có hạn, kiến thức có hạn, tu luyện tự tương đối cố hết sức.

Hần một trong những nguyên nhân, tự là Thẩm Thanh thần hồn quá yếu, dựa theo công pháp chứa đựng, muốn muốn lớn mạnh thần hồn, còn cần Luyện Hồn Bình phụ trợ, thu nạp dùng âm hồn luyện chế mà thành Hồn Châu, do đó đạt tới lớn mạnh thần hồn, ngưng luyện thần thức mục đích.

Chỉ tiếc, Thẩm Thanh lần trước thu âm hồn toàn bộ bị "Đại Chùy" Ma đầu cho cắn nuốt, không có âm hồn chỗ luyện chế thành Hồn Châu dùng cho thu nạp, chỉ là làm từng bước tu luyện, tiến triển có thể nói thập phần chậm chạp.

Bất quá, Thẩm Thanh từ khi tu tập 《Luyện Hồn Kinh》về sau, tiến triển tuy chậm, cũng không phải không có nửa phần thu hoạch, ít nhất, hần dưới mắt đã nắm giữ đến ngưng luyện thần hồn thô thiển phương pháp.

Tự một chút như vậy thô thiển phương pháp, Thẩm Thanh mỗi lần dưới việc tu luyện đến, tự rõ ràng cảm giác được thần thức có chỗ tăng trưởng. Mà thần thức tăng trưởng, hiệu quả rõ ràng, bất kể là thi triển Khu Ma thuật, hay vẫn là ngự khí thuật, Thẩm Thanh đều cảm giác được nhẹ nhõm không ít, mà ngay cả chân khí tiêu hao tựa hồ cũng có thể giảm bớt một lượng thành.

Có trước đây đề, 《Luyện Hồn Kinh》tu luyện tuy là gian khổ không dễ, Thẩm Thanh ném đến ngon ngọt, vẫn là kiên nhẫn, mỗi ngày đều rút ra có định thời gian, tu luyện công pháp này.

Đương nhiên, Thẩm Thanh trừ mỗi ngày tu luyện 《Trường Xuân Quyết》cùng với 《Luyện Hồn Kinh》hai bộ chủ tu công pháp bên ngoài, thời gian nhàn hạ, tất thì đem tinh lực đặt ở khác công pháp bên trên.

Trước trận theo Từ Huyết Hoang Nguyên trở về, Thẩm Thanh đại nạn không chết, may mắn lấy rò, đạt được ba bộ công pháp, theo thứ tự là 《Cửu Âm Huyết Kinh》, 《Thiên Hương Mị Ảnh Quyết》, cùng với 《Âm Dương đoàn tụ bí quyết》.

Cái này ba bộ công pháp, một cái là công pháp quá tà ác, Thẩm Thanh không có ý định tu luyện; một cái là bởi vì là nữ tử sở tu luyện mị thuật công pháp, mà không thể tu luyện; còn có một tắc thì cần nam nữ song tu, bởi vì Thẩm Thanh làm cho không hiểu nhiều lắm cái kia chuyện nam nữ, không rõ lắm, cũng tự không thể nào tu luyện.

Thẩm Thanh tuy nhiên không muốn, không thể, hoặc là không hiểu cái này ba loại công pháp, nhưng cũng không ngại hần so với nghiên cứu, phong phú chính mình kiến thức. Trong đó công pháp nghĩ thông suốt chỗ, hay vẫn là cho Thẩm Thanh mang đến không ít gợi ý, cùng với một ít tâm đắc nhận thức, có thể nói lấy được ích lợi nhiều.

Bất quá, Thẩm Thanh cũng không có ở cái này ba loại công pháp bên trên hao phí qua nhiều thời giờ, dùng hần trước mắt tu vi trình độ, hần đem càng nhiều nửa tinh lực đều chủ yếu đặt ở đối với pháp thuật hữu ích, thiết thực bên trên.

Tỷ như "Liễm Ma Quyết ", phương pháp này thuật có thể thu liễm khí tức, biến ảo dung mạo, tu vi đến cao thâm chỗ, thậm chí có tàng hình hiệu quả.

Thẩm Thanh không làm gì rồi rảnh, tự siêng năng, siêng năng tu tập.

Ngoại trừ tu tập "Liễm Ma Quyết ", Thẩm Thanh phân biệt còn rút ra thời gian, dùng để quen thuộc, diễn luyện Khu Ma thuật, Hỏa Cầu Thuật, Triền Nhiều Thuật, Thổ Tường Thuật, cảm chế thuật vân...vân trụ cột pháp thuật bên trên

Tóm lại, dưới đáy giếng trong thạch thất, Thẩm Thanh đem mỗi ngày bài học đều an bài được tràn đầy, chỉ đợi ngày sau đi xa, bao nhiêu có chút phòng thân bảo vệ tánh mạng đích thủ đoạn.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Ra ngoài

Chương 23: Ra ngoài

Con đường tu luyện, căng chặt có đạo.

Thẩm Thanh hôm nay dưới việc tu luyện đến, phát hiện mình bất kể là tu luyện 《 Trường Xuân Quyết 》 hay vẫn là 《 Luyện Hồn Kinh 》 đều không có chút nào tiến triển.

Tu luyện 《 Trường Xuân Quyết 》 không có tiến triển, Thẩm Thanh tâm biết chính mình hai ngày đan được gặm được tương đối nhiều, tu vi tăng trưởng quá nhanh liệt, đã chạm đến đến Luyện Khí hai tầng bình chương, đột phá không được, chỉ có thể tồn từ từ tích lũy, đãi tích lũy đã đủ rồi, tự nhiên nước chảy thành sông.

Mà 《 Luyện Hồn Kinh 》 không được tiến thêm, tự nhiên là không có âm hồn chỗ luyện chế ra Hồn Châu dùng cho thu nạp.

Dùng trước mắt cái này tình huống, thần hồn của mình nếu muốn ở trong thời gian ngắn có chỗ bỏ ích, chỉ là ngồi xuống tu luyện là vô dụng thôi , nhất định phải đi ra ngoài hoạt động một chút rồi.

Xem ra, còn phải lại đi một chuyến "Tử Huyết Hoang Nguyên ", nghĩ biện pháp nhiều thu điểm âm hồn mới được là.

Trong nội tâm đang cân nhắc, Thẩm Thanh hướng hai nữ tu luyện hang đá nhìn tới, gặp hai nữ xếp bằng ở hang đá ở bên trong nhắm mắt tu luyện, không thể quấy nhiễu, vì vậy, lưu lại một đạo truyền âm phù nói rõ đi về phía về sau, tự đứng dậy ly khai thạch thất.

Nhảy ra miệng giếng, bên ngoài Thiên Lam như giặt rửa, vân sợi thô từng mảnh, là cái khó được thời tiết tốt.

Thẩm Thanh tiện tay thu Tiểu Ngũ Hành trận, khinh thường cùng Thẩm gia những cái kia chỉ thứ đối mặt, trực tiếp theo hậu hoa viên tường viện phi nhảy ra.

Theo sau phố một đường đi nhanh, không bao lâu, tự ra Thanh Nguyên Thành.

Thẩm Thanh những ngày này tu luyện hiệu quả rõ ràng, dựa theo trước kia cước trình, theo Thanh Nguyên Thành đến Đại Thanh Sơn cứ điểm cần hơn một canh giờ, hôm nay, một canh giờ không đến, Đại Thanh Sơn cứ điểm tự nhưng đã ở nhìn qua.

Chỉ là, đoạn đường này tới, tiến về trước Đại Thanh Sơn người nếu so với lần trước muốn nhiều, hoặc một mình một người, hoặc hai người thành đôi, hoặc tốp năm tốp ba.

Ngoại trừ có không ít phạm nhân tu giả, Luyện Khí kỳ tu sĩ cũng là số lượng không ít, thỉnh thoảng có thể nhìn đến tu sĩ ngự kiếm phi hành độn quang.

Thẩm Thanh đang kỳ quái cái này tiến về trước Đại Thanh Sơn nhân số so sánh với lần nhiều đồng thời, nhìn đến trên bầu trời cái kia từng đạo độn quang thỉnh thoảng xẹt qua, quả thực làm hắn tốt một hồi trống mà thêm.

Đáng tiếc, hẳn trước mắt hay vẫn là Luyện Khí một tầng thái điều, chân khí trong cơ thể còn chưa đủ để dùng chèo chống hẳn ngự kiếm phi hành.

Thẩm Thanh tiến vào cứ điểm, thấy sắc trời còn sớm, không có nóng lòng tiến về trước Đại Thanh Sơn, mà là đang nhét nội phùng thị đi dạo .

Phường thị ở trong, người đến người đi, hàng via hè dày đặc, rao hàng âm thanh liên tiếp, hai bên đường cửa hàng thỉnh thoảng có người ra ra vào vào, dòng người như trôi đưa, nhất phái phồn hoa chi cảnh tượng.

Dùng Thảm Thanh dưới mắt thân gia, vào điểm phổ hiển nhiên còn có chút xa xỉ, chỉ có thể ở những cái kia ven đường hàng via hè bên trên dạo chơi, đến một lần được thêm kiến thức, thứ hai xem có thể hay không đào điểm hàng tiện nghi rẻ tiền.

Đi dạo đến một chỗ bán đan dược hàng via hè, Thảm Thanh dừng bước, cùng chủ quán một phen cò kè mặc cả, bỏ ra hai mươi miếng Hạ phẩm linh thạch mua sắm một lọ Bồ Khí Đan.

Thảm Thanh cũng không thiếu Luyện Khí sơ kỳ đan dược, nhưng bổ sung chân khí trong cơ thể đan dược nhưng lại không có, nghĩ đến chính mình tu vi nông cạn, hơi chút thì triển mấy thứ pháp thuật, chân khí không sai biệt lắm muốn khô cạn thấy đấy, có Bồ Khí Đan bổ sung chân khí, tiến về trước Từ Huyết Hoang Nguyên, trong nội tâm bao nhiêu muốn an tâm một điểm.

Mua sắm Bồ Khí Đan, Thảm Thanh tiếp tục đi dạo, trong đó một nhà bán phù lục hàng via hè đưa tới Thảm Thanh hứng thú.

Thảm Thanh từng tại 《Tu Chân Trụ Cột Chân Giải》ở bên trong đã từng gặp phù lục hữu ích, thiết thực phương pháp.

Sách vở ghi lại, phù lục, là duy nhất một lần tiêu hao phẩm, dùng da thú, thú huyết làm dẫn, lại phụ dùng bản thân chân khí, dùng đặc chế phù bút tiến hành chú thuật luyện chế mà thành.

Phù lục phân sơ giai, trung giai, đẳng cấp cao ba phẩm giai, lại dùng công kích hình, loại hình phòng ngự hai đại loại phù lục làm chủ. Ngoại trừ công thủ hai đại loại chủ phù lục, còn có phụ trợ hình phù lục, tỷ như Ngũ Hành độn phù, Âm Thân Phù, Thần Hành Phù vân...vân.

Thảm Thanh đi vào bán phù lục quầy hàng trước, gặp bán tất cả đều là sơ giai phù lục, trung giai đã ngoài phù lục, đoán chừng cũng chỉ có trong cửa hàng mới có bán ra, hàng via hè bên trên xác nhận khó gặp.

Hỏi thăm giá, giá cả cũng không phải quý, sơ giai phù lục mười cái chỉ cần hai quả Hạ phẩm linh thạch.

Thảm Thanh âm thầm quan sát thoáng một phát, mua sắm sơ cấp phù lục người phần lớn dùng phạm nhân tu giả làm chủ, mà Luyện Khí kỳ tu sĩ kèm theo pháp thuật, tự nhiên không nên uy lực không được sơ cấp phù lục.

Thảm Thanh tuy là Luyện Khí một tầng tu vi, nhưng tốt xấu hội mấy thứ công thủ thủ đoạn, sẽ không hoa cái này tiền tiêu uống phí, bắt quá, hấn đối với quầy hàng bên trên chỗ bán sơ giai phụ trợ hình phù lục ngược lại là tâm động không thôi.

Thảm Thanh lần trước tại phường thị đi dạo đã từng nhìn thấy qua bán phù lục hàng via hè, không biết làm sao xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, không duyên có đã gặp phải không ít bạch nhãn.

Hiện nay, trong ví bao nhiêu có mấy cái, Thảm Thanh cũng là không keo kiệt linh thạch, trốn chạy để khỏi chết dùng Ngũ Hành độn phù đồng dạng mua sắm lưỡng trương, giá trị tốc độ Thần Hành Phù cũng mua sắm hơn mười trương.

Trong Túi Trữ Vật có công thủ Pháp Khí, có bổ sung chân khí đan dược, còn đã có trốn chạy để khỏi chết chi dụng độn phù, cái này một chuyển tiến Đại Thanh Sơn, lực lượng muốn so với lần trước đủ không ít.

Thảm Thanh đánh tiểu tự bị phán án bệnh nan y chết tri hoãn, khó khăn chịu đựng đến bây giờ không có quả điều, tự nhiên so người bình thường sợ chết nhiều lắm, hơn nữa trước một lần đi ra ngoài tự gặp tai bay vạ gió, đến nay còn lòng còn sợ hãi, làm hấn không thể không nhiều làm chuẩn bị, coi chừng làm việc.

Ly khai phù lục quầy hàng, Thảm Thanh cũng không có ý định lại đi dạo xuống dưới, trong phường thị thứ tốt quá nhiều, hấn lo lắng lại đi dạo xuống dưới, trong Túi Trữ Vật linh thạch sợ là giữ không được.

Quay người hướng đi thông Đại Thanh Sơn lối đi ra bước đi, đi chưa được mấy bước, chỉ thấy phía trước một chỗ rộng rãi trên đất trống tụ tập không ít người, nữ có nam có, trẻ có già có, liếc nhìn lại, ước chừng mấy trăm người, trong đó không ít người vẫn còn lớn tiếng hét lớn cái gì?

"Tiến về trước Từ Huyết Hoang Nguyên tổ đội rồi, cần Luyện Khí kỳ một tầng đến tầng ba gia nhập!"

"Tổ tinh anh đội, cổ chiến trường! Luyện Khí tầng ba đã ngoài nhập!"

"Ba thiếu một, cổ chiến trường, Luyện Khí vừa tới hai tầng chạy nhanh!"

"Khê kéo năm, bản thân Luyện Khí kỳ tầng bốn, chỉ đem Luyện Khí kỳ tầng ba phía dưới, Tiên Thiên cảnh chờ quầy rầy!"

"Tiến về trước cổ chiến trường, mười người làm hạn định, Tiên Thiên cảnh giao năm miếng Hạ phẩm linh thạch có thể nhập!"

Thảm Thanh nghe đến đó, thật là kỳ quái, lại cảm ứng được trong đám người có không ít cường hoành khí tức, không khỏi hít sâu một hơi, như thế nào toát ra nhiều như vậy Luyện Khí tu sĩ?

Thảm Thanh lần trước lúc đến, bắt quá chỉ có rải rác hơn mười tên Luyện Khí kỳ tu sĩ mà thôi, đáng vẻ này như vậy tụ tập có nhiều như thế? Nhìn trước mắt cái này quang cảnh, tầng ba đã ngoài Luyện Khí trung kỳ tu sĩ tựa hồ cũng không ít.

Hơn nữa, nghe những người kia hét to tổ đội, cùng chính mình muốn đi địa phương nhất trí, không khỏi cảm thấy lo sợ bất an.

Thẩm Thanh từ khi được chứng kiến áo đen nam tử tàn nhẫn về sau, biết rõ Luyện Khí sơ kỳ cùng Luyện Khí trung kỳ chênh lệch, muốn nói Luyện Khí kỳ phía dưới đều là con sâu cái kiến, cái kia Luyện Khí sơ kỳ chống lại Luyện Khí trung kỳ, đoán chừng cũng là bị miểu sát phần.

Nhìn trên đất trống đám kia từ tu sĩ đều là tiến về trước Từ Huyết Hoang Nguyên cổ chiến trường, cái gọi là một khi bị xà, mười năm sợ thùng giềng, tu sĩ tầm đó giết người cướp của sự tình lúc có phát sinh, dùng hấn Luyện Khí một tầng tu vi, còn chưa đủ lạnh kẻ răng đầy.

Thẩm Thanh tâm hạ lo sợ, do dự mà còn muốn không cần tiếp tục phía dưới hành trình?

Thẩm Thanh một mình một người đứng tại đất trống biên giới đang do dự lầy, lại không chú ý tới, cái kia đang tại hét to "Ba thiếu một" hoàng y tu sĩ đã chú ý tới hấn.

Hoàng y tu sĩ tuổi chừng 30 hứa, lông mày dài hạng mục chi tiết, dáng người gầy còm, gặp thẩm danh sách độc nhất người, dò xét ra hấn chỉ có Luyện Khí một tầng tu vi, con mắt lập tức sáng ngời, bước nhanh tới.

"Đạo hữu, đi Từ Huyết Hoang Nguyên sao?" Hoàng y nam tử chưa tới phụ cận, tựa rất nhiệt tình chiêu hô ra tiếng.

Đạo hữu? Thẩm Thanh trước là nao nao, đi theo mới kịp phản ứng, cái kia hoàng y nam tử là ở mời đến chính mình.

Thẩm Thanh thoáng thả ra thần thức, cảm ứng được hoàng y nam tử tu vi là Luyện Khí hai tầng, cảm thấy an tâm một chút, không đáp hồi lại: "Vị đạo hữu này, tại hạ lần trước đi Từ Huyết Hoang Nguyên, tựa hồ không có nhiều người như vậy, lúc này nhìn, như thế nào giống như đều là đi Từ Huyết Hoang Nguyên hay sao?"

Hoàng y nam tử nghe được nao nao: "Đạo hữu, ngươi còn không biết?"

"Biết rõ cái gì?"

"Ah, đạo hữu là từ nơi khác chạy đến a? Khó trách ngươi không biết cái kia Từ Huyết Hoang Nguyên phát sinh sự tình, nói như vậy, năm ngày trước, Từ Huyết Hoang Nguyên ở bên trong cổ chiến trường ở chỗ sâu trong xuất hiện dị tượng, từ khí trùng thiên, nghe nói là dị bảo hiện thế."

"Lúc ấy, có hơn mười tên tu sĩ ngay tại cổ chiến trường phụ cận, phát hiện dị thường, vì vậy tiến về trước dò xét, kết quả phát hiện cổ chiến trường ở chỗ sâu trong xuất hiện một cái cự đại địa huyết. Cái kia từ khí đúng là theo cái kia địa huyết lao ra, cái kia hơn mười tên tu sĩ trước sau tiến vào địa huyết, hai ngày về sau, cũng chỉ có ba gã tu sĩ đi ra, còn lại tu sĩ tắc thì rốt cuộc không có người nhìn thấy, cũng không biết là vẫn lạc tại bên trong? Hay vẫn là cái khác nguyên nhân gì..."

Hoàng y nam tử nói đến đây, nuốt nhỏ nước miếng, nói tiếp: "Bất quá, tuy nói chỉ có ba gã tu sĩ đi ra, nhưng nghe nói cái kia ba gã tu sĩ ở đằng kia địa huyết ở bên trong nhưng lại thu hoạch tương đối khá, Linh Dược, cổ bảo, dị bảo được không ít."

"Nghe cái kia ba gã tu sĩ theo như lời, cái kia địa huyết xác nhận một chỗ Thượng Cổ di chỉ cửa vào, niên đại so cổ chiến trường còn muốn đã lâu, tại hạ còn nghe nói, trong địa huyết không gian cực lớn, tựa hồ còn phân ra vài tầng, cái kia ba gã tu sĩ chỉ xác minh một ít miếng đất phương tựa thu hoạch không ít. Cái này không, tin tức một truyền ra, phương viên mấy ngàn dặm tu sĩ đều chạy tới rồi..."

"Như thế nào đây? Đạo hữu, có hứng thú theo chúng ta cùng một chỗ tiến cái kia địa huyết thám hiểm đào bảo sao?" Hoàng y nam tử vừa nhắc tới đào bảo, con mắt một hồi tỏa sáng.

Địa huyết? Thượng Cổ di tích? Đào bảo?

Thẩm Thanh nhàn rảnh vô sự, từng đọc thuộc lòng 《Cửu Châu nguyên kỷ》, bao nhiêu biết được cái này Cửu Châu đại lục bên trên ngoại trừ Bì Cảnh hiểm địa trải rộng, còn có Thượng Cổ di tích cùng với cổ tu động phủ che giấu ở giữa, mà vô số thiên tài địa bảo, kỳ trân linh túy, cổ bảo dị bảo phần lớn tụ tàng vào trong đó.

Tu sĩ nghịch thiên mà đi, cầu lấy trường sinh chi đạo, cần phần đông thiên tài địa bảo, đại lượng kỳ trân linh túy đến phụ trợ. Mà Cửu Châu đại lục tu chân tài nguyên, phần lớn tại hiểm cảnh mật địa, hoang dã trong rừng rậm, tu sĩ muốn đạt được tu chân tài nguyên, phải trèo non lội suối, xâm nhập hiểm cảnh ác đày, để mạng lại đổi, có thể nói từng bước gian khổ.

Với tư cách tu sĩ, ai không muốn trường sinh bất tử, vĩnh tồn hậu thế? Ai không muốn tu vi kinh thiên, bao quát chúng sinh?

Trăm ngàn năm qua, một khi Thượng Cổ di tích hiện thế, phần đông tu sĩ tuyệt đối là chạy theo như vịt, tranh nhau tiến lên, đơn giản là muốn từ ở bên trong lấy được kỳ trân dị bảo, để tăng tiến tu vi, cầu được một tia trường sinh cơ duyên.

Thẩm Thanh với tư cách tu sĩ một thành viên, giấu lại Thượng Cổ di chỉ ở bên trong những cái kia vô chủ thiên tài địa bảo, kỳ trân linh túy chờ đợi người hữu duyên đi phát hiện, đi thu hoạch, muốn nói không tâm động, đó là giả dối...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Giết người tự là đơn giản như vậy

Chương 24: Giết người tự là đơn giản như vậy

Đã tâm động, Thẩm Thanh tâm ở bên trong đã có so đo, có chút trầm ngâm xuống, nói: "Xin hỏi vị đạo hữu này, trừ ngươi ra, còn có ai muốn đi chỗ đó địa huyết?"

Hoàng y tu sĩ vội hỏi: "Còn có hai người, tại hạ ý định chỉ tổ bốn người, hiện tại ba thiếu một, tính cả ngươi, có thể xuất phát, ừ, tại hạ đồng bạn đang ở đó bên cạnh,"

Hoàng y tu sĩ nói xong, hướng sau lưng không phương hướng chỉ chỉ.

Thẩm Thanh theo hần chỗ chỉ phương hướng nhìn tới, gấp cách đó không xa một gã Thanh y lão giả cùng một gã cô gái áo tím đứng ở nơi đó.

Cái kia Thanh y lão giả tóc trắng xoá, nếp nhăn đầy mặt, nhìn trũng đi có chút chất phác, mà cái kia cô gái áo tím thì là cái mỹ mạo thiếu phụ, bộ ngực sữa cao ngất, thân thể thướt tha, vũ mị chọc người, có phần có vài phần động lòng người phong tình.

Hai người kia tựa hồ một mực chú ý bên này, gặp Thẩm Thanh nhìn đi qua, hai người trên mặt thân mật hướng về phía hần quai hàm thủ ý bảo.

Thẩm Thanh cũng khẽ gật đầu, xem như đáp lại, đồng thời, thi triển Thức Linh Thuật có chút quét qua, lão giả kia cùng cô gái áo tím tu vi tự dò xét điều tra ra.

Không nghĩ tới, cái kia Thanh y lão giả mấy tuổi khá lớn, tu vi lại cùng chính mình đồng dạng, chỉ là Luyện Khí kỳ một tầng, cái kia cô gái áo tím ngược lại là có Luyện Khí hai tầng tu vi.

Tính cả trước mắt người này hoàng y tu sĩ, cái này tổ người tu vi cao nhất cũng tự Luyện Khí hai tầng, tu vi chỉ thua kém một tầng, Thẩm Thanh thoáng so sánh yên tâm, lại tưởng tượng, đoán chừng cái này hoàng y tu sĩ lôi kéo chính mình nhập bọn, hơn phân nửa cũng là bởi vì chính mình tu vi thấp cạ, không có cái uy hiếp gì nguyên nhân.

Cảm thấy đã có lập kế hoạch, Thẩm Thanh cũng tự không hề sĩ diện cãi láo, gật đầu đồng ý nhập bọn.

Hoàng y tu sĩ gặp Thẩm Thanh đồng ý, mắt lộ sắc mặt vui mừng, đi theo liền hướng cách đó không xa chờ đồng bạn vẫy vẫy tay, ý bảo hai người tới.

Đãi lão giả kia cùng cô gái áo tím đã đến chỗ gần, hoàng y tu sĩ nhiệt tình vì Thẩm Thanh giới thiệu .

"Vị này chính là Vương Lão Thực Vương đạo hữu, vị này chính là Trần Tư Nghi Trần tiên tử, tại hạ Hoàng Thạch, không biết đạo hữu xưng hô như thế nào?"

"Tại hạ họ Thẩm..." Thẩm Thanh nói cái họ, chưa nói danh tự.

Cái kia tự xưng Hoàng Thạch tu sĩ lo lắng, cười nói: "Nguyên lai là Thẩm đạo hữu, đúng rồi, không biết Thẩm đạo hữu hay không còn có chuẩn bị sự việc? Nếu như không có, chúng ta cái này xuất phát như thế nào?"

"Tại hạ không có gì hay chuẩn bị, cái này lên đường đi." Đã vào hỏa, Thẩm Thanh biểu hiện được rất là dứt khoát, tuyệt không dây dưa dài dòng.

Thẩm Thanh đáp lại dứt khoát, Hoàng Thạch bọn người cũng không hề nói nhảm, một chuyển bốn người hướng Đại Thanh Sơn cứ điểm cửa ra vào bước đi.

Trên đường, Hoàng Thạch đem tổ đội cần phải chú ý hạng mục công việc đơn giản rõ ràng nói tóm tắt cho Thẩm Thanh tự thuật một lần, tỷ như phân công hợp tác, lợi ích phân phối các loại công việc, mà Hoàng Thạch bản thân với tư cách triệu tập người, việc đáng làm thì phải làm trở thành chi tiểu đội chủ yếu người nói chuyện.

Đối với cái này, Thẩm Thanh, Vương Lão Thực, Trần Tư Nghi ba người đều không dị nghị.

Bốn người phân biệt giao nộp hết linh thạch đi ra khỏi cứ điểm cửa ra vào, phân biệt chuẩn phương hướng, thi triển thân pháp, hướng Đại Thanh Sơn nội lao đi.

Một đường xuyên đeo lâm qua khe, ước chừng gần một canh giờ, đã đến "Tử Huyết Hoang Nguyên" biên giới khu vực.

Giờ phút này, bên này duyên khu vực đã tụ tập không ít người, đông một đồng, tây một đồng, hoặc đứng hoặc ngồi, phân biệt rõ ràng, không có can thiệp lẫn nhau, thỉnh thoảng, còn có thể nhìn thấy vài đạo nhanh chóng thân ảnh lóe lên phía dưới, tựa trốn vào Tử Huyết Hoang Nguyên cái kia bốc lên lượn lờ trong sương mù.

Thảm Thanh bốn người một đường chạy vội tới, cũng không ngừng, chân khí tiêu hao không ít, vì vậy bốn người tuyền cái hơi lộ ra thanh tịnh đất trống, ngồi xếp bằng xuống, riêng phần mình khôi phục chân khí.

Cũng không lâu lắm, Thảm Thanh bốn người trước sau đem chân khí hồi phục đến viên mãn trạng thái, Hoàng Thạch thấy mọi người đã tốt, đứng dậy nói ra: "Chư vị, chúng ta cái này tiến cô chiến trường a..."

Vừa dứt lời, lúc này, cách đó không xa đột nhiên truyền đến một hồi kinh hô ồn ào thanh âm

Thảm Thanh bốn người phóng nhãn nhìn lại, chỉ thấy khoảng cách nơi này ước chừng hơn hai mươi trượng một mảnh trên đất trống, một đám tu sĩ đang tại cái kia tranh chấp cái gì?

Đám kia tu sĩ chia làm vài gầy, hoặc ba năm người, hoặc bảy tám người, ít nhất chỉ có ba người, tối đa là quy tắc có hơn mười người nhiều.

Giờ phút này, cái kia vài nhóm người chánh hợp cùng một chỗ cùng ít nhất ba người giằng co.

Người nọ mấy ít nhất ba người chính giữa, dẫn đầu chính là một gã tướng mạo anh tuấn, có chút tuổi trẻ áo trắng thanh niên, tại hấn hai bên trái phải, đứng thẳng hai gã áo tím trung niên nam tử, như là tùy tùng.

Nhưng rất kỳ quái chính là, giờ phút này lấy nhiều vậy thiếu, nhiều người ngược lại mất lộ sợ hãi, sợ hãi rụt rè, giẫm chân tại chỗ.

Đương nhiên, cái kia nhóm người mấy chúng nhiều người chính giữa, cũng có vài tên tu sĩ trên mặt cảm giận chỉ sắc, trong đó một gã hình dạng hào phóng nam tử hướng về phía cái kia áo trắng thanh niên cả giận nói: "Tiểu tử, ngươi cho rằng ngươi là ai? Dựa vào cái gì muốn chúng ta nghe ngươi hay sao?"

Cái kia áo trắng thanh niên đang đưa một thanh quạt xếp, xùy cười một tiếng, chậm rì rì mà nói: "Dựa vào cái gì? Bằng ta Bạch Vân Tông tên tuổi, bằng Bồn thiếu chủ một người có thể đã diệt các ngươi tất cả mọi người! Ngươi có thể minh bạch?"

Bạch Vân Tông? Thiếu chủ?

Cái kia áo trắng thanh niên vừa mới nói xong, đám kia tu sĩ nhao nhao hít sâu một hơi.

Linh Châu Bạch Vân Tông, có vài tên Kim Đan tu sĩ tọa trấn uy tín lâu năm tông môn một trong, muốn đối kháng, đầu tiên được cân nhắc phải chăng chịu đựng được khỏi Kim Đan tu sĩ lửa giận!

Cái kia hào phóng nam tử tựa hồ cũng đã được nghe nói Bạch Vân Tông tên tuổi, sắc mặt hơi đổi, nhưng trong miệng lại không chịu chịu thua nói: "Cho dù ngươi là Bạch Vân Tông Thiếu chủ, ... Cũng không thể ép buộc!"

Cái kia áo trắng thanh niên quạt xếp nhẹ lay động, cười hắc hắc: "Bồn thiếu chủ tự ép buộc rồi, ngươi có thể làm khó dễ được ta?"

"Ngươi! Ngươi..." Hào phóng nam tử mặt trưởng đến đỏ bừng, lại "Ngươi" không nổi nữa.

"Ngươi cái gì ngươi? Oa táo!"

Áo trắng thanh niên vừa mới nói xong, đột nhiên, thân hình nhoáng một cái, tựa quý dị xuất hiện ở đằng kia hào phóng nam tử bên cạnh thân, ngay sau đó một đạo bạch quang lóe lên, cái kia bạch quang trong chớp lát chui vào hào phóng nam tử phần cổ, "Xùy~" một tiếng, huyết quang đột nhiên tránh tầm đó, một cái đầu lâu phóng lên trời!

Nói thì chậm, đó là nhanh, trong nháy mắt, hào phóng nam tử đã là đầu thân chỗ khác biệt, chỉ thấy cái kia không đầu chỗ cổ máu tươi bão táp, thân thể lại đứng ở đó chậm chạp không có ngã xuống.

Giết người tựa là đơn giản như vậy, mà lại không hề dấu hiệu!

Mà giờ khắc này, cái kia áo trắng thanh niên không biết lúc nào đã trở lại tại chỗ, quạt xếp nhẹ lay động, quả nhiên là tiêu sái vạn phần, tựa cùng chuyện gì đều không có phát sinh đồng dạng.

Đám kia tu sĩ thấy cái kia áo trắng thanh niên ra tay tàn nhẫn, nhưng lại không rên một tiếng, nguyên một đám nhao nhao lui về phía sau, rất sợ gặp hồ cá chi hại, không có một người dám lên tiếng chỉ trích.

Cách đó không xa Thảm Thanh bọn người nhìn đến tình huống, không khỏi ngơ ngác nhìn ta liếc, ta coi ngươi liếc, trong mắt cùng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Luyện Khí tầng bảy!

Thảm Thanh dò xét ra áo trắng thanh niên tu vi, một lòng thẳng chìm đến đáy cốc, phải biết rằng, cái kia hào phóng nam tử thế nhưng mà Luyện Khí tầng

bốn tu vi, tại Luyện Khí tầng bảy áo trắng thanh niên trước mặt, cơ hồ không có phản ứng tự bị miểu sát! Đối lại là mình, đối phương chỉ cần động động đầu ngón tay, chính mình chỉ sợ liền cận kề đều không thừa.

Rung động! Thảm Thanh lần nữa kiến thức đến tu vi cấp độ chỗ sinh ra chênh lệch, cùng với nhân mạng tiện như tờ giấy tàn khốc, trong nội tâm phát lạnh đồng thời, không khỏi thật dài thở dài một hơi.

Chính mình Luyện Khí một tầng tu vi, thật đúng là cận kề rốt cuộc ah!

Ngay tại Thảm Thanh tâm ở bên trong phát lạnh thời điểm, lúc này, chỉ nghe cái kia áo trắng thanh niên chậm rãi nói ra: "Còn có ai không phục? Không phục tự đứng ra, lại để cho Bồn thiếu chủ hảo hảo nghĩ kĩ!"

Rất hiển nhiên, áo trắng thanh niên giết người lập uy trước đây, mà lại bởi cảnh vững chắc, đám kia tu sĩ nguyên một đám cảm như hén, không có một cái dám lung tung lên tiếng tìm tai vạ.

Áo trắng thanh niên thấy tình cảnh này, trong mắt không khỏi bơi qua một tia tốt sắc, ngao ngễ nói: "Không có người không phục đúng không? Cái kia tốt, từ giờ trở đi, các ngươi phải nghe theo Bồn thiếu chủ phân phó, tiến cổ chiến trường sự tình, tự do Bồn thiếu chủ đến an bài a..."

Áo trắng thanh niên bay bổng một câu, đám kia tu sĩ xem như đã có thuộc sở hữu.

"Ngươi, ngươi, còn ngươi nữa! Mấy người các ngươi, ở phía trước dò đường! Còn lại người các loại:đội đuổi kịp..." Áo trắng thanh niên không chút khách khí thò tay hư điểm, rất nhanh tự chọn vài tên tu sĩ đi ra.

Đang khi nói chuyện, cái kia áo trắng thanh niên ánh mắt chuyển động, lại hướng Thảm Thanh bọn người nơi ở nhìn chăm chú tới.

Tại Thảm Thanh bọn người phụ cận không xa, còn có hơn mười tên phân thành vài nhóm tu sĩ, thấy kia áo trắng nam tử ánh mắt nhìn quét tới, ánh mắt lướt qua, chúng tu sĩ thầm nghĩ "Khô thật ", cái đó còn dám tại nguyên chỗ dừng lại.

Cũng không gặp người mời đến, nguyên một đám làm chim thú tán, nhao nhao hướng màu tím Hoang Nguyên ở chỗ sâu trong bỏ chạy, sợ bị áo trắng thanh niên theo dõi .

Phụ cận một chúng tu sĩ rất nhanh đi, Thảm Thanh bốn người tự nhiên sẽ không tại chỗ cũ ngốc đứng đấy, bốn người tâm ý tương thông, liền ánh mắt đều không cần đối với thoáng một phát, tự dưới chân bơi mỡ, tốc độ bay nhanh đến lướt tiến vào cái kia không ngừng bốc lên trong sương mù...

Sương mù quay cuồng, kéo dài hơn mười dặm, ngoại trừ ánh mắt không rõ, chưa quen thuộc địa hình người dễ dàng mất phương hướng phương hướng bên ngoài, lại không nhiều lắm nguy hiểm.

Bất quá, phạm là thường xuyên qua lại "Tử Huyết Hoang Nguyên" người, ngược lại không cần lo lắng tại trong sương mù mất phương hướng phương hướng.

Thảm Thanh bốn người sợ bị áo trắng thanh niên cho nhìn chăm chăm vào, một đường không ngừng, một hơi xuyên qua sương mù tầng.

Xuyên qua sương mù tầng, tự là cổ chiến trường, đem làm Thảm Thanh bốn người ánh mắt khôi phục trạng thái bình thường, lúc này mới chậm dần tốc độ.

Nơi đây ở vào cổ chiến trường biên giới, cự ly này địa huyết chỗ, còn có gần nghìn dặm xa. Mà ven đường âm hôn tụ tập không nói, càng đến ở chỗ sâu trong, còn có lợi làm hại khát máu cương thi, dùng Thảm Thanh bốn người tu vi, muốn muốn bình an đến địa huyết chỗ, có thể nói gian nan.

Thảm Thanh là theo đại lưu, thật sự vào không được, tùy thời chuẩn bị rút khỏi, bất quá, triệu tập tổ đội Hoàng Thạch, hiển nhiên làm đầy đủ chuẩn bị, dùng bước lại, móc ra một cái ngọc giản.

"Chư vị, đây là tại hạ theo trong phường thị mua cổ chiến trường địa đồ, địa huyết vị trí cũng có đánh dấu, các vị trước phục chế xuống, trong nội tâm cũng tốt đều biết."

Hoàng Thạch nói xong, cầm trong tay ngọc giản trước ném cho mỹ phu nhân Trần Tư Nghi.

Trần Tư Nghi bàn tay trắng nõn vừa nhấc, nhiếp ở ngọc giản, vốn là hướng về phía Hoàng Thạch tự nhiên cười nói, đi theo mới thả ra thần thức thoáng dò xét thoáng một phát, sau đó, theo trong Túi Trữ Vật móc ra chỗ trống ngọc giản khác lục .

Rất nhanh, ngọc giản phục chế thỏa đáng, Trần Tư Di sóng mắt lưu chuyển, tiện tay đem Hoàng Thạch ngọc giản ném cho Vương Lão Thực về sau, lại đem mình khắc lục tốt ngọc giản đưa tới Thảm Thanh trước mặt.

"Trầm tiểu ca, có còn trống bạch ngọc giản sao?"

Trần Tư Nghi hình dạng vũ mị, tiếng nói ngọt ngào non nớt, thật là êm tai dễ nghe, nàng hỏi cái này lời nói ý tứ, hiển nhiên nhìn ra Thảm Thanh số tuổi thật sự không lớn, là cái vừa đi vào Luyện Khí kỳ thái điều.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Âm Hồn Bất Tán

Chương 25: Âm Hồn Bất Tán

"Đa tạ Trần tiên tử, tại hạ chuẩn bị ngọc giản."

Thẩm Thanh khách khí hướng cái kia Trần tư di nói âm thanh tạ, thò tay tiếp nhận ngọc giản, chỉ là tại tiếp ngọc giản thời điểm, lại cảm giác được Trần Tư Nghi cái kia hành tây non ngón tay ngọc, hữu ý vô ý tại chính mình trên ngón tay đụng chạm thoáng một phát.

Tuy là vừa chạm vào tức cách, nhưng lại có khác một phen ý tứ hàm xúc.

Thẩm Thanh tỉnh tỉnh hiểu hiểu, lo lắng, nhưng y nguyên có thể cảm giác được cái kia Thiên Thiên ngón tay ngọc ôn nhuận cùng trơn mềm, cảm giác thật là kỳ diệu.

Thẩm Thanh nhện không được liếc mắt Trần Tư Nghi liếc, cái nhìn này, vừa vặn cùng Trần Tư Nghi cái kia ngập nước mị nhãn chống lại, sóng mắt dụ dăng, mị thái mọc lan tràn, quả nhiên là câu người đoạt phách, nói không nên lời mị hoặc mê người!

Thẩm Thanh tâm ở bên trong không khỏi rung động, trong bụng, vậy mà không bị khổng chế dâng lên một cỗ nhiệt lưu.

Bụng dưới vô cớ nóng lên, phát nhiệt, Thẩm Thanh chợt cảm thấy không đúng, cảm thấy buồn bực, trong đầu có chút lóe lên.

Mị thuật! Nàng này đích thị là tu luyện cái gì mị thuật!

Thẩm Thanh từng nghiền cứu đọc qua 《 Thiên Hương Mị Ảnh Quyết 》, dựa theo 《 Thiên Hương Mị Ảnh Quyết 》 chú thích, tu luyện mị thuật nữ tử, một nhiều lần cười cười, một ánh mắt, một động tác, đều có thể khiến cho nam tử dục vọng, tu vi đến tình thâm chỗ, còn có thể làm nam tử sinh ra hoàn cảnh, mất phương hướng tại phần hồng trong xuân mộng, có thể nói giết người ở vô hình.

Cũng may Trần Tư Nghi mị thuật so sánh thô thiển, hơn nữa nàng cũng không phải cố ý làm, ngược lại không có làm cho Thẩm Thanh trầm mê đi vào.

Mặc dù là như vậy, Thẩm Thanh trong lúc lo lắng thiếu chút nữa trúng chiêu, không thể không đã khôi hoàn toàn tinh thần, mị thuật lợi hại, nhưng hắn là tại sách vở ở bên trong đạt được không ít nhắc nhở.

Thẩm Thanh cùng Trần Tư Nghi ở giữa tiểu mập mờ chỉ là một cái chớp mắt, nhưng hay vẫn là đã rơi vào Hoàng Thạch cùng Vương Lão Thực hai trong mắt người.

Hai người không khỏi liếc nhau, Hoàng Thạch trong mắt bôi qua một vẻ trào phúng, Vương Lão Thực ánh mắt lại không có gì biến hóa, ánh mắt đục ngầu, chất phác y nguyên.

Mọi người khác lục tốt rồi đồ, riêng phần mình cảm ngọc giản tinh tế xem xét, tiền đồ nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, khai mở không được nửa phần vui đùa.

Địa đồ đánh dấu so sánh kỹ càng, bởi vậy hướng tây, ước chừng hơn trăm dặm mà tả hữu, có một mảnh đầm lầy đầy, đầm lầy phương viên mấy trăm dặm, chẳng những âm hồn phần đông, còn có một chút yêu thú che dấu ở giữa.

Đãi Thẩm Thanh bọn người xem hết địa đồ, chỉ nghe Hoàng Thạch nói ra: "Chư vị, trên bản đồ cách nơi đây gần đây cái kia chỗ đầm lầy mà đều thấy được chưa? Dựa theo địa đồ chứa đựng, cái kia là chúng ta tất qua một chỗ hiểm địa. Đầm lầy mà yêu thú phần lớn thuộc về một, cấp hai yêu thú, so sánh phân tán, dùng chúng ta thực lực, đối phó cũng không khó, mặc dù đầu không lại, thoát thân vấn đề không lớn. Bất quá, cái kia chỗ đầm lầy Âm hồn số lượng phần đông, một khi bị vây sẽ rất khó may mắn thoát khỏi..."

Hoàng Thạch nói đến chỗ này, quét mắt Thẩm Thanh bọn người liếc, tay vừa lộn, lộ ra một kiện màu đỏ hình lưới Pháp Khí, nói tiếp: "Tại hạ chuẩn bị Hỏa Ngục lưới, miễn cưỡng nhưng đối với giao tiểu bầy âm hồn, nhiều hơn thì không được, cho nên, chúng ta được tận lực sợ bị âm hồn vây quanh. Tại hạ đem từ tục tũu giăng ở phía trước, đến lúc đó mong rằng các vị theo sát một điểm, một khi tụt lại phía sau, tại hạ là sẽ không quay đầu lại cứu người, đương nhiên, các vị nếu như chuẩn bị đối phó âm hồn chi vật, đó là không thể tốt hơn rồi..."

Tu Chân giới gần đây sự thật, Hoàng Thạch đem lời giăng đến chỗ sáng, Thẩm Thanh mặc dù có điểm không thói quen, nhưng lời nói đến nước này, cũng không thể nói gì hơn.

Cái kia Trần Tư Nghi cười duyên một tiếng, tay nhoáng một cái, trong tay nhiều hơn một đầu hồng nhật la khăn, giồn âm thanh nói: "Hoàng đạo hữu, không biết tiểu nữ tử cái này điệp hương khăn có thể hay không chống cự những cái kia âm hồn?"

Cái kia điệp hương khăn một thước vuông, thượng diện có thêu một chỉ ngũ thái ban lan Hồ Điệp, trông rất sống động, miêu tả sinh động.

Trần Tư Nghi ngữ mang hỏi thăm, nhưng trong ngôn ngữ lại lộ ra một tia tự tin, có chút run lên tay, cái kia điệp hương khăn lập tức tan mát ra một hồi phức Úc Hương khí.

Hương khí nhập mũi, Hoàng Thạch, Vương Lão Thực, liên quan Thẩm Thanh thần sắc đều hoảng hốt thoáng một phát, nguyên một đám lập tức sắc mặt biến hóa, ngừng thở, tranh thủ thời gian lui ra phía sau, không dám thấy nhiều biết rộng cái kia hương khí.

Hoàng Thạch cách khá xa xa, hướng về phía Trần Tư Nghi miễn cưỡng cười nói: "Đã Trần đạo hữu đã có phòng thân chi vật, tại hạ cũng yên tâm nhiều hơn, lúc này còn không dùng được, kính xin Trần đạo hữu thu cho thỏa đáng..."

Trần Tư Nghi khanh khách một tiếng, mị nhãn như tơ hoành Hoàng Thạch liếc, tay vừa lộn, thu hồi la khăn.

Hoàng Thạch gặp Trần Tư Nghi đem la khăn cất kỹ, thờ dài khẩu khí, nhìn Vương Lão Thực cùng Thẩm Thanh liếc, ý tứ rất rõ ràng, muốn nhìn một chút hai người phải chăng chuẩn bị đối phó âm hồn chi vật.

Vương Lão Thực gần đây chất phác, cũng không nói chuyện, tay vừa lộn, trong tay nhiều hơn một kiện kỳ phiến.

Cái kia kỳ phiến hắc khí lượn lờ, toàn thân biến thành màu đen, đón gió triển khai một cái chớp mắt, gió lạnh thâm thâm, quỷ khóc traten traten, làm cho người hàn khí ứa ra, nổi lên tầng tầng nổi da gà.

"Bách Quỷ Phiến!"

Hoàng Thạch kinh hô một tiếng, trong mắt bơi qua một tia cảnh giác, đi theo cười khan một tiếng nói: "Không tệ không tệ, đã có chuyên thu âm hồn ác quỷ Bách Quỷ Phiến, chúng ta qua đầm lầy hiểm địa phần thắng có nhiều thêm vài phần, không nghĩ tới, Vương Lão Thực đạo hữu vậy mà có được Ma Đạo bảo vật cái đó..."

Hoàng Thạch phía trước câu kia còn bình thường, đằng sau câu kia thì có điểm biến vị rồi, tất cả mọi người nghe được rõ ràng, Vương Lão Thực, tên không hợp thực ah.

Mà Vương Lão Thực lại đối với Hoàng Thạch không nhiều lắm phản ứng, đi theo sẽ đem Bách Quỷ Phiến thu trở về.

Hỏa Ngục lưới, điệp hương khăn, Bách Quỷ Phiến, Hoàng Thạch ba người phân biệt lộ ra đối phó âm hồn Pháp Khí, hơn nữa đều là Trung phẩm Pháp Khí. Một bên Thẩm Thanh không khỏi cảm thấy lo sợ, xem ra, ba người này cũng không phải cái gì đèn đã cạn dầu ah.

Đem làm Hoàng Thạch ba người nhìn hướng Thẩm Thanh lúc, Thẩm Thanh có chút do dự một chút, đem Luyện Hồn Bình triệu đi ra.

Cái này Luyện Hồn Bình đen sì, bề ngoài quả thực khó coi.

Hoàng Thạch ba người nhìn tốt một hồi, tựa hồ không nhận ra cái này đen sì bình là cái gì sự việc? Chỉ từ Luyện Hồn Bình pháp lực chấn động đoán được là kiện Hạ phẩm Pháp Khí, ngược lại không có nhìn ra cái gì trò đến.

"Trầm tiểu ca, ngươi đây là vật gì? Nhìn như là Ma Đạo chi vật..." Trần Tư Nghi sóng mắt dịu dàng, hơi tò mò hỏi.

"Ah, cái này bình nhi là ta trong lúc vô tình đoạt được, ta cũng không biết tên gì? Bất quá, cái này bình nhi có thể thu âm hồn..." Thẩm Thanh gặp Hoàng Thạch ba người tựa hồ không nhìn được vật ấy, trường tượng tượng, không có đem "Luyện Hồn Bình" đích danh xưng nói ra.

Trần Tư Nghi không vấn đề một tiếng, cũng không có nhiều hơn nữa hỏi, ngược lại là cái kia Vương Lão Thực liếc mắt mắt Luyện Hồn Bình, đục ngầu con mắt tựa hồ bơi qua một tia ánh sáng.

Lúc này, chỉ nghe Hoàng Thạch cười nói: "Thẩm đạo hữu ngược lại là thú vị, liên nhà mình dùng Pháp Khí cũng không nhận ra, bất quá cái này cũng không có gì, chỉ cần có thể đối phó âm hồn, chúng ta cũng nhiều hơn một phần bảo đảm không phải..."

Hoàng Thạch vốn là không có hy vọng xa vời Thẩm Thanh ba người xuất ra cái gì đối phó âm hồn Pháp Khí, gặp Thẩm Thanh ba người đều có Pháp Khí bàng thân, vì vậy không tại tri hoãn, mời đến mọi người một tiếng, đi đầu về phía trước đầm lầy phương hướng lao đi.

Một đường kẻ sát đất bay vút, thỉnh thoảng có thể gặp được rải rác âm hồn, cùng với tiểu bầy âm hồn, cái kia âm hồn chỉ cần khẽ ngời đến sinh ra chi khí, sẽ giương nanh múa vuốt chụp một cái đi lên.

Bốn người một lòng chạy đi, như rải rác âm hồn, cũng không làm dừng lại, trực tiếp xông qua, xa xa bỏ qua, gặp được tiểu bầy âm hồn, đi đầu phía trước Hoàng Thạch sẽ tề ra Hỏa Ngục lưới.

Cái kia Hỏa Ngục lưới đích thật là âm hồn khắc tinh, hướng âm hồn bầy trong một trảo, hỏa sáng lóng lánh, chỉ nghe "Đùng đùng" một hồi tiếng nổ, cái kia vô căn ở âm hồn lập tức tan thành mây khói, quả nhiên là sắc bén vô cùng, căn bản chưa cho Thẩm Thanh bọn người cơ hội xuất thủ.

Thẩm Thanh một chuyến tu vi cao nhất chỉ có Luyện Khí hai tầng, đều không chuẩn bị ngự kiếm phi hành tư cách, cũng may hơn trăm dặm lộ trình không coi là cái gì, hơn nửa canh giờ tà hữu, bốn người tựu đi tới đầm lầy mà bên cạnh.

Lúc này, đầm lầy mà biên giới khu vực đã có không ít tu sĩ ngưng lại, liếc nhìn lại, không dưới trăm người, cũng không biết là không vội ở tiền cái kia đầm lầy chi địa, hay vẫn là sợ hãi bên trong hung hiểm?

Bất quá ngay tại Thẩm Thanh một chuyến vừa đến thời điểm, ngược lại là nhìn đến hơn mười tên tu sĩ kết bạn độn tiến cái kia đầm lầy địa phương.

Đã đến địa đầu, Thẩm Thanh một chuyến bốn người đang chuẩn bị tìm kiếm địa phương khôi phục hạ tiêu hao chân khí, lúc này, sau lưng truyền đến một hồi tay áo tiếng xé gió, quay đầu lại nhìn lên, chỉ thấy mấy tên tu sĩ chính bay vút mà đến, xa hơn sau nhìn, còn có một đám tu sĩ, chính giữa, thì có cái kia giết người lập uy áo trắng thanh niên.

Thẩm Thanh bốn người sắc mặt lập tức biến đổi, tựu cùng gặp quỷ rồi, ở đầu còn lo lắng khôi phục chân khí, tranh thủ thời gian triển khai thân hình, hướng trong ao đầm bỏ chạy.

Có cái kia đúng là âm hồn bất tán áo trắng thanh niên tại về sau, bốn người tu vi thấp kém, lòng có sợ hãi, đều đem Kinh Thân Thuật đề đến mức tận cùng.

Một đường kẻ sát đất phi độn, chân khí tiêu hao quá nhiều, Thẩm Thanh gặp Hoàng Thạch ba người nhao nhao móc ra bình ngọc nhỏ, đổ ra đan dược tựu hướng trong miệng đưa đi, giật mình, cũng theo dạng học dạng, theo trong Túi Trữ Vật xuất ra trang bị "Bổ Khí Đan" bình ngọc nhỏ, lấy ra một viên thuốc nhét vào trong miệng.

Đan dược rơi bụng, dược lực mọi nơi dạt tán, đan điền chân khí lập tức tự hành vận chuyển, thu nạp dược lực, cái kia hao tổn chân khí dùng tốc độ cực nhanh bổ sung, rất nhanh, đan điền chân khí tựu ở vào tràn đầy trạng thái.

Dược lực toàn bộ hấp thu, Thẩm Thanh chỉ cảm thấy sáng khoái tinh thần, tinh lực dồi dào, trong nội tâm không khỏi có chút vui vẻ, cái này Bổ Khí Đan không tệ, có thể lập tức bổ đầy chân khí, tựu là mất tiền một tí, một lọ mười hạt phải hai mươi miếng Hạ phẩm linh thạch.

Dưới mắt dùng một hạt, xem ra được tiết kiệm một chút mới được là.

Lúc này, đi đầu phía trước Hoàng Thạch đột nhiên chậm lại tốc độ, đợi đến Thẩm Thanh bọn người nhao nhao bay vút đến phụ cận, Hoàng Thạch vốn là từ trước đến nay lúc phương hướng nhìn liếc, thấy kia bây có áo trắng thanh niên dẫn đội tu sĩ chưa cùng lên, không khỏi nói lòng khẩu thờ dài . . .

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Trần Tư Nghi

"Chư vị, từ nơi này phiến đầm lầy mà xuyên qua, có hai cái lối ra, một cái là Thanh Phong cốc, một cái là Loạn Thạch Lâm, gần một điểm, có lẽ Thanh Phong cốc đi ra ngoài, hơi xa một chút, thì là Loạn Thạch Lâm, ước chừng muốn nhiều ra hơn ba trăm dặm cước trình..."

Chỉ nghe Hoàng Thạch nói đến chỗ này, hơi hơi dừng một chút, nói tiếp: "Chư vị lúc trước cũng nhìn thấy, cái kia Bạch Vân Tông Thiếu chủ ngay tại chúng ta sau lưng không xa, chắc hẳn các ngươi cũng không muốn cùng cái kia Bạch Vân Tông Thiếu chủ đối mặt a? Tại hạ cho rằng, chúng ta một khi bị cái kia Bạch Vân Tông Thiếu chủ theo dõi, kết cục như thế nào, chắc hẳn chư vị trong nội tâm đều tình tường a?"

Thẩm Thanh ba người nghe Hoàng Thạch vừa nói như vậy, không khỏi lẫn nhau nhìn liếc, đều khẽ gật đầu.

Hoàng Thạch gặp ba người gật đầu, trong nội tâm vui vẻ, cười nói: "Đã đều không muốn cùng Bạch Vân Tông cái kia Thiếu chủ đối mặt, tại hạ kết luận, cái kia Bạch Vân Tông Thiếu chủ nhất định sẽ không bỏ gần tìm xa, hành tẩu lộ tuyến hẳn là cái kia Thanh Phong cốc phương hướng, chúng ta gì không tuyến chọn hơi xa một chút Loạn Thạch Lâm phương hướng, kể từ đó, chúng ta không có thể cùng Bạch Vân Tông vị kia sai mở sao."

Nghe Hoàng Thạch có ý tứ là muốn đường vòng, Trần Tư Nghi nghe xong, mị nhãn lóe lên một cái, dịu dàng nói: "Hoàng đạo hữu, lựa chọn loạn Loạn Thạch Lâm phương hướng đi ra ngoài, tuy nhiên có thể bỏ qua Bạch Vân Tông đám người kia, nhưng đã đến địa huyết chỗ, Bạch Vân Tông vị kia rất có thể tại chúng ta phía trước, chúng ta theo ở phía sau, chẳng phải là chỗ tốt gì đều kiếm không đến?"

Hoàng Thạch cười hắc hắc: "Trần tiên tử, chuyện đó sai rồi, cái kia địa huyết ở bên trong thông đạo giăng khắp nơi, bốn phương thông suốt, chúng ta đi vào tùy ý tìm một cái lối đi, cái đó cần đi theo Bạch Vân Tông đám người kia đằng sau? Hơn nữa, trước đó, đã có không ít đồng đạo đi chỗ đó địa huyết đào bảo, tất cả mọi người là tất cả bằng vận khí, cũng không phải tiên tiến xuống đất huyết người có thể đạt được chỗ tốt đấy... ."

Hoàng Thạch nói đến đây, lời nói xoay chuyển, nói tiếp: "Tốt rồi, chúng ta cũng không cần nhiều lúc này trì hoãn thời gian, là bỏ gần tìm xa, hay vẫn là dù thế nào? Được tranh thủ thời gian quyết định mới được là."

Nói xong, Hoàng Thạch còn hướng lúc đến chỉ lộ nghiêng mắt nhìn thêm vài lần, tự hồ sợ cái kia Bạch Vân Tông Thiếu chủ như vậy xuất hiện .

Thẩm Thanh ba người đối với cái kia áo trắng thanh niên tàn nhẫn cũng là lòng còn sợ hãi, lập tức không hề do dự, nhao nhao tỏ vẻ đi cái kia xa hơn một chút Loạn Thạch Lâm phương hướng.

Đã có lập kế hoạch, một chuyến bốn người cũng không trì hoãn nữa, nhận thức chuẩn phương hướng, hướng cái kia đầm lầy mà ở chỗ sâu trong lao đi.

Ước Mạc Phi lướt hơn ba mươi ở bên trong, đi đầu phía trước Hoàng Thạch lần nữa chậm lại tốc độ, quay đầu lại nói: "Các vị cẩn thận rồi, phía trước có nhóm lớn âm hồn!"

Hoàng Thạch vừa mới nói xong, tiện tay té ra Hòa Ngục lưới, cái kia Vương Lão Thực nhìn như chất phác, phản ứng nhưng lại bất mãn, đi theo đem Bách Quỷ Phiên chấp trong tay.

Thẩm Thanh nhìn lên, cũng không dám lãnh đạm, hướng Túi Trữ Vật vỗ, cái kia Luyện Hồn Bình Phi Tướng đi ra, lơ lửng trước người quay tròn xoay tròn lấy.

Trần Tư Nghi nhìn Thẩm Thanh té ra Luyện Hồn Bình, tổ tay vừa lộn, cái kia Diệp Hương Khăn xuất hiện trong tay, đi theo, mang theo một đám mùi thơm ngào ngạt làn gió thơm tới gần Thẩm Thanh: "Trầm tiểu ca, người thứ này nhìn rất có thú , như thế này thiếp thân tự đi theo bên cạnh người, mở mang mắt được sao?"

Trần Tư Nghi hơi thở Nhược Lan, cái kia hương nhuyển thân thể mềm mại nằm cạnh rất gần, thế cho nên Thẩm Thanh cánh tay không nghĩ qua là, tự cò ở đằng kia cao ngất trên bộ ngực sữa, run run rẩy rẩy, mềm mại trong lộ ra một tia kinh người co dãn, xúc cảm thập phần mỹ diệu.

Không khỏi , Thẩm Thanh tâm ở bên trong nổi lên một tia rung động, trong bụng tựa hồ có cỗ nhiệt lưu tại rục rịch.

Cảm giác này thật là quái dị, mà cái này thiếu phụ đang trở hoa chủ động tiếp cận, Thẩm Thanh tâm ở bên trong tổng cảm giác không ổn, đặc biệt là đối với trong tay nàng "Diệp Hương Khăn ", cái đồ vật này chỉ là ngửi thoáng một phát, tự thân sắc hoảng hốt, ngửi nhiều hơn, chẳng phải là mặc người chém giết phần?

Lòng có suy nghĩ, Thẩm Thanh có chút kiêng kỵ liếc mắt trong tay nàng Diệp Hương Khăn.

"Trầm tiểu ca, người lên lút nhìn ta cái này trương Diệp Hương Khăn làm chi? Chẳng lẽ... Người đối với thiếp thân cái này trương khăn nhĩ có hứng thú?" Trần Tư Nghi mắt lộ ranh mãnh, hé miệng cười khê, xem ra, Thẩm Thanh kiêng kỵ ánh mắt không có tránh được ánh mắt của nàng.

"À? Không có, không có hứng thú." Thẩm Thanh lại càng hoảng sợ, trốn còn không kịp, vì sao lại có hứng thú?

"Nhìn người khăn trương , hi hi, thiếp thân với người hay nói giỡn đầu rồi, Trầm tiểu ca, người là lo lắng thiếp thân ngự sử cái này khăn nói khó, phát ra mê hương sẽ đem người mê hoặc đúng không?"

Trần Tư Nghi vừa nói như vậy, Thẩm Thanh vẫn còn ngượng ngùng, nói ra: "Trần tiên tử, tại hạ không có cái kia lo lắng."

"Cái này còn không sai biệt lắm, thiếp thân đối với cái này khăn nhĩ ngự sử tùy tâm, như thế nào ngộ thương người một nhà? Phía dưới này lộ còn dài, thiếp thân còn muốn cùng Trầm tiểu ca giúp nhau đến đỡ đầu rồi, cho nên, Trầm tiểu ca không cần cố kỵ ta cái này trương khăn nhĩ, chỉ cần tin tưởng thiếp thân không có hại người chi tâm là được..."

Trần Tư Nghi nói đến đây, thân thể mềm mại ôm tới, đem môi mềm tiến đến Thẩm Thanh bên tai, đề thấp tiếng nói hơi thở Nhược Lan nói: "Trầm tiểu ca, ta đã nói với người lời nói thật a, chúng ta một chuyến bốn người, thiếp thân chỉ kém tin người đầu rồi, hai người kia thiếp thân có thể không tin được..."

"Tiên Tử có ý tứ là?" Thẩm Thanh nghe được giật mình.

"Người có lẽ minh bạch , Trầm tiểu ca, chỉ cần hai ta liên thủ, đồng lòng nhất trí, một khi đạt được cái gì bảo vật, tự không cần lo lắng hai người kia có cái gì không tốt nghĩ cách."

Trần Tư Nghi theo như lời, đúng là Thẩm Thanh tâm ở bên trong lo lắng, cái này tu sĩ tầm đó, thấy hơi tiền nổi máu tham sự tình lúc có phát sinh, hẳn lần thứ nhất cùng là làm tu sĩ tổ đội, trong nội tâm bao nhiêu có chút bất ổn, dưới mắt không tìm được bảo vật, còn nhìn không ra, vạn nhất tìm được rồi, vậy thì lưỡng nói, giờ phút này, gặp Trần Tư Nghi đem lời làm rõ, có thể nói đang cùng tâm ý của hắn, nàng đã chủ động đưa ra liên thủ, cho dù là tạm thời , bao nhiêu cũng có chút an toàn bảo đảm.

Trần Tư Nghi một phen nói được thật là thẳng thắn thành khẩn, tiếng nói mềm mại uyển chuyển, lại để cho một mực ẩn núp tại Thẩm Thanh tâm ở bên trong cái kia tơ bất an giảm đi không ít.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh tâm đó, Thẩm Thanh hơi trầm ngâm, tự phụ họa nói: "Tiên Tử nói đúng, chính như Tiên Tử theo như lời, phía dưới này lộ còn rất dài, tại hạ tự nhiên cùng Tiên Tử giúp nhau đến đỡ, cùng tiến cùng lui."

Trần Tư Nghi gặp Thẩm Thanh tò thái độ, tự nhiên cười nói: "Cái này là được rồi, còn gì nữa không, Trầm tiểu ca, người về sau đừng Tiên Từ Tiên Từ gọi ta, nghe rất xa lạ đây này..." Trần Tư Nghi giọng dịu dàng nói xong, sóng mắt lưu chuyển, lại đã đến gần một điểm, bật hơi Nhục Lan mà nói: "Nếu không, người về sau gọi tỷ tỷ của ta tốt rồi..."

Tỷ tỷ? Còn không có như vậy thực a?

Thẩm Thanh đỏ mặt hỏi một cái, cùng lúc đó, hần chỉ cảm thấy cái kia trần trần mùi thơm lượn lờ chớp mũi, lại nhìn nàng sóng mắt dịu dàng, mị thái mọc lan tràn hình dáng, trong nội tâm rung động, dưới bụng vật kia sự tình thậm chí có mãnh liệt phản ứng!

Ngay tại Thẩm Thanh cảm giác hạ thân khác thường, hơi cảm giác không ổn thời điểm, đột nhiên, chỉ nghe cái kia Hoàng Thạch gấp giọng hô: "Nhanh lên đuổi kịp, phía trước âm hồn quá nhiều, được cùng một chỗ lao ra!"

Thẩm Thanh cùng Trần Tư Nghi nghe được tiếng hô, vội vàng phóng nhãn nhìn lại.

Chỉ thấy phía trước phương xa, không biết lúc nào xuất hiện một mảng lớn lẫn mình:quay cuồng bắt đầu khởi động hắc khí.

Lại một mảnh nhìn, cái kia quay cuồng trong hắc khí, vậy mà tất cả đều là âm hồn, rậm rạp chằng chịt, giương nanh múa vuốt, chen chúc mà đến, mơ hồ còn có thể nghe được cái kia âm hồn thẩm người quai gọi thanh âm, rất là kinh người.

Cái kia một mảng lớn hắc khí cuộn cuộn mà đến, tốc độ không chậm, trong lúc nhất thời, gió lạnh trần trần, Thiên Địa chịu biến sắc.

Nhiều như vậy?

Thẩm Thanh đệ vừa thấy được nhiều như vậy âm hồn, không khỏi trong nội tâm bồn chồn, có chút muốn lòng bàn chân bơi mồi.

Bên cạnh Trần Tư Nghi lông mày kẻ đen có chút nhăn lại, đi theo tự nhiên đến Thẩm Thanh một tiếng, thân thể mềm mại nhoáng một cái, tới trước Hoàng Thạch bên cạnh thân, cái kia Vương Lão Thực cũng té lên Bách Quỷ Phiến cùng Hoàng Thạch song song mà đứng.

Vừa đáp ứng muốn cùng nàng cùng tiến thoái, Thẩm Thanh tâm ở bên trong lại bồn chồn, cũng chỉ có thể đã khởi hoàn toàn tinh thần, kiên trì đi theo.

Đã cùng Trần Tư Nghi đã có liên thủ kết minh quan hệ, Thẩm Thanh cũng không khách khí, trực tiếp tự nhiên tiếp cái này mỹ thiếu phụ đứng tại cùng nơi.

Một bên Trần Tư Nghi tựa hồ phát giác được Thẩm Thanh bất an, tự nhiên cười nói, dùng cánh tay nhẹ nhàng đụng đụng Thẩm Thanh, thấp giọng nói: "Trầm tiểu ca, không cần lo lắng, đâm lầy mà chỉ có cấp thấp âm hồn, không khó đối phó, như thế này người tự đi theo bên cạnh tỷ tỷ, theo sát một chút..."

Trần Tư Nghi ngôn ngữ tầm đó, tựa hồ đối với cái này phiền đâm lầy mà tình huống có chút quen thuộc, Thẩm Thanh nghe nàng tự an ủi mình, cảm thấy bất an hơi đi, không khỏi đối với cái này vũ mỹ thiếu phụ tăng thêm một tia hảo cảm.

Lúc này, cái kia Hoàng Thạch mắt nhìn thấy cái kia một mảng lớn xen lẫn vô số âm hồn hắc khí cũng sắp tới gần, lớn tiếng nói: "Các vị cẩn thận rồi, không muốn ham chiến, tranh thủ một hơi tiến lên, tận lực thoát khỏi bọn này âm hồn!"

Nói xong, Hoàng Thạch té lên cái kia Hỏa Ngục lưới, hét lớn một tiếng: "Theo ta xông lên!"

Vừa mới nói xong, Hoàng Thạch đi đầu xông vào âm hồn bầy, thân hình lướt qua, trong tay ngự sử Hỏa Ngục lưới đã hướng trước người âm hồn đẩy đi lên, hỏa sáng lóng lánh tâm đó, chỉ nghe "Đùng đùng" một hồi bạo tiếng nổ, vô chân ở âm hồn lập tức khói đen ứa ra, lập tức tan thành mây khói.

Hoàng Thạch xuất thủ trước! Còn lại ba người không dám lãnh đạm, nhao nhao té lên Pháp Khí, theo sát tại sau.

Có Hoàng Thạch phía trước mở đường, còn lại ba người chỉ cần đối phó hai bên trái phải, cùng với sau lưng âm hồn.

Trần Tư Nghi bên trái, Thẩm Thanh bên phải, thân thể hai người cách xa nhau bất quá một thước.

Chỉ thấy Trần Tư Nghi cầm trong tay Diệp Hương Khăn ném đi, đầu ngón tay rất nhanh đánh ra hai đạo pháp quyết, cái kia Diệp Hương Khăn lập tức đón gió mà trương, lập tức biến ảo thành một chi cực lớn lông lầy Thái Diệp.

Cái kia cực lớn lông lầy Thái Diệp hai cánh vỗ, một cỗ hương khí xông vào mũi một cái chớp mắt, mang theo một chùm hồng nhạt sương mù, cái kia phần sương mù tràn ngập tâm đó, phàm là xông đến đây âm hồn lập tức phát ra thét lên thanh âm, tự cùng thiếu thân lao đầu vào lửa, mắt nhìn thấy hồn thể trừ khử, hóa thành từng đạo khói đen.

Cái kia phần sương mù vậy mà nổi lên ăn mòn hiệu quả, Thẩm Thanh nhìn đến âm thầm kinh hãi, tranh thủ thời gian thi triển Thổ Tường Thuật, gia trì một tầng vòng phòng hộ, sợ bị cái kia phần sương mù cho nhiễm lên.

Bất quá, Thẩm Thanh lo lắng vô ích một hồi, cái kia hồng nhạt sương mù nhìn như bốn phía tràn ngập, ăn mòn, lại cách hần gia trì ra vòng bảo hộ ước chừng một thước khoảng cách tự cuốn mở, như gần như xa, không hề phụ cận.

Có tính ăn mòn rất mạnh hồng nhạt sương mù tại quanh thân lượn lờ, phần đông âm hồn căn bản không thể cận thân, Thẩm Thanh tại Trần Tư Nghi tận

lực chiếu đáp ứng, té ra Luyện Hồn Bình cơ hồ không dùng được.

Một bên Trần Tư Nghi thấy hấn gia tri ra vòng phòng hộ, cười khanh khách lên tiếng: "Trầm tiểu ca, yên tâm đi, có tỷ tỷ thi pháp, cái này chỉ Diệp nhi không tổn thương người một nhà đây này..."

Thẩm Thanh nghe xong, biết nàng nhìn ra bản thân phòng bị chi ý, không có ý tứ nhìn nàng liếc: "Cái kia hương khí người người không có sao chứ?"

"Hi hi, tỷ tỷ không có phóng thích Mê Diệp Hương, tự nhiên không có việc gì..."

Mê Diệp Hương? Ý là dưới mắt không có phóng thích, phóng ra thì có sự tình rồi? Thẩm Thanh nghe xong cảm thấy không khỏi có chút xiết chặt, nếu không không có yên lòng, ngược lại đối với cái kia lộng lẫy Thái Diệp nhiều thêm vài phần cổ kị.

Trần Tư Nghi tựa hồ nhìn ra Thẩm Thanh bất an, khẽ cười một tiếng, chán âm thanh nói: "Trầm tiểu ca, cái này Mê Diệp Hương cũng không có đáng sợ như vậy, trái lại, người nhiều hơn còn có hiệu quả đầu ròi, đặc biệt là..."

Trần Tư Nghi nói đến đây, không có nói thêm gì đi nữa, nhưng nàng trong mắt đẹp lại lộ ra một tia đậm đặc được hóa không mở đích vũ mị chi ý.

"Có hiệu quả? Đặc biệt là cái gì?" Thẩm Thanh thấy nàng lời nói chỉ nói một nửa, có chút tò mò.

Chương 26: Trần Tư Nghi

"Hi hi, đặc biệt là đàn ông các ngươi nha, người bên trên khẽ ngửi, cường lắm, quay đầu lại người thử xem chẳng phải sẽ biết rồi..." Trần Tư Nghi trong miệng chán vừa nói lấy, mặt hiện ửng hồng, cái kia đuôi lông mày khóe mắt đều lộ ra một tia câu người mị ý.

Thẩm Thanh nghe được đỏ mặt hỏi một cái, cái đồ vật này có thể đơn giản thử xem sao?

Thẩm Thanh không dám tiếp nàng, cái kia Trần Tư Nghi cũng là điểm đến là dừng, không có nói thêm gì đi nữa.

Chỉ thấy Trần Tư Nghi trong tay đánh ra mấy đạo pháp quyết, nhìn như chuyên tâm ngự sử lấy cái con kia cực lớn lộng lẫy Thái Diệp, nhưng nàng khóe môi lại làm dấy lên một tia mê người độ cong, cái kia nhẹ nhàng vui vẻ, lộ ra một tia nói không nên lời ý tứ hàm xúc...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Luyện Hồn Bình diệu dụng

Chương 27: Luyện Hồn Bình diệu dụng

Chen chúc mà đến âm hồn càng ngày càng nhiều, rậm rạp chằng chịt, tầng tầng lớp lớp, liếc nhìn lại, làm lòng người vì sợ mà tâm rung động.

Trần Tư Nghi thần sắc lại không khăn trương, thình thoảng véo động pháp quyết, thúc ra pháp lực, cái kia cực lớn lộng lẫy Thái Diệp cao thấp tung bay, tả hữu chăm sóc, cái kia hồng nhạt sương mù càng lúc càng nồng nặc, làm cho bốn phía rậm rạp chằng chịt âm hồn không thể cận thân.

Thẩm Thanh mệnh tốt, có Trần Tư Nghi chiếu ứng, còn cảm giác không thấy nguy hiểm gì, cái kia đi đầu phía trước Hoàng Thạch tựa hồ cũng rất nhẹ nhàng, Hỏa Ngục lưới triển khai mấy trượng lớn nhỏ, đầy đủ trảo chen chúc nhào tới âm hồn, cũng là hữu kinh vô hiểm.

Theo sát tại Thẩm Thanh hai người sau lưng Vương Lão Thực, nhìn về phía trên càng thêm nhẹ nhõm, một cây hắc khí lượn lờ Bách Quỷ Phiên đón gió pháp phối, chỉ cần nhẹ nhàng lay động, cái kia Bách Quỷ Phiên tự hắc khí cuộn cuộn, đem từng bầy nhào tới âm hồn thôn phệ được sạch sẽ.

Âm hồn càng hấp càng nhiều, Bách Quỷ Phiên hắc khí càng thêm nồng đậm, gió lạnh thăm thẳm, quỷ khí um tùm, mà hết lần này tới lần khác Vương Lão Thực người này nhìn về phía trên thần sắc chất phác chất phác, lão mắt hoa mắt ù tai, hai tướng so sánh, lại cho người một loại nói không nên lời âm trầm quỷ dị cảm giác.

Lúc này, Trần Tư Nghi chú ý tới Vương Lão Thực Bách Quỷ Phiên đại triển thần uy, tựa hồ muốn so với chính mình Diệp Hương Khẩn còn có hơn hẳn một bậc, không khỏi vị chua mà nói: "Vương đạo hữu, người cái này Bách Quỷ Phiên rất không tồi đầu ròi, nhiều hơn nữa thu một điểm âm hồn, tự biến thành Thiên Quỷ Phiên, Vạn Quỷ Phiên đi à nha..."

Vương Lão Thực liếc xéo nàng liếc, thần sắc y nguyên chất phác, không rên một tiếng, động tác trên tay nhưng lại không chậm, trong tay Bách Quỷ

Phiên vung lên, lại là mấy chục chỉ âm hồn thu vào phiên nội.

Một bên Thảm Thanh tranh thủ thời gian nhìn thấy Vương Lão Thực tại sau lưng ngự sử Bách Quỷ Phiên trắng trợn thu nạp âm hồn, giật mình, lập tức nhớ tới chính mình chuyển đi ra không phải là chuẩn bị thu âm hồn sao? Thiếu chút nữa đem chánh sự đem quên đi.

Trong tâm niệm, Thảm Thanh không trì hoãn nữa, đánh ra một đạo pháp quyết, ngự sử Luyện Hồn Bình hướng một ít bầy nhào tới âm hồn tráo tới.

Chỉ thấy Luyện Hồn Bình khẩu quay tròn đập vào xoáy, khẩu hướng xuống, bụng hướng lên, quay tròn xoay tròn tâm đó, bình khẩu mang ra một đạo mắt thường cơ hồ thấy không rõ khí lưu.

Khí lưu xoay tròn, lập tức bao trùm một đám giương nanh múa vuốt âm hồn, cái kia âm hồn toàn thân lộn lờ hắc khí tựa hồ cũng theo cái kia khí lưu nhanh chóng xoay tròn, trong nháy mắt, ước chừng hơn trăm chỉ âm hồn đập vào xoáy bị hút vào Luyện Hồn Bình nội.

Thu âm hồn nhìn như nhẹ nhõm, nhưng chân khí tiêu hao cũng là kinh người, cứ như vậy hơn trăm chỉ âm hồn, tựa hao tổn đi Thảm Thanh ba thành chân khí.

Thảm Thanh tranh thủ thời gian móc ra một quả linh thạch nắm trong tay, vận công thu nạp, bổ sung chân khí.

Dùng linh thạch khôi phục chân khí, như tia nước nhỏ, không giống Bồ Khí Đan như vậy lập tức có thể đem chân khí bổ sung đến toát lên trạng thái, bất quá, giờ phút này bên người có cái kia nữ thiếu phụ chiếu cố bảo hộ, Thảm Thanh không cần lo lắng có nguy hiểm gì, chậm rãi bổ sung là được.

Bất tri bất giác, một thời gian cạn chén trà đi qua, bốn phía âm hồn vẫn là rậm rạp chằng chịt, hung hãn không sợ chết chen chúc nhào tới, phóng nhãn nhìn lại, hắc khí tràn ngập, liếc nhìn đến không bên cạnh, mọi người y nguyên thân ở âm hồn trong vòng vây. Cũng may Hoàng Thạch bọn người tất cả lộ ra thần thông, trong tay thượng phẩm Pháp Khí đều có khắc chế âm hồn hiệu quả, tạm thời còn có thể ứng phó.

Thảm Thanh một mực có Trần Tư Nghi chiếu khán, yên tâm người can đảm thu âm hồn, đương nhiên, Thảm Thanh cũng không có phốt lờ, mạng nhỏ quý giá, hần tình nguyện nhiều hao phí chân khí, cũng một mực giá trị lấy vòng phòng hộ.

Âm hồn thật sự quá nhiều, cũng tựa không lâu sau, Thảm Thanh té ra Luyện Hồn Bình sợ là thu gần ngàn chỉ âm hồn.

Luyện Hồn Bình không gian dung lượng rất lớn, không biết làm sao Thảm Thanh tu vi có hạn, âm hồn thu càng nhiều, chân khí tiêu hao càng thêm lợi hại, thế cho nên trong tay một mực cầm chặt linh thạch thu nạp bổ sung đều có điểm theo không kịp.

Thảm Thanh cảm giác có chút ăn không tiêu, tâm niệm vừa động, hướng phía cái kia không ngừng hấp thu âm hồn Luyện Hồn Bình đánh ra mấy đạo pháp quyết.

Mấy đạo pháp quyết đánh ra, bình nội một tầng thu gần ngàn âm hồn lập tức một phân thành hai, một bộ phận trực tiếp thu vào tầng ba tinh khiết, một bộ phận tắc thì ném vào hai tầng, do cái kia "Đại Chử" Ma đầu thôn phệ.

Lúc này, cái kia bình nội Ma đầu tựa hồ ngửi được đồng loại khí tức, một mực tại bình nội đập vào xoáy, miệng lớn dính máu nhỏ giọt chảy nước miếng, một bộ thêm ăn khó nhin bộ đáng, giờ phút này bỗng nhiên nhiều ra mấy trăm chỉ cấp thấp âm hồn, cái kia Ma đầu lập tức phát ra khặc khặc-x-xxxxx quái gọi thanh âm, đại hế miệng, mấy cái âm hồn đã bị hấp vào trong miệng.

Thảm Thanh cùng Ma đầu tâm ý tương liên, tự nhiên phát giác được Ma đầu tình huống, cảm giác được Ma đầu phát ra ý vui mừng, trong nội tâm cũng hơi hơi vui lên.

Âm hồn phân ra, Thảm Thanh lập tức cảm giác chân khí tiêu hao nhỏ đi rất nhiều, trong nội tâm lại là vui lên, bởi như vậy, không có thể yên tâm thu âm hồn đến sao.

Thảm Thanh buông tay làm, một lòng lưỡng dụng, một bên thu âm hồn, một bên đem thu vào bình ở bên trong âm hồn phân lưu đến hai, tầng ba không gian.

Tới về sau, âm hồn càng thu càng nhiều, Thảm Thanh ngự sử Luyện Hồn Bình thủ pháp cũng càng thêm thành thạo, mà cái kia Luyện Hồn Bình màu sắc, tựa hồ cũng trở nên càng ngày càng đen, u Quang Âm tránh, hắc được tỏa sáng.

Thảm Thanh tự nhiên nhìn thấy Luyện Hồn Bình biến hóa, trong nội tâm mừng thầm không thôi, cái này Luyện Hồn Bình thu âm hồn càng nhiều, chẳng những bình nội luyện chế Ma đầu có thể thôn phệ phát triển, cái này Luyện Hồn Bình cũng có thể được đến tầm bô, đến tầm bô tới trình độ nhất định, cách thăng cấp cũng không xa.

Tại thu âm hồn trong quá trình, Thảm Thanh chú ý tới, ở đằng kia giương nanh múa vuốt nhào tới âm hồn bầy ở bên trong, thỉnh thoảng xen lẫn một hai con hồn thể hơi lộ ra ngưng thực âm hồn.

Mà hồn thể càng ngưng thực âm hồn, tỏ vẻ này âm hồn đang từ cấp thấp âm hồn hướng trung giai âm hồn chuyển biến.

Như Luyện Hồn Bình cái con kia "Đại Chử" Ma đầu, lúc trước thu vào Luyện Hồn Bình lúc, hồn thể tựa so sánh ngưng thực, chẳng những có thể thôn phệ yếu kém đồng loại tăng cường hồn thể, hơn nữa, loại này hồn thể ngưng thực âm hồn vừa thu lại tiến Luyện Hồn Bình nội, dùng Luyện Hồn Bình có luyện hồn công dụng, cũng có thể nhanh hơn âm hồn thăng cấp, do đó diễn biến thành có thực tướng Ma đầu.

Có này phát hiện, Thảm Thanh nhiều hơn tưởng tượng, tận lực buông tha yếu kém âm hồn, mà là chuyên tâm thu hồn thể tương đối ngưng thực âm hồn.

Chỉ là cái kia so sánh mạnh âm hồn số lượng không nhiều lắm, thường thường mấy trăm chỉ ở bên trong mới xen lẫn một chỉ, một phen làm xuống, cũng tụ thu mấy chục chỉ tả hữu, mà lại chân khí tiêu hao tốc độ cũng là không chậm.

Chân khí có chút theo không kịp, Thảm Thanh cảm giác có chút chịu không được rồi, tay khẽ vẩy, đem Luyện Hồn Bình chiêu đến trong tay.

Mắt nhìn Hoàng Thạch bọn người thành thạo, chính mình lại ở vào Trần Tư Nghi chiếu đáp ứng, an toàn tạm thời không lo, vì vậy trộm cái không, thả ra thần thức, tham tiến bình nội.

Bình nội tầng thứ nhất, cái kia mấy chục chỉ so sánh mạnh âm hồn tất cả một phương, không can thiệp chuyện của nhau, nhưng nguyên một đám nhưng lại nhẹ nhàng tròn mắt, rục rịch, một bộ muốn thôn phệ đồng loại bộ dáng.

Thần thức lại xuyên qua hai tầng, cái kia "Đại Chủy" Ma đầu nằm ở hai tầng trung ương, tứ chi mở ra, một bộ com nước no nê đức hạnh, mà bốn phía nhưng lại không không đặng đặng, những cái kia ném vào hai tầng âm hồn một chỉ cũng gặp không đến, đoán chừng đều bị "Đại Chủy" cho cắn nuốt.

Thằng này khẩu vị cũng quá lớn, sợ là có hơn ngàn chỉ âm hồn a, vậy mà toàn bộ bị thằng này cho cắn nuốt? !

Lúc này, cái kia "Đại Chủy" Ma đầu tựa hồ cảm ứng được Thảm Thanh thần thức tham tiến, lập tức một cái lẩn lờ lốc tụ tụ bò người lên, đầu vươn về trước, dưới hai tay rủ xuống, miệng lớn dính máu bám lấy lưỡng cái nanh, cái kia xấu xí dữ tợn khuôn mặt lại hết lần này tới lần khác còn bài trừ đi ra vài phần nịnh nọt chỉ ý.

Thảm Thanh nhìn buồn cười đồng thời, trong nội tâm còn nhiều thêm vài phần kinh hãi, cứ như vậy trong chớp lát, cái này chỉ "Đại Chủy" trên người màu sắc vậy mà lại thâm sâu thêm vài phần, do xanh nhạt biến thành sâu lục, khí tức cũng cường hoành không ít, nhìn như cơ bắp màu xanh lá cơ bắp tràn đầy sức dân.

"Đại Chủy" ma biến hóa tuy làm cho người kinh hãi, nhưng giờ phút này không phải miệt mài theo đuổi thời điểm, Thảm Thanh thần thức trầm xuống, tham tiến tầng thứ ba.

Tầng thứ ba vẫn là không không đặng đặng, cái kia phân lưu đến tầng thứ ba âm hồn vậy mà cũng là một chỉ cũng không thấy.

Bất quá, Thảm Thanh rất nhanh liền phát hiện, cái kia âm hồn tuy nhiên biến mất, tầng thứ ba lại nhiều ra không ít tròn vo hạt châu, có lớn có nhỏ, đại ước chừng ngón út giáp che lớn nhỏ, nhất chỉ có nhỏ như hạt gạo giống như lớn nhỏ, mà lại từng khóa óng ánh mượt mà, thanh tịnh trong suốt, trông rất đẹp mắt.

Cái này là Hồn Châu?

Tuy nhiên Thảm Thanh biết rõ âm hồn tinh khiết sau sẽ biến thành Hồn Châu, nhưng chợt nhìn lên đến vậy biến hóa, hay vẫn là âm thầm kinh ngạc, âm hồn dữ tợn xấu xí, Hồn Châu thanh tịnh mượt mà, một cái buồn nôn, một cái mê người, hai tướng so sánh, cái này tương phản thật sự là to đến không hợp thói thường.

Thảm Thanh rất muốn thử thu nạp một khóa Hồn Châu, nhưng giờ phút này còn ở vào âm hồn trùng trùng điệp điệp trong vòng vây, cái kia Hoàng Thạch ở phía trước mở đường chém giết, hẳn cũng không muốn có cái gì ngoài ý muốn làm cho tụt lại phía sau, vì vậy kiềm chế ở ném thử dục vọng, ngược lại đem tâm thần bỏ vào bình nội một tầng.

Một tầng âm hồn hồn thể đều so sánh ngưng thực, cách trung giai âm hồn chênh lệch chỉ không xa, chỉ cần lại để cho hắn giúp nhau thôn phệ, còn lại mạnh nhất một chỉ tắc thì có thể luyện thành Ma đầu.

Nhưng Thảm Thanh nhưng lại không ý này, hắn từng từ Luyện Hồn Bình biểu hiện tin tức biết được, muốn muốn bồi dưỡng một chỉ không ngừng thăng cấp Ma đầu, đã là ngàn khó muôn vạn khó khăn, chẳng những cần thời gian dài tại Luyện Hồn Bình nội ân cần săn sóc, còn cần rộng lượng âm hồn, thú hồn thậm chí Ma Hồn cung cấp Ma đầu thôn phệ.

Hơn nữa, theo Ma đầu thăng cấp, còn phải cung cấp Ma đầu cần thiết thiên tài địa bảo, dùng cho ngưng luyện hồn thể, tăng cường thực lực.

Nói cách khác, Thảm Thanh dưỡng một chỉ Ma đầu cũng đã quá sức, đừng nói lại dưỡng thứ hai chỉ, đệ tam chỉ rồi. . . .

Thảm Thanh tuổi không lớn lắm, lại sâu biết tham thì thâm đạo lý, tại hắn nghĩ đến, có hắn nuôi dưỡng ra một đồng khó có thể thăng cấp cấp thấp Ma đầu, còn không bằng chuyên chú dưỡng một chỉ, như vậy, mới có thể mau chóng đề cao "Đại Chủy" thực lực. Đương nhiên, đợi về sau trên người hầu bao sung túc, có đầy đủ tài nguyên, đến lúc đó, nhiều hơn nữa nuôi dưỡng mấy cái Ma đầu cũng không muộn.

Bởi vậy điều kiện tiên quyết, Thảm Thanh cơ hồ không sao cả do dự, vốn là dời một chỉ hồn thể ngưng thực âm hồn đến tầng thứ hai, do cái kia "Đại Chủy" thôn phệ, sau đó lại dời hơn mười chỉ âm hồn đến tầng thứ ba, dùng cho luyện hóa thành Hồn Châu.

Thảm Thanh vừa đem âm hồn phân lưu xong, sẽ đem tâm thần phóng tới "Đại Chủy" chỗ tầng kia thời điểm, cái kia "Đại Chủy" Ma đầu đang tại cái kia chặc chặc lấy cái kia trương miệng lớn dính máu, mà lúc trước bỏ vào cái kia chỉ âm hồn đã là cặn bã đều không thừa rồi.

Thảm Thanh vốn là còn lo lắng "Đại Chủy" đối phó cái con kia so sánh mạnh âm hồn được phí chút ít kinh, không nghĩ tới còn chưa đủ nó lạnh kẻ rặng, vì vậy yên lòng, đem còn lại âm hồn một cổ não toàn bộ ném vào hai tầng về sau, tụ không quan tâm nó.

Thẩm Thanh đem tâm thần theo Luyện Hồn Bình ở bên trong thu hồi, đảo mắt chung quanh, gặp âm hồn số lượng mặc dù không thấy giảm bớt, thực sự không cần lo lắng cho tính mạng, Thẩm Thanh lần nữa đem Luyện Hồn Bình té ra, bắt đầu chuyên chọn cái kia hồn thể ngưng thực âm hồn thu...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Hắc Chiêu Hủ Ngạc

Chương 28: Hắc Chiêu Hủ Ngạc

Một chuyến bốn người dưới chân không ngừng, một đường đột phá, ước chừng gần nửa canh giờ, chung quanh âm hồn dần dần thưa thớt đến nay, cách đó không xa, đã có thể nhìn thấy cái này một mảng lớn âm hồn bày biên giới.

Mắt nhìn cũng sắp đột phá âm hồn bày, bốn trong mắt người cùng lộ ra vẻ vui mừng.

Giờ phút này, bốn người chân khí trong cơ thể tiêu hao được thật là lợi hại, nguyên một đám sắc mặt có chút trắng bệch, lại cũng không dám hơi sự tình nghỉ ngơi, tất cả lộ ra thần thông, tại bốn người hợp lực phía dưới, rốt cục, nhất cổ tác khí lao ra âm hồn vòng vây.

Đột phá tầng tầng hỗn loạn âm hồn bày, trước mắt lập tức rộng mở trong sáng, bốn người đem Kinh Thân Thuật tăng lên tới cực hạn, một hơi độn hơn mười dặm xa, dài xa xa thoát khỏi cái kia một mảng lớn âm hồn bày về sau, lúc này mới chậm dần độn nhanh chóng.

Chỉ là cái này phiền đảm lầy mà cũng không thích hợp ngồi xuống khôi phục chỗ, một chuyến bốn người chỉ có thể móc ra linh thạch thu nạp, hoặc là dứt khoát phục dụng đan dược đến khôi phục một số gần như khô cạn chân khí.

Có lẽ là lúc trước âm hồn bày quá mức khổng lồ, sau đó hành trình, ngược lại là không có gặp được nhóm lớn âm hồn, chỉ là ngẫu nhiên có thể gặp được một ít rải rác âm hồn tại đầm lầy mà du đãng, đối với bốn người này đã sinh ra không được nửa phần uy hiếp.

Một đường chạy chậm chậm, một chuyến bốn người dài chân khí khôi phục được không sai biệt lắm, lúc này mới tăng thêm tốc độ, hướng phía Loạn Thạch Lâm phương hướng lao đi.

Cái này phiền đảm lầy mà phương viên mấy trăm dặm, tuy nhiên tại toàn bộ cổ chiến trường ở bên trong chỉ cũng coi là một ít miếng đất phương, nhưng lại một chỗ có chút nổi tiếng hiểm ác chi địa.

Ngoại trừ có hằng hà âm hồn du đãng trong đó, cái này phiền đảm lầy trong đất còn cất dấu số lượng không ít yêu thú, có Thiết Bì Tích, Hoa Ban Lân Trăn, Hắc Chiêu Hủ Ngạc vân...vân, trong đó, dùng Hắc Chiêu Hủ Ngạc hung tàn nhất.

Hắc Chiêu Hủ Ngạc thuộc về cấp hai yêu thú, đồng đẳng với Luyện Khí ở bên trong, hậu kỳ cảnh giới, như Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ đụng với Hắc Chiêu Hủ Ngạc loại này hung tàn yêu thú, tốt nhất là kịp thời tránh đi, để tránh rơi vào ngục khải.

Đương nhiên, nếu như nhân số phần đông, Pháp Khí sắc bén gặp được lạc đàn Hắc Chiêu Hủ Ngạc cũng có thể đấu một trận.

Lúc này, Thẩm Thanh bốn người đã xâm nhập đến đầm lầy trong đất khu vực, đúng là ở vào Hắc Chiêu Hủ Ngạc nhiều lần qua lại khu vực, nguyên một đám không khỏi đã khôi hoàn toàn tinh thần, một bên kề sát đất bay vút, một bên thả ra thần thức dò xét quanh mình động tĩnh.

Không có đi rất xa, lúc này, phía trước cách đó không xa một hồi pháp lực chấn động truyền đến, đi đầu phía trước Hoàng Thạch làm thủ hiệu, ý bảo mọi người chậm dần tốc độ.

P phía trước cái kia pháp lực chấn động càng thêm mãnh liệt, không cần phải nói, định là có người ở đằng kia đấu pháp, bốn người tụ tại cùng nơi, chính thương nghị lấy muốn hay không đường vòng mà đi thời điểm, lúc này, cái kia pháp lực chấn động vậy mà hướng bốn người chỗ chỗ dời đến, mà lại tốc độ không chậm, ở giữa còn kèm theo yêu thú gào thét thanh âm.

"Hắc Chiêu Hủ Ngạc!" Hoàng Thạch trước hết nghe ra cái kia yêu thú tiếng hô!

Thẩm Thanh bốn người không khỏi hai mặt nhìn nhau, Hắc Chiêu Hủ Ngạc thể nhưng mà cấp hai yêu thú, không phải mọi người chỗ trêu chọc được rất tốt đấy.

Đúng lúc này, theo cái kia pháp lực chấn động rất nhanh tới gần, hai gã tu sĩ thân ảnh tùy theo thoáng hiện mà ra.

Cái kia hai gã tu sĩ một lấy áo bào xanh, một lấy áo bào tím, ở đằng kia hai gã tu sĩ thân ảnh về sau, còn có một đầu hất lên một tầng dày đặc đen bóng lân giáp Hắc Chiêu Hù Ngạc!

Cái kia Hắc Chiêu Hù Ngạc có một chỉ ngọc mắt đã là huyết nhục mơ hồ, bị thương không nhẹ, nhưng lại hung tướng không giảm, rung đùi đắc ý, giương tràn đầy răng sắc miệng lớn dính máu, gào thét liên tục, hướng phía hai gã tu sĩ theo đuổi không bỏ.

Hai người một ngọc tới quá nhanh, giờ phút này, Thẩm Thanh bốn người muốn tránh đi nhưng là không kịp rồi, tranh thủ thời gian song song mà đứng trước sau tề ra Pháp Khí, âm thầm phòng bị.

Hoàng Thạch lần này vô dụng thôi Hôa Ngạc lưới, mà là tề ra một kiện phi kiếm Pháp Khí, Vương Lão Thực cũng thay đổi dạng hắc chùy bộ dáng Pháp Khí, Trần Tư Nghi tắc thì y nguyên tề ra cái kia hương khí tràn ngập Điệp Hương Khăn.

Gặp Hoàng Thạch ba người đều tề ra Pháp Khí, Thẩm Thanh cũng không cam chịu rút lại phía sau, thủ nhận một kiện hắc thước không nói, còn thủ nhận cái kia phòng ngự chỉ dụng lăng hình pháp thuẫn, một công một thủ, vẫn còn giống như mô hình giống như dạng.

Cái kia hai gã tu sĩ tu vi không thấp, đều vi Luyện Khí tầng ba, ngự sử lưỡng thanh phi kiếm, vừa đánh vừa lui, chỉ là hai người kia áo bào rách rưới, nhìn trúng đi có chút chật vật.

Trong đó một gã áo bào tím tu sĩ một bên ngự sử phi kiếm chống cự Hắc Chiêu Hù Ngạc công kích, một bên kêu lớn: "Bốn vị đạo hữu, còn không mau tới hỗ trợ!"

Tu sĩ kia hiển nhiên đã thờ ra Hoàng Thạch bốn người tu vi, khẩu khí khá lớn.

Hoàng Thạch bốn người nguyên một đám sắc mặt khó xem, hiển nhiên, cái kia hai gã tu sĩ rõ ràng cho thấy đánh không lại đầu kia Hắc Thủy hù ngọc, rồi lại không bỏ con yêu thú kia toàn thân tài liệu, ý vào tu vi so bốn người cao, đã đến cái kẻ gây tai họa đồng đẳng, kéo người liên can để cho:đợi chút nữa nước kia mà.

Phải biết rằng, cái kia hai gã tu sĩ tu vi so Thẩm Thanh bốn người cao hơn ra một đầu, đối phó đầu kia cấp hai yêu thú đều có phần lợ ra cổ hết sức, càng gì luận Hoàng Thạch bốn người.

Bốn người cố tình không giúp, lại lại lo lắng cái kia hai gã tu sĩ buông tha cho yêu thú bỏ chạy, so độn nhanh chóng. Hoàng Thạch bốn người tuyệt đối so với bất quá cái kia hai gã có Luyện Khí tầng ba tu vi tu sĩ, kết quả là còn phải nhóm người mình đối mặt đầu kia giống như điên cuồng Hắc Chiêu Hù Ngạc.

Hơn nữa, mặc dù bốn người có thể cầm xuống cái này đầu toàn thân là tổn thương Hắc Chiêu Hù Ngạc, mà cái kia hai gã tu sĩ nếu như giết cái hồi mã thương, tựu thật sự là cái được không bù đắp đủ cái mất.

Roi vào đường cùng, bốn người chỉ phải không trâu bắt chó đi cày, nhao nhao ngự sử lấy Pháp Khí hướng đầu kia Hắc Chiêu Hù Ngạc đánh tới!

Hắc Chiêu Hù Ngạc một thân lân giáp cứng rắn như sắt, phá phòng thủ không dễ, một đám Pháp Khí mãnh kích tại ngọc thân, lại chỉ mang ra trợn trợn va chạm mà ra hỏa hoa, nghe chút ít tiếng vang mà thôi.

Không thể phá vỡ Hắc Chiêu Hù Ngạc phòng ngự, lại có thể làm cho nó bị đau! Đầu kia Hắc Chiêu Hù Ngạc phát ra một tiếng phẫn nộ gào rú, cái đuôi lớn hất lên, hô thoáng một phát liên hướng Hoàng Thạch bốn người xoắn tới.

Cái kia ngọc vĩ mang theo hình thoi lồi hình đáng chỉ vật, cứng rắn vô cùng, một khi lần lượt truy cập, sợ là khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Hoàng Thạch ba người đầu pháp kinh nghiệm phong phú, bứt ra nhanh chóng thoái lui, Thẩm Thanh phản ứng cũng là không chậm, đang muốn khi lui về phía sau, cái kia Trần Tư Nghi động tác so với hắn còn nhanh, thuận tay vung, tựu đất Thẩm Thanh cánh tay rời khỏi nhiều trượng xa.

Trong hơi thở làn gió thom lượn lờ, cánh tay chỗ mềm mại mang đạn, Thẩm Thanh tuy nhiên một mình cũng có thể đào thoát cái kia yêu thú phẫn nộ một kích, thực sự âm thầm cảm kích cái này mỹ thiếu phụ chăm sóc, vì vậy ghé mắt nhìn hướng Trần Tư Nghi, mắt lộ vẻ cảm kích, có chút quai hàm thủ, hướng nàng tỏ vẻ lòng biết ơn.

Trần Tư Nghi mỉm cười như to, tự nhiên cười nói, đã tiếp nhận Thẩm Thanh lòng biết ơn, đi theo môi mềm khẽ mở, thấp giọng nhắc nhở: "Trần tiểu ca, cái này yêu thú lợi hại lắm, như thế này ngươi muốn cẩn thận một chút, đừng dựa vào cái kia yêu thú thân cận quá rồi..."

Thẩm Thanh tỏ vẻ minh bạch, hướng về phía nàng cảm kích cười.

Trần Tư Nghi nhắc nhở không phải bản tên không đích, cái kia Hắc Chiêu Hù Ngạc cái đuôi lớn vung ra, một kích không trúng, ngay sau đó đại hế miệng, phun ra một đoàn màu đen khí thể!

Cái kia hắc khí chen chúc xoắn tới, mùi hôi ngút trời, nghe thấy chỉ dục ọc, hắc khí lướt qua, đầm lầy mà đồng cỏ và nguồn nước, thực vật mắt nhìn thấy héo rũ thối nát, hóa thành Hắc Thủy!

Chúng tu sĩ biết được lợi hại, nguyên một đám tứ tán bay ngược, sợ bị cái kia ăn mòn lực rất mạnh hắc khí cho nhiễm lên.

Không có gì ngoài Hoàng Thạch bốn người, cái kia hai gã tu sĩ cùng cái này con yêu thú đấu thắng một hồi, thủ đoạn tự nhiên muốn mạnh hơn một phần, không đợi cái kia hắc khí tiêu tán, trong đó cái kia áo bào xanh tu sĩ thủ nhận một kiện binh hình dáng Pháp Khí, hướng cái kia đoàn hắc khí một ngón tay! Thấp giọng quát nhẹ: "Thu!"

Theo cái kia quát nhẹ thanh âm, cái kia bình trang Pháp Khí hướng về phía cái kia hắc khí bay đi, một phen cao thấp bay múa, cái kia mọi nơi tràn ngập hắc khí lập tức bị bắt lũng một đoàn, đi theo hình thành một đường, trong chớp mắt, đã bị cái kia bình trang Pháp Khí thu vào trong bình.

Hắc khí vô tung vô ảnh, mọi người nắm chặt cơ hội, tề ra Pháp Khí, nhao nhao hướng cái kia Hắc Chiêu Hủ Ngạc mãnh kích đi qua!

Chỉ nghe "Bình bình pằng pằng" va chạm thanh âm liên tiếp vang lên, trong lúc nhất thời hỏa hoa văng khắp nơi, cái kia Hắc Chiêu Hủ Ngạc bị đau, thân thể không lờ lẩn mình: quay cuồng không ngớt, gào thét liên tục!

Lúc này, chỉ nghe cái kia áo bào tím tu sĩ lớn tiếng kêu lên: "Chiêu chuẩn ngạt mắt công kích! Trước tiên đem cái này nghiệt súc lộng mù nói sau!"

Chúng tu nghe xong, nhao nhao triệu hồi Pháp Khí, đi theo đánh ra pháp quyết, ngự sử Pháp Khí hướng phía cái kia còn lại một chỉ ngạt chính mắt trông thấy đi!

Cái này một chúng tu sĩ ngoại trừ Thẩm Thanh bên ngoài, nguyên một đám đấu pháp kinh nghiệm hiển nhiên muốn phong phú không ít, cũng không phải từng cái tu sĩ đều hướng về phía ngạt mục mà đi, trong đó Vương Lão Thực cùng cái kia áo bào xanh tu sĩ thừa dịp cái kia ngạt thân lẩn mình: quay cuồng thời điểm, vụng trộm không xông cái kia cái bụng công kích, do đó hấp dẫn chú ý của nó lực.

Còn lại đám người, không là công kích ngạt mắt, tựu là công kích ngạt khẩu!

Cái này đầu Hắc Chiêu Hủ Ngạc vốn là cùng hai gã tu sĩ tranh đấu, mù con mắt không nói, khí lực cũng có chút theo không kịp, giờ phút này chúng tu quần ấu, tuy có chân trước một đôi móng vuốt sắc bén miễn cưỡng ngăn cản ngạt mắt, nhưng lại chú ý được đầu, lại không có được ví.

Tại mọi người gió bão tạt vũ giống như công kích đến, rất nhanh, một cái khác chỉ ngạt mắt bị tên kia áo bào tím nam tử phi kiếm đánh trúng một cái chớp mắt, tuôn ra một đoàn huyết nhục!

Hắc Chiêu Hủ Ngạc hai mắt một mò mẫm, phát ra một tiếng gào rú, càng thêm Cuồng Bạo! Phun ra một ngụm ăn mòn hắc khí đồng thời, cái đuôi lớn liên bầy, móng vuốt sắc bén một trận nắm, bắt loạn! Chỉ nghe "Keng keng keng" vài cái, đem vài kiện Pháp Khí kích khai mở thật xa!

Không biết làm sao Hắc Chiêu Hủ Ngạc mất đi hai mắt, đã đánh không rõ phương hướng, chỉ có thể bằng bản năng đánh trả, cái kia phun ra khói đen cũng không chuẩn đầu.

Mọi người cái kia vẫn không thể đánh chó mù đường, thi triển thủ đoạn, chẳng những ngự sử Pháp Khí công kích, tranh thủ thời gian còn thi triển ra các loại pháp thuật!

Hỏa Cầu Thuật, băng trụ thuật, gai đất thuật, Triền Nhiễm Thuật, Kim Tiền thuật vân... vân pháp thuật nhao nhao thoáng hiện! Trong lúc nhất thời, ngũ thái tân phân, pháp lực cuộn cuộn, "Đùng đùng" hướng đầu kia Hắc Chiêu Hủ Ngạc oanh tới!

Thẩm Thanh một mực nương tựa tại Trần Tư Nghi bên cạnh, thấy nàng ngự sử do Điệp Hương Khẩn diễn biến ra lộng lẫy cự điệp công kích đồng thời, còn phóng thích chỗ Triền Nhiễm Thuật, cuốn lấy ngạt thân.

Trần Tư Nghi Triền Nhiễm Thuật tự nhiên muốn sắc bén nhiều lắm, đầu kia Hắc Chiêu Hủ Ngạc mỗi lần bị quấn, ngạt thân lập tức xuất hiện ngăn ngại đình trệ, tuy nhiên Triền Nhiễm Thuật pháp lực chỉ có thể ủng hộ một lượng tức, nhưng Thẩm Thanh bắt được cơ hội, ngưng ra hỏa cầu, hướng phía cái kia dài khắp răng nhọn ngạt khẩu trong nháy mắt phát ra!

"Oanh" !

Hỏa cầu hung hăng đánh trúng ngạt trong miệng, hỏa điểm đột nhiên tránh, đầu kia Cự Ngạc lập tức phát ra một tiếng điếc tai gào rú, lỗ mũi mồm miệng tằm đó một hồi "Xi xi" rung động, tán phát ra trận trận mùi cháy khét lẹt.

Cái kia ngạt khẩu đúng là điểm yếu, Thẩm Thanh một kích đắc thủ! Áo bào tím nam tử cùng cái kia áo bào xanh nam tử hiển nhiên nhìn ra tiện nghi, nhao nhao ngưng ra hỏa cầu!

Cái này hai gã tu sĩ ngưng ra hỏa cầu hiển nhiên cường hãn nhiều hơn, hỏa cầu gào thét xoay tròn, trong không khí tràn ngập cực nóng khí tức, tựa hồ mau đưa cái kia trong không khí ẩm ướt tháo nước .

Liên tục thuận phát! Cái kia giương miệng lớn dính máu rú thẩm Hắc Chiêu Hủ Ngạc liên tiếp trúng chiêu! Ánh lửa văng khắp nơi tằm đó, cái kia khét lẹt hương vị càng thêm đậm đặc, toàn bộ ngạt đầu khói đen ứa ra, cái kia Hắc Chiêu Hủ Ngạc thống hạo liên tục, cực lớn ngạt thân quay cuồng được càng thêm lợi hại!

Chương 29: Hắc Phong Song Sát

Chương 29: Hắc Phong Song Sát

Một đạo hắc quang đột nhiên tránh! Trùng trùng điệp điệp đánh trúng lẫn mình: quay cuồng bên trong đích ngực bụng! Cái này nhất trọng kích, vậy mà đã phá vỡ Hắc Chiêu Hù Ngạc phòng ngự, mở rộng một cái chén ăn cơm lớn nhỏ miệng vết thương!

Cái kia hắc quang đi được nhanh, thu được cũng nhanh, chỉ thấy hắc quang lóe lên, đã bị một người tu sĩ thu hồi.

Thâm Thanh mất sắc, nhìn tình huống là cái kia Vương Lão Thực ra tay một kích, cái kia hắc quang, đúng là hấn ngực sử màu đen cái dùi.

Thâm Thanh không khỏi cảm thấy ám run sợ, cái này Vương Lão Thực nhìn như chất phác, lời nói không nhiều lắm, ra tay nhưng lại tàn nhẫn tinh chuẩn, một kích trí mạng!

Xem ra, thật đúng là người không thể xem bề ngoài cái đó!

Cái này một kích trí mạng, cái kia Hắc Chiêu Hù Ngạc chịu không được rồi, phát ra một tiếng thật dài tê gào thét. "Ngạc bụng miệng vết thương chỗ bảo tố ra đại bông huyết dịch! Đi theo, ngực thân mảnh liệt lẫn mình vài cái, tựa thư giãn xuống, mắt nhìn thấy còn thừa một hơi muốn treo rồi.

Wương Lão Thực ra tay tinh chuẩn, còn lại chúng tu cũng không phải cái gì đèn đã cạn dầu, chiếu vào cái kia huyết dịch bảo tấp miệng vết thương lại là một phen mãnh kích!

Bành bành bành!

Vài kiện vũ khí trước sau đánh trúng! Cái kia miệng vết thương mắt thấy tăng lớn, nương theo lấy Hắc Chiêu Hù Ngạc lẫn mình tâm đó, trong lúc này tạng theo cái kia miệng vết thương chỗ "Ào ào" chảy ra, phụt chốc, cái kia Hắc Chiêu Hù Ngạc sẽ thấy cũng lẫn mình: quay cuồng bất động, run rẩy vài cái, sẽ thấy không một tiếng động.

Một đầu tương đương với Luyện Khí trung hậu kỳ cảnh giới Hắc Chiêu Hù Ngạc, bị sáu gã chỉ có Luyện Khí sơ giai tu vi tu sĩ diệt sát, chúng tu sĩ thờ phào một khẩu đại khí, mất lộ ý mừng rỡ, nguyên một đám nhìn hướng đầu kia cực lớn yêu thú thi thể, quen mắt vô cùng.

Phải biết rằng, cái này đầu Hắc Chiêu Hù Ngạc mặc dù chỉ là cấp hai yêu thú, lại toàn thân là bảo.

Ngạc da, ngạc răng, ngạc vĩ, gân cốt đều là luyện chế Pháp Khí thượng giai tài liệu, đặc biệt là trong cơ thể dấu điểm túi độc, chẳng những có thể luyện chế tị độc đan, lại thêm điểm tài liệu, còn có thể luyện chế thành một loại có chứa ăn mòn công năng Thượng phẩm Pháp Khí, quả nhiên là lợi hại vô cùng.

Mặc dù không với tư cách luyện khí chi dụng, những tài liệu này bán cho cửa hàng, ít nhất muốn giá trị một ngàn hơn Hạ phẩm linh thạch, dưới mắt tổng cộng có sáu gã tu sĩ, một người chia lãi một điểm, nói như thế nào cũng có thể phân đến 200~300 linh thạch, nếu không quen mắt, đó mới gọi quái.

Nhưng ngay tại Hoàng Thạch bốn người chuẩn bị tiến lên chuẩn bị phân cách cái này con yêu thú thi thể thời điểm, lúc này, cái kia hai gã nam tu liếc nhau một cái, trong đó cái kia áo bào tím tu sĩ tiến lên một bước, hơi vừa chấp tay nói: "Chư vị đạo hữu, tại hạ Trương Đại Bảo, vị này chính là huynh đệ của ta Trương Nhị Bảo, vừa rồi được chư vị tương trợ, cảm xuống này ngực, tại hạ huynh đệ hai người lúc này đa tạ rồi..."

Cái này tự xưng Trương Đại Bảo áo bào tím tu sĩ vừa mới nói xong, Hoàng Thạch bốn người lập tức biến sắc.

Thâm Thanh trên mặt biến sắc, là vì nghe ra cái này Trương Đại Bảo ý ở ngoài lời, ý tứ rất rõ ràng, vừa rồi nhóm người mình chỉ là xuất thủ tương trợ, lại không có chia lãi chiến lợi phẩm tư cách.

Mà Hoàng Thạch ba người nhưng lại theo Trương Đại Bảo tự giới thiệu trúng phải biết, hai người này nhưng lại tiếng xấu tại bên ngoài Hắc Phong Song Sát!

Cái này Trương Đại Bảo cùng Trương Nhị Bảo đích thật là thân huynh đệ, sẽ ngụ ở Thanh Nguyên Thành dùng đông mấy trăm dặm Hắc Phong Lĩnh, là một cái tu chân tiểu gia tộc gia tộc thành viên, cũng là Đại Thanh Sơn khách quen, thường xuyên trà trộn Đại Thanh Sơn tu sĩ cũng biết cái này Hắc Phong Song Sát thanh danh.

Tại toàn bộ Thanh Nguyên Thành tương ứng khu vực, dùng Sơ Tiên cảnh, Tiên Thiên cảnh tu giả chiếm đa số, mà Luyện Khí tu sĩ cũng phần lớn là cấp thấp cấp độ, như một cái tu chân gia tộc xuất hiện hơn nhiều tên Luyện Khí tu sĩ, càng là ít càng thêm ít.

Mà Trương gia cái này hai huynh đệ nhưng lại thiên phú dị bẩm, tư chất không tệ, dùng hai mươi tuổi không đến tuổi thọ đồng thời bước vào Luyện Khí

cánh giới không nói, mà lại tiến triển cực nhanh, mấy năm tầm đó, tự đi vào Luyện Khí tầng ba, cách cái kia Luyện Khí trung kỳ cánh cửa, chỉ kém một đường mà thôi.

Cái này Trương gia huynh đệ dùng Luyện Khí tầng ba tu vi, tại Thanh Nguyên Thành khu vực, không nói đi ngang, thực sự không thể khinh thường. Hai huynh đệ quanh năm trà trộn tại đây Đại Thanh Sơn ở bên trong, săn giết yêu thú đồng thời, cũng đã làm không ít giết người cướp của sự tình, có này ác dấu vết, dần dà, thì có chuyện tốt tu sĩ cho cái này hai huynh đệ lấy cái "Hắc Phong Song Sát" tên tuổi.

Trương Đại Bảo tự giới thiệu, tự nhiên là không cần nói cũng biết, muốn cho Hoàng Thạch bọn người biết khó mà lui, tốt độc bá cái này Hắc Chiếu Hủ Ngạc thì thể.

Mà Hoàng Thạch, Vương Lão Thực, Trần Tư Nghi ba người mặc dù biết cái này hai huynh đệ không phải dễ trêu đích nhân vật, thực sự không bỏ cái này yêu thú thì thể quý giá tài liệu, dù nói thế nào, nhóm người mình trả giá to như vậy khí lực, khổ khăn thu thập hết cái này đầu cấp hai yêu thú, ăn không hết thịt, húp chút nước chu toàn a?

Hơn nữa, cái này Trương gia huynh đệ chân khí tiêu hao không ít, sắc mặt tái nhợt, giờ phút này hai người này còn không kịp bổ sung chân khí, cũng không có thể đánh không lại!

Bốn người lẫn nhau âm thầm lần lượt cái ánh mắt, Hoàng Thạch là cái này chỉ tiêu đội người dẫn đầu, tự nhiên do hấn ra mặt.

Vì vậy, Hoàng Thạch nhìn hướng Trương Đại Bảo, có chút trầm ngâm xuống, nói ra: "Trương đạo hữu, không cần phải nói tạ, đã cái này đầu nghiệt súc đã thu thập hết rồi, còn là dựa theo quy củ, đem chúng ta nên được một phần cho phân ra a..."

Hoàng Thạch này lời ra khỏi miệng, đến phiên Trương gia huynh đệ trên mặt có chút biến sắc, cái kia Trương Đại Bảo con ngươi đảo một vòng, cười hắc hắc, nói ra: "Vị đạo hữu này, chuyện đó sai rồi, cái này con yêu thú rõ ràng là huynh đệ của ta hai người đi đầu phát hiện, còn trước bị thương cái này con yêu thú, mặc dù không có chư vị hỗ trợ, tại hạ huynh đệ thu thập cái này con yêu thú cũng là chuyện sớm hay muộn, chư vị chỉ là thuận tay giúp đỡ, cũng không có phí nhiều đại sự, chư vị muốn chia lấy một phần, sợ là không thể nào nói nổi a..."

Trương Đại Bảo một phen nói được chậm rãi, mà Trương Nhị Bảo lại không khách khí, âm thanh lạnh lùng nói: "Như thế nào? Ta đại ca đem lời nói đến nước này rồi, mấy người các ngươi còn không ly khai sao? Chẳng lẽ còn muốn cùng huynh đệ của ta hai người động thủ hay sao?"

Trương Nhị Bảo dứt lời, tiến lên trước một bước, Luyện Khí tầng ba cường hoành khí tức lập tức phóng xuất ra!

Cái này Trương Nhị Bảo trực tiếp vạch mặt, đốn nứu như Hoàng Thạch bốn người sắc mặt khó xem.

Phải biết rằng, Luyện Khí kỳ chung phân chín tầng, mỗi kém một tầng cánh giới, bất kể là chân khí, hay vẫn là thần thức, đều không nhỏ chênh lệch, nói khó nghe điểm, một gã Luyện Khí tầng ba tu sĩ, đối phó hai ba tên Luyện Khí hai tầng tu sĩ, cơ hồ không nói chơi.

Mà Hoàng Thạch một chuyến bốn người, ngoại trừ Hoàng Thạch bản thân cùng Trần Tư Nghi có Luyện Khí hai tầng tu vi, Vương Lão Thực cùng Thẩm Thanh hai người, nhưng chỉ là Luyện Khí một tầng, thực muốn chống lại rồi, đoán chừng chỉ có ngược đãi phần.

Nếu không phải gặp Trương gia huynh đệ sắc mặt tái nhợt, chân khí bất lực, Hoàng Thạch bọn người còn thật không dám yêu cầu một phần chiến lợi phẩm.

Có lẽ là có trước đây đề, cái kia Trương Nhị Bảo mở miệng bức bách, ngoại trừ Thẩm Thanh cái này Luyện Khí một tầng thái điều, Hoàng Thạch, Trần Tư Nghi, Vương Lão Thực ba người sắc mặt tuy nhiên khó coi, thực sự không có lộ ra cái gì sợ hãi chi sắc, bày làm ra một bộ không thể đồng ý tự khai mở làm tư thái.

Chỉ nghe Hoàng Thạch nói ra: "Vị này Trương đạo hữu, tại hạ nhân các loại chỉ là muốn muốn phân đến nên được một phần, không cần động một chút lại muốn động thủ a?"

Cái kia Trương Nhị Bảo cười lạnh một tiếng: "Hắc hắc, ta đại ca lời nói đã nói được minh bạch, ngươi mấy cái không thức thời, động thủ thì sao? Đã ngươi muốn tìm không thoải mái, ta mượn ngươi khai đao a!"

Trương Nhị Bảo tiếng nói vừa nghỉ trong tích tắc, té lên trong tay phi kiếm, muốn đến tiên hạ thủ vi cường!

Hoàng Thạch sớm có phòng bị, phản ứng không chậm, lập tức thả ra một đạo vòng phòng hộ, tay vừa lộn, phi kiếm nơi tay, trong chớp mắt tự đã làm xong phòng bị, mà Thẩm Thanh bọn người cũng nhao nhao té ra Pháp Khí, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Đúng lúc này, cái kia Trương Đại Bảo đột nhiên mở miệng: "Chậm đã!"

Trương Đại Bảo vừa nói, một bên giữ chặt Trương Nhị Bảo, hướng hấn ám lần lượt cái ánh mắt, đi theo nhìn hướng Hoàng Thạch, nhoen miệng cười, nói ra: "Chư vị đạo hữu trước tạm dừng tay, không cần vì thể tổn thương hòa khí, tại hạ vừa rồi nghĩ nghĩ, chư vị yêu cầu không tính quá phận, như vậy bỏ đi, tại hạ đã đáp ứng, tự theo như quy củ phân ra cái này đầu nghiệt súc như thế nào?"

Trương Đại Bảo trước ngao mạn sau cung kính, mắt nhìn thấy song phương muốn động thủ, lại lên tiếng đem làm nổi lên người hoà giải, mà Hoàng Thạch bốn người bao nhiêu kiêng kỵ cái này hai huynh đệ tu vi, tự nhiên sẽ không vô sự tìm việc, có thể không động thủ, đó là không thể tốt hơn.

"Chuyện này là thật?" Hoàng Thạch mắt lộ hoài nghi mà hỏi.

"Tự nhiên là thật, như vậy, tự do chứ vị chính giữa phải ra một người tới phân cách con thú này tốt chứ?"

Trương Đại Bảo nói xong, còn kéo một bà Trương Nhị Bảo, nói tiếp: "Nhị đệ, đem lộ mở ra a, để cho bọn họ tới xử lý cái này con yêu thú, người huynh đệ của ta chỉ để ý cầm một phần của mình tốt rồi..."

Trương Nhị Bảo bờ môi giật giật, trên mặt rất là không phục, lại hãy để cho mở thân thể.

Hoàng Thạch nhìn Trương gia huynh đệ không giống làm bộ, cảm thấy khê buồn lòng, cùng Trần Tư Nghi, Vương Lão Thực, Thẩm Thanh ba người trước đứng rồi hạ ánh mắt, sau đó đối với Vương Lão Thực nói: "Vương đạo hữu, cái này thu thập thì thể sống, làm phiền người rồi... "

Wang Lao Shi cũng không lên tiếng, nhẹ gật đầu, tự hướng cái kia Hắc Chiếu Hủ Ngạc thì thể đi đến.

Đến đó không lộ thì thể trước, Vương Lão Thực ngồi chồm hổm xuống, tay khê vẩy, thú nhận màu đen cái đuôi, theo cái kia miệng vết thương chỗ tự đâm đi vào, đi theo kéo một phát, tự lôi ra một đầu dài lớn lên lỗ thủng.

Rút gân lột da, Vương Lão Thực thủ pháp thành thạo, động tác nhanh nhẹn, rất nhanh, một trương theo cái bụng chỗ thông suốt mở đích ngac da liền từ cốt nhục trong tách ra đến, đặt ở một bên.

Chỉ là cái này trương ngac da, ít nhất được giá trị 800 Hạ phẩm linh thạch.

Trong lúc nhất thời, mọi người con mắt hiện quang, cực nóng ánh mắt đều tụ tập ở đằng kia trương cực lớn ngac trên da.

"Động thủ!"

Đột nhiên, chỉ nghe Trương Đại Bảo một tiếng quát mạnh! Trương gia huynh đệ đột nhiên làm khó dễ! Chỉ thấy lưỡng đạo hàn quang thoáng hiện một cái chớp mắt, lưỡng thanh phi kiếm phân biệt chiếu vào Hoàng Thạch cùng Trần Tư Nghi hai người vào đầu chém tới!

Mà Hoàng Thạch, Trần Nhị người bị cái kia cực lớn ngac da hấp dẫn, cái gọi là tài động nhân tâm, tâm thần khó tránh khỏi buồn lòng, Trương gia huynh đệ không hề dấu hiệu làm khó dễ, hai người bỗng nhiên bị tập kích, trốn chỉ không kịp, chỉ có thể dựa vào thích ra vòng phòng hộ ngạnh kháng!

"Xì... Lạp" một tiếng! Hoàng Thạch vòng bảo hộ bị Trương Nhị Bảo phi kiếm chém phía dưới! Lập tức văng tung tóe! Mà phi kiếm kia hàn quang đại thịnh! Tiếp tục lực trăm mà hạ!

"Ah —— "

Trốn chỉ không kịp Hoàng Thạch phát ra hét thảm một tiếng, hàn quang tránh chưa! Từ đầu đến xuống, ! Cái kia Hoàng Thạch lại bị phi kiếm ngang sanh chém thành hai nửa! Nương theo huyết dịch phiêu tán rơi rụng văng khắp nơi, nội tạng lập tức khóc như mưa lưu trên đất

Trong chớp mắt, Hoàng Thạch vẫn lạc!

Cơ hồ tại Hoàng Thạch bị trăm cùng trong nháy mắt, cái kia Trương Đại Bảo ngư sử phi kiếm cũng là cò-rắc thoáng một phát, dễ như trở bàn tay phá vỡ Trần Tư Nghi vòng phòng hộ!

Cái này Trương gia huynh đệ phối hợp ăn ý, ra tay chỉ tàn nhẫn! Cái này một cái chớp mắt, Trần Tư Nghi cái này vũ mị thiếu phụ mắt nhìn muốn hương tiêu ngọc vẫn!

Ở này phi kiếm trước mắt, tốc độ ánh sáng cái này trong tích tắc! Một kiện lăng hình tám chân kịp thời xuất hiện!

"Keng" một tiếng, Hóa Tinh văng khắp nơi, phi kiếm hung hăng trăm tại lăng thuẫn lên! Nhưng lại đứng tại nàng bên cạnh Thẩm Thanh kịp thời ra tay!

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Vương Lão Thực

Chương 30: Vương Lão Thực

Thẩm Thanh có thể bằng lúc ra tay, cũng không phải hấn phản ứng nhanh, cũng không phải hấn không thềm thường cái kia yêu thú tài liệu, mà là Hoàng Thạch vị trí gần phía trước, vừa vận ngăn trở tầm mắt của hấn, làm hấn nhìn không tới Vương Lão Thực phân giải yêu thú thi thể tình hình, rơi vào đường cùng, Thẩm Thanh không thể không đem chú ý lực đặt ở Trương gia huynh đệ trên người.

Trương gia huynh đệ bỗng nhiên động thủ, Thẩm Thanh tự nhiên phản ứng đầu tiên tới, mà hấn tự đứng tại Trần Tư Nghi bên người, gặp Trương Đại Bảo ngự sử phi kiếm hướng bên người cái này mỹ thiếu phụ chém tới, không chút nghĩ ngợi tự tế ra lăng thuẫn, ra tay chống cự! Khó khăn lắm ngăn trở cái kia lăng lệ ác liệt chém!

Ngự sử phi kiếm Trương Đại Bảo không thù toàn bộ công, mắt lộ âm tàn lùm Thẩm Thanh liếc, trên tay động tác không chậm, pháp quyết liên tục đánh ra, phi kiếm hàn sáng lóng lánh, tiếp tục hướng Trần Tư Nghi điên cuồng chém mà hạ!

Keng keng keng ——

Chỉ nghe liên tiếp kim loại va chạm chi tiếng vang lên! Cái kia lăng thuẫn lấy mất thường thấy được tốc độ xuất hiện mấy đạo khe hở, "Răng rắc" một tiếng, chia năm xẻ bảy, cái này Trung phẩm tám chắn Pháp Khí cứ như vậy cho báo hỏng rồi!

Thẩm Thanh té ra lăng thuẫn báo hỏng! Giờ phút này, Trần Tư Nghi đã gần lúc té ra một kiện hình tròn tám chắn, ánh sáng tím lóe sáng, dĩ nhiên là kiện Thượng phẩm phòng ngự Pháp Khí!

Cái này khiến tròn ngăn trở cuối cùng lăng lệ ác liệt chém! Trần Tư Nghi trong lúc cấp bách, hướng Thẩm Thanh ném đi cái vẻ cảm kích, đi theo hướng té ra "Điệp Hương Khăn" đánh ra một đạo pháp quyết, cái kia Diệp Hương Khăn lập tức hóa thành một chi lộng lẫy Thái Diệp, xoáy lên một đạo hồng nhạt sương mù, hướng cái kia Trương Đại Bảo nhào tới!

Phấn sương mù tràn ngập, mùi thơm lạ lừng xông vào mũi!

Vừa triệu hồi phi kiếm Trương Đại Bảo không nghĩ qua là hít vào một ngụm hương khí, thần sắc lập tức xuất hiện một tia hoảng hốt.

Đột nhiên, một đạo hắc quang bỗng nhiên thoáng hiện!

"PHỐC" một tiếng! Đạo hắc quang kia nhanh như tia chớp theo Trương Đại Bảo phía sau lưng chỗ tránh chưa, lập tức! Lúc trước ngực xuyên thủng mà ra!

Trương Đại Bảo cúi đầu nhìn hạ lồng ngực, thấy mình ngực trái chỗ xuất hiện một cái lỗ nhỏ cỡ nắm tay lỗ máu, trong mắt lộ ra một tia khó tin, biểu lộ cứng lại, đồng tử mở rộng, sinh cơ tùy theo trôi qua.

Cái kia hắc quang xuyên thủng Trương Đại Bảo phía sau lưng trước tâm, ở giữa không trung quay tròn đánh cho cái xoáy, hướng phía Vương Lão Thực bay đi, dĩ nhiên là cái kia phân giải yêu thú Vương Lão Thực ra tay đánh lên!

Thất thố biến hóa làm cho người hoa mắt, chắc hẳn Trương gia huynh đệ không ngờ rằng, hai gã Luyện Khí một tầng thái điều tu sĩ thậm chí có lớn như vậy lực phá hoại!

Cái này là khinh thị chỗ trả giá cao, hai huynh đệ vốn tưởng rằng chỉ cần đánh lên mất hai cái Luyện Khí hai tầng tu sĩ, mặt khác hai cái Luyện Khí một tầng thái điều vẫn không thể dễ như trở bàn tay. Tuyệt đối không nghĩ tới, tự cái này hai cái Luyện Khí một tầng thái điều tu sĩ, một cái kịp thời ra tay cứu được đồng bạn, cái khác vậy mà âm đạo tay miếu sát Trương gia lão đại!

"Đại ca —— "

Trương Nhị Bảo bị rống một tiếng, tròn mắt muốn nứt trừng hướng Vương Lão Thực, trong tay rất nhanh đánh ra một đạo pháp quyết, phi kiếm kia trên không trung vòng vo cái ngoặt, nhanh chóng hướng phía Vương Lão Thực chém tới!

Vương Lão Thực gặp nguy không loạn, bứt ra nhanh chóng thoái lui, né qua cái kia nhanh chóng chém, tay khẽ vẫy, thủ nhận một kiện màu trắng bạc lục lạc chuông.

"Linh linh linh —— "

Tiếng chuông chói tai, cái kia sóng âm thẳng điếc tai màng, thần hồn chịu chấn động!

Cái kia lục lạc chuông phát ra chi âm chẳng những làm cho Trương Nhị Bảo biểu lộ ngốc trệ, mà ngay cả Trần Tư Nghi, Thẩm Thanh hai người nghe xong cũng là thần sắc hoảng hốt, mắt lộ mê ly chi sắc.

Thẩm, Trần Nhị người phát giác không đúng, cảm thấy hoảng sợ, vội vàng vận công chống cự!

Cũng may Vương Lão Thực mục tiêu công kích là Trương Nhị Bảo, chân khí trong cơ thể một chuyển, rất nhanh tự tỉnh táo lại. Lại nhìn cái kia Trương Nhị Bảo biểu lộ biến ảo, giống như tại đau khổ chèo chống cái kia chấn động thần hồn sóng âm, hai người đối với nhìn liếc, có chút ấn ý đồng thời té lên Pháp Khí hướng Trương Nhị Bảo công tới!

Chỉ thấy Trần Tư Nghi hướng cái kia Diệp Hương Khăn biến ảo lộng lẫy Thái Diệp đánh ra mấy đạo pháp quyết, cái kia lộng lẫy Thái Diệp phản phật lập bay đến Trương Nhị Bảo đỉnh đầu, song phiến múa, mang xuất ra đạo đạo hương khí bốn phía phấn sương mù.

Phấn sương mù tràn ngập, ăn mòn tại Trương Nhị Bảo phóng thích vòng phòng hộ lên, phát ra "Xì xì" ăn mòn thanh âm, cái kia trong suốt vòng bảo hộ mất thấy trở nên bạc nhược yếu kém.

Cùng lúc đó, Thẩm Thanh tế ra hắc thước đã trùng trùng điệp điệp kích tại vòng bảo hộ lên! Chỉ nghe "Oanh" một tiếng, cái kia lung lay sắp đổ vòng bảo hộ lập tức vắng tung tóe!

Cũng ngay tại Thẩm Thanh phá vỡ Trương Nhị Bảo vòng phòng hộ trong tích tắc, Vương Lão Thực đã lần nữa ra tay, hắc quang lóe lên! Màu đen cái dùi điện xạ mà ra!

Cái kia màu đen cái dùi tốc độ cực nhanh, hóa thành một đạo tàn ảnh, trong chớp mắt sẽ không nhập Trương Nhị Bảo cái trán!

"Bồng" âm thanh! Trương Nhị Bảo đầu tức thì bạo liệt ra hoa, nổ lên một đoàn đồ trắng nảy ra huyết bồng!

Đem làm Trương Nhị Bảo đỉnh lấy nấu như dầu trùng trùng điệp điệp ngã xuống đất thoi điếm, hết thấy đều tùy theo đã xong,

Một phen ác chiến, theo Trương gia huynh đệ hèn hạ vô si bỗng nhiên ra tay đánh lên, đến Hoàng Thạch bị chém thành hai nửa, Thẩm Thanh xuất thủ tương trợ, Trần Tư Nghi phản kích, Vương Lão Thực diệt sát Trương Đại Bảo, lại đến ba người hợp lực diệt sát Trương Nhị Bảo, tổng cộng thêm, sợ là vẫn chưa tới mười tức thời gian!

Tự lấy trong thời gian thật ngắn, người liên can các loại lực đực với nhau, thủ đoạn ra hết, mà trong đó mạo hiểm càng là khó nói lên lời, đoán ngắn không đến mười tức, ba đầu tươi sống tánh mạng như vậy vẫn lạc, Tu Chân giới tàn khốc có thể thấy được lóm đóm.

Trước bất luận Trương gia huynh đệ ngoài sáng giảng hoà, ngầm hạ sát thủ, lại nói cái kia Vương Lão Thực, đừng nhìn bản thân của hắn nhìn trùng lão mất hoa mắt ù tai, một bộ cả người lẫn vật vô hại chất phác dạng, nhưng ra tay thời cơ, đối với Pháp Khí vận dụng, nhưng lại cực kỳ lão đạo, mà lại ra tay tàn nhẫn!

Từ đầu đến cuối, cái này Vương Lão Thực sẽ không đem cái kia hai huynh đệ giảng hoà thật đúng, thừa dịp hai huynh đệ đối với hắn bỏ qua, đột hạ sát thủ! Cũng tự hắn như vậy một cái cực kỳ làm cho người bỏ qua địch nhân vật, tại thời khắc mấu chốt, bộc phát ra lực phá hoại nhưng lại cực kỳ kinh người, cơ hồ là dùng hẳn lực lượng một người thay đổi toàn bộ cục diện!

Mà tham dự đấu pháp Thẩm Thanh, từ đầu đến cuối, làm ra cơ hồ là vô ý thức phản ứng, mặc dù không xuất ra màu, thực sự biết tròn biết méo. Không chỉ như thế, trận chiến này xuống, còn làm hắn đối với Tu Chân giới bầu không khí không lành mạnh, đã có càng trực quan, càng sâu cấp độ rất hiểu rõ.

Một cuộc chiến đấu vẫn lạc ba gã tu sĩ, có thể nói thảm thiết, nhưng kế tiếp tiền lai, lại làm cho ba người còn lại quen mất tâm nhảy. Không nói đầu kia Hắc Chiêu Hủ Ngạc giá trị, Trương gia huynh đệ, kể cả Hoàng Thạch còn sót lại chi vật, có thể lại để cho ba người đại phát một số!

Hoàng Thạch vẫn lạc tuy làm cho người tiếc nuối, nhưng còn sống người còn phải tiếp tục ở đây tàn khốc Tu Chân giới sinh tồn được, cho nên, đối với phân phối Hoàng Thạch còn sót lại chi vật, kể cả Thẩm Thanh ở bên trong, đều không có gì tội ác cảm giác.

Trong ba người, tuy nói Vương Lão Thực xuất lực lớn nhất, nhưng Trần Tư Nghi nhưng lại tu vi cao nhất, tự nhiên, phân phối tiền lai sự tình thì có năng để làm chủ.

Trần Tư Nghi vẫn còn công bình, đem Trương gia huynh đệ, Hoàng Thạch ba người Túi Trữ Vật đặt ở cùng nơi, vốn là đem sở hữu tất cả vật phẩm phân loại phân lấy đi ra, tính cả phân giải tốt yêu thú tài liệu, rất bình quân cắt vào ba con trong Túi Trữ Vật, cuối cùng, nhân thủ phân ra một chỉ Túi Trữ Vật.

Đầu kia Hắc Chiêu Hủ Ngạc thi thể ngoại trừ hữu dụng tài liệu bị ba người phân ra, dưới mắt, còn lại một đồng không có xương huyết nhục.

Thẩm Thanh gặp Vương, Trần Nhị người đối với đồng kia huyết nhục tựa hồ không có gì hứng thú, có chút do dự một chút, hay vẫn là đi ra phía trước, tế ra Luyện Hồn Bình, treo ở Hắc Chiêu Hủ Ngạc đầu trên không, trong tay tắc thì rất nhanh véo ra mấy đạo pháp quyết đánh vào bình trên người.

Hấp hồn thuật! Đây là 《 Luyện Hồn Kinh 》 chứa đựng phụ trợ pháp thuật một trong, chuyên môn hấp thụ sinh hồn chi dụng.

Theo Thẩm Thanh cuối cùng một đạo pháp quyết đánh ra, chỉ thấy Luyện Hồn Bình ánh sáng âm u lóe lên, cái kia bình khẩu tựa như duỗi ra một chỉ nhìn không thấy tay, đem một đoàn lớn nhỏ cỡ nắm tay hơi mờ khối không khí theo Hắc Chiêu Hủ Ngạc đầu lôi kéo mà ra, "XÍU...UU!" Thoáng một phát, đã bị hít vào bình trong.

Một màn này, cũng không có tránh được Trần Tư Nghi cùng Vương Lão Thực con mắt, hai người ánh mắt lóe lên một cái, thực sự không có lên tiếng nói thêm cái gì.

Thẩm Thanh thu Hắc Chiêu Hủ Ngạc hồn thể, vui rạo rức đem Luyện Hồn Bình thu vào Túi Trữ Vật, giờ phút này, hắn cũng chú ý không hai người kia có ý kiến gì không, đây chính là cấp hai yêu thú hồn thể, so cấp thấp âm hồn phải mạnh hơn, bất kể là cho "Đại Chử" thôn phệ, hay vẫn là chế thành Hồn Châu, đối với chính mình đều có lợi thật lớn, không có lý do lãng phí.

Ba người đem chiến đấu hiện trường thanh lý sạch sẽ, thoáng thương lượng thoáng một phát, Thẩm Thanh vốn định muốn thấy tốt thì lấy, như vậy đi vòng vèo, nhưng nhìn Trần Tư Nghi cùng Vương Lão Thực tựa hồ còn muốn đi cái kia địa huyết chỗ, cũng không nên nói lời phản đối, chỉ phải kiên trì tiếp tục đi theo.

Kế tiếp lộ trình, Thẩm Thanh ba người trước sau đứng phải vài nhóm tu sĩ, cũng may cái kia vài nhóm tu sĩ nếu không nhân số ít, nếu không tu vi chỉ ở Luyện Khí một hai tầng, ngược lại không có cùng ba người phát sinh cái gì xung đột.

Một đường hữu kinh vô hiểm, chém giết vài đầu trên đường đứng phải một cấp yêu thú, thuận tay ngắt lấy hơn mười gốc mấy chục năm phần Linh Dược về sau, ước chừng hơn một canh giờ, Thẩm Thanh ba người một chuyến rất cực hữu kinh vô hiểm người ra đầm lầy địa phương.

Đầm lầy địa ngoại, là một mảnh đồi núi khu vực, đứng tại đồi núi đỉnh, ẩn ẩn có thể nhìn đến xa xa cái kia thiên hình vạn trạng, quái thạch đá lờm chờm Loạn Thạch Lâm.

Loạn thạch trong rừng cấp hai yêu thú chiếm đa số, thậm chí còn có khát máu cương thi tới lui tuần tra trong đó, nếu so với đầm lầy mà còn muốn hung hiểm vài phần.

Lúc này đã là đang lúc hoàng hôn, sắc trời dần tối, ba người tự nhiên không dám mạo hiểm tiến, vì vậy, tại đồi núi khu vực ở bên trong tìm một chỗ có chút thanh tịnh che giấu sườn núi nhỏ, chuẩn bị lúc này nghỉ ngơi một đêm.

Vương Lão Thực chất phác ít nói, không lớn hợp quần, cùng Trần Tư Nghi, Thẩm Thanh hai người hẹn rồi ngày kế tiếp gặp mặt thời cơ về sau, tự nhiên rời đi trước, bản thân tìm cái kia ẩn thân nghỉ ngơi chỗ.

Vương Lão Thực rời đi, Thẩm Thanh cũng muốn một cái thanh yên tĩnh một chút, tốt sửa sang lại thoáng một phát lần này đi ra ngoài thu hoạch, đang muốn cùng Trần Tư Nghi tạm biệt, lại nghe Trần Tư Nghi dịu dàng nói: "Trầm tiểu ca, nơi đây thanh tịnh, hai ta ngay tại này nghỉ ngơi một đêm tốt chứ?"

Trần Tư Nghi thần thái thân mật, tiếng nói ngọt ngào, trong lời nói, tựa hồ muốn cùng Thẩm Thanh dừng lại ở cùng nơi..

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Đột phá

Chương 31: Đột phá

Thẩm Thanh bản thân việc tu rất nhiều, trong nội tâm do dự, nhưng nhìn nàng vũ mị uyển chuyển hàm xúc nhiệt tình hình dáng, lại cũng không nên lên tiếng phản đối.

Không lên tiếng cho dù đồng ý, Trần Tư Nghi hướng về phía hấn tự nhiên cười nói, thú nhận phi kiếm, ngự sử phi kiếm gần đây ở đằng kia sườn đất trung bộ đào móc.

Phi kiếm sắc bén, cái này sườn đất kiên thạch không nhiều lắm, chỉ chốc lát sau, tự đào móc ra một vài trượng lớn nhỏ, đầy đủ hai người dung thân động quật.

Động quật đào tốt, Trần Tư Nghi sóng mắt lưu chuyển, vội đến Thẩm Thanh một tiếng, đi đầu thi triển Kinh Thân Thuật tiến vào động quật.

Đứng thẳng trong động quật, Trần Tư Nghi lại thi triển một cái Tịnh Trần thuật, đem trong động quật cận loạn Thạch Thanh quét không còn, đi theo lấy ra hai cái thơm ngào ngọt bồ đoàn, chính mình lưu lại một, cái khác ném cho Thẩm Thanh.

"Trầm đệ đệ, đi ra ngoài tại bên ngoài, chỉ có thể chấp nhận rồi, tỷ tỷ lúc này được khôi phục chân khí, ngoại cũng tranh thủ thời gian ngồi xuống khôi phục a..."

Trần Tư Nghi giọng dịu dàng nói xong, đem bồ đoàn để đặt đến động quật dựa vào ở bên trong vị trí, sau đó ngồi xếp bằng xuống, ngắt cái pháp quyết, con mắt khép hờ, cứ như vậy vận công tu luyện, từ đầu đến cuối, vậy mà không làm bất luận cái gì phòng bị, tựa hồ đối với Thẩm Thanh có chút yên tâm.

Trần Tư Nghi cố bày ra hào phóng, Thẩm Thanh cũng không dám đại bộ đồ, Tu Chân giới là cái ăn tươi nuốt sống tồn tại, không nghĩ qua là, mạng nhỏ phải kết thúc rồi, đối với cái này, Thẩm Thanh đã là thâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Thẩm Thanh cũng không có bởi vì Trần Tư Nghi không đề phòng, mà đã quên căn bản, vì vậy, cũng bất chấp nàng đối với chính mình có ý kiến gì không, theo trong Túi Trữ Vật lấy ra trận bàn, đi vào động quật cửa ra vào phụ cận, động tác thành thạo bố trí xuống Tiểu Ngũ Hành trận.

Cái này Tiểu Ngũ Hành trận mặc dù chỉ là cái tiểu pháp trận, nhưng có thể tạo được cảnh bày ra phòng hộ tác dụng, còn có thể che giấu ánh mắt, Thẩm

Thanh chỉ cần tại trong trận đời, tự không cần lo lắng cùng chỗ động quật Trần Tư Nghi nhìn đến trong trận tình cảnh.

Chỉ là, đem làm Thảm Thanh thân ảnh biến mất tại Tiểu Ngũ Hành trong trận thời điểm, cái kia giống như tu luyện Trần Tư Nghi lại mở ra một đôi đôi mắt đẹp, ánh mắt lập loè, lộ ra bởi qua một tia vẻ hăm hực.

Thảm Thanh thân ở trong trận, khoanh chân ngồi xuống về sau, tự không thể chờ đợi được móc ra một chỉ màu tím Túi Trữ Vật.

Cái này chỉ màu tím Túi Trữ Vật là Hoàng Thạch còn sót lại chỉ vật, không gian ước chừng hai trượng vuông, phẩm chất, nếu so với Trương gia huynh đệ Túi Trữ Vật nhỏ hơn rất nhiều, đương nhiên, Vương Lão Thực xuất lực tối đa, Trần Tư Nghi tu vi cao hơn bên trên một tầng, Trương gia huynh đệ Túi Trữ Vật cũng không tới phiên hắn.

Bất quá, cái này Túi Trữ Vật tuy nhiên không gian nhỏ hơn điểm, nhưng đồ vật bên trong lại không ít, có lẽ là hán kịp thời ra tay cứu được Trần Tư Nghi nguyên nhân, cái kia mỹ thiếu phụ tại chia của thời điểm ngược lại không có bạc đãi cùng hắn.

Thảm Thanh đem trong Túi Trữ Vật vật phẩm toàn bộ đồ ra, trong lúc nhất thời, trước mắt lấp loè, sáng rõ mắt người hoa.

Từng cái kiểm tra, Pháp Khí có Hòa Ngục Vồng, phi kiếm, cùng với một mặt khiên tròn.

Mà trong đó được chia phi kiếm cùng cái kia khiên tròn, đã đạt trung giai phẩm chất, một công một thủ, tuyệt đối là dưới mắt giết người phòng thân khả năng yếu sự việc.

Thảm Thanh cơ hồ không có làm cân nhắc, sẽ đem hai thứ này Thượng phẩm Pháp Khí cho tế luyện rồi. Về phần cái kia Hòa Ngục Vồng, đối phó âm hồn so sánh hữu hiệu, tự định giá chính mình đã có Luyện Hồn Bình, cũng sẽ không lại tế luyện.

Tế luyện tốt hai kiện Trung phẩm Pháp Khí, vuốt vuốt trong chốc lát, Thảm Thanh vui rạo rức cất kỹ, đi theo đem còn lại vật phẩm sửa sang lại thoáng một phát.

Còn lại vật phẩm có một đầu ngọc gân, mấy miếng ngọc răng, mấy bình Luyện Khí kỳ dùng đan dược, vài cọng mấy chục năm phần linh thảo, hơn hai trăm miếng linh thạch, cùng với hai quả ngọc giản.

Lê loi tổng tổng, thêm giá trị không ít linh thạch, dùng Thảm Thanh Luyện Khí một tầng tiêu chuẩn, tại đồng bậc tu sĩ chính giữa, tuyệt đối được cho giàu đến chảy mỡ, đầy đủ hán tiêu xài tốt một hồi rồi.

Đem những này thượng vàng hạ cám vụn vặt vật phẩm thu hồi Túi Trữ Vật, Thảm Thanh cái kia khởi hai quả ngọc giản dò xét thoáng một phát.

Cái này hai quả ngọc giản đều là công pháp, theo thứ tự là kim thuộc tính công pháp 《 Hấp Kim Quyết 》, thuộc về Kim Linh Căn chủ tu công pháp, cùng với hỏa thuộc tính công pháp 《 Liệt Hỏa Quyết 》.

Thảm Thanh thuộc về Ngũ Hành linh căn, cái này hai chủng công pháp đều có thể tu luyện, bất quá, hán bản thân đã có 《 Trường Xuân Quyết 》, mà lại tu luyện hiệu quả cũng là không tệ, ngược lại không cần phải đi sửa tu.

Đương nhiên, cái này hai bộ công cách nào so với mỗi người đều có thể tu luyện hàng thông thường 《 Ngũ Hành Quyết 》 tốt hơn nhiều, chính mình không cần, có thể tham chiếu, hoặc là các loạiđội Nhị Nương cùng Vân Nương các năng đột phá đến Luyện Khí kỳ, căn cứ các năng linh căn tư chất, lãnh nghề chọn môn học cũng được.

Thảm Thanh cảm thấy mỹ mãn đem trước mắt tang vật từng cái thu hồi Túi Trữ Vật, lưu lại trong đó một chỉ chứa hữu Ích Khí Đan bình ngọc nhỏ, đồ ra một hạt nuốt mà xuống, sau đó nhắm mắt Ngưng Khí, luyện hóa được lực.

Luyện Khí một tầng nội tình rất mỏng, bổ đầy chân khí tiêu hao không mất bao nhiêu thời gian, không đầy một lát, Thảm Thanh tự công hành viên mãn, chậm rãi thu công.

Giương đôi mắt, Thảm Thanh chỉ cảm thấy chân khí trong cơ thể dồi dào, toàn thân mỗi một chi ý hể quết là sạch.

Cảm giác bản thân trạng thái không tệ, Thảm Thanh hơi trầm ngâm, tay vừa lộn, Luyện Hồn Bình thoáng hiện nơi tay, tâm thần khẽ động, một quả ngón út giáp che lớn nhỏ Hồn Châu bay ra.

Thảm Thanh thò tay nhiếp ỏ, niết tại đầu ngón tay tinh tế tường tận xem xét, chỉ thấy đầu ngón tay cái kia miếng Hồn Châu óng ánh sáng, tản mát ra một tia óng ánh bạch sắc quang mang, thật là cảnh đẹp ý vui.

Có chút do dự một chút, Thảm Thanh con mắt khép hờ, đem đầu ngón tay Hồn Châu để đặt mi tâm, ánh huỳnh quang chớp động tầm đó, tự sáp nhập vào thức hải.

Trong thức hải, một mảnh đen tối chi sắc, như một vũng bình tĩnh đầm nước, chết Thủy Vô Ba, đáng vẻ già nua nặng nề. Tại thức hải ở chỗ sâu trong, mơ hồ có một ít đoàn trong suốt sợi thô hình dáng chi vật, Phiêu Miểu chấp chờn, tựa hồ tùy thời đều tiêu tán, cho người một loại gầy yếu cảm giác.

Cái kia trong suốt và gầy yếu sợi thô hình dáng vật tự là Thảm Thanh thần hồn, giờ phút này, dung tiến đen tối thức hải Hồn Châu tản mát ra hơi nước trắng mịn mờ vàng sáng, giống như trong bầu trời đêm một điểm Tinh Quang, cho đen tối thức hải mang đến một vòng yếu ớt Quang Minh, mà cái kia Phiêu Miểu chấp chờn thần hồn, tựa như trong bóng tối hải đăng, chính dụ dỗ điểm này Tinh Quang chậm rãi tới gần.

Tinh Quang càng ngày càng gần, đem làm điểm này Tinh Quang cùng thần hồn đụng chạm một cái chớp mắt, thần hồn lập tức phát ra rất nhỏ rung động lác lác, Tinh Quang nhạt nhòa, hóa thành một tia mát lạnh chỉ khí dung nhập thần hồn bên trong.

Có lẽ là thần hồn quá mức gầy yếu nguyên nhân, Hồn Châu dung nhập thần hồn chỗ sinh ra hiệu quả thần kỳ tốt, giờ phút này, Thẩm Thanh chỉ cảm thấy tinh thần chấn động, ý nghĩ một hồi thanh minh, tự ngay cả mình toàn thân lỗ chân lông tựa hồ cũng lộ ra một tia mát lạnh thư thái cảm giác.

Cái này Hồn Châu quả nhiên có ngưng luyện thần hồn hiệu quả!

Chỉ là thần hồn quá mức gầy yếu, cần đại bổ mới được, Thẩm Thanh tâm ở bên trong mừng thầm, không tại giữ lại, tâm thần khẽ động gian : ở giữa, chỉ thấy cái kia tất cả lớn nhỏ Hồn Châu nhao nhao theo Luyện Hồn Bình bay ra, hợp thành một chuỗi, kéo lê một đạo óng ánh đường vòng cung, chui vào mi tâm.

Hon ngàn miếng châu không ngớt không dứt dung nhập trong thức hải, đến tới thức hải ở trong, lập tức nổi lên điểm điểm tinh quang, rậm rạp chẳng chịt, rực rỡ tươi đẹp vô cùng, cái kia điểm điểm tinh quang không chút nào dừng lại, phía sau tiếp trước hướng thức hải ở chỗ sâu trong thần hồn dừng mảnh lao tới, đang cùng thần hồn tương dung trong tích tắc, hóa thành đạo đạo mát lạnh chỉ khí, bổ dưỡng lấy gầy yếu thần hồn.

Theo càng ngày càng nhiều Hồn Châu dung nhập, cái kia vân sợi thô hình dáng thần hồn bắt đầu đã có biến hóa, không gió mà bay, chậm rãi xoay tròn, dần dần, đã có một tia bóng người hình thức ban đầu.

Bóng người kia hình thức ban đầu nhìn trũng đi y nguyên trong suốt, gầy yếu, nhưng quanh thân lại tản mát ra một tầng yếu ớt vàng sáng, mê mê mang mang, thần bí và rực rỡ tươi đẹp.

Ngay tại thần hồn dần dần ngưng tụ thành hình thời điểm, Thẩm Thanh kinh hi phát giác được, trong cơ thể huyết Khí Hải khiêu thậm chí có rõ ràng bùng nổ dấu hiệu.

Thẩm Thanh tranh thủ thời gian thu liễm tâm thần, tĩnh tâm Ngưng Khí, đồng thời vận chuyển Trường Xuân Quyết công pháp, dẫn động chân khí trong cơ thể, ý định thừa cơ đột phá bùng nổ huyết khiêu.

Không ngờ, thức Hải Thần hồn đạt được đại bổ, cái này chân khí trong cơ thể vận chuyển, dĩ nhiên là thần kỳ nhẹ nhõm, thông thuận.

Đãi công đi một Chu Thiên, chân khí trong cơ thể đạt tới toát lên trạng thái, Thẩm Thanh coi chừng phân ra một đám chân khí, chậm rãi dẫn động, hướng cái kia huyết Khí Hải hội tụ, một đám, lưỡng sợi...

Đãi từng sợi chân khí ngưng tụ thành bó, hậu tích bạc phát, mãnh liệt thúc dục chân khí! Hướng huyết Khí Hải trùng kích mà đi!

Thoáng một phát! Hai cái! Ba cái ——

Rất nhanh, chỉ thấy xếp bằng ở trên bờ đoàn Thẩm Thanh thân thể nhẹ khẽ chấn động, Khí Hải huyết khiêu khai mở!

Ngay tại huyết Khí Hải giải khai một cái chớp mắt, chân khí trong cơ thể tựa như nước lũ , nhao nhao dũng mãnh vào huyết khiêu, xô xuyên qua, đi theo hướng bốn phương tám hướng phân lưu, xông vào huyết khiêu về sau cái kia một mảnh dài hẹp chưa bao giờ khai khẩn kinh mạch.

Chân khí vô khổng bất nhập, một mảnh dài hẹp mới khai phá kinh mạch bị một tia chân khí xuyên qua, thoải mái, quán thông, chạy, theo chân khí không ngừng vận hành, cái kia một mảnh dài hẹp mới khai phá kinh mạch lấy mắt thường thấy được tốc độ nuốt mà .

Như thế tuần hoàn đến đáp lại, cuối cùng nhất, chân khí trong cơ thể như tia nước nhỏ, quy nạp cùng trong Đan Điền, hình thành một đoàn sương mù hình dáng chân khí chậm rãi xoay tròn.

Không biết qua bao lâu? Thẩm Thanh dần nhẹ một ngụm thở dài, chậm rãi giương đôi mắt, con mắt đóng mở tầm đó, tinh quang lập lòe, ánh huỳnh quang dạt dào!

Luyện Khí kỳ hai tầng!

Cứ như vậy tấn cấp rồi hả? Thẩm Thanh còn có chút không thể tin được, thi triển Nội Thị Thuật dò xét một phen.

Một phen dò xét xuống, đúng vậy, trong cơ thể đan điền mở rộng gấp đôi có thừa, chân khí so sánh với trước kia, chẳng những khuếch trương một vòng to, cũng càng phát tinh luyện ngưng thực.

Giờ phút này, Thẩm Thanh chỉ cảm thấy ý nghĩ rõ ràng, giác quan nhạy cảm, đan điền chân khí dồi dào đến cực điểm, toàn thân càng là nói không nên lời thoải mái, như tại đám mây.

Xác định chính mình đã là Luyện Khí hai tầng tu vi, Thẩm Thanh mắt lộ sắc mặt vui mừng, với hấn mà nói, tu vi tăng trưởng chẳng những có thể hi, còn ý nghĩa lần này đi ra ngoài, mạng nhỏ lại thêm vài phần bảo đảm.

Người gặp việc vui tinh thần thoải mái, Thẩm Thanh giờ phút này cũng tĩnh không nổi tâm đi cùng cố vừa mới đột phá tu vi, ý định đi ra ngoài đi bộ một vòng, vì vậy đứng dậy, đuổi cái thích ý vô cùng lưng mồi, lúc này mới cất bước ra Tiều Ngủ Hành trận...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Bách Hoa Tửu

Chương 32: Bách Hoa Tửu

Đi ra khỏi Tiểu Ngũ Hành trận, Thẩm Thanh triều trong động quật liếc qua, gặp Trần Tư Nghi còn xếp bằng ở trên bờ đoàn, vẫn không nhúc nhích, giống như tại tu luyện.

Thẩm Thanh cũng không quấy rầy, đang định ly khai, đã thấy Trần Tư Nghi mở mắt ra, giọng dịu dàng hỏi: "Trầm đệ đệ, khôi phục tốt rồi sao?"

Nói xong, Trần Tư Nghi dịu dàng đứng dậy, sóng mắt lưu chuyển, đánh giá Thẩm Thanh liếc, đi theo tự nhệ "Ồ" một tiếng, đôi mắt dễ thương lộ ra một tia kinh dị: "Luyện Khí hai tầng? Trầm đệ đệ, người... Người như thế nào..."

Thẩm Thanh biết nàng nhìn phá chính mình tu vi, thuận miệng giải thích nói: "Tiểu đệ bản đã đột phá sắp tới, lúc trước khôi phục thời điểm, ném thử đột phá, không nghĩ tới, cứ như vậy đã đến Luyện Khí hai tầng..."

Trần Tư Nghi "Ah" một tiếng, đôi mắt đẹp lập loè thoáng một phát, tự nhiên cười nói: "Trầm đệ đệ có thể đột phá Luyện Khí hai tầng, thật sự là thiên đại việc vui, tỷ tỷ ở chỗ này trước chúc mừng người rồi, đúng rồi, cái này tấn chức chi hi, phải hảo hảo chúc mừng thoáng một phát đầu rồi, Trầm đệ đệ, mà lại trước tiên ở nơi này, đợi một tỷ, tỷ tỷ đi đi trở về..."

Nói xong, Trần Tư Nghi ném đi cái kiều mỵ vô hạn mị nhãn, không đợi Thẩm Thanh đáp lại, thân thể mềm mại nhoáng một cái, nương theo lấy một vòng mùi thơm ngào ngạt làn gió thơm, tự ra động quật.

Trần Tư Nghi đột nhiên ly khai động quật, làm cho Thẩm Thanh có chút sờ không được ý nghĩ, đợi hần ra động quật, cái kia Trần Tư Nghi đã biến mất không thấy.

Động quật bên ngoài, cảnh ban đêm mênh mông, ánh trăng như nước, một hồi gió đêm phật qua, làm cho người vui vẻ thoải mái.

Thẩm Thanh nhẹ hấp một ngụm tươi mát không khí, nhìn quanh chung quanh, thả ra thần thức.

Thần thức vừa dễ xuống, Thẩm Thanh hô hấp chịu cứng lại, mạnh như vậy?

Giờ phút này, tại thần thức bao phủ phía dưới, hết thảy đều là như vậy rõ ràng, sáng tỏ, thậm chí trong bụi cỏ bò qua bò lại tiểu côn trùng cũng là rõ ràng rành mạch. Thẩm Thanh tâm nhảy thẳng thẩn, thiếu chút nữa không thể tin được đây là thật đấy.

Phải biết rằng, đặt ở hần đột phá tu vi trước khi, thần trí của mình tối đa có thể bao phủ hơn mười trượng, chưa từng nghĩ, thần thức tùy ý thả ra, vậy mà có thể bao phủ hơn sáu mươi trượng xa, tựa hồ còn thành thạo, khoảng cách xa như vậy, đừng nói là Luyện Khí hai tầng rồi, mặc dù là Luyện Khí tầng ba, chỉ sợ cũng không thể đạt tới.

Thẩm Thanh tuyệt đối không thể tưởng được, thần trí của mình vậy mà cường hãn như vậy, cùng Luyện Khí trung kỳ tu sĩ thần thức muốn so, cũng là không kịp nhiều lại để cho!

Thẩm Thanh hơi cân nhắc, chính mình xác nhận thu nạp Hồn Châu, thần hồn đạt được đại bổ nguyên nhân, cái này truy cứu căn nguyên, đây hết thảy cái này đều là cái kia Luyện Hồn Bình mang tới tốt lắm chỗ ah!

Trong nội tâm đang cân nhắc, tay vừa lộn, Luyện Hồn Bình thoáng hiện mà ra, Thẩm Thanh nắm trong tay, tinh tế tường tận xem xét.

Luyện Hồn Bình xúc tu lạnh buốt, nhìn đen sì, u ám, phẩm tương thật là thô bỉ, khó coi, nhưng Thẩm Thanh nhìn tại trong mắt, nhưng lại càng phát thuận mắt.

Cái này đen sì bình nhi có thể thu lấy âm hồn, có thể luyện chế Ma đầu, có thể luyện chế Hồn Châu, hơn nữa, còn bổ sung một bộ cực kỳ thực dụng 《Luyện Hồn Kinh》, có thể nói tác dụng phi phạm, tuyệt đối là kiện khó được bảo bối!

Thẩm Thanh càng xem càng ưa thích, vượt phẳng vượt vượt trong chốc lát về sau, đi theo đem tâm thần chìm tiến bình nội, lúc này bình nội lộ ra trống rỗng, ngoại trừ cái kia "Đại Chủ" tại hai tầng từ chỉ tám xiên ở cái kia năm ngáy o..o..., tự thừa cái con kia Hắc Chiêu Hủ Ngạc hồn thể tại một tầng du đăng.

Cái này Hắc Chiêu Hù Ngạc thuộc về cấp hai yêu thú, hồn thể tương đối ngưng thực, nếu như luyện chế thành Hồn Châu đoán chừng muốn so với chính mình lúc trước thu nạp Hồn Châu cái đầu muốn đại.

Thảm Thanh vốn muốn đem Hắc Chiêu Hù Ngạc hồn thể cho Luyện Hồn Châu, nhưng nghĩ đến cái kia Đại Chủy Ma đầu cần thu nạp hồn thể đến lớn mạnh bản thân, vì vậy cải biến chủ ý, hơi có chút đau lòng đem Hắc Chiêu Hù Ngạc hồn thể ném vào hai tầng, cũng chẳng muốn đi xem "Đại Chủy" Ma đầu bị bùng tình sau đích thêm dạng, sẽ thu hồi tâm thần, đi theo đem Luyện Hồn Bình thu vào trong Túi Trữ Vật.

Tại động quật bên ngoài lặc lư trong chốc lát, lúc này, cách đó không xa sùn đất về sau dần hiện ra một đạo uyển chuyển thân ảnh.

Bầy cư bông bênh, thân ảnh lặc lư, nương theo lấy một hồi làn gió thơm xông vào mũi, cái kia uyển chuyển thân ảnh đã gần đến đến trước mắt, đúng là lúc trước đi ra ngoài Trần Tư Nghi.

Chỉ thấy Trần Tư Nghi tay mang theo một chỉ mập mạp con thỏ, cười mỉm mà nói: "Trầm đệ đệ, tỷ tỷ nắm chi Tam Nhân Thỏ, như thế này chúng ta nướng ăn hết, coi như cho đệ đệ chúc mừng tấn cấp chi hi."

Tam Nhân Thỏ, danh như ý nghĩa, cái này con thỏ có ba con mắt con người, nói là nhất giai yêu thú, nhưng lại tính ôn khiếp đảm, phân bố cực lớn, tại Tu Chân giới thuộc về tương đối thông thường vô hại yêu thú, cũng là trong tửu lâu thường thấy nhất một đạo mỹ vị.

Dùng Tam Nhân Thỏ xào nấu ra món ngon, chẳng những hương vị tươi mới, cửa vào hóa cận bã, còn ẩn chứa linh khí, đặc biệt là cái kia cái trán trung ương con mắt thứ ba, càng là nhất tuyệt, trường kỳ dùng ăn, nghe nói có mất sáng hiệu quả.

Với tư cách tu sĩ, đã đến Luyện Khí kỳ, đối với ngũ cốc hoa màu nhu cầu đã rất ít rồi, bởi vì, tạp chất quá nhiều, ảnh hưởng tu hành. Bất quá, phần lớn ưa thích tu sĩ y nguyên ưa thích hưởng thụ có chứa linh khí mỹ vị, tỷ như cái này Tam Nhân Thỏ, chẳng những vô hại, trường kỳ dùng ăn, đối với tu vi còn có một tia tăng.

Trần Tư Nghi vất vả một chuyến bắt đến Tam Nhân Thỏ, cái này rút gân lột da việc, tự nhiên do Thảm Thanh để làm rồi.

Thảm Thanh động tác nhanh nhẹn, rất nhanh, sẽ đem một chỉ Tam Nhân Thỏ sạch sẽ bóng bảy sửa trị tốt, trở lại động quật, lúc này, Trần Tư Nghi đã tại trong động quật bay lên một đồng lửa.

Thảm Thanh đi tới, dùng nhánh cây bắt chéo thỏ trên người, gác ở trên đồng lửa đồ nướng, nương theo lấy xì xì dầu tích thanh âm, hương khí bốn phía, chỉ chốc lát sau, một chỉ ánh vàng rực rỡ, vàng óng thịt thỏ tự đã nướng chín rồi.

Thảm Thanh kéo xuống một chỉ đuôi thỏ đưa cho Trần Tư Nghi, đi theo mình cũng giật chỉ đuôi thỏ, đứng lên đi cắn một cái, chỉ cảm thấy thịt chất tươi mới, miệng đầy sinh hương, thật là hóa cận bã.

"Thật là thơm..." Trần Tư Nghi nhả nhận cắn một cái, đôi mắt dễ thương nháy thoáng một phát, tay vừa lộn, trong lòng bàn tay nhiều ra một cái màu xanh hồ lô.

"Trầm đệ đệ, đã muốn chúc mừng, cái này rượu ngon là không thể thiếu, đây là tỷ tỷ chính mình tự tay chế riêng cho Bách Hoa Tửu, hương vị rất không tồi đây này..."

Nói xong, Trần Tư Nghi môi mềm hé mở, gom góp lấy hồ lô miệng trước tiểu uống một hớp, thích ý đập phá chặc lưỡi đồng thời, đi theo đem màu xanh hồ lô đưa tới Thảm Thanh trước mặt, dịu dàng nói: "Người cũng tới một ngụm a, uống rất ngon đây này..."

Thảm Thanh tiếp nhận hồ lô, có chút do dự một chút, cái này đi ra ngoài tại bên ngoài, cái này trong hồ lô đồ vật có thể tùy tiện uống sao?

Trần Tư Nghi nhìn Thảm Thanh do dự, không khỏi giọng dịu dàng sáng giọng: "Trầm đệ đệ, người là ghét bỏ tỷ tỷ trước uống một hớp sao? Hay vẫn là sợ tỷ tỷ hại người?"

Thảm Thanh nghe xong, có chút băn khoăn, nàng không để ý nam nữ chi ngại, trước dùng để uống một ngụm, chắc hẳn, cũng là muốn bỏ đi chính mình băn khoăn, chính mình lại không cảm thấy được, nàng sợ là muốn tức giận.

Trong tâm niệm, Thảm Thanh dứt bỏ trong nội tâm do dự, cầm hồ lô tiến đến bên miệng.

Cái này trong hồ lô Bách Hoa Tửu còn không có ẩm đến trong miệng, đã có thể ngửi được cái kia mùi thơm ngào ngạt mùi rượu, mùi rượu xen lẫn hương hoa, thật là dễ người, tiểu hớp một cái, gần bó Lưu Hương, dư vị vô cùng.

"Ngao đệ đệ, cái này Bách Hoa Tửu, vị cũng không tệ lắm phải không?" Trần Tư Nghi chán âm thanh hỏi.

"Àn, không tệ, thật sự uống rất ngon, ta lúc này trong miệng tất cả đều là hương hoa khí đây này." Thảm Thanh phát ra từ nội tâm khen.

"Để uống là hơn uống chút nhi, cái này Bách Hoa Tửu có thể không phải rượu, nhiều uống một chút nhi, thế nhưng mà diệu dụng vô cùng nha..." Trần Tư Nghi thanh âm nhơn nhớt, đuôi mắt đầu lông mày toát ra một tia hóa không mở đích vũ mị chi ý.

"Diệu dụng vô cùng?" Thảm Thanh nao nao.

"Đó là đương nhiên, chúng ta nữ tu uống Bách Hoa Tửu, chỗ tốt cũng không ít, tư âm nhuận thể, còn có mỹ da dưỡng Nhan Nhan hiệu quả đầu rồi, về phần nam tu uống rượu này nha, hi hi..." Trần Tư Nghi thiếu cười mỉm, không có đem lời nói tiếp, nhưng nói gần nói xa, nhưng lại có khác một phen ý tứ hàm xúc.

"Nam tu uống rượu này, cũng mới có lợi sao?" Thẩm Thanh hiếu kỳ, nhin không được hỏi.

"Chỗ tốt? Ah, dạ dạ, chỗ tốt lớn đây này... Ai nha, người uống nhiều một chút chẳng phải sẽ biết rồi, nghe lời đệ đệ, lại uống mấy ngụm thử xem nha, rất nhanh người tự sẽ phát hiện trong đó diệu dụng rồi..."

Nghe lời đệ đệ?

Tự không bao lâu, liền từ Trầm tiểu ca biến thành Trầm đệ đệ, đến vậy khác, trực tiếp trở thành nghe lời đệ đệ rồi.

Cái kia ôn ôn thanh âm, mị nhãn như tơ đôi mắt, nói không nên lời mị hoặc mê người, thẳng lại để cho Thẩm Thanh tâm ở bên trong nổi lên trận trận rung động, phía sau lưng nổi da gà ứa ra, cái kia tê tê chỉ ý một mực từ đỉnh đầu chập choạng đến sau gót chân.

Mỹ nữ ôn ôn âm thanh khuyên bảo, Thẩm Thanh cũng không nên phật hờ ý của nàng, vì vậy tự lấy hồ lô miệng, liền tiếp tưới vài khẩu.

Trần Tư Nghi nhìn hẩn uống liền mấy ngụm Bách Hoa Tửu, đôi mắt dễ thương dị sắc chớp liên tục, bôi qua một tia hưng phấn, chán âm thanh hỏi: "Ngao đệ đệ, như thế nào đây? Cảm giác như thế nào?"

"Cảm giác? Không có cảm giác gì ah, tự cảm giác rất thơm." Thẩm Thanh tỉnh tể dư vị, chỉ cảm thấy rằng gò má Lưu Hương, dư vị hương vị ngọt ngào, cũng không thần kỳ chỗ.

"Không có cảm giác? Làm sao có thể? Người không có cảm giác đến chính mình bụng dưới có cỗ nhiệt khí?"

"Nhiệt khí? Không có à?"

"Không vậy?" Trần Tư Nghi trong mắt đẹp bôi qua một tia kinh ngạc, vội hỏi: "Người vận công thử xem, uống vài khẩu, có lẽ có phản ứng nha..."

Phản ứng? Thẩm Thanh nao nao, hay vẫn là theo lời yên lặng vận công, chân khí trong cơ thể khẽ động, trong bụng lập tức đã có phản ứng, một tia nhiệt lưu hiện lên, vốn là một tia, đi theo tự là một cỗ, như Tinh Hỏa Liệu Nguyên, mọi nơi lan tràn, ngay sau đó, cái kia giữa hai chân đồ vật cũng tùy theo rục rịch, ngang đương!

"Nóng quá..." Thẩm Thanh rên rỉ một tiếng, giờ phút này, hẩn chỉ cảm thấy toàn thân khô nóng không chịu nổi, trong cơ thể tựa hồ có loại tà hỏa tại thiêu đốt, bốc lên.

"Người có cảm giác rồi hả?" Trần Tư Nghi đôi mắt dễ thương bôi qua một tia dị sắc.

"Có, hơi nóng..." Thẩm Thanh trong miệng hồ khẩu nhiệt khí, trong nội tâm lại âm thầm kêu khổ: "Không phải hơi nóng, thật là nóng!"

Trần Tư Nghi nghe xong, cười khanh khách: "Nóng là được rồi, nghe lời đệ đệ, người nếu nóng đến chịu không được, sẽ đem trên người quần áo thoát khỏi a..."

"Thoát khỏi? Cái này, cái này không tốt sao..." Thẩm Thanh nóng đến khó chịu, lại không có ý tứ tại cô gái xa lạ trước mặt cởi áo nói đây lưng.

"Hi hi, còn không có ý tứ đây này..." Trần Tư Nghi khẽ cười một tiếng, ném đi cái mị nhãn nhi, thanh âm nhon nhót mà nói: "Cái này có cái gì nha, tỷ tỷ cũng không phải chưa thấy qua, Ân, nghe người nói nóng, tỷ tỷ cũng thấy lấy hơi nóng đây này..."

Trần Tư Nghi trong miệng chán vừa nói lấy, nâng cao nàng cái kia cao ngất bộ ngực sữa, duỗi ra Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng, tự lấy thất ở kích thước lưng áo dây lưng lụa nhẹ nhàng kéo một phát, cái kia bộ ngực sữa cao ngất vạt áo trước lập tức buông ra, cái kia nõn nà loại bạch ngọc vai cái cổ trắng ngọc bạo lộ trong không khí đồng thời, còn lộ ra một vòng hồng nhạt thiếp thân áo lót.

Cái kia hồng nhạt áo lót thật sự quá mỏng, quá nhỏ, rất dễ dàng có thể thoáng nhìn cái kia hai luồng thịt mềm đê ép ra một đạo rãnh sâu, vậy đối với cao ngất hai ngọn núi nửa ẩn nửa lộ, run run rẩy rẩy, tựa hồ tùy thời muốn theo áo lót nhảy ra, rất là mê người.

Trần Tư Nghi quần áo nửa mở, da thịt lộ ra ngoài, chỉ là nàng lại không thoát xong, nửa che nửa đẩy cọ đến Thẩm Thanh trước mặt, bật hơi Nhược Lan: "Ngao đệ đệ, tỷ tỷ đều thoát khỏi, người cũng đừng ngượng ngùng, đến, tự lại để cho tỷ tỷ đến giúp đỡ người đi..."

Một cỗ giống như lan giống như xạ mùi thơm theo Trần Tư Nghi trên người tản mát ra, hương khí lượn lờ, hương thơm mê người, hơi thở hỏn hỏn, nàng cái kia Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng đã lục lọi đến Thẩm Thanh tư dật đai lưng chỗ...

Chương 33: Phấn hồng bầy rập

Chương 33: Phấn hồng bầy rập

Thẩm Thanh chỉ cảm thấy hai luồng no đủ và kiên quyết thịt mềm tụ tại trên người mình liếm, làn gió thơm là lướt, rất thoải mái, lại rất quái dị.

Tâm hiện rung động, lại tổng cảm giác rất không thích hợp, Thẩm Thanh vô ý thức thò tay một bắt, tụ bắt được nằng cái kia không thành thật một chút bàn tay như ngọc trắng, hồ lấy nhiệt khí nói: "Ta, ta tự mình tới a... ."

Thẩm Thanh nóng đến chịu không được, cởi áo khoác, trên người chỉ mặc một kiện thiếp thân nội y, lại không có ý tứ tiếp tục lại cởi đi.

Trần Tư Nghi thấy hấn chỉ bỏ áo ngoài, mị nhãn như tơ, ăn ăn cười khê: "Ngoan đệ đệ, đều thoát khỏi nha, người mặc lấy nội y, chúng ta tỷ đệ lưỡng như thế nào thành tựu chuyện tốt nha... ."

Thành tựu chuyện tốt? Thẩm Thanh nao nao, nhìn Trần Tư Nghi cái kia mị thái mọc lan tràn bộ dáng, trong miệng áp ứng nói: "Chuyện tốt? Cái gì chuyện tốt?"

"Ai nha, người thật đúng là cái chim non đầu rồi, tỷ tỷ ta có thể thật có phúc, đến, nghe lời đệ đệ, , tỷ tỷ ngày hôm nay hảo hảo giáo giáo người..."

Trần Tư Nghi giọng dịu dàng nói xong, thân mật ở Thẩm Thanh trên người cạo lấy, tổ tay khê vẩy, theo trong Túi Trữ Vật thả ra một cái giường lớn.

Cái này giường thật là lớn, cây từ đàn vi khung, lụa mỏng vi mạn, Trần Tư Nghi kéo thân bắt do kỷ Thẩm Thanh đến bên giường ngồi xuống, đi theo nhẹ nhàng kéo một phát, hai người song song ngã xuống giường.

Không đợi Thẩm Thanh kịp phản ứng, chỉ nghe một tiếng chán người anh ngâm, Trần Tư Nghi đã xoay người nằm sấp tại trên người hấn, nữ bên trên nam xuống, giờ phút này, hai người thân thể đã là da thịt chạm nhau, thân mật vạn phần.

Thẩm Thanh chỉ cảm thấy lồng ngực chỗ đè xuống hai luồng nhuyễn trong mang đàn thịt mềm, trong hơi thở làn gió thơm lượn lờ, cái kia da thịt chạm nhau, thân thể chặt chẽ kề nhau, mà hạ thân cứng rắn chỗ, đỉnh lấy một đoàn mềm mại, vuốt phẳng tầm đó, một tia nhiệt lưu gọn sóng, nói không nên lời sung sướng.

Trần Tư Nghi kiều thung vô hạn nằm sấp tại Thẩm Thanh trên người, tự nhiên có thể cảm giác được hấn hạ thân biến hóa, cái kia thô sáp lửa nóng đỉnh tại nằng mẫn cảm diệu dụng, tê tê đại đại, làm cho nằng tâm ngứa khó nhịn, giữa hai chân lập tức đã có tơ triều ý.

"Tiểu oan gia, người đỉnh lấy ta rồi... ."

Trần Tư Nghi chán vừa nói lấy, cái kia mềm mại không xương kích thước lưng áo một hồi hữu ý vô ý vắn vẹo, hạ thân diệu dụng cùng cái kia lửa nóng chi vật lập tức cạ tại cùng nơi.

Nàng kích thước lưng áo cái này uốn éo không quan trọng, Thẩm Thanh chỉ cảm thấy hạ thân chặt chẽ ma sát tầm đó, trong bụng hình như có một cỗ nhiệt lưu tại tán loạn, cái kia sung sướng khoái cảm càng thêm mãnh liệt, không khỏi thở gấp ra một ngụm nhiệt khí.

Cái này tình huống thật sự là quái dị vô cùng, Thẩm Thanh tuy nhiên cảm giác vô cùng sung sướng, bị nằng như vậy đè nặng, vô ý thức muốn đẩy ra nằng, nhưng đem làm hấn bắt tay khoác lên nằng kích thước lưng áo bên trên lúc, lại hoảng sợ phát hiện, chính mình toàn thân vậy mà không nửa phần khí lực.

Thẩm Thanh căng thẳng trong lòng, âm thầm vận công, đan điền chân khí tự như ao tù nước đọng, một điểm phản ứng cũng không có.

Trần Tư Nghi phát giác được Thẩm Thanh dị động, khê cười một tiếng: "Ngoan đệ đệ, có phải hay không trên người không còn khí lực? Hi hi, không còn khí lực là được rồi, tỷ tỷ Bách Hoa Tụ từ vị không tệ a... ."

"Bách Hoa Tụ... Cái kia rượu có vấn đề?" Thẩm Thanh nghe xong, không khỏi thất thanh nói.

"Hi hi, người nói đúng, bắt quá nha, người bây giờ mới phát hiện, đã đã chậm... Tiểu oan gia, tỷ tỷ như thế này sẽ để cho người dục tiền dục tử, người không cần lo lắng, tỷ tỷ sẽ từ từ hút khô người Nguyên Dương, cho người nhiều thoải mái một hồi, hảo hảo mát hờn một phen đấy... ."

Trần Tư Nghi mị nhãn như tơ, đầu ngón tay dẫn nhẹ, trên chọc dưới bên tai sợi tóc, cái kia gãi thủ chuẩn bị tư thế dung nhan, bộ ngực sữa khê run hình dáng, nói không nên lời mị hoặc mê người.

Hút khô Nguyên Dương? Thẩm Thanh nghe vào tai ở bên trong, một lòng lập tức chìm đến ngọn nguồn, đã xong! Cái này chết tiệt yêu nữ lại đem chính mình coi như lô đỉnh thái bổ!

Thắm Thanh tâm ở bên trong ai thán một tiếng, hần theo áo trắng nữ tử chỗ đó lấy được 《 Âm Dương đoàn tụ bí quyết 》 ở bên trong thì có minh xác chú thích, thái bổ chi thuật chung phân hai chủng, một loại là Âm Dương hòa hợp thuật, Âm Dương góc bù bổ sung, nam nữ lẫn nhau ích; một loại khác thì là thuần túy thái bổ thu nạp thuật, Thái Âm Bổ Dương, hái dương bổ âm.

Cái này thái bổ thu nạp thuật hại người ích ta, quả nhiên là âm tàn vô cùng, Thắm Thanh biết được trong đó lợi hại, bản thân Nguyên Dương một khi chảy nước ra, đáng tin bị cái này yêu nữ hấp thành người khô!

"Người một mực đang gạt ta? Còn nói cái kia Bách Hoa Tửu là dưỡng nhan, nguyên lai người ở bên trong rơi xuống thuốc mê! Yêu nữ, người, người vì sao như thế đối với ta?" Thắm Thanh kinh sợ này ra.

Thắm Thanh phần nộ, Trần Tư Nghi nhưng lại ăn ăn khẽ cười một tiếng, giọng dịu dàng nói ra: "Tỷ tỷ không có lừa người nha, cái này Bách Hoa Tửu nha, tỷ tỷ uống thật là dưỡng nhan, đàn ông các người uống nha, nhưng lại trắng dương, bắt quả nha, tỷ tỷ tại Bách Hoa Tửu ở bên trong thêm hơi có chút liệu, Tô Cốt Tán biết rõ không? Tiểu hóp một cái tụ toàn thân như nhũn ra, tụ cái kia một điểm cứng rắn đâu rồi, hi hi..."

"Tô Cốt Tán, người uống như thế nào không có việc gì?"

"Tiểu oan gia, người thật đúng là đàn đây này..." Trần Tư Nghi mắt nhĩ mang mị, duỗi ra Thiên Thiên ngón tay ngọc tại hần trên trán nhẹ nhàng chọc lấy thoáng một phát, dịu dàng nói: "Tỷ tỷ trước đó phục dụng giải được, đương nhiên không có việc gì rồi..."

Đích thật là cú bản, đơn giản như vậy vấn đề đều không thể tưởng được! Thắm Thanh tâm ở bên trong rất uể oải.

Trần Tư Nghi khẽ cười một tiếng: "Tốt rồi á..., đừng về mặt cầu xin rồi, đến, tỷ tỷ vì người cởi áo nói đây lưng, cho người tốt thật thoải mái thoải mái..."

Trần Tư Nghi nói xong, khởi động mềm mại không xương thân thể mềm mại, bàn tay trắng nõn dần nhẹ, chỉ chốc lát sau, sẽ đem Thắm Thanh toàn thân lột cái sạch sẽ bóng bảy, cái kia giữa hai chân đồ vật nhất trụ kinh thiên, rất là đáng chú ý bạo lộ trong không khí.

"Thật lớn..."

Trần Tư Nghi duyên dáng gọi to một tiếng, đôi mắt dễ thương nổi lên một tầng dị sắc, vật kia chẳng những đại, mà lại trắng nõn Như Ngọc, óng ánh mượt mà, bề ngoài mười phần, quả nhiên nếu như nhân ái sát, đau sát!

Nhìn thấy cái kia thẳng tắp sự việc, Trần Tư Nghi chỉ cảm thấy giữa hai chân nổi lên một cổ triều ý, hoa lộ tràn lan, cái kia hơi mỏng quần lót đã là trắng nõn không chịu nổi, hương khí là lướt.

"Tiểu oan gia, tỷ tỷ duyệt vô số người, còn cho tới bây giờ chưa thấy qua tốt như vậy xem đồ vật đây này... . Thật đáng yêu, tỷ tỷ đều có điểm không đành lòng hút khô người đâu rồi, ai, ai bảo người là Thuần Dương thân thể đâu rồi, lại không nở cũng không được đây này..."

Trần Tư Nghi sóng mắt như nước, khoan thai nói xong, đi theo điệu thủ thò ra, dịu dàng nắm chặt, sẽ đem cái kia chày ngọc nắm ở lòng bàn tay.

Nhu hòa vuốt phẳng, bàn tay như ngọc trắng lướt qua tầm đỏ, Trần Tư Nghi chỉ cảm thấy trong lòng bàn tay một đoàn ấm áp, tinh tế tỉ mỉ mượt mà, tụ như nõn nà, cái kia xúc cảm quả nhiên là tuyệt không thể tả.

Trần Tư Nghi hơi thở hỗn hển, tinh tế vuốt vuốt, yêu thích không buông tay, lại làm cho Thắm Thanh xóp giong ngựa khó nhịn, toàn thân khô nóng, khoái cảm liên tục, thân thể càng là phát ra trần trần run rẩy, cảm giác này thật sự là mỹ diệu vô cùng, khó nói lên lời.

Ngay tại Thắm Thanh cảm giác vô cùng sung sướng, thậm chí đều có điểm nhận mệnh muốn cứ như vậy đắm chìm nằng đem chơi tiếp tục thời điểm, đã thấy Trần Tư Nghi hướng về phía nằng lộ ra một tia cười mà quyến rũ, đi theo thân thể mềm mại cúi dưới đi, nhếch lên cái kia màu mỡ mượt mà cặp mông đầy đặn, miệng thơm khê nhếch, vậy mà ngậm lấy đỉnh.

Thắm Thanh chỉ cảm thấy một đoàn ôn nhuận trắng nõn bao khóa, cái kia chiếc lưỡi thơm tho nhĩ một cuốn, một cổ xóp giong ngựa khoái cảm tức thì theo cái kia đỉnh truyền khắp toàn thân, cái kia nói không nên lời sung sướng khoái cảm tiêu hồn thực cốt, làm hần không chế không nổi phát ra sung sướng rên rỉ thanh âm.

Một phen liếm láp phun ra nuốt vào, thẳng lại để cho hần hồn phi Cửu Thiên, sáng khoái khó tả thời điểm, Trần Tư Nghi thở gấp một tiếng, nằng lên đạt đến thủ, giờ phút này, nằng đã là mặt hiện đỏ mặt, đôi mắt mê ly, cái kia mềm chiếc lưỡi thơm tho vẫn còn hai bên trên môi đỏ mọng mị hoặc liếm láp một vòng, cái kia vũ mị bộ dáng quả nhiên là mê người ngàn vạn, Câu Hồn Đoạt Phách.

Chỉ thấy nằng bàn tay như ngọc trắng dần nhẹ, trên người cái kia đã nửa mở quần áo lạnh yên trượt xuống, lộ ra hơi mỏng áo lót. Theo nằng động tác tiếp tục, rất nhanh, nằng toàn thân đã là không đến mảnh vải, băng cơ ngọc cốt, ngực đầy đặn bờ mông, cổ thơm thấp thoáng, cái kia có lỗi có lõm uyển chuyển thân thể mềm mại trần trụi bạo lộ tại Thắm Thanh trước mắt.

Trần Tư Nghi cái kia thơm ngào ngạt thân thể mềm mại quần đi lên, hương khí lượn lờ, nhũ phong đè ép, cái kia hạ thân mềm mại đã dán tại cái kia cứng rắn chày ngọc bên trên.

"Ngaoan đệ đệ, tỷ tỷ... Tỷ tỷ muốn tiến vào... ."

Trần Tư Nghi kiều thờ hỗn hển, hai chân khê nhếch, điệu dụng lộ ra, gom góp lấy cái kia chày ngọc đỉnh vượt qua cười đi lên.

Chỗ đó, đã là nước chảy róc rách, trắng nõn không chịu nổi, chỉ cần nhẹ nhàng vừa trượt, có thể thôn phệ đi vào.

Đem làm cái này trần lan mỹ thiếu phụ cảm giác được hạ thân diệu dụng một chút bị gạt mờ, cái kia tiêu hồn thực cốt ma sát khoái cảm làm cho nàng nhin không được phát ra một tiếng đặng người yêu kiều: "Ah... Nghe lời đệ đệ... Thật to... Thật thoải mái... Ân... Ah..."

Nghe nàng đặng người yêu kiều, cảm giác được hạ thân khẩn yếu chỗ cái kia ôn nhuận ăn mòn, ma sát, cái kia tuyệt không thể tả khoái cảm làm hấn cơ hồ cảm giữ không được, giờ phút này, hấn chỉ cảm thấy trong bụng nhiệt lưu bắt đầu khởi động, tựa hồ có cỗ nhiệt lưu tùy thời muốn dâng lên mà ra!

Thẩm Thanh thân thể đạt được thật lớn sung sướng khoái cảm, nhưng trong lòng lại cảm thấy không ổn, chỉ là tứ chi vô lực, chân khí không cách nào vận chuyển, trong nội tâm không khỏi âm thầm kêu khổ, chẳng lẽ tị tủy cái này chết tiệt yêu nữ hút khô chính mình Nguyên Dương?

Ở này khẩn yếu thời khắc, Thẩm Thanh trong đầu lóe lên, thân thể của mình không bị khống chế, Thần Hồn có lẽ không có sao chứ?

Tâm đến ý đến! Thức hải ở chỗ sâu trong hình người Thần Hồn vàng sáng có chút lóe lên, lập tức đã có phản ứng!

Thẩm Thanh tâm ở bên trong vui vẻ, vội vàng lặng yên vận 《Luyện Hồn Kinh》, dẫn động Thần Hồn, theo công pháp vận chuyển, chỉ thấy cái kia thức hải ở chỗ sâu trong Thần Hồn tiểu nhân quanh thân vàng sáng phát ra trận trận chấn động, cái kia mơ hồ hai tay tung bay, véo ra từng đạo cổ quái mà vừa thần bí thủ quyết.

Thủ quyết véo ra, trong chớp mắt, tại hình người Thần Hồn hai tay tầm đó tránh một đạo quang mang! Lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, ngưng tụ thành một đạo sắc nhọn cây gai ánh sáng!

Cây gai ánh sáng thành hình! Đột nhiên! Thần Hồn tiểu nhân tiểu vùng tay lên, cây gai ánh sáng lóe lên tức thì!

Ngay tại hào quang lóe lên tức thì trong tích tắc, chỉ nghe Trần Tư Nghi cái kia đặng người yêu kiều âm thanh đột nhiên cứng lại, chỉ thấy nàng đôi mắt dễ thương trợn lên, bình tĩnh nhìn Thẩm Thanh, cái kia mang theo ửng hồng kiều nộn hai gò má mắt nhìn thấy trở nên tái nhợt, đi theo, thân thể mềm mại mềm nhũn, tị tủy đuối tại Thẩm Thanh trên người.

Kinh Hồn Thứ!

Thẩm Thanh tuyệt mà phản kích, một lần hành động đánh tan Trần Tư Nghi thức hải!

Đã xong, trong động quật một mảnh yên tĩnh, lưu lại làn gió thơm tràn ngập lượn lờ, y nguyên không tán.

Đã qua một hồi lâu, trên giường hai cái trọng điệp thân thể giật giật, một tay xuất hiện tại Trần Tư Nghi cái kia nõn nà loại bạch ngọc trên vai thơm, chỉ thấy cái tay kia có chút nhếch lên, sẽ đem nàng cái kia uyển chuyển thân thể mềm mại xóc lên rồi.

Chỉ nghe một tiếng ồ ồ thở dốc, Thẩm Thanh sắc mặt tái nhợt ngồi dậy, lòng còn sợ hãi liếc mắt cái kia ngọc thể ngang dọc thân thể mềm mại, có chút thở ra một hơi, trong nội tâm thầm nghĩ may mắn, khá tốt chính mình cắn nuốt Hồn Châu, Thần Hồn đạt được tăng cường, có thể nỗ lực phát ra Thần Hồn công kích, bằng không, chính mình hơn phân nửa tị tủy trông tại yêu nữ này trên người...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Đại Chử biến hóa

Chương 34: Đại Chử biến hóa

Thẩm Thanh may mắn không có bị hấp thành người khô, nhưng trạng thái nhưng lại cực kỳ không xong, bỗng nhiên phát động Thần Hồn công kích, cái kia gây yếu Thần Hồn cũng thiếu chút chịu sụp đổ, lúc này, thức hải ở chỗ sâu trong tiểu nhân hồn thể phiêu diêu, âm đạm không ánh sáng.

Thẩm Thanh thân thể đã có thể cử động dạn, chân khí trong cơ thể trôi buốc cũng đã nhận được giải thoát, có thể miễn cưỡng vận hành công pháp.

Có thể nhanh như vậy theo Tô Cốt Tán được lực trong thoát khỏi đi ra, cái này được quy công cho hấn từ nhỏ đến lớn ám sắc thuốc kiếp sống, trong cơ thể quanh năm tháng dài tích súc được lực, làm hấn đối với phần lớn được vật miễn dịch, mà Tô Cốt Tán tuy nhiên lợi hại, nhưng đối với hấn sinh ra tổn thương cũng chỉ là một chút, thời gian không lâu sẽ xảy đến tự giải.

Cũng khó trách lúc ấy hộp một cái bỏ thêm liệu Bách Hoa Tửu không có phản ứng gì, liền tưới vài khẩu tài trùng châu.

Đối với vào trong đó duyên có, Thẩm Thanh cũng không hiểu biết, giờ phút này đạt được giải thoát, hẳn còn tưởng rằng Tô Cốt Tán được hiệu quả khứ đích nguyên do.

Thần Hồn gầy yếu, đầu cháng váng đục trướng, toàn thân khó, Thẩm Thanh cũng bất chấp hạ thân kiên quyết, bụng dưới tà hỏa tán loạn, tranh thủ thời gian xếp bằng ở giường, vận chuyển 《 Luyện Hồn Kinh 》 công pháp, tu bổ suy yếu Thần Hồn.

Bất tri bất giác, hai canh giờ đi qua, Thẩm Thanh chậm rãi giường đôi mắt, giờ phút này, thức hải ở chỗ sâu trong Thần Hồn thoáng đạt được vững chắc, sắc mặt cũng không giống lúc trước như vậy tái nhợt.

Thẩm Thanh nhẹ than một hơi, một phen cùng cố xuống, đầu mình nào vẫn là có chút phát trướng, tâm phiền muộn ỏi, xem ra, tại Thần Hồn ngưng thực trước khi, cái này Thần Hồn công kích về sau hay vẫn là không muốn đơn giản vận dụng thì tốt hơn.

Liếc mắt bên cạnh cái kia đường cong ưu mỹ, ngọc thể hoành thành thi thể, Thẩm Thanh trong mắt lộ ra một tia phức tạp.

Hồi tưởng cùng nàng nhận thức từng ly từng tít, dọc theo con đường này, cái này yêu nữ không ít chiều cố chính mình, mình cũng từng đối với nàng thi dùng viện thủ, nguyên muốn chính mình cùng nàng quan hệ thân mật, tỷ tỷ đệ đệ gọi được vui vẻ, không nghĩ tới, kết quả là, hay vẫn là trở thành sinh tử chi địch, cái này hoạt sắc sinh hương mỹ thiếu phụ cứ như vậy vẫn lạc tại trong tay mình.

Thế sự vô thường, không ai qua như thế.

Thẩm Thanh nhẹ nhàng thở dài, một bên lấy mỹ thiếu phụ còn sót lại Túi Trữ Vật, một bên triệu ra "Đại Chùy" Ma đầu, mệnh nó đào một vùng hồ, đem cái này mỹ thiếu phụ thi thể chôn tại trong hầm.

Có lẽ là từ nhỏ sống ở son phấn trong đồng, có lẽ là lúc trước cái kia tiêu hồn thực cốt sung sướng khoái cảm, Thẩm Thanh đối với cái này mỹ thiếu phụ khó sinh ác cảm, cũng sẽ không ra tay độc ác rút ra nàng sinh hồn, xem như cho nàng lưu lại một cái toàn thân.

Giải quyết hết mỹ thiếu phụ thi thể, Thẩm Thanh đi theo đem mỹ thiếu phụ Túi Trữ Vật cầm ở trong tay, Túi Trữ Vật tổng cộng có hai cái, một cái là mỹ thiếu phụ bản thân, một cái thì là nàng được từ Trương Đại Bảo Túi Trữ Vật.

Trần Tư Nghi Túi Trữ Vật không gian khá lớn, thậm chí có hai mươi trọng tả hữu.

Trong Túi Trữ Vật vật phẩm cũng có chút phong phú, Thượng phẩm Pháp Khí thậm chí có ba kiện, lưỡng thanh phi kiếm, một cái pháp thuẫn.

Còn lại còn có "Điệp Hương Khăn" các loại Trung phẩm Pháp Khí, Hạ phẩm Pháp Khí, cùng với đan dược, ngọc giản, yêu thú tài liệu vân...vân, trong đó còn có một kiện tên là "Hoa U Mê Trận" loại nhỏ ảo trận, thêm lại là một số xa xỉ thu nhập, cái này cũng chưa tính trong Túi Trữ Vật hơn ngàn miếng linh thạch.

Khó trách Tu Chân giới như thế tàn khốc! Giết người cướp của, quả nhiên là làm giàu làm giàu không có con đường thứ hai!

Bất quá, Thẩm Thanh trong nội tâm hay vẫn là phạm nổi lên nói thầm, cái này Trần Tư Nghi chính là một gã Luyện Khí hai tầng tu sĩ, vậy mà thân gia xa xỉ, nàng này thân phận bối cảnh chỉ sợ không đơn giản.

Thẩm Thanh tâm ở bên trong nói thầm, tay chân lại không phải chậm, đem vật phẩm phân loại sửa sang lại trang tốt về sau, đi theo sẽ đem ba kiện Thượng phẩm Pháp Khí cho tế luyện rồi, có Thượng phẩm Pháp Khí bàng thân, trang bị cấp bậc thăng lên một cái cấp bậc, coi như là nhiều thêm vài phần bảo vệ tánh mạng lực lượng.

Tính toán, trước sau tại đây trong động quật chờ đợi gần ba canh giờ, sắc trời bên ngoài đã là hừng sáng, Thẩm Thanh nghĩ đến hừng đông Vương Lão Thực muốn tới hội họp, một phen tư lượng, quyết định không cùng Vương Lão Thực đối mặt.

Nơi đây không nên ở lâu, Thẩm Thanh thu thập xuống, nhìn quanh chung quanh, gặp không có gì bỏ sót chi vật, cuối cùng thu bố trí tại cửa động Tiểu Ngũ Hành trận, sau đó thi triển Khinh Thân Thuật, đã đi ra động quật.

Cái này phiền đời núi khu vực sương mù mênh mông, tối om một mảnh, thỉnh thoảng có thể nghe được yêu thú tru lên thanh âm.

Cách hừng đông dù sao còn có hơn một canh giờ, Thẩm Thanh lúc này cũng không dám sờ soạng tự tiện cái kia Loạn Thạch Lâm, vì vậy đã thành ước chừng vài dặm xa bộ dáng, tìm vừa ẩn che chi địa, thả ra "Đại Chùy" Ma đầu khai mở đào động quật.

Có "Đại Chùy" Ma đầu bán ô-sin, không đến một khắc, một cái có thể mấy trọng lớn nhỏ lỗ nhỏ quật tự tạo thành.

Tiến vào động quật, Thẩm Thanh vẫn là bảo trì cẩn thận chi ý, trước tiên ở cửa động bố tốt Tiểu Ngũ Hành trận, sau đó mới tại trong động quật thả ra cái kia hương thơm ngào ngạt giường lớn, lại mạng lớn miệng ngay tại cuối giường thủ hộ, chính mình tắc thì hướng trên giường một nằm, vừa nhắm mắt, chỉ chốc lát sau hãy tiên vào mộng đẹp...

Thẩm Thanh cái này một giấc ngủ được cái gì hương, mở mắt ra lúc, ngoài động đã có chút ánh sáng.

Liếc nhìn cuối giường chỗ, thấy kia "Đại Chùy" Ma đầu thành thành thật thật khoanh tay đứng ở nơi đó, cái kia tròn vo tròn mắt đóng mở tầm đó, vậy

mà nhiều thêm vài phần linh tính, Thẩm Thanh mỉm cười, hướng "Đại Chủy" chiêu tìm tay.

Cái kia "Đại Chủy" Ma đầu miệng lớn dính máu một phát, lộ ra sắc nhọn răng nanh, trên mặt nhưng lại mang theo nịnh nọt chi ý, hấp tấp đi vào Thẩm Thanh trước mặt.

"Đại Chủy không tệ, rất nghe lời nha... "

Thẩm Thanh thiếu niên tâm tính, gặp Đại Chủy nhu thuận, không khỏi mừng rỡ, thò tay tại Đại Chủy trên đầu vuốt ve vài cái.

Đại Chủy bị hấn như vậy trên đầu vừa sờ, thật là hưởng thụ, thân thể càng phát cứng cáp, trên mặt nịnh nọt chi ý càng phát nồng hậu dày đặc, phun một đầu màu đỏ tươi lưỡi dài, cái kia rất tròn hơi lồi hình thoi đầu vẫn còn hấn trên bàn tay nhún nhún, nếu bắt quá đầu cái đuôi chỉ sợ tự như cái kia gia khuyến, dao động bên trên lay động rồi.

Đại Chủy nịnh nọt nghe lời, Thẩm Thanh tâm ở bên trong mừng rỡ đồng thời, lại phát hiện cái này Đại Chủy Ma đầu biến hóa khá lớn, lúc trước cách khá xa không sao cả chú ý, cái này gần ngay trước mắt, phát hiện cái này Đại Chủy Ma đầu màu xanh lá da thịt lại thâm sâu một phần, theo sâu lục biến thành màu xanh sẫm, không chỉ như thế, cái này Đại Chủy toàn thân còn nhiều thêm tầng tính tế lân phiến, xúc cảm thật là thô ráp.

Cái này Đại Chủy biến hóa cũng quá lớn một điểm a?

Thẩm Thanh không khỏi tinh tế dò xét, phát hiện Đại Chủy trên người lân phiến vậy mà cùng Hắc Chiêu Hù Ngạc trên người lân giáp có chút tương tự.

Có này phát hiện, Thẩm Thanh không khỏi nhẹ "Ồ" một tiếng, chẳng lẽ, cái này Đại Chủy cắn nuốt Hắc Chiêu Hù Ngạc thú hồn, còn bởi vậy truyền thừa Hắc Chiêu Hù Ngạc trên người lân giáp hay sao?

Nếu như truyền thừa lân phiến, cái kia Hắc Chiêu Hù Ngạc phun ra ăn mòn hắc khí sẽ không cũng truyền thừa a?

Hắc Chiêu Hù Ngạc phun ra hắc khí có bao nhiêu lợi hại, Thẩm Thanh thể nhưng mà thấy tận mắt thức, lúc ấy ở đây tu sĩ đều bị tránh đi mũi nhọn, không có một cái dám nhiễm bên trên một tia hắc khí.

Trong tâm niệm, Thẩm Thanh tâm thần khẽ động, hướng Đại Chủy Ma đầu phát ra chỉ lệnh.

Cái kia Đại Chủy Ma đầu đạt được chỉ lệnh, thân hình một chuyển, giương nanh múa vuốt đối với thành động phun ra một ngụm hắc khí, cái kia thành động hơi dính bên trên hắc khí, tự phát ra xì xì tiếng hú thực tiếng nổ, rất nhanh, tự ăn mòn ra một cái chén ăn cơm lớn nhỏ mặt ngoài vết thương.

Thẩm Thanh nhìn tại trong mắt, không khỏi đại hỉ, cái này Đại Chủy thật có thể phun ra hắc khí, tuy nhiên phun ra hắc khí không có Hắc Chiêu Hù Ngạc khí thể kinh người, chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ một đoàn, ngưng tụ thành tinh thể một nhúm, nhưng ăn mòn hiệu quả nhưng lại không kém là bao nhiêu.

Đây chính là niềm vui ngoài ý muốn, như vậy xem ra, có cơ hội nhiều hơn nữa làm cho vài đầu Hắc Chiêu Hù Ngạc thú hồn cho Đại Chủy thôn phệ, cái này Đại Chủy phun ra hắc khí gây chuyện không tốt còn muốn lớn hơn một đoàn.

Cái này hay vẫn là thứ nhất, nếu như cái này Đại Chủy lại thôn phệ khác lực công kích buru hấn yêu thú, đây không phải là cũng có thể đồng dạng truyền thừa yêu thú lực công kích?

Thẩm Thanh nghĩ đến cái này Đại Chủy Ma đầu vô hạn thăng cấp khả năng, không khỏi mở cò trong bụng, lại nhìn cái này Đại Chủy xấu xí dữ tợn khuôn mặt còn hướng phía chính mình lộ ra nịnh nọt chi ý, càng nhìn cái này Đại Chủy càng là thuận mắt đáng yêu.

Sắc trời đã sáng, Thẩm Thanh không trì hoãn nữa, đem giường lớn cùng Tiểu Ngũ Hành trận thu, ra cửa động.

Đã đến ngoài động, cổ chiến trường cái này phiến rộng lớn địa phương vẫn là đáng vẻ già nua nặng nề, sắc trời đen tối, cho người một loại âm khí ảm đạm cảm giác.

Thẩm Thanh vốn là muốn thấy tốt thì lấy, phản hồi Thanh Nguyên Thành, nhưng tưởng tượng lấy cái kia truyền thuyết Thượng Cổ di chỉ, trong nội tâm tự một hồi ngứa, càng nghĩ, cuối cùng nhất, hay vẫn là quyết định đi chỗ đó địa huyết chỗ.

Đã có quyết định, Thẩm Thanh cũng không trì hoãn, xuất ra địa đồ ngọc giản thoáng nhìn một chút, nhận thức chuẩn phương hướng, hướng Loạn Thạch Lâm lối vào phi động mà đi.

Phút chốc, đã đến Loạn Thạch Lâm cửa vào, chỉ thấy lối vào sương mù mờ mịt lượn lờ, không thấy một người tu sĩ thân ảnh, thật là yên tĩnh.

Loạn Thạch Lâm cùng cổ chiến trường, hắc chiêu mà đồng dạng, tại toàn bộ màu tím Hoang Nguyên chỉ là góc chi địa, không tính lớn, ước chừng phương viên 200~300 dặm bộ dạng. Bất quá, cái này phiến Loạn Thạch Lâm chiếm diện tích không lớn, nhưng lại quái thạch đá lởm chởm, khúc kính thông u, găng khắp nơi, giống như tự nhiên mê cung, tiến vào ở giữa, không nghĩ qua là sẽ lạc đường.

Thẩm Thanh trong tay ngọc giản có đường tuyến chỉ thị, không cần lo lắng tại loạn thạch trong rừng mất phương hướng phương hướng, chỉ cần coi chừng đề phòng tại loạn thạch trong rừng qua lại yêu thú cùng với cường đại khát máu cương thi.

Tiến vào Loạn Thạch Lâm, Thẩm Thanh không dám buông ra tốc độ, mắt nhìn xung quanh, tai nghe bát phương, coi chừng tiềm hành.

Một đường vô kinh vô hiểm ước chừng đã thành hơn ba mươi ở bên trong, đem làm Thảm Thanh chuyển qua một chỗ cực lớn tự nhiên cột đá, đột nhiên nhìn thấy phía trước hai xa hơn mười trượng dưới một tảng đá lớn, vài đầu Độc Giác Ban Lang đang tại gặm thức ăn một cỗ tu sĩ thi thể.

Tu sĩ kia thi thể huyết nhục mơ hồ, quần áo tả tơi, vỡ ra phần bụng còn có một đầu ruột lộ ở bên ngoài, đang bị một đầu Độc Giác Ban Lang xé rách, nhìn cái kia đỏ thẫm máu tươi, tên kia tu sĩ chết đi thời cơ có lẽ không hề lâu...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Độc Giác Ban Lang

Chương 35: Độc Giác Ban Lang

Độc Giác Ban Lang! Thảm Thanh nhìn đến tình huống, không khỏi nghiêng răng nghiêng lợi, tròn mắt muốn nứt, lưỡng mắt lập tức tự động lên!

Phải biết rằng, lúc trước Thảm phụ vì cho bị bệnh Thảm Thanh kiểm được, hãm sâu đàn sói, tự táng thân tại một sừng ban trong miệng sói, mà lại chết không toàn thây, Thảm Thanh chợt nhìn lên đến cái kia vài đầu nghiệt súc, đầu có không hận chi lý!

Dùng Thảm Thanh đối với hắn có phát ra từ nội tâm cừ hận! Tự nhiên là không nói hai lời tự tử ra phi kiếm, nhanh chóng đánh ra pháp quyết, tay một ngón tay, hướng phía trong đó một đầu Độc Giác Ban Lang vào đầu chém tới!

Thượng phẩm Pháp Khí phẩm chất tại đây một cái chớp mắt hoàn toàn thể hiện! Phi kiếm kia thể đi như điện! Sắc bén vô cùng!

Đầu kia đang tại xé rách ruột Độc Giác Ban Lang nào biết sắp chết đến nơi, đang cố gắng xé rách cỗ thi thể kia đại tràng, không có làm ra bất kỳ phản ứng nào, đã bị phi kiếm vào đầu tấn mãnh chém!

Hàn quang đột nhiên tránh! Huyết quang bắn tung toé!

Một thân thể lương sói tru vang lên, đầu kia Độc Giác Ban Lang đã bị chém thành hai nửa, run rẩy hai cái sẽ chết được không thể chết lại.

Độc Giác Ban Lang chỉ là một cấp yêu thú, thích quần cư, hơn mười đầu, mấy trăm đầu không đều, một khi đối địch, đàn sói thường thường là một loạt trên xuống, như cấp thấp Luyện Khí tu sĩ gặp được đàn sói, tuyệt đối là không dám trêu chọc.

Bất quá, rất kỳ quái chính là, cái kia gặm thức ăn tu sĩ thi thể Độc Giác Ban Lang thêm tổng cộng chỉ có bảy đầu, mà lại trong đó mấy cái Độc Giác Ban Lang thân bên trên còn có các loại vết thương, tựa hồ vừa mới đại chiến một hồi.

Chỉ có bảy đầu Độc Giác Ban Lang, dùng Thảm Thanh tu vi cùng trang bị, ứng phó cũng không khó.

Thảm Thanh ghi hận trong lòng, tự nhiên là không lưu tình chút nào, thông hạ sát thủ!

Giờ phút này, vài đầu Độc Giác Ban Lang chết cùng nhau bạn, lập tức kịp phản ứng, màu đỏ tươi Sói mắt lộ ra ngoan lệ chi sắc nhìn hướng Thảm Thanh đồng thời, sói tru một tiếng, mãnh liệt hướng hắn chụp một cái đi lên!

Chỉ thấy Thảm Thanh tay khẽ vẫy, phi kiếm kia quay tít một vòng, lại một ngón tay, hướng phía xông vào trước nhất Độc Giác Ban Lang chém tới!

Hàn quang lại lóe lên! Phi kiếm kéo lê một đạo rực rỡ tươi đẹp quang hồ, vào đầu chém xuống! Nương theo lấy một cỗ Sói huyết bão tố lên, một khoảnh cực đại đầu sói trên không trung tung bay lần qua lần lại, ngã xuống.

Đang ở đó chỉ xông vào trước nhất một sừng ban thân sói thủ chỗ khác biệt thời điểm, đã có hai đầu Độc Giác Ban Lang bay nhào tới, nhe răng trợn mắt, móng vuốt sắc bén hung hăng hướng phía Thảm Thanh phốc trào mà hạ!

Thảm Thanh tâm thần khẽ động, trước người lập tức dần hiện ra một kiện Thượng phẩm pháp thuẫn, chỉ nghe "Keng keng" hai tiếng! Khó khăn lắm ngăn trở hai đầu Độc Giác Ban Lang tấn mãnh tấn công!

Cái này Độc Giác Ban Lang tuy là một cấp yêu thú, tấn công lực lượng nhưng lại khá lớn, Thảm Thanh liền lùi lại hai bước mới đứng vững thân hình, mà lúc này, mặt khác ba đầu Độc Giác Ban Lang phát ra thể lương sói tru, vây kín mà đến!

Tốc độ ánh sáng trong tích tắc, Thảm Thanh theo ra tay đánh lên bắt đầu, chém giết hai đầu Độc Giác Ban Lang, lúc này còn thừa năm đầu Độc Giác

Ban Lang, toàn bộ ủa lên, làm hấn đỡ trái hờ phải, hơi lộ ra chặt vật.

Cũng may Độc Giác Ban Lang thế tới cái gì mãnh liệt, lại phá không khai mở Thượng phẩm pháp thuần phòng ngự, Thẩm Thanh thân hình nhanh chóng thối lui, tể lên pháp thuần ngăn cản được ba đầu Độc Giác Ban Lang trao phốc, tay khẽ vẩy, phi kiếm phi đến trong tay, thuận thế mãnh liệt chém, một đạo quang hồ lóng lánh tằm đỏ, huyết quang bạo tung tóe, lại một đầu Độc Giác Ban Lang bị chặn ngang chém thành hai nửa, nội tạng khốc như mưa chảy đầy đất.

Độc Giác Ban Lang phá không khai mở Thẩm Thanh phòng ngự, làm cho Thẩm Thanh tâm hạ hơi ổn, trong tay huy động liên tục, phi kiếm liên tục chém xuống!

Chỉ nghe tiếng răng rắc liên tục vang lên! Huyết bông văng khắp nơi tằm đỏ, ba đầu Độc Giác Ban Lang lập tức đầu thân chỗ khác biệt! Cuối cùng còn lại một chỉ Độc Giác Ban Lang lộ ra e sợ ý, kêu rên một tiếng, thân hình một chuyển, kẹp lấy cái đuôi muốn khai mở trốn.

Thẩm Thanh cái đó cho đầu kia cận tồn Độc Giác Ban Lang chạy thoát, tay vừa lộn, pháp thuần thu hồi, Khinh Thân Thuật đề đến mức tận cùng, cả người hóa thành khói xanh, bay nhào trên xuống!

"Ta trầm!"

Một tiếng quát mạnh! Chỉ thấy phi kiếm kia nổ lên một đạo rét lạnh hào quang, lấy mắt thường cơ hồ nhìn không thấy tốc độ tránh không có ở đầu kia thân sói ở trong.

Đầu kia vẫn còn cuồng mệnh chạy trốn Độc Giác Ban Lang thế đi không nghĩ, thân thể đột nhiên quỷ dị vỡ ra, một nửa hướng trái, một nửa hướng phải, chính giữa nhưng lại chảy đầy đất máu me nhảy nhua nội tạng.

Hồ!

Thẩm Thanh hô khẩu nhiệt khí, vững vàng đứng thẳng, mấy tức tằm đỏ, liên tục chém giết bảy đầu Độc Giác Ban Lang, Thẩm Thanh toán là nho nhỏ báo thoáng một phát thù, giờ này khắc này, trong nội tâm bao nhiêu thoải mái hơi có chút.

Hiện trường xác sói ngang dọc, một mảnh đồng bừa bộn, mùi máu tanh tràn ngập, Thẩm Thanh tâm biết không thể nhiều làm dừng lại, triệu ra Luyện Hồn Bình, theo thứ tự thu xác sói thú hồn đồng thời, còn đem Đại Chủy Ma đầu cho phóng ra.

Cái kia Đại Chủy chợt nhìn lên đến đầy đất xác sói, cái mũi liền đứng thẳng, màu đỏ tươi tròn mắt lập tức sáng ngời, rừ cụp lấy màu đỏ tươi lưỡi dài, trong cổ họng nức nở nghẹn ngào có thanh âm, một chỉ móng vuốt chỉ vào xác sói, một bên rung đùi đắc ý, hướng phía Thẩm Thanh lộ ra nịnh nọt nịnh nọt nét mặt tươi cười.

Thẩm Thanh nhìn Đại Chủy bộ dáng có chút buồn cười, hỏi: "Người muốn xác sói huyết nhục?"

"Ồ ô ——" Đại Chủy yết hầu phát ra nức nở nghẹn ngào thanh âm, liên tục gật đầu, miệng lớn dính máu không ngừng rơi xuống giọt giọt chảy nước miếng, thèm dặng lộ ra.

Cái này Đại Chủy nhìn cùng những cái kia gia khuyến thật đúng là không có gì khác nhau, Thẩm Thanh không khỏi ha ha cười cười: "Đi thôi, những này huyết nhục đều phần thưởng người rồi!"

Đại Chủy nghe xong, trong cổ họng phát ra một tiếng vui thích tru lên, tựa như chó dữ giành ăn, hướng phía một đầu đã bị thu qua thú hồn xác sói mãnh liệt phốc trên xuống.

Chỉ thấy Đại Chủy móng vuốt sắc bén tung bay, cái kia xác sói tựa cùng giấy, đã bị tách rời, Đại Chủy cầm lên một đầu đuôi sói, miệng lớn dính máu một trương tựa hung hăng cắn xuống dưới, trong lúc nhất thời, Gặc... Gặc... Tựa ăn liên tục.

Thừa dịp Đại Chủy ở đằng kia khốc như mưa Thôn Phệ Huyết thực, Thẩm Thanh đem còn lại Độc Giác Ban Lang thú hồn từng cái thu hoàn tất, cuối cùng, đi đến cái kia không trọn vẹn tu sĩ thi thể trước khi, xem có thể hay không lấy rò, lại nhặt được một chỉ Túi Trữ Vật cái gì đấy.

Liếc đảo qua, cái này tu sĩ thi thể Túi Trữ Vật nhưng lại không cánh mà bay, không có nhìn thấy nửa phần bóng dáng, cảm thấy tiếc nuối, Thẩm Thanh chú ý tới người này tu sĩ trên trán xuất hiện một cái tối om miệng vết thương, làm như lợi khí xỏ xuyên qua đầu lâu mà vong.

Cái này lỗ đen giống như miệng vết thương nhìn có chút nhìn quen mắt, Thẩm Thanh trong đầu lóe lên, nhớ tới Vương Lão Thực từng đã dùng qua màu đen cái dùi, lại một tinh tế xem xét, cái này tu sĩ cái trán miệng vết thương, rất giống là cái kia hắc cái dùi xỏ xuyên qua đấy.

Là Vương Lão Thực giết cái này tu sĩ? Tại sao phải giết hắn?

Thẩm Thanh tâm ở bên trong có chút xiết chặt, đối với cái kia Vương Lão Thực, trong lòng của hắn luôn luôn một tia nói không nên lời cảm giác, cái kia Vương Lão Thực nhìn xem chất phác thiếu nói, nhìn như chất phác, nhưng tuyệt đối không phải cái gì hạng người lương thiện.

Phía dưới đường, xem ra phải cẩn thận một chút rồi, hay vẫn là không muốn cùng Vương Lão Thực đối mặt thì tốt hơn.

Lúc này, Thẩm Thanh nghe được sau lưng cái kia khốc như mưa găm găm phệ thanh âm, quay đầu lại nhìn lại, nhìn thấy Đại Chủy chính ngồi xổm một đầu xác sói bên người đại nhanh cắn ăn.

Làm cho Thảm Thanh kinh ngạc chính là, cứ như vậy quay người lại công phu, Đại Chủy vậy mà đã cắn nuốt ba đầu xác sói, miệng đầy máu chảy giọt máu không nói, cái kia bị cắn nuốt xác sói liền xương cốt cận kề đều không có thừa, cái này khẩu vị thật sự to đến kinh người!

Đại Chủy gặm phệ được thống khoái, Thảm Thanh nhìn cũng rất sung sướng!

Chỉ chốc lát sau, Đại Chủy sẽ đem đầy đất xác sói thôn phệ không còn, cái kia đầy đất Sói huyết tựa hồ cũng bị hấp liếm lấp một lần, toàn bộ mặt đất sạch sẽ, tựa cùng chuyện gì đều không có phát sinh.

Rất kỳ quái được, Đại Chủy cắn nuốt suốt bảy đầu xác sói, cái kia cái bụng nhưng không thấy cổ trướng.

Gặp Đại Chủy ăn xong lau sạch, Thảm Thanh nhẹ nhàng cười cười, cũng tịch thu hồi trở lại Đại Chủy, tâm thần khẽ động, cho nó rơi xuống cái chỉ lệnh, mệnh nó phía trước dò đường, chính mình tắc thì đi theo phía sau.

Thảm Thanh cùng Đại Chủy tâm đó tâm thần tương liên, Đại Chủy trong mắt chứng kiến, đều có thể rõ ràng truyền đến trong óc hắn, có này diệu dụng, tự nhiên là không cần từng bước coi chừng, nom nớp lo sợ, có thể nói tinh thì tinh lực.

Đi không bao xa, Thảm Thanh chỉ nghe thấy phía trước dò đường Đại Chủy phát ra vui thích tiếng kêu, thân hình nhoáng một cái, tựa đuổi theo, rất nhanh, một bộ đồ sộ thảm thiết cảnh tượng đập vào mi mắt.

Chỉ thấy Đại Chủy chỗ lập một mảnh trên đất trống, xuất hiện mấy chục cổ Độc Giác Ban Lang thi thể, ngổn ngang lộn xộn, nhìn thấy mà giật mình.

Thảm Thanh vốn là đứng tại chỗ cũ không nhúc nhích, phát ra chỉ lệnh, mệnh lấy chảy nước miếng Đại Chủy tại phụ cận đi dạo một vòng, gấp quanh mình phụ cận không giống thường về sau, lúc này mới cất bước tiến lên.

Mảnh đất trống này mùi máu tanh tràn ngập, nhìn huyết dịch còn tươi đỏ, cái này mấy chục cổ xác sói từ vong thời gian cũng không dài, tối đa hơn nửa canh giờ, hơn nữa, trên đất trống vô số cổ xác sói không trọn vẹn không được đầy đủ, hiển nhiên phát sinh quá kịch liệt tranh đấu, lại nhìn xác sói trên thân thể miệng vết thương, hẳn là tu sĩ gây nên, mà lại không ngớt một người tu sĩ.

Thảm Thanh tâm ở bên trong âm thầm vui vẻ, cái này là nhật được đại lộ, yêu thú hồn thể, chỉ muốn từ vong thời gian không cao hơn một canh giờ tựa có thể thu, cái này mấy chục cổ xác sói nhiều, chẳng những có thể cung cấp Đại Chủy thôn phệ huyết thực, lưu lại thú hồn, còn có thể luyện chế thành Hồn Châu.

Nơi đây huyết khí tràn ngập, không nên ở lâu, Thảm Thanh động tác có chút nhanh nhẹn, rất nhanh, sẽ đem mấy chục đầu xác sói thú hồn toàn bộ thu, về phần xác sói, Thảm Thanh cũng bất chấp Đại Chủy thêm nhỏ dãi tham ăn dạn, toàn bộ thu vào trong Túi Trữ Vật, đãi thoát ly hiểm địa về sau, lấy thêm cho nó chậm rãi hưởng dụng không muộn.

Vừa xử lý sạch sẽ, đột nhiên, cách đó không xa quái thạch về sau truyền đến một tiếng thảm người tru lên!

Cái kia tiếng gào thét khó nghe đến cực điểm, thật là chói tai, Thảm Thanh tâm ở bên trong cả kinh, thả ra thần thức, rất nhanh, thần thức bao phủ chỗ xuất hiện một cái tóc tai bù xù, mặt xanh nanh vàng, đồng đỏ mắt con mắt quái vật hình người.

Thị Huyết Cương Thi!

Thảm Thanh biến sắc, quái vật kia toàn thân có thể không phải mình chỗ trêu chọc được rất tốt, mời đến Đại Chủy một tiếng, thân hình nhoáng một cái, tựa biến mất tại nguyên chỗ.

Một hơi thoát ra hơn hai mươi dặm, nghe cái kia Thị Huyết Cương Thi phẫn nộ tiếng gào thét càng ngày càng mờ hồ, đoán chừng cái kia Thị Huyết Cương Thi cũng không theo tới, Thảm Thanh lúc này mới chậm dần tốc độ, y nguyên lại để cho Đại Chủy phía trước dò đường, mình ở sau xa xa treo.

Bất tri bất giác, Thảm Thanh đang trách thạch đá lở chồm loạn thạch trong rừng đi dạo gần hai canh giờ, lúc này, cách này lối đi đã chưa tới một canh giờ cước trình...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 36: Thâu Tập!

Chương 36: Thâu Tập!

Đọc theo con đường này, Thảm Thanh vận khí coi như không tệ, ngắt lấy vài cọng mấy chục năm phần Linh Dược, gấp được vài đầu một cấp yêu thú, dùng hần tu vi, chỉ cần không phải quần công, cơ bản có thể nhẹ nhõm diệt sát.

Loạn thạch trong rừng yêu thú tung hoành, chủng loại phần đông, không thể tránh né, Thảm Thanh đã từng gặp được một đầu cấp hai yêu thú Tật Phong Hắc Báo, cũng may có Đại Chủy phối hợp công kích, phí hết một phen tay chân, bị thụ điểm bị thương ngoài da, cuối cùng hữu kinh vô hiểm đem Tật Phong Hắc Báo cho thu thập hết rồi, được chút ít tài liệu, cùng với huyết nhục thú hồn.

Ngoại trừ yêu thú, Thảm Thanh ngẫu nhiên cũng đụng phải vài nhóm Luyện Khí một, hai tầng tu sĩ tại loạn thạch trong rừng du dã, hoặc bắt Liệp Yêu thú, hoặc ngắt lấy Linh Dược, hay là lẫn nhau tranh đấu.

Thảm Thanh bản thân cũng rất cẩn thận, một khi cảm ứng được nhân số khá nhiều tu sĩ, tình nguyện quán xa một chút, cũng không đối mặt, nhân số ít, Thảm Thanh tắc thì tỏ vẻ hữu hảo, đầu điểm nửa phần dịch ý, để tránh bị gây nên không tất yếu hiểu lầm.

Bất quá, Đại Chủy Ma đầu phía trước dò đường thời điểm, hay vẫn là bị gặp phải vài tên cấp thấp tu sĩ có chỗ hiểu lầm, tưởng rằng quái vật gì cường thi, thiếu chút nữa khiến cho vây công, hay vẫn là Thảm Thanh kịp thời chạy lên phía trước giải thích, lúc này mới bình an vô sự.

Có này phiền toái, Thảm Thanh tham chiếu địa đồ, gặp Loạn Thạch Lâm lối ra đã không bao xa, dứt khoát đem Đại Chủy thu hồi Luyện Hồn Bình trong.

Loạn Thạch Lâm lối ra càng gần, tự càng an toàn, đã khó được nhìn thấy một chỉ yêu thú, mặc dù là tu sĩ, cũng rất khó đụng với, mắt nhìn thấy muốn ra cái này Loạn Thạch Lâm, Thảm Thanh không khỏi bước nhanh hơn.

Phút chốc, phía trước xa vài chục trượng xuất hiện hai khối cực lớn quái thạch, cái kia quái thạch bên trên chập vạt hạ rộng, tương đối mà đứng, xa xa nhìn lại, tựa như một đạo tự nhiên hình thành thạch cổng vòm.

Dựa theo ngọc giản ở bên trong địa đồ chỗ miêu tả, này thiên nhiên thạch cổng vòm tựa là Loạn Thạch Lâm cửa ra vào.

Thảm Thanh nhìn đến tình huống, trong nội tâm có chút vui vẻ, đan điền chân khí vận chuyển, thân hình hóa thành một đạo khói xanh, nhanh chóng hướng cái kia lối đi ra lao đi.

Trong chớp mắt, thạch cổng vòm gần ngay trước mắt, mà nhưng vào lúc này, Thảm Thanh tâm ở bên trong không khỏi xiết chặt, một tia báo động bay lên!

Nguy hiểm!

Thảm Thanh biến sắc, mãnh liệt phanh lại thân hình, không chút nghĩ ngợi tự phóng ra một tầng vòng bảo hộ!

Cơ hồ ngay tại Thảm Thanh làm ra phản ứng trong tích tắc, một đạo hắc quang bỗng nhiên thoáng hiện, đã mất thường cơ hồ nhìn không thấy tốc độ tránh đến trước mắt!

"Xì... Lạp" một tiếng!

Vòng bảo hộ lập tức vỡ tan sụp đổ! Đạo hắc quang kia thế tới tấn mãnh, không ngừng nghỉ chút nào hướng phía Thảm Thanh thân thể đánh tới!

Ở này tốc độ ánh sáng trong tích tắc, Thảm Thanh đã té ra khiên tròn, ngăn cản trước người!

"Bành"!

Khiên tròn chấn động mạnh, khó khăn lắm ngăn trở hắc quang, mà Thảm Thanh cũng theo hắc quang mãnh liệt đụng vào khiên tròn trùng kích lực bay rớt ra ngoài, té ra mây trượng xa, mang theo một đại đoàn tro bụi.

Roi thất điên bát đảo Thảm Thanh ở đâu còn lo lắng kiểm tra chính mình phải chăng té bị thương, cũng không dậy nổi thân, tay khê vậy, một thanh phi kiếm thoáng hiện, pháp quyết rất nhanh đánh ra, phi kiếm kia phản phật thoáng một phát tự hướng hắc quang bóp cò chỗ phi trảm mà đi!

"Răng rắc" một tiếng!

Đá vụn vấy ra, bụi mù tràn ngập, phi kiếm kia ngạnh sanh sanh đem công vòm tảng đá lớn chém ra một đạo thước đem lớn lên lỗ thủng, khí thế (rót cuộc) quả nhiên kinh người!

Thảm Thanh cái này chém có chút mù quáng, cũng là hần vô ý thức làm ra phản ứng, phi kiếm chém ra một cái chớp mắt, hần cũng thừa cơ nhảy người lên, thân hình nhanh lùi lại, cái kia pháp thuẫn cũng lập tức chiêu đến trước người, quay tròn xoay tròn lấy, phòng hộ quanh thân.

"Vương Lão Thực! Cút ra đây cho ta!"

Thảm Thanh bỗng nhiên bị tập kích, thực sự nhìn tình huống cái kia tập kích chính mình hắc quang, đúng là Vương Lão Thực sở dụng hắc cái dùi phát ra, kinh sợ nảy ra, lập tức tự quát mạnh lên tiếng.

Tiếng quát ngừng, hồi âm chấn động, nhưng cực lớn quái thạch phụ cận nhưng lại không có chút nào tiếng động, lộ ra cực kỳ yên tĩnh.

Thẩm Thanh thả ra thần thức, phương viên tầm hơn mười trượng nội không thấy Vương Lão Thực thân ảnh xuất hiện, cảm thấy một hồi hậm hực, biết rõ cái kia Vương Lão Thực một kích không trúng, định đã tránh người.

Cái kia Vương lão cầu thật là âm hiểm, người bình thường các loại độn theo Loạn Thạch Lâm hiểm địa đi ra, nhìn thấy lối ra, phần lớn hiểu ý ở bên trong vui sướng, tâm thần buông lỏng, lão cầu bắt lấy nhân tâm nhược điểm, tại nhất thư giãn thời điểm bỗng nhiên đánh lén, nếu không phải mình Thần Hồn so cấp thấp tu sĩ mạnh hơn thêm vài phần, trong lòng báo động, bằng không thì, hơn phân nửa đã bị lão cầu cho miếu sát rồi!

Thẩm Thanh tâm hạ phần nhiên, cũng không dám chút nào thư giãn, đỉnh lấy pháp thuẫn, từng bước một hướng lối ra đi đến, ngay tại lúc đó, thần thức toàn bộ triển khai, bắt quanh mình một chút động tĩnh.

Trở ra cái kia cực lớn quái thạch hình thành tự nhiên lối ra, trước mắt rộng mở trong sáng, một mảnh bụi cỏ đại sinh khoáng đạt Hoang Nguyên đập vào mi mắt.

Trước mắt địa thế khoáng đạt, nhưng không thấy cái kia Vương Lão Thực thân ảnh.

Cái kia Vương lão cầu trốn đi đâu rồi? Thẩm Thanh tâm hạ có chút khó hiểu, cũng chẳng muốn đi đa tường, pháp thuẫn không rút lui, chỉ để ý coi chừng phòng bị là được.

Đảo mắt chung quanh, phía đông xa xa dãy núi pháp phòng, phía tây Lâm Mộc Sâm dày đặc, mà phía trước hai dặm có hơn, mơ hồ có thể nhìn đến một chỗ hồ nước, ba quang lân tân, sương mù lượn lờ, mà ven hồ chỗ, thỉnh thoảng có thể nhìn đến tu sĩ thân ảnh thoáng hiện, làm cho cái này tối tăm lu mờ mịt hoang vu khu vực nhiều thêm vài phần sinh khí.

Cái kia địa huyết chỗ, đang ở đó hồ nước dùng đông trong vòng hơn mười dặm tả hữu.

Chỗ mục đích đã gần đến, Thẩm Thanh tâm ở bên trong tự nhiên mừng rỡ, trước mắt ánh mắt khoáng đạt, không cần lo lắng bị lần nữa đánh lén, vì vậy thu pháp thuẫn, thi triển thân pháp, tăng thêm tốc độ hướng cái kia hồ nước chỗ lao đi.

Một đường kẻ sát đất bay vút, thỉnh thoảng có thể nhìn đến cách đó không xa tả hữu vài đạo tu sĩ thân ảnh nhanh chóng xẹt qua, có cùng Thẩm Thanh đồng dạng theo loạn thạch trong rừng đi ra, cũng có phía đông dãy núi cùng với phía tây rừng rậm phương hướng mà đến, mà chỗ đi phương hướng đều là đi chỗ đó ven hồ chỗ.

Phân đông tu sĩ thân hình chớp liên tục, như tia nước nhỏ, hướng phía cùng một cái phương hướng, ở đằng kia ven hồ chỗ dần dần hội tụ thành bầy.

Hai dặm tả hữu cước trình, tự nhiên hoa không mất bao nhiêu thời gian, nửa thời gian cận chén trà không đến, Thẩm Thanh đã đến ven hồ bên cạnh.

Đã đến chỗ gần, mới phát hiện cái này hồ nước diện tích không nhỏ, Yên Ba mệnh môn, hơi nước lượn lờ, có không ít gọi không ra tên thủy cầm trên mặt hồ đi nhàn nhã du dương.

Ven hồ màu xanh hoa cỏ Nhân Nhân, liễu rủ phiêu dăng, tại ven hồ lân cận hai hàng liễu rủ tầm đó không ra khu vực, thậm chí có không ít tu sĩ ở đằng kia bày quầy bán hàng, một nhà lân lượt một nhà, một mực kéo dài đến một lượng ở bên trong có hơn.

Mà theo bốn phương tám hướng hội tụ ở này tu sĩ, hoặc một mình một người, hoặc tốp năm tốp ba, hồ bằng hữu gọi hữu, kẻ vai sát cánh, cái kia nói giỡn ồn ào không ngừng bên tai, tựa như cái kia phố xá sâm uất phường khu, thật là náo nhiệt ồn ào náo động.

Nơi này tu sĩ tụ tập, phi thường náo nhiệt, Thẩm Thanh tâm ở bên trong lấy làm kỳ, tự nhiên cũng không chịu nổi tịch mịch, hướng tu sĩ kia bày quầy bán hàng chỗ đi đến.

Xen lẫn tại trong dòng người, một đường đi qua xem qua, cái này hàng vỉa hè vật phẩm vậy mà không thể so với trong phường thị chênh lệch, trái lại, còn muốn phong phú vài phần.

Dày đặc quầy hàng lên, biểu hiện ra ra không ít thiên địa linh túy, hiếm quý khoáng vật, cùng với đủ loại kiểu dáng Pháp Khí, phù lục, đan dược vân... vân, đợi một tý, thậm chí, tại một chỗ có nhiều người vây xem hàng vỉa hè chỗ, vậy mà bày đặt một kiện Linh Khí.

Cái gọi là Linh Khí, tự nhiên muốn so Pháp Khí cao một cái cấp bậc, thuộc về đẳng cấp cao Luyện Khí tu sĩ, thậm chí là Trúc Cơ cao nhân ngự sử chỉ vật, như Thẩm Thanh loại này Luyện Khí sơ kỳ thái điều, mặc dù đạt được Linh Khí cũng không dùng được, nguyên nhân rất đơn giản, cấp thấp tu sĩ chân khí quá ít, căn bản tựa không đủ để ngự sử Linh Khí pháp bảo.

Thẩm Thanh ngự sử không được Linh Khí, cũng mua không nổi, nhưng cũng không ngại hấn động lên trước mở mang tầm mắt, biết một chút về trong truyền thuyết Linh Khí là như thế nào cái bộ dáng.

Một đường đi dạo, Thẩm Thanh cảm ứng không ít tu sĩ phát ra cường hoành khí tức, trong đó không thiếu Luyện Khí trung kỳ, hậu kỳ tu sĩ, không khỏi âm thầm kinh hãi.

Tốt ở chỗ này tu sĩ phân đông, ngoại trừ có không ít cấp thấp tu sĩ, thậm chí cũng không có thiếu phạm nhân tu giả hỗn tạp trong đó, chỉ cần không gây chuyện, tin tưởng không sẽ có phiền toái gì.

Thẩm Thanh âm thầm quan sát một hồi, cũng tự an quyết tâm đến, chuyên tâm tại một nhà lảng giềng gần một nhà quầy hàng trước đi dạo, mỗi khi nhìn thấy chính mình cảm thấy hứng thú vật phẩm, hoặc là muốn mua chi vật, ngay tại hàng via hè trước ngừng chân xem xét, hoặc cùng chủ quán cò kè mặc cả một phen.

Thẩm Thanh dưới mắt bao nhiêu có chút thân gia, không nói nhiều giàu có, đào điểm hàng tiện nghi rẻ tiền vẫn là có thể, một phen đi dạo xuống, cũng là đòi lấy mấy thứ dùng được lấy vật phẩm.

Thẩm Thanh cái này một chuyến đi ra, ngoại trừ diệt sát Trương gia huynh đệ được chia không ít tang vật, còn đem Trần Tư Nghi cái kia mỹ thiếu phụ cái kia một phần ăn, dưới mắt trên người hân cũng không thiếu đan dược, phù lục các loạiđội vật, trên người công thủ trang bị cũng đổi thành Thượng phẩm Pháp Khí, không cần lại hoa tiền tiêu uống phí, chỗ tồn linh thạch, cơ hồ toàn bộ nện ở khoáng vật bên trên.

Thẩm Thanh mua sắm khoáng vật mục đích rất đơn giản, một là vì cái kia cổ xưa đa thú bản về "Đồ Long trăm", hai là vì trong Túi Trữ Vật chứa Luyện Hồn Bình, cái này hai dạng đồ vật cần đại lượng tài liệu luyện chế thăng cấp. Đã có thể ở chỗ này đào đến một ít không lớn thông thường, cũng không phải rất đáng tiền khoáng vật, đem chuẩn bị làm ở phía trước, góp gió thành bão, về sau muốn muốn luyện khí, cũng có tài liệu không phải.

Khoan hãy nói, cái này hàng via hè hàng đi dạo xuống, phạm là "Đồ Long trăm" cùng với "Luyện Hồn Bình" có thể cần dùng đến, cái gì Kim Tỉ thạch, Ban Văn ngọc, Hắc Ô thiết, Trầm Âm mộc các loại phụ tài khoáng vật, Thẩm Thanh bao nhiêu mua hơi có chút.

Đương nhiên, gần ngàn miếng Hạ phẩm linh thạch ném đi đi ra ngoài, trong Túi Trữ Vật linh thạch mất thấy thiếu đi hơn phân nửa.

Bất tri bất giác, cái này tu sĩ tự phát hình thành phường thị tự đi đến cuối cùng.

Nơi cuối cùng vẫn là tu sĩ tụ tập, phi thường náo nhiệt, cách đó không xa, xuất hiện một mảnh bằng phẳng đất trống, biên giới chỗ có một tầng hơi mờ mẩn sáng báo kê, dĩ nhiên là một chỗ cỡ lớn trận pháp cấm chế hình thành.

Tại màn sáng ở trong đất trống ở bên trong, xây dựng không ít lều vải, hoặc lớn hoặc nhỏ, hoặc phương hoặc tròn, màu sắc rực rỡ, rậm rạp chằng chịt, rất là đồ sộ.

Mà cái kia màn sáng lối vào, cũng không có thiếu tu sĩ ở đằng kia chào hàng lều vải.

Thẩm Thanh nhìn kỳ lạ quý hiếm, giữ chặt một gã phạm nhân tu giả muốn hỏi, cái kia phạm nhân tu giả đối mặt Thẩm Thanh cái này Luyện Khí tu sĩ, tự nhiên không dám lãnh đạm, rất nhanh, Thẩm Thanh liền từ cái kia phạm nhân tu giả tự thuật ở bên trong, biết rõ ràng cái kia màn sáng cùng lều vải là chuyện gì xảy ra...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Nghỉ ngơi và hồi phục

Chương 37: Nghỉ ngơi và hồi phục

Nguyên lai, từ khi cái kia đi thông Thượng Cổ đi chỉ địa huyết bị vài tên tu sĩ vô tình ý phát hiện về sau, rất nhanh, ngay tại Thanh Nguyên Thành khu vực truyền ra, tự mấy ngày công phu, chẳng những thuộc về Thanh Nguyên Thành khu vực tu sĩ nghe tin lập tức hành động, tranh nhau đến đây, còn đưa tới Thanh Nguyên Thành khu vực ngoại trừ tu sĩ chạy đến, trong đó, rồi đi khá gần mấy gia tông môn tu sĩ cũng văn phong tới.

Cái này mấy gia tông môn xuất thân tu sĩ chạy đến địa huyết thám hiểm đào bảo đồng thời, không quên lợi nhuận điểm thu nhập thêm, vì vậy, cái này mấy gia tông môn liên hợp, phân ra một bộ phận tu sĩ đi địa huyết thám hiểm, còn lại người các loại tác thì ở chỗ này vòng một miếng đất, cung cấp ăn ngủ, giao dịch các loại sự vụ, cũng cung cấp an toàn phòng hộ.

Cái này mấy gia tông môn ngược lại là chọn lấy cái nơi tốt, chẳng những cách mặt đất huyết cửa vào khá gần, mà lại địa thế khoáng đạt, tới gần phong quang xinh đẹp tuyệt trần hồ nước, rồi lại rời xa dãy núi, rừng rậm.

Đuổi ở đây tu sĩ, nếu không phải theo hiểm địa ác mà một đường xông qua đến, bao nhiêu được nghỉ ngơi và hồi phục thoáng một phát, muốn không phải là thời cơ không đúng, sắc trời dần dần muộn, chỉ có thể ở này đặt chân.

Phạm là đã đến nơi này tu sĩ, cũng không thể đến trăm dặm có hơn dãy núi đi mở động phủ, hoặc là đến rừng rậm chỗ bí mật trên tổ một đêm a, tự nhiên, phần lớn tu sĩ đều chọn lúc này nghỉ ngơi và hồi phục một đêm về sau, mới quyết định.

Chỉ có như Thảm Thanh loại kinh nghiệm này chưa đủ thái độ, bên hông treo Tủ Trữ Vật, trang điểm đơn được phù lục, hoặc là có vài món công thủ Pháp Khí, liền cho rằng có thể đại sát tứ phương, thiên đất làm giường rồi.

Cũng đang bởi vì như Thảm Thanh loại kinh nghiệm này chưa đủ cấp thấp tu sĩ chiếm đa số, cái này mấy gia tông môn liên thủ vòng vây, tận lực bị không ít lều vải, như loại này lều đã ngoại đều bỏ sung không gian, thuộc về Pháp Khí phạm trù, cao có thấp có, mà lại giá cả không thấp, kém nhất lều vải được muốn 300 Hạ phẩm linh thạch, thậm chí có lều vải đã đạt tới Linh Khí tiêu chuẩn, chuyên môn nhằm vào thân gia giàu có tu sĩ sở dụng.

Do ở nơi này cấp thấp tu sĩ chiếm đa số, phần lớn xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, cái này không sao, mua không nổi lều vải, có thể thuê, một đêm mười lăm miếng Hạ phẩm linh thạch, thu phí cũng không thấp, nhưng phần lớn cấp thấp tu sĩ đều tiêu phí được rất tốt.

Mà có kinh nghiệm tu sĩ, đi ra ngoài tại bên ngoài, tại trong Tủ Trữ Vật tự chuẩn bị có đã ngoại sinh tồn chi vật, như lều vải, trận bàn các loại đồ sự việc, chuẩn ứng phó rất chu toàn. Đối với cái này loại kèm theo lều vải mà đến tu sĩ, nguyên có thể vào ở, đắt trống phí, phí bảo hộ thêm cũng tự tám miếng Hạ phẩm linh thạch một đêm.

Thu phí nhất định là đen điểm, nhưng thắng tại an toàn, ngoài có trận pháp màn sáng phòng hộ, bên trong có tông môn đệ tử dò xét, hơn nữa, mấy gia liên hợp lên tông môn còn văn bản rõ ràng quy định, màn sáng khu dừng chân vực ở trong, nghiêm cấm tranh đấu, người vi phạm giết không tha!

Có trước đây đề, cái này mấy gia tông môn muốn không lớn lợi nhuận đều không được, tu sĩ đi ra ngoài tại bên ngoài lo lắng nhất chính là cái gì? Tự nhiên là an toàn.

Lúc này đã là lúc xế chiều, cách lúc chạng vạng tối đã là không xa, Thảm Thanh tình huống cân lượng của mình, tự nhiên sẽ không vào lúc này đi xông cái kia địa huyết. Hơn nữa, Thảm Thanh tại được từ Trần Tư Nghi trong Tủ Trữ Vật, ngoại trừ trang bị cái kia trương thơm ngào ngạt giường lớn bên ngoài, cũng có một cái lều vải.

Thảm Thanh đã có hai thứ này bên ngoài vật phẩm, cũng tự tiểu tiết hên một số, giao tám miếng Hạ phẩm linh thạch, hãy tiến vào màn sáng.

Màn sáng nội chiếm diện tích mấy trăm mẫu, nhưng không có thể tùy ý dụng lều vải, mà là đang một gã tông môn đệ tử dẫn dắt xuống, đã đến một chỗ lều vải hơi lộ ra thừa thớt khu vực.

"Vị đạo hữu này, tự ở chỗ này rồi, mà lại nhớ, không phải ly khai nơi đây phạm vi dụng lều vải..." Tên đệ tử kia chỉ chỉ cái kia khối đất trống, khuyên bảo nói.

Thảm Thanh nói âm thanh tạ, dải cái kia tông môn đệ tử sau khi rời đi, ánh mắt lưu chuyển, đánh giá đến trước mắt cái này khối lều vải thừa thớt khu vực.

Nơi đây ở vào màn sáng nội đông bắc phương hướng, dụng lều vải cũng không nhiều, cũng không có thiếu nhân rồi chỉ địa.

Thảm quét sạch vài lần, tự tuyển nơi tốt, vì vậy cất bước về phía trước, đã đến tuyển định chỗ, hướng bên hông Tủ Trữ Vật vỗ, một cái lòng bài tay lớn nhỏ, màu tím nhạt vật phẩm bay ra Tủ Trữ Vật, tím sáng lóng lánh tầm đó, hóa thành đỉnh đầu màu tím nhạt lều vải phiêu nhiên rơi xuống đất,

Màu tím lều vải hiện lên hình tròn, ước chừng một trượng vuông lớn nhỏ, có chứa vân vân đồ án, nhìn trúng đi có chút tinh mỹ.

Thảm Thanh xúc lên lều vải màn cửa, đi vào.

Tiến lều vải, tự ngữi được một cỗ mùi thơm ngào ngạt hương khí, thật là dễ ngửi.

Thảm Thanh đổi mục chung quanh, phát hiện cái này trong trướng bông có Càn Khôn, không gian không nhỏ, một chút đánh giá, thậm chí có mấy trượng vuông, lộ ra có chút rộng rãi, hơn nữa, trong lều vải phổ có không biết tên yêu thú da lông che tác màu tím mà chiền, dầm lên trên liên tục mềm, như tại đám mây.

Mà chiền trung ương chỗ, còn có một loại nhỏ Tụ Linh Trận, Tụ Linh Trận sắp đặt bốn miếng ánh huỳnh quang lập lòe linh thạch, chỉ cần khởi động, sẽ xảy đến cung cấp tu luyện cần thiết linh khí.

Cái này lều vải không tệ, phẩm chất đã là thượng thừa.

Thảm Thanh tâm ở bên trong có chút vui vẻ, tay khẽ vẫy, một cái giường lớn trống rỗng xuất hiện, theo một đạo pháp quyết đánh ra, giường lớn vững vàng rơi xuống, ngoại trừ cái này giường lớn, trong Tủ Trữ Vật còn có bàn trà, nhuyễn ghế dựa, bồ đoàn, các loại đồ sự việc, Thảm Thanh cũng từng cái lấy ra, sắp đặt tại lều vải trống không chỗ.

Những này sự việc đều là lấy tự Trần Tư Nghi Tủ Trữ Vật, năng ngược lại là rất có thể hưởng thụ, đệm chăn, đồ uống trà các loại sinh hoạt đồ dùng đầy đủ mọi thứ, đi ra ngoài tại bên ngoài, thật là thuận tiện.

Đem chỗ này cư trú tiểu ỏ bố trí thỏa đáng, Thảm Thanh quét mắt liếc, trong nội tâm cái gì cảm giác thoải mãn đồng thời, một phen tư lượng, nơi đây mặc dù có tông môn tu sĩ dò xét phòng hộ, nói là an toàn không lo, hay vẫn là cẩn thận một chút cho thỏa đáng.

Trong tâm niệm, Thảm Thanh tại lều vải lồi vào lại bố trí xuống vài đạo trụ cột cấm chế, cái này trụ cột cấm chế mặc dù ngay cả cấp thấp Luyện Khí sĩ công kích cũng đỡ không nổi, nhưng bao nhiêu có thể che giấu thần thức dò xét, khởi điểm cảnh bày ra chi dụng.

Bố trí xuống cầm chế, Thảm Thanh tâm hạ an tâm một chút, quay người tại trên bờ đoàn ngồi xếp bằng xuống, ý định cùng có thoáng một phát đột phá không lâu tu vi.

Lấy ra một quả Ích Khí Đan ăn vào, Thảm Thanh tĩnh tâm Ngưng Khí, vận chuyển công pháp, luyện hóa dược lực.

Có lẽ là căn cơ còn thiếu nguyên nhân, Thảm Thanh ngồi xuống thời gian tu luyện không hề dài, không bao lâu dược lực tự hoàn toàn luyện hóa.

Thảm Thanh chậm rãi thu công, gương đôi mắt, trên mặt lại ra một tia phức tạp, nhẹ nhàng thờ dài: "Cái này Ích Khí Đan ăn vào không thấy hiệu quả, rốt cuộc là cái gì duyên cớ? Là mình linh căn tư chất không xong? Hay vẫn là dược lực không đủ?"

Thảm Thanh tĩnh tưởng chính mình linh căn tư chất tại Tu Chân giới thuộc về hàng thông thường, tu vi chậm chạp có thể lý giải, nhưng cái này có thể tu luyện tới Luyện Khí tầng ba Ích Khí Đan hiệu quả không tốt, khó coi, lại làm hắn khó hiểu.

Trong tâm niệm, Thảm Thanh tay vừa lộn, trong lòng bàn tay thêm một con bình ngọc nhỏ, đi theo từ đó đổ ra một viên thuốc, niết tại đầu ngón tay.

Đan dược hiện lên màu vàng nhạt, mùi thuốc lượn lờ, thấm người nội tâm.

Thảm Thanh đầu ngón tay chỗ niết đan dược tên là Hoàng Nha Đan, được từ cái kia áo đen nam tử, viên thuốc này là đạt tới Luyện Khí tầng bốn tu sĩ mới có thể phục dụng, Luyện Khí tầng bốn phía dưới nuốt phần lớn bị thụ không được cái này Hoàng Nha Đan dược lực trùng kích, nhẹ thì gân mạch tổn thương, nặng thì tẩu hỏa nhập ma.

"Chính mình phục dụng Ích Khí Đan không có hiệu quả, nếu không, mạo hiểm ném thử một chút cái này Hoàng Nha Đan? Nói không chừng có thể gắng gượng qua cái này Hoàng Nha Đan dược lực trùng kích?" Thảm Thanh tuy biết trong đó hung hiểm, lại nhìn không được muốn ném thử một chút.

Do dự liên tục, Thảm Thanh hay vẫn là quyết định thử một lần! Dù sao, Ích Khí Đan ăn vào về phía sau, như đá ném vào biển rộng, không có chút nào hiệu quả.

Bất quá, hắn cũng không dám cứ như vậy đem nghiêm chỉnh miếng Hoàng Nha Đan ăn vào, mà là cầm trong tay viên thuốc này một phân thành hai, chuẩn bị chỉ phục dùng một nửa đến thử xem nước.

Nửa miếng Hoàng Nha Đan phục vào trong miệng, vừa nuốt xuống, cũng cảm giác Hoàng Nha Đan hóa thành một đạo nhiệt lưu, thuận hầu mà xuống.

Trong chớp mắt, đạo kia đan dược hòa tan nhiệt lưu lập tức trong người bốn phía hóa khai mở, một tia, từng sợi, ăn mòn tiến ngũ tạng lục phủ.

Vừa ăn vào thì có phản ứng! Thảm Thanh lại càng hoảng sợ, tranh thủ thời gian lặng yên vận 《 Trường Xuân Quyết 》, chân khí vận chuyển, kiềm chế cái kia mọi nơi tràn lan dược lực.

Cũng may cái này Hoàng Nha Đan trong người hòa tan được nhanh, lại không có gì không khỏe cảm giác, rất nhanh, cái kia bốn phía tràn lan nhiệt lưu cùng chân khí trong cơ thể dung hợp, đi theo, dựa theo công pháp vận hành dẫn đạo, như tia nước nhỏ, chạy huyết khiếu, thoải mái kinh mạch.

Một Chu Thiên, lưỡng Chu Thiên... Mấy Chu Thiên vận hành xuống, chân khí dần dần hội tụ, chậm rãi quy nạp đến đan điền khí trong nước.

Công hành viên mãn, Thảm Thanh gương đôi mắt, thật dài thờ hất ra đồng thời, trong mắt lóe ra một tia vẻ vui thích.

Cái này nửa miếng Hoàng Nha Đan ăn vào, chẳng những không có trong tưởng tượng hung hiểm xuất hiện, ngược lại, có thể cảm giác được đan điền chân khí tăng trưởng một tia, mặc dù chỉ là một tia, nhưng Thảm Thanh lại rất hài lòng, cái này Hoàng Nha Đan ăn vào có hiệu quả là tốt rồi, tích lũy tháng ngày, không cần lo lắng chính mình tu vi trì trệ không tiến.

Lúc này, Thảm Thanh có nửa miếng Hoàng Nha Đan không có phục dụng, đã ăn vào vô sự, dứt khoát nhất cổ tác khí, đem cái này còn lại nửa viên thuốc cũng đã uống.

Đãi cái này còn lại nửa miếng Hoàng Nha Đan dược lực toàn bộ hấp thu, chậm rãi sau khi thu công, Thảm Thanh lần nữa cảm giác được chân khí tăng trưởng một tia, ánh mắt thời gian lập lòe, trên mặt lộ ra giống như hỉ giống như ưu chi sắc.

Cái này Hoàng Nha Đan ăn vào có thể tăng tiến tu vi tuy đáng mừng, nhưng cái này đan dược giá cả, nhưng lại không thể không làm hắn tâm lo rồi.

Một quả Hoàng Nha Đan giá trị 30 miếng Hạ phẩm linh thạch, nói cách khác, cứ như vậy một lát sau, 30 miếng Hạ phẩm linh thạch không có, mà đan điền chân khí lại chỉ tăng trưởng đáng thương một tia nhi.

Tu sĩ lý khai Bu-tan dược phụ trợ, đây là từ cổ chí kim không thay đổi định luật, dựa theo Hoàng Nha Đan phụ trợ tu luyện chỗ đạt tới một tia nhi hiệu quả, được phục dụng bao nhiêu Hoàng Nha Đan mới có thể tấn cấp? Tính toán xuống được tiêu bao nhiêu linh thạch? Thảm Thanh chỉ là muốn muốn thì có chút đau đầu.

Hiện tại tự lấy Luyện Khí sơ kỳ tu vi phục dụng Luyện Khí trung kỳ mới có thể phục dụng đan dược, đích thật là đủ phá sản đấy.

Dưới mắt trong bình ngọc còn có hơn mười miếng Hoàng Nha Đan, dựa theo một ngày ít nhất phục dụng một quả tính toán, còn có thể chèo chống hơn

mười ngày, cái này còn lại thời gian, phải nghĩ biện pháp kiếm lấy linh thạch, vì đan dược mà cố gắng phấn đấu rồi!

Thẩm Thanh thôn thức một hồi, lắc đầu, đem một chút phiền não để qua não hộ, đi theo tâm thần khẽ động, thả ra Luyện Hồn Bình, thuận tiện đem Đại Chủy Ma đầu cũng cho triệu hoán đi ra.

Đại Chủy Ma đầu thân hình hiện ra, khoanh tay mà đứng, xấu xí dữ tợn khuôn mặt hết lần này tới lần khác còn lộ ra nịnh nọt nịnh nọt chi ý, hình thù cổ quái, nói không nên lời buồn cười.

Thẩm Thanh nhìn buồn cười, theo trong Túi Trữ Vật xuất ra hai đầu xác sói, hướng nó ném tới.

Đại Chủy quái mắt sáng ngời, hai cánh tay một phần, móng vuốt sắc bén bắt lấy hai đầu xác sói, hướng về phía Thẩm Thanh hoan kêu một tiếng, hấp tấp đến lều vải nơi hẻo lánh ngồi xôm xuống, hưởng dụng vẻ đẹp của nó vị huyết thực đi.

Nhìn Đại Chủy ngồi xôm trong góc "Gặc... Gặc..." Nhai được vui vẻ, Thẩm Thanh khoe môi có chút quất một cái, cái này Độc Giác Ban Lang một thân da lông cốt cách thêm giá trị năm miếng linh thạch tả hữu, muốn nói không thịt đau, đó là giả dối.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Mời

Chương 38: Mời

Đại Chủy ngồi xôm nơi hẻo lánh ở đằng kia hưởng thụ mỹ vị huyết thực, Thẩm Thanh cũng không có nhàn rỗi, hướng lơ lửng tại giữa không trung Luyện Hồn Bình đánh ra vài đạo pháp quyết, một chuỗi óng ánh sáng Hồn Châu Phi Tượng mà ra.

Thẩm Thanh bấm véo cái thủ quyết, cái kia Hồn Châu hợp thành một chuỗi, hóa thành một đạo hoa mỹ đường vòng cung, hướng hẳn mi tâm bí đất phi không có mà vào.

Từng hạt Hồn Châu tại thức hải thoáng hiện, nổi lên điểm điểm tinh quang, nhanh chóng hướng thức hải ở chỗ sâu trong Thần Hồn bay đi, cái kia điểm điểm tinh quang tại mờ mờ ảo ảo thành hình Thần Hồn tiểu nhân bốn phía xoay quanh lượn lờ, đi theo, tụ hóa thành từng đạo mát lạnh chi khí dung nhập hồn thể.

Cái kia Hồn Châu biến thành mát lạnh chi khí thoải mái Thần Hồn thời điểm, làm cho Thẩm Thanh toàn thân lỗ chân lông đều lộ ra một tia sáng khoái, phiêu phiêu dục tiên, dư vị vô cùng.

Điểm điểm tinh quang trước sau mất đi, bao phủ tại tiểu nhân quanh thân yếu ớt vàng sáng lại có chút sáng, vàng sáng yếu ớt, lúc sáng lúc tối, lấp lòe tầm đó, có thể rõ ràng cảm ứng được Thần Hồn diễn biến tiểu nhân hình dạng lại ngưng luyện thêm vài phần.

Cùng lần thứ nhất thu nạp Hồn Châu đồng dạng, tại Thần Hồn đạt được bổ dưỡng đồng thời, đan điền chân khí cũng vào lúc này tự hành xoay tròn.

Đã có trước đó không lâu đột phá tu vi kinh nghiệm, Thẩm Thanh mơ hồ cảm giác tại chính mình thu nạp Hồn Châu, ngưng luyện Thần Hồn thời điểm, đối với chính mình tu vi tựa hồ cũng nổi lên tác dụng, lập tức không dám lãnh đạm, trong cơ thể vận chuyển 《Trường Xuân Quyết》, bắt đầu hành công tu luyện.

Bởi như vậy, 《Luyện Hồn Kinh》tu trên đan điền, 《Trường Xuân Quyết》tu dưới đan điền, hai chủng công pháp cùng tu, kiêm dụng cũng tệ, chẳng những không có nửa phần không khỏe cảm giác, trái lại, còn giúp nhau bổ ích, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Bất tri bất giác, Thẩm Thanh công hành viên mãn, cả khai mở hai mắt thời điểm, đã gần đến hai canh giờ đi qua, bên ngoài lều đã là màn đêm buông xuống, tinh không điểm một chút, trăng sáng treo cao.

Lúc này, Thẩm Thanh trong mắt tất cả đều là vui sướng chi ý, một phen dưới việc tu luyện đến, thức hải ở chỗ sâu trong Thần Hồn tiểu nhân tuy nhiên thấy không rõ ngũ quan, nhưng lại từ chi rõ ràng, lại ngưng thực thêm vài phần, càng đáng quý chính là, chân khí trong cơ thể tiến thêm một bước đạt được tinh luyện, áp súc, có thể cảm giác được rõ ràng thực lực của mình có rõ ràng tăng trưởng.

Hấp thu Hồn Châu chỗ mang đến hiệu quả thật sự là kỳ diệu vô cùng, xem ra, chính mình lại thêm dạng nhiệm vụ, cái kia chính là, chẳng những phải nghĩ biện pháp kiếm lấy đan dược cần thiết, còn phải nghĩ biện pháp nhiều thu âm hồn, đến luyện chế Hồn Châu.

Nghĩ cách rất tốt, bất quá, Thẩm Thanh vẫn là đau đầu, không nói trước âm hồn thu phải chăng dễ dàng, cái này ở vào Tử Huyết Hoang Nguyên cổ chiến trường ở bên trong, đẳng cấp cao yêu thủ, Thị Huyết Cương Thi như thế nào dễ trêu hay sao? Tự chính mình điểm tu vi, gây chuyện không tốt, âm hồn tịch thu bao nhiêu, mạng nhỏ ném ở chỗ này tự cái được không bù đắp đủ cái mất.

Tu luyện không dễ, muốn muốn đem tu vi tăng lên đi lên càng là không dễ dàng cái đó.

Thẩm Thanh tâm ở bên trong cảm thán, nghĩ ngợi lung tung, lúc này, lều vải màn cửa xứ sở bố cấm chế đột nhiên đã có một tia động tĩnh.

Thẩm Thanh lập tức phát giác, thấy là một đạo Truyền Âm Phù tại màn cửa chỗ bố trí xuống cấm chế chỗ quay tròn đập vào chuyển.

Chính mình vừa ở đây dần xé, sẽ là ai cho mình truyền âm?

Thẩm Thanh nao nao, tay khẽ vẩy, cái kia Truyền Âm Phù sẽ mặc qua cấm chế, bay đến trước mặt hắn.

Nghe hắn truyền âm, lại là có người tại bên ngoài lều chờ.

Thẩm Thanh ánh mắt có chút lóe lên, tâm thần khẽ động, đem sớm đã thôn phệ hết hai đầu xác sói thể Đại Chủy thu vào Luyện Hồn Bình, đi theo đem Luyện Hồn Bình thu vào Túi Trữ Vật, đứng dậy hướng bên ngoài lều đi đến.

Đi ra khỏi lều vải, liếc tự nhìn đến một gã cấm bảo nam tử đứng tại cách đó không xa.

Cấm bảo nam tử tuổi chừng hai mươi xuất đầu, loè loẹt, lớn lên rất là anh tuấn, tu vi cao hơn Thẩm Thanh một tầng, vì Luyện Khí tầng ba cảnh giới.

Cấm bảo nam tử gặp Thẩm Thanh đi ra khỏi lều vải, ánh mắt lóe lên một cái, nghiêng tiếp hai bước, mặt lộ vẻ nụ cười nói: "Vị đạo hữu này, làm phiền, tại hạ Đường Lập Văn, Bích Tiêu Tông đệ tử, còn chưa thỉnh giáo đạo hữu họ gì..."

"Tại hạ họ Thẩm..." Thẩm Thanh thân nhiên nói, đối mặt người xa lạ, vẫn là chỉ báo họ, không báo tên.

"Nguyên lai là Thẩm đạo hữu, chắc hẳn Thẩm đạo hữu đã biết tại hạ Truyền Âm Phù chỗ thuật nội dung, không biết đạo hữu phải chăng có rảnh tham dự?"

"Cái này... Đường đạo hữu, không biết như lời ngươi nói đấu giá hội là chuyện gì xảy ra? Có thể không vì tại hạ giải thích một phen?"

"Đó là đương nhiên, cái này đấu giá hội cái đó... ." Đường Lập Văn trên mặt đáng tươi cười, đi theo tự giải nói.

Một phen nói tới, Thẩm Thanh Đại Học gây nên lâm tinh tường cái này đấu giá hội nguyên do.

Nguyên lai, trận pháp này màn sáng chỗ, phân chia khu vực, hơn nữa, hay vẫn là căn cứ tu sĩ tu vi chỗ phân chia, tỷ như Luyện Khí kỳ tu sĩ, tự phân ra đủ loại khác biệt.

Luyện Khí kỳ tổng cộng có chín tầng cảnh giới, vừa tới tầng ba làm một cái khu vực, bốn bề giáp giới sáu tầng làm một cái khu vực, bảy đến chín tầng làm một cái khu vực, bởi như vậy, cấp thấp, trung giai, cùng với đẳng cấp cao Luyện Khí sĩ không cần lách vào tại một đồng, tu vi cấp độ rõ ràng, để tránh đẳng cấp cao tu sĩ cảm cường lăng yếu, khiến cho hỗn loạn.

Như Thẩm Thanh tầng này lần đích phần lớn tập trung ở cấp thấp tu sĩ khu vực, tu vi cấp độ không sai biệt lắm, tự nhiên cũng không cần lo lắng có ai lấn trên đầu.

Cánh rừng này lớn hơn, cái gì điều đều có, vài tên thuộc về tông môn Luyện Khí kỳ đệ tử không chịu nổi tịch tịch, ý vào sau lưng có tông môn cheo chống, làm cái loại nhỏ đấu giá hội, mọi nơi xấu chuối, mỗi triệu tập cái này một khu vực cấp thấp tu sĩ tham gia.

Đấu giá hội không ngớt đấu giá, tu sĩ tầm đó cũng có thể lẫn nhau giao dịch.

Trước mắt vị này gọi Đường Lập Văn tu sĩ, tự là tổ chức lần đấu giá này hội tông môn đệ tử một trong.

Nghe xong Đường Lập Văn kể rõ, Thẩm Thanh có chút trầm ngâm một chút, nói ra: "Nói như vậy, tham gia đấu giá hội, tự là phiền khu vực này tu sĩ rồi hả?"

Đường Lập Văn mỉm cười: "Thế thì không nhất định, gió này đã truyền đi rồi, chắc hẳn cũng có Luyện Khí trung kỳ, thậm chí hậu kỳ tu sĩ trước tới tham gia, đương nhiên, Trúc Cơ kỳ tiền bối là chúng ta loại này loại nhỏ đấu giá hội, sẽ không đến đây đây."

Đường Lập Văn nói xong, trong mắt bôi qua một tia ngao nhiên, tựa hồ rất vì chính mình là người tổ chức một trong mà kiêu ngạo.

"Trúc Cơ kỳ, tại đây còn có Trúc Cơ tiền bối?" Thẩm Thanh tâm ở bên trong cả kinh, kinh ngạc nói.

Thẩm Thanh đã lớn như vậy, còn chưa thấy qua Trúc Cơ tu sĩ, mặc dù là Thanh Nguyên Thành thành chủ, cũng không quá đáng là Luyện Khí hậu kỳ tu vi, trong lòng hắn, Trúc Cơ sư đã là vô cùng cường đại tồn tại, cũng khó trách hắn kinh ngạc ngẹn ngào.

Đường Lập Văn phát giác được Thẩm Thanh ngữ khí biến hóa, trong nội tâm không khỏi xùy cười một tiếng, tiểu tử này, cảm tình là một chỉ thái điều,

nhìn tiểu tử này ngạc nhiên bộ dạng, không phải là liên Trúc Cơ kỳ tu sĩ đều chưa thấy qua a?

Đường Lập Văn vốn là nhìn Thảm Thanh chỗ ở lều vải tinh mỹ hoa lệ, cho rằng lều vải chủ nhân là cái nào đại gia tộc đệ tử, không nghĩ tới, nhưng lại cái chim non.

Đường Lập Văn trong nội tâm khinh thường, trên mặt lại như cũ chông chất lấy thân hòa vui vẻ, nói ra: "Tại đây đương nhiên là có Trúc Cơ tiền bối, chỉ có điều, những cái kia Trúc Cơ các cao nhân đều tại phía nam khu vực, đơn giản là sẽ không theo chúng ta những này mặt học người hiểu biết ít có cái gì trao đổi đây..."

"Bất quá lời nói còn nói chuyện đến, mặc dù có Trúc Cơ tiền bối tham gia đấu giá hội cũng không có gì hay lo lắng, chắc hẳn Thảm đạo hữu cũng tình tường, này địa bàn là do mấy gia tông môn liên thủ nhốt lại, tọa trấn đúng là Trúc Cơ hậu kỳ tiền bối, người bình thường không dám xằng bậy. Hơn nữa, tại hạ cũng mấy người đồng bạn tuy nhiên tu vi không cao, nhưng tổ chức trận này đấu giá hội, thượng diện là muốn rút thành, cho nên, Thảm đạo hữu không cần lo lắng có người nào đó quấy rối, cũng không cần lo lắng bản thân an toàn..."

Đường Lập Văn có lẽ là nhìn ra Thảm Thanh lo lắng, giải thích thêm vài câu, hẳn theo như lời thượng diện, tự nhiên là chỉ cái kia mấy gia liên hợp vòng mà kiếm tiền tông môn.

Đường Lập Văn nói đến đây, có chút dừng lại, hỏi tiếp: "Thảm đạo hữu, tại hạ nên hỏi đã nói được rất rõ ràng, đạo hữu còn có quyết định, phải chăng quyết định tham gia đấu giá hội?"

Thảm Thanh nghe hẳn như vậy vừa hỏi, hơi trầm ngâm, nói: "Đường đạo hữu thành tâm mời, tại hạ tự nhiên muốn đi, không biết đấu giá hội khi nào bắt đầu?" Thảm Thanh mới xuất đạo, lại là thiếu niên tâm tính, có này náo nhiệt không gom góp, thật sự có vi bản tâm.

Đường Lập Văn cười nói: "Nhanh, tiếp qua nửa canh giờ, không sai biệt lắm tự muốn bắt đầu. Nơi này là ba khu, đấu giá hội nơi ở tại năm khu, cách nơi đây cũng không xa, người đến cái kia năm khu sau có thể nhìn thấy một tòa màu xanh da trời lều vải lớn, rất dễ dàng nhận ra, đến lúc đó, mong rằng Thảm đạo hữu hơi chút sớm một điểm tiến đến cho thỏa đáng..."

Thảm Thanh gật đầu nói: "Nhất định nhất định, tại hạ hội chắc chắn sớm tiến về trước đây..."

Đường Lập Văn mỉm cười, lại dặn dò một câu về sau, ôm quyền thi lễ, quay người ly khai, chỉ là chưa có chạy ra rất xa, lại đến phụ cận một tòa lều vải đánh ra một đạo Truyền Âm Phù.

Thảm Thanh nhìn liếc, sẽ thu hồi ánh mắt, trở về trường bông của mình.

Tại trong lều vải nhuyển trên mặt ghé dựa vào ngòai xuống, Thảm Thanh có chút trầm ngâm một chút, đi theo, theo bên hông cỡi xuống một chỉ Túi Trữ Vật.

Cái này chỉ màu tím Túi Trữ Vật được từ Trần Tư Nghi, cũng là Thảm Thanh trước mắt có được không gian lớn nhất Túi Trữ Vật, phẩm chất thượng thừa, ước chừng hơn hai mươi trọng lượng, cũng khó trách dung nạp tự không gian lều vải đều không có sụp đổ.

Thần thức tham tiến, Thảm Thanh xem xét hạ trong Túi Trữ Vật vật phẩm, tính cả trước kia đoạt được, tăng thêm lần này thu hoạch, trong Túi Trữ Vật thứ tốt còn thật không ít.

Thượng phẩm Pháp Khí ba kiện, Trung phẩm Pháp Khí bảy kiện, Hạ phẩm Pháp Khí nhiều đến hơn mười kiện.

Bỏ Thượng phẩm Pháp Khí tự cho là đúng, còn lại Trung phẩm, Hạ phẩm Pháp Khí ngược lại là có thể giao dịch đi ra ngoài.

Mặt khác còn có một chút linh thảo, không cần phải khoáng vật vân... vân, đợi một tý, lẻ loi tổng tổng, thượng vàng hạ cám thêm, số lượng không ít, mặc dù đòi không đến chính mình cần vật phẩm, đổi thành linh thạch cũng là không tệ.

Thảm Thanh đem không thể nào cần Pháp Khí, vật phẩm phân loại sửa sang lại thoáng một phát, chuyển qua một cái khác chỉ không lấy trong Túi Trữ Vật. Mà cái này chỉ phải tự Hoàng Thạch Túi Trữ Vật, Thảm Thanh cũng âm thầm quyết định, cái này Túi Trữ Vật về sau tự chuyên môn phóng không dùng được vật phẩm tốt rồi.

Chuẩn bị tốt giao dịch vật phẩm, Thảm Thanh nhắm mắt nuôi một lát thần, đãi thời cơ không sai biệt lắm nhanh đến rồi, lúc này mới đứng dậy, chậm rãi ra lều trại.

Đấu giá giao dịch chỉ địa tại năm khu, thuộc về cấp thấp Luyện Khí tu sĩ tụ tập đóng quân khu vực, khoảng cách cũng không phải xa.

Chuyển qua một cái lều vải dày đặc khu vực, đi vào năm khu, chính như cái kia Đường Lập Văn theo như lời, liếc có thể nhìn đến một khu vùng đất trung ương có một tòa cự đại màu xanh da trời lều vải, thật là bắt mắt.

Chương 39: Đấu giá hội (thượng)

Chương 39: Đấu giá hội (thượng)

Đi đến chỗ gần, đã có không ít tu sĩ tụ tập tại đầu đó, trong đó một ít tu sĩ chính theo thứ tự tiến vào lều vải.

Thẩm Thanh quét mắt liếc, phát hiện ngoại trừ có không ít Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ, trong đó cũng không có thiếu phát ra cường đại khí tức Luyện Khí ở bên trong, hậu kỳ Luyện Khí tu sĩ, mà làm hấn âm thầm kinh hãi chính là, ban đầu ở Từ Huyết Hoang Nguyên gặp phải áo trắng thanh niên vậy mà cũng ở trong đó.

Áo trắng thanh niên thần sắc ngạo nghễ, vẫn là dong đưa một bả quạt xếp, ra vẻ tiêu sái thái độ, tại hấn trước người sau lưng cũng không có thiếu tu sĩ, nguyên một đám trên mặt a dua, nịnh nọt đáng tuổi cười, như sao quanh trăng sáng đem áo trắng thanh niên vây vào giữa.

Thẩm Thanh từng từng nhìn thấy áo trắng thanh niên đi cái kia ương ngạnh sự tình, cường ép lời cuốn một chúng tu sĩ không nói, còn ra tay trảm giết một người.

Biết rõ cái kia áo trắng thanh niên là cái ương ngạnh thế hệ, Thẩm Thanh tự nhiên là dừng bước tại trước, cách khá xa xa đấy.

Đội trong chốc lát, chỉ thấy cái kia áo trắng thanh niên quạt xếp vừa thu lại, cùng túm tụm tại bên người tu sĩ lên tiếng chào hỏi, đi đầu phía trước, lay động ba sáng ngời tiến vào lều vải.

Thẩm Thanh đãi áo trắng thanh niên một đám người trở ra, lại đợi vài nhóm tu sĩ trước sau đi vào, lúc này mới xem xét cái không, đi theo hai gã Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ sau lưng tiến lều trại.

Tiến lều vải, không nghĩ tới, cái này màu đỏ bên ngoài lều xem nhìn về phía trên đã rất cự đại rồi, bên trong không gian còn muốn lớn hơn mấy thành, sợ có trăm trượng vuông.

Tại trong trướng bông, sắp đặt một trượng một trượng đến cao, hoành rộng năm sáu trượng lớn nhỏ mọc dài, mọc trên dài sắp đặt một trượng bàn gỗ, tại mọc dài bốn phía tắc thì sắp đặt mấy sắp xếp nhuyền ghé dựa.

Giờ phút này, trong trướng bông đã tụ tập ước chừng 200~300 tên tu sĩ, vây quanh ở cái kia đài cao bốn phía, hoặc đứng hoặc ngồi.

Thẩm Thanh tiến vào trong lều vải, vốn là quét mắt liếc, nhìn thấy áo trắng thanh niên tại phía đông ngồi xuống, vì vậy tại cách áo trắng thanh niên khá xa vị trí, tìm cái xếp sau không vị ngồi xuống.

Không có đợi bao lâu, lúc này, chỉ thấy hơn mười tên tu sĩ đã đến mọc dưới đài, trong đó một nam một nữ hai gã tu sĩ tắc thì trực tiếp lên cái kia mọc dài, còn lại tu sĩ tắc thì chia làm mọc dài bốn phía, tu vị phần lớn là Luyện Khí sơ kỳ, trong đó cũng có vài tên tu sĩ phát ra khí tức có chút cường hoành, đánh giá là hộ vệ các loại nhân vật.

Thẩm Thanh chói mắt nhìn lên, cái kia chia làm mọc dài bốn phía hộ vệ tu sĩ ở bên trong, cái kia Đường Lập Văn cũng ở trong đó.

Lúc này, cái kia lên mọc dài nam tu tuổi chừng 30 hừa, mặt trắng không cần, đang mặc áo bào xanh; mà tên kia nữ tu nhìn trúng đi so sánh tuổi trẻ, sóng mắt như nước, vũ mị uyển chuyển hàm xúc, lấy một thân màu vàng nhạt vậy, thiên eo dịu dàng, đáng người yếu điệu, da thịt trắng nõn, thật là phong tình mê người.

Cái kia một nam một nữ trong lúc lơ đãng chỗ toát ra khí tức có chút cường đại, dĩ nhiên là Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ.

Lúc này, chỉ nghe cái kia áo bào xanh nam tu bao quanh thờ dài một vòng, nói ra: "Chư vị đạo hữu, tại hạ Trương Minh Toàn, Bích Tiêu Tông nội môn đệ tử, tại hạ thân bên cạnh vị này chính là Thiên Tinh Minh ngoại môn chấp sự Liễu Man Vân, Liễu tiên tử, đem cùng ta cộng đồng chủ trì trận này đấu giá hội..."

Cái kia tự xưng Trương Minh Toàn nam tu giới thiệu ở đây, xinh đẹp đứng thẳng bên cạnh Liễu Man Vân dịu dàng vén áo thi lễ, đáng người ưu nhã, làm cho người cảnh đẹp ý vui.

Chỉ nghe Trương Minh Toàn nói tiếp: "Chư vị đạo hữu, dưới mắt sắc trời đã tối, tại hạ tựu không trì hoãn nữa rồi, đấu giá hội chính thức bắt đầu, cái này liền thỉnh xuất đệ nhất kiện đấu giá vật phẩm!"

Trương Minh Toàn nói xong, cho xinh đẹp đứng thẳng bên cạnh Liễu Man Vân lần lượt cái ánh mắt, Liễu Man Vân hiểu ý, tổ tay khẽ vậy, trong tay nhiều hơn cái khay, khay lên, để đặt lấy một kiện màu trắng bạc hình lưới Pháp Khí.

Pháp Khí thể hiện thái độ, cái kia Trương Minh Toàn ho nhẹ một tiếng, nói: "Vật ấy tên là Băng Chu Vồng, Trung phẩm Pháp Khí, dùng cấp hai yêu thú

Băng Phong Lang Chu băng tơ làm chủ chất liệu, thêm có chút ít bí ngân, rắn chắc dùng bền, có thể công có thể phòng, giá quy định một trăm linh thạch, mỗi lần tăng giá không ít hơn mười miếng linh thạch."

Liễu Man Vân thủ trong khay ở bên trong Trung phẩm Pháp Khí nhìn trúng đi óng ánh sáng long lanh, bề ngoài không tệ, hướng chỉ giá quy định còn không cao, Trương Minh Toàn vừa mới nói xong, phía dưới thì có tu sĩ kêu giá.

"Ta tới trước, một trăm mười miếng linh thạch!"

"130 miếng!"

"150..."

"200..."

"Dễ dàng như vậy? Ta ra ba trăm linh thạch!"

"Ta ra 300 ba!"

Trong lúc nhất thời, rao hàng âm thanh liên tiếp, rất nhanh, cái này Trung phẩm Pháp Khí Băng Chu Vồng tự lấy ba trăm tám mươi miếng Hạ phẩm linh thạch thành giao, bị một gã lớn lên có chút tú lệ đẹp mắt nữ tu đạt được.

Đệ nhất kiện Trung phẩm Pháp Khí thuận lợi vượt ve, mà lại so giá thị trường còn cao trên nửa thành, cái kia Trương Minh Toàn cùng Liễu Man Vân nhìn nhau cười cười, đối với cái này kết quả chắc hẳn thoả mãn.

Đem làm Liễu Man Vân xuất ra một kiện hình tròn mang đem chùy hình dáng Pháp Khí lúc, Trương Minh Toàn cất cao giọng nói: "Chư vị, đệ nhị kiện sở muốn đấu giá vật phẩm vẫn là kiện Trung phẩm Pháp Khí, phương pháp này khí tên là Ô Kim Chùy, chính thể do Ô Kim chế tạo, trong đó tăng thêm không ít quý hiếm khoáng vật, uy lực vô cùng! Giá quy định 150 miếng linh thạch, mỗi lần lên giá đồng dạng, không được thấp hơn mười miếng linh thạch..."

"Cái đồ chơi này tốt! Ta ra lưỡng trăm linh thạch!" Một gã nhìn trúng đi lớn lên có chút uy mãnh tu sĩ há miệng ra tự bỏ thêm 50 miếng linh thạch, xem ra là có phần ưa thích cái này chùy hình dáng Pháp Khí!

"Hai trăm một!"

"Hai trăm bốn!"

"Đồ gà mờ!"

Cái kia kêu giá đồ gà mờ tu sĩ vừa mới nói xong, lập tức đưa tới cười nhạo âm thanh một mảnh.

"Vị đạo hữu này, người thật đúng là đủ đồ gà mờ, bốn thiếu gia ra ba trăm linh thạch!" Một gã ăn mặc có chút đẹp đẽ quý giá công tử ca một bên kêu giá, thuận tiện còn tồn tại lúc trước kêu giá tu sĩ một câu.

Tên kia tu sĩ hiển nhiên cũng ý thức được chính mình kêu giá không ổn, vốn định cãi lại, lại nhìn công tử kia ca ăn mặc hoa lệ, đoán chừng là cái nào đại gia tộc đệ tử, không dám đơn giản trêu chọc, về mặt ngượng ngùng nhịn.

Mà lúc này, cái này tên là Ô Kim Chùy Trung phẩm Pháp Khí kêu giá đã là một đường tăng vọt, một mực tăng giá đến bốn trăm tám mươi miếng linh thạch, lúc này mới thành giao.

Trong cửa hàng, Trung phẩm Pháp Khí giá cả cũng tự ba bốn trăm tầm đó, có thể đập cao như thế giá cả, cũng không phải Trung phẩm Pháp Khí không đáng nhiều như vậy, mà là muốn xem phẩm chất, cùng với phải chăng thích hợp tu sĩ tự cho là đúng. Trong cửa hàng hơi chút tiện nghi, nhưng không nhất định có thể mua được chính mình dùng chung chi vật, mà đấu giá chi vật, có nhiều như vậy tu sĩ tại, tự nhiên có thích hợp tu sĩ sở dụng, cũng tự không lo đập không xuất ra tốt giá cả.

Cũng chính là bởi vì này, có đấu giá hội cử hành, phần lớn tu sĩ đều muốn đi trước, để có thể gặp được gặp thích hợp chính mình cần thiết vật phẩm.

Hai kiện Pháp Khí chụp ảnh thuận lợi! Đón lấy, Trương Minh Toàn lại mời ra từng kiện từng kiện vật phẩm, Pháp Khí, có đan dược, phù lục, linh thảo, khoáng vật vân... vân, đủ loại, làm cho người hoa mắt.

Gần một canh giờ đi qua, những này vật phẩm rất nhanh vượt ve, hào khí cũng tùy theo nhiệt liệt.

Mà lúc này, đấu giá tạm dừng, chỉ nghe Trương Minh Toàn cao giọng nói ra: "Chư vị đạo hữu, đấu giá hội đã tiến hành một nửa, phía dưới, cũng cho chư vị một cái giao dịch thời cơ. Chư vị có giao dịch gì chi vật, có thể đi mặt phía nam thông đạo, chỗ đó sẽ có tại hạ đồng đạo tập trung thu, cuối cùng do tại hạ thay đấu giá. Phạm là đánh ra chi vật, tại hạ nhân chi chất lọc 1% phí tổn... Bất quá, Hạ phẩm Pháp Khí, rẽ tiền chi vật cũng không cần lại lấy ra mất mặt rồi..."

Trương Minh Toàn vừa mới nói xong, phía dưới lập tức xao động, ông ông âm thanh một mảnh, hoặc nghị luận, hoặc thương lượng, trong đó cũng có một ít tu sĩ đi cái kia mặt phía nam thông đạo, đoán chừng là muốn xuất ra bản thân chi vật đến đấu giá.

Thẩm Thanh nhìn có không ít tu sĩ đi mặt phía nam thông đạo, nhìn quen mắt, có chút trầm ngâm một chút, gấp bên cạnh đã có tu sĩ khởi hành tiến về trước mặt phía nam thông đạo, vì vậy cũng tụt đi theo.

Vượt qua một dải đã đến mặt phía nam, gấp có một đạo cửa ra vào, đã có tu sĩ ra ra vào vào.

Thẩm Thanh theo sát một người tu sĩ sau lưng tiến vào cái kia cửa ra vào, mới phát hiện cái này lẽ ra có chút kỳ diệu, ngoại trừ bên ngoài đại sảnh, bên trong còn khác có không gian, đều biết cái lối đi cửa vào, mỗi cái thông đạo lối vào đều có tu sĩ xếp hàng chờ đợi.

Thẩm Thanh Đại Học gây nên nhìn liếc, tùy ý tuyên cái thông đạo cửa vào đang chờ.

Thông đạo chỗ tu sĩ ra ra vào vào, không có đợi bao lâu, tụt đến phiên thẩm rõ ràng.

Chậm rãi rảo bước tiến lên thông đạo cửa vào, Thẩm Thanh chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, sáng ngời, tự thân ở tại một gian hơn mười trượng lớn nhỏ trong thính đường.

Gian phòng này phòng bố trí đơn giản, một trương dài mảnh bàn gỗ, bàn gỗ sau có lưỡng trương nhuyễn ghế dựa, phân biệt ngồi hai gã nữ tu.

Hai gã nữ tu mấy tuổi cũng không lớn, nhìn trúng đi chỉ có 17, tám tuổi, khuôn mặt như vẽ, mũi ngọc môi nhu, tướng mạo có chút thanh tú ngọt ngào, một lấy màu xanh lá áo váy, thủy tay áo cổ tay trắng, một lấy Thủy Lam quần lụa mỏng, y Hương Vân búi tóc, quả nhiên là xinh đẹp khả nhân.

"Vị đạo hữu này xin, còn có đầu giá chi vật?" Trong đó tên kia lục y thiếu nữ giọng dịu dàng hỏi, thanh âm thanh thúy, rất là êm tai.

Lục y thiếu nữ câu hỏi có chút sơ hở trong lời nói, tới đây tu sĩ, không phải là muốn đầu giá bản thân chi vật sao?

Đương nhiên, Thẩm Thanh tự nhiên sẽ không so đo trong đó sơ hở trong lời nói, tay vừa lộn, xuất ra một kiện Pháp Khí, thỉnh linh chính là Hòa Ngục Vòng.

Vật ấy ánh sáng màu đỏ lóe sáng, bề ngoài hơi tẻ, hai gã xinh đẹp thiếu nữ đôi mắt sáng đều là sáng ngời.

"Vật ấy lấy ra đầu giá, coi như cũng được a?" Thẩm Thanh nhìn ra hai nữ ánh mắt biến hóa, trong nội tâm có chút vui vẻ.

Cái này Hòa Ngục Vòng, mặc dù chỉ là kiện Trung phẩm Pháp Khí, nhưng phẩm chất không tệ, mà lại đối với âm hồn có nhất định tác dụng khắc chế, nếu so với lúc trước đầu giá hội chỗ đập Trung phẩm Pháp Khí tốt hơn một phần, đầu giá lời mà nói..., mới có thể đập tốt giá.

"Đương nhiên đã thành, vị đạo hữu này, tự chỉ lần này một kiện sao?" Lục y thiếu nữ đã liên tục không ngừng vron đầu ngón tay, một bên giọng dịu dàng hỏi, tiếp nhận Thẩm Thanh truyền đạt Pháp Khí.

Thẩm Thanh mỉm cười, trên tay liên tục lật qua lật lại, từng kiện từng kiện Pháp Khí bay ra Túi Trữ Vật, hoặc thuẫn, hoặc kiếm, hoặc chùy hình, hoặc lăng hình, hoặc tác hình dáng... Trong lúc nhất thời, ánh huỳnh quang lập loè, linh khí chấn động, liếc nhìn lại, thuần một sắc Trung phẩm Pháp Khí. Lor lừng không trung, rất là đồ sộ!

Hai gã thiếu nữ đẹp thẳng nhìn đến Tiểu Hương khẩu khê nhếch, trong đôi mắt sao nhỏ tinh thẳng tránh, không nghĩ tới, trước mắt vị này có chút còn trẻ, tu vi chỉ là Luyện Khí sơ kỳ thiếu niên, thân gia thật không ngờ phong phú.

Phải biết rằng, lúc trước tiến đến không ít tu sĩ, tới đa , cũng mượn ra hai kiện Trung phẩm Pháp Khí mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Đầu giá hội (hạ)

Chương 40: Đầu giá hội (hạ)

Thẩm Thanh bước vào Tu Chân giới thời gian ngắn ngủi, tự nhiên không biết thân thể của mình gia tại hai gã thiếu nữ đẹp trong mắt có nhiều khủng bố, nhìn hai gã giống như hóa đá thiếu nữ đẹp, Thẩm Thanh khẽ cười nói: "Nhị vị Tiên Từ, những này đã đủ rồi sao?"

Đã đi ra hồn, miệng hay là muốn ngọt một điểm tốt, trước mắt hai vị thiếu nữ hình dạng ngọt ngào, xinh đẹp khả nhân, lại nghe cái kia Trương Minh full

name hồ Liễu Man Vân vì Tiên Tử, y dạng họa hồ lô, xưng hô trước mặt hai vị này thiếu nữ vì Tiên Tử, có lẽ đúng vậy.

"À?" Lục y thiếu nữ đã tỉnh hồn lại, giọng dịu dàng liền nói: "Đủ rồi đã đủ rồi, ah không, còn gì nữa không?"

Thảm Thanh lắc đầu, cười mà không nói.

Lúc này, tên kia một mực không nói lời nào thiếu nữ áo lam khẽ cười một tiếng: "Vị đạo hữu này, ngoại trừ Pháp Khí, phù lục, đan dược, linh thảo, khoáng vật cũng có thể đấu giá đây này..."

Thiếu nữ áo lam sóng mắt dịu dàng, ngữ khí dịu dàng.

Thảm Thanh nghe nàng vừa nói như vậy, có chút trầm ngâm một chút, nói: "Vị tiên tử này, tại hạ muốn hỏi một chút, cái này Linh Dược đạt tới cái gì năm có thể đấu giá?"

Thảm Thanh từng nghe Trương Minh Toàn nói về tiền vật phẩm không cần xuất ra mặt mặt, trên người mình có hơn mười gốc linh thảo, mấy chục năm phần, thậm chí bách niên phần không đều, không biết hẳn giá trị, cũng tự không tốt lấy ra.

"Người có linh thảo?" Thiếu nữ áo lam đôi mắt dễ thương nháy thoáng một phát, dịu dàng nói: "Àn, năm mươi năm đã ngoài, bách niên trở xuống đích linh thảo, chúng ta tỷ muội tại đây có thể trực tiếp thu mua, chỉ cần lên bách niên dược linh, có thể đấu giá..."

"Như vậy ah..." Thảm Thanh hơi trầm ngâm thoáng một phát, tay vừa lộn, thú nhận vãi con hộp ngọc.

"Hộp ngọc này ở bên trong trang đều là năm mươi năm đã ngoài, bách niên phía dưới năm linh thảo, phần toái vị tiên tử này đánh giá cái giá..."

"Ta đến ta đến, ta tới giúp người định giá..." Thảm Thanh vừa dứt lời, thiếu nữ áo lam còn không có đáp lại, một bên lục y thiếu nữ tiêm tay khẽ vậy, đã không thể chờ đợi được đem mấy cái hộp ngọc chiều đến trong tay.

Thảm Thanh nhìn lục y thiếu nữ cái kia phó gấp khó dần nổi hình dáng, con mắt có chút lóe lên thâm nghĩ: như thế nào? Linh thảo này rất khan hiếm sao? Nhìn nàng gấp đến độ như vậy...

Thảm Thanh tự nhiên không biết, linh thảo bất luận khan hiếm, chỉ cần lên năm mươi năm phần, tất cả đại tông môn đều tranh nhau thu mua, hoặc nuôi trồng, hoặc để mà luyện chế các loại đan dược.

Trước mắt cái này hai gã thiếu nữ đều là tông môn đệ tử, Linh Dược nộp lên, có thể hối đoái không ít công tích điểm, mà công tích điểm đối với tông môn đệ tử tác dụng, tự nhiên là tương đương trọng yếu, có thể tại tông môn ở bên trong hối đoái Pháp Khí, đan dược, thậm chí công pháp văn... văn, phẩm là tông môn đệ tử, cơ hồ không có lý khai công tích điểm.

Lúc này, chỉ thấy lục y thiếu nữ một vừa mở ra hộp ngọc, một bên niệm niệm có âm thanh: "Tử Diệp Thảo, bích ngưng thảo, vân vân thảo, kim ban ô diệp thảo, cù rễ sấn, răng tiêu diệp... Oa, tất cả đều là năm mươi năm đã ngoài năm Linh Dược a, một, hai, ba, bốn... Ba mươi bốn, 35, Lan tỷ tỷ, Lan tỷ tỷ, thêm có 35 gốc đây này..."

Lục y thiếu nữ hưng phấn bắt lấy thiếu nữ áo lam cánh tay, giọng dịu dàng hét lên.

Thiếu nữ áo lam nhẹ nhàng cười cười, "Tuyệt Nhi muội muội, nhỏ giọng dùm một chút, đừng làm cho nhân gia chế giễu..."

Lục y thiếu nữ lúc này mới kịp phản ứng còn có một thiếu niên lúc này nhìn, không khỏi nhở ra nhà cái lưỡi nhỏ thom tho, một bộ có phần không có ý tứ hình dáng.

Thảm Thanh nhìn không khỏi mỉm cười, lục y thiếu nữ kia tính tình ngây thơ đáng yêu, trong nội tâm không khỏi đối với nàng tăng thêm một tia hảo cảm.

Lúc này, thiếu nữ áo lam thả ra thần thức, thoáng quét một vòng, đi theo sóng mắt lưu chuyển, nhìn hướng Thảm Thanh: "Vị đạo hữu này, những linh thảo này có năm mươi năm, cùng với sáu, bảy mươi năm phần không đều, còn chưa đạt tới bách niên phần, chúng ta tỷ muội dùng phường thị giá thu mua định giá thu mua như thế nào?"

"Tự theo như Tiên Tử nói xử lý a." Thảm Thanh cũng không biết những linh thảo này giá trị, bất quá, nghĩ đến cái này hai gã thiếu nữ sẽ không lung tung làm thịt chính mình a.

Thảm nhẹ nhàng khoan khoái nhanh, thiếu nữ áo lam không khỏi tự nhiên cười nói, thoáng cân nhắc một chút về sau, nói ra: "Ta đại khái tính toán một cái, năm mươi năm phần có hai mươi một gốc, thông giả tám miếng linh thạch một cây; còn lại 60 năm có chín gốc, mỗi gốc định giá 17 miếng linh thạch, bảy mươi năm phần bốn gốc, mỗi gốc hai mươi lăm miếng linh thạch, còn có một cây tám mươi năm, định giá bốn mươi miếng linh thạch.

"Cộng lại xuống phải.. Àn, bốn trăm sáu mươi một miếng linh thạch, vị đạo hữu này, người xem coi thế nào?"

Thảm Thanh ra về tự định giá, đi theo, nhẹ gật đầu: "Như thế rất tốt."

Thảm Thanh từng thấy qua tu sĩ tại Đại Thanh Sơn cứ điểm phường thị giao dịch năm mươi năm phần Tử Diệp Thảo, ngay lúc đó giao dịch giá bất quá sáu miếng linh thạch, trước mắt vị này thiếu nữ áo lam ra giá tám miếng linh thạch, tuyệt đối không lỗ, tương ứng, còn lại vượt qua năm mươi năm phần linh thảo, nàng khai ra giá có lẽ thấp không được đi đâu, cho nên, Thảm Thanh cũng không có gì hay do dự đấy.

Thẩm Thanh tới sáng khoải, hai gã thiếu nữ đẹp con mắt có chút sáng ngời, trong nội tâm không khỏi đối trước mặt vị này thanh tú thiếu niên nhiều thêm vài phần hảo cảm.

Song phương giao dịch vui sướng, bên này lục y thiếu nữ liên tục không ngừng đem Pháp Khí, linh thảo thu thập xong chứa vào Túi Trữ Vật, thiếu nữ áo lam đã điếm ra linh thạch, chôn chặt trên bàn ý bảo Thẩm Thanh tra thu.

Thẩm Thanh thần thức thoáng quét qua, số lượng chính xác, tay áo vung lên, sẽ đem mặt bàn linh thạch thu vào trong trữ vật đại.

Thiếu nữ áo lam gặp Thẩm Thanh thu linh thạch, hé miệng cười cười, móc ra nhất trương phù lục, đánh cho vài đạo thủ quyết, đi theo, lại móc ra một quả tinh mỹ con dấu, khắc ở phù lục bên trên.

Cuối cùng, thiếu nữ áo lam đem phù lục đưa tới Thẩm Thanh trước mặt, ôn nhu nói: "Vị đạo hữu này, đây là bằng chứng, đái đạo hữu Pháp Khí đầu giá mắt, này bằng chứng có thể ở đây thu linh thạch..."

Thẩm Thanh tiếp nhận phù lục, thoáng nhìn liếc, không khỏi nhẹ "Ồ" lên tiếng.

"Đạo hữu, có như thế nào không đúng sao?" Thiếu nữ áo lam vội hỏi.

"Ah, không có gì, ta chỉ là nhìn cái này con dấu có chút quen thuộc mà thôi..."

Thiếu nữ áo lam nghe xong, tự nhiên cười nói, nói: "Cái này con dấu là ta Thiên Tinh Minh tín vật ấn ký, chắc hẳn đạo hữu tại hắc chỗ bá kiến a..."

Thẩm Thanh cười cười, xem như đáp lại, trong nội tâm lại thầm nghĩ hai vị này nguyên lai là Thiên Tinh Minh người, chính mình có được Thiên Tinh lệnh, thuộc về Thiên Tinh Minh bảo hộ đối tượng, dưới mắt chính mình đang định đến Thiên Tinh Minh báo danh tuyển dụng, nói, cùng trước mặt hai vị này cũng coi là người một nhà đây này.

Cất kỹ bằng chứng, Thẩm Thanh hướng hai gã thiếu nữ nói âm thanh dừng, đã đi ra gian phòng này tiểu phòng.

Lều vải trong đại sảnh tiếng người huyền ảo, một trên đài cái kia một nam một nữ tu sĩ cũng không thấy thân ảnh, chỉ có hộ vệ tại một đài chung quanh tu sĩ còn đái tại nguyên chỗ không động, xem ra, cái này kế tiếp đầu giá hội còn phải đợi một hồi.

Thẩm Thanh trở lại chỗ cũ, lúc này từng ngồi qua vị trí đã có một người tu sĩ cho chiếm cứ, Thẩm Thanh cũng lười được lại đi tìm ghế trống, dứt khoát đứng ở nơi đó.

Không có đợi bao lâu, cái kia một nam một nữ hai gã tu sĩ xuất hiện lần nữa tại một trên đài, kế tiếp đầu giá hội tiếp tục tiến hành.

Cái kia gọi Trương Minh Toàn nam tử cũng không nói nhảm, trực tiếp ý bảo Liễu Man Vân xuất ra một kiện Trung phẩm Pháp Khí, đơn giản rõ ràng nói tóm tắt giải thích một phen, khai ra giá quy định, như vậy chụp ảnh.

Cái này một vòng đầu giá Pháp Khí bất kể là phẩm chất, thuộc loại đều xịn hơn hơn mấy phân, tiếng gọi giá liên tiếp, hùng hực khí thế, theo từng kiện từng kiện Pháp Khí thuận lợi đánh ra, rốt cục, thuộc về Thẩm Thanh Hỏa Ngục Vồng bị Liễu Man Vân biểu hiện ra đi ra.

"Chư vị đạo hữu, phương pháp này khí tên là Hỏa Ngục Vồng, do cấp hai Diễm Quy dịch nhòn, Viêm Tinh Thạch, Liệt Kim Tì các loại tài liệu luyện chế mà thành, tuy là Trung phẩm Pháp Khí, nhưng phẩm chất đã đạt tới đỉnh phong, không thua gì Thượng phẩm Pháp Khí..."

Trương Minh Toàn lời còn chưa nói hết, phía dưới một chúng tu sĩ tựa ông thoáng một phát, nghị luận mở.

"Cái gì? Không thua gì Thượng phẩm Pháp Khí?"

"Không tệ không tệ, cái này Hỏa Ngục Vồng chất liệu cơ hồ là hỏa thuộc tính, chính thích hợp tại hạ!"

"Ta nói Trương đạo hữu, lời ông tiếng ve ít nhất, tranh thủ thời gian chụp ảnh a."

"Tự là tự là, vị đạo hữu này nói không sai, Trương đạo hữu, tranh thủ thời gian chụp ảnh, chúng ta tốt kêu giá..."

Phía dưới một chúng tu sĩ phản ứng nhiệt liệt, Trương Minh Toàn cùng cái kia Liễu Man Vân liếc nhau, trong mắt đều là vui vẻ.

Trương Minh Toàn háng giọng, cất cao giọng nói: "Chư vị đạo hữu, vật ấy sớm muộn hội đầu giá, kính xin an tâm một chút chờ đợi, tại hạ trước tiên đem kiện Pháp Khí này công dụng cho chư vị giải thích một phen mới được là."

"Chắc hẳn mọi người từ nay về sau vật chất liệu bên trên đã có suy đoán, đúng vậy, kiện Pháp Khí này hoàn toàn chính xác vì hỏa thuộc tính, đối phó âm hồn quỷ vật có hiệu quả. Không nói trước các vị trước mặt thân ở cổ chiến trường âm hồn phần đông, chư vị muốn đi địa huyết các loại, âm hồn quỷ vật chẳng những so cổ chiến trường nhiều ra không ít, hơn nữa, còn phải mạnh hơn vài phần."

"Chư vị, cái này Hỏa Ngục Vồng có khắc chế âm hồn quỷ vật chi diệu dụng, chỗ tốt cũng không cần ta nhiều hơn bỏ đi, ha ha, nói đến thế thôi, cái này mà bắt đầu đầu giá, giá quy định ba trăm linh thạch, quy củ cũ, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn mười miếng linh thạch, chư vị có thể kêu giá."

Trương Minh Toàn vừa mới nói xong, một chúng tu sĩ từ phía sau tiếp trước lên tiếng đấu giá.

"340 miếng linh thạch!"

"350!"

"400, ta ra 400!"

"430!"

"Hắc hắc, 530 !"

"Bà mẹ nó! Mạnh như vậy!"

"Không thể nào, linh thạch không phải như vậy hoa a?"

"Mẹ nguoi đấy, không biết là cái nào phá gia chi tử tại tăng giá?"

Trong đại sảnh cấp thấp tu sĩ chiếm đa số, phần lớn khò ha ha , thân gia không phong, đột nhiên có người bỏ thêm suốt 100 miếng linh thạch, lập tức là khiến cho xôn xao âm thanh một mảnh...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Che mặt nữ tu

Chương 41: Che mặt nữ tu

Thảm Thanh xen lẫn tại mấy tên tu sĩ chính giữa, gặp một chúng tu sĩ tranh nhau kêu giá, sớm đã là vui vô cùng.

Lúc này, có người trực tiếp tăng giá một trăm linh thạch, Thảm Thanh không khỏi theo âm thanh nhìn tới, cái này nhìn lên, trong nội tâm có chút nhảy dựng, kêu giá dĩ nhiên là cái kia áo trắng thanh niên.

Áo trắng thanh niên đang đưa quạt xếp, biểu hiện làm ra một bộ rất nhạt định bộ dáng, nhưng tại trước mắt bao người, ánh mắt lập loè tầm đó, cái kia vẻ đắc ý nhưng lại không che dấu được.

"530! Có đạo hữu nâng giá một trăm linh thạch, năm trăm ba mươi miếng linh thạch, còn có gia giá đây sao? Vật ấy diệu dụng vô cùng, thật sự là khắc địch bảo vệ tánh mạng tốt bảo bối, chư vị, cơ hội khó được ah..." Trương Minh Toàn nhân cơ hội này, nước miếng tung bay kích động .

"550! Ta ra 550!"

"Tốt! Vị đạo hữu này ra giá 550! 550 đã có cơ hội có được không thua gì Thượng phẩm pháp khí Hòa Ngục Vồng, đạo hữu, nguoi đã kiếm được!" Trương Minh Toàn lời nói được êm tai, nhưng lại lấy lui làm tiến, nói gần nói xa đều tại kích động một đám tu sĩ tăng giá.

Quả nhiên, lập tức thì có tu sĩ tiếp lời nói: "Ta nhỏ vào, cái này tiện nghi có tốt như vậy lợi nhuận sao? 600, ta ra 600 miếng linh thạch!"

"620!"

"630!"

"Móa! 660! Lão tử bắt cứ giá nào rồi!"

"Khục khục, 760..."

"600... Ách, cái gì? 760 rồi hả? Bà mẹ nó! Còn có để cho người sống hay không?"

"760? Cách Thượng phẩm pháp khí giá cả không xa, cái này có lợi sao?"

"Khó nói, vật ấy có khắc chế âm hồn quỷ vật hiệu quả, ngày mai người ta còn muốn đi địa huyết tâm bảo, hợp không hợp tính toán, đạo hữu chính người chăm chú a."

Dưới một đài một loại tu sĩ nghị luận nhao nhao, lúc này, Trương Minh Toàn liếc về phía lần nữa tăng giá 100 áo trắng thanh niên, ha ha cười nói: "Vị đạo hữu này thật lớn thủ bút, một thêm từa là một trăm linh thạch, Ân, 760 rồi, chứ vị, còn có người tăng giá sao?"

Trương Minh Toàn trên mặt mang cười, trong nội tâm lại đối thoại y thanh niên thoáng bất mãn, hắn am hiểu sâu đầu giá chi đạo, nước ấm nấu ếch xanh mới được là lẽ phải, được chậm rãi dụ dỗ, mới có thể đánh ra rất tốt giá cả, áo trắng thanh niên bởi như vậy, rất muốn dọa lùi một ít tu sĩ.

Quả nhiên, dưới một đài, trong lúc nhất thời không có người lên tiếng, cái kia áo trắng thanh niên tăng giá quá mãnh liệt, mà nơi này cấp thấp tu sĩ chiếm được đại đa số, trong ví cũng không phong phú, thế cho nên phần lớn tu sĩ do dự bất định, yên lặng xuống.

"Không có người tăng giá nữa sao? 760 miếng linh thạch, có thể đập đến vậy vật, loại chuyện tốt này hoàn toàn chính xác khó gặp, nếu như không có tăng giá, tại hạ coi như vật ấy đã đánh ra rồi! Chứ vị, tận dụng thời cơ, mất không hề đến, chứ vị cũng không nên hối hận nhé..."

Cái này Trương Minh Toàn cũng không phải ăn chay, dấu điểm thanh sắc ở giữa, nói mang kích động chi ý.

"Ách, cái kia, ta ra bảy trăm bảy mươi miếng linh thạch tốt rồi..." Một người tu sĩ sợ hãi rụt rè bỏ thêm mười miếng linh thạch.

Thậm chí có người dám tăng giá! Áo trắng thanh niên trong mắt bởi qua một tia che lấp chi sắc, hắn thường xuyên xuất nhập mua bán nơi, tự nhiên am hiểu sâu đầu giá chi đạo, hai lần tăng giá 100, từa là muốn giải quyết dứt khoát đập đến Hỏa Ngục Vong, nguyên lai tưởng rằng nơi này tu sĩ phần lớn tu vi không cao, trên người linh thạch không nhiều, không nghĩ tới, y nguyên có đuôi mù gia hỏa ra giá.

Áo trắng thanh niên sắc mặt âm trầm liếc mắt cái kia ra giá tu sĩ, trong lòng biết đã có mở đầu, muốn muốn cầm xuống cái này khắc chế âm hồn quỷ vật bảo bối, không tổn điểm một cái giá lớn chỉ sợ cầm chi không dưới.

Quả nhiên, tên kia tu sĩ vừa ra hết giá, thì có tu sĩ theo đi lên.

"Bảy trăm tám!"

"800!"

"820!"

"Tám, 830..."

"930!"

"Tì----- "

"Trương đạo hữu, ta muốn, chín trăm ba mươi miếng linh thạch, cùng Thượng phẩm pháp khí giá cả so sánh với, đã xấp xỉ rồi, Bồn thiếu chủ có thể lấy được cái này Hỏa Ngục Vong a..." Áo trắng thanh niên trong miệng hướng về phía Trương Minh Toàn nói xong, ánh mắt lại quét về phía quanh mình tu sĩ, ánh mắt lập loè tầm đó, ý uy hiếp lộ ra.

Trương Minh Toàn gấp áo trắng thanh niên trực tiếp hỏi hướng chính mình, trong nội tâm thầm giận, đây không phải ép mua ép bán sao?

Bất quá Trương Minh Toàn nhận ra cái kia áo trắng thanh niên là Bạch Vân Tông thiếu tông chủ, có chút điểm bối cảnh, tuy nhiên cũng không lo lắng đắc tội cho hắn, nhưng lúc này kiện pháp khí này đã đánh ra không tệ giá cả, cũng tự không muốn phức tạp.

"Nguyên lai là Bạch Vân Tông Tôn thiếu tông chủ, Ân, không tệ, nếu như không có người tăng giá, cái này Hỏa Ngục Vong tự thuộc về thiếu tông chủ của người..." Trương Minh Toàn ngôn ngữ khách khí, thực sự không có đem lời nói chết.

Áo trắng thanh niên cười hắc hắc, đảo mắt bốn nhìn một cái, cất cao giọng nói: "Chứ vị, còn có người tăng giá sao? Không có người tăng giá vật ấy tự quy Bồn thiếu chủ rồi!"

Áo trắng thanh niên đảo khách thành chủ, ánh mắt lướt qua, không ít tu sĩ ánh mắt rời rạc, không dám cùng hắn đôi mắt thần, Bạch Vân Tông Thiếu chủ, sau lưng thế nhưng mà có Kim Đan tu sĩ chỗ dựa, không phải trêu chọc được rất tốt đấy.

Cái này Tôn họ bạch y thanh niên như thế hung hăng càn quấy, nhắm trúng Trương Minh Toàn trong lòng không khoái, cũng gây Liễu Man Vân lòng này kẻ đen cau lại.

Trương Minh Toàn cùng Liễu Man Vân đều là tông môn đệ tử, mà tông môn quan hệ trong đó rắc rối khó gỡ, lợi và hại ngang nhau, đơn giản sẽ không sinh ra cái gì đại mâu thuẫn, để tránh khiến cho tông môn ở giữa xung đột, cũng sẽ không làm ra cái gì quá kích phản ứng.

Ngay tại Trương Minh Toàn chuẩn bị mở miệng xác định Hỏa Ngục Vong thuộc sở hữu thời điểm, lúc này, một thanh âm bỗng nhiên vang lên.

"Một Ngàn Linh thạch!"

Thậm chí có không sợ Bạch Vân Tông đích nhân vật xuất hiện, nghe thanh âm, hay vẫn là một người con gái, thanh âm mềm mại, ngọt ngào, giàu có từ tính, nói không nên lời êm tai.

Thanh âm kia xuất xứ cách Thảm Thanh vị trí vị trí tương đương gần, chuẩn xác mà nói, tựa ở trước mặt hán trên chỗ ngồi, hơn nữa, hay vẫn là chiếm cứ hán đã từng ngồi qua cái kia cái ghế dựa.

Lên tiếng tăng giá chính là tên ăn mặc một thân màu đen quần lụa mỏng nữ tu, một đầu tóc xanh cao vắn, trên mặt che một tầng hơi mỏng cái khăn che mặt, chỉ lộ ra cái kia đậm nhạt thích hợp lông mày kẻ đen, cùng với một đôi Thu Thủy giống như đôi mắt sáng.

Thảm Thanh kỳ thật đã sớm nhìn đến vậy nữ, hơn nữa, nàng này an vị tại hán trước đó không lâu chỗ ngồi qua cái kia cái ghế dựa, Thảm Thanh lúc ấy theo thông đạo sau phản hồi lúc, gặp chỗ ngồi bị chiếm, không tốt tác hồi trở lại, cũng lười được chuyển ồ, vì vậy, tựa đứng lúc này nữ sau lưng.

Cái này hắc y nữ tu ra giá một Ngàn Linh thạch, lập tức cũng đưa tới vô số ánh mắt tập trung.

Vạn chúng nhìn trừng trừng xuống, hắc y nữ tu ngồi ngay ngắn bất động, cặp kia đẹp mắt đôi mắt xanh triệt như nước, đối với cái kia vô số ánh mắt tụ tập, làm như không thấy.

Hỏa Ngục Vồng là Thảm Thanh gửi đập pháp khí, cách nàng khoảng cách lại gần, tự nhiên cũng nhìn không được nữa hướng nàng nhìn lại.

Hắc y nữ tu bóng lưng cực kỳ uyển chuyển động lòng người, cái cổ thon dài, trắng nõn non mịn, vai đường cong trôi chảy, nhu hòa và ưu mỹ, chỉ là cái này uyển chuyển bóng lưng có thể làm cho người mơ màng hết bài này đến bài khác.

Có lẽ là rời đi thân cận quá nguyên nhân, hắc y nữ tu tựa hồ cảm ứng được Thảm Thanh ánh mắt, đột nhiên quay đầu, Thảm Thanh không kịp thu hồi ánh mắt, lập tức cùng ánh mắt của nàng đụng phải vừa vặn.

Đây là một đôi rất mê người đôi mắt, lông mi dài nhỏ hơi vểnh, đôi mắt xanh triệt, chỉ là, cái này song mê người đôi mắt lại lộ ra một tia trong trẻo nhưng lạnh lùng, trừng mắt nhìn Thảm Thanh, ánh mắt kia rõ ràng bất thiện.

Bị hắc y nữ tu như vậy trừng, Thảm Thanh tranh thủ thời gian dời ánh mắt, trong lòng có chút bất mãn, nhìn không được nói thầm một tiếng: "Trùng ta làm gì vậy? Người chỗ ngồi là của ta đây này."

Thảm Thanh nói thầm âm thanh nhỏ nhất, cơ hồ tại trong cổ họng đảo quanh, cái kia hắc y nữ tu tựa hồ nghe thấy, cũng trợn mắt nhìn hán một cái, bất quá, nàng trừng mắt liếc về sau, đi theo tựa quay đầu đi, không hề để ý tới Thảm Thanh.

Một kiện Trung phẩm pháp khí cao tới một ngàn Linh thạch, cơ hồ cùng Thượng phẩm pháp khí ngang hàng, mặc dù là áo trắng thanh niên, cũng không có tăng giá nữa, chỉ là hán sắc mặt thật là khó coi, rất xa đứng ở hắc y nữ tu, ánh mắt thời gian lập lòe, bôi qua một tia âm độc chỉ ý.

Lúc này, Trương Minh Toàn liền hỏi ba tiếng, không người tăng giá, Hỏa Ngục Vồng bị hắc y nữ tu đạt được.

Đấu giá hội tiếp tục tiến hành, kế tiếp, các loại phù lục, đan dược, thiên địa linh túy, hiếm quý khoáng vật nhao nhao xuất hiện, hiện trường hào khí cực kỳ nhiệt liệt, mà ngay cả Thảm Thanh cũng nhìn không được nữa ra tay lấy được một khối lớn nhỏ cỡ nắm tay âm minh thạch.

Đấu giá hội hùng hực khí thế, phi thường náo nhiệt, đem làm Liễu Man Vân biểu hiện ra ra vài món phẩm chất thượng giai Thượng phẩm pháp khí lúc, lập tức dẫn đề nổ rồi tu sĩ nhiệt tình, tiếng gọi giá liên tiếp, một đường kéo lên.

Mà áp trực đấu giá phù bảo, càng là đưa tới tiếng kinh hô một mảnh.

Thảm Thanh từng từ 《Tu Chân Trụ Cột Chân Giải》 trúng giải đến, phù bảo, chỉ có Kim Đan tu sĩ mới có thể luyện chế, uy lực có thể nghĩ, hơn nữa, cùng phù lục bất đồng chính là, phù bảo có thể nhiều lần sử dụng.

Tại dùng Luyện Khí tu sĩ làm chủ đấu giá hội lên, phù bảo xuất hiện, tự nhiên làm cho chúng tu sĩ điên cuồng! Đấu giá âm thanh cơ hồ không sao cả dừng lại, tựa nhảy lên tới bảy ngàn dư linh thạch chỉ cự!

Cuối cùng nhất, trải qua một phen kịch liệt đấu giá tranh đoạt, hay vẫn là bị thần bí kia hắc y nữ tu gần hơn vạn linh thạch một cái giá lớn, đập đến cái kia miêng trân quý phù bảo.

Đương nhiên, quý trọng như thế chi vật, đấu giá mới có chu toàn chuẩn bị, không có khả năng hiện trường giao dịch, cái kia mộc trên đài Liễu Man Vân lên tiếng mời đến hắc y nữ tu đi mặt phía nam thông đạo.

Áp trực phù bảo dùng giá trên trời đánh ra, đấu giá hội cũng theo đó chấm dứt, chúng tu sĩ cũng làm chìm thú tán, nhao nhao ly khai, cũng có bộ phận tu sĩ đi mặt phía nam thông đạo, trong đó, thì có Thảm Thanh.

Cùng hán lúc trước lúc đến đồng dạng, tại thông đạo chỗ cửa vào chờ trong chốc lát, đài phía trước tu sĩ đi ra về sau, lúc này mới đi vào.

Vừa đi vào cái kia gian tiểu phòng, Thảm Thanh không khỏi nao nao.

Chương 41: Che mặt nữ tu

Trong thính đường, chẳng những cái kia hai gã thiếu nữ đẹp tại, cái kia ăn mặc một thân vàng nhạt áo bảy, vũ mị mê người Liễu Man Vân vậy mà đã ở.

Thảm Thanh vừa tiến đến, ba cái đại tiểu mỹ nữ sóng mắt lưu chuyển, ánh mắt đều nhìn hướng về phía hắn.

Cái kia thiếu nữ áo lam cười mỉm mà nói: "Đạo hữu, ngươi tới rồi, cần phải hỏi đoái linh thạch?"

Thảm Thanh khẽ gật đầu, lấy ra bằng chứng, đẩy tới.

Chỉ có điều, tiếp nhận bằng chứng không phải cái kia thiếu nữ áo lam, mà là cái kia Liễu Man Vân.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Địa huyết

Chương 42: Địa huyết

Liễu Man Vân vốn là lộ ra thần thức ở đằng kia bằng chứng phù lục bên trên có chút quét qua, đi theo sóng mắt lưu chuyển, cười mỉm nhìn hướng Thảm Thanh: "Vị đạo hữu này, thiếp thân Liễu Man Vân, còn chưa thỉnh giáo đạo hữu họ gì?"

"Miễn quý, tại hạ họ Thảm, tên một chữ một cái Thanh chữ." Thảm Thanh từng tại Trương Minh Toàn trong giới thiệu biết được, trước mắt vị này mỹ mạo nữ tu là Thiên Tinh Minh ngoại môn chấp sự, nếu là Thiên Tinh Minh người, cũng coi là người một nhà, Thảm Thanh cũng tự báo cái tên đầy đủ.

"Nguyên lai là Thảm đạo hữu, không nghĩ tới, Thảm đạo hữu chẳng những có thể duy nhất một lần có thể xuất ra bảy kiện Trung phẩm pháp khí đi ra đấu giá, lại vẫn như thế còn trẻ..."

Cái này cùng còn trẻ có quan hệ gì? Thảm Thanh nghe có chút không hiểu thấu, không khỏi nói ra: "Như thế nào? Có cái gì không ổn sao?"

"Cái kia cũng không phải, thiếp thân chỉ là có chút kinh ngạc Thảm đạo hữu tuy nhiên không có còn trẻ, nhưng lại ra tay hào phóng, thiếp thân là muốn cảm tạ Thảm đạo hữu lần này đối với đấu giá hội đại lực ủng hộ."

"Ah, cảm tạ thì không cần, tại hạ là đến hỏi đoái linh thạch đây."

Thảm Thanh tâm ở bên trong có chút không kiên nhẫn, bảy kiện pháp khí đánh ra, tiền lời cũng không nhỏ, giờ phút này, hắn giờ phút này đầy trong đầu đều là linh thạch, cái này chậm chạp không đến tay, như thế nào không làm hắn âm thầm nóng lòng.

Liễu Man Vân khẽ cười một tiếng, giọng dịu dàng nói ra: "Linh thạch tự nhiên là muốn hỏi đoái, bất quá, đạo hữu chắc hẳn biết rõ quy củ, đạo hữu chỗ đấu giá vật phẩm đánh ra về sau, thiếp thân nơi này là muốn rút thành đây."

Thảm Thanh gật đầu nói: "Cái này quy củ tại hạ biết được."

Liễu Man Vân tự nhiên cười nói, nói ra: "Thiếp thân có ý tứ là, đã nói muốn cảm tạ, cho nên, cái này rút thành sự tình, thiếp thân tự cho đạo hữu miễn đi..."

Thảm Thanh nao nao, chính mình tổng cộng giao bảy kiện Trung phẩm pháp khí, đấu giá xuống, được có vài Ngàn Linh thạch, dựa theo trăm rút một quy củ, như thế nào cũng có hơn mười miếng linh thạch, cái này đối với Luyện Khí kỳ tu sĩ mà nói, tuyệt đối là một số không ít số lượng, trước mắt vị này mỹ mạo nữ tử hỏi họ mới mở miệng, lại muốn miễn đi rút thành?

"Cái này... Cái này không được tốt a?" Thảm Thanh có chút do dự, có thể tiết kiệm một số tuy đáng mừng, nhưng trong lòng của hắn minh bạch, thiên hạ này cũng không có gì miễn phí cơm trưa.

"Không có gì không tốt, thiếp thân thậm chí cùng đạo hữu kết giao bằng hữu, Thảm đạo hữu không cần cùng thiếp thân khách khí..." Liễu Man Vân cười cười nói nói Nghiên Nghiên, tiếng nói ngọt ngào, làm lòng người sinh hảo cảm.

Nói xong, Liễu Man Vân tiêm tay vừa lộ, cái kia Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng tâm xuất hiện một quả ngọc bội, đưa tới Thảm Thanh trước mặt, nói tiếp: "Thảm đạo hữu, này cái ngọc bội là ta Thiên Tinh Minh tín vật, bằng này tín vật đến ta Thiên Tinh Minh tất cả đại phẩm minh mua bán giao dịch lúc, có thể hưởng thụ 80% giảm giá ưu đãi, kính xin Thảm đạo hữu cất kỹ."

Liễu Man Vân như vậy lấy lòng, đơn giản là nhìn trúng Thẩm Thanh thân gia thật là kinh người, trước mắt cái này thanh tú thiếu niên, nhìn trúng đi cùng từa mười lăm, sáu tuổi, tu vi bất quá Luyện Khí hai tầng, chẳng những một hơi xuất ra bảy kiện Trung phẩm pháp khí nhiều, nghe thủ hạ hai nữ báo cáo, thiếu niên này còn xuất ra không ít linh thảo giao dịch, thân gia có thể nói xa xỉ, không khỏi nằng không coi trọng.

Phải biết rằng, như chỉ có Luyện Khí sơ kỳ tu vi tu sĩ, trên người có thể có vài món Hạ phẩm pháp khí tự coi là không tệ, mà có thể có được Trung phẩm pháp khí, không sai biệt lắm đều tại Luyện Khí tầng ba đã ngoài.

Liễu Man Vân lúc này lấy lòng, tổng xuất tín vật, đãi thiếu niên này về sau đã có thứ tốt, tại có thể hưởng thụ 80% giảm giá ưu đãi dưới tình huống, đều đến Thiên Tinh Minh chỗ mở đích cửa hàng đến giao dịch, mà ngọc bội là tự nhiên mình chuyên chúc ẩn ký, đến lúc đó, tông môn lấy được đến lợi ích, tự nhiên sẽ đem công tích điểm tính toán trên đầu nằng.

Thẩm Thanh tự nhiên không biết Liễu Man Vân đánh chính là tính toán, bất quá, ngọc bội kia cùng chính mình có được Thiên Tinh làm cho đều là tín vật, hiển nhiên có hiệu quả như nhau diệu dụng, có chút do dự một chút, hay vẫn là tiếp nhận ngọc bội, một gã Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ mặt mũi, hay vẫn là không muốn ngịch thì tốt hơn.

Liễu Man Vân lấy lòng thành công, không cần phải nhiều lời nữa, bàn tay trắng nõn nhẹ nhàng phát một cái, một đồng lớn linh thạch ra trống rỗng xuất hiện tại trên bàn gỗ, mấy ngàn miếng linh thạch số lượng không ít, ánh huyễn quang lập loè, cái kia bàn gỗ thiếu chút nữa tự chông chất chỉ không dưới.

Thẩm Thanh thả ra một tia thần thức thoáng quét xuống, số lượng không kém nửa phần, tay áo vung lên, sẽ đem cái này chông chất linh thạch thu nhập trong túi trữ vật, sau đó lên tiếng cáo từ.

Trong thính đường thì có cửa ngậm, Thẩm Thanh đi ra khỏi cửa ngậm, ánh mắt hoa lên, phát hiện mình vậy mà tại năm khu bên ngoài một chỗ trên đất trống.

Thẩm Thanh tâm ở bên trong lấy làm kỳ, hơi cân nhắc, suy nghĩ ra cái kia cửa ngậm có lẽ bổ sung tùy cơ hội truyền tông chi diệu dụng.

Lúc này cảnh ban đêm thâm trầm, rất ít có tu sĩ tại bên ngoài du đãng, Thẩm Thanh thoáng phân biệt rõ phương hướng, thi triển thân pháp, hóa thành một đạo khói xanh, hướng chính mình chỗ ở lều vải bay vút mà đi.

Trở lại trong trướng bông, Thẩm Thanh triều cái kia trương thơm ngào ngạt trên mặt giường lớn một nằm, liền ngủ thật say, cái này một ngủ, mãi cho đến sắc trời đại Lượng Tài tinh dậy.

Rời giường về sau, Thẩm Thanh làm cái thủy thuộc tính tiểu pháp thuật rửa mặt một phen, đi theo đem trong trướng bông vật từng cái thu, sau đó sáng khoái tinh thần đi ra khỏi lều vải.

Khoán chi cột buồm, Thẩm Thanh tiện tay hướng lều vải đánh ra vài đạo pháp quyết, cái kia lều vải mắt nhìn thấy hóa thành một thước vuông lớn nhỏ, quay tròn xoay tròn lấy phi đưa tới tay, tay vừa lộn, tự thu nhập trong túi trữ vật.

Toàn bộ Tử Huyết Hoang Nguyên ở bên trong quanh năm không thấy ánh mặt trời, tuy là sắc trời không còn sớm, nhưng nhìn trúng đi vẫn là đám sương mờ mịt, tối tăm lu mờ mịt mịt.

Tại phòng hộ màn sáng chỗ bao phủ phiên khu vực này giải đất trung tâm, còn có vài tòa nhìn trúng đi thật là tinh mục đích lều vải lớn.

Thẩm Thanh hôm qua từng nghe tên kia dẫn đường tu sĩ giới thiệu, cái kia vài tòa lều vải lớn phân biệt cung cấp ăn uống, giao dịch các loại phục vụ, vì vậy hướng trong lúc này khu vực bước đi.

Tiến vào trong đó một tòa cung cấp ăn uống phục vụ lều vải lớn ở bên trong, Thẩm Thanh mới phát hiện, cái này lều vải cùng tối hôm qua đấu giá hội sở dụng lều vải lớn có chút tương tự, bên trong không gian cực kỳ rộng rãi, lúc này, đã có không ít tu sĩ ở chỗ này hưởng dụng bữa sáng.

Luyện Khí kỳ tu sĩ không thể Tích Cốc, tại đã ngoại hoang vu, tu sĩ phần lớn phục dụng Tích Cốc đan đến giải quyết, nhưng nhọt gáy bụng chi dục yêu cầu khá cao tu sĩ, còn là ưa thích có thể sử dụng bên trên bữa ăn chính.

Đương nhiên, với tư cách tu sĩ, ngũ cốc hoa màu đã không thể dùng ăn, để tránh tạp chất ảnh hưởng đến tu luyện.

Cũng may Tu Chân giới có chuyên cung cấp tu sĩ dùng ăn chất liệu, như linh mã, linh quả, linh tửu, cùng với lấy tự các loại yêu thú chất liệu vân.. vân, chẳng những không có tạp chất, trường kỳ dùng ăn, đối với mình thân tu cũng trợ giúp ích.

Thẩm Thanh tùy ý tìm không vị tọa hạ : ngồi xuống, lập tức thì có một gã phục vụ tiến lên ân cần thăm hỏi, cái này phục vụ là tên phạm nhân tu giả, tại Luyện Khí kỳ tu sĩ trước mặt, tự nhiên là ân cần vạn phần, cực kỳ cung kính.

Thẩm kiểm lại một chén linh mã lược chế cháo loãng, ba miếng linh quả, giá cả cũng không phải quý, cũng tự hai quả Hạ phẩm linh thạch.

Đang đợi hậu bữa sáng bên trên bàn trước khi, Thẩm Thanh đảo mắt chung quanh, thoáng quan sát quanh mình liếc, liếc đảo qua, phát hiện có không ít gương mặt quen.

Cái kia chủ trì đấu giá Trương Minh Toàn, Liễu Man Vân ngay tại cách đó không xa một trương bàn ăn ngồi đối diện nhau.

Tại trương, Liễu Nhị người phụ cận một trương bên cạnh bàn ăn, cái kia hai gã thiếu nữ đẹp đã ở, cùng hai cái thiếu nữ đẹp cùng một chỗ, còn có

đường lập văn, lúc này, đường lập văn trên mặt chồng chất lấy nụ cười, chính ân cần cùng hai gã thiếu nữ đẹp đang nói gì đó?

Cái này vài tên gương mặt quen đừng nói rồi, làm cho Thẩm Thanh có chút tâm nhích chính là, cái kia ngang ngược cần rồi áo trắng thanh niên vậy mà đã ở.

Áo trắng thanh niên độc bá một trương bàn ăn, tại phía sau hắn, đứng trang nghiêm lấy hai gã hộ vệ bộ dáng tu sĩ, quanh mình phụ cận, còn có hắn hiệp bao lấy một chúng tu sĩ, tốp năm tốp ba, phân bàn mà ngồi.

Thẩm Thanh chú ý tới, cái kia chúng bị hiệp bao lấy tu sĩ nhân số, rõ ràng thiếu đi mấy cái, không biết là không có tới? Hay vẫn là đã vắng lạc?

Có áo trắng thanh niên lúc này dùng cơm, Thẩm Thanh chợt cảm thấy đại ngán, đãi phục vụ đưa tới bữa sáng, Thẩm Thanh vài cái tụt giải quyết xong, trả hóa đơn xong, cũng không làm dừng lại, tranh thủ thời gian ly khai.

Một đường nhanh đi, ra phòng hộ màn sáng, Thẩm Thanh thoáng phân biệt rõ phương hướng, thi triển thân pháp, hướng địa huyết chỗ chỗ bay vút mà đi.

Địa huyết ở vào tại hồ nước dùng đông trong vòng hơn mười dặm, không cần đem Kinh Thân Thuật đề đến mức tận cùng, không vội không chậm một đường chạy vội, nửa thời gian cận chén trà đã đến.

Đem làm cái kia chỗ địa huyết ánh vào Thẩm Thanh tầm mắt thời điểm, không khỏi do ám hít sâu một hơi.

Cái kia địa huyết cửa vào thật sự là to đến không hợp thói thường, chỉ là đường kính ước chừng thì có trăm trượng phương viên, chẳng những đại, hơn nữa, cửa vào còn có một tầng tử sắc quang màn chống đỡ, tựa như một vũng màu tím hồ nước, ba quang lân tân, tử khí lượn lờ.

Cái kia trong truyền thuyết tử khí trùng thiên, dị bảo hiện thế, chỉ sợ sẽ là hình dung nơi này địa huyết hình thành lúc chỗ sinh ra dị tượng.

Giờ phút này, địa huyết chỗ quanh mình phụ cận đã có không ít tu sĩ tụ tập tại đầu đó, thỉnh thoảng, thì có tu sĩ một đầu hướng địa huyết cửa vào tử sắc quang màn đâm xuống dưới.

Đem làm tu sĩ một đầu đâm vào cái kia tử sắc quang màn thời điểm, cái kia màn sáng cũng không có ngăn trở tu sĩ thân hình, tựa như một hạt cục đá ném vào bình tĩnh mặt nước, nổi lên một tầng màu tím rung động, trong chớp mắt, tựa biến mất không thấy gì nữa.

Trong đó một ít như Thẩm Thanh như vậy mới đến tu sĩ nhìn, gặp không có nguy hiểm, vì vậy, không ngừng có tu sĩ một đầu đâm vào tử sắc quang màn, trong lúc nhất thời, cái kia màn sáng nổi lên tầng tầng rung động, không ngừng khuếch tán.

Thẩm Thanh quan sát một hồi, phát hiện có vài tên tu sĩ trát hướng cái kia tử sắc quang màn lúc, lại bị bắn ngược trở lại, mà phạm là bị màn sáng bắn ngược đi ra tu sĩ, trên người đồng đều tán mất ra cường hoành vô cùng khí tức, rồi lại dò xét không xuất ra tu vi, làm hắn không khỏi một hồi tim đập nhanh.

Lúc này, chỉ nghe sau lưng cách đó không xa có một người thấp giọng nói: "Quả nhiên là như thế, cái này địa huyết cửa vào cấm chế chỉ nhằm vào Trúc Cơ kỳ đã ngoài tu sĩ, huynh đệ, người nhìn đến chưa, vừa rồi cái kia vài tên Trúc Cơ kỳ tiền bối đều vào không được màn sáng cấm chế!"

"Ta đương nhiên thấy được, bởi như vậy, chúng ta những này Luyện Khí kỳ tu sĩ cơ duyên chẳng phải là đã đến?" Tên còn lại lên tiếng nói tiếp.

"Có hay không cơ duyên trước tạm bất luận, bất quá, không có Trúc Cơ tiền bối tiến vào địa huyết, hoàn toàn chính xác muốn an toàn không ít, bất quá, nghe nói địa huyết ở bên trong hung hiểm vạn phần, cũng không có thiếu Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ ở bên trong tâm bảo, người huynh đệ của ta còn phải cẩn thận mới được là."

"Đúng vậy đúng vậy, không cần đại ca nhắc nhở, tiểu đệ tự nhiên tránh khỏi..."

Đang sau hai người đối thoại âm thanh ép tới cực thấp, nhưng Thẩm Thanh thần hồn cường đại, giác quan nhạy cảm, thỉnh lực viễn siêu thường nhân, tự nhiên là một chữ không lọt nghe xong cái tình huống.

Nguyên lai, cái kia bị tử sắc quang màn bắn ngược trở lại đều là Trúc Cơ kỳ tu sĩ, khó trách toàn thân phát ra khí tức cường đại như vậy, làm cho người hãi hùng khiếp vía.

Thẩm Thanh âm thầm kinh hãi đồng thời, vẫn còn cẩn thận, chỉ nghe lên sau lưng hai người đối thoại, lại không quay đầu nhìn lại, để tránh khiến cho không tất yếu hiểu lầm.

Lúc này, sau lưng hai người đối thoại đã đình chỉ, đi theo một hồi pháp lực chấn động truyền đến.

Trong chớp mắt, chỉ thấy hai đạo thân ảnh cơ hồ là lau Thẩm Thanh bên cạnh xẹt qua, một đầu đâm vào màn sáng, đúng là cái kia hai gã nói khề với lời nói tu sĩ.

Nơi này có người dẫn đầu tiến vào tầng kia màn sáng, Thẩm Thanh quanh mình phụ cận tu sĩ cũng là rục rịch, không ngừng có tu sĩ trước sau phi thân mà vào, trong lúc nhất thời, cái kia tử sắc quang màn tạo nên tầng tầng rung động.

Mắt nhìn thấy phụ cận tu sĩ gặp thiếu, Thẩm Thanh cũng nhìn không được nữa rồi, có chút hít và một hơi, thi triển thân pháp, hướng phía cái kia tử khí

mờ mịt màn sáng một đầu đâm đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Thông đạo

Chương 43: Thông đạo

Thẩm Thanh thân hình vừa đụng đến màn sáng, chỉ cảm thấy trước mắt ánh sáng tím lóe lên, trời đất quay cuồng, đầu trướng muốn nứt!

Cũng may cái này cảm giác khó chịu chỉ là một lượng tức, rất nhanh, cái kia không khô cảm giác tựa biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, dải Thẩm Thanh phục hồi tinh thần lại, lúc này, đã ở vào một đầu trong thông đạo.

Thẩm Thanh đảo mắt chung quanh phía dưới, mới phát giác nơi đây vậy mà chỉ có chính mình một mình một người, những cái kia trước sau tiến vào tu sĩ nhưng lại một cái không thấy, không chỉ như thế, lúc trước tiến vào cái kia đạo tử sắc quang màn vậy mà quý dị biến mất không thấy gì nữa.

Trước mắt, thông đạo sâu u, đỉnh thường cách một đoạn khoảng cách khảm có một quả ánh huỳnh quang thạch, ánh huỳnh quang thạch hào quang yếu ớt, lập lòe tầm đó, bằng thêm vài phần âm trầm chi ý.

Thẩm Thanh trước phóng xuất ra một tầng phòng hộ màn hào quang, dùng hấn hiện tại Luyện Khí hai tầng tu vi, không cần linh thạch thu nạp bổ sung, vòng phòng hộ miễn cưỡng có thể chống hai canh giờ.

Đi theo, Thẩm Thanh tâm thần khẽ động, ra Luyện Hồn Bình đồng thời, đem Đại Chủy Ma Đầu cũng triệu đi ra.

Đại Chủy thân hình vừa hiện, khoanh tay lơ lửng giữa không trung, cái kia trương dữ tợn mặt xấu hướng về phía Thẩm Thanh lộ ra nịnh nọt nét mặt tươi cười.

Thẩm Thanh mỉm cười, tay vừa lộn, ném ra hai đầu xác sói.

Đại Chủy quái mắt lập tức sáng ngời, trước hướng về phía Thẩm Thanh kêu lên vui mừng một tiếng, đi theo tựa hướng xác sói nhào tới!

Hai đầu xác sói, hợp khẩu vị khá lớn Đại Chủy mà nói, chỉ là trong chớp mắt công phu, khóc như mưa, đã bị gặm thức ăn được không còn một mảnh, cả gốc mao đều không có lưu lại.

Dải Đại Chủy hướng thụ hoàn mỹ vị huyết thực, Thẩm Thanh roi xuống đạo chỉ lệnh, mệnh nó phía trước dò đường.

Đại Chủy vẫn còn nghe lời, quay người vượt mức quy định lao đi, khoảng cách cũng không sót xa, cũng tựa mười lăm, sáu trượng tả hữu, Thẩm Thanh tâm thần khẽ động, Đại Chủy trong mắt chứng kiến, toàn bộ hiểu rõ tại tâm.

Có Đại Chủy phía trước dò đường, Thẩm Thanh y nguyên không dám sơ qua buông lỏng, quanh thân bảo kê một tầng vòng phòng hộ, trên đầu đỉnh lấy quay tròn xoay tròn Luyện Hồn Bình, một tay khoắc lên trên túi trữ vật, tay kia tắc thì nắm một quả linh thạch, tùy thời thu nạp bổ sung trôi qua chân khí.

Không có đi rất xa, Thẩm Thanh tâm thần hơi động một chút, trong đầu thoáng hiện cảnh trí đột nhiên xuất hiện mấy đạo bóng đen.

Mà lúc này, Đại Chủy đã hú lên quái dị, hướng cái kia mấy đạo bóng đen nhào tới!

Thẩm Thanh đã nhìn thanh, cái kia mấy đạo bóng đen là cái kia âm hồn hồn thể, đoán chừng là du đảng lúc này rải rác âm hồn.

Bất quá, cái này thông đạo xuất hiện âm hồn hiển nhiên nếu so với tại cổ chiến trường xuất hiện âm hồn muốn mạnh hơn vài phần, hồn thể ngưng thực, ngũ quan mơ hồ có thể phân biệt!

Giờ phút này, chỉ thấy Đại Chủy đại triển thần uy, móng vuốt sắc bén tung bay, phản phật thoáng một phát, sẽ đem một chỉ âm hồn hồn thể xé thành mảnh nhỏ, đi theo bốn mẫu đại nhất trương, khẽ hấp, một chỉ âm hồn bị hấn ngạnh sanh sanh hấp vào trong miệng.

Cái này chỉ âm hồn hiển nhiên rất hợp Đại Chủy khẩu vị, một chỉ âm hồn vào trong bụng, Đại Chủy một đôi quái mắt lập tức tinh quang lập lòe, cái kia màu đỏ tươi lưỡi dài vẫn còn khước miệng xoay tròn một vòng, chảy nước miếng tí tách thành chuỗi, một bộ thêm nhỏ dải thêm dạng.

Còn lại vài đầu âm hồn có chút hung hãn, tuy là hồn thể, nhưng ngưng ra răng nanh lại có chút sắc nhọn, vài đầu âm hồn một loạt trên xuống, gắt gao cắn Đại Chủy thân thể.

Bất quá, Đại Chủy từ khi cắn nuốt hắc chiểu hủ ngạc thi thể về sau, thân thể xuất hiện biến dị, một thân lân giáp cứng rắn vô cùng, cái kia vài đầu âm hồn răng nanh phá không khai phòng ngự không nói, còn đem miệng đầy răng nhọn cho sụp đổ mất mấy chiếc.

Bởi như vậy, ngược lại giảm đi Đại Chủy một phen tay chân, tùy ý cái kia vài đầu âm hồn gắt gao cắn thân thể của mình, hẳn chỉ để ý một chi một chi là chop trong tay, xé rách thôn phệ.

Rất nhanh, vài đầu âm hồn bị Đại Chủy toàn bộ thôn phệ, mà cái này vài đầu hồn thể một số gần như ngưng mắt nhìn âm hồn hiển nhiên cho Đại Chủy mang đến không ít chỗ tốt, chỉ thấy Đại Chủy chắc chắn lấy miệng lớn dính máu, toàn thân da thịt phát ra màu xanh lá sáng bóng tựa hồ lại làm sâu sắc một phần.

Thẩm Thanh lần thứ nhất bao hàm đường Ma Đầu, không có gì kinh nghiệm, bất quá tại trong lúc vô tình, ngược lại là tìm một đầu cực kỳ chính xác đường ma chi lộ.

Nói đến, cái này chỉ Đại Chủy Ma Đầu cũng coi như vận may, hai ngày này chẳng những có huyết thực gặm thức ăn, không ngừng cải thiện thân thể, còn có âm hồn thôn phệ, dùng cho cường đại hồn thể. Chỉ cần kiên trì không ngừng, cái này chỉ Đại Chủy Ma Đầu thăng cấp, đó là chuyện sớm hay muộn.

Có lẽ tinh âm hồn xuất hiện, chắc hẳn đại cổ âm hồn đã là không xa, Thẩm Thanh càng thêm coi chừng, chậm rãi mà đi.

Quả nhiên, đi không bao xa, phía trước tự truyền đến xèo...xèo quái gọi thanh âm, ở giữa, còn kèm theo thảm người tê gào thét, nghe thanh âm, vậy mà cùng Đại Chủy phát ra tiếng gào thét chênh lệch chỉ không nhiều lắm.

Hiển nhiên, phía trước chẳng những có nhóm lớn âm hồn, trong đó còn có càng cường đại hơn âm hồn tồn tại.

Thẩm Thanh dán tại Đại Chủy Ma Đầu sau lưng, đang do dự lấy muốn hay không Đại Chủy tiếp tục đi về phía trước thời điểm, lúc này, phía trước dò đường Đại Chủy chẳng những không sợ, lại vẫn truyền đến ý mừng rỡ, tựa hồ không thể chờ đợi được muốn xông lên phía trước.

Mà đúng lúc này, phía trước xèo...xèo quái gọi âm hồn đã ngủ được Thẩm Thanh phát ra sinh ra chi khí, trong lúc nhất thời, quái gọi tiếng nổ lớn, xoáy lên từng đạo hắc khí, chen chúc mà đến.

Rất nhanh, một đoàn hắc khí lượn lờ âm hồn đập vào mi mắt!

Thẩm Thanh chỉ cảm thấy một hồi quỷ khí um tùm gió lạnh trước mặt mà đến, chỉ thấy đám kia ủa lên âm hồn rậm rạp chẳng chịt, quanh thân hắc khí lượn lờ, gương nanh múa vuốt, quái gọi liên tục, liếc nhìn lại, rất thảm người!

Cũng may cái này đầu tinh mạch thông đạo cũng không rộng lắm, cái kia âm hồn phía sau tiếp trước, xoay tròn bắt đầu khởi động, chen chúc không chịu nổi, nhìn như khí thể hung hung, kì thực hỗn loạn không thôi, thỉnh thoảng có nhỏ yếu âm hồn bị đè ép biến hình, hú lên quái dị, toát ra một đạo khói đen như vậy tiêu tán.

Trước mắt âm hồn rậm rạp chẳng chịt, chen chúc mà đến! Thẩm Thanh có chuyên môn khắc chế âm hồn Luyện Hồn Bình nơi tay, cũng không phải rất ngại, lập tức hướng lơ lửng lên đỉnh đầu Luyện Hồn Bình đánh ra một đạo pháp quyết, đi theo hướng chen chúc mà đến âm hồn một ngón tay!

Chỉ thấy Luyện Hồn Bình quay tròn xoay tròn lấy, phi nghiêng trên xuống, dưới đầu trên bụng, bình miệng ra hiện một đạo khí lưu, hơn mười chỉ âm hồn cơ hồ không có chút nào sức chống cự đã bị thu nạp tiến bình nội.

Ngay tại Thẩm Thanh tế ra Luyện Hồn Bình đồng thời, tâm thần khẽ động, cái kia Đại Chủy Ma Đầu đạt được chỉ lệnh, lập tức phát ra một tiếng chói tai tê gào thét, thân hình điện xạ mà ra, mãnh liệt phốc trên xuống.

Đại Chủy hung hãn! Chỉ thấy nó thân hình lướt qua, móng vuốt sắc bén tung bay tầm đó, từng chích âm hồn bị xé rách chia năm xẻ bảy, Đại Chủy mở ra, màu đỏ tươi lười dài một cuốn, cái kia xé rách âm hồn đã bị cuốn tiến miệng lớn dính máu bên trong, có thể nói phản đối già đồ.

Thẩm Thanh gặp Đại Chủy lợi hại, càng là an tâm.

Có khắc chế âm hồn Luyện Hồn Bình, còn có hung hãn Đại Chủy Ma Đầu, Thẩm Thanh dưới mắt tương đối an toàn, chỉ để ý chuyên tâm ngự sử Luyện Hồn Bình, một bên thu âm hồn, một bên còn phân tâm nhị dụng, đem thu âm hồn tiến đưa đến bình nội tăng ba tính lợi.

Bất quá, trong địa huyết âm hồn hồn thể ngưng thực, tương đối mạnh đại, Luyện Hồn Bình thu âm hồn tuy nhiên thuận lợi, nhưng chân khí tiêu hao cũng rất khủng bố, không bao lâu, chân khí tự tiêu hao nhất thời nửa khắc.

Hơn nữa, theo thời gian trôi qua, âm hồn số lượng vẫn là rậm rạp chẳng chịt, không ngớt không dứt.

Tuy có Đại Chủy Ma Đầu ở phía trước xung phong liều chết, đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, nhưng nguyên có lẽ tinh âm hồn bỏ qua đến, Thẩm Thanh mặc dù có Luyện Hồn Bình đỉnh lấy, hay vẫn là tương đương có hết sức, ngẫu nhiên gian : ở giữa, Luyện Hồn Bình thu chi không kịp, còn phải phóng xuất ra hỏa cầu sách đến đánh chết âm hồn!

Mất nhìn thấy âm hồn không có chút nào giảm bớt dấu hiệu, Thẩm Thanh đỡ trái hờ phải, âm thầm nóng lòng, lại tiếp tục như vậy, chân khí khô cạn, đã

có thể không ổn rồi.

Mà đúng lúc này, âm hồn bày ở bên trong, một hồi chói tai tiếng gào thét truyền đến, tựa như kim loại thổi qua, xé rách lấy màng tai!

Thẩm Thanh sắc mặt hơi đổi, nghe cái kia tiếng gào thét, hiển nhiên là tương đối cường đại âm hồn phát ra!

Bất quá, Thẩm Thanh đã từng có đối phó âm hồn bày kinh nghiệm, tuy là sắc mặt khê biến, cũng là không lộ ra bối rối.

Âm hồn bày ở bên trong, yếu kém ở vọt tới trước phong, cường đại ở sau áp trận, tựa như cái kia đầm lầy địa chỗ đựng phải âm hồn bày đồng dạng, đã đến lúc này, đúng là âm hồn điên cuồng nhất, cũng là sắp đã xong thời điểm.

Lúc này đã là mấu chốt thời gian, Thẩm Thanh cái đó còn dám lãnh đạm nửa phần, thân hình nhanh lùi lại, thuận tay thu hơn mười chỉ bị Đại Chủy bỏ qua âm hồn, đình lấy Luyện Hồn Bình cùng âm hồn bày kéo ra một khoảng cách.

Ngay sau đó, Thẩm Thanh triệu Tái Trừ Vật vỡ, cái kia Tiểu Ngũ Hành trận bàn Phi Tướng đi ra, lơ lửng không trung, ,

Thẩm Thanh đánh ra pháp quyết, thủ pháp thành thạo bố trí xuống Tiểu Ngũ Hành trận, đi theo lách mình vào trận, tại trong trận trung ương ngồi xếp bằng mà xuống, thủ đoạn cuốn, lại đánh ra một đạo pháp quyết, chỉ thấy ngũ sắc sương mù phóng lên trời, trận pháp khởi động!

Tại trong trận ngồi xếp bằng Thẩm Thanh chuyển thứ nhất tựa là xuất ra một chỉ bình ngọc, đồ ra một hạt Bồ Khí Đan nuốt mà xuống.

Dưới mắt chân khí một số gần như khô cạn, đã không phải tiết kiệm thời điểm, một hạt Bồ Khí Đan thuận hầu mà xuống, hóa thành một đạo nhiệt lưu, tán đến trong cơ thể, lập tức tựa dẫn động đan điền vài tia chân khí, nhanh chóng vận chuyển!

Bồ Khí Đan có lập tức bổ đầy chân khí hiệu quả quả, giờ phút này, Thẩm Thanh chỉ cảm thấy chân khí trong cơ thể đầy đủ, toàn thân tinh lực dồi dào, cảm thấy đại định.

Thẩm Thanh người tại trong trận, có trận bàn ngăn cách sinh ra khí tức, cái kia chen chúc tới âm hồn lập tức mất đi mục tiêu, ở đằng kia trận bàn bên ngoài lung tung xoay quanh, phát ra trận trận xèo...xèo quái gọi thanh âm.

Trong đó một bộ phận âm hồn tìm không thấy Thẩm Thanh, bắt đầu trùng kích trận bàn, một bộ khác phận tắc thì xoay người, hướng bên kia đại sát tứ phương Đại Chủy Ma Đầu đánh tới!

Tiểu Ngũ Hành trận tuy là tiểu nhân trận pháp, nhưng phòng hộ lực cũng không kém, mặc dù là Luyện Khí ba, tầng bốn tu sĩ muốn muốn phá trận, cũng phải hao chút tay chân.

Ngoài trận âm hồn hồn thể tuy nhiên tương đối ngưng thực, so cổ chiến trường âm hồn muốn mạnh hơn vài phần, nhưng cũng không quá đáng tương đương với Luyện Khí hai tầng tả hữu lực công kích.

Ngoài trận một ít bày âm hồn xông tới phía dưới, trận bàn chỉ hơi hơi chấn động, ngược lại không cần lo lắng trong thời gian ngắn bị hủy xấu!

Thẩm Thanh lúc này chân khí đầy đủ, an toàn không lo, tự nhiên sẽ không nhàn rỗi, ngự sử Luyện Hồn Bình, ra trận bàn, thu cái kia lung tung xông tới âm hồn.

Cái kia Luyện Hồn Bình chỉ là vây quanh trận bàn quay tròn một thực xoay tròn, rất nhanh, vây quanh ở trận bàn bốn phía âm hồn bị bắt lấy không còn!

Quét sạch ngoài trận âm hồn, Thẩm Thanh cho xa xa chém giết Đại Chủy rơi xuống đạo chỉ lệnh, mạng lớn miệng vừa đánh vừa lui, hướng Tiểu Ngũ Hành trận dựa sát vào.

Đại Chủy Ma Đầu lúc này tuy nhiên chém giết được thống khoái, nhưng là thông minh, thu được chỉ lệnh, trong miệng phát ra một tiếng quái gào thét, thuận tay xé nát mấy cái âm hồn đồng thời, thân hình lóe lên, tựa tránh đến ngoài trận hơi nghiêng.

Đại Chủy tới gần Tiểu Ngũ Hành trận, cái kia âm hồn cũng là tùy theo chen chúc mà đến.

Cái này cách gần đó rồi, Thẩm Thanh thu âm hồn cũng rất thuận tiện, một tay nắm lấy linh thạch thu nạp bổ sung chân khí, một tay ngự sử lấy Luyện Hồn Bình không ngừng thu âm hồn, đãi chân khí theo không kịp lúc, còn có thể trốn vào trong trận hơi chút nghỉ ngơi, đãi chân khí hồi phục, lại té ra Luyện Hồn Bình tiếp tục thu.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Ăn quá no?

Chương 44: Ăn quá no?

Tại trận pháp phụ trợ xuống, Thẩm Thanh không giống lúc trước như vậy đỡ trái hờ phải, có chút nhàn nhả.

Mà Đại Chủy Ma Đầu đối phó một đám yếu kém âm hồn, cũng là thành thạo, dụng cả tay chân, một bên không ngừng xé rách vây công âm hồn, một bên còn tranh thủ thời gian thôn phệ.

Bất quá, Đại Chủy Ma Đầu đại sát tứ phương sức lực đầu rất nhanh cũng chưa có, giờ phút này, mấy cái hồn thể tương đương ngưng thực, nhìn về phía trên cơ bắp kinh bạo, ngũ quan rõ ràng, diện mục dữ tợn âm hồn thân thoáng hiện mà ra!

Cái này mấy cái âm hồn đã là siêu việt Sơ cấp tồn tại, thuộc về Trung cấp âm hồn phạm trù, toàn thân tản mát ra cường đại khí tức, phát ra chói tai tê gào thét, hướng phía Đại Chủy bay nhào tới!

Xoạt xoạt xoạt xoạt!

Chỉ nghe một hồi móng vuốt sắc bén phốc chớp vào Đại Chủy thân hình dị thanh liên tiếp vang lên, Đại Chủy thân hình bị nắm, chớp chớp lập tức nổi lên từng đạo khói xanh!

Mấy cái Trung cấp âm hồn trào phốc tuy nhiên không có phá vỡ Đại Chủy lân phiến phòng ngự, nhưng lại làm cho Đại Chủy bị đau, không khỏi nhe răng trợn mắt quát gào thét một tiếng, móng vuốt sắc bén duỗi ra, hướng phía một chỉ âm hồn hung hăng trào tới!

Cái con kia trung giai âm hồn có chút linh hoạt, thân hình một cái xoay tròn, tụt mở ra Đại Chủy cái này lảng lệ ác liệt một trào!

Đại Chủy Ma Đầu nổi giận! Phát ra một tiếng rống to! Nhận thức chuẩn cái này chỉ âm hồn, bay nhào trên xuống!

Trong lúc này giai âm hồn hiển nhiên đã có nhất định được trí tuệ, mắt nhìn Đại Chủy hung ác, thân hình nhanh lùi lại, tránh đến đồng bạn sau lưng, mà lúc này, mặt khác mấy cái trung giai âm hồn, hướng phía bay nhào tới Đại Chủy, lộ ra bén nhọn móng vuốt sắc bén, đồ ập xuống hướng Đại Chủy trào hạ!

Cờ-rắc á!

Chỉ thấy khói xanh ứa ra, Đại Chủy cái kia tràn đầy lân phiến thân hình vậy mà xuất hiện vài đạo vết cắt!

Lúc này, Đại Chủy cùng mấy cái Trung cấp âm hồn khổ đấu không ngớt, Thẩm Thanh gặp Đại Chủy lâu công không được, ngược lại còn không hề chi ý, trong nội tâm sốt ruột, cũng bất chấp lại thu những cái kia hơi lộ ra nhỏ yếu âm hồn, tề ra một thanh phi kiếm, đánh ra pháp quyết, chiếu vào trong đó một đơn độc trong đó giai âm hồn đón đầu chém xuống!

Đầu kia Trung cấp âm hồn thể nào chỉ sau lưng còn có người đánh lên, trốn chỉ không kịp, chỉ nghe "Răng rắc" một tiếng! Thượng phẩm phi kiếm pháp khí uy lực lập tức hiện ra, từ trên xuống dưới, lập tức đem đầu kia âm hồn chém thành hai nửa!

Cũng may âm hồn chỉ có hồn thể, không có nội tạng, không đến mức máu chảy đầm đìa lưu trên đất cái kia sao buồn nôn!

Thẩm Thanh một chiêu đắc thủ, Luyện Hồn Bình tùy theo mà ra, quay tròn một cái xoay tròn, sẽ đem cái kia chém thành hai mảnh âm hồn thu nhập bình trong!

Còn lại mấy cái trung giai âm hồn mắt nhìn đồng bạn biến mất không thấy gì nữa, cả kinh phía dưới, phản phật tản ra, nhìn trái phải nhìn, chỉ nhìn đến thấy kia đem bay múa xoay tròn phi kiếm, nhưng không thấy người đánh lên.

Mà lúc này, Đại Chủy nhân cơ hội này, thân hình điện thiểm, tránh đến đầu kia một mực nhìn thẳng âm hồn trước người.

Đầu kia âm hồn hiển nhiên là kinh hồn chưa định, vội vàng không kịp chuẩn bị gian : ở giữa, bị Đại Chủy bắt vừa vặn, "Phốc phốc" một tiếng! Lòng ngực lập tức bị Đại Chủy móng vuốt sắc bén xuyên thủng!

Cái con kia âm hồn rú thảm một tiếng, thanh âm không nghĩ, chỉ thấy Đại Chủy móng vuốt sắc bén một phần, "Xỉ... Lạp" thoảng một phát, sẽ đem cái con kia âm hồn xé thành mảnh nhỏ! Đi theo Đại Chủy mở cái Đại Chủy khe hấp, cái kia âm hồn vỡ vụn hồn thể lập tức bị hít vào miệng lớn dính máu.

Đại Chủy hiển nhiên hận cực cái này chỉ trượt không bỏ mặc trung giai âm hồn, bèn máu Đại Chủy một hồi nhắm nuốt, "Gặc..." Thanh âm nổi lên!

Trong chớp mắt, thì có hai cái âm hồn liền cận bã đều không thừa biến mất rồi, còn lại mấy cái âm hồn không khỏi thất kinh, nhưng âm hồn dù sao cũng là âm hồn, hung tính chưa giảm, y nguyên hướng Đại Chủy hung mãnh nhào tới!

Lúc này, Thẩm Thanh cũng bất chấp Đại Chủy bị vây công, nhìn chuẩn một chỉ, ngự sử phi kiếm mãnh liệt chém xuống!

"Răng rắc" âm thanh lần nữa vang lên, lại một chỉ âm hồn chém thành hai nửa!

Luyện Hồn Bình y dạng họa hồ lô (*đồ lên vật có sẵn mà ra hình vẽ), bình khẩu khí lưu ẩn hiện, đem cái kia chém thành hai nửa trung giai âm hồn thu vào bình nội.

Có Thảm Thanh đánh lén tương trợ, Đại Chủy Ma Đầu lập tức nhẹ nhõm rất nhiều, cái này Đại Chủy cắn nuốt không ít huyết thực âm hồn, trí tuệ không thấp, liều mạng chịu lên lưỡng trào, nhìn thẳng một chỉ âm hồn tụ phức với lên đi.

Dùng Đại Chủy cường hoành, một khi bị nó móng vuốt sắc bén cho bắt lấy, tuyệt đối là bị xé nát phần, trong chớp mắt, còn lại mấy cái Trung cấp âm hồn cứ như vậy cho một người một ma thu thập hết rồi.

Đại Chủy thêm ăn, không nghĩ qua là, cái này Trung cấp âm hồn phải bị nó thôn phệ, hay vẫn là Thảm Thanh chuyên môn hạ rồi đạo chỉ lệnh, cái kia Đại Chủy mặc dù đối với cái này Trung cấp âm hồn thêm nhỏ dãi, thực sự không dám lại ăn vụng.

Tiêu diệt trung giai âm hồn, còn lại âm hồn chỉ có đưa đồ ăn phần.

Chỉ thấy Đại Chủy giương nanh múa vuốt xông vào âm hồn bày ở bên trong, (rốt cuộc) quả nhiên là hung hãn vô cùng, hắc khí rung chuyển, móng vuốt sắc bén lướt qua, âm hồn lập tức chia năm xẻ bảy! Hung hãn chém giết đồng thời, Đại Chủy vẫn không quên tranh thủ lúc rảnh rỗi, thừa cơ thôn phệ.

Mà Thảm Thanh lúc này cũng là ngự sử lấy Luyện Hồn Bình, chân khí chảy như điên, đại thu đặc biệt thu!

Không bao lâu, đem làm cuối cùng một chỉ âm hồn bị Đại Chủy một ngụm thôn phệ tiến miệng lớn dính máu bên trong, âm hồn biến mất, hiện trường lập tức lâm vào một mảnh quỷ dị yên tĩnh bên trong.

Cuối cùng là đã xong, Thảm Thanh thật dài thở phào một cái.

Vừa mới đại chiến một hồi, Thảm Thanh cũng không vội ở đi về phía trước, tâm niệm vừa động, đem Đại Chủy Ma Đầu triệu hoán tiến trong trận, đi theo ném ra hai đầu xác sói, xem như ban thưởng.

Đại Chủy Ma Đầu trên mặt lập tức chùng chất ra nịnh nọt đáng tươi cười, cầm lên hai đầu xác sói, hấp tấp đến một bên đi hưởng thụ vẻ đẹp của nó vị huyết thực đi.

Thảm Thanh cười một tiếng, đi theo tay khế vậy, đem Luyện Hồn Bình thu nhận trong tay.

Cái này Luyện Hồn Bình thu không dưới vạn chỉ âm hồn, lại không gia tăng một tia sức nặng, ước lượng trong tay, vẫn là bay bổng đấy.

Thảm Thanh tham tiến thần thức, chỉ thấy tầng thứ nhất cái kia vài đầu hoặc xé nát, hoặc bị chém thành hai nửa Trung cấp âm hồn hồn thể chùng chất tại kia ở bên trong, thần thức tham tiến tầng ba, bên trong tắc thì phổ dày đặc một tầng Hồn Châu, đều là ngón út giáp che giống như lớn nhỏ, từng hột no đủ mượt mà, óng ánh sáng.

Đây chính là đại bổ ah! Thảm Thanh khoan chân mà ngồi, đánh ra pháp quyết, thủ nhận gần trăm hạt Hồn Châu, thu nạp tiến mi tâm bí đất.

Cái kia Hồn Châu vừa tiến vào thức hải, nhao nhao hóa thành điểm điểm tinh quang, hướng là biển ở chỗ sâu trong thần hồn tiểu nhân bay đi.

Đem làm Hồn Châu biến thành Tinh Quang dung hợp thần hồn trong tích tắc, cái kia thần hồn tiểu nhân lập tức vàng sáng đại thịnh, giờ phút này, Thảm Thanh chỉ cảm thấy từng đạo mát lạnh chỉ khí thoải mái lấy thần hồn, toàn thân lộ ra sáng khoái, quả nhiên là phiêu phiêu dục tiên, thoải mái đến cực điểm.

Thần hồn đạt được thoải mái, đan điền chân khí cũng tùy theo vận chuyển, ném đến ngon ngọt Thảm Thanh bám vào cái thủ quyết, vận chuyển 《 Luyện Hồn Kinh 》 đồng thời, nhất tâm nhị dụng, cái kia 《 Trường Xuân Quyết 》 công pháp cũng tùy theo vận hành.

Bất tri bất giác, hơn một canh giờ lặng yên trôi qua, hai bộ công pháp cơ hồ tại cùng một thời gian công đi viên mãn.

Thảm Thanh mở hai mắt ra, hai mắt đóng mở tầm đó, tinh quang đột nhiên tránh, thần quang óng ánh nhưng.

Cảm giác đan điền chân khí chẳng những tăng lớn, còn ngưng thực không ít, tu vi vậy mà lại tiến một phần.

Thảm Thanh tâm hạ vui sướng, lại nhìn cái kia Đại Chủy Ma Đầu ngồi xổm cách đó không xa, đôi mắt - trông mong đang nhìn mình, không khỏi nhoeo niệng cười.

Hơi trầm ngâm, Thảm Thanh đem Đại Chủy thu vào Luyện Hồn Bình hai tầng, đi theo tâm thần khế động, đem một tầng không trọn vẹn Trung cấp âm hồn hồn thể toàn bộ dôi đi hai tầng.

Đại Chủy chợt mỗi lần bị buộc chặt bình nội, còn không có kịp phản ứng, lẳng không lại đột nhiên xuất hiện một đồng không trọn vẹn âm hồn hồn thể, lập tức quái mắt sáng ngời, nức nở ghen ngào một tiếng, nhào tới!

Đại Chủy vốn là âm hồn chỗ luyện chế mà thành, đối với âm hồn hồn thể có đặc biệt thiên vị, cứ như vậy mấy cái hồn thể còn chưa đủ nó lạnh kẻ răng, trong chớp mắt, như Phong Quyển Tàn Vân, sẽ đem một đồng không trọn vẹn hồn thể cho thôn phệ không còn.

Trước đó, Đại Chủy tại âm hồn bày trong đánh đầu thẳng đó; không gì cản nổi thời điểm, tự ăn vụng cắn nuốt không ít Sơ cấp âm hồn, trong đó không thiếu Sơ cấp đỉnh phong cường đại âm hồn, giờ phút này nuốt vào cái này vài con càng cường đại hơn Trung cấp âm hồn, lập tức phát sinh biến hóa!

Mà lúc này, Thảm Thanh thần thức còn không có thu hồi, đem làm hấn phát giác được Đại Chủy Ma Đầu có chút không đúng lúc, trong nội tâm lập bộp thoáng một phát, không khỏi tinh tế quan sát.

Chỉ thấy Đại Chủy Ma Đầu quanh thân hắc khí lượn lờ, thân hình cuộn rút, phát ra trận trận run rẩy, cái kia cơ bắp cơ bắp vậy mà một cổ một cổ, tựa như có đồ vật gì đó đang không ngừng nhú động.

Biến hóa này tựa hồ làm cho Đại Chủy thống khổ không chịu nổi, thân hình run rẩy, nghe răng trợn mắt, không ngừng phát ra thống khổ gào rú thanh âm.

"Ta XXX! Đây là ăn quá no chăng? Hay vẫn là tính sao?" Thảm Thanh tâm tiêu không thôi, thật là hối hận, sớm biết như thế, tựa không để cho Đại Chủy thôn phệ cái này mấy cái Trung cấp âm hồn rồi.

Mất nhìn thấy Đại Chủy tại Luyện Hồn Bình ở bên trong thống khổ run rẩy, gào rú liên tục, Thảm Thanh không rõ ràng cho lắm, lại cũng không dám đơn giản đi động nó.

Lại qua sau nửa ngày, Đại Chủy tê gào thét âm thanh càng ngày càng yếu, thân hình cũng dần dần không hề run rẩy, bất quá, cái kia cổ động bao hình đáng vật nhưng lại càng ngày càng nhiều, rậm rạp chằng chịt, toàn bộ thân hình tất cả đều là toàn tâm toàn ý đóng gói vật, mà lại cổ động được càng phát lợi hại.

Ngay tại Thảm Thanh chân tay luống cuống, lo lắng sưng thời điểm, lúc này, chỉ nghe "Bành" một tiếng vang nhỏ, Đại Chủy trên thân thể một cái bao hình đáng vật lập tức nổ ra, màu xanh lá chất lỏng văng khắp nơi ra!

Cái này sắp vỡ, ngược lại là đem nhìn như hấp hối Đại Chủy Ma Đầu cho tạc xuất động tĩnh đến rồi!

Đại Chủy hiển nhiên bị đau, lần nữa phát ra một tiếng tê tâm liệt phế gào rú!

Bành bành ba ba ——

Một hồi nổ âm thanh liên tiếp vang lên, chỉ thấy Đại Chủy thân thể bên trên bao hình đáng vật liên tiếp nổ tung, trong lúc nhất thời, Đại Chủy toàn thân cao thấp khói xanh ứa ra, cái kia màu xanh lá chất lỏng bay tứ tung văng khắp nơi, một mảnh đồng bừa bộn.

Nương theo lấy nổ âm thanh liên tiếp hai ba vang lên, lúc này, Đại Chủy đã là thương tích đầy mình, cuộn rút thành một đoàn, tựa như ngây ngất mê mẩn.

Đã xong! Đại Chủy xong đời!

Thảm Thanh tâm ở bên trong một hồi đau thương, cái này Đại Chủy theo bên người thời gian tuy nhiên không dài, lớn lên cũng xấu xí khó coi, nhưng lại gần đây nhu thuận nghe lời, đặc biệt là Đại Chủy cái kia nịnh nọt đáng tươi cười, Thảm Thanh ngấm lại trong nội tâm có một hồi khó tả cơ rút đau đớn.

Ngay tại Thảm Thanh tâm ở bên trong bi thương, cho rằng Đại Chủy Ma Đầu như vậy xong đời thời điểm, lúc này, Luyện Hồn Bình hai tầng đột nhiên trống rỗng xuất hiện một đạo khí lưu, đạo này khí lưu thanh tịnh trong suốt, giống như ẩn giống như hiện, không tra xét rõ ràng, còn thật không dễ dàng phát hiện.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Quỷ dị Thị Huyết Cường Thi

Chương 45: Quỷ dị Thị Huyết Cường Thi

Thảm Thanh thần thức cường đại, giác quan nhạy cảm, lập tức phát giác được Luyện Hồn Bình ở bên trong đột nhiên xuất hiện đạo này khí lưu.

Chỉ thấy đạo này khí lưu uốn lượn du động, tại Đại Chủy cái kia bùn nhão giống như thân thể bên trên xoay quanh lượn lờ, đi theo, tựa một đầu đâm vào Đại Chủy trong thân thể.

Khí lưu dung nhập Đại Chủy cái kia vô cùng thâm trọng thân thể, đột nhiên phát sinh biến hóa, chỉ thấy Đại Chủy thân thể toát ra từng đạo khói xanh, từ từ bốc lên, theo thanh khói lượn lờ, Đại Chủy cái kia bùn nhão giống như thân thể dần dần ngưng thực, một tầng tầng lân phiến dần dần hình thành, rõ

ràng, mà cái kia trước kia cái kia màu xanh lá da thịt dần dần làm sâu sắc, hướng phía màu xanh lá cây chuyển biến.

Thẩm Thanh quan sát đến nơi đây, trong nội tâm không khỏi khẽ động, màu xanh lá cây? Đây không phải Ma Đầu trắng cấp dấu hiệu sao?

Chẳng lẽ, Đại Chủy muốn trắng cấp rồi hả?

Trong tâm niệm, Thẩm Thanh thiếu chút nữa muốn quát chính mình một cái tát tai, cái gọi là quan tâm sẽ bị loạn, cái này Đại Chủy cùng chính mình tâm thần tương liên, nếu quả thật quái diệu rồi, thần trí của mình tuyệt đối sẽ lọt vào trọng thương.

Lúc này, thần trí của mình chẳng những không có đã bị bắt luận cái gì tổn thương, cùng Đại Chủy tâm thần tương liên, mơ hồ còn có thể cảm ứng được nó tản mát ra bùng bùng sinh cơ.

Đại Chủy Ma Đầu không có việc gì! Thẩm Thanh lập tức thờ dài một hơi đồng thời, tinh tế quan sát.

Nương theo lấy khối xanh lờn lờ, ước chừng đã qua gần nửa canh giờ, Đại Chủy dần dần hoàn thành chuyển biến.

Chuyển biến sau đích Đại Chủy, màu da bày biện ra gần như biến thành màu đen màu xanh sẫm, lân phiến lóe sáng, móng vuốt sắc bén bén nhọn, toàn thân cơ bắp tràn ngập sức dân! Tại Thẩm Thanh thần thức bao phủ phía dưới, Đại Chủy biến hóa có thể nói rõ ràng rành mạch, cực kỳ rõ ràng.

Xanh nhạt, sâu lục, màu xanh sẫm! Đại Chủy Ma Đầu màu da chuyển đổi, ý nghĩa thực lực của nó đã tăng lên một cấp độ! Đối với Thẩm Thanh mà nói, tại đây tràn ngập không biết nguy hiểm địa huyết ở bên trong, cũng ý nghĩa gia tăng lên vài phần bảo vệ tánh mạng tiền vốn.

Đãi Đại Chủy Ma Đầu chuyển đổi chấm dứt, thức tỉnh thời điểm, Thẩm Thanh tâm thần khẽ động, sẽ đem Đại Chủy theo Luyện Hồn Bình ở bên trong triệu hoán đi ra.

Cái này Đại Chủy Ma Đầu lẳng không thoáng hiện, tức tay mà đứng, toàn thân tản mát ra một tia làm lòng người vì sợ mà tâm rung động khí tức.

Bất quá, Đại Chủy cái kia xấu xí khuôn mặt y nguyên thói quen phun một đầu màu đỏ tươi lưỡi dài, hướng về phía Thẩm Thanh chổng chất ra vẻ nịnh hót vui vẻ, một đôi chuông đồng giống như quái mắt chớp, biểu lộ so sánh với trước kia, tựa hồ còn muốn sinh động vài phần.

Xem ra, cái này Đại Chủy Ma Đầu thực lực đạt được tăng lên, linh trí cũng tương ứng đã nhận được gia tăng.

Thẩm Thanh cười một tiếng, đứng dậy, tiện tay thu Tiểu Ngũ Hành trận bàn, đi theo sùng nịch sờ lên Đại Chủy cái kia trụ lùi đầu, phát ra chỉ lệnh, mệnh hấn dò đường.

Một đường đi về phía trước, cái này đầu tinh mạch thông đạo không biết dài bao nhiêu? Đi tốt một hồi, cũng không trông thấy cuối cùng.

Thẩm Thanh tâm ở bên trong nói thầm gian : ở giữa, phía trước dò đường Đại Chủy Ma Đầu đột nhiên phát ra một tiếng gào rú!

Có tình huống!

Trong tâm niệm, trong đầu đột nhiên dần hiện ra một đạo bóng đen, nhanh như thoáng hiện, lóe lên tức thì!

Đây là tâm thần tương liên Đại Chủy truyền lại đến tin tức, Thẩm Thanh tâm ở bên trong có chút xiết chặt, đi theo thân hình nhoáng một cái, đã đến Đại Chủy bên cạnh thân.

Lúc này, bóng đen kia nhưng lại không thấy tung tích, Đại Chủy nhìn chung quanh, trong cổ họng phát ra trệ trệ trầm thấp gào rú, giống như cảnh cáo.

Mà đúng lúc này, Thẩm Thanh một cổ tim đập nhanh cảm giác tự nhiên sinh ra! Đột nhiên! Bên tai tiếng gió chấn động, một đạo bóng đen lẳng không thoáng hiện! Một cổ âm lãnh khí tức lập tức xâm nhập tới!

Thẩm Thanh không chút nghĩ ngợi, thân hình vội vàng thối lui!

Chỉ thấy trước mắt bóng đen lóe lên! "Xì... Lạp" một tiếng! Thẩm Thanh vòng phòng hộ lập tức văng tung tóe!

Thẩm Thanh Đại Học kinh, thân hình liền sáng ngời, vội vàng thối lui đồng thời, thủ nhận pháp thuận!

"Keng!"

Chỉ nghe kim loại va chạm thanh âm bỗng nhiên vang lên! Khiên tròn chấn động, Thẩm Thanh thân hình bị va chạm trùng kích lực chấn lùi lại mấy bước!

Lúc này, Đại Chủy Ma Đầu nổi giận gầm lên một tiếng, hướng đánh lên Thẩm Thanh bóng đen đánh tới!

Phản phật thoáng một phát! Móng vuốt sắc bén chiếu vào bóng đen kia mãnh liệt trao hạ!

Mà đúng lúc này, chỉ thấy bóng đen kia lóe lên, bỗng nhiên biến mất! Đại Chủy mãnh liệt một trao, lại chỉ bắt được không khí!

Đại Chủy một trao trao không, không thấy bóng đen, gấp đến độ tại nguyên chỗ đập vào chuyển, trong cổ họng càng là phát ra trệ trệ phần nộ gào rú!

Kinh hồn chưa định Thảm Thanh không quên phóng thích chỗ vòng phòng hộ, cái kia Thượng phẩm khiến tròn pháp khí cũng tịch thu hồi trở lại, tề trước người!

Cái kia quý thứ đồ vật đi đâu rồi?

Thảm Thanh tâm ở bên trong rất là buồn bực, bất quá, ngay tại lúc trước bỗng nhiên bị tập kích một cái chớp mắt, Thảm Thanh hay vẫn là nhìn tình tường bóng đen kia bộ dáng!

Bóng đen kia đầu lớn như cái đầu, mặt xanh nanh vàng, cùng cái kia loạn thạch lâm chứng kiến Thị Huyết Cương Thi có phần có vài phần tương tự!

Không! Xác thực mà nói, cái kia đánh lên bóng đen tựa là Thị Huyết Cương Thi!

Chỉ là, cái con kia Thị Huyết Cương Thi chẳng những thân hình mau lẹ, qua như gió, còn đột nhiên hư không tiêu thất, lộ ra cực kỳ quỷ dị!

Chưa nghe nói qua Thị Huyết Cương Thi biết tàng hình à?

Thảm Thanh tâm ở bên trong nói thầm, thần thức toàn bộ triển khai, phương viên tầm hơn mười trượng đều ở bao phủ bên trong, chỉ là, thần thức tinh tế dò xét phía dưới, nhưng không thấy cái kia Thị Huyết Cương Thi thân ảnh.

Cứng đối cứng, dùng Thảm Thanh Luyện Khí hai tầng tu vi, tăng thêm thực lực đạt được tăng lên Đại Chủy Ma Đầu hỗ trợ, cũng không phải dùng e ngại cái con kia Thị Huyết Cương Thi.

Nhưng này chỉ Thị Huyết Cương Thi không hiểu biến mất không thấy gì nữa, địch tối ta sáng, thật là quỷ dị, gây chuyện không tốt, chỉ sợ sẽ bị đánh lên!

Cái kia Thị Huyết Cương Thi không hiện thân, Thảm Thanh cũng không dám lộn xộn, hơn nữa chân khí trong cơ thể không đủ để thời gian dài chờ chống cái kia Thượng phẩm khiến tròn, cảm thấy bất đắc dĩ gian : ở giữa, đành phải mạng lớn miệng coi chừng phòng bị, chính mình tắc thì rất nhanh bố trí xuống Tiểu Ngũ Hành trận, ý định trước tiên ở trong trận đợi.

Tiến vào trong trận, an toàn bao nhiêu đã có bảo đảm, Thảm Thanh tâm hạ an tâm một chút, tâm thần hơi động một chút gian : ở giữa, đem Đại Chủy cũng triệu hoán tiến trong trận.

Trong thông đạo, một mảnh yên tĩnh, cái con kia Thị Huyết Cương Thi hư không tiêu thất về sau, cũng không có tái xuất hiện, tựa cùng cái gì đều không có phát sinh .

Thảm Thanh cũng không nóng nảy, nắm trong tay lấy một vẫn còn thừa có một Bán Linh khí linh thạch thu nạp, đem lúc trước hao tổn chân khí, chậm rãi bổ sung đến viên mãn trạng thái.

Chân khí bổ đầy, lại yên tĩnh chờ đợi trong chốc lát, ngay tại Thảm Thanh hơi cảm giác không kiên nhẫn, cho rằng cái kia Thị Huyết Cương Thi như vậy biến mất, không hề hiện thân thời điểm, đột nhiên! Ngoài trận truyền đến một đạo mật mờ pháp lực chấn động.

Theo mật mờ pháp lực chấn động xuất hiện một cái chớp mắt, một chỉ đầu lớn như cái đầu quái vật lẳng không dần hiện ra đến, đúng là lúc trước cái kia đột nhiên quỷ dị biến mất Thị Huyết Cương Thi!

Thảm Thanh xuyên thấu qua Tiểu Ngũ Hành trận nhìn đến tình tường, trong nội tâm có chút xiết chặt.

Cái con kia Thị Huyết Cương Thi hiện ra thân hình, không thấy con mồi thân ảnh, một đôi quái mắt lật qua lật lại, nhìn chung quanh, cái kia tràn đầy nếp uốn mũi tẹt còn một đứng thẳng một đứng thẳng , tựa hồ tại ngửi ngửi cái gì?

Rất nhanh, Thị Huyết Cương Thi tựa hồ ngửi được Thảm Thanh lưu lại trong không khí sinh ra khí tức, cái kia Thị Huyết Cương Thi mũi tẹt liên tục nhún, quái mắt hướng Thảm Thanh chỗ bố Tiểu Ngũ Hành trận nhìn chăm chú tới.

Tiểu Ngũ Hành trận có thể ngăn cách khí tức, cũng có thể che đậy thanh âm, cùng với ánh mắt, Thị Huyết Cương Thi trong mắt Tiểu Ngũ Hành trận chỉ là sương mù mật mờ một mảnh, nhìn không thấy trong trận tình cảnh.

Thị Huyết Cương Thi chậm rãi hướng Tiểu Ngũ Hành trận tới gần, tại Thảm Thanh sinh ra khí tức biến mất chỗ không ngừng ngửi ngửi.

Lúc này, Thị Huyết Cương Thi nhìn không rõ trong trận tình cảnh, nhưng với tư cách bày trận thi pháp Thảm Thanh lại có thể nhìn tình tường ngoài trận Thị Huyết Cương Thi động tĩnh.

Thảm Thanh cũng không nóng lòng phát động công kích, mà là lẳng lặng xếp bằng ở trong trận quan sát cái con kia Thị Huyết Cương Thi, cùng tồn tại trong trận Đại Chủy cũng không lớn an phận rồi, yểu hầu phát ra trầm thấp gào rú, đã là rục rịch.

Thảm Thanh phát giác được Đại Chủy dị thường, có chút do dự một chút, tâm thần khẽ động, hay vẫn là cho Đại Chủy hạ công kích chỉ lệnh.

Đại Chủy đạt được chỉ lệnh, thân hình nhoáng một cái tựa ra Tiểu Ngũ Hành trận, gào rú một tiếng, tựa hướng Thị Huyết Cương Thi mãnh liệt bổ nhào qua!

Đại Chủy Ma Đầu bỗng nhiên xuất hiện, làm cho cái con kia Thị Huyết Cương Thi cho lại càng hoảng sợ.

Đại Chủy đánh tới thân hình đã gần đến đến trước người, lúc này đây, Thị Huyết Cương Thi cũng không có biến mất không thấy gì nữa, quái mắt lộ ra khát máu chi ý, thử lấy răng nanh, đồng dạng là gào rú một tiếng, hai móng một phần, cứng đối cứng mãnh liệt phốc trên xuống!

Hai đạo thân hình nhanh như tia chớp, "Bành" một tiếng mãnh liệt đâm vào cùng nơi, ngay sau đó "Xỉ... Lạp lạp" một hồi dị tiếng nổ, song phương móng vuốt sắc bén đều hung hăng chộp vào đối phương trên người!

Đại Chủy Ma Đầu một thân lân phiến phòng hộ, cái con kia Thị Huyết Cương Thi toàn thân da thịt cũng là cứng rắn như sắt, một hồi mãnh liệt trao phốc, tựa hồ cũng muốn xé rách đối phương! Tuy nhiên cũng không có chiếm được cái gì tiện nghi!

Cái này hai cái xấu xí quái vật một kích không có hiệu quả, gào thét liên tục, thân hình chọt phân, đi theo lẫn nữa nhào tới, liên niu mang cần! Lập tức khoanh ở cùng nơi, cao thấp lẫn mình! Mọi nơi va chạm! Trong lúc nhất thời, trong thông đạo tro bụi bay lên, cát đá xoay tròn, tiếng gào thét, tiếng va đập đại tác.

Đại Chủy đánh lâu không dưới, trong trận đang xem cuộc chiến Thảm Thanh cũng là âm thầm nóng lòng.

Thảm Thanh cũng nghĩ qua tể ra phi kiểm trợ trận, nhưng nhìn cái kia Thị Huyết Cương Thi một thân da thịt cứng rắn như sắt, liền Đại Chủy một đôi bén nhọn móng vuốt sắc bén đều phá không khai phòng ngự, một kích không trúng, cái kia Thị Huyết Cương Thi lẫn nữa biến mất, còn muốn cầm xuống, tựa hồ không dễ dàng.

Không có sách lược vẹn toàn, Thảm Thanh cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ!

Thảm Thanh cũng chú ý tới, Đại Chủy tuy nhiên phá không khai Thị Huyết Cương Thi cứng rắn làn da phòng ngự, nhưng móng vuốt sắc bén lướt qua, lại có thể lưu lại đạo đạo nhẹ nhàng vết cào.

Bắt quá, cũng không hơn.

Lại tiếp tục như vậy, có trời mới biết cái này lưỡng con quái vật còn muốn chém giết bao lâu?

Thảm Thanh dần dần không kiên nhẫn, cũng bắt chấp kinh động cái kia Thị Huyết Cương Thi, đang muốn tể ra phi kiểm thời điểm, trong đầu nhưng lại lóe lên.

Cái này Đại Chủy cùng Thị Huyết Cương Thi cận thân vật lộn, một mực chỉ bằng rằng nhọn móng sắc đến công kích, như thế nào không thấy nó sử dụng hắc chiêu hủ ngục ăn mòn hắc khí?

Cảm thấy khó hiểu, Thảm Thanh tâm thần khẽ động, hướng Đại Chủy hạ đạt phụt lên ăn mòn hắc khí chỉ lệnh.

Đại Chủy thu được Thảm Thanh tin tức, sừng sốt một chút, hiển nhiên, nó đã đã quên truyền thừa tự hắc chiêu hủ ngục cái này một thiên phú thần thông!

Cái này sừng sờ, cái kia Thị Huyết Cương Thi lập tức nắm lấy cơ hội, liên tục mấy trảo hung hăng chộp vào Đại Chủy trên mặt, thiếu chút nữa không có đem Đại Chủy cái kia gương xấu xí gương mặt cho phá tương.

Đại Chủy bộ mặt có lân giáp phòng ngự, dù chưa bị thương, thực sự đau đớn! Không khỏi nổi giận gầm lên một tiếng, quai hàm phồng lên, hướng phía Thị Huyết Cương Thi đồ ập xuống phun ra một đạo hắc khí!

Đạo kia hắc khí ngưng tụ thành bó, ước chừng cánh tay phẩm chất, thanh thế mặc dù so hắc chiêu hủ ngục phun ra hắc khí thanh thế nhỏ đi rất nhiều, chính xác lại không tệ, chỉ nghe "Xùy" một tiếng, đạo kia hắc khí lập tức phun tiến Thị Huyết Cương Thi miệng lớn dính máu bên trong!

Thị Huyết Cương Thi nào biết Đại Chủy còn có như vậy nham hiểm một chiêu, hắc khí từ miệng mà vào, ăn mòn uy lực đồn lộ ra, chỉ thấy khói đen ứa ra, phát ra xì xì thanh âm, từ miệng trong một mực ăn mòn đến yết hầu, nhanh chóng hướng trong cơ thể lan tràn...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Thần bí viên châu

Chương 46: Thần bí viên châu

Thị Huyết Cương Thi cái này lớp 10 chiều, cái kia ăn mòn hắc khí nhập hầu, đã rỗng không ra đến, chỉ có thể theo trong cổ họng phát ra "Ồi Ồi" thanh âm.

Mà hắc khí lực phá hoại không phải cường hãn, "Xì xì" âm thanh không dứt bên tai, do nội ăn mòn ra ngoài, tầng kia cứng rắn làn da mắt nhìn thấy hư thối bóc lên phao, đi theo tự nổ ra, hình thành nguyên một đám huyết nhục mơ hồ cửa động, mà cái kia cửa động vẫn còn mở rộng, cốt cách hiển lộ, thậm chí còn có thể nhìn đến cái kia không ngừng toát ra khói đen nội tạng.

Lúc này, Thị Huyết Cương Thi đã mất đi sức chiến đấu, mọi nơi hơi nước thân hình bành một tiếng té ngã trên đất, khói đen ứa ra thân thể cuộn rút thành một đoàn, phát ra trận trận run rẩy.

Mà Đại Chủy tựa hồ còn khó hiểu hận, móng vuốt sắc bén hướng phía Thị Huyết Cương Thi cái kia rách mướp thân thể mãnh liệt đâm xuống dưới.

Chỉ nghe móng vuốt sắc bén tại trong thân thể khóc như mưa một hồi quấy, đem làm móng vuốt sắc bén ly khai Thị Huyết Cương Thi thân thể lúc, Đại Chủy trào ở bên trong nhiều hơn một khóa trái tim máu đầm dề, cái kia trái tim vẫn còn đang nhảy nhót.

Mà lúc này, Thẩm Thanh trong đầu nhận được Đại Chủy truyền đến tin tức, hiển nhiên, Đại Chủy là muốn đem Thị Huyết Cương Thi trái tim cho cắn nuốt.

Cái này đầu Thị Huyết Cương Thi cơ hồ là bằng Đại Chủy sức một mình cho thu thập hết rồi, Thẩm Thanh dừng lại ở trong trận mặt, ngoại trừ cho Đại Chủy phát đạo phun trào ăn mòn hắc khí công kích mệnh lệnh, không có ra nửa phần lực, tự nhiên sẽ không cự tuyệt Đại Chủy thôn phệ Thị Huyết Cương Thi trái tim dục vọng.

Đại Chủy đạt được Thẩm Thanh đồng ý tin tức, hoan kêu một tiếng, miệng lớn dính máu một trương, răng rắc thoáng một phát, sẽ đem trái tim cho nuốt ăn vào bụng.

Lúc này, Thị Huyết Cương Thi mắt nhìn thấy sẽ bị hoàn toàn ăn mòn hòa tan, lại không có nguy hiểm, Thẩm Thanh ra Tiểu Ngũ Hành trận.

Đi vào cái kia khói đen ứa ra, xì xì âm thanh không ngừng Thị Huyết Cương Thi tàn thân thể trước, Thẩm Thanh không khỏi nhiều nhìn thêm vài lần, hần thật sự là muốn làm tình tường, cứ như vậy một chỉ Thị Huyết Cương Thi, lúc trước là như thế nào đột nhiên biến mất hay sao? Chẳng lẽ, cái này chỉ Thị Huyết Cương Thi thực sự tàng hình thiên phú thần thông?

Trong tâm niệm, thẩm hoàn trả nhìn không được hướng Đại Chủy nhìn sang, nghĩ thầm, cái này Đại Chủy cắn nuốt Thị Huyết Cương Thi trái tim, sẽ không cũng có thể truyền thừa đến Thị Huyết Cương Thi tàng hình thần thông a? Thật sự là như thế, đây không phải là lợi nhuận đại phát?

Bất quá, Thẩm Thanh cẩn thận đánh giá Đại Chủy vài mắt, lại phát hiện Đại Chủy cắn nuốt tâm tạng, khí tức trên thân không có gì biến hóa, mặc dù là da thịt màu sắc, cũng không có sâu bên trên một phần.

Không có hiệu quả?

Thẩm Thanh hướng Đại Chủy cương thi phát Đạo Tín tức, muốn kiểm nghiệm thoáng một phát.

Nhưng Đại Chủy nhận được tin tức về sau, trên mặt nịnh nọt chi ý không giảm, cặp kia quái trong mắt lại lộ vẻ vẻ mờ mịt, cùng lúc trước truyền thừa hắc chiều hủ ngục thiên phú thần thông hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

Thẩm Thanh gặp Đại Chủy một bộ mờ mịt thần sắc, không khỏi khe khẽ thờ dài, cảm thấy có chút thất vọng, xem ra, Đại Chủy cũng không có kế thừa đến Thị Huyết Cương Thi tàng hình thần thông.

Thẩm Thanh tâm hạ có chút thất vọng, ánh mắt lưu chuyển, lần nữa hướng Thị Huyết Cương Thi tàn thân thể nhìn lại.

Giờ phút này, Thị Huyết Cương Thi đã ăn mòn được không sai biệt lắm, chỉ còn lại có một bộ khung xương còn tại đằng kia xì xì mạo hiểm khói đen, đoán chừng đã qua chỉ chốc lát sau, cái này thân khung xương cũng sẽ bị ăn mòn đến nỗi ngay cả cận kề đều không thừa.

Một đồng tàn thịt xương khung, nhìn rất buồn nôn, Thẩm Thanh đang định đem ánh mắt dịch chuyển khỏi, đột nhiên nhẹ "Ồ" một tiếng.

Ồ đằng kia chồng chất vẫn chưa hoàn toàn ăn mòn hết thịt nhão bên trong, xuất hiện một khóa long nhãn lớn nhỏ hình tròn hạt châu, cái kia hình tròn hạt châu bên trên lưu lại lấy huyết nhục cặn, không chú ý xem, rất dễ dàng bị xem nhẹ.

Thẩm Thanh đánh giá vài mắt, nhìn cái kia hình tròn hạt châu máu me nhầy nhụa, rất là buồn nôn, bản đái mặc kệ, nhưng trong lòng lại không khỏi có chút tò mò, vì vậy thả ra thần thức dò xét.

Thần thức thả ra, Thẩm Thanh lại nhẹ "Ồ" một tiếng.

Dò xét thần thức lại bị bắn trở lại! Cái kia hình tròn hạt châu thậm chí có ngăn cách thần thức hiệu quả!

Thẩm Thanh Đại Học kỳ, vốn định đi nhặt lấy, nhưng muốn cái kia ăn mòn hắc khí lợi hại, ăn mòn hắc khí nhận ra Đại Chủy, có thể nhận không ra chính mình, vì vậy cho Đại Chủy phát cái chỉ lệnh, mệnh nó đi nhặt lấy hình tròn hạt châu.

Ăn mòn hắc khí là Đại Chủy phun ra, tự nhiên có sức miễn dịch, rất nhẹ nhàng sẽ đem cái kia khối hình tròn hạt châu cho kiểm trong tay.

Đi theo, Đại Chủy hấp tấp đi vào Thảm Thanh trước mặt, hiển vật quý, bụng lấy cái kia miếng hình tròn hạt châu, đưa tới Thảm Thanh trước mặt.

Thảm Thanh thoáng nhìn thêm vài lần, gặp hình tròn hạt châu nhiễm huyết nhục cận xỉ xỉ mạo hiểm khối đen, vẫn còn bị ăn mòn, vì vậy hướng phía Đại Chủy bụng lấy hình tròn hạt châu làm cái tinh bụi thuật, trong chớp mắt, cái kia khối hình tròn hạt châu biểu hiện ra huyết nhục cận cùng với lưu lại ăn mòn hắc khí cho sạch sẽ không còn.

Không có hắc khí ăn mòn huyết nhục cận, hình tròn hạt châu lộ ra chân dung, nhìn trúng đi, không có lúc trước như vậy buồn nôn, cũng không cần lo lắng hắc khí ăn mòn, Thảm Thanh yên tâm người can đảm đem vật ấy cầm trong tay.

Này châu có hạc đảo giống như lớn nhỏ, hiện lên màu nâu nhạt, bề mặt sáng bóng trơn trượt, xúc cảm tinh tế tỉ mỉ, ôn nhuận Như Ngọc, tựa như một khóa cổ lớn trên châu.

Thảm Thanh lần nữa thò ra thần thức, cùng lúc trước đồng dạng, thần thức vừa chạm vào tức đạn, thần thức căn bản là dò xét không tiến.

Đây rốt cuộc là vật gì?

Thảm Thanh tâm ở bên trong khó hiểu, nhưng lại ần ần cảm giác được, trong tay cái này mượt mà bóng loáng đồ vật, hẳn là kiện khó gặp bảo bối.

Về phần là bảo bối gì? Thảm Thanh làm xem nhìn phải cũng biết không rõ.

Không làm rõ được, Thảm Thanh mất chỗ hạ thân nguy cơ tứ phía địa huyết thông đạo, không thể một mực lúc này nghiên cứu, chỉ có thể thu, đãi trở về thanh nguyên thành sau lại chậm rãi nghiên cứu không muộn.

Trong tâm niệm, Thảm Thanh thuận tay đem cái này hình tròn hạt châu thu vào trong túi trữ vật.

Hình tròn hạt châu vừa mới thu vào Túi Trữ Vật, chỉ nghe "Oanh" một tiếng, Túi Trữ Vật lập tức nổ, ngay tiếp theo trong túi trữ vật Pháp Khí, cùng với một ít vật lẫn lộn tứ tán bay vút, dùng dùng rơi là tả đầy đất, mà cái con kia Túi Trữ Vật càng là hóa thành bụi, liền cận bã đều không thừa một tia.

Cái đồ vật này vậy mà làm cho Túi Trữ Vật hỏng mất!

Cái này bỗng nhiên kinh biến làm cho Thảm Thanh lại càng hoảng sợ, cũng may Túi Trữ Vật sụp đổ động tĩnh khiến cho đại, nhưng hẳn bản thân lại không đã bị chút nào tổn thương, chỉ tiếc, cái này chỉ chuyên môn phóng lấy vật lẫn lộn Túi Trữ Vật lại như vậy cho hủy diệt rồi.

Lòng còn sợ hãi Thảm Thanh lấy lại bình tĩnh, trong nội tâm lại hơi hơi nhảy dựng, có thể làm Túi Trữ Vật sụp đổ chỉ vật, chỉ có một nguyên nhân, tựa là không thể trang phục lộng lẫy vượt qua Túi Trữ Vật không gian vật phẩm.

Nói cách khác, cái này khóa hình tròn hạt châu rất có thể ở trong chứa Tu Di không gian, hơn nữa, ở trong chứa không gian đã vượt ra khỏi Túi Trữ Vật không gian, bằng không gian thì, Túi Trữ Vật như thế nào tự dung sụp đổ?

Mượn Trần tư nghi Túi Trữ Vật mà nói, cái kia mỹ thiếu phụ Túi Trữ Vật có hơn hai mươi triệu không gian, mà bên trong trang bị hàm có không gian lều vải, nhưng trong trường hợp không gian không đến mười triệu, tự nhiên ảnh hưởng không đến Túi Trữ Vật không gian.

Lúc này, Thảm Thanh làm không rõ ràng lắm kiện bảo bối này không gian có bao nhiêu, cũng không dám đem hạt châu để vào được từ Trần tư nghi trong túi trữ vật, vạn không nghĩ qua là cho làm cho hỏng mất, sợ là muốn khóc cũng khóc không được.

Bất quá, Thảm Thanh nghĩ đến đây hạt châu rất có thể ở trong chứa Tu Di không gian, tìm đập không khỏi hoan nhanh, thẳng thắn, thiếu chút nữa muốn nhảy cồ hòng, phải biết rằng, nếu như cái này hình tròn hạt châu thật sự mang có không gian, đây cũng không phải là bảo vật có thể so sánh,

Theo 《 Cửu Châu nguyên kỷ 》 chứa đựng, không gian bảo vật do Thiên Địa thai nghén mà thành, tồn tại ở linh khí nồng đậm thâm sơn đầm lầy bên trong, thuộc về cực kỳ trân quý, hiếm thấy Thiên Địa kỳ trân.

Không gian bảo vật lại chia làm nhiều loại, tỷ như Không Minh thạch, Tu Di thạch, cùng với Thiên Ngoại thiên thạch thai nghén mà thành, những này, đều có thể xưng là không gian chí bảo!

Trong đó Tu Di thạch, cùng Tu Chân giới tu sĩ cùng một nhịp thở, công dụng cực lớn, có thể luyện chế thành Túi Trữ Vật, trữ vật giới chỉ, thủ trạc, đại lư, không gian lều vải vân... vân; Không Minh thạch lại tương đối quý trọng hiếm thấy, có thể luyện chế di động động phủ, cung điện, lầu các; mà từ trên trời thiên thạch trong chất lọc Tiên Thiên nguyên hạch, đã thuộc về Tiên Thiên Chí Bảo phạm trù, thuộc về hiếm thấy chi vật, có thể luyện chế thành có thể chứa nạp vạn vật động thiên phúc địa.

Truyền thuyết, nếu như bất quá Ngũ Hành chí bảo, Thiên Địa nguyên thai dung nhập trong đó, còn có thể vô hạn thăng cấp, thậm chí có thể tự thành thế giới.

Nói cách khác, như loại này Tiên Thiên Chí Bảo một khi hiện thế, tuyệt đối có thể làm cả Tu Chân giới nổi lên một mảnh gió tanh mưa máu!

Lúc này, Thảm Thanh cơ hồ có thể để xác định trong tay cái khóa hạt châu này tựa là không gian chí bảo, về phần có phải hay không trong truyền thuyết Tiên Thiên Chí Bảo, còn còn chờ khảo cứu.

Thẩm Thanh khó khăn thu liễm ở kinh hoàng không thôi tâm, cho một bên yên tĩnh đứng trang nghiêm Đại Chử phát ra một đạo tại chỗ thủ hộ tin tức, chính mình tắc thì trở lại Tiểu Ngũ hình trong trận khoanh chân mà ngồi, chuẩn bị ném thử tế luyện này cái hạt châu.

Tại Tu Chân giới, bất kể là Pháp Khí, Linh Khí, Pháp Bảo, hay vẫn là Cổ Bảo, Linh Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo, thường dùng nhất, hữu hiệu nhất đúng là Huyết Tế chi pháp.

Thẩm Thanh ít thêm cân nhắc, trước làm cái ngự khí thuật, lại để cho này cái hạt châu lơ lửng trên không trung, đi theo tại đầu ngón tay ngưng ra một giọt máu huyết, đầu ngón tay gảy nhẹ, đánh vào cái kia khóa hạt châu, đi theo một bên lặng yên đọc chú ngữ, một bên đánh ra từng đạo pháp quyết, thì cái kia Huyết Tế chi thuật.

Mấy hơi tâm đó, Thẩm Thanh cũng cảm giác được tâm thần hơi động một chút, cái kia khóa hạt châu ần ần cùng chính mình đã có một tia liên hệ, chỉ là, cái kia tơ liên hệ như có như không, tương đương yếu ớt.

Bất quá, hạt châu trải qua Huyết Tế, tốt xấu cũng có một tia phản ứng, Thẩm Thanh tâm ở bên trong ngược lại không nhụt chí, liên hệ quá yếu, đó là không có tế luyện đúng chỗ nguyên nhân, vì vậy lần nữa ngưng ra một giọt máu huyết, theo dạng thi pháp.

Một giọt, hai giọt, ba tích... Thẩm Thanh trọn vẹn ngưng ra chín tích máu huyết dung nhập viên châu, đã là sắc mặt tái nhợt, đồ mồ hôi ứa ra, ngay tại hần cảm thấy không chịu đựng nổi thời điểm, đột nhiên, trong đầu "Oanh" thoáng một phát! Thức hải bốc lên, một đạo tin tức lẳng không thoáng hiện tại thức hải trong !

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Không Gian Chí Bảo

Chương 47: Không Gian Chí Bảo

Càn Khôn Châu!

Trong thức hải chỗ dần hiện ra mấy trăm chữ tin tức, ngoại trừ cho thấy này châu đích danh xưng, cũng cho thấy này châu tồn tại.

Nguyên lai, tại vài vạn năm trước, một gã Thượng Cổ đại năng tại loạn lưu "xuyên qua không gian" thời điểm, trong lúc vô tình phát hiện một khối bao hàm dục có Tiên Thiên nguyên hạch Thiên Ngoại thiên thạch, vì vậy, người này đại năng tu sĩ chất lọc ra Tiên Thiên nguyên hạch về sau, trước sau hao phí mấy trăm năm thời gian, tăng thêm vô số thiên tài địa bảo, đem lấy được Tiên Thiên nguyên hạch luyện chế thành châu.

Gọi là Càn Khôn, tựa là ám dụ bên trong có Càn Khôn chi ý.

Bất quá, tin tức biểu hiện, này cái Càn Khôn Châu vẫn chỉ là mới bắt đầu hình thái, cũng không có hình thành chính thức động thiên phúc địa, theo như trong thức hải chỗ biểu hiện tin tức chỗ thuật, này châu còn cần tăng thêm càng nhiều nữa thiên tài địa bảo, Ngũ Hành kỳ trân, cùng với nhét vào trong cơ thể không ngừng ần cần săn sóc mới tính toán tiêu thành.

Nhưng mà, đem làm người này đại năng tu sĩ chuẩn bị xuất quan tìm kiếm thiên tài địa bảo thời điểm, lại không nghĩ rằng, Càn Khôn Châu xuất thế tin tức không biết nguyên nhân gì tiết lộ ra ngoài, khiến cho toàn bộ Tu Chân giới oanh động đồng thời, cũng khiến cho phần đông đại năng tu sĩ ngấp nghé, vì vậy, cũng thì có vài vạn năm trước cái kia tràng Thượng Cổ đại chiến.

Trận kia ảnh hưởng đến toàn bộ Tu Chân giới đại chiến, cực kỳ thảm thiết, máu chảy thành sông, vô số tu sĩ vì thế vẫn lạc, cũng làm cho người này đại năng tu sĩ chỗ tông môn chịu khổ diệt môn.

Thẩm Thanh trong thức hải chỗ dần hiện ra gần tin nhắn, đúng là người này đại năng tu sĩ bị vây công phía dưới, tự bạo trước lưu lại.

Thẩm Thanh tra xem xong thư tức về sau, không khỏi cảm thấy thốn thốn, không nghĩ tới, Từ Huyết Hoang Nguyên tựa là vài vạn năm trước trận đại chiến kia chỗ hình thành cổ chiến trường. Mà khiến cho năm đó trận đại chiến kia Càn Khôn Châu, cũng không biết nguyên nhân gì cũng không truyền lưu hậu thế, ngược lại trần trọc đến nay, rơi xuống trong tay mình.

Chỉ là, cái này Càn Khôn Châu như thế nào sẽ bị cái con kia Thị Huyết Cương Thi lấy được?

Hồi tưởng Thị Huyết Cương Thi quý dị biến mất, tựa như có khả năng tàng hình, trong tâm niệm, Thẩm Thanh tâm ở bên trong không khỏi có chút nhảy

dựng, tay khẽ vẩy, đem cái kia khóa lơ lửng trên không trung Càn Khôn Châu thu nhận trong tay, niết tại đầu ngón tay tinh tế xem xét.

Này cái Càn Khôn Châu Huyết Tế về sau, đã có Thảm Thanh lưu lại thần hồn lạc ấn, toàn thân tản mát ra một tầng nhàn nhạt, nhu hòa vàng sáng, tựa hồ có thêm vài phần linh tính.

Thảm Thanh có chút trầm ngâm một chút, thả ra một đám thần thức, hướng Càn Khôn Châu tìm kiếm.

Đem làm cái kia sợi thần thức vừa mới va chạm vào Càn Khôn Châu, Thảm Thanh trong đầu lập tức "Ổng" thoáng một phát, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, hồn nhiên không biết vì sao, cũng ở đây trong tích tắc, xếp bằng ở Tiểu Ngũ Hành trong trận Thảm Thanh đột nhiên hư không tiêu thất không thấy!

Đây là nơi nào?

Giờ phút này, Thảm Thanh thân ở tại một chỗ không gian ở trong, này không gian ước chừng trăm trường phương viên, dưới chân một nửa là màu nâu đen thổ nhưỡng, một nửa khác thì là một vũng thanh tịnh cái ao nước.

Tại không gian bốn phía biên giới khu vực, sương mù lượn lờ, tối tăm lu mờ một mảnh, thần thức dò xét, nhưng lại sờ chi tức đạn, dò xét không tiến mấy mấy.

Ngửa đầu nhìn lên trời, không thấy trời xanh mây trắng, cùng cái này không gian bốn phía biên giới khu vực đồng dạng, sương mù mờ mờ, đen tối không ánh sáng.

Bất quá rất kỳ quái chính là, cái này phiên có được thổ địa, thủy đàm không gian, cũng rất ánh sáng, tựa như giữa ban ngày, cũng không biết cái này ánh sáng là từ gì mà đến?

Cái này là Càn Khôn Châu bên trong không gian a?

Thảm Thanh định ra thần đến, mắt lộ vẻ mừng rỡ, đánh giá thân ở mảnh không gian này,

Trăm trường phương viên không gian, đồi xuống vẫn chưa tới một dặm, không đầy một lát công phu, Thảm Thanh sẽ đem chỗ này không gian đi dạo mấy lần.

Không có cái gì!

Thổ địa ngăm đen hoang vu, không có từng cọng cây ngọn cỏ, nước ao thanh tịnh thấy đáy, không thấy một con cá tôm, có thể nói một nghèo hai trắng.

Nguyên lai tưởng rằng có thể ở chỗ này trong không gian có thể phát hiện bảo bối gì, một vòng đi dạo xuống, Thảm Thanh tâm ở bên trong không khỏi hơi có chút thất vọng.

Bất quá, một chút thất vọng rất nhanh tựu vô tung vô ảnh, dù sao, có thể được đến làm cho đại năng tu sĩ đều thêm thường không thôi Không Gian Chí Bảo, đã không phải là có thể lấy ý bên ngoài kinh hi để hình dung, làm người biết được đủ không phải? !

Huống chi, Thảm Thanh đã phát giác, thân ở mảnh không gian này tuy nhiên nhìn như trống rỗng, linh khí lại cực kỳ nồng đậm, một hít một thở tầm đó, toàn thân lỗ chân lông lộ ra một tia sáng khoái.

Không chỉ như thế, Thảm Thanh rất nhanh thì có phát hiện mới! Dưới chân cái này một mảnh màu nâu đen thổ nhưỡng chẳng những cực kỳ phì nhiêu, còn tản mát ra một tia trầm trọng, và kỳ dị mùi thơm ngát, cũng không giống cái kia bình thường thổ nhưỡng.

Mà cái kia uông thanh tịnh thủy đàm, tựa hồ cũng không phải là phạm vật, Thảm Thanh đánh bạo, cục khởi thổi phồng đàm nước lướt qua thoáng một phát, đàm nước nhẹ nhàng khoan khoái cam liệt, mềm mại hồi trở lại ngọt, hơn nữa, chỉ là lướt qua liền ngừng lại, chân khí trong cơ thể vậy mà chậm rãi xoay tròn.

Thảm Thanh phát giác được đan điền chân khí dị thường, vừa mừng vừa sợ, tranh thủ thời gian tại bên hồ bơi khoan chân mà ngồi, tĩnh tâm Ngưng Khí, vận hành 《 Trường Xuân Quyết 》 công pháp!

Công pháp vận chuyển, chỉ thấy trong không gian cái kia nồng đậm linh khí không gió mà bay, xoay tròn, lượn lờ, rất nhanh, ngay tại Thảm Thanh thân thể chung quanh hình thành từng đoàn từng đoàn khí lưu, đi theo, như Hải Nạp Bách Xuyên, lấy mắt thường nhìn không thấy tốc độ, nhao nhao hướng thân thể của hắn chui vào.

Linh khí đầy đủ, công pháp vận chuyển cực kỳ thông thuận, một thời gian cạn chén trà không đến, tựu công hành viên mãn!

Đem làm Thảm Thanh giương đôi mắt, ánh mắt thời gian lập lờ, lộ ra một tia kinh hi vẻ không hiểu, cứ như vậy trong chốc lát công phu, đan điền chân khí vậy mà ngưng luyện không ít, tu vi rõ ràng có chỗ tiến tiến!

Cái này uông nước ao vậy mà có thể tăng tiến tu vi? ! Hơn nữa, so phục dụng hoàng nha đan hiệu quả muốn mạnh hơn gấp đôi có thừa, nói như vậy, về sau không phải liền đan dược cũng không cần phục dụng?

Trong tâm niệm, Thảm Thanh vui rạo rức theo trong túi trữ vật lấy ra mấy cái không bình ngọc, đem cái này mấy cái không bình ngọc đều rót đầy nước

ao, ý định mang đi ra ngoài chuyên môn dùng cho tu luyện.

Đem bình ngọc thu vào trong túi trữ vật, Thẩm Thanh tâm ở bên trong hơi động một chút, đi theo hướng Túi Trữ Vật vỡ, bay ra hơn mười chỉ hộp ngọc.

Trong hộp ngọc trang bị linh thảo, không đến bách niên phần linh thảo, Thẩm Thanh đã xử lý sạch sẽ, còn lại tất cả đều là bách niên phần linh thảo.

Phiên không gian thổ nhượng cực kỳ phi nhiêu, Thẩm Thanh ý định lúc này ném thử trồng, như có thể sống, tương đương với nhiều hơn cái di động Dược Viên, về sau ngắt lấy đến cái gì linh thảo, cũng có thể gần đây cấy ghép.

Nói làm tự làm, Thẩm Thanh đánh tiểu tự là cái ma ốm bệnh liên tục, sợ chết được muốn chết, trong nhà lưu lại Bách Thảo Kinh sớm được được thuộc lâu, chẳng những biết rõ linh thảo được tính, đối với trồng một đạo, bao nhiêu có chút tâm đắc, duy nhất khiếm khuyết, chỉ là thực tế mà thôi.

Thoáng hồi trở lại suy nghĩ một chút dưới mắt đã có linh thảo được tính, cùng với cấy ghép yếu lĩnh về sau, bắt đầu phân lấy linh thảo, động thủ cấy ghép.

Đào hầm, dời trồng, không có hao phí bao lâu thời gian, hơn mười gốc linh thảo từng cái phân loại trồng thỏa đáng, sau đó mỗi gốc linh thảo rót điểm mát lạnh nước ao, xem như đại công cáo thành.

Linh thảo để đặt tại hộp ngọc ở trong, giữ tươi thời gian dài, bất quá Túi Trữ Vật chỉ mỗi hần có không gian kho, có sinh mệnh lực ương ngành linh thảo, phóng cái mấy chục năm cũng có thể còn sống, bất quá, linh thảo tại trong hộp ngọc mặc dù có thể giữ tươi, bao nhiêu có chút uể oải thái độ.

Chưa từng nghĩ, cái này hơn mười gốc bách niên phần linh thảo dời trồng về sau, đổ điểm nước ao, cái này vừa mới trồng ở dưới linh thảo vậy mà quét qua uể oải thái độ, nhìn trũng đi màu sắc xinh đẹp, xanh um tươi tốt, sinh cơ dạt dào.

Bởi như vậy, cái này bán thành phẩm Càn Khôn Châu lập tức tại Thẩm Thanh tâm ở bên trong đề cao mấy cấp bậc, có thể trữ vật, có thể trồng, có thể đề cao tu vi, lúc này, còn diễn biến thành có thể tùy thân mang theo di động Dược Viên.

Thẩm Thanh chỉ là ném thử một chút, thì đến được như thế mỹ diệu hiệu quả, trong nội tâm không khỏi trong bụng nở hoa.

Tại Càn Khôn Châu trong không gian dừng lại trong chốc lát, cũng không sai biệt lắm nên đi ra ngoài rồi.

Thẩm Thanh tâm niệm vừa động, chỉ cảm thấy một hồi trời đất quay cuồng, đem làm hần định ra thần đến, đã thân ở tại Tiểu Ngũ Hành trong trận.

Cứ như vậy đi ra?

Thẩm Thanh ha ha cười cười, tâm thần lại là khẽ động, thân hình rồi đột nhiên biến mất, lại là một hồi trời đất quay cuồng, lần nữa tiến vào Càn Khôn Châu không gian ở trong.

Nhiều lần mấy lần, đôi Thẩm Thanh thuận thực nắm giữ ra vào chi thuật về sau, đã không có cái kia trời đất quay cuồng cảm giác, tới về sau, chỉ là thấy hoa mắt, tự ra vào tự nhiên.

Khá tốt Thẩm Thanh thân ở tại Tiểu Ngũ Hành trong trận, cái kia Đại Chủ Ma Đầu tại ngoài trận chờ đợi, nhìn không thấy trong trận tình cảnh, bằng không, Thẩm Thanh trong chốc lát biến mất, trong chốc lát xuất hiện, sợ là muốn dọa tốt nhất mấy nhảy.

Nhắc tới Càn Khôn Châu thuộc về Tiên Thiên Chí Bảo, quả nhiên là kỳ diệu vạn phần, Thẩm Thanh tiến vào Càn Khôn Châu, cái này hạt châu lập tức hóa thành hơi bụi, nhưng lại có thể che đậy thần thức, trừ phi là tu vi cao thâm đại năng tu sĩ dụng tâm dò xét, người bình thường các loại..., tuyệt đối phát hiện không được.

Mà Thẩm Thanh theo Càn Khôn Châu nội đi ra, cái này hạt châu lập tức hiện ra, lơ lửng không trung.

Càn Khôn Châu hiện ra bản thể, cái này hay vẫn là Thẩm Thanh không có thi pháp nhét vào bần cung thức hải, một khi thi pháp nhét vào thức hải bao hàm dưỡng, về sau còn muốn ra vào Càn Khôn Châu, không cần theo trong thức hải triệu ra, tâm thần khẽ động, sẽ xảy đến tự do xuất nhập, mà Càn Khôn Châu cũng sẽ biết bảo trì hơi bụi trạng thái, không hề dùng bản thể hiện ra.

Có này diệu dụng, Thẩm Thanh tương đương với nhiều hơn một loại tàng hình bảo vệ tánh mạng đích thủ đoạn, cái này tàng hình thủ đoạn tuy nhiên không thể di động, nhưng gặp được nguy hiểm tánh mạng, sẽ xảy đến trốn Càn Khôn Châu nội, khó không thể bảo vệ tánh mạng thoát hiểm.

Bất quá, phương pháp này đơn giản không có thể động dụng, phạm là dùng Tiên Thiên nguyên hạch luyện chế Không Gian Chí Bảo, đều có này kỳ diệu công năng, cấp thấp tu sĩ kiến thức có hạn có lẽ không biết, nhưng nếu như bị kiến thức rộng rãi đẳng cấp cao tu sĩ nhìn thấy, rất dễ dàng sẽ liên tưởng đến Không Gian Chí Bảo. Một khi khiến cho đẳng cấp cao tu sĩ ngấp nghé, dùng Thẩm Thanh điểm ấy đáng thương tu vi, chỉ sợ khó giữ được cái mạng nhỏ này!

Thẩm Thanh đạt được bảo vật này, tuy đáng mừng, nhưng đọc đến một cái đằng trước chủ nhân lưu lại tin tức về sau, trong lòng biết này cái Càn Khôn Châu cực kỳ phong tay. Phải biết rằng, này cái Càn Khôn Châu xuất thế, chẳng những đưa tới Tu Chân giới đại chiến, còn làm cho vị kia đại năng tu sĩ chỗ tông môn chịu khổ diệt môn.

Thẩm Thanh biết được trong đó lợi hại, trong nội tâm âm thầm quyết định, cái này Càn Khôn Châu bí mật không phải chuyện đùa, chỉ có thể chôn sâu đáy lòng, mặc dù là cùng chính mình rất thân Nhị nương, Vân Nương, cũng không thể cáo tri, đề tránh rước họa vào thân.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Lối ra

Chương 48: Lối ra

Càn Khôn Châu Huyết Tế về sau, ngự sử chỉ pháp tự động tạo ra, nhưng làm này châu thu nhập thức hải ở trong bao hàm dưỡng, Thẩm Thanh đối với cái này tất nhiên là hiểu rõ tại tâm, lập tức mặc niệm pháp quyết, cái kia lơ lửng trước mắt Càn Khôn Châu "Vèo" thoáng một phát, kéo lê một đạo xinh đẹp đường vòng cung, lập tức chui vào mi tâm bí đất.

Càn Khôn Châu một dung nhập thức hải, lập tức tản mát ra nhu hòa hào quang, cùng lúc đó, thức hải ở chỗ sâu trong thần hồn tiểu nhân cũng có động tĩnh, chỉ thấy cái kia thần hồn tiểu nhân tiểu tay khẽ vẫy, Càn Khôn Châu quay tròn một cái xoay tròn, lập tức hướng thần hồn tiểu nhân bay đi.

Đãi Càn Khôn Châu phi đến thần hồn tiểu nhân trước người, thần hồn tiểu nhân tiểu duỗi tay ra, sẽ đem cái này hạt châu thu lấy nơi tay.

Chỉ thấy thần hồn tiểu nhân một tay nắm châu, một tay bấm niệm pháp quyết, châu quang óng ánh nhưng, vàng sáng lập lòe, thần hồn tiểu nhân cùng Càn Khôn Châu phát ra vàng sáng hoà lẫn, lộ ra có chút rực rỡ tươi đẹp, thần bí.

Thẩm Thanh nội thị trong chốc lát, thu hồi tâm thần, hai mắt mở ra, lộ ra một tia mừng rỡ, bởi như vậy, chỉ cần mình không nói, ai sẽ biết chính mình thức hải ở chỗ sâu trong tàng có Không Gian Chỉ Bảo? !

Lần này thật là kiếm lợi lớn! Muốn không phải không có đường quay về, Thẩm Thanh tuyệt đối sẽ thấy tốt thì lấy, không hề đi chỗ đó cái gọi là Thượng Cổ đi chỉ mạo hiểm.

Chỉ tiếc, tiến vào thông đạo về sau, cái kia địa huyết cửa vào không hiểu biến mất không thấy gì nữa, đã không có đường rút lui có thể đi, không thể không kiên trì tiếp tục phía dưới hành trình.

Nơi đây đã dừng lại đã lâu, Thẩm Thanh không hề lè mề, đứng dậy, đi ra khỏi ngoài trận, đi theo, thuận tay đem Tiểu Ngũ Hành trận thu vào trong túi trữ vật.

Đại Chủy gặp Thẩm Thanh thân hình thoáng hiện, quái mắt nháy hai cái, cái kia trương mặt xấu lập tức chồng chất ra nịnh nọt nét mặt tươi cười, "NGAO...OOO" hoan kêu một tiếng, tự rung đùi đắc ý tiến đến hẳn trước người.

Tâm tình sung sướng Thẩm Thanh ha ha cười cười, thò tay tại Đại Chủy cái kia trụi lủi trên ót vuốt ve thoáng một phát, đi theo cho nó phát Đạo Tín tức, y nguyên mệnh hẳn phía trước dò đường.

Ước chừng đi gần nửa canh giờ, phía trước dò đường Đại Chủy lại phát ra trầm thấp rống lên một tiếng, đi theo, phía trước tự truyền đến trận trận gào rú đánh nhau thanh âm.

Thẩm Thanh đã theo Đại Chủy phản hồi trong tin tức biết được, phía trước, xuất hiện ba con Thị Huyết Cương Thi, lúc này đang theo Đại Chủy kịch liệt tranh đấu!

Thẩm Thanh đã có một lần đối phó Thị Huyết Cương Thi kinh nghiệm, trong nội tâm cũng không có sợ hãi, lập tức thi triển thân pháp, hướng đánh nhau chỗ phi tốc lao đi, đem làm cái kia ba con vây công Đại Chủy Thị Huyết Cương Thi đập vào mi mắt một cái chớp mắt, Thẩm Thanh tay khẽ vẫy, lập tức té ra phi kiếm, chiếu vào trong đó một chỉ Thị Huyết Cương Thi vào đầu chém xuống!

"Keng" một tiếng!

Phi kiếm hung hăng trăm ở đằng kia đầu cương thi đỉnh đầu! Chỉ là cái con kia cương thi sợ não cứng rần như sắt, chém phía dưới, lại chỉ lưu lại một đạo nhẹ nhàng dấu vết.

Cái con kia Thị Huyết Cương Thi bị đau, một đôi quái mắt trừng hướng Thẩm Thanh, đi theo nổi giận gầm lên một tiếng, thân hình một tung, móng vuốt sắc bén một phần, chiếu vào Thẩm Thanh đồ ập xuống phốc trào mà đến!

Thị Huyết Cương Thi khí thế hung hung, Thẩm Thanh không dám ngạnh kháng, liền lùi lại mấy bước, đi theo tự té ra pháp thuẫn!

Xoạt xoạt xoạt!

Nương theo lấy liên tiếp hai ba chói tai tiếng vang! Cái kia Thị Huyết Cương Thi nhanh như gió, móng vuốt sắc bén như thiểm điện hung hăng trao kích tại pháp thuẫn lên!

Mãnh liệt trao phốc va chạm làm cho Thẩm Thanh Đại Học cảm giác không chịu đựng nổi, thân hình nhanh lùi lại, tá khai cái kia mạnh mẽ trùng kích lực!

Trong lúc cấp bách, Thẩm Thanh không quên đánh trả, trong tay rất nhanh đánh ra pháp quyết, chỉ thấy phi kiếm kia quay tròn một cái xoay tròn, điện xạ mà quay về, mang theo một đạo lăng lệ ác liệt kiếm khí, hướng phía cái này điên cuồng phốc trao Thị Huyết Cương Thi phản gáy hung hăng chém xuống!

Đầu trăm không dưới, tựa trăm cái cổ!

Cái này chỉ Thị Huyết Cương Thi chỉ lo công kích, căn bản sẽ không chú ý tới đằng sau phi kiếm trăm lâm! Hàn sáng lóng lánh, chỉ nghe "Răng rắc" một tiếng, rét lạnh kiếm quang lập tức phá vỡ phòng ngự, ở đằng kia phản gáy chém ra một đạo Thẩm Đại vài tác lỗ thủng, khó khăn lắm kẹt tại cổ tâm đó.

"NGAO —— "

Chỉ nghe Thị Huyết Cương Thi phát ra một tiếng thê lương trường GR...À..OOOO!!! Công kích tùy theo dừng một chút!

Cái này Thị Huyết Cương Thi thật đúng là mạng lớn, bị này trọng thương vậy mà không treo, móng vuốt sắc bén hồi trở lại kiếm, còn muốn kiếm ở kẹt tại cái cổ phi kiếm.

Thẩm Thanh há có thể khiến nó như ý, tay khẽ vẫy, phi kiếm lập tức theo hấn cái cổ bay khỏi, đi theo lại là một đạo pháp quyết đánh ra, phi kiếm tại giữa không trung một cái xoay tròn, lần nữa hướng Thị Huyết Cương Thi chém tới!

Mục tiêu, vẫn là cái cổ!

Cái kia Thị Huyết Cương Thi ngoại trừ da thịt cứng rắn bên ngoài, trí lực lại rất thấp kém, lúc này, nó chỉ lo hướng về sau cái cổ chỗ kiếm phi kiếm, chụp tới không có kiếm đến, cái kia móng vuốt sắc bén vẫn còn phản gáy chỗ lung tung gặp may, mà lúc này, cái thanh kia trọng thương nó phi kiếm đã chuyển đổi phương hướng, chiếu vào nó trước cái cổ chém tới!

Nói thì chậm, đó là nhanh, đãi Thị Huyết Cương Thi cảm giác được kiếm khí rét lạnh thời điểm, đã đã chậm, phi kiếm điện thiểm, hung hăng trăm tại nó trước trên cổ!

Cái này trước sau chém, quả nhiên là ổn chuẩn hung ác!"Răng rắc" âm thanh lần nữa vang lên, cái này chỉ Thị Huyết Cương Thi chỗ cổ chỉ còn lại có một căn cổ miễn cưỡng tương liên, huyền sâu sâu , cái kia khóa đầu to lớn tựa hồ tùy thời đều muốn rơi xuống .

Nhưng mặc dù là như vậy, cái này chỉ Thị Huyết Cương Thi tựa cùng Bất Tử Tiểu Cường , chẳng những không nghèo, ngược lại bị khơi dậy hung tính, quái mắt huyết hồng, răng nanh một thứ, "NGAO" một tiếng, phát ra một tiếng chói tai phần nộ gào thét, hai chân uốn lượn đập một cái, bay nhào trên xuống!

Ở này chỉ hung tính đại phát Thị Huyết Cương Thi muốn phi thân đập ra trong tích tắc, đột nhiên, chỉ thấy một chỉ bén nhọn móng vuốt sắc bén trống rỗng xuất hiện tại nó đỉnh đầu, mãnh liệt hướng xuống một trao, tựa giữ ở Thị Huyết Cương Thi cái kia cực đại đầu lâu.

"Răng rắc" một tiếng! Chỉ thấy Thị Huyết Cương Thi cái kia khóa cực đại đầu lâu quý dị lý thể, mà hấn không đầu thân thể lại còn trên không trung giương nanh múa vuốt, bảo trì hung mãnh tấn công tư thế!

Giờ phút này, Thẩm Thanh đã nhìn đến tình huống, là cái kia Đại Chủy bỗng nhiên ra tay hái được cái này chỉ Thị Huyết Cương Thi đầu, lại nhìn Thị Huyết Cương Thi không có đầu vẫn là thể tới hung ác, tự nhiên sẽ không đề cho nó phốc ở, thân hình nhoáng một cái, tạt lùi lại mấy bước, chỉ nghe "Lạch cạch "Một tiếng, Thị Huyết Cương Thi không đầu thân thể trùng trùng điệp điệp té rớt tại địa!

"NGAO —— "

Lúc này, chỉ thấy cái kia Đại Chủy Ma Đầu một tay mang theo một khóa cực đại đầu lâu, đưa cổ, giương miệng lớn dính máu ở đằng kia lệ gào thét, giống như tại khoe khoang! Cái kia lệ gào thét âm thanh tại trong thông đạo quanh quẩn, phát ra ông ông tiếng vang, tại nó sau lưng, còn nằm sấp lấy hai cổ khối đen ứa ra, xì xì rung động không trọn vẹn thi thể.

"Câm miệng!" Thẩm Thanh nhẹ khiển trách một tiếng.

"Ách!" Đại Chủy Ma Đầu lập tức biểu lộ ngăn ngại, tranh thủ thời gian khép lại miệng lớn dính máu, một đôi răng nanh một thứ, yết hầu nức nở nghẹn ngào có thanh âm, hướng về phía Thẩm Thanh lộ ra một tia ủy khuất biểu lộ.

Thẩm Thanh nhìn nó cái kia ủy khuất tiểu tử, khóe môi không khỏi có chút co lại, thiếu chút nữa nhin không được cười.

"Tốt rồi, bản thiếu gia biết rõ ngươi lập công lớn, muốn rống lừng cuống hống phát tiết thoáng một phát, chỉ là ngươi cái này tiếng nói quá khó nghe một chút, về sau tại bản thiếu gia trước mặt, cũng đừng có lại lộ ra ngươi phá cái chiêng cuống hống."

Thẩm Thanh giáo huấn Đại Chủy một câu, đi theo lại ném ra hai đầu xác sói, nói tiếp: "Đây là phần thưởng ngươi đây..."

Đại Chủy vừa thấy xác sói, quái mắt sáng ngời, trên mặt ủy khuất chỉ sắc lập tức nhạt nhòa không thấy, thay chi mà khôi chính là vẻ mặt nịnh nọt, đem trong tay đầu lâu quăng ra, hấp tấp cầm lên hai đầu xác sói, ngồi xồm một bên hưởng thụ đi.

Hai đầu xác sói huyết nhục, đối với Đại Chủy Ma Đầu mà nói, còn chưa đủ nó lạnh kẻ răng, chỉ là trong chớp mắt công phu tụt vào trong bụng rồi.

Đãi Đại Chủy hưởng dụng hết huyết thực, Thảm Thanh không trì hoãn nữa, vội đến Đại Chủy một tiếng, tiếp tục đi về phía trước.

Theo cái này đầu sâu u thông đạo chưa có chạy bao lâu, lại đụng phải một ít bầy âm hồn, bọn này âm hồn số lượng chỉ có vài chục chỉ, nhưng đồng đều đạt tới Trung cấp cấp độ, từng chích âm hồn hồn thể ngưng thực, khí tức cường hãn.

Bất quá có thực lực đạt được tăng lên Đại Chủy Ma Đầu, cùng với chuyên môn khắc chế âm hồn Luyện Hồn Bình, mấy tức tâm đó, cái này một ít bầy âm hồn tụt bị thu thập được sạch sẽ, toàn bộ thu vào bình nội.

Thu thập hết cái này một ít bầy âm hồn, kế tiếp một đường đi qua, lại không gặp được nguy hiểm gì.

Không lâu, phía trước dò đường Đại Chủy tụt phản hồi một đạo tin tức, mà lúc này, Thảm Thanh đã có thể ẩn ẩn nhìn thấy, phía trước xuất hiện một đạo ánh sáng tím.

Đã đến phụ cận, mới phát hiện, đã đến cuối thông đạo, trước mắt, là một đạo cao hai trượng, rộng một trượng, ánh sáng tím trong suốt hình bầu dục màn sáng.

Đạo này từ khí mờ mịt màn sáng cùng cái kia địa huyết cửa vào cực kỳ tương tự, mà tả hữu không đường, đoán chừng cái này từ sắc quang màn là cái thông đạo này cửa ra duy nhất.

Từ sắc quang phía sau màn mặt là cái gì, không thể nào biết?

Thảm Thanh hơi trầm ngâm, trước tiên đem Đại Chủy thu hồi Luyện Hồn Bình nội, đi theo, thân hình nhoáng một cái, một đầu trát hướng màn sáng.

Thấy hoa mắt, Thảm Thanh thân hình thoáng hiện mà ra thời điểm, phát giác chính mình thân ở tại một chỗ trống trải chi địa.

Ngay tại Thảm Thanh vừa mới định thần tâm đó, bên cạnh không xa, đột nhiên truyền đến một tiếng thét kinh hãi!

Thảm Thanh lại càng hoảng sợ, phản ứng nhưng lại không chậm, lập tức phóng xuất ra vòng phòng hộ, ngay sau đó, thú nhận pháp thuật, làm ra phòng hộ đồng thời, tay lại một phen, một thanh phi kiếm nắm ở trong tay.

Thảm Thanh phản ứng cũng không chậm, một loạt động tác như hành vân lưu thủy, trong nháy mắt, phòng hộ đứng chỗ, cùng lúc đó, hấn cũng nhìn tình huống cái kia kinh hô chỉ nhân.

Người nọ cách Thảm Thanh chỉ có mấy trượng khoảng cách, đầu tròn, mặt tròn, tròn mắt, tròn bụng, cả người nhìn thật nói nhiều nói nhiều, tròn vo, là cái tai to mặt lớn mập mạp, lúc này, mập mạp kia trùng mắt một đôi tròn mắt, chính vẻ mặt kinh ngạc nhìn chính mình.

Mập mạp gặp Thảm Thanh nhìn đi qua, cổ duỗi ra, nuốt một miếng nước bọt, vội hỏi: "Đừng hiểu lầm, ngàn vạn đừng hiểu lầm, tại hạ chỉ là nhìn đạo hữu ngươi đột nhiên xuất hiện ở chỗ này, nhìn không được kêu lên, cũng không địch ý, cũng không địch ý..."

Gặp mập mạp vẻ mặt coi chừng không ngớt lời giải thích, Thảm Thanh tâm ở bên trong ám ám nhẹ nhàng thở ra, bất quá, y nguyên bảo trì đầy đủ cảnh giác...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Bàn Tử

Chương 49: Bàn Tử

Thảm Thanh ánh mắt chuyển động, phát hiện mình thân ở chính là một chỗ diện tích có chút rộng lớn quảng trường, toàn bộ quảng trường mặt đất đều là dùng từng khối một trượng vuông Bạch Ngọc phổ tụt, chỉ là Bạch Ngọc phần lớn băng liệt, gồ ghề, bụi cỏ đại sinh, cho người một loại rách nát cảm giác.

Tại quảng trường cuối cùng ở giữa vị trí, còn có một tòa đại điện, cái kia đại điện đã là bên sụp xuống, chỉ còn lại có tường đổ.

Bất quá, trước mắt chỉ cảnh tượng nhìn như rách nát, hoang vu, nhưng không khó tưởng tượng, nơi này hoàn hảo không tổn hao gì thời điểm, đích thị là tráng lệ, khí tượng thâm nghiêm.

Thẩm Thanh chỉ là khóe mắt liếc qua quét qua, quanh mình cảnh tượng thu hết trong mắt, hơn nữa, quảng trường này cũng không có thiếu tu sĩ thân ảnh, chỉ là khoảng cách xa hơn một chút mà thôi.

"Vị đạo hữu này, xin hỏi, đây là nơi nào?" Thẩm Thanh triều Bàn Tử kia hỏi một tiếng.

"Ách, đạo hữu chuyện đó hỏi rất hay, bất quá, cũng là tại hạ muốn hỏi đấy..." Bàn Tử cái kia mập ục ục trên mặt lộ ra một nụ cười khổ, nói ra: "Chắc hẳn đạo hữu cũng là mới từ thông đạo xuất hiện đi, kỳ thật tại hạ cũng thế, tại hạ vừa xuyên qua từ sắc quang màn tự ở chỗ này dừng chân, còn không có phục hồi tinh thần lại, đạo hữu ngươi lại đột nhiên xuất hiện, thiếu chút nữa không có đem ta cho làm sợ..."

Bàn Tử nói xong, còn vỗ vỗ ngực, một bộ lòng còn sợ hãi bộ dáng.

Thẩm Thanh mỉm cười, khẽ khom người thi lễ, nói ra: "Tại hạ cũng là vô tình ý, mong rằng đạo hữu thông cảm."

"Không sao không sao, ta cũng chỉ là nói nói mà thôi, không cần nói xin lỗi..." Bàn Tử cũng không có vô lễ, đáp lễ lại.

Đi theo, chỉ nghe Bàn Tử nói tiếp: "Đúng rồi, đạo hữu xác nhận theo trong thông đạo đi ra a, cái kia cái lối đi tự ngươi một người sao?"

"Đúng vậy, tiến vào thông đạo chỉ có tại hạ một người, đạo hữu cũng là?"

Bàn Tử nhẹ gật đầu, nói: "Tại hạ xuyên qua địa huyết cửa vào lúc, tự thân ở một đầu trong thông đạo, cùng đạo hữu đồng dạng, cả cái lối đi ngay tại tiếp theo người mà thôi, về phần những người khác, nhưng lại một cái không thấy, cũng may trong thông đạo tuy nhiên chỉ có tại hạ một người, ngược lại không có gặp được nguy hiểm gì, đã đến cuối cùng gặp một từ sắc quang màn, xuyên qua đến, ngay ở chỗ này rồi..."

"Ah, nói như vậy, đạo hữu tại trong thông đạo sẽ không gặp được nguy hiểm gì?"

"Đúng vậy, tại hạ một đường đi xuống, trong thông đạo im ắng, quỷ ảnh đều không có nhìn thấy một cái, tự là thấm được sợ, chẳng lẽ ngươi tại trong thông đạo gặp được nguy hiểm gì hay sao?"

Thẩm Thanh cười không đáp, trong nội tâm lại cái gì cảm giác Bàn Tử này rất có vận may, chính mình cùng nhau đi tới, lại là âm hồn, lại là Thị Huyết Cương Thi, nếu không có Đại Chủy tại, chính mình một mình một người còn thật không dễ dàng xông qua đến.

Cái kia Thị Huyết Cương Thi có thể không phải mình một mình tự có thể đối phó, gây chuyện không tốt, vẫn lạc trong đó cũng không nhất định, bất quá, số phận tất cả không có cùng, chính mình một đường xông xuống, hữu kinh vô hiểm, còn phải một quả Càn Khôn Châu, hay vẫn là kiếm lớn đặc biệt buồn bán lời.

Thẩm Thanh mặc dù cảm giác Bàn Tử vận khí không tệ, nhưng là không có gì hay hâm mộ đấy.

Thẩm Thanh không có trả lời, Bàn Tử lại nổi lên lòng hiếu kỳ, một đôi mắt nhanh như chớp một chuyển, hỏi: "Ta nói ra hữu, nhìn ngươi thần sắc, như là tại trong thông đạo gặp được nguy hiểm gì, có thể nói cho tại hạ sao? Lối đi kia ở bên trong đến cùng có chút ít quái vật gì?"

"Kỳ thật cũng không có gì, tự đựng phải vài chục chích âm hồn mà thôi..."

Thẩm Thanh chưa nói Thị Huyết Cương Thi, một là Càn Khôn Châu theo Thị Huyết Cương Thi chỗ đó đạt được, hai là Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ đều đánh không lại Thị Huyết Cương Thi, chính mình tuy nhiên tại Đại Chủy dưới sự trợ giúp có thể thu thập hết Thị Huyết Cương Thi, nhưng không cần phải bạo lộ thực lực không phải.

Quả nhiên, Bàn Tử nghe Thẩm Thanh chỉ đựng phải vài chục chích âm hồn, cười nói: "Đạo hữu vận khí xem ra không tính chênh lệch, vài chục chích âm hồn, dùng đạo hữu tu vi, diệt sát cũng không khó..."

Thẩm Thanh cười cười, xem như nhận đồng Bàn Tử thuyết pháp.

Đang khi nói chuyện, lúc này, một đạo nhân ảnh tại cách đó không xa đột nhiên lảng không thoáng hiện, đánh giá cũng là vừa ra thông đạo đi ra.

Thẩm Thanh cùng Bàn Tử đều nhìn đến tình huống, bất quá, Bàn Tử lúc này đây không có lại lên tiếng kinh hô, mà Thẩm Thanh đã có Bàn Tử cái này vết xe đổ, tự nhiên cũng là không rên một tiếng.

Xuất hiện người là một người trung niên tu sĩ, con mắt thời gian lập lờ, tinh quang bắn ra bốn phía, toàn thân tản mát ra một tia cường hoành khí tức, dĩ nhiên là một gã Luyện Khí tầng bảy tu sĩ.

Trung niên kia tu sĩ kinh nghiệm hiển nhiên tương đương phong phú, lập tức phóng xuất ra vòng phòng hộ, ánh mắt lưu chuyển, đã nhìn đến Thẩm Thanh cùng Bàn Tử hai người.

Trung niên tu sĩ vốn là sắc mặt khê biến, nhưng đi theo tự dò xét ra Thảm Thanh hai người tu vi, chỉ là hai cái Luyện Khí hai tầng thái điều tu sĩ mà thôi.

Trung niên tu sĩ sắc mặt khê buồn lòng, đi theo ánh mắt lạnh lẽo, nhìn hướng Bàn Tử, lên tiếng nói: "Bàn Tử kia, đây là nơi nào?"

Bàn Tử trong chấn năm nam tử lạnh lùng ánh mắt nhìn đến dưới chân mềm nhũn, thiếu chút nữa tự đứng không yên, Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ ở đâu là hẳn cái loại củ cải bắp chuối này nhảm trúng khỏi đấy.

Bàn Tử vẻ mặt đưa đám nói: "Đạo... Đạo hữu... Tại... Tại hạ cũng là vừa... Vừa tới... Cũng không biết nơi này phải. Là thì sao?"

Bàn Tử hiển nhiên là bị dọa, một phen nói rằng đến, thanh âm phát run, lắp bắp.

Trung niên tu sĩ không vấn đề ra cái gì, thật là không kiên nhẫn, hừ lạnh một tiếng, nhìn hướng về phía Thảm Thanh.

"Ngươi! Biết rõ đây là nơi nào sao?"

"Tại hạ cũng là vừa tới, thực là không biết..." Thảm Thanh kiên trì trả lời.

Liên hỏi hai lần, đều không được đến đáp án, trung niên nam tử sắc mặt khó xem, trong mắt bơi qua một tia che lấp chi sắc đồng thời, ánh mắt thời gian lập lòe, hữu ý vô ý liếc mắt nhìn Thảm Thanh cùng Bàn Tử bên hông treo Túi Trữ Vật.

Thảm Thanh cùng Bàn Tử phát giác được trung niên tu sĩ không có hảo ý ánh mắt, trong nội tâm âm thầm kêu khổ, không hèn mà cùng lui về phía sau một bước, một khi không đúng, liền chuẩn bị đi chuồn đi.

Ngay tại Thảm Thanh hai người hãi hùng khiếp vía, âm thầm đề phòng thời điểm, đột nhiên, lại là một đạo thân ảnh bỗng nhiên trống rỗng xuất hiện, hơn nữa, tự xuất hiện tại trung niên tu sĩ bên cạnh thân không xa, cũng tự một lượng trượng khoảng cách, hiển nhiên lại có người theo thông đạo từ sắc quang màn lối ra tùy cơ hội mà ra.

Cái kia thoáng hiện mà ra thân ảnh trong khoảng cách năm nam tử thật sự thân cận quá, trung niên tu sĩ lại càng hoảng sợ, vung tay lên, một thanh phi kiếm thoáng hiện, hàn quang lóe lên, phi kiếm hướng về phía thân ảnh kia mãnh liệt chém xuống!

"Keng" một tiếng! Cái kia đột nhiên thoáng hiện mà ra thân ảnh vậy mà phản ứng không chậm, một kiện đen sì hình thoi tằm chắn trống rỗng xuất hiện, khó khăn lắm ngăn trở phi kiếm mãnh liệt chém!

"Muốn chết!"

Chỉ nghe một cái thanh thúy, giàu có từ tính tốt nghe thanh âm vang lên, cái kia đột nhiên thoáng hiện thân ảnh đúng là một cái dáng người có chút uyển chuyển nữ tử!

Nàng kia đang mặc lụa đen váy dài, thiên eo dịu dàng, sa mỏng che mặt, khói xanh sương mù giống như lộ ra một đôi Thu Thủy đôi mắt, chỉ thấy nàng tổ vung tay lên, ba đạo mắt thường cơ hồ nhìn không thấy rất nhỏ hàn mang có chút lóe lên, "Chợt" thoáng một phát, trong triều năm tu sĩ điện bắn đi!

Xuy xuy xuy!

Ba tiếng nhẹ vang lên, cái kia ba đạo rất nhỏ hàn mang vậy mà bỏ qua trung niên tu sĩ vòng phòng hộ, lập tức xuyên thấu!

PHỐC PHỐC PHỐC! Lại là ba tiếng nhẹ vang lên! Cái kia ba đạo rất nhỏ hàn mang tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt tự tránh không có ở trung niên tu sĩ trong cơ thể!

Chỉ nghe trung niên tu sĩ kêu rên một tiếng, tự gấp trọng thương!

Từ đó năm nam tử ra tay đánh lén, đến cô gái che mặt kia phản kích, hết thấy phát sinh ở tốc độ ánh sáng trong tích tắc!

Gấp trọng thương trung niên nam tử khóe môi phát ra một đám tơ máu, mắt lộ vẻ oán độc, nhưng lại thân hình nhoáng một cái, lập tức tự thoát ra tầm hơn mười trượng có hơn!

"Hừ! Muốn chạy trốn!"

Chỉ nghe cái kia cô gái mặc áo đen hừ lạnh một tiếng, tổ tay vừa lộn, một thanh phi kiếm lăng không thoáng hiện, nàng kia chân đạp phi kiếm, vèo thoáng một phát, hóa thành một đạo nhanh vô cùng độn quang hướng trung niên tu sĩ phi độn phương hướng lao đi!

Cái kia che mặt nữ tử đuổi theo ra một cái chớp mắt, cặp kia đẹp mắt đôi mắt còn nhanh chóng liếc mắt Thảm Thanh hai người liếc, sợ tới mức trong lòng hai người đồng thời nhảy dựng.

Cũng may cái kia nữ tử độn quang lập lòe tầm đó, đã biến mất không thấy gì nữa!

Phương tung mịt mù mịt mù, Âm Hương di động.

Đã xong? Thảm Thanh cùng Bàn Tử không khỏi liếc nhau, hai mặt nhìn nhau, sau nửa ngày, hai người đồng thời thật dài thở ra một hơi, đồng đều là một

bộ lông còn sợ hãi bộ dáng.

Chỉ là, Thẩm Thanh lòng còn sợ hãi ngoài, còn âm thầm kinh ngạc, cái kia cô gái mặc áo đen không phải người khác, đúng là từng tại đấu giá hội chiếm được hắc hổ ngồi, lại ra tay lấy được "Hỏa Ngục Vong" hắc y che mặt nữ tu.

Không nghĩ tới, ở chỗ này vậy mà có thể gặp được nàng.

Mà cái kia hắc y che mặt nữ tu bỗng nhiên bị tập kích, chẳng những ngăn trở một kích trí mạng, trở tay còn lấy nhan sắc, vậy mà một chiêu tâm đó, tự làm cái kia đã có Luyện Khí tầng bảy tu vi trung niên tu sĩ gặp trọng thương, chạy trốn chết, càng là làm cho Thẩm Thanh âm thầm kinh hãi.

"Ta nói huynh đệ, cái kia tiểu nương tử là cái gì tu vi? Thật sự là lợi hại!" Lúc này, bên người vang lên Bàn Tử câu hỏi thanh âm, nhưng lại đem "Đạo hữu" xưng hô, cải thành "Huynh đệ".

Đối với Bàn Tử yêu cầu, Thẩm Thanh nao nao, kỳ thật, hắc cũng rất muốn biết cô gái mặc áo đen là cái gì tu vi.

Lúc trước tại trung niên tu sĩ cùng cái kia cô gái mặc áo đen tranh đấu trong tích tắc, Thẩm Thanh đã từng dò xét cô gái mặc áo đen tu vi, nhưng rất kỳ quái, thức linh thuật vậy mà không nhạy rồi, căn bản tự dò xét không xuất ra cô gái mặc áo đen tu vi.

Cái kia hắc y nữ tu rốt cuộc là cái gì tu vi? Như thế nào dò xét không xuất ra? Chẳng lẽ... Nàng là Trúc Cơ tu sĩ?

Không phải nói Trúc Cơ tu sĩ vào không được địa huyết cửa vào sao? Hắc không phải là Trúc Cơ tu sĩ, đánh giá là nàng dùng cái gì che dấu tu vi pháp thuật a.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Thẩm Thanh hàm hồ trả lời: "Hắc là Luyện Khí hậu kỳ tu vi a..."

"Ân, ta muốn cũng thế, xem chừng, nàng hắc là Luyện Khí hậu kỳ Đại viên mãn cảnh giới, bằng không, nàng có thể nào một chiêu tự làm tên kia chạy trốn?!"

Bàn Tử nói đến đây, vẻ mặt hơi sợ mà nói: "Ta nói huynh đệ, thật đúng là thua lỗ cái kia tiểu nương tử kịp thời xuất hiện, vừa rồi ngươi cũng nhìn ra đi à nha? Nếu không phải cái kia tiểu nương tử kịp thời xuất hiện, ngươi huynh đệ của ta sợ là tránh không được cùng tên kia làm bên trên một hồi."

Bàn Tử biểu lộ một bộ sống sót sau tai nạn bộ dáng, nhưng trong miệng lại tới có chút có thứ tự, một phen nói rằng đến, "Huynh đệ huynh đệ" gọi được rất là thân mật.

Cái này vẫn chưa xong, chỉ nghe Bàn Tử lại nói: "Đúng rồi, còn chưa thỉnh giáo huynh đệ họ gì."

"Tại hạ Thẩm Thanh..." Thẩm Thanh cùng Bàn Tử hữu kinh vô hiểm tiểu hoạn nạn một lần, hơn nữa Bàn Tử này nhìn cũng không ghét, cũng tự báo tên đầy đủ nhĩ.

"Nguyên lai là Thẩm Thanh Trầm lão đệ, thất kính thất kính, lão ca Hải Đại Toàn, hắc hắc, ta năm nay đầy hai mươi, mấy tuổi nhìn có lẽ so ngươi đại, tự vô lễ bảo ngươi âm thanh lão đệ rồi..."

"Phải nên như thế, về sau, tiểu đệ tự tôn ngươi một tiếng Hải lão ca?"

"Ha ha, Trầm lão đệ!"

"Hải lão ca!"

"Trầm lão đệ!"

"Ha ha ha ha..."

Ngay tại hai người một cái Hải lão ca, một cái Trầm lão đệ gọi được thân mật hăng hái, thoải mái cười to thời điểm, đột nhiên! Phía trước cách đó không xa, một hồi pháp lực chấn động truyền đến, một đạo thân ảnh tùy theo thoáng hiện, ngay sau đó, cách thân ảnh kia thoáng hiện chỗ ước chừng mười trượng trở lại khoảng cách, lại có một đạo thân ảnh thoáng hiện mà ra!

Lúc này đây, Thẩm Thanh cùng Bàn Tử rất có ăn ý liếc nhau, không cần lên tiếng, hai người đều là thân hình nhoáng một cái, đã đến cái lòng bàn chân bơi mõ!

Chương 50: Cừ Diệp Thảo

Chương 50: Cừ Diệp Thảo

Ngay tại hai người lòng bàn chân bồi mờ, chuồn mắt trong tích tắc, sau lưng pháp lực chấn động bỗng nhiên mà lên, tiếng đánh nhau đại tác, cũng không biết ai trước làm lên ai?

Hai người một đường bay vút, mãi cho đến dọc theo quảng trường, lúc này mới dừng lại thân hình.

"Nguy hiểm thật..." Bàn Tử hô khẩu nhiệt khí, lau đem cái trán, giống như bồi đổ mồ hôi, lại không bồi ra một giọt mồ hôi.

"Đúng vậy a, hoàn toàn chính xác nguy hiểm thật, nếu không phải ta và ngươi trượt được nhanh, sợ là vừa muốn bị cái kia tai bay vạ gió rồi..." Thẩm Thanh trong miệng thốt ra, cũng lau đem cái trán, đồng dạng, không có bồi ra một giọt mồ hôi.

"Hay vẫn là nơi này tương đối an toàn, lão đệ ngươi xem, những cái kia theo trong thông đạo đi ra tu sĩ, đều đến nơi này biên giới khu vực, xem ra, cũng biết cái kia trong sân rộng khu vực không phải người đất địa phương..."

Thẩm Thanh theo Bàn Tử tả hữu nhìn liếc, quả nhiên, đã có không ít tu sĩ tốp năm tốp ba ở cái kia dọc theo quảng trường chỗ, hoặc khoanh chân ngồi xuống, hoặc ngừng chân đứng thẳng, chỉ là một cái hai cái đều cách khá xa xa, không can thiệp chuyện của nhau.

Lúc này, chỉ nghe Bàn Tử hỏi: "Trăm lão đệ, kế tiếp, chúng ta đi đâu?"

Thẩm Thanh nao nao, nghe Bàn Tử này ý tứ, giống như muốn cùng chính mình kết bạn mà đi.

Trong tâm niệm, Thẩm Thanh ngược lại không phản đối cùng cái này mới quen Hải lão ca kết bạn, nói ra: "Hải lão ca, tiểu đệ lần đầu tiên tới tại đây, phía dưới cử chỉ, cũng không biết ah, không biết Hải lão ca còn có nơi để đi?"

Thẩm Thanh trong miệng đáp lại, trong nội tâm cũng rất muốn rời đi cái này cái gọi là Thượng Cổ di chỉ, nhưng như thế nào đi ra ngoài, nhưng lại hoàn toàn không biết gì cả.

Bàn Tử nghe Thẩm Thanh vừa nói như vậy, trong lòng biết hỏi không rồi, nhìn chung quanh một hồi, chỉ vào phía đông phương hướng nói ra: "Lão đệ, ngươi nhìn một cái bên kia, chỗ đó có tòa núi lớn, vừa rồi ta coi chuyển biến tốt mấy người hướng bên kia phương hướng đi, nếu không, chúng ta cũng đi vào trong đó thử thời vận?"

Thẩm Thanh theo Bàn Tử chỗ chỉ phương hướng nhìn lại, phía đông là có tòa nguy nga núi lớn, xa xa nhìn lại, thể núi không ngót, vân che sương mù tráo.

Chính như Bàn Tử theo như lời, tại phương hướng kia đã có vài đạo thân ảnh lúc ẩn lúc hiện, dần dần từng bước đi đến, hơn nữa, lúc này lại có vài tên tu sĩ triển khai thân hình, hướng phương hướng kia bay vút mà đi.

Thẩm Thanh hơi trầm ngâm, nói ra: "Nghe ngươi, chúng ta tự đi chỗ đó thử thời vận."

Định rồi nơi đi, hai người cũng không trì hoãn nữa, triển khai thân hình, hướng cái kia núi lớn chỗ lao đi.

Phút chốc, Thẩm Thanh hai người tới ở dưới chân núi, trước mắt xanh ngắt, Cổ Mộc um tùm, trông về phía xa sườn núi chỗ, một đạo nước rơi lưu tung tóe rủ xuống huyền, ầm ầm phát ra tiếng sấm.

Ở đằng kia rắc rối khó gỡ um tùm cây rừng tầm đó, một đầu mơ hồ có thể thấy được thêm đá uốn lượn thẳng lên, cũng không biết đi thông ở đâu?

Cái kia thêm đá tất cả đều là do Bạch Ngọc xây thành, có thể nói đại thủ bút, chỉ là cái kia Bạch Ngọc thêm đá không biết bao nhiêu năm không người hành tẩu, vết rạn trải rộng, Bạch Ngọc khảm tiếp khe hở tầm đó, cũng là bụi cỏ đại sinh.

Lúc này, một hồi tay áo tiếng xé gió từ phía sau truyền đến, Thẩm Thanh hai người quay đầu lại nhìn lên, chỉ thấy mấy đạo nhân ảnh bay vút thoáng hiện, mắt nhìn thấy tự đã tới rồi nơi này.

Thẩm Thanh cùng Bàn Tử nào dám dừng lại, tranh thủ thời gian thi triển thân pháp, hướng cái kia thêm đá chỗ phi tốc lao đi.

Một đường uốn lượn thẳng lên, bay vút không ngừng, phút chốc, đem làm hai người xẹt qua một chỗ vắt ngang tại thêm đá chính giữa một khối cực lớn nhám thạch, trước mắt lập tức rộng mở trong sáng.

Nơi này đã là giữa sườn núi một chỗ trống trải bình địa, nhám bích lên, trăm trượng thác nước phi lưu thẳng xuống dưới, tiếng sấm thanh âm, rơi thẳng hồ sâu, bọt nước bốc lên lẫn tuôn ra, bay cuộn khói khắp Thiên Thùy sương mù.

Ở đằng kia nhìn về phía trên diện tích có chút rộng lớn hồ sâu chi bên cạnh, có không ít tu sĩ chính xoay người ở đằng kia tìm cái gì? Thình thoảng, còn có thi có tu sĩ phát ra hân hoan thanh âm.

Thẩm Thanh hai người nhìn chăm chú nhìn lên, mới nhìn tình huống những tu sĩ kia đang tại cái kia ngắt lấy linh thảo.

Cửu Diệp Thảo! Dĩ nhiên là cực kỳ quý hiếm Cửu Diệp Thảo!

Chỉ thấy cái kia hồ sâu biên giới tuy nhiên hỗn tạp bụi cỏ sinh, nhưng trong đó không hề thiếu Cửu Diệp Thảo sinh trưởng trong đó, một cây gốc, một lùm từng, chói mắt nhìn lại, căn bản sẽ không biết có nhiều thiếu Cửu Diệp Thảo che dấu ở giữa.

Những cái kia tới trước tu sĩ hái được chết đi được, bề bộn đều đừng vội tới.

Phải biết rằng, Cửu Diệp Thảo sinh trưởng tại thâm sơn thâm lũy, xa xôi hiểm địa, bình thường khó gặp, mặc dù trong phường thị có bán, có thể đạt tới bách niên phân cũng đã rất tốt.

Mà một cây đạt tới đến bách niên phân Cửu Diệp Thảo tự giá trị 150 linh thạch tả hữu, lên mấy trăm năm phân, giá trị linh thạch cũng là theo năm tăng lên gấp bội, mà phẩm là đạt tới hơn một ngàn năm Cửu Diệp Thảo, tuyệt đối là có tiền mà không mua được.

Hơn nữa, Cửu Diệp Thảo thọ linh, cũng tự hơn nghìn năm tả hữu, thọ linh vừa đến, tự tự hành héo rũ, mà hạt giống tắc thì tán lạc tại phụ cận, cái khác sinh trưởng, có thể nói quý hiếm hiếm thấy.

Nơi đây đã là Thượng Cổ di chỉ phạm vi, sợ có mấy vạn năm không người tiến vào, những này mấy trăm năm phân Cửu Diệp Thảo, đánh giá cũng là hạt giống tạo ra, tuần hoàn đền đáp lại, trải qua mười vài vạn năm sinh sôi nảy nở sinh trưởng, cũng khó trách nơi đây có thể có sao nhiều Cửu Diệp Thảo xuất hiện.

Thượng Cổ di chỉ, quả nhiên là danh bất hư truyền, khắp nơi trên đất là bảo! Chẳng khác gì là tặng không!

Thẩm Thanh cùng Bàn Tử không khỏi liếc nhau, trong mắt cùng lộ ra một tia cực nóng, hai người tâm hữu linh tê, triển khai thân hình tự hướng hồ sâu biên giới lao đi.

Hai người tới bờ đầm, tự biết tu vi thấp kém, không dám cùng những cái kia tới trước tu sĩ xúm lại, mà là tìm cái yên lặng không người địa phương, tìm kiếm Cửu Diệp Thảo.

Cũng may chỗ này hồ sâu diện tích có chút rộng lớn, tăng thêm Thẩm Thanh hai người, cũng không quá đáng rải rác hơn mười tên tu sĩ, một người tìm tới một khối địa phương, lẫn nhau tâm đó, cũng là bình an vô sự.

Địa bàn đại, Thẩm Thanh cùng Bàn Tử hai người tự nhiên sẽ không lãng phí tài nguyên ghé vào cùng nơi, mà là tất cả chiếm một khối hơn trăm trọng địa bàn, vội đầu tìm kiếm.

Cửu Diệp Thảo toàn thân bạch lục, đỉnh phân xoa, diệp mũi chia làm cửu diệp, vô cùng tốt phân biệt.

Thẩm Thanh cũng không quan tâm được linh, chỉ cần là Cửu Diệp Thảo, hết thấy đều không buông tha, trong một giây lát công phu, Thẩm Thanh tự ngắt lấy gần trăm dư nhiều, trong đó, năm sáu trăm năm vậy mà chiếm cứ hơn phân nửa.

Thẩm Thanh thu hoạch tương đối khá, tuy có Càn Khôn Châu có thể trồng, nhưng không khỏi bị người có ý chí phát hiện, hay vẫn là trước dùng hộp ngọc trang phục lộng lẫy che dấu, đến lúc đó chỉ cần đợi nhân hạ thời điểm, lại dời trồng cũng là không muộn.

Thẩm Thanh một bên tìm kiếm ngắt lấy, thỉnh thoảng còn rút sạch liếc về phía Bàn Tử, gặp Bàn Tử cái kia cúi xuống eo sẽ không thẳng lên qua, xem ra cũng là thu hoạch tương đối khá.

Lại ngắt lấy mấy chục gốc, gần đây trăm trọng phương viên cơ hồ bị Thẩm Thanh ngắt lấy không còn, mặc dù có cá lọt lưới, cũng không quá đáng là vừa vụn đầm cỏ, được linh không đến mười năm cây non.

Đứng dậy, Thẩm Thanh đang muốn đổi chỗ địa phương, đảo mắt chung quanh, lúc này, cái này hồ sâu biên giới khu vực, chẳng biết lúc nào tăng thêm không ít tu sĩ, một người tại bờ đầm chiếm cứ một khối lớn địa bàn, đã không có còn lại bao nhiêu trống không chi địa.

Muốn muốn khác đổi địa phương, còn phải quần bên trên một hồi, hơn nữa, Thẩm Thanh chú ý tới, trong đó đã có vài chỗ địa bàn đã có tu sĩ nổi lên tranh chấp.

Thẩm Thanh có chút do dự xuống, quyết định thấy tốt thì lấy, không hề đi tìm trống không địa bàn ngắt lấy linh thảo.

Ly khai bờ đầm, gặp phụ cận có một khối sạch sẽ bằng phẳng nham thạch, vì vậy đi tới, tung trên người nham thạch, khoanh chân ngồi xuống, lẳng lặng chờ Bàn Tử kia xong việc.

Không có đợi bao lâu, Bàn Tử sẽ đem thuộc về mình mảnh đất kia bàn Cửu Diệp Thảo ngắt lấy sạch sẽ, gặp Thẩm Thanh ngồi ở đó trên mặt đá, hấp tấp đã đi tới, vừa đi gần, chợt nghe hần cười híp mắt vui cười a mà nói: "Trăm lão đệ, như thế nào đây? Thu hoạch không ít a?"

Thẩm Thanh gật đầu cười: "Khá tốt, chắc hẳn Hải lão ca cũng không có uống công khổ cực một hồi a..."

"Không khổ cực, tuyệt không vất vả, ha ha, ta đã nói với ngươi, lão ca ta lần này lợi nhuận đại phát..." Bàn Tử nói đến đây, như tên trộm tả hữu nhìn liếc,

đem thanh âm phóng thắp nói: "Lão ca ta vận khí không tệ, hái đến một cây ngàn năm phần Cửu Diệp Thảo, ha ha..."

Bàn Tử này rất thành thật, đã có thứ tốt cũng không giấu diếm, Thảm Thanh khẽ cười một tiếng: "Vậy thì chúc mừng Hải lão ca rồi, bắt quá, tiền tài không dễ ra ngoài, hay vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn..."

Thảm Thanh hạo ý nhắc nhở, Bàn Tử trong mắt bơi qua một tia mịt mờ ánh sáng, ha ha cười cười: "Đó là đương nhiên, lão ca là đem người trở thành thành người một nhà mới nói cho người biết, đổi lại người, lão ca ta tự nhiên được cất giấu che, buồn bực thanh âm phát đại tài, bản thân trốn qua một bên vụng trộm vui cười đi..."

Thảm Thanh nghe Bàn Tử nói được thú vị, không khỏi mỉm cười.

"Đúng rồi lão đệ, cái này bờ đầm Cửu Diệp Thảo rất nhiều, cũng không nên buông tha, ta coi bên kia có lẽ còn có rãnh chỗ trống phương, người như thế nào không đi trước chiếm cái chỗ ngồi?"

Thảm Thanh lắc đầu: "Hay vẫn là được rồi, lúc này người càng ngày càng nhiều, bờ đầm cũng không có mấy chỗ đất trống rồi, ta xem nơi đây không nên ở lâu, hay vẫn là thấy tốt thì lấy a. Bắt quá, lão ca người còn muốn ngắt lấy Cửu Diệp Thảo, tiểu đệ tại bậc này người là được."

Bàn Tử nghe xong, nhìn chung quanh thoáng một phát, gấp đứng như là Thảm Thanh theo như lời, bờ đầm tu sĩ càng ngày càng nhiều, mà lúc này lại có mấy danh tu sĩ đuổi tới.

Bàn Tử thở nhẹ một hơi, hơi có không bỏ nói: "Chợt nghe lão đệ, chúng ta thấy tốt thì lấy, như vậy, lúc này chúng ta là tiếp tục hướng bên trên hay vẫn là dù thể nào?"

Thảm Thanh cười nói: "Ngoại trừ tiếp tục hướng trước, lão ca người còn có khác nơi đi sao?"

Bàn Tử sắc mặt một khổ: "Nói được ngược lại là, ngoại trừ tiếp tục hướng trước, thật đúng là không đường có thể đi, vậy chúng ta được tranh thủ thời gian rồi, nói không chính xác, phía trước còn có cái gì bảo bối cũng không nhất định."

Thảm Thanh nhẹ gật đầu, cũng không trì hoãn, người nhẹ nhàng rơi xuống nham thạch.

Hai người nói như thế nào cũng là Luyện Khí hai tầng tu sĩ, không cần phản hồi chỗ cũ, từ nay về sau địa xuất phát, chỉ cần bay qua phụ cận một đạo xà ngang, không cần quán rất xa, tự có thể trở về cái kia duy nhất Bạch Ngọc cầu thang.

Hai người nói đi là đi, đang muốn thi triển Kinh Thân Thuật thời điểm, đột nhiên, chỉ thấy hồ sâu đầm nước bắt đầu khởi động, tựa như nước sôi, không ngừng bốc lên, xoay tròn! Trong nháy mắt, tựa hình thành một vòng cực lớn vòng xoáy!

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Độc Giác Cự Mãng

Chương 51: Độc Giác Cự Mãng

Những cái kia đang tại ngắt lấy Cửu Diệp Thảo một chúng tu sĩ phát giác được hồ sâu biến hóa, nguyên một đám mất lộ ra vẻ sợ hãi, đột nhiên! Cái kia cực lớn vòng xoáy đã mang theo một đạo sóng lớn phóng lên trời!

"Ngang —— "

Một tiếng điếc tai nhức óc rống to!

Nương theo lấy cuộn cuộn tiếng gầm! Đồ ập xuống bọt nước đầy trời huy sai! Một đầu đầu đỉnh tiêm góc đích Cự Mãng hiện ra thân hình!

Cái kia Cự Mãng hình thể cực lớn, thô như là thùng nước, chỉ lộ ra đầm nước một nửa thân hình, thì có dài năm sáu trượng!

Cự Mãng phun màu đỏ tươi trường tín, trũng mắt một đôi quái mắt, bao quát lấy bờ đầm một chúng tu sĩ! Cường đại uy áp, làm cho một chúng tu sĩ lòng bàn chân như nhũn ra, không thở nổi!

"Độc Giác Cự Mãng!" Một người tu sĩ lập tức lên tiếng kinh hô!

Thẩm Thanh cùng Bàn Tử nghe được tình huống, không khỏi sắc mặt trắng bệch, Độc Giác Cự Mãng, tục truyền có chứa Viễn Cổ hung thủ huyết mạch, tại Tu Chân giới cực kỳ hiếm thấy, sinh ra, tự thuộc về Tam cấp yêu thú phạm trù, truyền thuyết, Độc Giác Cự Mãng mỗi ngàn năm thay da một lần, thực lực cũng sẽ biết bởi vậy tăng cường, lột da vạn năm sẽ xảy đến hóa mạng Thành Giao!

Trước mắt cái này đầu Độc Giác Cự Mãng còn chưa Thành Giao, nhìn trúng đi tựa hồ hay vẫn là ở vào trưởng thành kỳ Cự Mãng! Nhưng nó tàn mát ra cường đại uy áp, tuyệt đối không chỉ Tam cấp!

Tam cấp yêu thú, Luyện Khí Đại viên mãn tu sĩ không địch lại, Tứ cấp yêu thú, Trúc Cơ kỳ sơ kỳ, trung kỳ tu sĩ không địch lại! Chỉ có Trúc Cơ hậu kỳ, hoặc là Trúc Cơ Đại viên mãn mới có tư cách một trận chiến!

Mà nơi đây tu sĩ, đều là thuần một sắc Luyện Khí tu sĩ, gặp được Tam cấp yêu thú, hợp nhau tấn công, miễn cưỡng có thể địch, nhưng gặp được Tứ cấp yêu thú, chỉ sợ liền nhét không đủ để nhét kẻ răng!

Trước mắt cái này đầu dữ tợn Cự Mãng, phát ra cường đại uy áp vượt xa Tam cấp yêu thú, ngoại trừ chạy trốn, còn có thể làm cái gì?

Thẩm Thanh cùng Bàn Tử tuy là thái điều, nhưng lại tặc tinh, tại Độc Giác Cự Mãng hiện ra thân hình, tu sĩ kia lên tiếng kinh hô trong tích tắc, sớm đã lòng bàn chân bôi mỡ, bứt ra nhanh chóng thối lui,

Hai cái thái điều phản ứng không chậm, còn lại chúng tu cũng không phải ăn chay đấy! Trong chớp mắt! Chúng tu sĩ bỗng nhiên thoáng một phát tứ tán ra, nguyên một đám hoặc đem Kinh Thân Thuật đề đến mức tận cùng, hoặc ngự kiếm mà độn! Hóa thành chim thú tán! Có thể chạy được bao xa, bỏ chạy rất xa!

Nguyên một đám tu sĩ thoát được nhanh! Đầu kia Độc Giác Cự Mãng tốc độ nhanh hơn!

Chỉ nghe "Ngang" gầm lên giận dữ! Cự Mãng cái kia trắng kiện thân hình đã điện xạ mà ra, miệng lớn dính máu một trượng, tự tình chuẩn cần một gã đang tại chạy như điên tu sĩ! "Răng rắc" thoáng một phát cần thành hai đoạn, Cự Đầu hất lên, sẽ đem cái kia hai đoạn nội tạng rầm rầm chảy ròng thì thể vút qua một bên, đi theo cái kia cực lớn đầu lâu thuận thể một chuyển, nhoáng một cái, như thiểm điện há miệng một gã vừa vận chạy trốn tới cái này một phương hướng tu sĩ!

"Răng rắc!"

Đầy trời máu tươi phiêu tán rơi rụng, lại là một người tu sĩ cần thành hai đoạn!

Giờ phút này, một người tu sĩ ngay tại phụ cận chạy như điên, mắt nhìn thấy bên cạnh phụ cận tu sĩ bị cần thành hai đoạn về sau, đầu kia Độc Giác Cự Mãng to lớn lao đại co đuôi tầm đó, muốn vào đầu một ngum cần xuống!

"Con em nguoi nhé!"

Tên kia tu sĩ khóc hô một tiếng, lập tức đã không tránh thoát! Tay khê vẫy! Một thanh bí đồ đồng chùy lập tức nơi tay! Cẩn rằng một cái, phi thân nghênh tiếp, chiếu vào Cự Mãng to lớn lao đại mãnh liệt đánh tới!

Chợt thoáng một phát! Chỉ thấy Cự Mãng cực đại đầu lâu có chút nhoáng một cái tự mờ ra rồi! Cái kia Cự Mãng cái cổ linh hoạt lại nhoáng một cái, miệng lớn dính máu tự tình chuẩn nhắm ngay tên kia tu sĩ, lập tức! Miệng lớn tự vững vàng cần tu sĩ thân hình!

Có lẽ là tên kia tu sĩ gan dám phản kháng nguyên nhân, Độc Giác Cự Mãng cổ đuôi ra, tu sĩ kia cũng không kịp kêu ra tiếng đến, đã bị nguyên lãnh nuốt vào!

Không đến lưỡng tức! Ba gã tu sĩ vẫn lạc! Tại đây một cái chớp mắt, tánh mạng là như thế yếu ớt!

"Hiện ngang ngang —— "

Độc Giác Cự Mãng nuốt một người tu sĩ, càng là hung tính đại phát, phát ra một hồi đình tai nhức óc tiếng hô!

Lúc này, những cái kia ngự kiếm mà độn ở bên trong, hậu kỳ Luyện Khí tu sĩ sớm đã độn không còn thấy bóng dáng tăm hơi, còn lại, cơ hồ tất cả đều là Luyện Khí sơ kỳ thái điều.

Thẩm Thanh cùng Bàn Tử đã chạy ra tầm hơn mười trượng xa. Đừng nhìn Bàn Tử nhìn tròn vo, mập ục ục, nhưng lại cực kỳ linh hoạt, cái kia to mọng thân hình mấy tránh tầm đó, lại vẫn so Thẩm Thanh độn nhanh chóng nhanh hơn bên trên hai phần.

Thẩm Thanh tự nhiên không đuôi rút lại phía sau, Kinh Thân Thuật đề đến mức tận cùng, theo sát phía sau.

Ngay tại hai người vui đầu chạy như điên thời điểm, đột nhiên, một hồi cuồng phong gào thét, nương theo cát đá xoay tròn, Độc Giác Cự Mãng cái kia cực lớn mạng thân xuất hiện tại hai người trước người.

Thẩm Thanh cùng Bàn Tử hai người kinh hãi, thiếu chút nữa tự đón đầu đánh lên! Vội vàng phản lại thân hình! Đặc biệt là Bàn Tử, hấn tốc độ nhanh nhất, khó khăn lắm phản lại thân hình hấn, ngược lại cách ngăn đón ở phía trước Độc Giác Cự Mãng khoảng cách gần đây.

Cự Mãng cản đường, ngoại trừ Thẩm Thanh cùng Bàn Tử hai người, tại đồng nhất phương hướng chạy trốn, còn có vài tên Luyện Khí sơ kỳ thái điều cấp tu sĩ.

Chỉ thấy Độc Giác Cự Mãng một đôi quái mắt âm trầm trừng mắt nhìn Thẩm Thanh các loại một đám tu sĩ, màu đỏ tươi thiết tín nhẹ xuất, cái kia cực đại đầu lâu có chút co duỗi, một bộ tùy thời muốn phát ra công kích tư thái.

Giờ phút này, Bàn Tử hiển nhiên là sợ cháng váng, một cử động nhỏ cũng không dám, tại phía sau hắn Thẩm Thanh cũng là tim đập thẳng thẩn, về mặt khăn trương đứng thẳng tại chỗ, cũng không dám có chút dị động.

Mà ở phía sau hai người vài tên tu sĩ khoảng cách xa hơn một chút, không rên một tiếng, chợt thoáng một phát tứ tán ra, chia nhau mà trốn!

Độc Giác Cự Mãng cái kia như thùng nước mưng thân hồ thoáng một phát, bỗng nhiên điện xạ mà ra, nương theo một hồi xông vào mũi gió tanh, lập tức xẹt qua Bàn Tử cùng Thẩm Thanh hai người đỉnh đầu, cực đại mãng đầu linh hoạt một chuyển, tựa hã miệng đã chạy ra hơn mười trượng có hơn một người tu sĩ!

Chạy trốn nhanh nhất tu sĩ trước hết nhất gặp nạn! Còn lại vài tên tu sĩ sợ tới mức hú lên quái dị, thân hình điện thiểm, nhưng cũng không dám có chút đình trệ!

Cái này đầu Độc Giác Cự Mãng hiển nhiên không ngu ngốc, vậy mà không có nóng lòng thôn phệ tên kia tu sĩ, miệng lớn dính máu đóng mở tầm đó, răng rắc thoáng một phát! Tu sĩ kia đã bị cắn thành hai đoạn, đi theo mãng đầu hất lên, đem tàn thân thể từ miệng trong vung ra trong tích tắc, quái mắt lập loè, lại nhìn thẳng một gã bỏ mạng chạy như điên tu sĩ!

Độc Giác Cự Mãng thân hình khổng lồ, nhưng tốc độ nhưng lại kinh người nhanh! Cái kia so thùng nước còn muốn thô mưng thân co duỗi tầm đó, xoáy lên một hồi cuồng phong, hơn mười trượng khoảng cách lập tức tới, cực lớn mãng đầu lại là nhoáng một cái, một gã bị nhìn thẳng tu sĩ trong chớp mắt đã bị ngậm trong mồm tiến mãng khẩu!

Cũng ngay tại Độc Giác Cự Mãng truy tung mà ra, liên tục diệt sát hai gã tu sĩ một cái chớp mắt, Thẩm Thanh cùng Bàn Tử cái đó cam ngồi chờ chết, thừa cơ chuẩn đi!

Đương nhiên, dùng Độc Giác Cự Mãng kinh người tốc độ, Thẩm Thanh hai người tốc độ không chịu nổi nhắc tới, được liều vận khí, liều nhân phẩm! Tựa xem cái nào xui xẻo nhất, bị Độc Giác Cự Mãng cho nhìn chăm chăm vào!

Hai cái thái điều bất chấp sau lưng cái kia máu chảy đầm đìa cảnh tượng, chỉ để ý vui đầu chạy như điên! Lại không biết, cái kia Độc Giác Cự Mãng trong nháy mắt đã đem còn lại vài tên tu sĩ diệt sát được không còn một mảnh, chỉ còn lại có vài khúc máu me nhảy nhụa tàn thân thể ném ở dưới mặt đất.

Lúc này, cái kia Độc Giác Cự Mãng chăm chăm vào Thẩm Thanh cùng Bàn Tử hai người chạy như điên bóng lưng, phun trường tín, cặp kia âm trầm, khát máu quái mắt vậy mà lộ ra một tia nhân tính hóa trào phúng!

Hai cái con sâu cái kiến còn muốn chạy? !

"Ngang —— "

Độc Giác Cự Mãng phát ra diệc tai tiếng hô, cực lớn mãng thân hướng phía trước mãnh liệt một tháo chạy, xoáy lên một đạo cuồng phong tựa đuổi theo!

Bỏ mạng chạy trốn Thẩm Thanh nghe được tiếng hô, lại cảm giác được sau lưng tiếng gió vù vù, cát đá xoay tròn chi tiếng nổ lớn, trong nội tâm không khỏi kêu khô, lại nhìn phía trước Bàn Tử tay vừa lộn, một trương Thần Hành Phù thoáng hiện trong tay, đi theo hướng lùi về! Phản phật thoáng một phát! Bàn Tử tốc độ bỗng nhiên điên cuồng phát ra vài phần, lập tức cùng Thẩm Thanh khoảng cách kéo ra mười trượng xa!

Bà mẹ nó!

Thẩm Thanh mắt đều tái rồi!

Nhắc tới Thần Hành Phù hắn cũng ứng phó có, chỉ là lúc trước chỉ lo trốn chạy để khỏi chết, đã sớm đem chính mình có được Thần Hành Phù sự tình quên được không còn một mảnh.

Tâm niệm điện thiểm tâm đó, Thẩm Thanh còn chưa kịp xuất ra Thần Hành Phù, đỉnh đầu đã là gió tanh xông vào mũi, cái kia Độc Giác Cự Mãng cực lớn mãng thân đã tại trên đỉnh đầu xuất hiện, đông nghịt một mảnh, cái kia cường đại uy áp làm cho Thẩm Thanh toàn thân xương cốt như nhũn ra không nói, một hơi còn kém điểm thở gấp không được!

Đã xong!

Thẩm Thanh sắc mặt trắng bệch, tận nhân sự phóng xuất ra vòng phòng hộ, dưới chân dừng lại, cũng không hề chạy thoát.

Ngay tại Thẩm Thanh mất hết can đảm, chờ chết thời điểm, đỉnh đầu cái kia cực lớn mãng thân cũng không dừng lại lưu, mà là phản phật lập mang theo một hồi cuồng phong bay vút mà qua, nhưng lại hướng về phía Bàn Tử cái kia chạy trốn to mọng thân ảnh mà đi.

Thẩm Thanh tại đây một cái chớp mắt không chết thành, trong nội tâm thầm nghĩ vạn hạnh, chuẩn bị quay đầu đổi lại phương hướng chuẩn đi một cái chớp mắt, thấy hoa mắt, một đạo vừa thô vừa to bóng đen thoáng hiện! Còn không có kịp phản ứng, bóng đen trùng trùng điệp điệp đụng vào vòng phòng hộ lên!

"Xì... Lạp" một tiếng, vòng phòng hộ lập tức sụp đổ, Thẩm Thanh chỉ cảm thấy thân thể tựa như bị cự chùy trọng kích, thân hình chấn động, yết hầu ngọt, một ngụm máu tươi cuồn cuộn bắn ra!

Ngũ tạng lục phủ bốc lên tầm đỏ, Thẩm Thanh bị cái đuôi lớn quét trúng thân thể trên không trung quay cuồng, giờ phút này, hắn đã nhìn thanh, chính mình là đã bị cái kia Độc Giác Cự Mãng cái đuôi lớn cho quét trúng rồi!

Cũng ngay tại Thẩm Thanh bị Độc Giác Cự Mãng cái đuôi lớn quét trúng, thân thể trên không trung bốc lên lần qua lần lại thời điểm, cái kia Độc Giác Cự Mãng miệng lớn dính máu đã chiếu vào Bàn Tử to mọng thân hình hung hăng tấp tới!

Ở đây một sát! Bàn Tử trong tay chẳng biết lúc nào lại thêm nhất trượng phù lục, đang ở đó miệng lớn dính máu khó khăn lắm muốn cắn trúng thời điểm, Bàn Tử trong tay phù lục đã đập đến trên người!

Chợt thoáng một phát, Bàn Tử cái kia to mọng thân hình đột nhiên biến mất không thấy gì nữa!

"Răng rắc" một tiếng!

Lần này lại không phải cốt nhục bị cắn toái thanh âm, mà là Độc Giác Cự Mãng cái kia miệng lớn dính máu khép lại một cái chớp mắt, cái kia miệng đầy bén nhọn răng sắc va chạm thanh âm! Độc Giác Cự Mãng một ngụm vậy mà không có cắn trúng!

"Ngang —— hiên ngang —— "

Con mồi không hiểu thấu vô tung vô ảnh, Độc Giác Cự Mãng không thể nào phát tiết, lập tức gào thét liên tục! Cự lớn mang thân mạnh mẽ đâm tới tầm đó, quanh mình cây cối tức thì bị nhổ tận gốc, cát bay đá chạy, một mảnh đồng bừa bộn!

Độc Giác Cự Mãng tức giận! Cái kia còn trên không trung quay cuồng Thẩm Thanh tại trong lúc cấp bách cũng đã nhìn đến tình huống.

"Con em nguoi nhé! Bàn Tử rõ ràng độn thổ rồi!" Thẩm Thanh tâm hạ rất ảo não, sớm biết như thế, chính mình sớm dùng tới Độn Thổ Phù, cái đó hội chặt vật như thế? !

Tâm niệm điện thiểm, giờ phút này, Thẩm Thanh thấy hoa mắt! Sáng ngời! Một vũng đầm nước đập vào mi mắt! Độc Giác Cự Mãng cái kia mang theo đuôi ý quét qua, lại đem Thẩm Thanh cho quét đến hồ sâu trên không!

"Phù phù" một tiếng! Mang theo một đại đoàn bọt nước đồng thời, Thẩm Thanh thân hình đã trùng trùng điệp điệp rơi vào hồ sâu bên trong!

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Sào huyết

Chương 52: Sào huyết

Lúc này đây, Thẩm Thanh đã có kinh nghiệm, rơi vào hồ sâu một cái chớp mắt, tay vừa lộn, một trượng chạy trốn bằng đường thủy phù xuất hiện trong tay, đi theo hướng ngược võ, phù lục tạo nên một tầng rung động, lập tức tại thân thể của hắn chung quanh hình thành một đạo trong suốt không thấm nước trảo.

Đi theo, Thẩm Thanh xuất ra một chỉ bình ngọc, đổ ra một hạt Ích Khí Đan ăn vào.

Cái này Ích Khí Đan tuy nhiên không phải chữa thương thuốc tiên, nhưng dầu gì cũng là trân quý linh thảo luyện chế mà thành, bao nhiêu có thể tạo được chữa thương hiệu quả.

Độc Giác Cự Mãng ngay tại hồ sâu bên ngoài, thẩm trong sạch số mệnh chuyển, cảm giác bản thân thương thế không nghiêm trọng lắm, không dám tùy tiện bơi lên mặt nước, dứt khoát hướng đáy đầm lặn mà xuống.

Đầm nước sâu u, bích lục một mảnh, hàn khí bức người, Thẩm Thanh lặn tốt một hồi, cũng không thấy đáy.

Cũng may có chạy trốn bằng đường thủy phù phòng hộ, Thẩm Thanh không cần lo lắng hô hấp không thoải.

Bất quá, càng đi ở chỗ sâu trong, đầm nước càng thêm rét lạnh, cái kia tí ti hàn khí xuyên thấu qua vòng phòng hộ, hướng Thẩm Thanh thân thể ăn mòn.

Mà lúc này, mặt nước thấu ở dưới ánh sáng càng tái đi nhạt, dần dần, lâm vào một phiến trong bóng tối, đã là đưa tay không thấy được năm ngón.

Thẩm Thanh móc ra một khóa ánh huỳnh quang thạch niết tại đầu ngón tay chiếu sáng, cái này ánh huỳnh quang thạch phát ra vàng sáng so sánh nhu hòa, chuyên môn dùng cho động phù trang trí chiếu sáng chi dụng, xa xa nhìn không rõ, chỗ gần coi như cũng được, có ánh huỳnh quang thạch nơi tay, tại đây hồ sâu bên trong không đến mức luống cuống.

Cái này đáy đầm sâu hơn, cũng có thấy đáy thời điểm, tiếp tục lặn ước chừng một thời gian cạn chén trà, ần ần có thể nhìn đến một khối cực lớn màu đen cự thạch vắt ngang tại dưới chân.

Thẩm Thanh có chút vui vẻ, hướng cự thạch kia bơi đi, đem làm hấn hai chân rơi vào cự thạch phía trên lúc, lập tức cảm giác được lòng bàn chân một thực hàn khí dâng lên, theo lòng bàn chân một mực xuyên qua thân thể, nhất thời làm hấn liền đánh mất cái rừng mình.

Lạnh như vậy?

Thẩm Thanh có chút chịu không được, vội vàng từ cự thạch kia nhảy xuống.

Rơi vào đáy đầm thực chỗ, Thẩm Thanh chỉ cảm thấy dưới chân một mảnh mềm mại, không có cái kia hàn khí bức người không nói, còn có chút sáng khoái, nhìn chăm chú nhìn lên, nhìn tình huống cái này hồ sâu dưới đáy, là một tầng cát mịn phổ tụ mà thành.

Lòng bàn chân thư nhuyển, cùng lúc trước hàn khí nhập vào cơ thể hoàn toàn bất đồng, cái này tương phản thật sự là hơi bị lớn.

Thẩm Thanh giật mình, đi đến cự thạch kia bên cạnh, vừa mới đến gần, một cỗ hàn khí trước mặt mà đến, hàn khí tận xương, rất khó chịu!

Thẩm Thanh tranh thủ thời gian lui lại mấy bước, cảm giác miễn cưỡng có thể thích ứng cái kia hàn khí về sau, lúc này mới đứng lại, tinh tế dò xét tất ngang tại trước mắt cái này cùng nhau xem đi lên đen sì cực lớn Thạch Đầu.

Cái này hơi đánh giá không sao, Thẩm Thanh trong đầu tức thì dần hiện ra một loại khoáng thạch đích danh xưng.

Hàn Thiết Thạch!

《 Cửu Châu nguyên kỷ 》 thì có ghi lại, hàn Thiết Thạch chỉ ở băng nguyên, tuyết sơn, hàn đàm xuất hiện, phần lớn dùng cho luyện khí chi dụng, như Vạn Niên Hàn Thiết thạch, tại Tu Chân giới thuộc về vật báu vô giá.

"Chính mình thân ở chỗ, không phải là một chỗ hàn đàm sao?"

Thẩm rảo rất nhìn trước mắt cái này khối cực lớn Thạch Đầu càng như là hàn Thiết Thạch, trong đầu hồi tưởng 《 Cửu Châu nguyên kỷ 》 chỗ thuật đặc thù, lần nữa tinh tế dò xét, đem làm hấn nhìn đến thạch trên người cái kia một mảnh dài hẹp có quy tắc gọn sóng đường vân thời điểm, lập tức tự xác định cái này khối đen sì cự thạch tự là hàn Thiết Thạch!

Không chỉ như thế, cái này khối cự thạch tuyệt đối là Vạn Niên Hàn Thiết thạch, thạch trên người xuất hiện một đường vân lộ tự đại biểu bách niên, cái này khối cự thạch thạch trên người đường vân sọc có mấy trăm đầu, không phải Vạn Niên Hàn Thiết thạch là cái gì?

Vạn Niên Hàn Thiết thạch cực kỳ hiếm có, công dụng lại cực kỳ rộng khắp, đặc biệt là dùng cho luyện khí, phần lớn bình thường Pháp Khí chỉ cần tăng thêm móng tay che lớn nhỏ Vạn Niên Hàn Thiết thạch, phẩm chất đề cao cũng không phải là nửa lần hay một lần, Hạ phẩm Pháp Khí có thể trực tiếp tăng lên tới Thượng phẩm Pháp Khí, mà Thượng phẩm Pháp Khí, có thể trực tiếp tăng lên tới Cực phẩm Pháp Khí, thậm chí tăng lên tới Linh Khí cấp bậc!

Trước mắt cái này khối hàn Thiết Thạch ước chừng năm trượng vuông, thật sự là quá lớn! To đến đến Thẩm Thanh đều có điểm không thể tin được, truyền thuyết này bên trong đích Vạn Niên Hàn Thiết thạch tự lại để cho chính mình cho gặp?

Lúc này, Thẩm Thanh trong mắt nửa vui nửa buồn, chính mình rơi vào Độc Giác Cự Mãng hang ổ, tại họa phúc không biết trạng thái xuống, lại đánh lên lớn như thế vận, cũng không biết chính mình là không may cực độ? Hay vẫn là phúc tinh cao chiếu?

Thẩm Thanh tâm ở bên trong lộn xộn, bất quá, động tác nhưng lại bất mãn, cất bước tiến lên, đỉnh lấy cái kia hàn khí bức người, bắt tay chương dán tại hàn Thiết Thạch trên người, chân khí vận chuyển tâm đó, cái này khối cực lớn Vạn Niên Hàn Thiết thạch chợt thoáng một phát tự biến mất không thấy gì nữa.

Đi theo, Thẩm Thanh tâm thần khẽ động, xuất hiện tại Càn Khôn Châu nội, mà cái kia khối vốn là lẳng lẳng nằm ở đáy đầm Vạn Niên Hàn Thiết thạch, tự đứng sừng ở bên hồ bơi hơi nghiêng.

Vạn Niên Hàn Thiết thạch đến tay, Thẩm Thanh khoe môi lộ ra mỉm cười, lần này thật là lợi nhuận đại phát!

Phải biết rằng, đây cũng không phải là bình thường hàn Thiết Thạch, mà là Vạn Niên Hàn Thiết thạch! Một quả lớn nhỏ cỡ nắm tay Vạn Niên Hàn Thiết

thạch tại phường thị tuyệt đối có thể đánh ra giá trên trời, có thể tưởng tượng, cái này một khối năm trượng vuông Vạn Niên Hàn Thiết thạch, có thể đập ra bao nhiêu linh thạch?

Đương nhiên, Thẩm Thanh sẽ không ngốc không sót mấy thực đem cả khối Vạn Niên Hàn Thiết thạch xuất ra đi đấu giá, bất quá, làm ăn vụn vặt làm ra một hai khối đi ra ngoài chuyển thoắt một phát, vẫn là có thể đấy.

Thẩm Thanh vui cười a một hồi, cũng không dám nhiều làm dừng lại, tâm niệm vừa động, ra Càn Khôn Châu.

Thẩm Thanh tại Càn Khôn Châu ở bên trong dừng lại một hồi, không có lúc trước như vậy sợ hãi cùng bàng hoàng, hắn cũng nghĩ thông suốt, mặc kệ là họa hay phúc, một khi không đúng, chính mình trốn vào Càn Khôn Châu tự là, đến lúc đó, Càn Khôn Châu hóa thành hơi bụi, chắc hắn dùng Độc Giác Cự Mãng chỉ số thông minh cũng phát hiện không được.

Đã không cần lo lắng cho tính mạng, còn có cái gì rất sợ hãi, tốt bằng hoàng hay sao?

Ra Càn Khôn Châu, Thẩm Thanh tại đáy đầm lộ ra thân hình, giờ phút này, trong lòng của hắn thậm chí chắc chắn, cũng tự buông ra lòng mang, đảo mắt chung quanh, thoải mái nhàn nhã bắt đầu đánh giá đến cái này đáy đầm cảnh trí.

Không có cái kia vắt ngang phía trước cực lớn hàn Thiết Thạch vật che chắn ánh mắt, ánh mắt rộng lớn rất nhiều, Thẩm Thanh cảm trong tay ánh huỳnh quang thạch, tuyến cái phương hướng, một bên không nhanh không chậm hành tẩu, một bên thả ra thần thức bốn phía dò xét.

Đáy đầm diện tích cùng đầm nước mặt nước diện tích không kém nhiều, Thẩm Thanh chỉ chốc lát sau tự đi đến cuối cùng, gấp không có gì phát hiện mới, vòng vo phương hướng tiếp tục dò xét.

Lúc này đây, sắp dò xét đến cuối cùng thời điểm, xuyên thấu qua đẹp và tĩnh mịch đầm nước, một cái cự đại động quật thành linh đập vào mi mắt.

Nhìn cách đó không xa cái kia cực lớn động quật, Thẩm Thanh tâm nhảy không khỏi nhanh hơn, chỗ đó, chắc hẳn tự là Độc Giác Cự Mãng hang ổ a?

Vừa nghĩ tới cái kia Độc Giác Cự Mãng hang ổ đang ở đó động quật ở trong, Thẩm Thanh hai chân không khỏi có chút như nhũn ra, lúc này, hắn tuy nhiên biết rõ cái kia Độc Giác Cự Mãng vẫn còn đầm bên ngoài, nhưng có trời mới biết kinh khủng kia quái vật từ lúc nào phản hồi?

Tiến hay vẫn là không tiến?

Thẩm Thanh tâm ở bên trong xoắn xuýt một hồi, cắn răng một cái, nghĩ thầm tóm lại lúc này không thể trôi lên mặt nước, còn không bằng mạo hiểm tiến quái vật kia trong hang ổ đi dò xét bên trên tìm tòi.

Động quật cực lớn, Thẩm Thanh đi vào liền phát hiện, cái này đáy đầm nước chảy tại động quật khẩu quanh quần phân lưu, lại không có một giọt nước thấm vào động quật ở trong, giống như một chỗ trạng thái chân không khu vực.

Đảo mắt chung quanh, thành động hai bên lộ ra so sánh bóng loáng, hiển nhiên là Độc Giác Cự Mãng thường xuyên xuất nhập bố trí, hơn nữa, cái này trong động quật mùi tanh xông vào mũi, tanh tươi khó nghe, thỉnh thoảng, còn có thể nhìn thấy tán lác tại địa khô lâu, hải cốt, quả nhiên là nhìn thấy mà giật mình.

Cũng may động này quật thông đạo cũng không sâu, Thẩm Thanh chưa có chạy bao lâu, tự nhìn thấy cuối cùng xuất hiện một đạo tử sắc quang màn.

Lại thấy tử sắc quang màn, Thẩm Thanh tâm ở bên trong lấy làm kỳ, cái này Độc Giác Cự Mãng hang ổ tại sao có thể có tử sắc quang màn xuất hiện? Cái này màn sáng về sau là địa phương nào? Sẽ không lại là cái nào đó quảng trường a?

Trong nội tâm trong khi đang suy nghĩ, Thẩm Thanh đi theo tự lác đầu, bỏ đi khả năng này, cái kia Độc Giác Cự Mãng thân hình khổng lồ, không có khả năng tại trong thông đạo ở lấy, cái kia màn sáng về sau, có lẽ tự là Độc Giác Cự Mãng chính thức cư trú chỗ.

Thẩm Thanh chậm rãi đi vào tử sắc quang màn trước, có chút do dự xuống, cho mình gia trì một đạo vòng phòng hộ, đi theo, tự một đầu tự hướng đạo kia tử sắc quang màn đâm đi vào!

Chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Thẩm Thanh định ra thần đến đồng thời, tay khẽ vẫy, một kiện pháp thuẫn thoắt hiện mà ra, ngăn cản trước người.

Phòng hộ đúng chỗ, lúc này, Thẩm Thanh nghiệp dĩ nhìn tình huống cái này màn sáng về sau cảnh trí, đập vào mi mắt chính là một chỗ diện tích có phần rộng dích trống trải chi địa, tại trống trải chi địa chính giữa, còn có một cực lớn cái ao nước.

Trước mắt cái này phiền trọng trải chi địa ngược lại không có thông đạo như vậy thối không nghĩ được, hải cốt khắp nơi trên đất, trái lại, còn lộ ra có chút sạch sẽ.

Thẩm Thanh thả ra thần thức, bốn phía dò xét một lần, gấp không có nguy hiểm, tiện tay thu pháp thuẫn, chậm rãi hướng cái ao nước đi đến.

Cái ao nước thanh tịnh trong suốt, liếc có thể nhìn đến đáy ao, thậm chí có thể nhìn thấy đáy ao rơi là tả có vài chục miếng lân phiến, bởi vậy suy đoán, cái kia Độc Giác Cự Mãng bình thường xác nhận ngâm tại cái này trong ao.

Rất nhanh, Thẩm Thanh đem cái ao nước quanh mình nhìn cái tình huống đồng thời, còn kinh hi phát hiện, ngay tại bên hồ bơi cách đó không xa, rõ ràng có một trượng xoáy lên mắng da.

Độc Giác Cự Mãng ấu thú kỳ thi có Tam cấp yêu thú tiêu chuẩn, ngàn năm lột da một lần, đầu kia tại đầm bên ngoài tàn sát bừa bãi Độc Giác Cự Mãng đã đạt Tứ cấp yêu thú tiêu chuẩn, hiển nhiên, cái này là lần đầu tiên lột da tới.

Thảm Thanh bước nhanh tiến lên, đem cái kia trương vòng quanh mãng da lấy nhặt , tiện tay ước lượng, làm hắn có chút kỳ quái chính là, cái này trương thú ở dưới mãng da lại cũng không trầm trọng, nhu hòa mềm mại, tựa như một kiện tơ lụa xiêm y.

Thảm Thanh nâng trong tay tinh tế xem xét, cái này trương mãng da toàn thân trắng nõn, xúc cảm tinh tế tỉ mỉ ôn nhuận.

Cái kia Độc Giác Cự Mãng ít nhất là Tam cấp yêu thú tiêu chuẩn ấy ư, thú ở dưới mãng da giá trị không cần nói cũng biết, so hắc chiểu hủ ngục da tuyệt đối cao không ngót một cái cấp bậc, Thảm Thanh tự nhiên sẽ không khách khí, vui rạo rức đem cái này trương Độc Giác Cự Mãng da xin vui lòng nhận cho tiến trong túi trữ vật.

Thu mãng da, Thảm Thanh tại đây chỗ trong sào huyết du đăng một phen, nơi đây trống trải, vừa xem hiểu ngay, một vòng đi dạo xuống, lại không cái gì phát hiện mới.

Thảm Thanh không khỏi hơi có chút thất vọng, mạo hiểm to như vậy nguy hiểm tiến vào Độc Giác Cự Mãng hang ổ, lại chỉ lấy được một trương thú ở dưới mãng da, cái này cùng trong lòng của hắn định giá kém khá xa.

Ngay tại Thảm Thanh tâm ở bên trong thất vọng, chuẩn bị ly khai nơi này thời điểm, đột nhiên, hắn cảm giác được sau lưng đột nhiên có một cỗ nhiệt khí xuyên qua thân thể.

Thảm Thanh lại càng hoảng sợ, mãnh liệt quay người lại, đập vào mi mắt bắt quả là cái hổ bắt bình thạch bích.

Không có cái gì? Cái này nhiệt khí lại là từ đâu đến hay sao?

Thảm Thanh hơi có chút buồn bực, đi đến thạch bích bên cạnh, vươn tay theo như lại trên thạch bích.

Tại trên thạch bích vuốt ve một hồi, cái kia nhiệt khí thẳng thấu trong lòng bàn tay, đúng là theo cái kia thạch bích tán phát ra, Thảm Thanh tâm ở bên trong càng thêm buồn bực, thả ra thần thức tra xét rõ ràng trước mặt thạch bích, chỉ là dò xét một hồi, lại không phát hiện bất luận cái gì mảnh khóc...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Thây khô

Chương 53: Thây khô

Thảm Thanh có chút chưa từ bỏ ý định, bàn tay phủ tại trên thạch bích, dọc theo bên vách đá duyên một đường hành tẩu, đi không bao xa, cũng cảm giác được bàn tay chạm đến thạch bích truyền ra nhiệt độ rõ ràng đã có gia tăng.

Dọc theo thạch bích đi hơn mười bước, Thảm Thanh lông mày có chút nhăn lại, đi theo sẽ đem theo như lại trên thạch bích bàn tay thu trở lại.

Lúc này, cái này thạch bích tản mát ra độ ẩm đã rất phong tay rồi, rất hiển nhiên, phong tay nhiệt khí là từ thạch bích về sau truyền ra.

Thạch bích về sau sẽ là gì chứ?

Thảm Thanh tâm ở bên trong lòng hiếu kỳ phóng đại, cũng bất chấp Độc Giác Cự Mãng tùy thời khả năng trở về nơi này, đứng tại thạch bích trước khi tra xét rõ ràng.

Trước mắt thạch bích gập ghềnh, đen sì , không có gì thần kỳ chỗ.

Thảm Thanh theo thạch bích chạy chậm chậm, thần thức toàn bộ triển khai, ước chừng đã thành mấy chục bước tả hữu, liền phát hiện phía trước không xa trên thạch bích lộ ra một cái hình tròn Thiết Hoàn.

Chỉ Thiết Hoàn toàn thân ngăm đen, cùng thạch bích màu sắc cực kỳ xấp xỉ, không cẩn thận xem xét, rất khó phát hiện.

Thảm Thanh dùng thần thức dò xét thoáng một phát, không có phát hiện Thiết Hoàn có cái gì chỗ không ổn, bất quá, hắn phát hiện tại Thiết Hoàn bốn

phía, xuất hiện một đạo rất nhỏ khe hở, cái kia thạch bích truyền lại ra nhiệt khí tựa hồ cũng nhược rất nhiều,

Cái kia khe hở hiện lên hình chữ nhật, cao hai trượng, rộng một trường, tựa như bình thường cửa phòng, rất là quy tắc.

Có này phát hiện, Thẩm Thanh lại không có gì kinh nghiệm, cũng biết trước mắt đạo này rất quy tắc khe hở hẳn là đạo cửa ngầm, mà cái kia không dễ phát hiện Thiết Hoàn, chắc hẳn tựa là đạo này cửa ngầm chốt mở.

Thẩm Thanh có chút do dự một chút, thò tay đem ở Thiết Hoàn, tả hữu thử xoay tròn thoáng một phát, vận khí không tệ, hướng ngược chiều kim đồng hồ chuyển lúc, Thiết Hoàn thì có một tia buông lỏng.

Lại vừa dùng lực, Thiết Hoàn xoay tròn một cái chớp mắt, chỉ nghe "Ken két" chỉ tiếng vang lên, đạo kia cửa ngầm chậm rãi bay lên, nương theo lấy một cỗ sóng nhiệt đập vào mặt, một đạo nghiêng nghiêng hướng phía dưới thêm đá đập vào mi mắt.

Cũng may cái này đập vào mặt sóng nhiệt tuy nhiên nhiệt khí bức người, còn có thể chịu được, Thẩm Thanh hơi trầm ngâm, tựa đập vào thêm đá, nhất cấp mà xuống.

Cái này đầu hướng phía dưới thêm đá tương đối dài, liếc nhìn lại, sợ có trăm cấp, Thẩm Thanh một mực thuận giai mà hạ đã đến chỗ góc cua, đã qua chỗ rẽ, lại là một đầu kéo dài mà ở dưới thêm đá.

Đã đến nơi này, Thẩm Thanh cũng không có gì hay do dự, tiếp tục thuận giai hướng phía dưới.

Cũng không biết đã qua mấy cái chỗ rẽ, đem làm Thẩm Thanh cảm giác được cái kia nhiệt khí càng ngày càng nóng thời điểm, thêm đá cuối cùng đã tới cuối cùng, một đạo hở khe cửa đá xuất hiện tại trước mắt.

Thẩm Thanh thả ra thần thức dò xét thoáng một phát, cái kia cửa đá cũng không dị thường chỗ, vì vậy đi vào cửa đá trước khi, bàn tay chống đỡ tại trên cửa đá, chân khí ám nhả, cái kia cửa đá phát ra "Cạc cạc" thanh âm, từ từ mở ra.

Cửa đá về sau, là một gian trống trải thạch thất, tại thạch thất dựa vào đông hơi nghiêng, có một tòa ba, bốn trượng vuông bệ đá, tại trên bệ đá, thỉnh thoảng ngồi xếp bằng một cổ cây khô.

Cái kia cây khô bên ngoài khoác trên vai vừa thấy áo bào xanh, một đầu khô héo tóc thất đỉnh đầu quan mang, tuy là thân thể không hủ, nhưng ở vào cái này nhiệt khí bức người trong thạch thất, thân thể hơi nước đã sớm bốc hơi khô, hốc mắt hãm sâu, giống nhau khô lâu, nhìn trũng đi thật là dữ tợn đáng sợ.

Trước mắt cái này cổ cây khô hẳn là tên tu sĩ, chỉ là không biết là nguyên nhân nào lúc này tọa hóa?

Thẩm Thanh đứng tại bệ đá cách đó không xa quan sát một hồi, không có nhìn thấy cây khô trên người có dấu cái gì sự việc, liên tu sĩ thiết yếu Tái Trữ Vật đều không có gặp.

Bất quá, đang làm thi thể trước trên bệ đá, ngược lại là phóng có một quả ngọc giản.

Thẩm Thanh tay khẽ vẫy, sẽ đem cái kia miếng ngọc giản thu nhận trong tay.

Ngọc giản toàn thân tóc vàng, toàn thân có chứa nhẹ nhàng điểm lấm tấm, cho người một loại phong cách cổ xưa cảm giác, nhưng xúc cảm cũng rất bóng loáng, ôn nhuận.

Thẩm Thanh thả ra thần thức xuyên qua ngọc giản, trong đầu lập tức "Oanh" thoáng một phát, đại lượng tin tức dừng mãnh vào thức hải ở trong.

Thật lâu, Thẩm Thanh buông ngọc giản, nhẹ nhàng thở dài khẩu khí.

Này cái ngọc giản có ghi một quyển sách tên là 《Ngự Linh thuật》 pháp thuật, này thuật mặc dù chỉ là một mảnh phụ trợ tính pháp thuật, nhưng lại niên đại tương đương đã lâu Thượng Cổ tu sĩ lưu lại, chủ yếu dùng cho ngự thú, ngự trùng.

Mà lưu lại cái này hai quả ngọc giản Thượng Cổ tu sĩ, tên là Liệt Hỏa chân nhân, thì ra là tọa hóa cùng này cái này cổ cây khô.

Thẩm Thanh lúc trước còn kỳ quái người này Thượng Cổ tu sĩ vì cái gì liên Tái Trữ Vật đều không có lưu lại một chỉ, lại hết lần này tới lần khác lưu lại này cái phong cách cổ xưa ngọc giản, bất quá điều tra hết này cái ngọc giản tin tức về sau, mới biết được, gian phòng này thạch thất tựa là Liệt Hỏa chân nhân dưới mặt đất động phủ, mà lưu lại này cái ngọc giản, cũng có kỳ đặc thù nguyên nhân.

Thông qua ngọc giản lưu lại tin tức, cái này Liệt Hỏa chân nhân cùng luyện chế Càn Khôn Châu đại năng tu sĩ đồng dạng, đều là Tử Văn Tông tu sĩ, chỉ có điều, tên kia có được Càn Khôn Châu đại năng tu sĩ là Tử Văn Tông Thái Thượng trưởng lão, mà Liệt Hỏa chân nhân, chỉ là Tử Văn Tông một gã bình thường chấp sự mà thôi.

Trong tin tức còn nâng lên, tại đây ở giữa thạch thất mặt phía nam có một đạo cửa đá, cửa đá về sau, có một chỗ không biết tồn tại bao nhiêu năm Địa Hỏa nham thạch nóng chảy. Mà ở cái kia chỗ lòng đất nham thạch nóng chảy ở bên trong, còn có mấy miếng tại thời kỳ Thượng Cổ đều gần như tuyệt tích Hỏa Tỳ Kim Nghê trướng còn trùng.

Năm đó Liệt Hỏa chân nhân tại đây chỗ cực nóng khó nhìn Địa Hỏa nham thạch nóng chảy phụ cận thành lập động phủ, chính là vì cái kia mấy miếng vô

tình ý lúc này phát hiện trứng côn trùng.

Bất quá, Liệt Hỏa chân nhân không đợi đến cái kia mấy miếng Hỏa Tuy Kim Nghi trứng côn trùng ấp trứng, tự rất không may cuốn vào vài vạn năm trước cái kia tràng diệt môn cuộc chiến, năm đó, Từ Văn Tông ở đằng kia một hồi Thượng Cổ đại chiến sụp đổ, chịu khổ diệt môn, mà Liệt Hỏa chân nhân cũng bởi vậy đụng phải trọng thương.

Người bị thương nặng Liệt Hỏa chân nhân trốn về động phủ trên đường, để tránh chính mình tài hàng hóa phẩm rơi vào tay địch, trực tiếp đem mình trữ vật thủ trục cho dẫn đề nổ rồi.

Bất quá, có lẽ là đối với gần như tuyệt tích "Hỏa Tuy Kim Nghi" lòng có chấp niệm, hay là là còn có nguyên nhân khác? Liệt Hỏa chân nhân cuối cùng nhất không có cam lòng đem dùng cho đem ra sử dụng các loại dị trùng "Ngự Linh thuật" cho hủy diệt, cũng tại ngọc giản nội rót vào tin tức, nhắc nhở Địa Hỏa nham thạch nóng chảy bên trong có trân quý Hỏa Tuy Kim Nghi trứng côn trùng, tạm gác lại người hữu duyên...

Thẩm Thanh đạt được này miếng ngọc giản, xem như cái người hữu duyên, chỉ là lúc cách hơn mấy vạn năm, chỉ sợ cái kia Hỏa Tuy Kim Nghi sớm đã ấp trứng đi ra. Nói không chừng, đạo kia cửa ngậm về sau Địa Hỏa nham thạch nóng chảy ở bên trong, Hỏa Tuy Kim Nghi đã là ngàn vạn, mà thôi Hỏa Tuy Kim Nghi không bố, tuyệt đối không phải Thẩm Thanh cái này thái điều tu sĩ có khả năng thu đấy.

Thẩm Thanh cũng là xua đuổi khỏi ý nghĩ, mặc dù không chiếm được cái kia gần như tuyệt tích Hỏa Tuy Kim Nghi, có thể được đến này cái có ghi "Ngự Linh thuật" Thượng Cổ ngọc giản, đã là thu hoạch lớn nhất rồi.

Bất quá, Thẩm Thanh biết rõ cửa đá về sau Địa Hỏa nham thạch nóng chảy ở bên trong có Hỏa Tuy Kim Nghi, không đi nhìn một cái, thật sự là có chút không cam lòng.

Thẩm Thanh tâm ở bên trong xoắn xuýt một hồi, đang chuẩn bị tiến về trước Địa Hỏa nham thạch nóng chảy chỗ tìm tòi, dùng hần suy nghĩ, cho dù cái kia Địa Hỏa nham thạch nóng chảy ở bên trong khả năng có ngàn vạn Hỏa Tuy Kim Nghi tồn tại, đánh không lại, có thể trốn ah, nếu không té, chỉ cần tâm niệm vừa động, có thể trốn vào Càn Khôn Châu ở bên trong.

Đã có lập kế hoạch, Thẩm Thanh cũng không hề do dự, chậm rãi đi vào thạch thất phía nam đạo thạch môn kia trước khi.

Cửa đá đóng chặt, nhưng có ngọc giản lưu lại tin tức nhắc nhở, Thẩm Thanh rất nhẹ nhàng tìm đến Thiết Hoàn chốt mở, đồng dạng là hướng ngược chiều kim đồng hồ chuyển, đạo thạch môn kia tự thăng .

Tiến vào cửa đá về sau, vẫn là một đầu thêm đá, thêm đá nghiêng nghiêng hướng phía dưới, thị lực chỗ đến, thêm đá cuối cùng ánh lửa ẩn hiện, đã có thể nghe được nham thạch nóng chảy lẫn mình quay cuồng phát ra ra "Ọt ọt ọt ọt" thanh âm.

Cái kia đập vào mặt sóng nhiệt chỗ sinh ra cực nóng nhiệt độ cao làm cho người hít thở không thông, thế cho nên Thẩm Thanh trên người bị nhiệt độ cao bốc hơi ra từng đạo hơi nước trắng mịn mờ sương mù, có thể khẳng định, nếu không trong chớp lát, Thẩm Thanh cũng sẽ bị cái này cực nóng nhiệt độ cao cho chưng thành người khô.

Thẩm Thanh chênh lệch tranh thủ thời gian phóng thích chỗ một cái trong suốt vòng bảo hộ, cái này vòng bảo hộ đối với cách nhiệt nổi lên không có bao nhiêu hiệu quả, nhưng có chút ít còn hơn không, bao nhiêu có thể làm hần nhiều khiêng bên trên một hồi.

Vì bảo hiểm để đạt được mục đích, thẩm hoàn trả phân ra một tia tâm thần liên tiếp kết nối lấy Càn Khôn Châu, một khi gặp nạn, sẽ xảy đến thuận di tiến Càn Khôn Châu nội.

Cái này đầu thêm đá không hề dài, không đến mười trượng, đã đến thêm đá cuối cùng, trước mắt hỏa hồng một mảnh, sóng nhiệt bức người, cái kia Địa Hỏa nham thạch nóng chảy bắt đầu khởi động bốc lên, hỏa hồng huyết thanh mọi nơi vậy ra, phát ra trận trận "Đùng đùng" bạo tiếng nổ thanh âm.

Nóng quá!

Nơi này nhiệt độ cao đã cực kỳ khủng bố, Thẩm Thanh chỗ phóng thích vòng phòng hộ mắt nhìn thấy lấy mắt thường thấy được tốc độ hòa tan, gần như sụp đổ. Thẩm Thanh tranh thủ thời gian lại gia trì một tầng vòng phòng hộ, thả ra thần thức, dò xét chỗ này diện tích không lớn Địa Hỏa nham thạch nóng chảy, hơi chút an tâm chính là, nơi này cũng không có xuất hiện ngàn vạn Hỏa Tuy Kim Nghi.

Dựa theo ngọc giản trong tin tức chỗ nhắc nhở cái kia dạng, tại Địa Hỏa nham thạch nóng chảy vị trí trung ương nhô lên một khối hỏa nham phía trên, một khối Liệt Hỏa chân nhân cố ý bố trí xuống màu đỏ sậm hỏa ngọc đập vào mi mắt.

Cái kia khối hỏa ngọc ước chừng hai trượng vuông, đầu trên hình thành, tự như đao gọt , phần dưới thì là hình bầu dục, nhìn trứng đi, tự như cắt thành một nửa trứng gà.

Làm cho Thẩm Thanh kinh ngạc , hỏa ngọc bên trên Hỏa Tuy Kim Nghi trứng côn trùng lại vẫn tại!

Thẩm Thanh đi theo liền phát hiện, cái kia hỏa tùy kim trứng kiến số lượng không đúng, năm đó Liệt Hỏa chân nhân ở đằng kia chỗ lòi hỏa nham bên trên phát hiện trứng côn trùng tổng cộng chỉ có mười miếng, về sau bố trí xuống hỏa ngọc về sau, đem trứng côn trùng chuyển dời đến hỏa ngọc phía trên bao hàm dưỡng, bởi vì trứng côn trùng gấu gấu dính dán tại hỏa nham lên, không cẩn thận còn làm cho phá hai quả trứng côn trùng, nói cách khác, hỏa ngọc bên trên có lẽ chỉ có tám miếng trứng côn trùng mới đúng.

Thế nhưng mà, cái kia khối hỏa ngọc bên trên vậy mà rậm rạp chằng chịt tất cả đều là trứng côn trùng, thần thức bao phủ xuống, sợ có trên trăm miếng

hiều.

Thẩm Thanh chỉ cảm thấy lưng da một hồi run lên, cái này trùng còn trùng nhiều hơn là chuyện tốt, nhưng là ý nghĩa nơi này có không ít Hỏa Tuy Kim Nghi tồn tại, bằng không, tại sao có thể có nhiều như vậy trùng còn trùng?

Thẩm Thanh tâm hạ khẩn trương, bắt quá, mặc kệ thần thức như thế nào dò xét, cái này phương viên chi địa lại không phát hiện một chỉ Hỏa Tuy Kim Nghi, chẳng lẽ, những cái kia áp trùng ra Hỏa Tuy Kim Nghi, giấu ở Địa Hỏa nham thạch nóng chảy ở chỗ sâu trong hay sao?

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Thẩm Thanh tâm ở bên trong có chút vui vẻ, giờ phút này đúng là cơ hội tốt, thừa dịp Hỏa Tuy Kim Nghi tại nham thạch nóng chảy ở chỗ sâu trong, vừa vận thu cái kia khối bao hàm đường trùng còn trùng hỏa ngọc, sau đó tranh thủ thời gian trượt nhân tài phải

Cái kia khối hỏa ngọc khoảng cách Thẩm Thanh không đến hai mươi trượng, dùng Thẩm Thanh trước mắt thần thức, miễn cưỡng có thể đạt tới vận chuyển thuật yêu cầu.

Thẩm Thanh tay kết pháp quyết, hai ngón khép lại hướng cái kia khối hỏa ngọc một ngón tay, chân khí kích xạ mà ra, trong miệng khẽ quát một tiếng: "Khởi!"

Tiếng quát vừa rộ, chỉ thấy cái kia khối hai trượng vuông hỏa ngọc chậm rãi lên không, vững vàng hướng Thẩm Thanh bay tới.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Tâm tình

Chương 54: Tâm tình

Thẩm Thanh tâm ở bên trong vui vẻ, rất nhanh đánh ra hai đạo pháp quyết, cái kia khối Hỏa Ngọc phi hành tốc độ lần nữa nhanh hơn vài phần, hô hấp tâm đó, cái kia Hỏa Ngọc đã phiêu đến phụ cận. Thẩm danh sách vươn tay ra, bàn tay dán tại bóng loáng nóng lên Hỏa Ngọc bên trên một cái chớp mắt, tâm thần khẽ động, cái kia lơ lửng tại trước mắt Hỏa Ngọc chợt thoáng một phát tự hư không tiêu thất rồi.

Liếc mắt cái kia khối nhô lên, rỗng tuếch hỏa nham, sắc mặt có chút tái nhợt Thẩm Thanh có chút thở ra một hơi, không dám lại dừng lại trì hoãn, thân hình nhoáng một cái, lui về này đạo cửa ngầm về sau.

Trở lại thạch thất, Thẩm Thanh nhìn hướng về phía cái kia cỏ cây khô, hơi trầm ngâm, thú nhận phi kiểm đào một vũng hồ, đi theo, đem cây khô thỏa đáng chôn, cuối cùng, lại hướng cây khô chôn chỗ thật sâu thì lễ một cái, xem như kết thúc hậu bối học trách nhiệm.

Không có cây khô trên bệ đá che kín tro bụi, Thẩm Thanh làm cái "Tĩnh Trần thuật", tay áo vung lên, tự thanh lý sạch sẽ, đi theo, theo trong Túi Trữ Vật móc ra một chỉ bồ đoàn ném ở trên bệ đá, khoan chân ngồi xuống.

Lúc trước tại Địa Hỏa nham thạch nóng chảy chỗ liên tục gia trì vòng phòng hộ, hơn nữa thi pháp cự ly xa vận chuyển cái kia khối cực lớn Hỏa Ngọc, bất kể là chân khí, hay vẫn là thần thức, đều có không nhỏ hao tổn, Thẩm Thanh giờ phút này đã là sắc mặt trắng bệch, đầu chẳng vầng nào trưởng, thân thể chợt dạt, được tranh thủ thời gian ngồi xuống khôi phục.

Thẩm Thanh đang muốn vận hành 《Trường Xuân Quyết》 lúc, trong đầu lóe lên, đột nhiên nhớ tới tại Càn Khôn Châu nội tu luyện hiệu quả tựa hồ muốn tốt một chút, không khỏi vỗ nhẹ lên hai má của mình, tự chính mình trí nhớ, thật sự là nên đánh!

Tâm niệm vừa động, xếp bằng ở trên bệ đá Thẩm Thanh bỗng nhiên biến mất, tới đồng thời, bản thân của hắn đã ở Càn Khôn Châu nội.

Liếc mắt để đặt tại trên đất trống cái kia khối Hỏa Ngọc, Thẩm Thanh cũng không vội ở tiến đến xem xét, trực tiếp đi vào bên hồ bơi khoan chân ngồi xuống đến.

《Trường Xuân Quyết》, 《Luyện Hồn Kinh》, một tu đan điền chân khí, một tu thức Hải Thần hồn, hai chủng công pháp giao hòa cùng tế, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, Thẩm Thanh đã thích ứng cái này hai chủng công pháp cùng tu, không có chút nào bài xích cảm giác.

Đã uống một quả hoàng nha đan, một canh giờ về sau, tự công hành viên mãn!

Thẩm Thanh chậm rãi giương đôi mắt, trong mắt thần quang thoáng hiện, tu vi không nói tiến, lại cùng cố không ít, hơn nữa, làm cho Thẩm Thanh mừng rỡ chính là, bị Độc Giác Cự蟒 cái đuôi lớn chỗ va chạm thương thế, tại một phen vận công dưới việc tu luyện tới cũng gần như khôi phục.

Thẩm Thanh đứng dậy, đuổi cái vô cùng thích ý lưng mồi, thị lực chỗ đến, cách đó không xa một ít khối Dược Viên ở bên trong, cái kia trồng linh thảo xanh um tươi tốt, tản mát ra bồng bồng sinh cơ, mọc khả quan.

Thẩm Thanh nhìn tại trong mắt, hi trong lòng, không khỏi lộ ra một tia nụ cười.

Bất quá, mở Dược Viên hay vẫn là nhỏ một chút điểm, tựa như vậy hơn mười gốc Linh Dược, thừa thớt, nhìn trũng đi lộ ra trống rỗng đấy.

Cái này Càn Khôn Châu nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, trước mặt cái này uông thanh tịnh thấy đáy cái ao nước tuy nhiên chiếm được một nửa diện tích, nhưng còn lại không gian trọn vẹn còn có 50 trọng tả hữu, cái kia mở Dược Viên không đến mười trọng, được tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp kiếm một ít Linh Dược trồng mới được là.

Trong tâm niệm, Thẩm Thanh lại muốn quát chính mình một tát tai, nhìn chính mình trí nhớ, mình không phải là tại hàn đàm bên cạnh ngắt lấy không thiếu Cửu Diệp Thảo sao? !

Lúc này, Thẩm Thanh phát giác được suy nghĩ của mình cùng trí nhớ tựa hồ xuất hiện vấn đề, vì vậy dứt khoát đứng yên ở tại chỗ, bình tâm tĩnh khí, hai mắt khép hờ, đem những ngày này chỗ chuyện đã xảy ra từ đầu đến cuối từng cái chải vuốt một lần.

Ước chừng nửa canh giờ, Thẩm Thanh mới giương đôi mắt, gọi ra một ngụm thở dài.

Cái này một chải vuốt xuống, Thẩm Thanh mới phát hiện, tại đây ngăn ngùn hơn một tháng thời gian ở bên trong, tại trên người mình vậy mà đã xảy ra không ít sự tình, cũng khó trách gần đây mấy ngày nay suy nghĩ của mình ở vào hỗn loạn trạng thái.

Lúc trước nhân họa đắc phúc đi vào Luyện Khí kỳ, trở thành phần đông phạm nhân hãm mộ Luyện Khí tu sĩ, tựa đầy đủ ảnh hưởng suy nghĩ của hắn rồi.

Trở thành Luyện Khí kỳ tu sĩ, lần thứ nhất đi xa nhà tiến Đại Thanh Sơn đã bị một người con gái kéo xuống nước, thiếu chút nữa quai điệu, cũng may hắn vận khí không tệ, chẳng những diệt sát so với chính mình tu vi cao rất nhiều áo đen nam, còn hữu kinh vô hiểm tiểu phát một số.

Hai tiến Đại Thanh Sơn, lần thứ nhất lấy người tổ đội, một đường kinh tâm động phách, người hành hạ ta lừa dối, cực kỳ nguy hiểm không nói, còn đã trải qua một hồi hương diễm bấy rập, thiếu chút nữa bị Trần Tư Nghi cái kia xinh đẹp thiếu phụ cho hấp thành người khô.

Dưới tuyệt cảnh, Thẩm Thanh phản kích đắc thủ, thu nhận cái kia mỹ thiếu phụ tài hàng. Rồi sau đó tại loạn thạch trong rừng xuyên thẳng qua, chém giết một sừng ban Sói, ra đến đi thời điểm, lại thiếu chút nữa bị Vương Lão Thực đánh lén đắc thủ, cũng may Thẩm Thanh thần hồn cường đại, trong lòng báo động, tránh được một kiếp.

Sau đó bình sinh lần thứ nhất tham gia đấu giá hội, trong lúc vô tình, lần nữa tiểu phát một số.

Đến ngày thứ hai tiến vào địa huyết thông đạo, một đường chém giết, cũng đạt được Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Châu, chỉ là điểm này tựa đầy đủ làm hắn hưng phấn được tư duy hỗn loạn.

Được thiên đại chỗ tốt, đến cái kia quảng trường về sau, dừng chân chưa ổn, thiếu chút nữa bị Luyện Khí hậu kỳ trung niên tu sĩ cho nhìn chăm chăm vào, tuy là có thần bí kia che mặt nữ tu vô tình ý giải vây, lại làm cho Thẩm Thanh hải hùng khiếp vía tốt một hồi.

Lại sau đó, ở đằng kia hàn đàm bên cạnh ngắt lấy Cửu Diệp Thảo, chính hưng phấn lấy đại phát một số, tựa gặp được Độc Giác Cự Mãng tác quái, cuối cùng nhất bị cái đuôi lớn quét đến trong hàn đàm, bị thụ không nhỏ kinh hãi, còn bị thụ chút nội thương.

Cái này cả kinh một chột còn không có phục hồi tinh thần lại, lại một ngày đại việc vui cho đánh lên rồi, tại hàn đàm ngọn nguồn đạt được Vạn Niên Hàn Thiết thạch, đây chính là một số thiên đại tài phú.

Đi theo mạo hiểm tiến vào đến Độc Giác Cự Mãng hang ổ, đạt được một trương mãng da, một bộ pháp thuật, không lâu, lại phải đã có Hóa Tuy Kim Nghi trướng côn trùng Hóa Ngọc.

Cái này liên tiếp hai ba việc vui, chính giữa lại xen lẫn tiểu mạo hiểm, tùy thời còn phải nhắc nhở treo mật đề phòng Độc Giác Cự Mãng trở về...

Đã ngoài tổng tổng, vẫn chỉ là một ít đại hi buồn phiền sự tình. Về phần thanh lý Thẩm gia môn hộ, chém giết thẩm thạch bọn người; theo Đại Thanh Sơn trở về thanh nguyên thành trên đường giải cứu Nhị nương; tại Thẩm gia cửa lớn chém rụng sở gia một đám nô tài cánh tay; cùng với tại thạch trong giếng đạt được con thứ nhất Tui Tử Vật, có được đệ nhất kiện Pháp Khí Luyện Hồn Bình, nuôi dưỡng Đại Chủy Ma Đầu vân vân và vân vân...

Bất kể là việc lớn việc nhỏ, hay vẫn là rườm rà việc vặt vãnh, không một không ảnh hưởng Thẩm Thanh tâm tính.

Dù sao, Thẩm Thanh năm nay vừa đầy mười lăm tuổi, tư tưởng đơn thuần, lại không thấy qua cái gì các mặt của xã hội, ngăn ngùn một tháng thời gian ở bên trong, cái này đại chuyện nhỏ tựa một tia ý thức hàng lâm tại trên người hắn, không nói tư duy hỗn loạn đi nơi nào, cũng tại bất tri bất giác ảnh hưởng tâm tính của hắn.

Cũng may Thẩm Thanh phát giác được bản thân không ổn, kịp thời chải vuốt, cái này một sơ lý xuống, ý nghĩ chịu một thanh, tư duy thanh tích, tâm bình khí hòa, không bị, không thích, không giận, không giận.

Tâm tình tựa hồ tại chút bất tri bất giác đã nhận được nhất định được tăng lên, Thẩm Thanh dẫn nhẹ một hơi, cười nhạt một tiếng, tay khẽ vẫy, mấy chục

chỉ hộp ngọc theo trong Túi Trừ Vật bay ra.

Cái này mấy chục chỉ hộp ngọc trang tất cả đều là Cửu Diệp Thảo, mấy chục năm, mấy trăm năm được linh không đều.

Căn cứ Cửu Diệp Thảo tập tính, Thảm Thanh dọc theo lảng giếng gần Dược Viên bên hồ bơi sườn đông, dựa theo năm phân loại, từng cái đào hầm trồng, cuối cùng, lại vẩy lên một điểm nước ao.

Đã có gần đây trăm gốc Cửu Diệp Thảo trồng xuống, liếc nhìn lại, cái này bên hồ bơi sườn đông xanh um tươi tốt một mảnh, hơn nữa lảng giếng gần một bên tiểu Dược Viên, làm cho hơi có vẻ trống trải không gian tăng thêm không ít sinh khí.

Thường thức thoáng một phát nhà mình tiểu Dược Viên, Thảm Thanh ánh mắt chuyển động, nhìn hướng đề đặt tại không gian nơi hẻo lánh chỗ cái kia khối Hòa Ngọc.

Hòa Ngọc chỉ chiếm theo không gian một cái nhỏ nhỏ nơi hẻo lánh, nhưng Hòa Ngọc dù sao có hai trượng vuông, nhìn trũng đi đã là rất lớn một khối.

Còn chưa đi đến chỗ gần, Thảm Thanh cũng cảm giác được Hòa Ngọc bên trên tản mát ra bức người nhiệt khí, cái này nhiệt khí mọi nơi dật tán, thế cho nên phương viên hơn mười trượng ở trong, đều là cái kia cuộn cuộn sóng nhiệt.

Hơn nữa nhìn tư thế, cái này Hòa Ngọc phát ra sóng nhiệt vẫn còn khuếch tán, cách này Dược Viên đã là không xa.

Thảm Thanh lông mày cau lại, Dược Viên ở bên trong có chút linh thảo hi âm sợ nhiệt, cái này nhiệt khí thật muốn khuếch tán ra, không nói còn lại hi âm linh thảo, chỉ là cái kia Cửu Diệp Thảo chỉ sợ tự sống không nổi.

Trong tâm niệm, Thảm Thanh chân khí trong cơ thể vận chuyển, chịu được cái kia cực nóng sóng nhiệt đập vào mặt đi vào Hòa Ngọc phụ cận, đi theo thi triển cấm chế thuật, tại Hòa Ngọc bốn phía bố trí xuống vài đạo ngăn cách nhiệt khí tiểu cấm chế.

Thảm Thanh dưới mắt chỉ biết trụ cột cấm chế thuật, bố không được đại cấm chế, bất quá, cái này bố trí xuống cấm chế tuy nhỏ, thời gian cũng không cần biết dài hơn, nhưng hiệu quả nhưng lại không tệ, Hòa Ngọc nhiệt khí đều kiềm chế tại cấm chế ở trong, không hề khuếch tán.

Có cấm chế ngăn cách, Thảm Thanh không cần nhìn nữa thụ Hòa Ngọc tản mát ra cực nóng nhiệt độ cao, gần đây tinh tế quan sát cái này khối Hòa Ngọc bóng loáng thiết diện bên trên trũng cơn trùng.

Cái này khối hòa xanh ngọc hiện lên đỏ sậm, tản mát ra nhàn nhạt hồng sắc quang chói mắt, tại Hòa Ngọc đỉnh bóng loáng thiết diện lên, một quả miếng trũng cơn trùng cao thấp không đều rơi là tả trong đó, mỗi một quả trũng cơn trùng ước chừng móng tay che lớn nhỏ, hiện lên màu tím nhạt, óng ánh mượt mà, tựa như một quả miếng màu tím trần châu.

Tinh tế quan sát xuống, Thảm Thanh phát hiện, Hòa Ngọc bên trên trũng cơn trùng phần lớn màu sắc âm đạm, sinh cơ đều không có, đại bộ phận đã chết trũng, chỉ có một chút trũng cơn trùng còn có một tia sinh cơ.

Thảm Thanh đếm thoáng một phát, tổng cộng còn thừa lại hai mươi tám miếng lộ ra một tia sinh cơ trũng cơn trùng.

Hai mươi tám miếng, so với kia miếng Thượng Cổ ngọc gần chỗ nhắc nhở tám miếng Hòa Tùy Kim Nghĩ trũng cơn trùng nhiều hơn trọn vẹn hai mươi miếng, Thảm Thanh tự nhiên không có gì chưa đủ đầy.

Dựa theo Ngự Linh Quyết chứa đựng, muốn muốn đem Hòa Tùy Kim Nghĩ áp trũng đi ra, cũng thu về chính mình dùng, phải tại trũng cơn trùng áp trũng trước, bố trí xuống tế luyện trận pháp, lại đối với trũng cơn trùng từng cái tiến hành Huyết Tế chỉ pháp.

Cái này bày trận tế luyện chỉ pháp, 《 Ngự Linh thuật 》 chẳng những có tường tận ghi lại, trong đó, còn có Liệt Hỏa chân nhân chú thích về ngự trũng ngự thú tâm đắc nhận thức, cùng với các loại dị trũng, linh thú nuôi dưỡng chỉ pháp.

Thảm Thanh chỉ là đại khái xem xét ngọc gần lưu lại tin tức, cũng cảm giác được bộ này "Ngự Linh thuật" hẳn là hàng cao cấp, phải biết rằng, cái này ngọc gần lưu lại Ngự Linh thuật dù sao truyền tự vài vạn năm trước, gây chuyện không tốt hay vẫn là Tu Chân giới đã thất truyền đẳng cấp cao pháp thuật, trong đó trân quý tự nhiên là không cần nói cũng biết.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Huyết Tế

Chương 55: Huyết Tế

Trứng Hòa Tuy Kim Nghĩ đến tay, trong đó còn có sống trứng, tự nhiên muốn trước tế luyện rồi, Thảm Thanh trước xuất ra cái kia miếng Thượng Cổ ngọc giản, tham tiến thần thức, tinh tế xem xét bày trận tế luyện chi pháp.

Ước chừng nửa canh giờ đi qua, Thảm Thanh tra xem hết tất, tại trong đầu hồi tưởng một lần, lại cùng ngọc giản chỗ thuật nội dung so sánh một phen, gặp không tiếp tục sai lầm về sau, hướng bên hông Túi Trữ Vật vỗ, trên trăm miếng linh thạch bay ra.

Dựa theo tế luyện cần thiết, được trước tiên ở Hòa Ngọc chung quanh bố trí xuống "Tụ Linh Trận", trận này cần năm miếng Trung phẩm linh thạch, phân Đông Tây Nam Bắc trong năm cái phương vị bố trí xuống.

Thảm Thanh không có Trung phẩm linh thạch, bất quá, có thể dùng Hạ phẩm linh thạch thay thế, sau đó dựa theo Trung phẩm linh thạch ẩn chứa linh khí tỉ lệ, tăng thêm đầy đủ Hạ phẩm linh thạch.

Tụ Linh Trận chỉ cần bày trận phương pháp không xuất sai lầm, linh thạch gia tăng, cũng không ảnh hưởng trận pháp vận hành, vì vậy, Thảm Thanh không khỏi linh thạch bao gồm linh khí không đủ, tăng lớn linh thạch số lượng. Vốn là có thể dựa theo vừa so sánh với mười tỉ lệ, thì ra là một quả Trung phẩm linh thạch do mười miếng Hạ phẩm linh thạch thay thế, dứt khoát dựa theo vừa so sánh với hai mươi tỉ lệ, bởi như vậy, tự không cần lo lắng Tụ Linh Trận linh khí không đủ mà sống không qua tế luyện thi pháp lúc vận chuyển.

Rất nhanh, trăm miếng linh quang lập loè linh thạch dựa theo năm cái phương vị từng cái bố trí xuống về sau, Thảm Thanh bấm véo cái pháp quyết, trong miệng nói lầm bầm, đi theo, hướng Tụ Linh Trận đánh ra mấy đạo pháp quyết.

Đem làm cuối cùng một đạo pháp quyết đánh ra, cái kia Tụ Linh Trận lập tức "Ồng" một tiếng, năm đạo cột sáng bỗng nhiên hình thành, phóng lên trời!

Tại Tụ Linh Trận lập tức khởi động một cái chớp mắt, Càn Khôn Châu trong không gian dồi dào linh khí không gió mà bay, chậm rãi xoay tròn, ngay sau đó, nhao nhao hướng Tụ Linh Trận dũng mãnh lao tới, tại Tụ Linh Trận trên không hình thành một đoàn cực lớn đám mây.

Cái kia đám mây do linh khí biến thành, do sương mù thái diễn biến thành thực chất, bao gồm linh khí dồi dào tới cực điểm, mà ngay cả thi pháp Thảm Thanh cũng cảm giác được cái kia linh khí xuyên vào thân thể mát lạnh chỉ ý, toàn thân lộ ra một tia thoải mái.

"Tụ Linh Trận" thành công bố trí xuống, Thảm Thanh triệu Hòa Ngọc chỗ phương vị đánh ra vài đạo pháp quyết, cời bỏ cấm chế, đi theo thi triển ngưng khí quyết, đem cái kia khối màu đỏ sậm Hòa Ngọc vận chuyển đến Tụ Linh Trận trung ương chỗ để đặt xuống, sau đó lại gia trì lưỡng đạo cấm chế, phong bế ở nhiệt khí tràn ra ngoài.

Kế tiếp tự là Huyết Tế, cùng tế luyện Pháp Khí bất đồng, Huyết Tế chẳng những muốn ngưng ra máu huyết, còn cần dùng máu huyết lắng không về ra phù văn, từng cái khắc sâu tại trứng Hòa Tuy Kim Nghĩ bên trên.

Theo Thảm Thanh ngưng ra máu huyết, miệng niệm thâm ảo tối nghĩa chú ngữ, hai ngón khép lại, hướng lơ lửng tại không cái kia tích máu huyết một ngón tay, trong miệng khẽ quát một tiếng: "Tán!"

Nương theo lấy quát nhẹ thanh âm, máu huyết "Xùy" một tiếng, lập tức văng tung tóe, hóa thành giọt giọt mất thường cơ hồ nhìn không thấy tiểu viên bi.

Lúc này, Thảm Thanh sắc mặt hơi có chút tái nhợt, trong miệng nói lầm bầm, khép lại hai ngón không ngừng điểm hướng máu huyết viên bi, lắng không hư họa!

Theo Thảm Thanh chú ngữ âm thanh càng lúc càng lớn, càng lúc càng nhanh, chỉ thấy cái kia giọt giọt máu huyết hóa tự rất nhỏ viên bi tán mà bất loạn, trên không trung bay múa xoay tròn, rất nhanh, hợp thành một chuỗi, hóa thành bảy đạo chỉ đỏ.

"Tụ!"

Một tiếng quát nhẹ! Cái kia máu huyết viên bi hình thành bảy đạo chỉ đỏ chợt thoáng một phát, bỗng nhiên ngưng tụ, hình thành bảy đạo màu đỏ như máu, thân bi phù văn.

"Tế!"

Lại là một tiếng quát nhẹ, cái kia bảy đạo màu đỏ như máu thân bi phù văn lập tức hướng cái kia Hòa Ngọc đỉnh rơi xuống, không nhiều không ít, cực kỳ tinh chuẩn bao trùm tại bảy miếng sống trứng bên trên.

Chỉ thấy cái kia màu đỏ như máu phù văn ánh sáng màu đỏ lóe lên, tự thâm tiến trùng côn trùng ở trong, cũng ở này trong tích tắc, cái kia bảy miếng trứng côn trùng màu sắc gần nắp, óng ánh sáng, sáng lạn vô cùng.

"Hô ——"

Duy nhất một lần tế luyện thành công, Thảm Thanh thật dài nhỏ ngậm trọc khí, lúc này, hần sắc mặt biến được có chút tái nhợt, hai mắt lộ ra một tia mệt mỏi chỉ ý, cái này Huyết Tế chi pháp, thật đúng là đủ mệt mỏi đấy.

Một giọt máu huyết, chỉ có thể luyện chế bảy miếng phù văn, nói cách khác, muốn muốn đem có chứa một tia sinh cơ Hòa Tuy Kim Nghĩ trùng côn trùng toàn bộ tế luyện, tổng cộng cần bốn tích máu huyết.

Cái gọi là máu huyết, đó là mỗi tên tu sĩ tinh hoa nhất tồn tại, dùng tới một giọt, đặc dụng rất dài thời gian mới bổ được trở lại, cái này cũng chưa tính, chỉ sợ nhiều lần tiêu hao máu huyết, làm cho căn cơ bất ổn.

Lúc trước tế luyện Càn Khôn Châu tụ trọn vẹn hao tổn đi chín tích máu huyết, thậm chí hoàn trả không có bổ trở lại, cái này vừa muốn hao tổn bên trên bốn tích, dùng Thâm Thanh tu vi, tuyệt đối không chịu đựng nổi.

Nhưng bày trận Huyết Tế chi pháp, phải duy nhất một lần hoàn thành, lại tiêu hao không nổi, Thâm Thanh cũng chỉ có thể cắn răng kiên trì.

Hơi chút nghỉ ngơi, Thâm Thanh lần nữa ngưng ra máu huyết, dựa theo tế luyện chi pháp, ngưng tụ ra phù văn! Phần nhiều lần phục, mãi cho đến Thâm Thanh sắc mặt biến được trắng bạch, bờ môi phát ô, phát tím, lúc này mới đem hai mươi tám miếng có chứa một tia sinh cơ Hóa Tủy Kim Nghi trùng côn trùng toàn bộ Huyết Tế hoàn tất.

Vừa tế luyện xong, đã hao tổn được người tàn tật dạng Thâm Thanh tâm thần buông lỏng, tựa một đầu mới ngã xuống đất, ngất đi...

Cũng không biết qua bao lâu, Thâm Thanh mới ung dung tỉnh quay tới.

Chỉ là, hần mở ra hai mắt đục ngầu không chịu nổi, lộ ra một tia uể oải, cái kia sắc mặt càng là chênh lệch đến lợi hại, mặt như xanh xao, vành mắt biến thành màu đen, đều không có thần thái, toàn thân bủn rủn không còn chút sức lực nào.

Thâm Thanh tự biết lần này thân thể của mình lỗ lớn rồi, miễn cưỡng đem hai chân điệp gia, xếp bằng ở đấy, đi theo, móc ra bình ngọc, đổ ra một quả hoàng nha đan nuốt xuống dưới.

Thở nấp ngồi xuống, vận chuyển công pháp, trọn vẹn hai cái nửa thời thần trôi qua, Thâm Thanh mới công hành viên mãn.

Đem làm Thâm Thanh nội thị chân khí trong cơ thể thời điểm, sắc mặt không khỏi trở nên có chút khó coi, đan điền chân khí chẳng những không có tiến cứng lại, ngược lại còn có chút rời rạc, cái này một lỗ lỗ, làm cho hần tu vi rút lui một bước, chỉ kém một đường tựa ngã xuống đến Luyện Khí một tầng tu vi, hơn nữa, cái kia chân khí tựa hồ vẫn còn tiếp tục dật tán.

Lại nội thị thức Hải Thần hồn, cái kia thần hồn tiểu nhân cũng là hồn thể gầy yếu, vàng sáng âm đạm, cái con kia bàn tay nhỏ bé chỗ cầm Càn Khôn Châu, tựa hồ tùy thời muốn theo trong tay chảy xuống.

Thiệt thòi lớn rồi!

Thâm Thanh thở dài, ánh mắt lưu chuyển, lờ mờ hướng cái kia khối an trí trùng côn trùng Hóa Ngọc.

Đem làm hần nhìn thấy cái kia một quả miếng Huyết Tế sau đích trùng côn trùng tán mát ra nhàn nhạt sáng bóng thời điểm, trong nội tâm cuối cùng cân đối hơi có chút, dù nói thế nào, cái này Hóa Tủy Kim Nghi thuộc về Thượng Cổ dị trùng, tại đương kim Tu Chân giới thế nhưng mà tuyệt tích tồn tại, thua lỗ nhất thời, lại có thể dùng ở kiếp trước, ngẫm lại, hay vẫn là buồn bán lời.

Thâm Thanh mình khuyên thoáng một phát, lại lấy một quả hoàng nha đan, một ngụm nuốt vào, tiếp tục bắt đầu luyện hóa dược lực.

Lúc này đây tu luyện, thời cơ ngăn lại hơi có chút, nhưng đan điền chân khí không có gì tăng trưởng, bất quá, hần sắc mặt cuối cùng dễ nhìn vài phần, không hề giống như lúc trước như vậy tái nhợt, như vậy người tàn tật dạng.

Thâm Thanh đứng dậy, tại trong không gian đi bộ trong chốc lát, cảm giác mình trạng thái khôi phục một chút, không có cái kia không còn chút sức lực nào cảm giác, tâm thần khẽ động, tựa ra Càn Khôn Châu.

Trong thạch thất, Thâm Thanh trống rỗng xuất hiện tại trên đài cao, y nguyên bảo trì khoanh chân ngồi xuống tư thế.

Nhìn chung quanh một chút, trong thạch thất không có gì biến hóa, vẫn là nhiệt khí bức người, rồi biến mất Liệt Hỏa chân nhân tọa hóa di thuật, toàn bộ thạch thất lộ ra trống rỗng đấy.

Dưới mắt là ở chỗ này tiếp tục đợi, hay vẫn là đi ra ngoài?

Cũng không biết cái kia Độc Giác Cự Mãng phải chăng trở về, đi ra ngoài, có thể hay không đụng với?

Nghĩ đến đây, Thâm Thanh quả thực có chút đau đầu, đầu kia Độc Giác Cự Mãng, có thể không phải mình có thể ứng phó đấy.

Ở chỗ này đợi, an toàn ngược lại là không có vấn đề, Thâm Thanh không tin cái kia Độc Giác Cự Mãng còn có thể chốt mở cửa ngầm, du đang ở đây.

Nhưng không xuất ra đi, tổng không đến mức một mực đợi ở chỗ này a?

Thâm Thanh tâm hạ xoắn xuýt một hồi, hay vẫn là quyết định mạo hiểm ly khai.

Đã có quyết định, Thâm Thanh không trì hoãn nữa, ra thạch thất, dọc theo thật dài cầu thang một đường hướng lên.

Đem làm hần đi đến trên nhất một cấp cầu thang lúc, trước mắt đã là đạo kia cửa ngầm, mở ra đạo này cửa ngầm đi ra ngoài, tựa là Độc Giác Cự Mãng

sào huyết, cũng phải đối mặt đầu kia khủng bố Độc Giác Cự Mãng.

Vừa nghĩ tới đi ra ngoài rất có thể bị Độc Giác Cự Mãng công kích, Thẩm Thanh không khỏi cảm thấy lo sợ, tim đập nhanh hơn!

Có chút do dự một chút, Thẩm Thanh thò tay đem ở Thiết Hoàn chốt mở, đồng thời, phân ra tâm thần liên tiếp : kết nối Càn Khôn Châu, tùy thời làm tốt trốn vào Càn Khôn Châu trong không gian chuẩn bị.

Hít sâu một hơi, ổn định tâm thần, Thẩm Thanh xoay chuyển Thiết Hoàn chốt mở.

Một tiếng vang nhỏ, cửa ngầm rồi đột nhiên bay lên, Thẩm Thanh lách mình mà ra đồng thời, nhanh chóng hướng phía trong sào huyết nhìn lướt qua.

"Ngang —— "

Một tiếng rống to, hồi âm chấn động, nhất thời làm Thẩm Thanh tâm chìm đến ngọn nguồn.

Chỉ thấy đầu kia Độc Giác Cự Mãng tụ vòng tại cái kia trong ao, thân thể khổng lồ che kín lân phiến dầu quang lóe sáng, cổ cao cao giờ lên, thiết tín co duỗi, cặp kia sâu u bích lục quá mắt chính âm lãnh chậm chậm vào Thẩm Thanh.

Quả nhiên là sợ điều gì sẽ gặp điều đó! Thẩm Thanh chỉ cảm thấy lưng da run lên, toàn thân lạnh cả người, bắp chân một hồi như nhũn ra.

Bất quá sợ hãi là vô dụng , Thẩm Thanh ít làm cân nhắc, thân hình nhoáng một cái, hướng cái kia sào huyết ló ra lao đi!

Giờ phút này, hần thâm nghĩ lao ra chỗ này sào huyết, Kinh Thân Thuật thi triển đến mức tận cùng, vượt xa người thường phát huy, tựa như một đạo khói xanh, thân hình mấy tránh phía dưới, sào huyết ló ra cái kia đạo từ sắc quang màn đã gần ngay trước mắt.

Thẩm Thanh động tác nhanh chóng vô cùng, Độc Giác Cự Mãng cũng không phải ăn chay , ngay tại Thẩm Thanh thân hình bay vút mà ra cái kia một cái chớp mắt, Độc Giác Cự Mãng cái kia thật dài thân hình có chút hướng về sau hướng lên, đi theo, tựa điện xạ mà ra, lập tức, cái kia miệng lớn dính máu tựa gắn vào Thẩm Thanh đỉnh đầu.

Lúc này, Thẩm Thanh đã có thể nghĩ được cái kia dài khắp răng nanh mảnh khảnh chỗ phun trào tanh hôi chi khí, thậm chí, đã có thể cảm giác cái kia màu đỏ tươi trường tín cũng sắp chạm đến đến chính mình sợi tóc.

Ngay tại Độc Giác Cự Mãng cái kia miệng lớn dính máu sắp khép lại trong tích tắc, Thẩm Thanh tâm thần khẽ động, chợt thoáng một phát, lập tức biến mất!

"Răng rắc" một tiếng! Độc Giác Cự Mãng miệng lớn cũng ở đây một cái chớp mắt mãnh liệt khép lại!

Lại cần không rồi! Đây là Độc Giác Cự Mãng lần thứ hai cần không, lần đầu tiên là Bàn Tử, không có cần, thiếu chút nữa còn đem mình một ngụm răng sắc cho sụp đổ mất hai khỏa, lúc này đây, đồng dạng không có cần, cái kia trước kia không có bị sụp đổ mất răng sắc, lập tức bay ra ngoài vài khỏa!

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Bụng rắn

Chương 57: Rút gân lột da

Thẩm Thanh phát giác tay đem ở lỗ máu biên giới cũng không châm đau đớn ăn mòn cảm giác, trong nội tâm lại là vui vẻ, chỉ cần đem ở động này bên miệng duyên, cũng không cần thụ cái kia dùng chân bất ổn, lăn lộn không ngớt nỗi khổ rồi.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Thẩm Thanh động tác trên tay lại không chậm, cầm trong tay phi kiếm, theo cái kia mở rộng ở chỗ sâu trong đâm đi vào! Đi theo nhảy lên! Nương theo lấy thân hình kịch liệt chấn động, một căn máu me nhảy nhua quần hình dáng vật cho chọn lấy đi ra.

Thẩm Thanh cũng mặc kệ cái kia quần hình dáng vật đến cùng là vật gì, phi kiếm lưỡi dao sắc bén hướng cái kia quần hình dáng vật hét thây! Kéo một phát! "Xì... Lạp" một tiếng, một cổ màu đỏ tươi huyết dịch bảo tố ra một cái chớp mắt, sẽ đem cái kia quần hình dáng vật cho cắt đứt!

Thẩm Thanh cũng bất chấp cái kia màu đỏ tươi huyết dịch không ngừng bảo tố ra, tay lại duỗi ra, bắt lấy một đoạn cắt đứt quần hình dáng vật, theo cửa động chui đi vào, một bên chui vào, một bên còn dùng tay bên trong đích phi kiếm lại đâm lại chém!

"Hiên ngang —— "

Độc Giác Cự Mãng bị trong cơ thể Thẩm Thanh giầy vò được đau nhức rổng liên tục, bất quá, lúc này nó đã không có lúc trước như vậy long tinh hồ mãnh, mọi nơi xông tới, cái kia thân thể cao lớn tự tại nguyên chỗ không ngừng lăn mình: quay cuồng, vặn vẹo, hơn nữa, theo Thẩm Thanh trong người không ngừng chui tới chui lui, không ngừng chém đâm, Độc Giác Cự Mãng lẫn mình: quay cuồng thân thể càng ngày càng chậm, đã có kiệt lực dấu hiệu.

Lúc này, Thẩm Thanh nắm bắt thời cơ, tận dụng mọi khả năng có thể, cũng không biết chính mình thân ở nơi nào? Ven đường một hồi chém đâm, không lâu, tại trước mắt hắn, xuất hiện một cái cự đại quả cầu, vừa tăng co rút lại, phát ra nặng nề "Phù phù phù phù" thanh âm.

Đây là cái kia nghiệt súc trái tim a?

Thẩm Thanh lặng lẽ cười cười, thuận tay tự hướng cái kia cự lớn quả cầu hung hăng đâm tới!

"Xùy" một tiếng! Huyết quang thoáng hiện! Phi kiếm cực kỳ thuận trượt tự xâm nhập và chuôi! Rút ra! Mang ra một đạo máu tươi! Lại đâm! Một kiếm! Lường kiếm! Ba kiếm—— Thẩm Thanh một hơi liên tục đâm ra mấy chục kiếm!

Giờ phút này, trước mắt cái này cự lớn quả cầu đã là ngàn vết lõm loét trăm lỗ, hơn mười đạo huyết dịch bão táp mà ra, khóc như mưa, rất là đồ sộ!

Đúng lúc này, Thẩm Thanh đột nhiên phát giác, cái kia cự lớn quả cầu vừa tăng co rút lại đã trở nên cực kỳ chậm chạp, hơn nữa, muốn qua tốt một hồi, mới có thể nghe được cái kia nặng nề "Phù phù" âm thanh.

Lại thêm chút sức!

Thẩm Thanh suy đoán cái này cự lớn quả cầu tự là Độc Giác Cự Mãng trái tim, cầm trong tay phi kiếm hung hăng đâm ra đồng thời, thủ đoạn xoay ngược lại, chân khí âm nhả, rút ra phi kiếm một cái chớp mắt, còn mang ra một nhanh huyết nhục!

Theo Thẩm Thanh hơn mười kiếm hung hăng đâm ra, dần dần, cái kia hư hư thực thực trái tim cự lớn quả cầu không hề căng nứt, lẳng lẳng huyền lập, vô thanh vô tức.

Cùng lúc đó, thẩm hoàn trả cảm giác được quanh mình đã hoàn toàn bất động xuống, không hề giống như lúc trước như vậy trời đất quay cuồng, tự cùng dòng sông lấp biển trở mình đến lần đi.

Xong rồi?

Thẩm Thanh tâm nhảy không khỏi nhanh hơn, trong lúc nhất thời còn có chút không thể tin được đây là thật đấy.

Sau nửa ngày, Thẩm Thanh thật dài nhỏ ngum trọc khí, cũng bất chấp dưới chân máu me nhầy nhụa trắng nõn không chịu nổi, đặt mông ngồi xuống.

Một muốn chết rồi, một phen giầy vò xuống, Thẩm Thanh chỉ cảm thấy toàn thân bủn rủn vô lực, một thân cao thấp quần áo đã là đại động đỗi mất nhỏ, huyết tinh xông vào mũi, lam lũ không chịu nổi.

Cũng may một thân cao thấp tuy nhiên nhìn về phía trên có chút chật vật, lại không bị thương, Thẩm Thanh hơi chút nghỉ ngơi trong chốc lát, tự khôi phục tinh lực.

Đứng dậy, đảo mắt chung quanh, quanh mình huyết nhục mơ hồ, một mảnh bừa bãi, một vòng nhìn quét xuống, cũng không biết nên như thế nào theo Độc Giác Cự Mãng trong cơ thể chui ra đây?

Bất quá, ở trái tim dựa vào phải vị trí, có căn một người thô đường ống, Thẩm Thanh tinh tế đánh giá vài lần, cảm giác cái kia đường ống hẳn là Độc Giác Cự Mãng thực quản.

Thực quản liên tiếp lấy yết hầu, thấy lại lên, có lẽ tự là Độc Giác Cự Mãng trong miệng.

Dưới mắt cũng tìm không thấy cái gì lối ra, đã cái kia căn cái ống như là thực quản, Thẩm Thanh cũng lười được lại đi tìm cái gì lối ra thông đạo, tiến lên đem cái ống cắt liệt, chịu được cái kia xông vào mũi tanh tươi, chui đi vào.

Đường ống nội cực kỳ bóng loáng, mà lại trắng nõn không chịu nổi, cũng may cái này đầu đường ống co duỗi tính rất cường, dung nạp một người không có vấn đề gì.

Thẩm Thanh ngừng thở, một chút về phía trước bò sát, thẳng đến hẳn liền từ Độc Giác Cự Mãng nơi cổ họng bò lên đi ra lúc, mới xác định cái kia căn tàn mất ra tanh tươi cái ống, tự là Độc Giác Cự Mãng thực quản.

Theo màu đỏ tươi thiết tín hướng phía trước nhìn lại, một vòng ánh sáng xuyên qua, ánh sáng bên ngoài, có lẽ tự là Độc Giác Cự Mãng sào huyết.

Thẩm Thanh nhìn đến tinh tường, trong nội tâm có chút vui vẻ, nhanh hơn động tác.

Đem làm Thẩm Thanh theo Độc Giác Cự Mãng không có khép lại miệng lớn dính máu bò lúc đi ra, không khỏi hít sâu một cái không khí mới mẻ, một cổ sống sót sau tai nạn cảm giác tự nhiên sinh ra.

Mạc danh kỳ diệu sẽ ở mông trong bụng, Thẩm Thanh hơi tự định giá, đánh giá chính mình là trốn vào Càn Khôn Châu một cái chớp mắt, cái này đầu vụng về nghiệt súc không có căn chính mình, mông khẩu xác nhận đem Càn Khôn Châu cho bao phủ tiến vào, chính mình vừa ra tới, vừa vụng ngay tại mông trong bụng.

Hồi tưởng tại Độc Giác Cự Mãng trong bụng tình cảnh, Thẩm Thanh còn có chút lòng còn sợ hãi, cũng may hữu kinh vô hiểm, do nội đến bên ngoài một lần hành động diệt sát.

Thẩm Thanh thâm nghĩ vạn hạnh, cũng may mắn là chỉ số thông minh thấp Độc Giác Cự Mãng, chính mình trốn vào Càn Khôn Châu lúc, nếu như mình gặp được chính là một người tu sĩ, một khi nhìn ra Không Gian Chí Bảo, chỉ cần một cái trận pháp, hoặc là cái gì Pháp Khí là có thể đem hóa thành hơi bụi Càn Khôn Châu cho vấy bẩn, đến lúc đó, chính mình há không phải là cái kia trên thớt thịt, mặc người chém giết?

Xem ra, Càn Khôn Châu cũng không phải vạn năng, không đến sống chết trước mắt hay vẫn là dùng một phần nhỏ thì tốt hơn...

Cái gọi là đại nạn không chết, tất có hậu phúc, Thẩm Thanh sống sót sau tai nạn, dưới mắt, cái này đầu Độc Giác Cự Mãng tựu là tốt nhất phúc lợi!

Tứ cấp yêu thú một thân tài liệu thể nhưng mà giá trị xa xỉ, đặc biệt là Tứ cấp yêu thú nội đan, tuyệt đối là phường thị phòng đầu giá đứng đầu hàng.

Kế tiếp, Thẩm Thanh tốt một hồi bề bộn hòa, vốn là thú nhận Luyện Hồn Bình thu lấy yêu hồn! Sau đó rút gân! Lột da! Hủy đi cốt! Khoét mực! Lấy đan!

Nửa canh giờ không đến, phải đến sinh hồn một chỉ, mông da một trương, mông gân một đầu, mông giác một chỉ, mông cốt một cỗ, mông mực một đôi, răng nhọn răng nanh một số, cùng với một khóa giá trị xa xỉ Tứ cấp yêu đan.

Đem Độc Giác Cự Mãng tài liệu phân loại thu thập thỏa đáng, nhìn trên mặt đất còn thừa lại một đồng lớn huyết nhục, Thẩm Thanh hơi trầm ngâm, dùng phi kiếm chém thành vài khúc, lưu lại một đoạn phần cổ phía dưới, đựng tâm tạng mông thịt, còn lại mông thịt, tấc thì toàn bộ thu vào trong Túi Trữ Vật.

Đi theo, Thẩm Thanh tâm thần khẽ động, sẽ đem Đại Chủy Ma Đầu theo Luyện Hồn Bình ở bên trong phóng ra.

Đại Chủy Ma Đầu thân hình thoáng hiện, chợt nhìn lên đến Thẩm Thanh, đang muốn cạo đến Thẩm Thanh trước mặt, tựu ngữi được dày đặc mùi máu tanh, Đại Chủy nhún lấy cái mũi, quái mắt lập lòe, liếc tựu nhìn đến trên mặt đất cái kia đoạn mông thịt, cùng với một vùng lớn mông huyết.

"Ah ô ——"

Đại Chủy hoan kêu một tiếng, ánh mắt gắt gao chăm chăm vào mông thịt, lập tức tựu di bất khai rồi, cái kia chảy nước miếng càng là hợp thành một chuỗi, ào ào đấy.

Trước mắt là mỹ vị đại bổ huyết thực, không có có chủ nhân đồng ý, Đại Chủy lại thêm ăn cũng không dám tự ý chuyên, tranh thủ thời gian quay đầu lại lờm lờm Thẩm Thanh, mắt lộ nịnh nọt, rung đùi đắc ý, xấu xí khuôn mặt lộ vẻ cầu xin chỉ ý.

Nhìn Đại Chủy cái kia đôi mắt - trông mong thêm dạng, Thẩm Thanh không khỏi ha ha cười cười: "Đi thôi, phần thưởng ngươi đấy. . . ."

Đại Chủy nghe xong, lập tức hoan kêu ra tiếng, tựu như chó dữ giành ăn hưởng cái kia đoạn mông thịt nhào tới!

Trong lúc nhất thời, Gặc..., bẹp tiếng nổ lớn.

Đại Chủy tướng ăn cực kỳ khó coi, thậm chí còn có chút buồn nôn, Thẩm Thanh đã lạnh mình thoáng một phát, chuyển xem qua quang, tay khẽ vẩy, đem Luyện Hồn Bình chiêu đến trong tay.

Thần thức tham tiến bình nội, chỉ thấy Độc Giác Cự Mãng yêu hồn vòng tại một tầng nơi hẻo lánh, hồn thể hiện lên màu ngà sữa hơi mờ hình dáng, lại có chút ngưng thực, thân thể lân phiến cũng là rõ ràng có thể thấy được.

Cái này chỉ yêu hồn đạt tới Tứ cấp tiêu chuẩn, là luyện chế thành Hồn Châu đầu này? Hay vẫn là cho Đại Chủy hưởng dụng?

Hơi do dự, Thẩm Thanh đang chuẩn bị lưu làm tự cho là đúng, cái kia Độc Giác Cự Mãng không có gì thiên phú thần thông, thủ đoạn công kích chỉ một, cho Đại Chủy dùng, tựu lộ ra có chút lãng phí, huống chi, trong Túi Trữ Vật còn có đại lượng Độc Giác Cự Mãng huyết nhục, cũng đủ lớn miệng Ma Đầu mỹ phẩm đại bổ vài dùng.

Đã có quyết định, Thẩm Thanh tâm thần khẽ động, sẽ đem yêu hồn dời đi tầng ba.

Yêu hồn một dời đi tầng ba, tầng ba bình ngọn nguồn tức thì bỗng toát ra một cỗ màu trắng sương mù, sương mù lượn lờ, rất nhanh sẽ đem Độc Giác Cự Mãng yêu hồn cho bao trùm rồi.

Mấy hơi tầm đó, màu trắng sương mù tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, làm nhật dật tán, biến mất, lộ ra một khóa óng ánh no đủ Hồn Châu.

Cái này khóa Độc Giác Cự Mãng yêu hồn biến thành Hồn Châu so sánh với trước kia Hồn Châu, lớn hơn không phải một phần hai phần, đường kính tròn vẹn một tấc có thừa.

Thắm Thanh nhìn đến tình huống, trong nội tâm có chút vui vẻ, thu hồi tâm thần, quay đầu liếc mắt Đại Chủy, gấp nó đã đem cái kia đoạn măng thịt thôn phệ được không còn một mảnh, chính chống hông lên ở đằng kia liếm láp trên mặt đất măng huyết.

Nơi đây đã không có gì nguy hiểm, Thắm Thanh cũng lười được quản Đại Chủy, thuận tay thu Luyện Hồn Bình, tâm thần khẽ động, tụt tiến vào Càn Khôn Châu.

Thân ở Càn Khôn Châu không gian, Thắm Thanh đi đến cái kia đỉnh sắp đặt tại bên hồ bơi màu tím lều vải trước, đột nhiên ngửi được trên người dày đặc mùi máu tanh, lúc này mới phát giác trên người mình không ổn, vì vậy, vội vàng đem một thân rách rưới quần áo cởi ra, do nội đến bên ngoài, thoát được tron bóng đầy.

Đi theo, phóng xuất ra hỏa cầu, một mối lửa đem đốt kia rách rưới quần áo đốt thành tro bụi, ngay sau đó, lại thi triển một cái thủy thuộc tính tiểu pháp thuật, đem thân bên trên rửa sạch thoáng một phát.

Càn Khôn Châu nội không còn ai khác, Thắm Thanh đem bản thân thanh lý sạch sẽ, cũng không quan tâm chính mình thân thể trần truồng, cứ như vậy cời chuồng tới lui chim chóc tiến lều trại.

Vừa tiến bước trong trường bông, Thắm Thanh tự kinh hi phát hiện, trong lều vải Tự Linh Trận đã tự động tụ tập không ít linh khí, so sánh với lều vải bên ngoài linh khí còn có nồng đậm vài phần, linh khí tại quanh thân mùi thơm ngào ngạt lượn lờ, tí ti nhập vào cơ thể, khắp cả người lộ ra một tia thoải mái dễ chịu mát mẻ.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Rút gân lột da

Chương 57: Rút gân lột da

Thắm Thanh phát giác tay đem ở lỗ máu biên giới cũng không châm đau đớn ăn mòn cảm giác, trong nội tâm lại là vui vẻ, chỉ cần đem ở động này bên miệng duyên, cũng không cần thụ cái kia dùng chân bắt ổn, lăn lộn không ngớt nổi khổ rồi.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Thắm Thanh động tác trên tay lại không chậm, cầm trong tay phi kiếm, theo cái kia mở rộng ở chỗ sâu trong đâm đi vào! Đi theo nhảy lên! Nương theo lấy thân hình kịch liệt chấn động, một căn máu me nhầy nhụa quần hình dáng vật cho chọn lấy đi ra.

Thắm Thanh cũng mặc kệ cái kia quần hình dáng vật đến cùng là vật gì, phi kiếm lười dao sắc bén hướng cái kia quần hình dáng vật hết thầy! Kéo một phát! "Xỉ... Lạp" một tiếng, một cổ màu đỏ tươi huyết dịch bão tố ra một cái chớp mắt, sẽ đem cái kia quần hình dáng vật cho cắt đứt!

Thắm Thanh cũng bất chấp cái kia màu đỏ tươi huyết dịch không ngừng bão tố ra, tay lại duỗi ra, bắt lấy một đoạn cắt đứt quần hình dáng vật, theo cửa động chui đi vào, một bên chui vào, một bên còn dùng tay bên trong đích phi kiếm lại đâm lại chém!

"Hiển ngang —— "

Độc Giác Cự Mãng bị trong cơ thể Thắm Thanh giày vò được đau nhức rống liên tục, bất quá, lúc này nó đã không có lúc trước như vậy long tinh hồ mãnh, mọi nơi xông tới, cái kia thân thể cao lớn tự tại nguyên chỗ không ngừng lăn mình:quay cuồng, vặn vẹo, hơn nữa, theo Thắm Thanh trong người không ngừng chui tới chui lui, không ngừng chém đâm, Độc Giác Cự Mãng lẫn mình:quay cuồng thân thể càng ngày càng chậm, đã có kiệt lực dấu hiệu.

Lúc này, Thắm Thanh nắm bắt thời cơ, tận dụng mọi khả năng có thể, cũng không biết chính mình thân ở nơi nào? Ven đường một hồi chém đâm, không lâu, tại trước mắt hấn, xuất hiện một cái cự đại quả cầu, vừa tăng co rút lại, phát ra nặng nề "Phù phù phù phù" thanh âm.

Đây là cái kia nghiệt súc trái tim a?

Thắm Thanh lạnh lẽ cười cười, thuận tay tự hướng cái kia cực lớn quả cầu hung hăng đâm tới!

"Xùy" một tiếng! Huyết quang thoáng hiện! Phi kiếm cực kỳ thuận trượt tự xâm nhập và chuôi! Rút ra! Mang ra một đạo máu tươi! Lại đâm! Một kiếm! Lường kiếm! Ba kiếm —— Thắm Thanh một hơi liên tục đâm ra mấy chục kiếm!

Giờ phút này, trước mắt cái này cực lớn quả cầu đã là ngàn vết lõ loét trăm lỗ, hơn mười đạo huyết dịch bão táp mà ra, khóc như mưa , rất là đồ sộ!

Đúng lúc này, Thắm Thanh đột nhiên phát giác, cái kia cực lớn quả cầu vừa tăng co rút lại đã trở nên cực kỳ chậm chạp, hơn nữa, muốn qua tốt một hồi,

mới có thể nghe được cái kia nặng nề "Phù phù" âm thanh.

Lại thêm chút sức!

Thẩm Thanh suy đoán cái này cực lớn quả cầu tịt là Độc Giác Cự Mãng trái tim, cầm trong tay phi kiếm hung hăng đâm ra đồng thời, thủ đoạn xoay ngược lại, chân khí ám nhả, rút ra phi kiếm một cái chớp mắt, còn mang ra một nhanh huyết nhục!

Theo Thẩm Thanh hơn mười kiếm hung hăng đâm ra, dần dần, cái kia hư hư thực thực trái tim cực lớn quả cầu không hề căng rứt, lẳng lẳng huyền lập, vô thanh vô tức.

Cùng lúc đó, thẩm hoàn trả cảm giác được quanh mình đã hoàn toàn bất động xuống, không hề giống như lúc trước như vậy trời đất quay cuồng, tịt cùng đời sống lập biến trở mình đến lần đi.

Xong rồi?

Thẩm Thanh tâm nhảy không khỏi nhanh hơn, trong lúc nhất thời còn có chút không thể tin được đây là thật đấy.

Sau nửa ngày, Thẩm Thanh thật dài nhỏ ngậm trọc khí, cũng bất chấp dưới chân máu me nhầy nhụa trắng nõn không chịu nổi, đặt mông ngồi xuống.

Một muốn chết rồi, một phen giãy vò xuống, Thẩm Thanh chỉ cảm thấy toàn thân bủn rủn vô lực, một thân cao thấp quần áo đã là đại động đôi mắt nhỏ, huyết tinh xông vào mũi, lam lũ không chịu nổi.

Cũng may một thân cao thấp tuy nhiên nhìn về phía trên có chút chật vật, lại không bị thương, Thẩm Thanh hơi chút nghỉ ngơi trong chốc lát, tịt khôi phục tinh lực.

Đứng dậy, đảo mắt chung quanh, quanh mình huyết nhục mơ hồ, một mảnh bừa bãi, một vòng nhìn quét xuống, cũng không biết nên như thế nào theo Độc Giác Cự Mãng trong cơ thể chui ra đây?

Bất quá, ở trái tim dựa vào phải vị trí, có căn một người thô đường ống, Thẩm Thanh tỉnh tể đánh giá vài lần, cảm giác cái kia đường ống hẳn là Độc Giác Cự Mãng thực quản.

Thực quản liên tiếp lấy yết hầu, thấy lại lên, có lẽ tịt là Độc Giác Cự Mãng trong miệng.

Dưới mắt cũng tìm không thấy cái gì lỗi ra, đã cái kia căn cái ống như là thực quản, Thẩm Thanh cũng lười được lại đi tìm cái gì lỗi ra thông đạo, tiến lên đem cái ống cắt liệt, chịu được cái kia xông vào mũi tanh tươi, chui đi vào.

Đường ống nội cực kỳ bóng loáng, mà lại trắng nõn không chịu nổi, cũng may cái này đầu đường ống co duỗi tính rất cường, dung nạp một người không có vấn đề gì.

Thẩm Thanh ngừng thở, một chút về phía trước bò sát, thẳng đến hẳn liền từ Độc Giác Cự Mãng nơi cổ họng bò lên đi ra lúc, mới xác định cái kia căn tàn nát ra tanh tươi cái ống, tịt là Độc Giác Cự Mãng thực quản.

Theo màu đỏ tươi thiết tín hướng phía trước nhìn lại, một vòng ánh sáng xuyên qua, ánh sáng bên ngoài, có lẽ tịt là Độc Giác Cự Mãng sào huyết.

Thẩm Thanh nhìn đến tinh tường, trong nội tâm có chút vui vẻ, nhanh hơn động tác.

Đem làm Thẩm Thanh theo Độc Giác Cự Mãng không có khép lại miệng lớn dính máu bò lúc đi ra, không khỏi hít sâu một cái không khí mới mẻ, một cổ sống sót sau tai nạn cảm giác tự nhiên sinh ra.

Mạc danh kỳ diệu sẽ ở mắng trong bụng, Thẩm Thanh hơi tự định giá, đánh giá chính mình là trốn vào Càn Khôn Châu một cái chớp mắt, cái này đầu vụng về nghiệt súc không có căn chính mình, mắng khẩu xác nhận đem Càn Khôn Châu cho bao phủ tiến vào, chính mình vừa ra tới, vừa vụng ngay tại mắng trong bụng.

Hồi tưởng tại Độc Giác Cự Mãng trong bụng tình cảnh, Thẩm Thanh còn có chút lòng còn sợ hãi, cũng may hữu kinh vô hiểm, do nội đến bên ngoài một lần hành động diệt sát.

Thẩm Thanh thâm nghĩ vạn hạnh, cũng may mắn là chỉ số thông minh thấp Độc Giác Cự Mãng, chính mình trốn vào Càn Khôn Châu lúc, nếu như mình gặp được chính là một người tu sĩ, một khi nhìn ra Không Gian Chí Bảo, chỉ cần một cái trận pháp, hoặc là cái gì Pháp Khí là có thể đem hóa thành hơi bụi Càn Khôn Châu cho vây khốn, đến lúc đó, chính mình há không phải là cái kia trên thớt thịt, mặc người chém giết?

Xem ra, Càn Khôn Châu cũng không phải vạn năng, không đến sống chết trước mắt hay vẫn là dùng một phần nhỏ thì tốt hơn...

Cái gọi là đại nạn không chết, tất có hậu phúc, Thẩm Thanh sống sót sau tai nạn, dưới mắt, cái này đầu Độc Giác Cự Mãng tịt là tốt nhất phúc lợi!

Tứ cấp yêu thú một thân tài liệu thể nhưng mà giá trị xa xỉ, đặc biệt là Tứ cấp yêu thú nội đan, tuyệt đối là phường thị phòng đầu giá đứng đầu hàng.

Kế tiếp, Thẩm Thanh tốt một hồi bề bộn hòa, vốn là thú nhận Luyện Hồn Bình thu lấy yêu hồn! Sau đó rút gân! Lột da! Hủy đi cốt! Khoét mục! Lấy đan!

Nửa canh giờ không đến, phải đến sinh hồn một chỉ, mềng da một trương, mềng gân một đầu, mềng giác một chỉ, mềng cốt một cổ, mềng mục một đôi, răng nhọn răng nanh một số, cùng với một khóa giá trị xa xỉ Tứ cấp yêu đan.

Đem Độc Giác Cự Mãng tài liệu phân loại thu thập thỏa đáng, nhìn trên mặt đất còn thừa lại một đồng lớn huyết nhục, Thẩm Thanh hơi trầm ngâm, dùng phi kiếm chém thành vài khúc, lưu lại một đoạn phần cổ phía dưới, đựng tâm tạng mềng thịt, còn lại mềng thịt, tấc thì toàn bộ thu vào trong Túi Trữ Vật.

Đi theo, Thẩm Thanh tâm thần khẽ động, sẽ đem Đại Chủy Ma Đầu theo Luyện Hồn Bình ở bên trong phóng ra.

Đại Chủy Ma Đầu thân hình thoáng hiện, chột nhìn lên đến Thẩm Thanh, đang muốn cạo đến Thẩm Thanh trước mặt, tựa như được dày đặc mùi máu tanh, Đại Chủy nhún lấy cái mũi, quái mắt lập lòe, liếc tựa nhìn đến trên mặt đất cái kia đoạn mềng thịt, cùng với một vùng lớn mềng huyết.

"Ah ô —— "

Đại Chủy hoan kêu một tiếng, ánh mắt gắt gao chăm chăm vào mềng thịt, lập tức tựa di bất khai rồi, cái kia chảy nước miếng càng là hợp thành một chuỗi, ào ào chảy.

Trước mắt là mỹ vị đại bổ huyết thực, không có có chủ nhân đồng ý, Đại Chủy lại thêm ăn cũng không dám tự ý chuyên, tranh thủ thời gian quay đầu lại lườm hường Thẩm Thanh, mắt lộ ninh nọt, rung đùi đắc ý, xấu xí khuôn mặt lộ vẻ cầu xin chỉ ý.

Nhìn Đại Chủy cái kia đôi mắt - trông mong thêm dạng, Thẩm Thanh không khỏi ha ha cười cười: "Đi thôi, phần thưởng ngươi đây. . . ."

Đại Chủy nghe xong, lập tức hoan kêu ra tiếng, tựa như chó dữ giành ăn hưởng cái kia đoạn mềng thịt nhào tới!

Trong lúc nhất thời, Gặc..., bẹp tiếng nổ lớn.

Đại Chủy tương ăn cực kỳ khó coi, thậm chí còn có chút buồn nôn, Thẩm Thanh đã lạnh mình thoáng một phát, chuyển xem qua quang, tay khẽ vẩy, đem Luyện Hồn Bình chiêu đến trong tay.

Thần thức tham tiến bình nội, chỉ thấy Độc Giác Cự Mãng yêu hồn vòng tại một tầng nơi hẻo lánh, hồn thể hiện lên màu ngà sữa hơi mờ hình dáng, lại có chút ngưng thực, thân thể lân phiến cũng là rõ ràng có thể thấy được.

Cái này chỉ yêu hồn đạt tới Tứ cấp tiêu chuẩn, là luyện chế thành Hồn Châu đâu này? Hay vẫn là cho Đại Chủy hưởng dụng?

Hơi do dự, Thẩm Thanh đang chuẩn bị lưu làm tự cho là đúng, cái kia Độc Giác Cự Mãng không có gì thiên phú thần thông, thủ đoạn công kích chỉ một, cho Đại Chủy dùng, tựa lộ ra có chút lãng phí, huống chi, trong Túi Trữ Vật còn có đại lượng Độc Giác Cự Mãng huyết nhục, cũng đủ lớn miệng Ma Đầu mỹ phẩm đại bổ vài dùng.

Đã có quyết định, Thẩm Thanh tâm thần khẽ động, sẽ đem yêu hồn dời đi tầng ba.

Yêu hồn một dời đi tầng ba, tầng ba bình ngọn nguồn tức thì bỗng toát ra một cổ màu trắng sương mù, sương mù lượn lờ, rất nhanh sẽ đem Độc Giác Cự Mãng yêu hồn cho bao trùm rồi.

Mấy hơi tầm đó, màu trắng sương mù tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, làm nhật dật tán, biến mất, lộ ra một khóa óng ánh no đủ Hồn Châu.

Cái này khóa Độc Giác Cự Mãng yêu hồn biến thành Hồn Châu so sánh với trước kia Hồn Châu, lớn hơn không phải một phần hai phần, đường kính tròn vẹn một tấc có thừa.

Thẩm Thanh nhìn đến tình huống, trong nội tâm có chút vui vẻ, thu hồi tâm thần, quay đầu liếc mắt Đại Chủy, gặp nó đã đem cái kia đoạn mềng thịt thôn phệ được không còn một mảnh, chính chống mông lên ở đằng kia liếm láp trên mặt đất mềng huyết.

Nơi đây đã không có gì nguy hiểm, Thẩm Thanh cũng lười được quản Đại Chủy, thuận tay thu Luyện Hồn Bình, tâm thần khẽ động, tựa tiến vào Càn Khôn Châu.

Thân ở Càn Khôn Châu không gian, Thẩm Thanh đi đến cái kia đỉnh sắp đặt tại bên hồ bơi màu tím lều vài trước, đột nhiên người được trên người dày đặc mùi máu tanh, lúc này mới phát giác trên người mình không ổn, vì vậy, vội vàng đem một thân rách rưới quần áo cởi ra, do nội đến bên ngoài, thoát được tron bóng đầy.

Đi theo, phóng xuất ra hỏa cầu, một mối lửa đem đồng kia rách rưới quần áo đốt thành tro bụi, ngay sau đó, lại thi triển một cái thủy thuộc tính tiểu pháp thuật, đem thân bên trên rửa sạch thoáng một phát.

Càn Khôn Châu nội không còn ai khác, Thẩm Thanh đem bản thân thanh lý sạch sẽ, cũng không quan tâm chính mình thân thể trần truồng, cứ như vậy cởi chuông tới lui chìm chóc tiến lều trại.

Vừa tiến bước trong trường bông, Thẩm Thanh tựa kinh hi phát hiện, trong lều vài Tự Linh Trận đã tự động tụ tập không ít linh khí, so sánh với lều vài bên ngoài linh khí còn có nồng đậm vài phần, linh khí tại quanh thân mùi thơm ngào ngạt lượn lờ, tí ti nhập vào cơ thể, khắp cả người lộ ra một tia thoải mái dễ chịu mát mẻ.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Tấn cấp

Chương 58: Tấn cấp

Thẩm Thanh cũng không trì hoãn, thân thể trần truồng ở đằng kia trương thom ngào ngật trên mặt giường lớn khoanh chân ngồi xuống.

Tiền tay thú nhận Luyện Hồn Bình, đánh ra một đạo pháp quyết, cái kia khóa no đủ mượt mà Hồn Châu theo bình nội bay ra, ánh huỳnh quang lóe lên, tựa kéo lê một đạo hoa mỹ đường vòng cung chui vào mi tâm.

Hồn Châu dung nhập thức hải, cái kia thức hải ở chỗ sâu trong thần hồn tiểu nhân tức thì tựa đã nhận ra, trương khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức lộ ra khát khao chi ý, bàn tay nhỏ bé véo ra huyền ảo pháp quyết pháp quyết, một chiêu, cái kia Hồn Châu lập tức hóa thành một điểm Tinh Quang, chột thoáng một phát, tựa hướng thần hồn tiểu nhân bay đi.

Tứ cấp yêu hồn, có thể không phải âm hồn hồn thể có thể so sánh, có thể nói hiệu quả lập lộ ra!

Tinh Quang dung nhập hồn thể trong tích tắc, thần hồn tiểu nhân quanh thân vàng sáng lập tức sáng ngời, tản mát ra hoa mỹ hào quang! Cái kia thần hồn tiểu nhân hồn thể đã mất thường thấy được tốc độ trở nên ngưng thực.

Trên đan điền thức Hải Thần hồn đạt được đại bổ, quanh thân vàng sáng lập lòe không ngừng, dưới đan điền cái kia đoàn chân khí cũng là không gió mà bay, tự hành chậm rãi xoay tròn.

Thẩm Thanh đã có kinh nghiệm, lập tức Ngưng Tâm tĩnh khí, bắt đầu vận chuyển 《 Trường Xuân Quyết 》, dẫn đạo đan điền chân khí trong người vận hành, tuần hoàn đền đáp lại, đồng thời thu nạp bên ngoài cơ thể nồng đậm linh khí, dẫn khí nhập vào cơ thể, không ngừng tầm bổ ngũ tạng lục phủ, kỳ kinh bát mạch...

Thời gian lặng yên trôi qua, lúc này đây dung hợp Hồn Châu, nhập định tu luyện, Thẩm Thanh trọn vẹn hao tổn đi mười hai canh giờ, tương đương với một ngày một đêm.

Công hành viên mãn, Thẩm Thanh chậm rãi giương đôi mắt, lúc này, hắc sắc mặt tron bóng hiện hồng, hai mắt đóng mở tầm đó, thần quang thoáng hiện.

Thẩm Thanh chỉ cảm thấy toàn thân thoải mái, sáng khoái tinh thần, hơn nữa, hắc còn mơ hồ cảm giác chính mình tu vi tựa hồ có nhảy vọt tăng trưởng!

Tu luyện công pháp, ngoại trừ bắt đầu dẫn đạo vận hành chân khí bên ngoài, tới về sau, sẽ tiến vào trạng thái nhập định, đến lúc đó, đan điền chân khí hội dựa theo công pháp vận hành tuyến đường tự hành vận chuyển, mà tu sĩ bản thân lại không biết ngoài thân mọi việc, Nhật Nguyệt chẳng phân biệt được. Thế cho nên nhập định tĩnh dưỡng về sau, tu sĩ bản thân cũng không hiểu biết chính mình tu vi tăng trưởng tới trình độ nào?

Cảm giác tu vi tựa hồ tăng lên, Thẩm Thanh vội vàng phân ra một tia tâm thần, nội thị dò xét, một phen dò xét xuống, trên mặt lập tức lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Trong lúc này xem dò xét xuống, Thẩm Thanh phát hiện mình Huyết Tế hao tổn đã toàn bộ bổ hồi trở lại, thức Hải Thần hồn tiểu nhân chẳng những hoàn toàn khôi phục, còn ngưng thực mấy phần, cái kia đan điền chân khí càng là tăng thêm mãnh liệt vài lần, càng phát ngưng luyện, càng làm cho hắc không thể tin được chính là, ở vào bụng tê chỗ huyết Thần Kỵ huyết khiếu vậy mà mở ra.

Dựa theo 《 Trường Xuân Quyết 》 đặc tính, huyết khiếu một khai, tựa ý nghĩa tấn cấp, Thẩm Thanh tuyệt đối không nghĩ tới, dung hợp một quả Tứ cấp yêu thú Hồn Châu, vậy mà lại để cho chính mình một lần hành động đột phá đến Luyện Khí tầng ba không nói, còn đụng chạm đến tầng thứ tư bình chương.

Luyện Khí tầng ba, tương đương với Luyện Khí sơ kỳ đỉnh phong cảnh giới, cách Luyện Khí trung kỳ chỉ có một bước ngắn, nói cách khác, chỉ thiếu chút nữa, Thẩm Thanh có thể ngự kiếm phi hành, từ nay về sau thoát ly Luyện Khí sơ kỳ thái điều đội ngũ, trở thành một gã chính thức trên ý nghĩa Luyện Khí sĩ!

Tự chính mình phế vật tư chất, tại ngăn ngừa mấy ngày vậy mà hai lần tấn cấp, mà ngay cả Thẩm Thanh mình cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Lần này đi ra ngoài quả nhiên là lợi nhuận đại phát, muốn so thắng liền hai cấp tu vi, cái kia phong phú thu hoạch vẫn còn tại tiếp theo, Thẩm Thanh kinh hi ngoài, trong nội tâm thầm nghĩ vạn hạnh, khá tốt, khá tốt, cái này chỉ Tứ cấp yêu hồn không có lưu cho Đại Chủ tôn phệ, bằng không, mới chính xác

là chà đạp thứ tốt.

Trong tâm niệm, Thảm Thanh nhớ tới Đại Chủy vẫn còn Càn Khôn Châu bên ngoài, lần này tu luyện, tốn thời gian có phần trường, cũng không biết cái kia Đại Chủy ở bên ngoài thế nào?

Lập tức, Thảm Thanh theo trong Túi Trữ Vật lấy ra một bộ sạch sẽ nội y mặc vào, bên ngoài lại đẩy một kiện cảm bào, đem một thân cao thấp thu thập sẵn sàng, tâm niệm vừa động, thấy hoa mắt, người khác đã ở Càn Khôn Châu bên ngoài.

"Ồ ồ —— "

Thảm hoàn trả không có định ra thần đến, chợt nghe đến lớn miệng trong cổ họng phát ra nước nở nghẹn ngào thanh âm, đi theo, cũng cảm giác được quần áo của mình vật áo bị cái gì đó cho tùm ở.

Thảm Thanh nhìn chăm chú nhìn lên, thấy là Đại Chủy dắt lấy quần áo của mình vật áo, yết hầu nước nở nghẹn ngào có thanh âm, cái kia trương mặt xấu lộ ra ủy khuất chi sắc, một đôi quái mắt lộ vẻ u oán, cái kia đôi mắt - trông mong ủy khuất tiểu tử tựa hồ tại oán trách Thảm Thanh bắt nó ném ở chỗ này mặc kệ .

Thảm Thanh tâm ở bên trong lại là buồn cười, lại là ôn hòa, không khỏi thò tay vuốt ve Đại Chủy cái kia trụi lủi đỉnh đầu, cười nói: "Tiểu tử, có phải hay không lại đói bụng?"

Đại Chủy há to miệng, nhưng lại lắc đầu, trong miệng nước nở nghẹn ngào lầy, tựa như nói về sau đừng đem mình cho ném mặc kệ.

Thảm Thanh cùng Đại Chủy tâm thần tương liên, tự nhiên có thể đọc hiểu Đại Chủy tiếng lòng, bất quá hẳn cũng lười được giải thích nhiều, tay vừa lộn, trợn ném ra một đại đoạn măng thịt.

"Tự trượt" thoáng một phát, Đại Chủy chảy nước miếng lập tức tự chảy ra, một đôi quái ánh sáng âm u lập loè tầm đó, cái đó còn có nửa phần ủy khuất chi ý, "NGAO...OOO" hoan gào thét một tiếng, tự hướng cái kia đoạn máu me nhầy nhụa măng thịt nhào tới!

"Cái này ăn hàng!" Thảm Thanh nhìn Đại Chủy cùng quỹ đói đầu thai giống như , không khỏi cười mắng một tiếng.

Đại Chủy nuốt Phệ Huyết thịt tốc độ gần đây rất nhanh, mấy hơi thở tầm đó, sẽ đem cái này một đại đoạn măng thịt cho thôn phệ được sạch sẽ.

Khoan hãy nói, Từ cấp yêu thú huyết nhục không phải đại bổ, đại đoạn măng thịt lọt vào Đại Chủy trong bụng, cái bụng không thấy cổ, nhưng một thân cao thấp da thịt màu sắc lại càng phát thâm trầm, đã diễn biến thành màu xanh lá cây da thịt, đã ẩn ẩn bắt đầu biến thành màu đen, còn kém một tia, tự lục đến mức tận cùng rồi.

Cảm nhận được Đại Chủy trên người phát ra khí tức lại cường hoành thêm vài phần, Thảm Thanh tâm ở bên trong thật là mừng rỡ, tự định giá lấy đem còn lại măng thịt toàn bộ ném cho Đại Chủy thôn phệ về sau, tăng lên một cấp bậc, có lẽ không có vấn đề gì a?

Trong tâm niệm, Thảm Thanh gặp Đại Chủy đã thôn phệ hết huyết nhục, hấp tấp đi vào chính mình trước người, Thảm Thanh mỉm cười, tâm thần khẽ động sẽ đem Đại Chủy thu vào Luyện Hồn Bình.

Trong sào huyết, cảnh hoàng tàn khắp nơi, một mảnh đồng bừa bộn, yên tĩnh dị thường.

Thảm Thanh thả ra thần thức nhìn quét một vòng, gặp không cái gì bỏ sót chi vật, không hề lưu luyến, thân hình có chút nhoáng một cái, hướng cái kia từ sắc quang màn lao đi.

Ra từ sắc quang màn, trong thông đạo tanh tươi lần nữa tràn ngập chớp mũi, Thảm Thanh ngừng thở, không ngừng nghĩ chút nào một hơi lướt đi thông đạo, đi theo tay vừa lộn, một trường chạy trốn bằng đường thủy phù xuất hiện trong tay, hướng thân vô một cái, một đạo trong suốt màn hào quang đem hẳn quanh thân bao khóa một cái chớp mắt, một đầu đâm vào đáy đầm.

Một mực hướng nổi lên du, rất nhanh, một vòng ánh sáng xuất hiện tại hướng trên đỉnh đầu.

Thảm Thanh tâm ở bên trong vui vẻ, không khỏi nhanh hơn tốc độ, rất nhanh, nương theo lấy "Rầm rầm" một hồi tiếng nổ, Thảm Thanh mang ra từng đoàn từng đoàn bọt nước theo trong đầm nước một nhảy dựng lên!

Tuy nhiên cái này Thượng Cổ di chi không thấy ánh mặt trời, tối tăm lu mờ một mảnh, nhưng đứng tại bờ đầm Thảm Thanh y nguyên có lại thấy ánh mặt trời cảm giác, tất nhiên là hưng phấn không thôi, ngửa mặt lên trời thét dài.

Tiếng thét dài phóng lên trời, hồi âm chấn động, không dứt bên tai, sợ là vài dặm bên ngoài đều có thể nghe thấy!

Cái này động tĩnh làm lớn hơn, Thảm Thanh tâm biết không ổn, vội vàng nhận thức chuẩn phương hướng, thi triển Kinh Thân Thuật, hóa thành một đạo khói xanh chuồn mất!

Một đường lên núi đỉnh phương hướng bay vút, trên đường, cũng không có gặp được một người tu sĩ, Thảm Thanh mắt nhìn thấy muốn đến đỉnh phong, cũng không thấy một bóng người, trong nội tâm đang buồn bực, tự lờm đến phía trước cách đó không xa, cái kia bóng rừng thấp thoáng bên trong ẩn ẩn lộ ra một vòng màu vàng mái cong.

Bay vút đến phụ cận, mới phát hiện là một tòa cao lớn, rồi lại lộ ra rách nát không chịu nổi bát giác đình nghi mát, đình thân rêu điểm màu lục điểm, nước son sắc pha tạp, trong đình mạng nhện mặt kết, tro bụi đầy đất, cái này tòa bát giác đình nghi mát không biết đã tồn tại bao nhiêu năm.

Bất quá, cái này tòa bát giác đình nghi mát nhìn trùng đi tuy nhiên rách nát không chịu nổi, nhưng lại dùng Bạch Ngọc làm cơ sở tòa, vô số năm qua đi, vẫn là ngật đứng không ngã, theo đình che cái kia còn sót lại màu vàng lưu ly, cùng với cái kia tinh mỹ mái cong, đó có thể thấy được, lúc trước cái này tòa bát giác đình nghi mát tráng lệ chi cảnh tượng.

Tại bát giác đình nghi mát nhắm hướng đông phía trên, còn có một khối cực lớn bảng hiệu, lên lớp giảng bài ba cái cong cong uốn éo uốn éo bên trên văn tự cổ đại, Thẩm Thanh liền đoán được, nhận ra là "Tiếp Dẫn đình" ba chữ to.

Tiếp Dẫn đình, danh như ý nghĩa, này đình dùng cho Tiếp Dẫn nạp khách, nghi ngơi chỉ dụng.

Vô số năm qua đi, truyền đến nay ngày, tông môn đích thói quen y nguyên không có gì cái biến, kéo dài đến nay, tại Cửu Châu đại lục, bất kể là Tu Chân giới, hay vẫn là thế tục môn phái, tông phái sơn môn chỗ, y nguyên có Tiếp Dẫn đình, hoặc Tiếp Dẫn điện ở trong kiến trúc.

Đã có thể ở chỗ này nhìn thấy Tiếp Dẫn đình, như vậy, mai một hơn mấy vạn năm Từ Vân Tông tông môn di chỉ hẳn là không xa.

Thẩm Thanh không trì hoãn nữa, theo tàn phá bằng liệt Bạch Ngọc thêm đá một đường hướng lên, không bao lâu, Bạch Ngọc cầu thang đã đến cuối cùng. Ngẩng đầu có thể nhìn thấy một tòa cự đại đền thờ, lên lớp giảng bài "Từ Vân Tông" ba cái cứng cáp phong cách cổ xưa chữ to.

Cái này tòa đền thờ toàn thân do Bạch Ngọc kiến tạo, tuy nhiên vết rách loang lổ, nhưng bảo tồn coi như hoàn hảo, liếc nhìn lại, khí tượng sâm nghiêm, có phần có vài phần đại tông môn khí thế bằng bạc!

Tại đền thờ về sau, thì là một mảnh khoáng đạt quảng trường, toàn bộ quảng trường đều là dùng Bạch Ngọc phổ trụ, bất quá dưới mắt đã là bụi cỏ đại sinh, tại quảng trường cuối cùng, còn có một tòa đại điện.

Dùng Thẩm Thanh thị lực, có thể tình huống nhìn đến đại điện bảng hiệu sách có "Từ Vân điện" ba chữ to.

Này tòa Từ Vân điện dùng Bạch Ngọc làm cơ sở tòa, lập có mười tám căn ba người mới có thể ôm hết màu tím lập trụ, đình điện thì là dùng màu tím ngói lưu ly phổ trụ, xa xa nhìn lại, mái cong lưu giác, từ khí dạt dào, phong cách cổ xưa, đại khí, trang nghiêm, có thể tưởng tượng đến này tòa đại điện năm đó tiên gia khí tượng.

Bất quá, này tòa đại điện khí thế lại bằng bạc, khí tượng lại sâm nghiêm, nhưng trải qua hơn vạn tuổi tác nguyệt trôi qua, đã là tứ phía gió lửa, tường đổ, không trọn vẹn không chịu nổi, hôm nay, cho người một loại đồ nát hoang vu cảm giác.

Giờ phút này, toàn bộ trên quảng trường không thấy một bóng người, cũng không biết những tu sĩ kia đi nơi nào rồi hả? Không phải là đi ngang qua cái kia giữa sườn núi cái kia hồ sâu chỗ, toàn bộ bị cái kia Độc Giác Cự蟒 cho diệt sát cắn nuốt a?

Thẩm Thanh ngừng lại vẫn cảm thấy không có khả năng. Độc Giác Cự蟒 càng lợi hại, cũng không chịu nổi nhiều người ah, lúc ấy hẳn có thể nhìn đến tình huống, một chúng tu sĩ tứ tán mà trốn, trong đó cũng không có thiếu tu sĩ đạt tới Luyện Khí ở bên trong, hậu kỳ tu vi, có thể ngự kiếm phi độn.

Lúc ấy, chỉ có kể cả Thẩm Thanh, Bàn Từ ở bên trong Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ thoát được chậm nhất, những cái kia Luyện Khí ở bên trong, hậu kỳ tu sĩ đã sớm không chế phi kiếm, độn quang mấy tránh phía dưới, bỏ chạy vô ảnh vô tung.

Thẩm Thanh tâm ở bên trong buồn bực, dưới chân lại không ngừng một đường xuyên qua quảng trường, đến đến trước đại điện, đại điện rách nát, tứ phía gió lửa, không cần đi vào, chỉ cần xuyên thấu qua thế thì ở dưới cửa điện, có thể nhìn tình huống trong đại điện cảnh trí.

Chỉ thấy đại điện ở trong che kín tro bụi, đầy đất tàn ngói nhỏ nhặt, trong đó còn kèm theo hủ thành một đồng nát một cái bàn các loại đồ vật sự việc.

Tự trong đại điện như vậy rách rưới cảnh tượng, tự nhiên là không cần đi vào ăn tro, vì vậy, Thẩm Thanh theo đại điện bên ngoài, hướng đại điện về sau quán đi...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Gặp lại che mặt nữ tu

Chương 59: Gặp lại che mặt nữ tu

Đại diện về sau, là một chỗ sương mù bốc lên, sâu không thấy đáy vách núi.

Vách núi đối diện, vắt ngang lấy một tòa núi lớn, thế núi không ngót, Lâm Mộc Sâm dày đặc, đám sương mờ mịt lượn lờ, khí thế nguy nga lại không mất Chung Linh thanh tú.

Thẩm Thanh vị trí vách núi khoảng cách núi lớn ước chừng hơn trăm trượng, mơ hồ, có thể nhìn đến vài đạo thủ đoạn thô khóa sắt một mực kéo dài tiến trong mây mù, cùng cái kia tòa núi lớn tương liên.

Khóa sắt toàn thân do von-fram đúc bằng sắt tịt, chắc hẳn tại trước đây thật lâu, hẳn là kết nối giữa hai ngọn núi cầu treo bằng dây cáp, chỉ có điều trải qua tuế nguyệt trôi qua, khóa sắt phổ tịt tấm ván gỗ đã mục nát biến mất, chỉ còn lại có cái này mấy cái khóa sắt vẫn còn.

Thẩm Thanh không thể ngự kiếm phi hành, phi không qua, nhưng cái này liên tiếp : kết nối lưỡng tòa núi lớn ở giữa khóa sắt ngược lại có thể giúp đỡ một điểm bề bộn. Dùng hẳn trước mắt tu vi, chỉ cần tại khóa sắt bên trên sơ qua mượn lực, tịt có thể bay vút mà qua, không cần lo lắng trượt chân rơi vào vạn trượng Thẩm Uyên.

Thẩm Thanh thò tay đem ở khóa sắt, dùng sức lay động thoáng một phát, một phen thăm dò, cái này thủ đoạn thô khóa sắt coi như rắn chắc, cũng không sụp đổ chi lo.

Lập tức, Thẩm Thanh cũng không hề do dự, chân khí vận chuyển, phi thân nhảy lên, thân hình bay bổng tịt nhảy ra hơn mười trượng khoảng cách, đãi thế đi nghỉ lấy, mũi chân tại xích sắt kia bên trên nhẹ nhẹ một chút, thân hình lần nữa cất cao, tiếp tục hướng phía trước bay vút, như thế nhiều lần mấy tụ tập, rất nhanh, Thẩm Thanh thân hình tịt biến mất tại mờ mịt lượn lờ trong mây mù.

Một phen xê dịch bay vút, đem làm Thẩm Thanh theo trong mây mù lách mình mà ra thời điểm, đã thân ở tại một chỗ trụ lúi cự thạch phía trên.

Cự thạch tròn ước chừng mười trượng trở lại, hiện lên hình chữ nhật hướng, đỉnh hình thành bóng loáng, xác nhận cầu treo bằng dây cáp cuối cùng một chỗ kiến Trúc Cơ tòa, cũng không chỗ đặc biệt gì.

Tại cự thạch nền phía dưới, có một đầu vẫn là Bạch Ngọc phổ tịt bóng rùng con đường nhỏ, uốn lượn trên xuống, xuyên thấu qua bóng rùng ngọn cây, đã có thể nhìn thấy vài tòa phong cách cổ xưa kiến trúc ẩn lộ một góc.

Thẩm Thanh hơi trầm ngâm, thân hình nhoáng một cái, đã đi xuống cự thạch nền, theo Bạch Ngọc phổ tịt bóng rùng con đường nhỏ một đường chậm rãi mà đi, không lâu, một tòa tường thế pha tạp phong cách cổ xưa kiến trúc đập vào mi mắt.

Chuẩn xác mà nói, xuất hiện tại trước mắt chính là một tòa độc lập tiểu viện, đá xanh làm cơ sở, màu nâu tường thế, nóc nhà thì là màu tím ngói lưu ly, đương nhiên, cái này tòa tiểu viện hoang phế vài vạn năm, rêu xanh pha tạp, thiếu gạch thiếu ngói, đại môn sớm đã mục nát, gục tại cỏ dại từ đó.

Không chỉ như thế, cái này tòa tàn phá không chịu nổi tiểu viện hiển nhiên đã có tu sĩ vào xem đã qua, hơn nữa, hay vẫn là có chút bạo lực vào xem, cửa sổ, cái bàn, tàn ngói rơi là tả đầy đất.

Đã có tu sĩ vào xem, muốn kiểm tra chống đột là không thể nào, hơn nữa, cái này tòa tiểu viện nhìn trũng đi như là Tử Văn Tông nô bộc, tạp dịch, hay là là đệ tử cấp thấp chỗ ở, cũng không có gì chất béo có thể kiểm.

Một đường nhất cấp trên xuống, lại nhìn thấy không ít độc lập tiểu viện các loại kiến trúc, đều là đồ nát thê lương, rách nát không chịu nổi, một mảnh thê lương chỉ cảnh tượng.

Ước chừng sau nửa canh giờ, Thẩm Thanh đi vào một chỗ triển núi, tới tương liên chính là không ngót sơn thế, mà lại một núi vẫn còn so sánh một núi cao, không ngót không dứt, vân che sương mù trảo, không biết kéo dài đến rất xa?

Theo trong núi con đường nhỏ tiếp tục hướng trước, càng bình lương, qua núi oa, dần dần tiến vào núi lớn ở chỗ sâu trong, ngoại trừ giữa sườn núi kiến trúc hơi lộ ra dày đặc, càng đi ở chỗ sâu trong, kiến trúc càng ngày càng thưa thớt.

Một đường đi qua, Thẩm Thanh không có gặp phải cái gì yêu thú độc trùng, ngược lại là trước sau gặp được vài gậy tu sĩ tại tàn phá khu kiến trúc trung bình đẳng, tìm tòi.

Thẩm Thanh không dám đi trêu chọc bắt chuyện, thần thức một khi điều tra đã có tu sĩ tồn tại, lập tức tịt xa xa tránh đi, cho dù là nhiều quần điểm đường, cũng tận lượng không đi cùng những cái kia tại khu kiến trúc ở bên trong du đẳng tu sĩ có chỗ cùng xuất hiện.

Tại Thẩm Thanh tâm ở bên trong, hẳn là tập trung tinh thần muốn tìm đến di chỉ lối ra, càng sớm ly khai càng tốt.

Cái gọi là thấy tốt thì lấy, việc này thu hoạch đã đầy đủ phong phú, Thẩm Thanh rất có tự mình hiểu lấy, dùng chính mình điểm này đáng thương tu vi, thật sự là không cần phải lại lưu luyến cái này không thể dự đoán, tràn ngập nguy cơ Thượng Cổ di chỉ.

Dọc theo uốn lượn khúc chiết trong núi con đường nhỏ lại đã thành một hồi, đem làm chuyển qua một chỗ cây rừng vật che chắn góc chi địa, trước mắt lập tức bỗng nhiên đã thấy ra lằng.

Chỉ thấy phía trước xuất hiện một mảng lớn tạo hình khác nhau khu kiến trúc, lầu các, nhã trúc, đình viện một tòa lằng giềng gần một tòa, một gian lầu lượn một gian, mái cong lưu giác, khúc hành lang uốn lượn, cái kia hồ nước, hòn non bộ, nhà thủy tạ, hoa cỏ, cây rừng làm đẹp trong đó, nhìn trũng đi

trắng lè, lại không mất tinh xảo trang nhã.

Toàn bộ khu kiến trúc theo thế núi từ dưới chí thượng mà kiến, tầng tầng lớp lớp, lộ ra thật là dày đặc, liếc nhìn lại, cái này phần khu kiến trúc chiếm diện tích có phần quảng, đánh giá có vài chục ở bên trong phương viên.

Không chỉ như thế, toàn bộ khu kiến trúc so về dọc theo đường tới chứng kiến đến những cái kia kiến trúc, hiển nhiên muốn hợp quy tắc rất nhiều, nhìn trũng đi cũng không có như vậy rách nát không chịu nổi, chỉ cần hơi chút sửa sang lại thoáng một phát, sẽ xây đến ở người.

Nơi này, hẳn là toàn bộ Từ Vân Tông trọng yếu nhất khu vực a?

Thẩm Thanh tâm ở bên trong thâm nghĩ, ánh mắt chuyển động, hướng khu kiến trúc trước một mảnh rộng lớn quảng trường nhìn tới.

Ở đằng kia phần quảng trường, lúc này đã có không ít tu sĩ tụ tập, liếc đảo qua, thậm chí có ba bốn trăm tên nhiều, hoặc một mình một người, hoặc tốp năm tốp ba, các cứ một phương, nhiều người, lại cũng không ầm ĩ, lộ ra có chút yên tĩnh.

Thẩm Thanh có chút do dự một chút, tự hướng cái kia phần quảng trường đi tới, trong lòng hẳn, đã có phần đông tu sĩ tụ tập, chắc hẳn những tu sĩ kia chính giữa sẽ không có người nào đó cùng chính mình gây khó dễ a? !

Quả nhiên, đối với Thẩm Thanh xuất hiện, quảng trường một chúng tu sĩ cũng không có quá nhiều chú ý, mặc dù có người chú ý hẳn, cũng chỉ là nhàn nhạt thoáng nhìn, rất nhanh tự dời đi ánh mắt.

Thẩm Thanh yên tâm người can đảm đi vào dọc theo quảng trường, ngay tại quảng trường cửa vào không xa địa phương, tùy ý tìm chỗ hơi lộ ra thanh tĩnh địa phương khoan chân ngồi xuống.

Không có người chú ý là chuyện tốt, Thẩm Thanh xếp bằng ở đấy, giống như ngồi xuống, nhưng lại hư híp mắt, âm thầm quan sát trong sân rộng một chúng tu sĩ động tĩnh.

Rất nhanh, Thẩm Thanh kinh ngạc phát hiện, cái kia tại trong sân rộng một chúng tu sĩ chính giữa, thậm chí có mấy trương quen thuộc gương mặt.

Cái kia ngang ngược can rờ Bạch Vân Tông thiếu tông chủ tự ở trong đó, tại phía sau hẳn, ngoại trừ hai gã Luyện Khí hậu kỳ hộ vệ, còn có ban đầu ở "Từ Huyết Hoang Nguyên" bị hiệp bao lấy hơn mười tên tu sĩ.

Ngoại trừ cái kia Bạch Vân Tông Thiếu chủ, cái kia từng mời chính mình đi đấu giá hội, tự xưng là Bích Tiêu Tông đệ tử đường lập văn, đấu giá hội chủ chụp tẩm hình Minh Toàn, Thiên Tinh Minh mỹ mạo nữ tu Liễu Man Văn, cùng với từng tại Thẩm Thanh trong tay thu mua không ít Linh Dược cái kia hai cái thiếu nữ đẹp đều tại.

Chỉ có điều, cái kia mấy trương gương mặt quen tầm đó đều bảo trì khoảng cách nhất định, Bạch Vân Tông một gã, Bích Tiêu Tông một gã, Thiên Tinh Minh lại là một gã, đều có các địa bàn, không can thiệp chuyện của nhau.

Giờ phút này, Thẩm Thanh muốn đi gặp nhất là nhận thức không lâu Bàn Từ, ánh mắt tại chúng tu sĩ trong từng cái đảo qua, lại không nhìn thấy Bàn Từ thân ảnh, trong nội tâm hơi có chút buồn bực, không biết Bàn Từ kia lúc này đã chạy đi đâu? Không phải là vẫn lạc a?

Thẩm Thanh lúc trước ngã xuống hồ sâu cái kia một cái chớp mắt, từng thoáng nhìn Bàn Từ gặp phải nguy cơ lúc, nhanh nhẹn linh hoạt bách biến, lại là Thần Hành Phù, lại là Độn Thổ Phù, thế cho nên Độc Giác Cự蟒 một ngum không có cản trũng Bàn Từ, ở đằng kia cuồng tính đại phát, cho nên, Thẩm Thanh như thế nào cũng không tin, cái kia trượt không bỏ mặc Bàn Từ hội như vậy vẫn lạc.

Bất quá, Thẩm Thanh không có nhìn thấy Bàn Từ thân ảnh, lại trong lúc vô tình nhìn thấy một cái làm hẳn cảm thấy căm giận đích nhân vật.

Vương Lão Thực, đã từng tổ đội đồng đội, nhìn về phía trên mắt mờ, chất phác ít lời, nhưng hạ khí hung ác tay, chẳng những tinh chuẩn, còn rất độc ác Vương Lão Thực!

Mà ngay cả Thẩm Thanh cái này từng đã là đồng đội, cũng thiếu chút bị cái kia nhìn như trung thực lão già kia cho đánh lên đắc thủ.

Lúc này, cái kia Vương Lão Thực cách Thẩm Thanh khoảng cách tương đối xa, một mình một người xếp bằng ở một chỗ thanh tịnh chi địa, nhắm mắt lại, tựa hồ ở đằng kia dưỡng thần, nhìn trũng đi không chút nào thu hút, rất là ít xuất hiện, không chú ý, rất dễ dàng xem nhẹ người này.

Thẩm Thanh không biết Vương Lão Thực phải chăng chú ý tới mình, nghĩ tới chính mình từng bị lão già kia đánh lên, con tức này thật sự là khó có thể nuốt xuống, có cừ oán không báo không phải quân tử, có cơ hội lời mà nói..., Thẩm Thanh không ngại âm thầm thoáng một phát!

Trong nội tâm chính tính toán, lúc này, cái kia bóng rùng chỗ góc cua xuất hiện một gã đáng người yếu điệu nữ tu.

Cái kia nữ tu lấy một thân lụa đen váy, váy dài cổ tay trắng, bộ ngực sữa cao ngất, thiên eo dịu dàng, tại trên mặt nàng, còn che một tầng hơi mỏng lụa đen, chỉ lộ ra một đôi đậm nhạt thích hợp lông mày kẻ đen, cùng với cái kia Thu Thủy giống như đôi mắt dễ thương, xuân son nhạt nga, vân che sương mù trảo, thần bí và Phiêu Miêu.

Chỉ thấy nàng chân thành mà đến, bộ pháp nhẹ nhàng, chậm chòn sinh tư.

Hắc y nữ tu xuất hiện, nếu so với Thẩm Thanh lúc đến làm cho người chú mục, quảng trường một chúng tu sĩ ánh mắt đồng loạt tập trung tại trên người

nàng.

Mà ngay cả cái kia nhìn như trung thực Vương Lão Thực, cặp kia đục ngẫu con mắt không biết từ lúc nào mở ra, lờm lờm cái kia hắc y nữ tu đồng thời, ánh mắt lập lòe tầm đó, vẫn còn Thẩm Thanh chỗ đó dừng lại thoáng một phát.

Thẩm Thanh ngay tại quảng trường cửa vào biên giới chỗ, cách che mặt nữ tu khoảng cách gần đây, chú ý lực tự nhiên mà vậy bị cái kia hắc y nữ tu hấp dẫn.

Thẩm Thanh đối với cái kia hắc y che mặt nữ không tính lạ lẫm, tại phòng đấu giá bá kiến một lần, về sau lại đang vừa ra di chỉ thông đạo cái kia chỗ quảng trường bá kiến một lần, tính cả lần này, đã là gặp lần thứ ba rồi.

Tại Thẩm Thanh tâm ở bên trong, đối với che mặt nữ tu rất có hảo cảm, không nói trước cái kia "Hóa Ngục Vồng" bị cái này hắc y nữ tu giá cao đập đi, tại chân núi cái kia chỗ quảng trường, chính mình cùng Bàn Tử bị trung niên kia tu sĩ nhìn chăm chăm vào, nếu không phải nàng ra tay giải vây, chính mình cùng Bàn Tử hơn phân nửa là đưa đồ ăn phần.

Một hồi gió nhẹ lướt qua, một đám giống như lan giống như xạ nhân nhạt mùi thơm theo gió bay vào chớp mũi, làm cho Thẩm Thanh hơi có chút kinh ngạc chính là, cái kia che mặt nữ tu vậy mà chân thành đi vào trước người của hắn...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Tổ đội

Chương 60: Tổ đội

"Nơi này có người sao?" Hắc y nữ tu thanh âm rất là êm tai, dễ nghe, giàu có từ tính, chỉ là hơi có vẻ trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Hắc y nữ tu lựa che mặt, Thẩm Thanh nhìn không rõ mặt mũi của nàng, nhưng có thể đã gặp nàng cái kia Thu Thủy giống như đôi mắt chính nhìn chăm chú lên chính mình.

"Người là ở hỏi ta?" Thẩm Thanh có chút không thể xác định.

Che mặt nữ tu lông mày kẻ đen có chút nhăn lại, nơi này thanh tịnh, cũng không người bên ngoài, ngoại trừ trước mắt cái này nhìn rất non nớt tiểu tử, còn ai vào đây? Che mặt nữ tu không có trả lời, nhưng theo ánh mắt của nàng cũng có thể thấy được, tựa hồ là ngại hắn thêm này vừa hỏi.

Thẩm Thanh cảm giác được hắc y nữ tu không kiên nhẫn, mặt lộ vẻ một nụ cười khổ: "Vị tiên tử này, không biết tại hạ có tính không là người?"

Hắc y nữ tu nghe được nao nao, đi theo, nàng tự ý thức được chính mình lúc trước câu hỏi có chút sơ hở trong lời nói.

Nhưng cho dù câu hỏi có sơ hở trong lời nói, tiểu tử này lại dám dùng lời nói đến ép buộc, rõ ràng cho thấy tim không thoải mái rồi!

Hừ! Tiểu tử này đáng hận!

Hắc y nữ tu trong nội tâm hừ lạnh, ánh mắt phát lạnh, hung hăng trợn mắt nhìn Thẩm Thanh liếc.

Cái nhìn này, quả nhiên là băng hàn vô cùng, Thẩm Thanh chống lại nàng cái kia ánh mắt lạnh như băng, như rót vào hàm băng! Nhịn không được rung mình một cái.

Cái này ánh mắt có sát ý! Thẩm Thanh tâm ở bên trong lập bộp thoáng một phát, lại càng hoảng sợ, không thể nào, chính mình tùy ý vừa nói, sẽ không như vậy đưa tới họa sát thân a?

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Thẩm Thanh khóe môi cười khổ chỉ ý chột vừa thu lại, nghiêm mặt nói: "Vị tiên tử này, ngoại trừ tại hạ, nơi này không còn ai khác..."

Thẩm Thanh phóng thấp thái độ, nghiêm trang, hắc y nữ tu lạnh lùng đưa mắt nhìn hắn liếc, lại không lên tiếng, tổ tay vừa lộn, một chỉ bọ đoàn ném trên mặt đất, đi theo, ngay tại Thẩm Thanh bên cạnh cách đó không xa khoanh chân ngồi xuống.

Cái này cũng rồi đi thân cận quá một chút a?

Giờ phút này, hai người cách xa nhau bất quá ba thước khoảng cách, Thảm Thanh thậm chí có thể ngửi được trên người nàng phát ra mùi thơm ngào ngạt mùi thơm.

Trận trận mùi thơm xông vào mũi, hương thơm dễ ngủ, thảm người nội tâm, lại nhắm trúng Thảm Thanh tâm ở bên trong rất không được tự nhiên, cố tình muốn cách xa nàng một điểm, nhưng nghĩ đến nàng cái kia lạnh như băng, mang theo sát ý ánh mắt, hay vẫn là không dám coi thường vọng động.

Cũng không phải Thảm Thanh có nhiều sợ hãi, tại hân nghĩ đến, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, chính mình bất loạn động, tự sẽ không khiến cho chú ý của nàng, bởi như vậy, không can thiệp chuyện của nhau, người tốt ta tốt mọi người khỏe.

Quả nhiên, Thảm Thanh bất loạn nhúc nhích, cái kia che mặt nữ tu cũng không để ý tới cùng hân, bản thân tĩnh ngồi ở một bên, đôi mắt dễ thương khép hờ, giống như dưỡng thần.

Bên người vị này thanh tĩnh rồi, Thảm Thanh tâm tư vẫn sống hiện, cái kia khu kiến trúc ngay tại quảng trường chính nam phương hướng, xuyên qua quảng trường tự có thể đi vào cái kia khu kiến trúc ở bên trong, theo cái kia khu kiến trúc quy mô, cùng với bảo tồn được tương đối hoàn hảo đến xem, bên trong chắc hẳn có không ít bảo bối, đến lúc đó đi vào, bao nhiêu có chút thu hoạch a?

Chỉ là, những tu sĩ kia đều tụ tập tại trên quảng trường, làm sao lại không chuyển ở đâu này?

Ngay tại Thảm Thanh nghĩ ngợi lung tung tầm đó, lúc này, chỉ thấy cái kia từng tại đấu giá hội bên trên chủ đập Trương Minh Toàn chậm rãi đi ra.

"Chư vị đạo hữu, tại hạ Trương Minh Toàn, Bích Tiêu Tông nội môn đệ tử, chắc hẳn, chư vị ở đây, có không ít nhận thức tại hạ..."

Trương Minh Toàn nói đến đây, háng giọng nói, lại nói tiếp: "Chắc hẳn chư vị cũng nhìn thấy, nơi này đã là Thượng Cổ tông môn Từ Vân Tông hạch tâm khu vực, luyện khí các, luyện đan thất, công pháp điện, cùng với đệ tử hạch tâm phòng khách vân...vân đều ở trong đó..."

"Không cần phải nói, chư vị tới chỗ này, thậm chí nghĩ vét lên một số, tại hạ cũng giống như vậy, bất quá, lúc trước chư vị cũng nhìn thấy, cái kia Từ Vân Tông hạch tâm khu vực cửa vào bố có cấm chế, đi vào thật sự không dễ, huống chi, mặc dù có thể phá vỡ cửa vào cấm chế, trở ra, bên trong cũng không có thiếu cấm chế, có thể nói từng bước nguy cơ, không nghĩ qua là, thì có vẫn lạc chi lo..."

Trương Minh Toàn nói đến chỗ này, thì có tu sĩ lớn tiếng nói: "Trương đạo hữu, người nói không đều là nói nhằm sao? Chúng ta cũng biết cái kia hạch tâm bố có cấm chế, hay vẫn là nói nói như thế nào đem cái kia bên ngoài cấm chế cho phá vỡ a..."

"Tự là tự là, Trương đạo hữu, cũng đừng có tri hoãn nữa rồi, có cái gì biện pháp tốt, cứ việc nói đi ra!"

"Đúng vậy, chúng ta ở chỗ này đã hậu hai ngày, không thể lão Hậu lấy không phải?"

"Hay vẫn là tranh thủ thời gian nói ra biện pháp a, cấm chế một ngày không phá, chúng ta chẳng phải là lo lắng sông!"

Một chúng tu sĩ bày mồm tám lưỡi mà thảo luận, người một câu ta một câu nói cái không ngớt, lúc này Thảm Thanh nghe được tình huống, giờ mới hiểu được, nguyên lai không phải cái này một chúng tu sĩ không chịu chuyển ở, mà là cái kia hạch tâm khu vực cửa vào bố có cấm chế, chúng tu sĩ còn không thể nào vào được, mới không thể không hậu ở chỗ này.

Chỉ nghe Trương Minh Toàn ha ha cười cười, cất cao giọng nói: "Chư vị, còn nhẹ chư vị đạo hữu an tâm một chút chứ vội, dừng lại ở hạ đem phía dưới nói cho hết lời tốt chứ?"

"Tốt, Trương đạo hữu, kính xin người đem nói cho hết lời, chúng ta nghe!"

"Đều không muốn nói chuyện rồi, chúng ta tự yên tĩnh nghe Trương đạo hữu đem nói cho hết lời a, nhìn xem có cái gì biện pháp tốt, cũng đừng có chậm trễ..."

Một chúng tu sĩ âm ỉ đồng ý.

Trương Minh Toàn đãi chúng tu sĩ an tĩnh lại, lần nữa háng giọng, cất cao giọng nói: "Chư vị đạo hữu, tại hạ không có gì hay biện pháp, đàn biện pháp ngược lại là có một cái. Tại hạ tự nói ngắn gọn rồi, muốn muốn phá cái kia cửa vào cấm chế, chỉ là cá nhân lực lượng thì không được, phải cần chư vị lực lượng hợp, cùng một chỗ phát lực, tin tưởng phá cái kia cửa vào cấm chế không khó..."

"Bất quá, đây chỉ là thứ nhất, bên ngoài cấm chế bài trừ, chư vị trở ra, còn muốn đối mặt Từ Vân Tông hạch tâm khu vực cấm chế, cái này Từ Vân Tông là Thượng Cổ tông môn, bố trí xuống cấm chế đều là Thượng Cổ cấm chế, chư vị, trong đó lợi hại, cũng không cần tại hạ nhiều lời a..."

"Ý của tại hạ là, thừa dịp chư vị hợp lực bài trừ cửa vào cấm chế trước khi, tự do tất cả đại tông môn đệ tử làm đội trưởng, tạo thành một số tiểu đội, đại phá cửa vào cấm chế, tiến vào hạch tâm khu vực, tự do từng cái tiểu đội chia nhau dò xét. Đương nhiên, mặc kệ cái nào tiểu đội phát hiện bảo bối gì, đều quy cái kia tiểu đội sở hữu tất cả, bởi như vậy, chư vị cũng không cần lo lắng thế đơn lực bạc, gặp được khó đối phó Thượng Cổ cấm chế, từng cái tiểu đội còn có thể hợp lực bài trừ, đem nguy hiểm hạ thấp nhất..."

"Chư vị, lời nói tận không sai, không biết tại hạ kiến nghị này có được hay không?"

Trương Minh Toàn vừa mới nói xong, một chúng tu sĩ "Ồng" thoáng một phát, tự nghị luận mở.

Lúc này, nổi danh tu sĩ lớn tiếng hỏi: "Trương đạo hữu, người nói hợp lực bài trừ bên ngoài cảm chế cũng là có thể, bất quá, tại hạ chỉ là tán tu, tự do đã quen, tiến cái kia hạch tâm khu vực, tại hạ nhưng hay không không gia nhập tông môn tiểu đội?"

Trương Minh Toàn hướng cái kia câu hỏi chỉ nhân nhìn liếc, trầm giọng nói: "Tự có thể khá, bất quá, đạo hữu nếu như gặp được nguy hiểm gì, cũng đừng trách chúng ta thấy chết mà không cứu được!"

"Đó là tự nhiên!" Tên kia tu sĩ lớn tiếng trả lời.

Tu sĩ kia vừa mới nói xong, lại một người tu sĩ lớn tiếng hỏi: "Trương đạo hữu, ta cũng là tán tu, xin hỏi, ngoại trừ tông môn đệ tử làm đội trưởng tổ đội, chúng ta tán tu có thể tự hành tổ đội sao?"

Trương Minh Toàn ánh mắt lóe lên một cái, trả lời: "Đạo hữu có thể tự hành tổ đội, cái kia không thể tốt hơn rồi..."

Trương Minh Toàn nói đến đây, có chút dừng lại, lại nói tiếp: "Chư vị, xem ra tại hạ đề nghị đại bộ phận đạo hữu đã tán thành, tại hạ cái này mà bắt đầu tổ đội... Trước hết do ta Bích Vân Tông bắt đầu đi, tại hạ tông môn lần này đến đây tổng cộng có mười tám tên đệ tử, đều là Luyện Khí ở bên trong, hậu kỳ tu vi, còn cần mười hai tên Luyện Khí ở bên trong, hậu kỳ tu sĩ gia nhập, tạo thành ba mươi người đội ngũ, có hứng thú, có thể cùng ở dưới mặt đàm!"

Trương Minh Toàn vừa dứt lời, chỉ nghe một cái âm trầm thanh âm vang lên: "Không ổn không ổn, tại sao là người Bích Vân Tông trước, mà không phải ta Bạch Vân Tông trước, muốn tổ đội, cũng phải ta Bạch Vân Tông trước tổ mới được là..."

Theo cái kia âm trầm tiếng vang lên, cái kia mặc một thân áo trắng trường bào Bạch Vân Tông thiếu tông chủ đang đưa một bả quạt xếp, thản nhiên đi ra.

Áo trắng thanh niên một bên đang đưa quạt xếp, một bên ngạo nghễ quét mắt quảng trường chúng tu liếc, cất cao giọng nói: "Tại hạ Bạch Vân Tông Thiếu chủ tôn tất nhiên! Chư vị muốn muốn tổ đội, tại hạ hoan nghênh đã đến, bất quá tại hạ cần thiết chỉ nhân không nhiều lắm, mười người là đủ..."

Bạch Vân Tông, linh châu số ít có được Kim Đan chân nhân tọa trấn tông phái một trong, thực lực không thể bảo là không được, Tu Chân giới gần đây thừa hành mạnh được yếu thua, có thực lực, tự nhiên nhận người chào đón, cái này áo trắng thanh niên ném đi xuất thân phân, lập tức thì có tu sĩ tiến lên đón ý nói hòa.

Chỉ thấy một gã mặt đỏ tu sĩ tiến lên phía trước nói: "Nguyên lai là Bạch thiếu gia tông chủ, thất kính thất kính, tại hạ kiêu năm, Luyện Khí sáu tầng tu vi, tán tu một cái, không biết tại hạ có thể không vì Thiếu chủ cống hiến sức lực!"

Cái kia tự xưng tôn tất nhiên áo trắng thanh niên cười hắc hắc: "Đương nhiên có thể, kiêu năm đúng không, người rất không tồi..."

Kiêu năm gặp Tôn thiếu tông chủ vẻ mặt ôn hoà cùng chính mình nói chuyện, trong nội tâm có chút vui vẻ, thật sâu thi lễ, cũng rất tự giác đứng ở tôn tất nhiên sau lưng.

Có kiêu năm tự tiến cử phía trước, đi theo lại có vài tên tu sĩ hấp tấp tiến lên mình đề cử, những tu sĩ này cũng có tự mình hiểu lấy, đều là đạt tới Luyện Khí trung kỳ tu vi đã ngoài tiêu chuẩn, về phần Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ, ngược lại không có người tiến đến mặt xấu hổ.

Tôn tất nhiên cũng không lựa, chỉ cần đạt tới yêu cầu, cũng mặc kệ một bên Trương Minh Toàn bình tĩnh khuôn mặt, thản nhiên thu chi. Chỉ chốc lát sau, mười tên tu sĩ thu đây, tôn tất nhiên gặp còn có người muốn cầu gia nhập, hơi hơi trầm ngâm, lại gia tăng lên mười tên tổ đội danh ngạch.

Bởi như vậy, Trương Minh Toàn đứng không yên, lập tức bút lên tông môn cờ xí, bắt đầu mời đến tu sĩ tổ đội.

Bích Vân Tông đồng dạng có Kim Đan chân nhân tọa trấn, tại linh châu Tu Chân giới, cũng là thuộc về đơn giản không thể trêu chọc tồn tại, có tông môn cái này cán đại kỳ, Bích Vân Tông tổ đội có chút thuận lợi, một phen chọn chọn lựa lựa, mười hai tên Luyện Khí ở bên trong, hậu kỳ tu vi tu sĩ, trước sau gia nhập Bích Vân Tông đội ngũ.

Bên này Bích Vân Tông động thủ nhận người, ngay sau đó, Thiên Tinh Minh, xích Viêm Tông, lệ âm tông, Hồng Diệp tông các loại:đội một đám đại tiểu tông môn đệ tử cũng là không chịu cô đơn, nhao nhao kéo ra tông môn đại kỳ, bắt đầu nhận người tổ đội.

Chỉ chốc lát sau, toàn bộ quảng trường chỗ tu sĩ đã bị tất cả đại tiểu tông môn chiêu cái thất thất bát bát, còn lại đám người, nếu không phải không muốn tổ đội tán tu, muốn không phải là như Thâm Thanh như vậy chỉ có Luyện Khí sơ kỳ thái điều tu sĩ, thêm, đã không đến trăm người.

Thâm Thanh Viễn xa nhìn thấy Thiên Tinh Minh Liễu Man Vân ở đằng kia nhận người tổ đội, nhìn quen mắt, vốn định tiến lên gom góp cái đo đếm, nhưng nhìn lên những cái kia tiến lên tổ đội tu sĩ không phải Luyện Khí trung kỳ tu vi, tự là Luyện Khí hậu kỳ tu vi, mặc dù có Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ đứng lên đi, rất nhanh đã bị Liễu Man Vân uyển chuyển cự tuyệt.

Thâm Thanh nhìn đến tình huống, ngấm lại chính mình chỉ là Luyện Khí sơ kỳ tu vi, đoán chừng tiến đến tổ đội, chỉ sợ cũng bị cự tuyệt phần, trong nội tâm lập tức nguội lạnh một nửa...

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Quy tắc ngầm (thượng)

Chương 61: Quy tắc ngầm (thượng)

Thẩm Thanh tự nhiên là gánh không nổi người nọ, cũng tự an tọa bất động, rất xa làm nhìn xem.

Lúc này, cái kia Bạch Vân Tông Tôn thiếu chủ đối với cái kia Trương Minh Toàn nói ra: "Trương đạo hữu, cái này tổ đội cũng tổ không sai biệt lắm, cũng nên đi phá cái kia cửa vào cấm chế, dựa theo ta và người nghị định, những cái kia không có tổ đội tu sĩ, cũng không cần phải đi theo chúng ta đằng sau lấy tiện nghi, là thời điểm thanh lý thoả một phát sân bãi rồi."

Tôn Tất Nhiên lời này vừa ra, không có tổ đội tu sĩ lập tức oa táo.

"Cái gì? Không tổ đội không cho vào? Đây là đâu gia đạo lý?"

"Đúng đấy, chúng ta đã lại tới đây, tự là người hữu duyên, dựa vào cái gì không cho chúng ta đi vào?"

"Hừ, đã nói không có tổ đội không cho vào sao? Cái kia tốt, tại hạ cái này tổ đội, các vị đạo hữu, tại hạ Triệu Phong, Luyện Khí tầng năm tu vi, một kẻ tán tu, muốn tổ đội tranh thủ thời gian."

Tên kia gọi Triệu Phong tán tu vừa mới nói xong, lập tức thì có tu sĩ vây quanh đi lên, chói mắt nhìn lên, cơ hồ là thuần một sắc Luyện Khí sơ kỳ cảnh giới.

Lúc này, Thẩm Thanh cũng nghe đến cái kia Tôn Tất Nhiên, nghĩ thầm nếu không tổ đội, vào không được cái kia hạch tâm khu vực, sợ là liên súp đều uống không bên trên một ngụm.

Huống chi, muốn nghĩ ra cái này Thượng Cổ di chí, còn phải tìm được lối ra mới được, tự mình một người lung tung tìm kiếm cũng không gọi chuyện này, được hợp quần, được theo đại lưu, để tránh chính mình ngốc núc ních chạy lung tung một hồi, đến lúc đó bỏ qua lối ra, khốn ở chỗ này, sợ là muốn khóc cũng khóc không được.

Thẩm Thanh tâm biết không thể trì hoãn nữa xuống dưới, được tranh thủ thời gian tổ đội mới được là, vì vậy đứng dậy, chuẩn bị gia nhập tán tu đội ngũ.

Vừa mới đứng dậy đến, chợt nghe đến một đạo trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm truyền đến: "Anh đi đâu vậy?"

Lên tiếng, đúng là bên cạnh không xa cái kia tên che mặt nữ tu.

Ta chóng mặt! Thiếu gia đi đâu, người quản được lấy sao?

Thẩm Thanh hơi buồn bực thoả một phát, lại không tốt cùng nàng trở mặt, vò góm âm thanh nói: "Ta lấy được tổ đội rồi, người cũng nghe thấy rồi, nếu không tổ đội, đám kia gia hòa không cho vào."

"Hừ! Không cho vào sao?" Che mặt nữ tu hừ nhẹ một tiếng, giống như tại làm bầm lầy bầy, đi theo, sóng mắt lưu chuyển, nhàn nhạt liếc mắt Thẩm Thanh liếc, nói ra: "Tự người rồi, người hãy theo ta đi..."

"Voi người?" Thẩm Thanh ngăn người.

"Như thế nào? Không thể?" Che mặt nữ tu đôi mắt dễ thương phát lạnh.

"Ách —— "

Thẩm Thanh cùng nàng ánh mắt chạm nhau, có chút không chịu đựng nổi nàng cái kia băng hàn ánh mắt, gian nan nuốt nhỏ nước miếng nói: "Cái này... Cũng không phải là không thể được, ý của tại hạ là, tổng không đến mức tự hai chúng ta người tổ đội a?"

"Có gì không thể? Hai người cũng là tổ, muốn nhiều người như vậy làm chi?"

Che mặt nữ tu ngữ khí nhàn nhạt, Thẩm Thanh lại có thể cảm giác được nàng lựa đen ở dưới môi mềm héch lên, một bộ từ chối cho ý kiến, khinh thường tiểu tử.

Đúng lúc này, chỉ nghe có người xông bên này hô: "Này, bên kia hai cái, còn dừng lại ở cái kia làm gì vậy? Còn không tranh thủ thời gian tới tổ đội rồi..."

Thẩm Thanh nhìn tới, thấy là cái kia dẫn đầu tổ đội Triệu Phong ở đằng kia mời đến.

Thẩm Thanh ngược lại là rất nghĩ tới đi, chỉ là mình đã bị cô gái mặc áo đen theo dõi, cố tình thoát khỏi, lại không có biện pháp thay đổi tại hành động.

Thẩm Thanh không tốt lên tiếng đáp lại, rơi vào đường cùng, chỉ có thể vụng trộm liếc mắt che mặt nữ tu liếc.

Không nghĩ tới, cái nhìn này trộm nghiêng mắt nhìn qua đi, lại cùng nàng cái kia trong treo nhưng lạnh lùng ánh mắt đúng rồi vừa vặn.

Không thể phủ nhận, mắt của nàng con mắt tuy nhiên trong treo nhưng lạnh lùng, lại rất mỹ lệ, như một vũng thanh đầm, thanh tịnh, mê người, đây là một đôi xinh đẹp mê người đôi mắt, hơn nữa, hay vẫn là một đôi rất biết nói chuyện đôi mắt.

Chỉ thấy nàng lông mày kẻ đen cau lại, cặp kia đẹp mắt đôi mắt dễ thương trừng mắt liếc hẩn một cái, trong ánh mắt chỗ lộ ra cái kia tia hàm ý, Thẩm Thanh đọc đã hiểu.

Ý tứ rất đơn giản, nàng hiển nhiên khinh thường cùng không thể làm chung người liên hệ, với tư cách hợp tác, được do hẩn ra mặt đi đuổi.

Áp lực rất lớn ah!

Thẩm Thanh tâm ở bên trong có chút biệt khuất, cái này cô gái mặc áo đen hiển nhiên không phải dễ đối phó chủ, có thể đem Luyện Khí tầng bảy tu sĩ đuổi giết được chạy trốn chết, huống chi là mình?

Tu Chân giới tựa là như vậy thật, hết thấy đều phải dùng thực lực mà nói lời nói!

Thẩm Thanh có chút chịu không được nàng cái kia trong treo nhưng lạnh lùng, hơi băng hàn ánh mắt áp bách, không cam lòng không muốn đi đến Triệu Phong chỗ đó, uyển chuyển giải thích, cho thấy chính mình cùng che mặt nữ tu đã hợp thành hai người tiểu đội.

"Tựa hai người các người tổ đội?" Triệu Phong nao nao, trước mắt tiểu tử này bất quá Luyện Khí tầng ba tu vi, cái kia che mặt nữ tu nhìn không ra tu vi, nhưng chắc hẳn cũng cao không được đi đâu? Cứ như vậy cái tổ hai người hợp, coi như là tổ đội?

Thẩm Thanh không cách nào giải thích nhiều, hẳn cũng muốn nhiều tổ mấy người tăng thêm lòng dũng cảm, vấn đề là, cái kia hung ba ba, lạnh như băng nha đầu không đồng ý ah.

Cùng Triệu Phong qua loa vài câu, Thẩm Thanh liền xoay người mà quay về.

Còn chưa đi đến che mặt nữ tu bên cạnh, Thẩm Thanh cũng cảm giác được nàng cặp kia trong treo nhưng lạnh lùng ánh mắt hữu ý vô ý nhìn chăm chú lên chính mình, ánh mắt mang theo một tia xem kỹ ý tứ hàm xúc.

Thẩm Thanh tâm ở bên trong chút ít khó chịu, trước kia đối với nàng cái kia tia hảo cảm sớm đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hờn dỗi giống như không đi nhìn nàng, cũng không đáp lời, cứ như vậy khoanh chân ngồi xuống.

Thẩm Thanh không đáp lời, cô gái che mặt tựa hồ cũng không có cùng hẩn trao đổi ý tứ, hai người lẫn nhau không thèm nhìn, hào khí lộ ra vi diệu, còn lộ ra một tia quái dị.

Lúc này, chỉ thấy Trương Minh Toàn lúc này đang theo vài tên tu sĩ tụ cùng một chỗ, không biết ở đằng kia thương nói chuyện gì? Trong đó có Bạch Vân Tông Thiếu chủ Tôn Tất Nhiên, Thiên Tinh Minh Ngoại Minh chấp sự Liễu Man Vân, cùng với mặt khác vài tên tông môn đệ tử.

Vài tên tông môn linh đội đệ tử nói nhỏ một hồi, cuối cùng, cái kia Trương Minh Toàn đi đến quảng trường phía trước đất trống, hắng giọng, cất cao giọng nói: "Chư vị đạo hữu, phàm là tổ tốt đội đạo hữu, lập tức phái bên trên một gã quản sự, tới có việc thương lượng, về phần không có tổ đội, kính xin ly khai nơi đây..."

Trương Minh Toàn nói xong, quét mắt ở đây chúng tu liếc, giờ phút này, trên quảng trường một chúng tu sĩ nên tổ đội đã tổ được không sai biệt lắm, đại bộ phận tu sĩ đều gia nhập dùng tông môn đệ tử cầm đầu đội ngũ, một số nhỏ tu sĩ thì là tán tu tự hành tổ đội, còn dư ở dưới hơn hai mươi tên tu sĩ, thuộc về tu vi quá thấp, không người thu lưu cái chủng loại kia.

Còn có, tựa là Thẩm Thanh cùng che mặt nữ tu cái này đối với hai người tổ hợp.

Trương Minh Toàn lời này vừa nói ra, tổ tốt đội một đám tu sĩ thoáng thương lượng thoáng một phát, tựa nhao nhao phái ra quản sự đại biểu.

Những cái kia chỉ có Luyện Khí một, hai tầng tu vi, không người hỏi thăm cấp thấp tu sĩ, tốp năm tốp ba đứng ở nơi đó, nhìn chung quanh, tựa là bỏ không được rồi đi.

Mà Thẩm Thanh gặp che mặt nữ tu xếp bằng ở cái kia không nhúc nhích, cũng sẽ không chuyển ỏ, bất quá, trong nội tâm lại âm thầm cảnh giác.

Trương Minh Toàn nhìn đến vậy tình cảnh, khẽ chau mày, còn chưa mở khẩu lên tiếng, cái kia Bạch Vân Tông Thiếu chủ Tôn Tất Nhiên đã âm trầm đoạt trước nói: "Như thế nào? Trương đạo hữu không đủ tình tường sao? Không có tổ đội còn không mau rút đi!"

Tôn Tất Nhiên này lời nói được có phần không khách khí, cái kia một đám không có tổ đội cấp thấp tu sĩ sắc mặt khó coi, mắt lộ phần nhiên chi sắc,

cũng không dám nói thêm cái gì, trong đó vài tên cấp thấp tu sĩ trong lòng biết việc đã đến nước này, lưu chi vô dụng, vì vậy không rên một tiếng rồi đi quảng trường.

Còn lại còn có tầm mười tên cấp thấp tu sĩ về mặt cảm giận, lại trong lòng còn có may mắn, còn tại đằng kia lẻ mề.

Tôn Tất Nhiên gặp còn có cấp thấp tu sĩ không có lý khai, cười lạnh một tiếng: "Ta mấy ba cái, ba cái mấy xong, lập tức dọn bãi!"

Vừa mới nói xong, tại phía sau hắn một chúng tu sĩ rất có ăn ý tiến lên một bước, dùng cường tráng thanh thế!

"Một!"

Tôn Tất Nhiên tiếng thứ nhất vừa mới hô lên, thì có vài tên cấp thấp tu sĩ cảm giác không đúng, vội vàng đi.

"Hai!"

"Ba! Dọn bãi!" Tôn Tất Nhiên hô lên "Hai" một cái chớp mắt, cơ hồ không ngừng lưu trụ hô lên tiếng thứ ba, ngay sau đó trụ hô lên dọn bãi!

Tôn Tất Nhiên vừa mới nói xong, sau lưng mấy tên tu sĩ trong tay phi kiếm điện xạ mà ra!

Kiểm quang đột nhiên tránh! Phi kiếm kéo lê mấy đạo rét lạnh hào quang! Hướng cái kia vài tên rồi đi gần đây cấp thấp tu sĩ hung hăng trăm tới!

Trong đó lưỡng thanh phi kiếm vậy mà hướng về phía Thảm Thanh cùng che mặt nữ tu phi trăm mà đến!

"Ah —— "

Chỉ nghe tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên, máu tươi văng khắp nơi, trong chớp mắt, rồi đi khá gần vài tên cấp thấp tu sĩ còn không có kịp phản ứng, đã bị chém thành hai đoạn, đầu thân chỗ khác biệt rồi!

Lưỡng thanh phi kiếm điện xạ tới! Thảm Thanh Đại Học kinh, cũng may hắn sớm đã cảnh giác, phản ứng nhưng lại không chậm, tay vừa lộn, một thanh phi kiếm lẳng không thoáng hiện trong tay, không chút nghĩ ngợi hướng đạo kia trăm muốn chính mình phi kiếm vung đi! Cùng lúc đó, pháp thuật đã ở lập tức thú nhận, hướng che mặt nữ tu trước người vừa đỡ!

"Keng keng" hai tiếng! Hòa hoa văng khắp nơi! Thảm Thanh chỉ cảm thấy cánh tay chấn động! Đón đỡ khai chém tới kiểm quang một cái chớp mắt, thú nhận pháp thuật cũng khó khăn lắm ngăn trở chém về phía che mặt nữ tu cái kia đạo phi kiếm!

Một kích không trúng, hai đạo phi kiếm đập vào xoáy ngược lại bay trở về! Mà giờ khắc này, Thảm Thanh chỉ cảm thấy cánh tay một hồi nhức mỏi, miệng hồ đau đớn!

Thảm Thanh thầm nghĩ may mắn, khá tốt chính mình ngự sử chính là Thượng phẩm phi kiếm, bằng không, thật đúng là ngăn cản không nổi cái này thế tới hung mãnh chém!

Trong lúc cấp bách, Thảm Thanh nhanh chóng liếc mắt che mặt nữ tu, đã thấy nàng xếp bằng ở cái kia vẫn không nhúc nhích, thậm chí liền mí mắt đều không ngừng thoáng một phát, một bộ gọn sóng không sợ hãi bộ dáng.

Móa! Đến nước này vẫn còn trang? !

Thảm Thanh biết rõ che mặt nữ tu lợi hại, nhưng không thấy nàng có chút dấu hiệu động thủ, cảm thấy rất phiền muộn, sớm biết như thế, chính mình giúp nàng ngăn cản như vậy thoáng một phát làm gì vậy?

Ngay tại Thảm Thanh tâm ở bên trong phiền muộn, tập trung tư tưởng suy nghĩ đề phòng thời điểm, chỉ nghe một tiếng thở nhẹ, đi theo, một cái vội vàng thanh âm vang lên: "Dừng tay! Mau dừng tay!"

Thanh âm thanh thúy dễ nghe, đúng là cùng Thảm Thanh nhận thức Liễu Man Vân lên tiếng ngăn cản, chỉ là, nàng ngăn cản hay vẫn là chậm chút, Thảm Thanh tuy nhiên may mắn vô sự, nhưng này vài tên không có lý khai cấp thấp tu sĩ đã bị chém giết được sạch sẽ! Không một may mắn thoát khỏi!

Đương nhiên, mọi thứ đều có ngoại lệ, giờ phút này, Thảm Thanh cùng che mặt nữ tu còn sống phải hảo hảo đấy.

Tôn Tất Nhiên sắc mặt âm trầm nhìn hướng Thảm Thanh cùng che mặt nữ tu hai người, với hắn mà nói, "Dọn bãi" nói ra miệng, lại không chém giết sạch hai người kia, thật sự là có chút mất mặt mũi.

"Tôn đạo hữu, thỉnh tạm thời dừng tay!" Lúc này, Trương Minh Toàn nghe được tình huống, vội vàng cùng Tôn Tất Nhiên lên tiếng chào hỏi, đi theo hướng Liễu Man Vân hỏi: "Liễu tiên tử, làm sao vậy?"

"Ah, ta coi gặp một người quen..." Liễu Man Vân đáp lại một tiếng, thân thể mềm mại nhoáng một cái, trụ hướng Thảm Thanh chỗ chỗ lao đi.

Giờ phút này, Thảm Thanh đã nghe đến Liễu Man Vân lên tiếng ngăn cản, thấy nàng tới, trong nội tâm có chút thờ dãi một hơi, dù sao, nàng đưa chính mình một quả khách quý ngọc bài, không có lý do thương tổn tới mình.

Liều Man Vân đã đến Thảm Thanh trước người, vốn là vốn áo thi lễ, đi theo sóng mắt dịu dàng nhìn hướng Thảm Thanh: "Thảm đạo hữu, không nghĩ tới có thể ở chỗ này gặp người, người như thế nào không có tổ đội?"

Thảm Thanh nghe nàng như vậy vừa hỏi, khóe môi không khỏi trào lên một nụ cười khổ: "Liều tiên tử, kỳ thật, ta đã tổ đội rồi..."

"Người đã tổ đội rồi hả? Vậy người như thế nào không cùng đội ngũ của mình tại cùng nơi? Nếu không phải thiếp thân nhìn thấy người, vừa rồi thiếu chút nữa tự phát sinh đã hiểu lầm..."

Hiểu lầm? Thảm Thanh sắc mặt âm trầm hướng cách đó không xa Tôn Tất Nhiên nhìn liếc, hiểu lầm kia nhưng là phải nhân mạng ah, nếu không phải mình Pháp Khí sắc bén, hơn phân nửa cùng những cái kia đầu thân chỗ khác biệt tu sĩ kết cục đồng dạng.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Quy tắc ngầm (hạ)

Chương 62: Quy tắc ngầm (hạ)

Liều Man Vân gặp Thảm Thanh sắc mặt khó coi, trong lòng biết hẳn đối với cái kia Bạch Vân Tông Thiếu chủ lòng mang bất mãn, cũng không nói xuyên đeo, lại hỏi: "Đúng rồi, người tổ đội ở đâu? Ta tốt cùng Trương đạo hữu còn có Tôn đạo hữu lên tiếng kêu gọi, để tránh phát sinh lần nữa cái gì hiểu lầm..."

Liều Man Vân phiên lời nói được có chút uyển chuyển, chỉ nói hiểu lầm, không đề cập tới dọn bãi, bất quá, nàng ý tứ trong lời nói lại biểu đạt được rất rõ ràng, không có tổ đội, dọn bãi là khó tránh khỏi đấy.

"Liều tiên tử, ta tổ đội ngay ở chỗ này..." Thảm Thanh ngữ khí lộ ra một tia bất đắc dĩ.

"Ngay ở chỗ này?" Liều Man Vân thấy vậy chỗ chỉ có cái kia che mặt nữ tu, cũng không người thứ ba, không khỏi nao nao: "Thảm đạo hữu, ý của người là, tự hai người các người?"

Thảm Thanh khóe môi phát ra một nụ cười khổ, đang muốn đáp lời, lại nghe che mặt nữ tu đột nhiên lên tiếng: "Đúng vậy, theo ta tổ hai người đội, người có ý kiến?"

Con em người ah! Nha đầu kia nếu không không lên tiếng, lên tiếng có thể ghen chết người, thảm trọng sạch muốn đem nàng dưới khăn che mặt cái miệng nhỏ nhắn cho khe hở bên trên.

Liều Man Vân hoàn toàn chính xác bị che mặt nữ tu cho ghen gấp, đôi mắt dễ thương đố là bôi qua một tia hờn ý, nhưng nhìn tại Thảm Thanh vị này kim chủ phân thượng, Liều Man Vân kiềm chế ở không khoải, lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ nói: "Thiếp thân tự nhiên không có ý kiến, nhưng tự hai người các người tổ đội, nhân số có phải hay không thiếu một chút vậy? Cũng khó trách lúc trước sẽ phát sinh hiểu lầm..."

"Hiểu lầm sao?" Che mặt nữ tu hừ nhẹ một tiếng, sóng mắt lưu chuyển, không hề để ý tới Liều Man Vân, nhưng lại hướng Tôn Tất Nhiên chỗ phương hướng nhìn tới, cặp kia đẹp mắt đôi mắt lộ ra một tia không thêm che dấu hàn ý.

Lại tới nữa!

Thảm Thanh có thể cảm giác được che mặt nữ tu trong đôi mắt băng hàn sát ý, nhưng hẳn là tận mắt nhìn đến nha đầu kia đích thủ đoạn, một chiêu sẽ đem một gã Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ giết được chạy trốn chết không nói, còn một đường đuôi giết xuống dưới, gây chuyện không tốt, nàng thật đứng là làm được ra bạo khí giết người sự tình!

Thảm Thanh tâm ở bên trong đối với cái kia Bạch Vân Tông Thiếu chủ lòng mang bất mãn, nhưng không chịu nổi đối phương nhiều người ah, không khỏi phức tạp, Thảm Thanh vội vàng tiếp nhận lời nói này nói: "Liều tiên tử, ta cùng vị tiên tử này đã tổ tốt đội rồi, theo ta hai người, không biết đây chỉ có hai người tổ đội xem như không tính?"

Liều Man Vân vốn là kẻ giật mình, đi theo khẽ cười một tiếng: "Tự hai người các người? Thảm đạo hữu, bên trong cảm chế lợi hại, tự hai người các người chỉ sợ không thành a? Nếu không, người gia nhập ta tổ đội tốt rồi..."

Liều Man Vân nói lời này lúc, nhìn đều không có nhìn che mặt nữ tu liếc, chắc là giận nàng, không có nửa phần mời nàng gia nhập chính mình đội ngũ ý tứ.

"Không cần! Tiểu tử này cùng ta!" Nói chuyện tự nhiên không phải Thẩm Thanh, mà là cái kia che mặt nữ tu.

Tiểu tử? Thẩm Thanh tâm ở bên trong giận dữ, tiểu tử là người nha đầu kia gọi đấy sao? Người cái Xú nha đầu dựa vào cái gì lại để cho bọn thiếu gia với người?

Thẩm Thanh thiếu chút nữa tựa muốn cùng cái này tuyệt không người thời nay tình nha đầu trở mặt, nhưng nghĩ lại, nha đầu kia thủ đoạn quỷ dị, tu vi thâm bất khả trắc, cuối cùng không có xúc động.

Thực lực, hay vẫn là thực lực!

Thẩm Thanh có chút nghiêng răng nghiêng lợi, muốn là mình có thực lực, đã sớm đem cái này Xú nha đầu đánh được mẹ của nàng đều nhận không ra! Lại có thể nào do nàng như thế làm cần!

Ngay tại Thẩm Thanh ở đằng kia nghiêng răng nghiêng lợi âm thầm oán thầm thời điểm, chỉ nghe Liễu Man Vân cái kia hơi kiều mỹ âm thanh tại vang lên bên tai: "Thẩm đạo hữu, đây là của người này ý tứ sao?"

"Ách, cái này..." Thẩm Thanh không tự chủ được hướng che mặt nữ tu nhìn lại.

Cái nhìn này nhìn đi qua, Thẩm Thanh tâm ở bên trong lập tức lộp bộp xuống, giờ phút này, che mặt nữ tu cặp kia đẹp mắt đôi mắt chính lạnh lùng dừng ở hắn, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng, còn lộ ra một tia uy hiếp.

Nàng trong ánh mắt ý tứ Thẩm Thanh lần nữa đọc đã hiểu, chính mình nếu dám nói cái "Bất" chữ, chỉ sợ mạng nhỏ khó bảo toàn!

Thẩm Thanh tâm ở bên trong rất biệt khuất, lại không thể bỏ qua nha đầu kia ánh mắt uy hiếp, không thể không miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười trả lời: "Liễu tiên tử, tính toán là ý của ta a..."

Xem như? Liễu Man Vân nhìn Thẩm Thanh cái kia cười so với khóc còn khó coi hơn biểu lộ, khoe môi không khỏi có chút kéo ra, có chút muốn cười, nàng xem như nhìn ra rồi, trước mắt tiểu gia hỏa này sợ cái này cô gái che mặt.

Cũng không biết tiểu gia hỏa này cùng cái này cô gái che mặt là quan hệ như thế nào? Như thế nào hội sợ thành như vậy? Đã sợ, vậy tại sao còn muốn cùng nàng tố tội?

Liễu Man Vân cảm thấy khó hiểu, lại không tốt nói thêm cái gì, hơn nữa, nàng lúc trước từng dò xét qua che mặt nữ tu tu vi, lại như thế nào cũng dò xét không xuất ra, trong nội tâm đã đối với giọng điệu này lạnh như băng che mặt nữ tu có thêm vài phần kiêng kỵ chỉ ý.

Trong tâm niệm, Liễu Man Vân mỉm cười: "Nếu là ý của người, thiếp thân tựa không miễn cưỡng rồi, đợi lát nữa mỗi tổ được phái người nghị sự, các người tuy nhiên chỉ có hai người tố tội, cũng phải phái ra một người đi qua mới được là, như vậy, tựa cũng không phát sinh lần nữa cái gì không thoải mái hiểu lầm nhìn."

"Dạ dạ, đang lúc như thế, nói như vậy, chỉ cần cửa vào cấm chế bài trừ, ta cùng... Ân, ta cùng nàng có thể tiến cái kia hạch tâm khu vực rồi hả?"

"Đương nhiên có thể, hai người các người nhân số tuy ít, coi như là tố tội? Hơn nữa, Thẩm đạo hữu là thiếp thân quen biết cũ, thiếp thân tự nhiên muốn chiếu ứng một hai..."

"Vậy thì tạ ơn Liễu tiên tử rồi..." Đây chính là mười phần nhân tình, Thẩm Thanh trịnh trọng chuyện lạ thì cái lễ.

Liễu Man Vân tự nhiên cười nói: "Thẩm đạo hữu không cần khách khí, cứ như vậy đi, hai người các người thương lượng tốt rồi, tựa đi qua một người, ta cái này hãy đi trước lên tiếng kêu gọi..." Dứt lời, mang theo một hồi phức Úc Hương phong, quay người rồi đi.

Đãi Liễu Man Vân ly đi, Thẩm Thanh ghé mắt nhìn hướng che mặt nữ tu, hơi trầm ngâm, nói ra: "Người đó? Liễu tiên tử người cũng nghe thấy rồi, bên kia có việc thương lượng, người đây? Hay vẫn là ta đây?"

"Tiểu tử, người gọi ta cái gì?" Che mặt nữ tu không đáp hồi lại, cặp kia đẹp mắt đôi mắt lộ vẻ lãnh ý.

"Cái kia..." Thẩm Thanh cùng nàng ánh mắt lạnh như băng vừa chạm vào, không khỏi rung mình một cái, tranh thủ thời gian đổi giọng: "Ah, còn chưa thỉnh giáo Tiên Tử phương danh..."

"Người tên gì?" Mộ Hạm Yên không đáp hồi lại.

"Tại hạ họ Thẩm, tên một chữ một cái thanh chữ, không biết Tiên Tử xưng hô như thế nào?" Thẩm Thanh trong miệng trả lời, trong nội tâm lại thầm nói: Xú nha đầu, thiếu gia là ở hỏi người cái đó.

"Hừ, Bồn cung... Bồn tiên tử họ Mộ, Mộ Hạm Yên, người có thể nhớ cho kỹ, còn dám lung tung bảo ta, coi chừng ta cắt đầu lưỡi của người!"

Mộ Hạm Yên lời nói này hàn ý mười phần, Thẩm Thanh nghe được trong nội tâm thầm giận, hết lần này tới lần khác vẫn không thể phát tác, không chỉ như thế, trên mặt còn không làm không được làm ra một bộ thụ giáo hình dáng, miễn cưỡng cười cười: "Nguyên lai là Mộ tiên tử... Liễu tiên tử lúc trước nói mỗi tổ muốn phái ra một người, người xem..."

"Người đi đi."

"Ta đây?" Thảm Thanh nao nao, vốn là muốn nàng tu vi so với chính mình cao, nàng đi mới được là lẽ phải, tự chính mình điểm tu vi, đi qua cũng là mất mặt xấu hổ phần.

"Dài dòng! Gọi người đi, người tự đi!"

Mộ Hạm Yên ngữ khí không kiên nhẫn, Thảm Thanh thiếu chút nữa không có bị nàng lời này cho nghẹn lấy, nhưng người ở dưới mái hiên, hẳn cũng chỉ có thể trong lòng bất mãn, về mặt bất đắc dĩ nói: "Cái kia, ta cái này đã trôi qua rồi?"

Mộ Hạm Yên giờ phút này nhưng lại liền nhìn đều lười được nhìn hẳn liếc, đôi mắt khép hờ, không có nửa phần đáp lại ý tứ.

Mộ Hạm Yên bày làm ra một bộ thanh cao tư thái, hờ hững, Thảm Thanh khí khổ, không biết làm sao thực lực không bằng người, chỉ có thể nén giận.

Lúc này, hơn mười tên do tất cả đại tiểu tông môn, tán tu đội ngũ lĩnh đội hoặc nói được bên trên lời nói quân sự, đã ở quảng trường phía nam một ít khối trên đất trồng làm thành một vòng, riêng phần mình lấy ra bỏ đoàn khoanh chân mà ngồi, cái kia phong tình vũ mị Liễu Man Vân cũng ở trong đó.

Thảm hoàn trả không đến gần, Liễu Man Vân đã nhiệt tình chiêu hô ra tiếng: "Thảm đạo hữu, nơi này có không vị, lại đây ngồi đi..."

Thảm Thanh báo một trong cười, đi tới, lấy ra bỏ đoàn, tại Liễu Man Vân bên cạnh thân khoanh chân ngồi xuống.

An ngồi xuống, Thảm Thanh thoáng quét mắt một vòng, gặp Trương Minh Toàn, Triệu Phong, cùng với cái kia ngang ngược can rở Bạch Vân Tông Thiếu chủ các loại đội mây trương gương mặt quen đã ở.

Không chỉ như thế, ở đây chúng tu không phải lĩnh đội, tự là quân sự người, cơ hồ là thuần một sắc Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, mà Thảm Thanh một cái Luyện Khí tầng ba sơ kỳ tu sĩ, thân ở một đám Luyện Khí hậu kỳ cảnh giới tu sĩ bên trong, muốn ít xuất hiện điểm đều không được, một chúng tu sĩ ánh mắt đồng loạt hướng hẳn nhìn chăm chú tới.

Đương nhiên, một chúng tu sĩ nhìn chăm chú tới ánh mắt cũng bắt hữu thiện, xem kỹ, lạnh lùng, xem thường, mỉa mai, khinh thường, tóm lại, ngoại trừ bên cạnh Liễu Man Vân bên ngoài, sẽ không một cái tốt ánh mắt.

"Mọi người đến đông đủ sao?" Lúc này, chỉ nghe Trương Minh Toàn hỏi một tiếng.

Một chúng tu sĩ người liếc lấy ta một cái, ta nhìn người liếc, người đủ không đồng đều cũng không biết, bất quá, lúc này đã không người tới nữa.

"Àn, không có người nói chuyện, cái kia chính là đủ..."

Trương Minh Toàn nói xong, ánh mắt lưu chuyển, đem ở đây chúng tu quét mắt một vòng về sau, nói tiếp: "Chư vị đạo hữu, ở đây nghị sự tính cả tại hạ, tổng cộng có mười tám người, thì ra là có mười tám chi đội ngũ, cái này cửa vào cấm chế, do chúng ta mười tám người hợp lực phá chỉ, có lẽ không khó. Bất quá, cửa vào cấm chế một khi bài trừ, tiến vào hạch tâm khu vực tìm kiếm bảo vật, ta và người bọn người còn cần cầm cái chương trình mới được là, cũng tốt tránh cho phân tranh, tổn thương hòa khí."

Trương Minh Toàn vừa dứt lời, cái kia tán tu lĩnh đội Triệu Phong tự tiếp lời nói: "Trương đạo hữu chuyện đó không tệ, không biết Trương đạo hữu có thể có đề nghị gì hay?"

"Hừ, còn cần cái gì chương trình đề nghị? Trở ra tất cả bằng cơ duyên, ai tìm được bảo vật, ai có được không được sao?" Trong đó một người tu sĩ thần sắc lạnh lùng nói.

"Đúng vậy, ta đồng ý Vương đạo hữu lời mà nói..., trở ra hay vẫn là tất cả bằng cơ duyên thì tốt hơn." Lại một người tu sĩ tiếp lời nói.

Cái này hai gã lên tiếng lên tiếng tu sĩ chẳng những ý kiến giống nhau, chỗ ngồi địa phương cũng rời đi rất gần, nhìn ra được, cái này hai gã tu sĩ quan hệ không tệ.

Trương Minh Toàn nhàn nhạt nhìn cái kia hai gã tu sĩ liếc, nói ra: "Vương đạo hữu, Phùng đạo hữu, hai người các người nói tất cả bằng cơ duyên được bảo, cũng là có thể, bất quá, nếu như là tại hạ đội ngũ so nhị vị cơ duyên tốt hơn một phần, phát hiện ra trước bảo vật, nhị vị đạo hữu hay không còn muốn đi theo hạ tranh chấp?"

Trương Minh Toàn lời này xem như nói đến điểm quan trọng lên, Tu Chân giới mạnh được yếu thua, bảo vật người hữu duyên có được đó là nói nhảm, thực sự bảo vật, cái kia còn không tranh được đâu rồi máu chảy!

"Cái này..."

Họ Vương tu sĩ cùng họ Phùng tu sĩ mặt mày liếc nhau, cái kia họ Vương tu sĩ lên tiếng nói ra: "Nếu như là Trương đạo hữu đội ngũ phát hiện ra trước bảo vật, tại hạ hai người tự nhiên muốn lánh tránh..."

Họ Vương tu sĩ không có đem lời nói chết, ý ở ngoài lời, chính là người Trương Minh Toàn thực lực cường, không với người tranh giành, đổi lại đội ngũ, tự khó mà nói rồi.

"Đúng vậy, Vương đạo hữu ý tứ, tựa là ý của tại hạ." Họ Phùng tu sĩ phụ họa theo đuôi nói.

Hai người này ý tứ trong lời nói, một chúng tu sĩ nào có nghe không xuất ra đạo lý?

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: bài trừ cấm chế

Lúc này, chỉ nghe Liễu Mạn Vân hừ lạnh 1 tiếng, giọng âm thanh nói: "Nói như vậy, bốn tiên tử nếu như phát hiện ra trước bảo vật, nhị vị đạo hữu cũng không cần lảng tránh rồi hả?"

Liễu Mạn Vân vừa mới nói xong, 1 chúng tu sĩ nhao nhao hướng Vương, Phùng 2 người nhìn tới, Liễu Mạn Vân nói, thật đúng nói đến 1 chúng tu sĩ trong tâm khảm đi.

Ngoại trừ cái kia Bạch Vân tông Thiệu chủ ánh mắt âm lãnh liếc mắt Liễu Mạn Vân liếc, còn lại tu sĩ nguyên 1 đám đứng thẳng lỗ tai, muốn nghe 2 người kia trả lời như thế nào.

Liễu Mạn Vân là Thiên Tinh minh bên ngoài mình chấp sự, mà Thiên Tinh minh tại linh châu khu vực, thuộc về quái vật khổng lồ tồn tại, phải biết rằng, Thiên Tinh minh cũng không phải là 1 cái một mình môn phái, mà là nhiều đến 9 cái đại tiểu tông môn tạo thành siêu cấp liên minh, giống như (bình thường) bình thường thân thể tông môn tuyệt đối không muốn tới là địch.

Vương, Phùng 2 người tuy có tông môn bối cảnh, cũng không dám đơn giản đắc tội Thiên Tinh minh.

Chỉ thấy họ Vương tu sĩ ngưng ngưng cười cười: "Liễu tiên tử, ta và người đều là tông môn đệ tử, tuy nhiên tại hạ tông môn không có gia nhập Thiên Tinh minh, nhưng tông môn tâm đó gần đây đồng khí liên chi, tại hạ có thể nào vì bảo vật, cùng Liễu tiên tử tôn thương hòa khí?"

Họ Vương tu sĩ lời này rõ ràng cho thấy hướng Liễu Mạn Vân lấy lòng, nhưng đồng thời cũng mịt mờ điểm ra, tông môn cùng tông môn tâm đó tốt thương lượng, lại cùng tán tu đội ngũ không quan hệ. Mà ở tràng tán tu đội ngũ, hơn không có, 7~8 chi đội ngũ là có, hẳn lời này rõ ràng cho thấy đem tán tu đội ngũ bài xích tại bên ngoài.

Thế cho nên họ Vương tu sĩ thốt ra lời này, ở đây 1 chúng tu sĩ chính giữa, phàm là có tông môn bối cảnh đệ tử, nguyên 1 đám ánh mắt lập loè, cảm thấy mừng thầm, mà những cái...kia tán tu, thì là sắc mặt khó coi, cảm thấy bất mãn.

1 đám tán tu bất mãn, tự nhiên có người lên tiếng lên tiếng, chỉ nghe Triệu Phong trầm giọng nói ra: "Vương đạo hữu, người tông môn đệ tử đồng khí liên chi, phải chăng tự không đem chúng ta tán tu để vào mắt?"

Triệu Phong dẫn đầu lên tiếng, lập tức thì có tán tu đón lời nói mãnh vận (góc).

"Hừ, chúng ta tới chỗ này, không phải là hướng về phía bảo vật mà đến? Vương đạo hữu, nghe ý của người, chúng ta tán tu mặc dù có cơ duyên đạt được bảo vật, chẳng lẽ còn muốn nhìn người tâm tình?"

"Đúng vậy, họ Vương đây, người đem lời nói nói rõ, thực đem chúng ta tán tu trở thành bùn nặn hay sao?"

"Còn dùng hẳn nói rõ ràng sao? Đây không phải rõ ràng sự tình? Mặc dù chúng ta phát hiện bảo vật, hẳn họ Vương muốn ra tay tranh đoạt!"

"Cái kia tốt, lão tử không chiếm được bảo bối, ai cũng đừng nghĩ đến đến, cùng lắm thì cá chết lưới rách!"

Trong lúc nhất thời, chúng tán tu nhao nhao lên tiếng, rất có 1 bộ 1 lời không hợp, muốn nhất phách lưỡng tán tu thế!

Lúc này, chỉ nghe Bạch Vân tông Thiệu chủ tôn họ nhẹ 2 tiếng, chậm rãi nói: "Tốt rồi tốt rồi, chư vị, nhiều lời vô ích, lúc này tranh chấp cả buổi, không có đem thời gian cho chậm trễ. Như vậy bỏ đi, theo bốn thiếu chủ xem, vẫn là đem hạch tâm khu vực phân chia đi ra, mỗi chi đội ngũ tất cả tiến 1 khối khu vực, không can thiệp chuyện của nhau, bởi như vậy, chư vị không cần lo lắng riêng phần mình đội ngũ phát hiện bảo vật về sau, dẫn phát cái gì phân tranh rồi..."

Tôn Tất Nhiên không hổ là tông môn Thiệu chủ, làm người tuy là âm tàn ương ngạnh, nhưng kiến thức vẫn phải có, lời này vừa nói ra, lập tức giải quyết tiến vào hạch tâm khu vực sau sở muốn gặp phải phân tranh vấn đề, những tông môn kia đệ tử còn chưa nói lời nói, 1 đám tán tu lập tức nhao nhao trầm

trò khen ngợi, tỏ vẻ đồng ý.

Tại 1 đám tán tu trong nội tâm, nhóm người mình cùng tông môn đệ tử thì không cách nào đối kháng đấy, chỉ cần phân chia ra khu vực tầm bảo, mặc dù chỗ phân chia địa bàn nhỏ hơn điểm, chỉ ít có khẩu súp uống không phải?

Lúc này, 1 đám tán tu trầm trồ khen ngợi đồng ý, những tông môn kia đệ tử trong nội tâm tuy là không cam lòng, nhưng dưới mắt cũng chỉ có phương pháp này có thể thực hiện, tranh cãi nữa chấp xuống dưới, thật đúng là như Tôn Tất Nhiên chỗ nói như vậy, không có đem thời gian cho chậm trễ, vì vậy cũng tự lên tiếng phụ họa.

Tôn Tất Nhiên gặp 1 chúng tu sĩ đồng ý chính mình theo như lời, trong mắt bơi qua 1 tia tốt sắc, hắng giọng, cất cao giọng nói: "Đã chư vị đồng ý, cái kia bốn thiếu chủ tự tự ý chuyên rồi, cái này đem hạch tâm khu vực đại khái phân chia thoáng một phát, chắc hẳn, chư vị sẽ không có ý kiến gì a?"

Tôn Tất Nhiên đến nơi đây, có chút dừng lại, ánh mắt âm lãnh quét mắt 1 vòng, thấy không có người lên tiếng, vì vậy nói tiếp: "Cái kia tốt, đã chư vị không có ý kiến, phân chia khu vực 1 chuyện, cứ dựa theo Tu Chân Giới quy củ, dùng thực lực vi tôn, bốn thiếu chủ từ từ nói ở phía trước, một khi phân chia chứng thực, cũng đừng có nói thêm nữa nói nhảm, ai muốn không tiếp tục đấu tranh chấp, trì hoãn thời gian, đừng trách bốn thiếu chủ vô tình!"

Tôn Tất Nhiên câu nói sau cùng nói được thanh sắc đều lệ, 1 chúng tu sĩ người nhìn ta liếc, ta coi người liếc, lại không người lên tiếng phản bác.

Một chút đầu óc phản ứng được nhanh đến tu sĩ cuối cùng đã minh bạch, cái này Bạch Vân tông thiếu chủ là đơn giản mấy câu, tự nắm giữ quyền chủ động, không cần suy nghĩ nhiều, kế tiếp, cái này hạch tâm khu vực ở bên trong cực kỳ có chất béo địa bàn, hơn phân nửa tự rơi trong tay hắn rồi.

Quả nhiên, Tôn Tất Nhiên cũng không kéo dài, lập tức sẽ đem hạch tâm khu vực ở bên trong địa bàn phân chia đi ra, dùng đông, nam, tây, bắc, trong 5 cái phương vị phân chia 5 đại khu vực, sau đó, lại dùng đông nam, đông bắc, Tây Nam, Tây Bắc... Vân...vân(đội 1 tỷ), phân chia ra 1 số cư xá vực (có mây nữa).

Với tư cách tông môn Thiếu chủ, Tôn Tất Nhiên hoàn toàn chính xác rất có nghề (có 1 bộ), đã chiếu cố tông môn đệ tử, cũng làm cho 1 đám tán tu cũng có chút hi vọng, không nói tất cả đều vui vẻ, ít nhất, tạm thời không có cái gì tranh chấp.

Đương nhiên, hạch tâm khu vực trong kia nhìn về phía trên cực kỳ có chất béo 1 miếng đất bàn, việc đáng làm thì phải làm tính vào Tôn Tất Nhiên chỗ dẫn đầu trong đội ngũ.

Khu vực phân chia chấm dứt, chúng tu không trì hoãn nữa thời gian, một chút cộng lại, vì bảo hiểm để đạt được mục đích, tự lấy ở đây 18 chi đội ngũ lĩnh đội quân sự làm chủ, quay đầu lại tại riêng phần mình đội ngũ lại chọn lựa mấy tên tinh anh tu sĩ, cùng 1 chỗ hợp lực bài trừ bên ngoài cấm chế.

Thương nghị sẵn sàng, 1 đám quân sự tu sĩ nhao nhao trở về đội ngũ, chọn lựa tinh anh tu sĩ, Trầm Thanh chỉ là tổ 2 người hợp, không người có thể chọn, đang chuẩn bị đi về cùng cái kia mộ thân nhiên thông báo 1 tiếng, lại bị Liễu Mạn Vân cho gọi lại.

Liễu Mạn Vân đem Trầm Thanh kéo đến một bên, hỏi: "Thẩm đạo hữu, với người cùng 1 chỗ tổ đội cái vị kia, đến cùng là gì của người?"

"Người hỏi nàng? Ách, kỳ thật, nha đầu kia ta cũng không biết..."

"Không biết?" Liễu Mạn Vân nao nao, vội hỏi: "Đã người cùng nàng không biết, vậy người làm sao sẽ như vậy cùng nàng tổ đội? Là người chủ động mời nàng tổ đội đấy sao?"

Quý tài chủ động! Trầm Thanh trong nội tâm nói thầm, khỏe môi không khỏi trôi lên 1 nụ cười khổ, đang định trả lời, trong tai đột nhiên truyền đến 1 tia thanh âm: "Tiểu tử, còn dám lung tung nói huyền thuyên, coi chừng bốn tiên tử nhỏ đầu lưỡi của người!"

Nghe thanh âm, đúng là cái kia Mộ Hạm Yên phát ra thanh âm.

Truyền âm nhập mật? ! Trầm Thanh nghe được tình huống, lại càng hoảng sợ!

Tự âm thành bô, truyền âm nhập mật, đây chính là Trúc Cơ kỳ tu sĩ mới có thể có được đích thủ đoạn! Nha đầu kia vậy mà dùng chính là truyền âm nhập mật pháp thuật? !

Càng làm Trầm Thanh cảm thấy hoảng sợ chính là, nơi này cách nha đầu kia nơi ở sợ có 30~40 trượng khoảng cách, chính mình cùng Liễu tiên tử đối thoại, nàng lại có thể nào nghe thấy?

Nàng rút cuộc là cái gì tu vị? Không phải nói Trúc Cơ kỳ tu sĩ không thể tiến vào địa huyết cửa vào sao? Nếu như nàng là Trúc Cơ tu sĩ, lại là vào bằng cách nào?

Ngay tại Trầm Thanh trong nội tâm phiên giang đảo hải (*dời sông lấp biển) thời điểm, cái kia trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm xuất hiện lần nữa: "Tiểu tử! Ở đằng kia lè mề cái gì? Còn không mau rút đi trở về!"

Lời ấy cực không khách khí, Trầm Thanh nghe được cảm thấy chấn động, vừa giận lại sợ, nảo chính là nha đầu kia thật sự là ngang ngược càn rỡ, sợ chính là, nha đầu kia tu vị thâm bất khả trắc, chính mình cùng nàng đối kháng, tuyệt không lật bàn khả năng.

Lập tức, Trầm Thanh không dám cùng Liễu Mạn Vân lại nói thêm cái gì, có chút thi lễ, liền xoay người ly khai.

Hắn này không rên 1 tiếng vội vàng ly khai, làm cho Liễu Mạn Vân khiến cho đầu đầy sương mù, sững sờ sững sờ đầy...

Trở lại Mộ Hạm Yên bên cạnh, chỉ thấy nàng cặp kia đẹp mắt đôi mắt không hề chớp mắt dừng ở hắn.

"Tiểu tử, nha đầu là người gọi đấy sao?" Giờ phút này, ánh mắt của nàng cũng rất là bất thiện.

"Ách, cái này..." Trầm Thanh trong miệng ấp úng, lại không biết nên giải thích như thế nào, chẳng lẽ lại nói mình trong lòng gọi thuận miệng rồi, ngoài miệng cũng có thứ tự rồi hả?

"Hừ! Còn dám có lần sau, chính mình đem đầu lưỡi cắt a!"

"Dạ dạ, tuyệt đối sẽ không có lần sau rồi..." Đôi mắt nàng lạnh như băng, ** trắng trợn uy hiếp, Trầm Thanh về mặt trung thực đáp lời, trong nội tâm lại cả giận nói: Xú nha đầu! Nha đầu chết tiệt kia! Thiếu gia tạm thời nhẫn nại người!

Lúc này, Trầm Thanh gặp Mộ Hạm Yên tựa hồ không có lại truy cứu xuống dưới ý tứ, cẩn thận từng li từng tí nói: "Đúng rồi, Mộ tiên tử, lúc trước bên kia thương nghị nói, mỗi chi đội ngũ được ra người hợp lực bài trừ bên ngoài cấm chế, người xem... "

"Người đi không được sao?"

"Vậy người..."

"Người cái gì người? Về sau loại chuyện nhỏ nhặt này ít đến phiền bổn tiên tử!" Mộ Hạm Yên có chút không kiên nhẫn khoét hắc hắc.

Đối (với) ở trước mắt vị này bất thông tình lý đích nhân vật, Trầm Thanh còn có thể nói cái gì? Chỉ phải cảm miệng.

Lúc này tất cả chi đội ngũ đã chọn lựa ra tinh nhuệ tu sĩ, đang tại quảng trường khác 1 bên tập hợp, Trầm Thanh sai sử bắt động Mộ Hạm Yên, chỉ phải chính mình đi gom góp cá nhân đầu mảy.

Tập hợp 1 chúng tu sĩ đều là chọn lựa ra tinh anh, thuần 1 sắc luyện khí hậu kỳ tu vị, dùng Trầm Thanh Luyện Khí tầng ba tu vị đụng lên đi, tự nhiên không nhận người chào đón.

Cũng may có Liễu Mạn Vân cái này mỹ mạo nữ tu chiêu ứng, Trầm Thanh thoáng qua 1 cái đi, đã bị mời đến đến bên người nàng đứng thẳng, thế cho nên 1 đám tu sĩ tuy nhiên nhìn Trầm Thanh rất không vừa mắt, nhưng xem tại Liễu Mạn Vân trên mặt, cũng sẽ không trêu chọc cho hắn.

Quảng trường 1 chỗ khác, chính là phiên kiến trúc dày đặc khu vực, Trầm Thanh theo sát Liễu Mạn Vân bên cạnh, cùng 1 đám luyện khí hậu kỳ cấp Tinh Anh tu sĩ xuyên qua quảng trường, đi vào cái kia phiên khu kiến trúc lối vào.

Lối vào cũng không cái gì đại môn, mà là cùng loại đền thờ giống như(bình thường) bộ dáng kiến trúc, cao hơn 10 trượng, rộng 7 8 trượng, vốn là đền thờ phía trên còn có văn tự, bất quá, trước mắt cái này tòa đền thờ tổn hại nghiêm trọng, chữ viết pha tạp, không cách nào nhận rõ.

"Ta tới trước a!"

Lên tiếng chính là cái kia Bạch Vân tông Thiếu chủ Tôn Tất Nhiên, lúc này, hắn nghiễm nhiên dùng chúng tu thủ lĩnh tự cho mình là, vừa dứt lời, đã thả ra phi kiếm, tay 1 ngón tay, ngự sử phi kiếm hướng cái kia đền thờ trăm tới!

Tôn Tất Nhiên cái này chém thật là tùy ý, mục đích chỉ là kích hoạt cái này cửa vào cấm chế mà thôi.

Kiểm quang chém ra 1 cái chớp mắt, chỉ nghe "Ông" 1 tiếng, một đạo tử khí lập tức phóng lên trời! Cái kia đền thờ giống như(bình thường) cửa vào lập tức hình thành một đạo hình tròn tử sắc quang trảo!

"Tốt rồi, chư vị có thể động thủ!"

Tôn Tất Nhiên vừa mới nói xong, pháp lực chấn động nổi lên 4 phía, 1 chúng tu sĩ nhao nhao triệu ra pháp khí, hoặc đao hoặc kiếm, hoặc thương hoặc kích, hoặc chùy hoặc chùy, các loại pháp khí nhao nhao thể hiện thái độ, hào quang lóng lánh, linh quang bắn ra 4 phía! Sáng lạn vô cùng!

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: vợ vệt

Trầm Thanh cái nhìn này nhìn lại, trong đầu lập tức "Ông" thoáng một phát, chỉ cảm thấy 1 hồi trời đất quay cuồng, tựa hồ có 1 cổ huyền ảo khó hiểu không lồ tin tức 1 cái kính hướng trong thức hải quán chú.

Trầm Thanh muốn phải bắt được trong thức hải không lồ tin tức, lại như thế nào cũng bắt không được, trong lúc nhất thời, ánh mắt của hắn thẳng ngoắc ngoắc chăm chăm vào "Đạo pháp tự nhiên" cái kia 4 chữ to, không cách nào tự kèm chế.

Ngay tại Trầm Thanh 2 mắt đăm đăm, hồn nhiên không biết vì sao thời điểm, đột nhiên, thức hải ở chỗ sâu trong thần hồn tiểu nhân quanh thân vàng sáng nhảy mắt tách ra, thần hồn tiểu nhân 1 chỉ (cái) bàn tay nhỏ bé nâng Càn Khôn châu, 1 cái khác chỉ (cái) bàn tay nhỏ bé tắc thì véo ra từng đạo cổ quái mà vừa thần bí pháp quyết.

Theo cổ quái pháp quyết véo ra, cái kia thần hồn tiểu nhân hư không 1 ngón tay! Một đạo ánh sáng bỗng nhiên lóe sáng, trong chốc lát, đen tối trong thức hải ánh sáng như hoa tăng mạnh.

Mà đang ở cái này 1 cái chớp mắt, Trầm Thanh ánh mắt thần quang lập lòe, lập tức khôi phục thanh minh!

Trầm Thanh đã tỉnh hồn lại 1 cái chớp mắt, mới hiểu được, những tu sĩ kia về mặt ngốc trẻ xử tại đây bức tường phù điêu trước, nguyên lai là trầm mê tiến cái này 4 chữ to huyền ảo ý cảnh bên trong.

Trầm Thanh ám đạo:thầm nghĩ nguy hiểm thật, nếu không phải mình thần hồn cường đại, tự cùng những tu sĩ này đồng dạng, gây chuyện không tốt vĩnh viễn trầm mê tại đây "Đạo pháp tự nhiên" huyền ảo ý cảnh bên trong.

Trong tâm niệm, hừ lạnh 1 tiếng tại vang lên bên tai! Tiếng hừ lạnh tự như 1 tiếng tiếng sấm, tạc Trầm Thanh đau đầu như liệt! Hai tai ông ông tác hưởng!

Cái kia tiếng hừ lạnh đúng là Mộ Hạm Yên phát ra, Trầm Thanh tâm thần chấn động, không khỏi hướng nàng nhìn lại, trong nội tâm còn hơi có chút tình cảm ấm áp, không cần phải nói, chuẩn là nha đầu kia thấy mình trầm mê đi vào, lên tiếng muốn đem mình tỉnh lại.

"Nhìn ta làm chi? Muốn chết tự dừng lại ở cái này a. . ." Mộ Hạm Yên tức giận trắng mặt nhìn hắn liếc, sóng mắt lưu chuyển, không hề để ý đến hắn, hướng bức tường phù điêu hơi nghiêng đi đến.

Mộ Hạm Yên cái này bạch nhãn nhi tuy nhiên không thể nào thân mật, nhưng so với kia ánh mắt lạnh như băng lại tốt lên rất nhiều, hơn nữa, có phần có vài phần nói không nên lời động lòng người bộ dạng thủy mị.

Trầm Thanh nhìn đến có chút ngẩn ngơ, thấy nàng vượt qua bức tường phù điêu cuối cùng, tranh thủ thời gian đi theo.

Vừa đi 2 bước, Trầm Thanh tựa hồ nhớ ra cái gì đó? Tự dừng bước lại, đi theo tự chuyển qua thần hướng cái kia hơn 10 tên đầu gối mộc nào xử ở đằng kia tu sĩ đi tới.

Ồ, túi trữ vật đâu này? Như thế nào 1 chỉ (cái) đều không có?

Trầm Thanh quay lại mục đích tự 1 cái, tự là muốn mượn gió bẻ măng, không nghĩ tới, những tu sĩ này nguyên 1 đám bên hông trống rỗng đấy, nào có cái gì túi trữ vật!

"Ngốc tử! Còn tại đằng kia lè mè cái gì? Ngươi cho rằng còn có cái gì chuyện tốt đến phiên ngươi sao?" Mộ Hạm Yên truyền tới thanh âm y nguyên trong trẻo nhưng lạnh lùng, bất quá, lại nhiều hơn 1 tia chế nhạo chi ý.

Trầm Thanh trên mặt có chút nóng lên, cũng không phải là sao? Phía trước đi vào đám kia tu sĩ cái đó 1 cái là ăn chay hay sao? Vì sao lại có túi trữ vật lưu cho mình? Đánh giá những cái...kia mượn gió bẻ măng tu sĩ tình tường những...này trầm mê tu sĩ sớm muộn vẫn lạc, cũng tự tùy ý những tu sĩ này xử ở chỗ này, chẳng muốn động thủ bỏ sung 1 đạo mà thôi.

Không có kiểm đến chỗ tốt, Trầm Thanh có chút hơi buồn bực chuyển qua bức tường phù điêu.

Bức tường phù điêu về sau, xuất hiện 1 vùng lục bình điểm một chút bích u hồ nước, tại hồ nước phía trên, hoành lay một đạo uốn lượn khúc hành lang, cảnh trí thật là đẹp và tinh mịch, xinh đẹp.

Đã qua khúc hành lang, trước mắt xuất hiện 3 đầu bạch ngọc phổ tự con đường nhỏ, 1 đầu đi thông phía đông, 1 đầu thông đi phía Tây, chính giữa cái kia thì là chính phương bắc hướng.

Dựa theo nghị định, Trầm Thanh cùng Mộ Hạm Yên cái này đối với 2 người tổ hợp được đi phía đông đạo này, hơn nữa, hay (vẫn) là rời xa cái này phiền kiến trúc hạch tâm khu vực đông nam phương hướng.

Trầm Thanh đang muốn tiến lên dẫn đường, đã thấy Mộ Hạm Yên trực tiếp hướng chính giữa cái kia đạo đi đến.

Trầm Thanh nhìn lên, vội hỏi: "Này, Mộ tiên tử, đi nhầm rồi, được đi phía đông đạo này. . ."

Mộ Hạm Yên nghe được tình huống, lại không để ý tới, y nguyên hướng phía trước đi tới.

Trầm Thanh thấy nàng không nghe, cảm thấy bất mãn, cũng không ngăn cản, mà là chuyển hướng phía đông đạo này, định lúc này cùng nàng mỗi người đi 1 ngã.

"Hừ!"

Lại là hừ lạnh 1 tiếng tại Trầm Thanh vang lên bên tai, không có cái gì dư thừa ngôn ngữ, lại làm cho Trầm Thanh dưới chân nganh sanh sanh rẽ vào cái ngoặt (khom), hay (vấn) là lựa chọn sáng suốt theo tại Mộ Hạm Yên sau lưng.

Tình thế so người cường, dưới mắt, hay (vấn) là tận lực không đắc tội nàng thì tốt hơn.

2 người này tổ hợp 1 trước 1 sau đi không xa lắm, cũng cảm giác được 1 hồi pháp lực chấn động truyền đến, đi theo, chợt nghe đến phía trước chỗ rẽ về sau truyền đến "Bành bành" oanh kích thanh âm!

Đã qua chỗ rẽ, chỉ thấy mấy tên tu sĩ chính ngự sử pháp khí đối với một đạo từ sắc quang màn bao phủ đại môn mãnh liệt công kích!

Tại từ sắc quang màn chỗ bao phủ đại môn về sau, là 1 mảnh rường cột chạm trổ khu kiến trúc thể. Giờ phút này, cái kia vài tên tu sĩ pháp giác Trầm Thanh cùng Mộ Hạm Yên cái này đối với 2 người tổ hợp tới, công kích không ngừng, nhưng trong mắt đã có thêm vài phần cảnh giác chỉ ý.

Mộ Hạm Yên nhàn nhạt lờ mờ cái kia vài tên tu sĩ liếc, cũng không ngừng lưu, mà là tiếp tục về phía trước, đã qua cái kia phiên khu kiến trúc, 1 tòa lầu các đập vào mi mắt.

Lầu các cao 2 tầng, lầu các cuối cùng nền trên bậc thang dài khắp cỡ đại, bậc thang trung ương, hoành lấy 1 khối đá mực nát bảng hiệu, thượng diện chữ viết sớm đã là mơ hồ không rõ.

Bởi vì niên đại đã lâu, cả tòa lầu các ngoại trừ cái kia mái hiên nhà đình màu tím ngói lưu ly nhìn trùng đi so sánh ngăn nắp bên ngoài, địa phương còn lại thì là màu sắc đen tối, pha tạp điểm một chút.

Mộ Hạm Yên tại lầu các trước dừng lại mấy tức, đi theo đầu ngón tay vừa nhắc, dựng thẳng lên hành tây non 2 ngón, chân khí ám nhả, 1 đạo vô hình sức lực khí kích xạ mà ra!

"Ồng" 1 tiếng! Cầm chế kích hoạt, cả tòa lầu các tức thì bao phủ 1 tầng tử khí mờ mịt màn hào quang.

Trầm Thanh đang định thủ nhận phi kiểm phối hợp Mộ Hạm Yên cường công cái kia đạo cầm chế, đã thấy Mộ Hạm Yên thân thể mềm mại nhoáng 1 cái, đã đến tầng kia màn sáng trước khi, chỉ thấy nàng đầu ngón tay véo ra pháp quyết, một vòng ánh sáng tại nàng đầu ngón tay lập loè 1 cái chớp mắt, cặp kia Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng đặt tại từ sắc quang màn lên, đi theo bàn tay như ngọc trắng 1 phần, "Xì... Lạp" 1 tiếng, một đạo khe hở bỗng nhiên xuất hiện!

Đạo kia khe hở trong chớp mắt mở rộng, không đến 1 hơi, tự hình thành một đạo có thể chứa nạp 1 người chui qua lỗ thủng.

Cầm chế cứ như vậy phá?

Ngay tại Trầm Thanh tròn mắt há hốc mồm, có chút không thể tin được trước mắt chứng kiến thời điểm, chỉ nghe Mộ Hạm Yên âm thanh lạnh lùng nói: "Tiểu tử, còn không mau đi vào!"

Trầm Thanh 1 cái giật mình, tranh thủ thời gian thu liễm tâm thần, không dám làm sơ do dự, thân hình nhoáng 1 cái, chui vào đạo kia màn sáng xuất hiện khe hở.

Trầm Thanh chân trước chui đi vào, Mộ Hạm Yên thân hình lóe lên, cũng đi theo đi vào, ngay tại nàng thân hình tránh nhập khe hở 1 cái chớp mắt, đạo kia khe hở dần dần lấp đầy, rất nhanh, từ sắc quang màn biến mất, lầu các khôi phục nguyên trạng, quét sạch màn nội Trầm Thanh cùng Mộ Hạm Yên đã mịt mù vô tung ảnh, tự cùng chuyện gì đều không có phát sinh giống như (bình thường).

Giờ phút này, cái này đối với 2 người tổ hợp thân ảnh tại một chỗ đại điện ở trong hiển lộ ra đến, đại điện diện tích cực kỳ rộng lớn, cùng lầu các vẻ ngoài cực không tương xứng, chắc là lầu các vật liệu xây dựng dùng Không Minh thạch nguyên nhân.

Đại điện trống trải, vừa xem hiểu ngay, toàn bộ đại điện phủ lên 1 tầng màu đen địa gạch, lập có 8 căn toàn thân ngăm đen lập trụ, tại đại điện cuối cùng tắc thì có 6 đạo ngăm đen cửa sắt.

Mộ Hạm Yên trực tiếp đi vào một đạo cửa sắt trước, hơi hơi đánh giá, gấp cửa sắt hơi nghiêng có 1 đạo cần điều khiển, vì vậy tiến lên tự bắt tay vào làm chuỗi hướng xuống kéo 1 phát, chỉ nghe "Xôn xao" một tiếng vang nhỏ, đạo kia cửa sắt chậm rãi bay lên.

Cửa sắt mở ra, chợt cảm thấy 1 cỗ nhiệt khí trước mặt mà đến, cái kia nhiệt khí còn kèm theo 1 cỗ mùi thơm ngào ngạt mùi thuốc khí, nhẹ nhàng khoan khoái đi người.

Xuyên thấu qua cửa sắt vào trong nhìn lại, 1 tòa 1 người cao lờ mờ đập vào mi mắt.

Nhiệt khí, mùi thuốc, lờ mờ! Tổng tổng dấu hiệu cho thấy, cái này tòa lầu các cần phải tự là đan các, mà này 6 đạo sau cửa sắt chắc hẳn tự là đan thất

rồi!

Trầm Thanh không ngờ rằng, đi theo cái này hung ba ba(*trùng mắt) che mặt nữ tu sau lưng, sẽ như thế nhanh đến phát hiện đan các, thực không biết phía trước đám kia tu sĩ là làm ăn cái gì không biết?

Nghĩ đến loại khả năng này, Trầm Thanh tim đập không khỏi nhanh hơn, thượng cổ còn sót lại đan các, không có điểm thứ tốt mới gọi quái.

Lúc này, Mộ Hạm Yên cũng không vội ở tiền cái kia cửa sắt bên trong, mà là đi vào còn lại cửa sắt trước, 1 vừa mở ra, cùng mở ra đạo thứ 1 cửa sắt đồng dạng, nhiệt khí mặt tiền cửa hiệu, mùi thuốc xông vào mũi, cửa sắt ở trong đều có 1 tòa lò đan.

"Tiểu tử, ngươi xem xét bên trái 3 gian đan thất. . ." Mộ Hạm Yên ném 1 câu, thân thể mềm mại nhoáng 1 cái, tựu tiến vào bên phải thứ 1 gian đan thất.

Trầm Thanh nghe được vốn là khê giết mình, đi theo trong nội tâm 1 hồi cuồng hi, nghe nàng ý tứ, cái này 6 gian : ở giữa đan thất, 1 người dò xét 3 gian, ngụ ý, có chỗ phát hiện, tự nhiên là 1 người một nửa rồi...!

Tâm niệm điện thiểm, Trầm Thanh động tác cũng là không chậm, thân hình nhoáng 1 cái tựu tiến vào tay trái đạo thứ 1 mở ra cửa sắt.

Tiến vào đan thất, nhiệt khí càng lớn, đặc biệt là dưới chân, 1 cỗ nhiệt khí nhấm bên trên tháo chạy, theo lòng bàn chân xuyên qua trong cơ thể.

Trầm Thanh trong lòng biết tất nhiên hòa duyên có, tranh thủ thời gian vận chuyển công pháp, 1 cỗ mát lạnh chỉ ý trong người mọi nơi dật tán, cuối cùng cảm giác nóng được không có khó như vậy bị thụ.

Bất quá, cái gọi là hy vọng càng lớn, thất vọng càng lớn, chỗ này đan thất ngoại trừ này tòa 1 người cao lò đan, một chỗ 1 số gần như khô cạn con suối, còn có, tựu là trên đất khô héo, mục nát linh thảo.

Liếc đảo qua, lại không có vật gì khác.

Trầm Thanh chưa từ bỏ ý định, thò ra thần thức, tại đây gian : ở giữa đan trong phòng tra xét rõ ràng 1 lần.

Kết quả làm cho người uể oải, mặc dù là cái kia lò đan ở trong còn dư có đan dược, nhưng lại không có bất kỳ dược hiệu, đen sì đã hồ thành 1 đoàn phế đan.

Trầm Thanh thờ dài, hơi trầm ngâm, thi ra tinh bực thuật, đem lò đan người cận tẩy trừ Nhất Không, đi theo hướng lò đan đánh ra mấy đạo pháp quyết!

Pháp quyết đánh ra, này tòa 1 người cao lò đan mất thấy thu nhỏ lại thành nửa xích vuông, lơ lửng không trung, quay tròn xoay tròn lấy.

Đi theo, Trầm Thanh tay khẽ vẩy, cái kia lò đan lóe lên phía dưới, hư không tiêu thất, bị thu tiến trong túi trữ vật.

Thứ 1 gian đan thất tuy nhiên chỉ (cái) gạt hái được 1 kiện lò đan, nhưng phẩm tương không tệ, hơn nữa, hay (vẫn) là thượng cổ còn sót lại lò đan, chắc hẳn giá trị xa xỉ.

Tiến vào lảng giềng gần thứ 2 gian đan thất.

Chói mắt nhìn lại, gian phòng này đan thất càng làm người thất vọng, cả gian : ở giữa đan thất tro bụi rậm rạp, rách nát không chịu nổi không nói, này tòa lò đan lại bị vì sao phá hủy. Càng làm Trầm Thanh cảm giác xui chính là, gian phòng này đan thất còn nhiều thêm bộ xương khô, không khó suy đoán, gian phòng này đan thất lò đan, hẳn là này là đã hóa thành khô lâu tu sĩ trước khi chết cho chính là phá hư.

Trầm Thanh ám đạo:thăm nghĩ 1 tiếng xui, quay người ly khai, tiến vào cuối cùng 1 gian đan thất.

Gian phòng này đan thất hiển nhiên muốn tốt hơn nhiều, tuy là tro bụi trải rộng, nhưng liếc nhìn lại, đan trong phòng vật phẩm bảo tồn tương đương hoàn hảo, hơn nữa, Trầm Thanh còn phát hiện, tại đan thất 1 góc 1 tòa màu tím giá gỗ nhỏ lên, còn thả ở mấy chục chỉ (cái) bình ngọc.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: vợ vệt

Chương 66: vợ vệt

Trầm Thanh trong nội tâm vui vẻ, vội vàng đi đến kiêu ngạo trước, tiện tay cầm lấy 1 chỉ (cái) bình ngọc, miệng bình hướng xuống khe đào, quay tròn, miệng bình chảy xuống hơn 10 miếng đen sì đan được.

Trầm Thanh tiếp được nhìn lên, 1 cổ gay mũi khó nghe mũi xông vào mũi.

Trầm Thanh sắc mặt lập tức trở nên khó nhìn lên, không cần phải nói, trong bình ngọc gửi đan được đã qua trên vạn năm lâu, sớm đã phế bỏ.

Mấy chục chỉ (cái) bình ngọc 1 vừa mở ra xem xét, không có gì bất ngờ xảy ra, trong bình ngọc sở hữu tất cả đan được toàn bộ đều là được hiệu đều không có phế đan.

Cũng may cũng không phải đều không có thu hoạch, cái này mấy chục chỉ (cái) thượng cổ bình ngọc hoàn hảo không tổn hao gì, chỉ xem phẩm tương, từng chích bình ngọc óng ánh mượt mà, xúc cảm bóng láng tinh tế tỉ mỉ, chất liệu tương đương trân quý, nở rộ đan được không nói bảo tồn vạn năm lâu, mấy ngàn năm cần phải không có vấn đề gì.

Trầm Thanh cất kỹ bình ngọc, vung tay lên, thuận tay còn đem cái kia màu tím giá gỗ cho thu vào túi trữ vật.

Hắn đã nhìn tình huống, cái kia giá gỗ chính thể do quý hiếm gỗ từ đàn chế tác mà thành, trải qua vạn năm không hư, không phải bảo bối là cái gì?

Ngoại trừ cái này mấy chục chỉ (cái) thượng phẩm bình ngọc, cùng với này tòa gỗ từ đàn khung, đan thất trung ương bày đặt cái kia tòa lò đan cũng là hoàn hảo không tổn hao gì, thi triển tinh bụi thuật bỏ tro bụi, lập tức lộ ra hoa lệ, tinh mỹ hình dáng trang sức, toàn bộ lò thân toàn thân hiện tím, từ khí lượn lờ, cẩn thận xem xét, cái này tòa lò đan dĩ nhiên là dùng cực kỳ trân quý từ kim đồng luyện chế mà thành.

Không chỉ như thế, lò trên người còn điều khắc có "Từ Kim Lô" 3 cái bên trên văn tự cổ đại.

Chỉ xem chất liệu, phẩm tương, cái này chỉ (cái) Từ Kim Lô nếu so với thứ 1 gian đan thất thu cái kia chỉ (cái) lò đan còn tốt hơn hơn mấy phân, tuyệt đối là 1 kiện khó được cổ bảo!

Trầm Thanh có tật giật mình giống như (bình thường) hướng sau lưng liếc qua, không có thoáng nhìn Mộ Hạm Yên thân ảnh, đánh giá nàng vẫn còn bên phải bên kia đan trong phòng, vì vậy tranh thủ thời gian thi pháp, đem cái này Từ Kim Lô thu vào trong túi trữ vật.

Nên thu bảo bối đã thu, Trầm Thanh thả ra thần thức, tra xét rõ ràng 1 lần về sau, không tiếp tục phát hiện, vì vậy quay người ly khai đan thất.

Vừa ra đi, chợt nhìn thấy Mộ Hạm Yên lượn lờ Nana đứng tại đan thất bên ngoài, Trầm Thanh chợt nhìn lên đến, thiếu chút nữa không có dọa bên trên nháy dưng.

"Tốt rồi sao?" Mộ Hạm Yên nhàn nhạt hỏi 1 tiếng.

Trầm Thanh nghe được trong nội tâm nhảy dưng, sợ nàng hỏi thu hoạch của mình, hàm hồ nói: "Tốt rồi. . ."

Mộ Hạm Yên nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, cũng không nhiều hỏi, quay người hướng đại điện đông nam giác [góc] đi đến, chỗ đó, có 1 đạo đi thông 2 tầng bạch ngọc cầu thang.

Lầu các 2 mặt tích hiển nhiên nhỏ hơn rất nhiều, cũng tựa hơn 20 trượng vuông, liếc đảo qua, quanh mình tất cả đều là gỗ từ đàn chế thành kiêu ngạo.

Chỉ là gỗ từ đàn trên kệ nhìn trùng đi rất không, chỉ có rải rác mấy cái bình ngọc, cùng với hơn 10 bộ sách vở, trên mặt đất, ngoại trừ tro bụi, còn tán loạn chất đồng đi 1 tí sách vở, Kuchiki, cùng với tàn phá bỏ đoàn các loại sự việc, cho người một loại 1 mảnh bừa bãi cảm giác.

Mộ Hạm Yên thoáng đánh giá liếc quanh mình cảnh trí, đầu ngón tay tùy ý 1 chiêu, trên mặt đất 1 sách sách vở hướng nàng bay đi, chỉ là cái kia sách sách vở vừa mới bắt tay (bắt đầu), tựa tựa tán văng tung tóe, hóa thành bụi bay xuống trên đất.

Mộ Hạm Yên lông mày khẽ đen có chút nhăn lại, lần nữa chiêu khởi 1 sách sách vở, đồng dạng, bộ sách kia nhìn như hoàn hảo, lại sớm đã mục nát, bất động thì thôi, khẽ động tựa theo gió rồi biến mất, hóa thành 1 bột lọc bụi.

Những... này thượng cổ còn sót lại sách vở xem ra là không chiếm được rồi, Mộ Hạm Yên sóng mắt lưu chuyển, nhìn hướng về phía trong đó một trương gỗ từ đàn trên kệ để đặt 2 miếng ngọc giản.

Ngọc giản tựa không giống sách vở yếu ớt như vậy, có thể vạn năm bất hư, Mộ Hạm Yên đi đến phụ cận, đem trong đó 1 miếng ngọc giản thu nhận trong tay, suy nghĩ một chút, tựa phóng ra thần thức thăm tiến ngọc giản bên trong.

Trầm Thanh lẳng lặng đứng tại nàng bên cạnh thân không xa chỗ, thờ ơ lạnh nhạt, chỉ là nàng che mặt lụa mỏng, vân che sương mù trắng, căn bản tựa nhìn không ra nàng giờ phút này biểu lộ.

Bất quá khi nàng thu hồi thần thức, sóng mắt lưu chuyển gian : ở giữa, lại có thể thoáng nhìn nàng trong mắt đẹp bơi qua 1 tia dị sắc.

Đem làm Mộ Hạm Yên đem còn lại 1 miếng ngọc giản dò xét về sau, Mộ Hạm Yên trong mắt đẹp bơi qua 1 tia dị sắc.

Buồng ngọc giản, Mộ Hạm Yên nhẹ nhàng thở dài khẩu hương khí, đôi mắt dễ thương lập loè, sóng mắt lưu chuyển, liếc mắt yên tĩnh đứng ở 1 bên Trầm Thanh, có chút trầm ngâm một chút, tổ tay vừa lộn, trong tay trống rỗng xuất hiện 1 chỉ (cái) ngọc giản.

Đi theo, Mộ Hạm Yên đem 2 miếng ngọc giản nội dung khắc lục tiến cái con kia chỗ trống ngọc giản ở bên trong, cuối cùng, tiện tay đem khắc lục tốt ngọc giản ném hướng Trầm Thanh.

Trầm Thanh không nghĩ tới cái kia ngọc giản còn có phần của mình nhỉ, trong nội tâm lập bộp thoáng một phát, không khỏi cuồng hí không thôi, đây chính là thượng cô lưu truyền tới nay ngọc giản ah.

Trầm Thanh liên tục không ngừng tiếp được ngọc giản, cũng không xem xét, tiện tay bỏ vào túi trữ vật, đi theo hướng nâng cái người hành lễ, ngữ mang thành khẩn nói: "Tạ ơn Mộ tiên tử. . ."

Mộ Hạm Yên nhưng lại nhìn đều lười được nhìn hấn liếc, từ chối cho ý kiến nói: "Miễn đi, người đây là nên được đấy. . ."

Đối với Mộ Hạm Yên lãnh đạm, Trầm Thanh ngược ngừng cười cười, tự nhiên sẽ không đi so đo, nha đầu kia tính tình tuy nhiên không tốt, có chút hung ba ba (*trùng mắt) đấy, nhưng làm người không tệ, đi theo nàng chẳng những có súp uống, còn có thể gặm phải xương cốt!

"Nơi đây không có vật gì tốt rồi, đi thôi. . ." Mộ Hạm Yên nhàn nhạt câu nói vừa dứt, mang theo 1 hồi mùi thơm ngào ngạt làn gió thơm, quay người hướng đi thông 1 tầng bạch ngọc bậc thang đi đến, cũng không có đi thăm dò nhìn gỗ từ đàn trên kệ bày đặt cái kia mấy cái bình ngọc.

Chắc hẳn, nàng tại đàn thất ở bên trong đã có kinh nghiệm, cái kia trong bình ngọc mặc dù có đàn được, cho tới bây giờ cũng thành phế đàn.

Trầm Thanh thấy nàng phải ly khai, vội vàng lên tiếng: "Này, vãn...vãn(đợi 1 tý). . ."

Mộ Hạm Yên dừng bước lại, quay đầu nhìn hướng hấn, trong đôi mắt lộ vẻ trong trẻo nhưng lạnh lùng chi sắc, nhưng lại không rên 1 tiếng, hiển nhiên đối với hấn gọi ở chính mình có chút không kiên nhẫn.

Trầm Thanh có chút chịu không được nàng cặp kia trong trẻo nhưng lạnh lùng đôi mắt, miễn cưỡng chòng chát ra 1 tia nét mặt tươi cười: "Mộ tiên tử, nơi này bình ngọc cùng những...này gỗ từ đàn khung người không hoặc là?"

Mộ Hạm Yên nghe xong, sóng mắt lưu chuyển, hướng cái kia gỗ từ đàn khung cùng với trên kệ bình ngọc liếc qua, đi theo thu hồi ánh mắt, thần nhiên nói: "Người muốn, tự thu a. . ."

"Yes Sir!"

Trầm Thanh hoan ứng 1 tiếng, vội vàng thi pháp, 2 tay tung bay, pháp quyết liên tục đánh ra! Trong nháy mắt công phu, tầng thứ 2 bày đặt gỗ từ đàn khung đã bị vỡ nát không còn gì, chỉ còn lại có đầy đất tro bụi cùng cái kia nhìn như hoàn hảo, cũng đã hoàn toàn mục nát sác vỡ.

Mộ Hạm Yên nhìn Trầm Thanh cái kia lòng tràn đầy vui mừng hình dáng, tựa hồ có chút không quen nhìn cái kia phò tham tiền đức hạnh, tức giận trắng mặt nhìn hấn liếc, đi theo tự phối hợp bước xuống bạch ngọc cầu thang.

Trầm Thanh lờm đến nàng cái kia có phần có vài phần động lòng người bộ dạng thủy mị bạch nhãn nhi, lại lơ đãng, ngược lại đánh bạo, hơi đắc ý hướng nàng cái kia lượn lơ Nana bóng lưng liếc 1 cái.

Cái này 1 ngắm không quan trọng, Trầm Thanh lúc này mới chú ý tới, nàng cái kia dịu dàng kích thước lưng áo tựa như cái kia rủ xuống dương mảnh liễu, nhu nhược không có xương; cái kia quần lụa mỏng ở dưới cặp mỏng đầy đặn, rất tròn ngạo ngễ uốn lên, buộc vòng quanh một đạo mỹ diệu đường cong, bước lên tục nhẹ nhàng tấm đó, dây lưng lụa bông bông, chấp chôn sinh tư, cái kia đáng người quả nhiên là phong tình vô hạn, mê người ngàn vạn.

Mặc dù là Đa Tiểu sinh hoạt tại mỹ nhân trong chốn Trầm Thanh, trong nội tâm cũng không khỏi chắc chắn ngợi khen, nha đầu kia đáng người rất không tồi nha. . .

Bất quá, Trầm Thanh ánh mắt cũng không dám tại nàng cái kia cực kỳ mê người bóng lưng nhiều lần dừng lại, vạn nhất bị nàng phát giác, khỏi xương bão tố đến, chính mình sợ là không chịu đựng nổi!

Cái này đối với 2 người tổ hợp vừa ra đại diện, đã thấy trước mắt 1 mảnh linh quang lập loè, bùm bùm rung động, mà cái kia từ sắc quang trảo chính phát ra lay động kịch liệt, tựa hồ tùy thời đều muốn sụp đổ giống như(bình thường).

Xuyên thấu qua từ sắc quang màn, có thể nhìn tinh tường bên ngoài 5 tên đang mặc áo bào hồng tu sĩ đang tại ngự sử pháp khí mãnh liệt công kích nơi này cấm!

"Ngừng!"

Chỉ nghe trong đó 1 người tu sĩ lớn tiếng quát dừng lại, một đám tu sĩ nhao nhao thu hồi pháp khí, nguyên 1 đám mất lộ kinh dị nhìn chăm chú lên từ sắc quang phía sau màn 1 nam 1 nữ.

Đúng lúc này, Mộ Hạm Yên tổ tay vừa lộn, 1 bả linh quang 4 phía phi kiếm trống rỗng xuất hiện!

Mộ Hạm Yên thủ đoạn cuốn, cầm trong tay phi kiếm, không rên 1 tiếng, cánh tay vung lên! Tựa hướng màn sáng hung hăng chém tới!

Phi kiếm tách ra nháy mắt Phương Hoa! Cơ hồ lấy mắt thường nhìn không thấy tốc độ, kéo lê một đạo hoa mỹ đường vòng cung lập tức chui vào tử sắc quang màn!

Chỉ nghe "Xỉ... Lạp" 1 tiếng, trước mắt đạo này tử sắc quang màn lập tức xuất hiện 1 đầu lỗ thủng! Ngay sau đó "Bành" một tiếng vang nhỏ, tử sắc quang màn sụp đổ! Hóa xuất ra đạo đạo màu tím hư ảnh, cho đến biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

1 đám tu sĩ kể cả Trầm Thanh ở bên trong, không khỏi trợn mắt há hốc mồm, yêu nghiệt ah! Tựa 1 kiếm! Lại đem đạo này tử sắc quang màn cho cường ép hiếp bài trừ rồi hả?

Phải biết rằng, lúc trước cái kia vài tên tu sĩ hướng cái này tử sắc quang màn trọn vẹn toàn lực công kích nửa khắc đồng hồ, đều không làm sao được mây may!

Giờ phút này, Mộ Hạm Yên tựa hồ cùng không có việc gì người giống như (bình thường), căn bản không hướng cái kia 5 tên ngậy ra như phồng tu sĩ nhìn trợn liếc, chân thành bước xuống bậc thang.

Trầm Thanh đã tỉnh hồn lại, tranh thủ thời gian nhắm mắt theo đuôi đuôi kịp, sợ lạc đàn rồi.

Lúc này, cái kia 5 tên tu sĩ cũng phục hồi tinh thần lại, cái này 5 tên tu sĩ người nhìn ta liếc, ta coi người liếc, đi theo, lại hướng này tòa lâu các nhìn liếc, sau đó, vài tên tu sĩ ánh mắt lần nữa đọng chạm, ánh mắt thời gian lập lòe, đồng loạt nhìn hướng Mộ Hạm Yên cùng Trầm Thanh 2 người.

Trong đó một gã mặt ngựa tu sĩ cất cao giọng nói: "Nhị vị đạo hữu, còn xin dừng bước!"

Trầm Thanh nghe được tình huống, vô ý thức dừng bước lại, quay đầu lại hướng cái kia lên tiếng mặt ngựa tu sĩ nhìn tới.

Bạn đang đọc truyện *Quân Lâm Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.